Hesychii Alexandrini Lexicon
Volumen IV: T–Ω

Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker (SGLG)

Herausgegeben von

Klaus Alpers · Ian C. Cunningham

Band 11/4

Walter de Gruyter · Berlin · New York

Hesychii Alexandrini Lexicon

Volumen IV
T–Ω

editionem post Kurt Latte continuantes

recensuerunt et emendaverunt

Peter Allan Hansen
Ian C. Cunningham

Walter de Gruyter · Berlin · New York

♾ Gedruckt auf säurefreiem Papier,
das die US-ANSI-Norm über Haltbarkeit erfüllt.

ISBN 978-3-11-022209-8

Bibliografische Information Der Deutschen Nationalbibliothek

Die Deutsche Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten sind im Internet unter <http://dnb.d-nb.de> abrufbar.

Printed in Germany
Satz: Dörlemann Satz GmbH & Co. KG, Lemförde
Druck und buchbinderische Verarbeitung: Hubert & Co. GmbH & Co. KG, Göttingen

Contents

Preface

As stated in the preface to volume 3, at the end of 2002 it became clear that the state of Peter Allan Hansen's health would not allow him to complete the edition unaided, and I was recruited to assist him. In the first instance we agreed that he should start on τ, while I worked on υ onwards; however at the beginning of 2007 he decided he could go no farther than τ 900 and I took over the remainder of that letter also. In this volume therefore τ 1–900 are substantially Hansen's work. I have done some revision of this part to conform with my practice in the remainder: references to the Bremen manuscript of Cyril have been added, full references to Photius (Porson's pages) and the Suda (Adler's numbers) are given, and the D-scholia now conform to van Thiel's and Ernst's editions; a few additional references in the text and testimonia and notes in the apparatus have been added. It has not seemed necessary to differentiate these in any way. However to avoid any confusion, first person references (explicit and implicit) have been avoided, and conjectures and interpretations which require attribution are noted as 'Hansen' or 'Cunningham'. In a very few cases I have expressed disagreement with Hansen's conclusions.

To explain our relationship in the remainder of the volume, it is necessary to describe Hansen's original procedures in some detail. When he began to prepare the completion of Latte's work, he had (with the assistance of his wife Estella and his son Richard) transcribed Schmidt's text of π–ω on to computer and then printed it on A-5 cards, one for each gloss; the transcription was carefully checked. Next he collated the manuscript H from photographs which had been made for Latte, using also Latte's notes in his copy of Schmidt and Schow's publication. Then parallels from Cyril's lexicon (from Drachmann's text), the Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων (from my then unpublished edition), the Etymologicum Magnum and some other lexica were added. Many glosses from Homer were identified and references to the D-scholia (from Barnes's editions) were added. Having completed these tasks for the whole, he then began the detailed work which led to the publication of volume 3 and the preparation of the first half of τ. A few glosses in the later letters, generally those which were related to earlier ones, were treated in more detail.

When I joined the project, the cards for τ–ω were photocopied for me, and the digital files from which they derived (converted from Hansen's

Mac format to my PC WordPerfect by Fritz Saaby Pedersen and Alexander Kleinlogel) were also made available: they formed the basis for this volume. Hansen also supplied me with photocopies of the relevant parts of Latte's notes and of the Aldine edition. The Oxford Board for Classics (through Peter Parsons) lent me a microfilm of the 1520 and 1521 editions. The Royal Danish Academy (through Fritz Saaby Pedersen and Klaus Alpers) lent me copies of Alberti's and Schmidt's Hesychius and Gaisford's Etymologicum Magnum. I acquired microfilms of Schrevel's edition from Glasgow University Library, and of the Venice manuscript of Hesychius from the Institut für Griechische und Lateinische Philologie, Hamburg (through Klaus Alpers). I already had Drachmann's text of Cyril in microfilm and photocopies (see my Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων p. 43, n. 59).

My first step was to recollate the manuscript, with some profit.[1] At a later stage Hansen, at my request, checked in the photographs some readings in ψ and ω, which were difficult or impossible to read in the microfilm because of the water-staining in the original. However many passages remained uncertain, and it became clear that I would require to consult the manuscript itself. For this purpose I was given a Research Grant by the British Academy in 2006, and with the ready permission of the Director and assistance of the staff of the Biblioteca Nazionale Marciana I was able, despite ongoing building operations, to see MS. Marc. Gr. 622, employing an excellent UV lamp.[2] Apart from providing the solution to many uncertainties, this visit revealed that at a date subsequent to Latte's collation and to the making of both photographs and microfilm, repairs had been done to the final, damaged folios, which in almost all cases rendered them more legible.

The final form of text, testimonia and apparatus for τ 901–ω is my responsibility; stylistically I have followed volume 3 as closely as possible; some variations in practice have been noticed above. Conjectures and interpretations by Hansen are naturally acknowledged, but identification of sources and parallels are not.[3] As in volume 3 Prof. Dr R. Kassel and Prof. M. L. West have read a draft, to its great profit; again definite proposals by them are acknowledged, but the many errors noticed by them have been corrected silently but gratefully.

---

1 'No one ever checks anybody else's collations … without finding mistakes in them' (M. L. West, *Textual Criticism and Editorial Technique*, 1973, 63).

2 Dr S. Marcon, in addition to facilitating my visit, also answered some later questions on the manuscript.

3 In this I follow the practice of Latte and earlier editors. It may be noted that most of the Homer references were already discovered by Pearson and Jensius, many of the Biblical ones by Biel and Alberti; while many lexicographical parallels were given by Alberti (including from texts then known only in manuscript, such as Photius).

Apart from the institutions and individuals mentioned above, I am indebted in various ways to the following, and am glad to acknowledge this: M. Billerbeck (Fribourg), P. Grüner (København), B. Hillyard (Edinburgh), F. Lo Monaco (Padua), M. Reeve (Cambridge), W. Rösler (Berlin), R. Wachter (Basel), and N. Wilson (Oxford); the National Library of Scotland, Edinburgh University Library, Glasgow University Library, the Bodleian and Sackler Libraries, Oxford, and the Universitätsbibliothek, Humboldt-Universität zu Berlin. Finally one must mention the University of Irvine's *Thesaurus Linguae Graecae*: by no means a perfect tool, but for works like the present, an indispensable one.

ICC

Prolegomena

These are to be regarded as supplementary to the Prolegomena by Latte in vol. 1 and by Hansen and Alpers in vol. 3.

Manuscript (H)

Venice, Biblioteca nazionale Marciana, MSS Greci Fondo antico Nº 622 (= 851). For the origin (Constantinople?) and date (c. 1430) see Alpers in vol. 3, XX–XXI. How and when it came to Italy is not known, but by the early sixteenth century it belonged to the Mantuan Gian Giacomo Bardelone, who lent it to Aldus Manutius to be printed.[4] It was presumably returned to him after 1514; whether or not he was pleased to have Musurus' corrections throughout it is not recorded. Presumably also it remained, if not in Venice itself,[5] at least in north Italy. It, or information on its readings, was available to the editor of the 1520 edition (see below). In the early eighteenth century, from at least 1722, it belonged to the Venetian patrician and scholar Gianbattista Recanati, who in1734 gave his collection to the Marciana; he died in 1735.[6]

Scholarly use of it in the eighteenth and nineteenth centuries was intermittent and incomplete. While still in Recanati's possession it was seen by Jacques Philippe D'Orville (1698–1751), presumably during his stay in Italy from May 1726 to Nov. 1728. He copied the epistle to Eulogius and the letter Ξ of the lexicon for Alberti, and would have collated it completely if he had been able to procure a printed text in Venice.[7] J. B. C. d'A. de Villoison gave a brief description of it.[8] More details were given in 1790 by Niels Iversen Schow, who further in 1792 published a list of Musurus' alterations and the original readings at these places.[9] Immanuel Bekker, who was in Italy from 1817 to 1819, made a detailed

---

4 See Aldus' preface to his edition, 1514 (reproduced in Alberti's ed. 1, f. a1 and in Schmidt's *Qu. Hes.* p. III).

5 As Alberti 1, p. XXXVI, supposes.

6 C. G. Jöcher, *Allgemeines Gelehrten-Lexicon*, Leipzig, 1750–1, 3, 1948. For the legacy see E. Mioni, *Bibliothecae Divi Marci Venetiarum Codices Graeci manuscripti*, 2, Rome, 1960, IV. In the manuscript catalogue of Recanati's collection, Marc. lat. XIII, 77, the Hesychius is no. IV (ff. 4 r, 6 v).

7 Alberti l. c., who remarks, 'contulisse forsan operae pretium foret', and deduces from the specimen that Ald. had been printed from it.

8 *Anecdota Graeca*, Venice, 1781, 2, 254–61.

9 *Epistola critica ad C. G. Heynium*, Rome, 1790; *Hesychii lexicon ex codice ms. Bibliothecae D. Marci restitutum*, Leipzig, 1792.

collation of the first few leaves,[10] and C. G. Cobet, who was in Paris and Italy between 1840 and 1845, had some notes from it.[11] Schmidt had hoped to obtain a collation from Emil Lübbert in 1857, but this did not come to fruition and he had no information beyond that given by Schow.[12]

In the twentieth century it was realised that full knowledge of the manuscript was essential for progress, and Latte spent much of the years 1926 to 1928 collating it in Venice against Schmidt's text. He also obtained a complete set of photographs of it. His description of it is to be found in the Prolegomena to vol. 1, section 5, pp. XXIV sqq. To this I add a few details. When Musurus had to mark the beginning of a gloss (not marked by scribe or rubricator) he inserted two sloping lines //. The scribe's normal punctuation is comma after the lemma, mid-point at the end of the gloss, low point elsewhere; but there are frequent exceptions. He places a grave accent on final syllables, even in lemmata and before punctuation, and accents monosyllabic enclitica; these minutiae were frequently standardised by Musurus. The foliation is later than Musurus; see e.g. f. 190 where the number is on top of his correction.

There are two main difficulties in reading the manuscript: Musurus' deletions and over-written corrections, and stains on the paper caused by water. The water attacked from the back and top of the volume: most of the surface of the last few leaves are affected, with the stains retreating towards the top and inner margins as it moved forwards in the book as far as f. 300, though it is only in the final 30 folios that the writing becomes difficult to make out. The lower edges of the stains are darker and more impenetrable; contamination in the water must have washed down to there. The water-damage was already present when Schow saw the manuscript, but exactly when it occurred (even whether it was before or after 1734) is not known. Latte was able to read most of the text, though he notes that more might be read with different lighting techniques, not available in Venice at that time (p. XXVI); he also notes that parts of ff. 438 r and 439 v had been strengthened by pasting paper on to the original, thus covering the text.

When I examined the manuscript in 2006, these pieces of paper had been removed and the original paper strengthened by more modern means. I also had the use of a lamp which provided both magnification and ultra-violet light. Consequently I was able to read almost all that had been impossible for Latte. The words for which the Aldine edition is the only authority are now very few indeed. However it should be noted that

---

10 As far as gl. α 1788, in the margins of a copy of the Aldine in Bonn (Schmidt, *Qu. Hes.* p. XL); printed in Schmidt, *Hes.* 5 Addenda, 48–52.

11 See his *Novae Lectiones*, Leiden, 1858, 117.

12 Schmidt, *Qu. Hes.* p. XXXIX. He deduced from Bekker's collation that full information of the manuscript's readings would be useless.

after the paper repair the volume has been resewn more tightly than it was previously, so that some words in the inner margins of the final folios can be read more easily in the photographs than in the original; also that one small fragment of paper must have been lost between Latte's collation and the repairs, so that a few letters read by Latte and visible in the photographs are no longer present (see apparatus to ω 498 and 502).

The original scribe used a brown ink, and the rubricator a pale red, while Musurus used a dark, almost black, ink. The distinction between scribe and Musurus is much clearer in the original than in photographs. In the water-damaged areas, the rubrications are frequently totally washed out (this is of significance only when there is doubt about breathing and/or accent), while Musurus' ink has resisted better than the scribe's.

Editions (the following refers mainly to the section τ 901–ω)

Ald. Aldine, Venice, 1514. Set from H as corrected by Musurus. Misprints are not excessively common. Occasionally the compositor misread the manuscript[13] or overlooked Musurus' correction; more often a new correction is printed, which suggests that Musurus was overseeing the printing.

ed. 1520. Florence, Junta. In the preface the Juntine editor Antonio Francini of Montevarchi claims 'excudendum summa diligentia curavimus … nostris lucubrationibus castigat[um] et excus[um].' While it generally follows Ald., it nevertheless has indications of access to H + Musurus, whether directly or through notes made from the manuscript: it has three glosses omitted in Ald. (υ 191. 242. 662) and 104 instances of readings or punctuation, a mixture of good and bad, which are in H and/or Musurus but not in Ald.[14] It also has approximately 100 new readings or punctuations, the great majority misprints, only three worthy of mention (υ 14. φ 406. 1082–3).

ed. 1521. Hagenau. In this section a faithful reprint of Ald. It has one instance of different punctuation (υ 76, following Musurus), one new accentuation (χ 458), and one new misprint (υ 901). There is no evidence of activity by Alberti's 'doctus vir' (1, p. VII; repeated by Schmidt, *Qu. Hes.* p. XXXI).

---

13 e.g. τ 1203 φθίνοντος, where H's θ is unusually narrow and, taken with the following ι, is very similar to η: φήναντος Ald. (and the editions down to and including Schr.)

14 e.g. τ 971 παιδαρέστης H and ed. 1520, corrected to παιδεραστής by Ald.; 1101 τοπολυπεύσας H and ed. 1520, πο deleted by Mus., τολυπεύσας Ald.

Schr. Schrevel had no knowledge of H; his text is generally derived from Ald./1521, but includes some of the independent readings of 1520. He was severely, and correctly, criticised by Alberti (1, pp. IX–XIV) for carelessness and inaccuracy. Many of his misprints were obvious and soon corrected; but others persisted through the centuries until H was collated.[15] A few corrections are made in the text without comment, so that it is impossible to say if they are intentional or not. His notes contain many corrections by H. Stephanus and Salmasius, some by Guyet, Palmerius and others.

Alb. Alberti likewise had no knowledge of H, and he mostly reprints what had become the vulgate. However he does correct it from time to time, and his 'notae variorum', besides more correct versions of those given by Schrevel, include many conjectures and annotations by scholars from the mid-sixteenth to the mid-eighteenth century. The second volume was edited by David Ruhnken, who states in his preface (2, p. I) that Alberti had completed it up to φ 53; however there is no obvious change in style there, though the verbatim reproduction of earlier notes gradually diminishes and by ω is largely abandoned. But for citation purposes it has seemed best to ascribe to Alberti everything which is not explicitly attributed to Ruhnken.

Schow was the first scholar since Musurus to consult H, and he deserves credit for that. But his purpose was to distinguish Musurus's corrections from the original readings, not to provide a complete collation; he was notoriously[16] not a palaeographer and could misread the text; and he could be remarkably careless both in his reporting of H, and (this not I think previouly noted) in his citations of the early editions. It is only incomplete when he says 'Ald.' for readings also in other editions (in all five υ 235; φ 33, 122, 523, 789, 956; χ 857; in all except Alb. υ 319; φ 808). But he is also quite wrong in a variety of ways: he cites Ald. instead of ed. 1520 (χ 185), instead of Schr. (τ 863, 1509;[17] υ 555; φ 889), instead of Schr. and Alb. (υ 203), and where no edition has the reading (τ 1040, 1433; ω 480[18]); he cites all except Ald. instead of all except ed. 1520 (χ 343); and he cites 'impressi' (i.e. all five editions) instead of Schr. and Alb. (τ 1005, 1252; φ 892; χ 200, 245, 256, 370, 653, 862[19],

---

15 Many were noted by Latte, a few left for Hansen (e.g. τ 1711 δὲ om.) and myself (e.g. τ 1339 τὴν om.).
16 Bast, Greg. Cor. p. 211.
17 Musurus's ἢ is in Ald., while Schrevel has H's ἡ.
18 This is a misunderstanding of Schrevel's note.
19 γῆς ἢ (Schr. Alb.) derives from the misprint γς ῆ in Ald. (ed. 1521). ed. 1520 follows H.

ω 427[20]), and instead of Alb. (χ 147; ψ 165, 309; ω 410); finally he attributes the Ald. reading to Musurus (τ 1209), which is in one sense true but not what the terms usually mean to him.

Schm. Moriz Schmidt's edition was undoubtedly a great advance on its predecessors, and he was the first significant textual critic to deal with the whole of Hesychius since Musurus. But, as Latte trenchantly pointed out (1, XXXV–XXXVII), the edition had major in-built weaknesses, in Schmidt's ignorance of the manuscript and its readings, and in his (in his day inevitable) misapprehensions on the relationship of Hesychius, Cyril, and the other lexica; the latter led to his bracketing as interpolations many genuine glosses[21]. Latte is also very severe on Schmidt's knowledge of Greek and his critical abilities, perhaps excessively so, though it is certainly true that his ingenuity sometimes ran ahead of his judgement; equally however he detected and corrected errors to an extent unprecedented except for Musurus.

Citation of later scholars

Ascribing interpretations and conjectures to their correct author is particularly difficult in the case of Hesychius, because of the collection by Schrevel and especially Alberti of manuscript notes by numerous scholars. Probably the most important of such notes are those of John Pearson; Alberti was aware of these but had no access to them, and they were not published until 1844.[22] Such notes were usually made in ignorance of others and left undated. Thus when the same correction is made by several scholars and their working lives overlap, assigning priority is impossible; and then, and also if their working lives do not overlap, it is unfair to give credit to one rather than another. In such cases I have usually listed up to three, in roughly chronological order; if there are more I use 'alii'. I have however assumed that all were aware of conjectures published before their own time, although that is not invariably true (e.g. many made by Stephanus in the *Thesaurus* are repeated later, and Jens in 1742 on occasion repeats corrections made by Bos in 1707).

---

20 In addition to the mis-ascription of εἶπες, he gives οὕτως, the reading of H and all editions except Schmidt (who believes Schow), to the 'impressi' and the non-attested ὥς to H!

21 His ed. altera, Jena 1867 (also referred to as ed. minor), gave effect to these beliefs by separating various classes of glosses and omitted all the commentary. It is of no importance, and of slight interest only because a copy of it was owned and annotated by Wilamowitz (cf. below).

22 Schmidt knew, and frequently cites, Pearson; but inexplicably on some occasions he omits to do so, e.g. φ 321 where Pearson joined the two parts of the gloss, but Schmidt says 'coniunxi'. Pearson identified many of the source passages, especially from Homer, clearly using a word-index; the dangers of this if the original author is not checked are shown e.g. at υ 627, where he (and also Alberti and Schmidt) refer the gloss to Λ 204, not realising that ὑπόεικε there is an imperative.

The authors of these notes are included in the list of Names and Publications below, but I have not attempted to trace the manuscripts and annotated books which contain them. However in the two cases where Latte cites unpublished material, by J. Wackernagel and U. von Wilamowitz-Moellendorff, I have traced and used the relevant books.

As Alberti does not always give exact references to earlier printed works,[23] I have tried to check and complete all such; they too are included in the list of Names and Publications. In doing this, some omissions were discovered (mostly from the period between the publication of his first volume and his death), one of which is of real signifcance, viz. Valckenaer's paper in *Miscellaneae observationes criticae.* Doubtless more remain forgotten.

Editorial practice

The following paragraphs explain various matters relating to editorial practice, especially where vol.s 3 and/or 4 differ from 1 and 2.

1. Marginal notes. These continue Latte's practice. A slight illogicality in their use is that they may denote either the immediate source of the gloss (e.g. Ap. S., D) or the source of Cyril (e.g. Hom., LXX); it has seemed best simply to point this out rather than totally alter the methods of the edition.

2. Numbering. The arrangement of the glosses is largely, but not completely, alphabetical, and Schmidt's decision to number them under each letter was sensible and helpful to users (though surprisingly some scholars have declined to make use of it; it has however become standard in editions of lexica). His implementation was not perfect, and Latte preferred a complete renumbering to correction (see 1, XLII). This however results in further complications (as recent editors of fragments have realised), and in vol.s 3 and 4 we retain Schmidt's numeration; his own corrections to it are denoted by 'a' etc. after the number, while additional glosses restored or created by us are denoted by 'x' etc. after the number; numbers with no gloss have 'vacat' in the text; and variations in the order are explained in the apparatus (see e.g. τ 142, 141).

3. Text. The very few letters which remain illegible in H are indicated by a sub-linear dot; those which have been lost in H and are known only from Ald. are enclosed in upper half-brackets (⌈ ⌉; the more usual lower half-brackets were preempted for another purpose, see below 4). Edito-

[23] For example he frequently adds 'Lucubr.' to the name of Jensius, but equally often does not: in fact all citations come from that book.

rial additions and deletions are indicated by the usual angle brackets (⟨ ⟩)[24] and square brackets ([ ]).

In vol. 4, in conformity with K. Alpers' important statement (3, XXI–XXII), doublets (variae lectiones) are not indicated in the text by square brackets,[25] but where appropriate by obeli, and cross-references in both directions are given in the apparatus criticus: 'v.l. gl. …' in the entry for the variant, 'v.l.: gl. …' in that for the correct reading (in the former case, when the cross-reference is to another volume, the lemma is added).

4. Cyril. Latte's system of indicating the glosses derived from Cyril (* before the text, ⌊ ⌋ in the middle of it) and the manuscripts or families presenting them (listed at the end or in the middle of the text) is maintained. However the witnesses cited are (with exceptions given below) reduced to vgA; see 3, xxv and n. 1, xxxi n. 3.[26] In addition to what Hansen says there about Drachmann's edition, it should be noted that he does not print accents or smooth breathings, and in actual quotations of his text we follow this (unless there is a separate source such as Br [see below] for which the accentuation is known).

For vol. 4 the following points should be noted:

i. In τ there are several citations in the form 'Av' (rather than the usual order 'v(g)A'): by this Drachmann indicated glosses in the **v** family which he believed were derived from A.

ii. In χ **v** is additionally cited from and with the numbering of M. Naoumides, 'The **v**-Recension of St. Cyril's Lexicon,' Ill. Cl. Stud. 4, 1979, 94–135 (text of χ, 125–35).

iii. Throughout the earliest known manuscript of Cyril, the Bremensis,[27] is cited (as Br). I initially used a microfilm of it, but in the course of my work the publication of it by Ursula Hagedorn, *Das sogenannte "Kyrill"-Lexikon in der Fassung der Handschrift E (Codex Bremensis G 11)*, 2005,[28] became available, and I have since followed that and use her

---

24 But initial letters overlooked by the rubricator and added by Musurus are not so marked, though the fact is stated in the apparatus.

25 A further case where Latte wrongly uses square brackets is when a Cyril gloss is combined with material from another source: this is not an interpolation requiring athetesis, but a stage, admittedly a late one, in the history of the lexicon.

26 That it is necessary to cite v, g, and A is apparent on every page. A good example of the combination of material is φ 1098.

27 Known in the 18th century to Biel and hence occasionally cited by Alberti and Schmidt, but strangely overlooked by Drachmann and hence by Latte. See K. Alpers, 'Ein Handschriftenfund zum Cyrill-Glossar in der Staats- und Universitätsbibliothek Bremen,' Lexicographica Byzantina (Byzantina Vindobonensia 20), 1991, 11–52.

28 See www.kups.ub.uni-koeln.de/volltexte/2006/1813. The user of this work needs to be aware that, although it is generally a (very accurate) transcript of the manuscript, the editor intermittently 'corrects' the text both from other Cyril manuscripts and from elsewhere (always however stating what has been done).

numbering. Glosses in Br but not in vgA are taken to be from Cyril, though in the present state of knowledge that is not always certain.
iv. The original form of the Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων (Σ) is regarded as a witness to Cyril, but only where it is in company with other witnesses.[29]

Latte placed the Cyril witnesses at the end of the gloss, after any indication of the literary source. A consequence of this is that sometimes what relates to the whole gloss appears before what relates to only the latter part of it (see e.g. τ 70), but to attempt to correct this anomaly could only cause confusion.

5. Sources. These are placed in brackets after the gloss or that part of it to which they refer. In identifying these we have been somewhat less restrictive than Latte (1, XXXIX), and distinctly less so than I was in the edition of the Συναγωγή. However unless there is a parallel source (such as Athenaeus or Pollux) which explicitly cites a passage, it must be remembered that all such are conjectural and that we lack a large number of possible works and authors.

One source generally taken as certain is Homer, and for many instances (such as glosses taken from Ap. Soph.) that is not in question. However in the case of Cyrillic glosses it is right to recall the view of P. Burguière[30] that Homeric and tragic words which are used by St Cyril, Clement of Alexandria, Gregory of Nazianzus, and Philo Judaeus come to Cyril from these authors and not directly. Proof or disproof of this must be left to the future editors of Cyril.

6. Testimonia. Here too we have cited more freely than Latte (1, XXXVIII), but with the same end in view: to quote only those passages which have a clear relationship to Hesychius, and not (in the great majority of cases) those which explain the same word but in a different manner.

In vol. 4 I have taken his principle of not citing 'librorum servatorum excerptores' a stage further with regard to the 'erweiterte Συναγωγή', Σ″ and Σ‴; but as these have not yet been collected, it is necessary to add the sources Ph. Su. E. Gen. etc.

New editions not available to Latte and Hansen have obviously been used; see especially the list of Sources and Parallels under gl. Apost., gl. Greg., lex. Hom., Schol., Schol. Plat., and Tim.

---

29 This is a variation from my edition of Σ, where I regarded Σ = H as an indication of K. I am now less certain of this.
30 'Cyrilliana III', *REA* 72, 1970, 364–84.

7. Apparatus criticus. Latte deliberately omitted mention of various categories of H's readings: division of glosses, itacisms, late spellings, accents (1, XXV–XXVII). However Hansen and I in vol. 3–4 have cited such errors, not because we believe any more than Latte that they have any authority, but because in the case of a codex unicus whose readings have never been reported fully we feel that the basis of the text ought to be made known. We also report Musurus's alterations more fully than Latte, though not completely; in particular we do not give his expansions of abbreviations where they do not involve a correction; nor do we report his standardisation of accentual practice (see above).

In previous volumes there is inconsistency in giving the authority for a correction when it both occurs in a parallel text and was proposed by a scholar without knowledge of that text. Only in the case of Cyril is K (or one or more representatives) regularly cited alone, although many of the readings now known to occur there were previously suggested by Musurus and others. I have not changed that practice, but in the cases of other testimonia vol. 4 follows the formula 'vir doctus = testimonium'.

While steadfastly resisting the temptation to write a commentary, Hansen and I have collected material on points of Hesychian grammar and usage, and remarked on interpretation and subject-matter, when it seemed relevant to a textual issue.

Sources and Parallels

Ancient and patristic authors (e. g. Aristotle, Strabo, Clement of Alexandria) are not included in this list; nor are writers cited from another (e. g. Aristarchus, Diogenianus).

Ael. Dion.	=	Aelii Dionysii et Pausaniae atticistarum fragmenta, ed. H. Erbse, Untersuchungen zu den attizistischen Lexika, Berlin 1950, 93–151
Alex. Aphr. in Arist. top.	=	Alexandri Aphrodisiensis in Aristotelis Topicorum libros octo commentaria, ed. M. Wallies, CAG 2, 2, Berlin 1891
Ammon.	=	Ammonii qui dicitur liber de adfinium vocabulorum differentia, ed. K. Nickau, Leipzig 1965
An. Ox.	=	Anecdota Graeca e codicibus manuscriptis bibliothecarum Oxoniensium, ed. J. A. Cramer, 1–4, Oxford 1835–7
Antiatt.	=	Antiatticista, ed. I. Bekker, An. Gr. 1, 75–116
Ap. Dysc.	=	Apollonii Dyscoli quae supersunt, ed. R. Schneider–G. Uhlig, Gr. Gr. 2, 1–3, Leipzig 1878–1910
Apion … L.	=	Apionis Glossae Homericae, ed. A. Luwich, Über die homerischen Glossen Apions, Philol. 74, 1917, 205–47; 75, 1918, 95–127 (LGM 283–358)
Apion … N.	=	Apions Γλῶσσαι Ὁμηρικαί, ed. S. Neitzel, SGLG 3, Berlin–New York 1977, 212–300
Apostol.	=	Μιχαήλου Ἀποστόλου Συναγωγὴ Παροιμιῶν, CPG 2, 233–744
App. prov.	=	Appendix proverbiorum, CPG 1, 379–467
Ap. S.	=	Apollonii Sophistae Lexicon Homericum, ed. I. Bekker, Berlin 1833
Ar. Byz. … N.	=	Aristophanis Byzantii Fragmenta, ed. A. Nauck, Halle 1848
Ar. Byz. … S.	=	Aristophanis Byzantii Fragmenta, ed. W. J. Slater, SGLG 6, Berlin–New York 1986
Arcad.	=	Ἀρκαδίου Περὶ τόνων, ed. E. H. Barker, Leipzig 1820 = Arcadii ἐπιτομὴ τῆς καθολικῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ, ed. M. Schmidt, Jena 1860 [cited by Barker's page and line numbers, which are in Schmidt's margins]
Ariston.	=	Aristonici Περὶ σημείων Ἰλιάδος reliquiae emendatiores, ed. L. Friedlaender, Göttingen 1853
Athen.	=	Athenaei Naucratitae Dipnosophistae, ed. G. Kaibel, Leipzig 1887–90
Choerob.	=	Choeroboscus, Ὀρθογραφία, ed. J. A. Cramer, An. Ox. 2, 1835, 167–281
Choerob. in Theodos.	=	Choeroboscus, Prolegomena in Theodosii canones, ed. A. Hilgard, in: Theodos. Gr. Gr. 4, 1–2, Leipzig 1904
Didym.	=	Didymi fragmenta, ed. M. Schmidt, Leipzig 1854
Diogen.	=	Παροιμίαι δημώδεις ἐκ τῆς Διογενιανοῦ συναγωγῆς, CPG 1, 177–320
Dion. Thr.	=	Dionysii Thracis Ars grammatica, ed. G. Uhlig, Gr. Gr. 1, 1, Leipzig 1883
Diosc. mat. med.	=	Dioscorides, De materia medica, ed. M. Wellmann, 1–3, Berlin 1906–14
ΔΟ	=	Δικῶν ὀνόματα, ed. I. Bekker, An. Gr. 1, 181–94

E. Gen.	=	Etymologicum Genuinum, α 1–β 312, ed. F. Lasserre–N. Livadaras, 1–2, Roma and Athenai, 1976–92. Collation of cod. B with EM in: Miller Mél. 1–318. Extracts in various books and editions
E. Gud.	=	Etymologicum Gudianum, α–ζειαί ed. A. De Stefani, Leipzig 1909–20. Remainder ed. F. G. Sturz, Leipzig 1818
EM	=	Etymologicum Magnum, ed. T. Gaisford, Oxford 1848
Ep. Hom.	=	Epimerismi Homerici, ed. A. R. Dyck, SGLG 5, 1. 2, Berlin–New York 1983–95
Erot.	=	Erotiani Vocum Hippocraticarum collectio, ed. E. Nachmanson, Uppsala 1918
E. Sym.	=	Etymologicum Symeonis, cod. V cited by Gaisford, EM apparatus
Eust. in Dion. perieget.	=	Eustathii Commentarii in Dionysium periegetem, ed. G. Bernhardy, in: Dionysius periegetes, 1, Leipzig 1828, 83–316
Eust. Il.	=	Eustathii Commentarii ad Homeri Iliadem, ed. M. van der Valk, 1–4, Leiden 1971–87
Eust. Od.	=	Eustathii Commentarii ad Homeri Odysseam, ed. G. Stallbaum, 1–2, Leipzig 1825–6
Galen. lex.	=	Galenus, Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio, ed. C. G. Kühn, in: Galeni opera omnia 19, Leipzig 1830, 62–157
Georg. Mon. chron.	=	Georgii Monachi chronicon, ed. C. de Boor, Leipzig 1904
gl. Aesch.		see Schol. Aesch.
gl. Apost.	=	Ein frühbyzantinisches Glossar zu den Briefen des Apostels Paulus, ed. K. Pavlidou, Serta Graeca 22, Wiesbaden 2005
gl. Eur.	=	glossae in Euripidem, in: Scholia in Euripidem, ed. E. Schwartz, 1–2, Berlin 1887–91, passim
gl. Ezech.; gl. Iob; gl. Proph.; gl. Prov.	=	Unpublished glossaries on these parts of the Bible; see Latte, 1, XLV n.3 (for the published parts see gl. Apost., gl. N. T., gl. Oct., and gl. Psalm.). The fullest list of MSS. is given by Pavlidou in her introduction to gl. Apost.; for this vol. I have used Paris, Coisl. 345 and 347, of which I have microfilms (if the abbreviation in the family to which these MSS. belong in the gl. Apost. [Pavlidou p. 158] is a general phenomenon, there are likely to be additions to be made to the coincidences with Hsch. when the tradition is fully investigated)
gl. Hdt.	=	Ἡροδότου λέξεις, in: Herodotus, ed. H. Stein, 2, Berlin 1871, 443–82 (LGM 191–230)[1]
gl. Hes.	=	Glossen und Scholien zur hesiodischen Theogonie, ed. H. Flach, Leipzig 1876
gl. N. T.	=	Glossarium Graecum in sacros novi foederis libros, ed. J. Alberti, Leiden 1735
gl. Oct.	=	Λέξεις τῆς Ὀκτατεύχου, ed. J. Benediktsson, Class. et Med. 1, 1938, 243–80
gl. Psalm.	=	Glossae in Psalmos, ed. I. C. G. Ernesti, in: Glossae sacrae Hesychii, Leipzig 1785, 199–306 (a few citations without reference to Ernesti are taken from the MSS., see above; Cramer's edition in An. Ox. 2 is not cited)

1 Also in: H. B. Rosén, Laut- und Formenlehre der herodot. Sprachform, Heidelberg 1962, 221–31 (and in his edn. of Hdt., Leipzig–Stuttgart 1987–97, ad locc.); based on more MSS, but with little gain, and no parallel material

Greg. Cypr. = Παροιμίαι συλλεγεῖσαι παρὰ … Γρηγορίου τοῦ Κυπρίου, CPG 1, 349–78. 2, 53–130
Harp. = Harpocrationis lexicon in decem oratores Atticos, ed. G. Dindorf, Oxford 1853 (K. = ed. J. J. Keaney, Amsterdam 1991)
epit. = epitome printed by Dindorf and incorporated into Σ
Hdn. = Herodianus [apart from the following, cited from the sources; see Hansen vol. 3, p. XXVIII]
Hdn. epim. = Herodiani Epimerismi, ed. J. F. Boissonade, London 1819
Hdn. ἡμαρτ. λέξ. = Herodiani Περὶ ἡμαρτημένας λέξεις, ed. J. A. Cramer, An. Ox. 3, 246–62
Hdn. Philet. = Le Philétaeros attribué à Hérodien, ed. A. Dain, Paris 1954
Heliod. = The Fragments of Heliodorus Homericus, ed. A. R. Dyck, HSCP 95, 1993, 1–64
Heraclid. Lemb. = Heraclidis Lembi excerpta politiarum, ed. M. R. Dilts, Durham, N. C. 1971
Heraclit. alleg. = Heraclitus, Allegoriae (Quaestiones Homericae), ed. F. Buffière, Paris 1962
Ioh. Alex. de accent. = Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως τονικὰ παραγγέλματα, ed. G. Dindorf, Leipzig 1825
Ioh. Pedias. ad Hes. scut. = Iohannis Pediasimi scholia ad Hesiodi Scutum, ed. T. Gaisford, in: Poetæ minores Græci, Oxford 1814–20, 3
Ioh. Philop. de voc. = Iohannis Philoponi De vocabulis quae diversum significatum exhibent secundum differentiam accentus, ed. L. W. Daly, Philadelphia 1983
Ioh. Sard. in Aphthon. progymn. = Iohannis Sardiani commentarium in Aphthonii progymnasmata, ed. H. Rabe, Rhetores Graeci 15, Leipzig 1928
lex. αἱμ. = Lexicon αἱμωδεῖν, ed. A. R. Dyck, SGLG 5, 2, Berlin–New York 1995, 825–1016
lex. can. Ioh. Damasc. = Λέξεις ἐγκείμεναι τοῖς κάνοσι …, ed. L. De Stefani, Byz. Ztschr. 16, 1907, 58–66
lex. Greg. carm. (lex. Cas.) = Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni (lexicon Casinense), ed. D. Kalamakis, Athena 81, 1995, 256–99
lex. Greg. carm. (ord. alph.) = lexicon ordine alphabetico, in: D. Kalamakis, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni, Athenai 1992, 145–227
lex. Greg. carm. (ord. vers.) = lexicon ordine versuum, in: D. Kalamakis, Lexicon in carmina Gregorii Nazianzeni, Athenai 1992, 119–43
lex. Greg. or. = Lexicon in orationes Gregorii Nazianzeni, ed. I. Sajdak, in: Symbola Grammatica in honorem Rozwadowski, Kraków 1927, 153–77 (LGM 166–90)
lex. Hom. = Λέξεις Ὁμηρικαί, ed. H. van Thiel, rev. ed. 2005, www.kups.ub.uni-koeln.de/volltexte/2006/1815 [a fuller version of the text cited by Latte in vol. 1 as u, this is a D-scholia derivative and is cited only for glosses not in the extant D-scholia; see below under Schol.]
lex. rhet. = Λέξεις ῥητορικαί, ed. I. Bekker, An. Gr. 1, 195–318
LGM = Lexica Graeca Minora, ed. H. Erbse, Hildesheim 1965
Lycophr. = Lycophronis fragmenta ap. C. Strecker, De Lycophrone Euphronio Eratosthene comicorum interpretibus, Diss. Griefswald 1884
Macar. = Μακαρίου … Ῥοδωνιά, CPG 2, 135–227
Miller Mél. = E. Miller, Mélanges de littérature grecque, Paris 1866
Moer. = Moeris, Ἀττικιστής, ed. I. Bekker, Harpocration et Moeris, Berlin 1833, 187–213 (H. = ed. D. U. Hansen, SGLG 9, Berlin–New York 1998)

Orion	=	Orionis Thebani Etymologicum, ed. F. G. Sturz, Leipzig 1820
Orus	=	Das atticistische Lexikon des Oros, ed. K. Alpers, SGLG 4, Berlin–New York 1981
Orus ὀρθ.	=	Orus, Περὶ ὀρθογραφίας (Lexicon Messanense), ed. H. Rabe, Rh. Mus. 47, 1892, 404–13; 50, 1895, 148–52
Paus.	=	Pausanias Atticista, ed. H. Erbse, in: Untersuchungen zu den attizistischen Lexika, Berlin 1950, 152–221
PG	=	Patrologiae cursus completus series Graeca, ed. J. P. Migne, 1–161, Paris 1857–66
Ph	=	Photii Lexicon, α–μ ed. Ch. Theodoridis, Berlin–New York 1982–98. Remainder ed. R. Porson, 1–2, Cambridge 1822
Philemo	=	fragments in: R. Reitzenstein, Geschichte der griechischen Etymologika, Leipzig 1897
Philox.	=	Die Fragmente der Grammatiker Philxenos, ed. Ch. Theodoridis, SGLG 2, Berlin–New York 1976
Phot. bibl.	=	Photii bibliotheca, ed. R. Henry, 1–8, Paris 1959–77
Phryn. ecl.	=	Die Ecloge des Phrynichus, ed. E. Fischer, SGLG 1, Berlin–New York 1974
Phryn. praep. soph.	=	Phrynichi Praeparatio sophistica, ed. I. de Borries, Leipzig 1911
Poll.	=	Pollucis Onomasticon, ed. E. Bethe, 1–3, Leipzig 1900–37
Procl. ad Eucl.	=	Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii, ed. G. Friedlein, Leipzig 1873
Prov. Bodl.	=	Proverbia e cod. Bodleiano, ed. T. Gaisford, Paroemiographi Graeci, Oxford 1936, 1–120
Psell. poem.	=	Michaelis Pselli poemata, ed. L. G. Westerink, Stuttgart 1992
Σ	=	Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων, ed. I. C. Cunningham, SGLG 10, Berlin–New York 2003 [Σ is the original version of this text, Σ′ and Σ‴ are later expansions; Σ″ and (after the letter α) Σ‴are other expansions not included in the edition, whose sources are given]
Schol.	=	The 'scholia Didymi' on Homer: H. van Thiel, Scholia D in Iliadem secundum codices manuscriptos, 2000, www.kups.ub.uni-koeln.de/volltexte/2006/1810; and N. Ernst, Die D-Scholien zur Odyssee, Kritische Ausgabe, 2006, www.kups.ub.uni-koeln.de/volltexte/2006/1831. Their predecessors, the 'scholia minora', are cited from the papyri
Schol. AbT	=	Scholia Graeca in Iliadem (Scholia vetera), ed. H. Erbse, 1–7, Berlin 1969–88
Schol. BEHPQSV	=	Scholia in Odysseam, ed. G. Dindorf, Oxford 1855
Schol. Ael. n. an.	=	Scholia in Aeliani De natura animalium, ed. E. A. De Stefani, SIFC 7, 1899, 414
Schol. Aesch.	=	Scholia in Aeschylum, ed. O. L. Smith, 1 and 2, 2, Leipzig 1976–82; Scholia in Persas, ed. O. Dähnhardt, Leipzig 1894; Triclinii in Aeschyli Persas scholia, ed. L. Massa Positano, 2nd edn. Napoli 1963; Scholia in Prometheum vinctum, ed. C. J. Herington, Leiden 1972; Scholia in Aeschylum, in: G. Dindorf, Aeschylus, 3, Oxford 1851
Schol. Aeschin.	=	Scholia in Aeschinem, ed. M. R. Dilts, Stuttgart–Leipzig 1992
Schol. Ap. Rh.	=	Scholia in Apollonium Rhodium vetera, ed. C. Wendel, Berlin 1935
Schol. Ar.	=	Scholia in Aristophanes, edd. W. J. W. Koster et al., 11 fasc., Groningen 1960–2007

Schol. Arat.	=	Scholia in Aratum vetera, ed. J. Martin, Stuttgart 1974
Schol. Aristid.	=	Scholia in Aristidem, in: G. Dindorf, Aristides, 3, Leipzig 1829
Schol. Callim.	=	Scholia in Callimachi hymnos, in: R. Pfeiffer, Callimachus, 2, Oxford 1953, 41–79
Schol. Clem. Al.	=	Scholia in Clementem Alexandrinum, in: Clemens Alexandrinus, edd. O. Stählin and U. Treu, 1, 3rd edn., Die griechischen christlichen Schriftsteller 12, Berlin 1972, 295–340
Schol. Dem.	=	Scholia Demosthenica, ed. M. R. Dilts, 1–2, Leipzig 1983–6
Schol. Eur.	=	Scholia in Euripidem, ed. E. Schwartz, 1–2, Berlin 1887–91
Schol. Greg. Naz.	=	PG 36, 737–932
Schol. Hes. op.	=	Scholia vetera in Hesiodi opera et dies, ed. A. Pertusi, Milano 1955
Schol. Hes. th.	=	Scholia vetera in Hesiodi theogoniam, ed. L. di Gregorio, Milano 1975
Schol. Luc.	=	Scholia in Lucianum, ed. H. Rabe, Leipzig 1906
Schol. et paraphr. Lycophr.	=	Scholia et paraphrases in Lycophronem, in: Lycophronis Alexandra, ed. E. Scheer, Berlin 1881–1908[2]
Schol. Nic. al.	=	Scholia in Nicandri Alexipharmaca, ed. M. Geymonat, Milano 1974
Schol. Nic. ther.	=	Scholia in Nicandri Theriaca, ed. A. Crugnola, Milano 1971
Schol. Opp.	=	Scholia in Oppianum, ed. U. C. Bussemaker, in: Scholia in Theocritum, ed. F. Dübner, Paris 1849, 243–364
Schol. Pind.	=	Scholia vetera in Pindari carmina, ed. A. B. Drachmann, 1–3, Leipzig 1903–27; Scholia recentiora, in: Πινδάρου τὰ σῳζόμενα, ed. A. Boeckh, 2, Berlin 1821
Schol. Plat.	=	(for Tetr. I–VII) Scholia Graeca in Platonem, ed. D. Cufalo, 1, Roma 2007; (for Tetr. VIII–IX) Scholia Platonica, ed. G. C. Greene, Haverford 1938
Schol. Soph.	=	Scholia in Sophoclis tragoedias vetera, ed. P. N. Papageorgiou, Leipzig 1888; Τὰ ἀρχαῖα σχόλια εἰς τὸν Αἴαντα, ed. G. A. Christodoulou, Athenai 1977; Scholia in Sophoclis Tragoedias septem, ed. G. Dindorf, Oxford 1852 (includes the Byzantine scholia)
Schol. Theocr.	=	Scholia in Theocritum vetera, ed. C. Wendel, Leipzig 1914
Schol. Thuc.	=	Scholia in Thucydidem, ed. C. Hude, Leipzig 1927 [Extra information on cod. F was supplied by A. Kleinlogel]
Simpl. in Arist. phys.	=	Simplicius in Aristotelis Physicorum libros commentaria, ed. H. Diels and M. Hayduck, CAG 9–11, Berlin 1882–95
St. Byz.	=	Stephani Byzantii Ethnica, Α–Γ, ed. M. Billerbeck, CFHB 43/1, Berlin–New York 2006; remainder ed. A. Meineke, Berlin 1849
Su	=	Suidas (= Suda), Lexicon, ed. A. Adler, 1–5, Leipzig 1928–38 [Δ indicates a gloss derived from the unpublished Lexicon Ambrosianum]
Suet. convic.	=	Suetonius, De conviciis. Π. βλασφημιῶν, in: Περὶ βλασφημιῶν. Περὶ παιδιῶν, ed. J. Taillardat, Paris 1967, 48–63 [Miller, Mél. 413–26]
Suet. lud.	=	Suetonius, De ludis. Περὶ τῶν παρ᾿ Ἕλλησι παιδιῶν, in: Περὶ βλασφημιῶν. Περὶ παιδιῶν, ed. J. Taillardat, Paris 1967, 64–73 [Miller, Mél. 435–6]
Theogn.	=	Theognostus, Π. ὀρθογραφίας, can. 1^{1}–84^{10}, ed. K. Alpers, diss. Hamburg 1964, 68–115; can. 1–46 and 87 (part)–1003, ed. J. A. Cramer, An. Ox. 2, 1835, 1–165

[2] I have not been able to see the edition by P. A. M. Leone, Galatina 2002.

Thom. Mag.	=	Thomae Magistri Ecloga vocum Atticarum, ed. F. Ritschl, Halle 1832
Tim. lex.	=	Timaei Sophistae Lexicon vocum Platonicarum, ed. D. Ruhnken, 2nd edn., Leiden 1789; Il Lessico a Platone di Timeo Sofista, ed. S. Valente, Diss. Firenze 2006–7[3]
Tricl. ad Aesch.		see Schol. Aesch., ed. Smith
Tryph. fr.	=	Tryphonis grammatici Alexandrini fragmenta, ed. A. de Velsen, Berlin 1853
Tryph. pass.	=	Tryphonis excerpta Περὶ παθῶν, ed. R. Schneider, Leipzig 1895
Tryph. trop.	=	Tryphonis rhetorici libellus Περὶ τρόπων, in: L. Spengel, Rhetores Graeci 3, Leipzig 1856, 191–206
Tzetz. ad Lycophr.		see Schol. Lycophr.
Zenob. Ath.	=	Zenobius Athous, excerpta in Miller, Mél. 349–84; Zenobii Athoi Proverbia, ed. W. Bühler, 1–, Göttingen 1982–
Zenob. (vulg.)	=	Ζηνοβίου ἐπιτομή, CPG 1, 1–175
Zonar.	=	Ioannis Zonarae Lexicon, ed. J. A. H. Tittmann, Leipzig 1808

[3] For the edition by M. Bonelli and J. Barnes, Leiden 2007, see K. Alpers, Mnem. 62, 2009, 662–72 and ZPE 166, 2008, 85–99.

Names and Publications

Ahr. Dial.	=	H. L. Ahrens, De Graecae linguae dialectis, 1–2, Göttingen 1839–43
Alb.	=	J. Alberti, in his edition of Hesychius, 1–2, Leiden 1746–66
Ald.	=	editio Aldina, Venezia 1514; see Mus.
Angl.	=	Angli, i. e. 2nd edn. of Stephanus' Thesaurus Graecae linguae, London 1816–28; cf. Thes.
An. Gr.	=	Anecdota Graeca, ed. I. Bekker, 1–3, Berlin 1814–21
Arcer.	=	J. Arcerius (s. xvi^{1}), notes in Alb.
Arnald. Lect.	=	G. D'Arnaud (Arnaldus), Lectionum Graecarum libri duo, The Hague 1730
Baun. 1911	=	J. Baunack, Philologus 70, 1911, 353–96. 449–91
Baun. 1914–16	=	J. Baunack, Philologus 73, 1914–16, 19–60. 180–236
Bechtel	=	F. Bechtel, Die griechischen Dialekte, 1–3, Berlin 1921–24
Bechtel Lex.	=	F. Bechtel, Lexilogus zu Homer, Halle 1914
Bentl.	=	R. Bentley, edn. of Callimachus' fragments in edn. of E. Spanheim, Utrecht 1697
Bergk, PLG	=	Poetae lyrici Graeci, ed. Th. Bergk, Leipzig 1843^{1}. 1853^{2}. 1866–7^{3}. 1878–82^{4}
Biel.	=	J. C. Bielius (1687–1745), notes in Alb.
Biel. 1740	=	J. C. Bielius, Exercitatio de lignis ex Libano … accedunt specimina Novi thesauri philologici sive lexicon in LXX et alios interpretes, et scriptores apocryphos N. T., Braunschweig 1740
Biel. 1779–80	=	J. C. Bielius, Novus thesaurus philologicus … ex B. auctoris MScto ed. et prefatus est E. H. Mutzenbecker, 1–3, The Hague 1779–80
Blumenthal	=	A. v. Blumenthal, Hesych-Studien, Stuttgart 1930
Bochart Hieroz.	=	S. Bochart, Hierozoicon, London 1663
Bos Anim.	=	L. Bosius, Animadversiones, Franeker 1715
Bos Obs.	=	L. Bosius, Observationes miscellaneae, Franeker 1707; 2nd edn., Leeuwarden 1731
Bourguet Dial. Lac.	=	É. Bourguet, Le dialecte laconien, Paris 1927
Brun.	=	T. Bruno (Brown), notes in Schr.
CAG	=	Commentaria in Aristotelem Graeca
Cas.	=	I. Casaubon (1559–1614), notes in Alb.
CEG	=	Carmina epigraphica Graeca, ed. P. A. Hansen, 1–2, Texte und Kommentare 12 & 15, Berlin–New York 1983–89
CFHB	=	Corpus fontium historiae Byzantinae
CGF	=	Comicorum Graecorum fragmenta, 1, 1, ed. G. Kaibel, Berlin 1899; 2nd edn. with addenda (by K. Latte) 1958
CGFPR	=	Comicorum Graecorum fragmenta in papyris reperta, ed. C. Austin, Berlin 1973
Chantr. Dict.	=	P. Chantraine, Dictionnaire étymologique de la langue grecque, 1–2, Paris 1968–80 (completed by O. Masson, J. L. Perpillou and J. Taillardat)

CIG	=	Corpus inscriptionum Graecarum, ed. A. Boeckh, 1–4, Berlin 1828–77
CMG	=	Corpus medicorum Graecorum, Leipzig 1908–
Cob. Coll. crit.	=	C. G. Cobet, Collectanea critica, Leiden 1878
Cob. Nov. lect.	=	C. G. Cobet, Novae lectiones, Leiden 1858
Cob. Var. lect.	=	C. G. Cobet, Variae lectiones, 2nd edn., Leiden 1873
Cook Zeus	=	A. B. Cook, Zeus a study in ancient religion, 1–3, Cambridge 1914–40
Cor.	=	A. Coraës, Opera posthuma (= A. Κοραῆ τὰ μετὰ θάνατον εὑρεθέντα), 7, Athenai 1889
CPG	=	Corpus paroemiographorum Graecorum, edd. E. L. von Leutsch and F. G. Schneidewin, 1–2, Göttingen 1839–51
Degani Mac. Gl.	=	E. Degani, Macedonian Glosses in Hesychius' Lexicon, Hellenica 35, 1984, 3–28 (Filol. e stor., Spudasmata 95, 2004, 742–67)
D. I.	=	Sammlung der griechischen Dialekt-Inschriften, edd. H. Collitz and F. Bechtel, 1–4, Göttingen 1884–1915
Dind., G.	=	G. Dindorf, entries and additions in the 3rd edn.of Stephanus' Thesaurus (see Thes.)
Dind., L.	=	L. Dindorf, entries and additions in the 3rd edn.of Stephanus' Thesaurus (see Thes.)
Ditt. Or.Gr.	=	W.[sic] Dittenberger, Orientis Graeci inscriptiones selectae, 1–2, Leipzig 1903–05
Ditt. Syll.	=	G. Dittenberger, Sylloge inscriptionum Graecarum, 3rd edn., Leipzig 1915–24
D'Orvill.	=	J. P. D'Orville
Drachmann	=	A. B. Drachmann, notes in the margin of his unpublished edition of Cyril; see vol. 3, XXV
Ducang.	=	C. du Fresne du Cange, Glossarium ad scriptores mediæ & infimæ Græcitatis, 1–2, Lyon 1688
Ebeling	=	H. Ebeling, Lexicon Homericum, Leipzig 1880–85
ed. 1520	=	editio Hesychii Florentina
ed. 1521	=	editio Hesychii Hagenoensis
Ernesti	=	I. C. G. Ernesti, Glossae sacrae Hesychii, Leipzig 1785
FCG	=	Fragmenta comicorum Graecorum, ed. A. Meineke, 1–5 in 7 vols., Berlin 1839–57
FGE	=	Further Greek Epigrams, ed. D. L. Page, Cambridge 1981
FGrHist	=	Die Fragmente der griechischen Historiker, ed. F. Jacoby, Berlin or Leiden 1923–
FHG	=	Fragmenta historicorum Graecorum, edd. C. and T. Mueller, 1–5, Paris 1841–73
Flor.	=	Florens Christianus (1541–96)
Frisk	=	H. Frisk, Griechisches etymologisches Wörterbuch, 1–3, Indogermanische Bibliothek, II. Reihe, Heidelberg 1960–72
Funger.	=	J. Fungerius (d. 1612), notes in Alb.
G. or Guyet.	=	F. Guyet (1575–1655), notes in Schr.
GDRK	=	Die griechischen Dichterfragmente der römischen Kaiserzeit, ed. E. Heitsch, 1–2, Göttingen 1961–64
Gr. Gr.	=	Grammatici Graeci
Gron.	=	J. F. Gronovius (1611–71), notes in Schr.
Gron. Obs.	=	J. F. Gronovius, Observationum libri tres, 2nd edn., Leiden 1662
GVI	=	Griechische Vers-Inschriften, ed. W. Peek, 1, Berlin 1955

HE	= The Greek Anthology: Hellenistic Epigrams, ed. A. S. F. Gow and D. L. Page, 1–2, Cambridge 1965
Heins.	= D. Heinsius (1580–1655), notes in Alb.
Hemsterh.	= T. Hemsterhusius (1685–1766), notes in Alb.; see also Pollux 1706
Heringa Obs.	= A. Heringa, Observationum criticarum liber singularis, Leeuwarden 1749
HSt.	= H. Stephanus (1528–98), notes in Alb.
HSt. Thes.	= H. Stephanus, Thesaurus Graecae linguae, 1–5, Geneva 1572 [cited by vol. and page, or from heading in the Index]
Jens. Luc.	= J. Jensius, Lucubrationes Hesychianae, Rotterdam 1742
Jun.	= H. Junius (1515–75), notes in Schr.
Jun. Anim.	= H. Junius, Animadversionum libri sex, 2nd edn., Rotterdam 1708 [the original edn., Basel 1556, does not contain his notes on Hesychius]
Jungerm.	= G. Jungermann (1577/78–1610); see Pollux 1706
K.–A.	= R. Kassel and C. Austin; see PCG
Kalléris Anc. Macéd.	= J. N. Kalléris, Les anciens Macédoniens, 1–2, Athènes 1954–76
Kühn	= J. Kühn; see Pollux 1706
Kust.	= L. Kuster (1670–1716), notes in Alb.
Kust. Suid.	= Suidae lexicon, ed. L. K., Cambridge 1705
Lagarde Onom. sacr.	= P. de Lagarde, Onomastica sacra, 2nd edn., Göttingen 1887
Lampe	= G. W. H. Lampe, A Patristic Greek Lexicon, Oxford 1961
Latte	= manuscript readings, parallels, and conjectures added by Kurt Latte in his set of Schm.
Leopard. Emend.	= P. Leopardus, Emendationum et miscellaneorum libri viginti, Antwerp 1568
Leum. Hom.W.	= M. Leumann, Homerische Wörter, Basel 1950
Lob. Aglaoph.	= C. A. Lobeck, Aglaophamus, Königsberg 1829
Lob. El.	= C. A. Lobeck, Pathologiae Graeci sermonis elementa, 1–2, Königsberg 1853–62
Lob. Paral.	= C. A. Lobeck, Paralipomena grammaticae Graecae, Leipzig 1837
Lob. Phryn.	= C. A. Lobeck, in his edition of Phrynichus' Ἐκλογή, Leipzig 1820
Lob. Prol.	= C. A. Lobeck, Pathologiae sermonis Graeci prolegomena, Leipzig 1843
Lob. Rhem.	= C. A. Lobeck, Ῥηματικόν, Königsberg 1846
LSJ	= H. G. Liddell and R. Scott, A Greek-English Lexicon, new (9th) edn. by H. Stuart Jones, Oxford 1925–40, with Revised Supplement (3rd edn.) by P. G.W. Glare, Oxford 1996 (the original text and the supplement are combined in the electronic edition produced by Logos Bible Software, 2003)
Mart.	= M. Martini, Cadmus Graeco-phoenix, Bremen 1625
Mart. Lex.	= M. Martini, Lexicon philologicum, Bremen 1623
Maussac.	= P. J. Maussac (c.1590–1650), notes in Alb.
Meibom.	= M. Meibom (1621–1710/11), notes in Alb.
Mein. Anal.Alex.	= A. Meineke, Analecta Alexandrina, Berlin 1843
Mein. ap. Schm.	= A. Meineke, conjectures published by Schm. (sometimes cited by Schm. as 'AM')
Mein. FCG	see FCG
Mein. 1857	= A. Meineke, Philologus 12, 1857, 602–33

Mein. 1858	=	A. Meineke, Philologus 13, 1858, 508–64. 616–17
Menag.	=	A. Menagius (G. Ménage) (1613–92), notes in Schr.
Meurs.	=	J. Meursius (1579–1639), notes in Schr.
Meurs. Att. lect.	=	J. Meursius, Atticarum lectionum libri vi, Leiden 1617
Meurs. Gl. gr.-bar.	=	J. Meursius, Glossarium graeco-barbarum, Leiden 1614
Meurs. Gr. fer.	=	J. Meursius, Graecia feriata, Leiden 1619
Meurs. Op.omn.	=	J. Meursius, Opera omnia, 1–12, Firenze 1741–63
Meurs. Orchestr.	=	J. Meursius, Orchestra, sive de saltationibus veterum, Leiden 1618
Misc. obs. cr.	=	Miscellaneae observationes criticae, edd. P. Burmann and J. P. D'Orville, Amsterdam 1732–38
Munck.	=	T. Muncker (1640/41–80), notes in Alb.
Mus.	=	M. Musurus, corrections and alterations written in the only surviving manuscript ('H') of Hesychius, which was used by Musurus for the printing of the editio princeps (the Aldine edition, Venezia 1514)[1]
Naoum.	=	M. Naoumides; see above, Prolegomena, XVII
Palm.	=	J. Palmerius (Le Paulmier) (1587–1670), notes in Schr. and Alb.
PCG	=	Poetae comici Graeci, edd. R. Kassel and C. Austin, Berlin–New York 1983–
Pears.	=	J. Pearson, Adversaria Hesychiana, Oxford 1844 [notes of John Pearson, 1613–86, bishop of Chester, whose existence was known to Alb. but which were first published in 1844 by T. Gaisford]
Perg.	=	J. V. Perger (fl. 1679), notes in Alb.
Petit. Leg. Att.	=	S. Petitus, Leges Atticae, Paris 1635
Phav.	=	Phavorinus Camers (Varino)
Piers.	=	J. Pierson in his edn. of Moeris, Leiden 1759
PMG	=	Poetae melici Graeci, ed. D. L. Page, Oxford 1962
PMGF	=	Poetarum melicorum Graecorum fragmenta, ed. M. Davies, 1, Oxford 1991
Pollux 1706	=	ed. Pollux, Amsterdam 1706 (ed. J. H. Lederlin and T. Hemsterhuis, with notes of J. Kühn, W. Seber and G. Jungermann)
Preger	=	T. Preger, Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae, Leipzig 1891
Pric.	=	J. Pricaeus (Price): L. Apuleii … Metamorphoseos libri xi, cum notis I. Pricaei. Accessit ejusdem index scriptorum qui in Hesychii Graeco vocabulario laudantur, Gouda 1650
RE	=	Paulys Realencyclopaedie der classischen Altertumswissenschaft, neue Bearb. von G. Wissowa et al., I 1–24(1) in 47 vols., II 1–10A in 19 vols., Stuttgart and München 1894–1972
Reitzenst.	=	R. Reitzenstein
Roscher	=	W. H. Roscher, Ausführliches Lexikon der griechischen und römischen Mythologie, 1–6, Leipzig 1884–1937
Ruhnk.	=	D. Ruhnken (1723–98), notes in Alb.
Ruhnk. Ep. cr.	=	D. Ruhnken, Epistula critica I, II, Leiden 1749–51
Salm.	=	C. Salmasius (Saumaise) (1588–1653), notes in Schr.
Salm. in HA	=	C. Salmasius (Saumaise), in his edn. of the Historia Augusta, Paris 1620
Salm. Plin.exer.	=	C. Salmasius (Saumaise), Plinianae exercitationes in C. J. Solini Polyhistora, Paris 1629

[1] Those of Musurus' alterations that first appear in the Aldine, are indicated with 'Ald.' rather than 'Mus.'.

Scal.	=	J. J. Scaliger (1540–1609), notes in Schr.
Schm.	=	M. Schmidt, in his edn. of Hesychius, 1–5, Jena 1858–68
Schm. Qu. Hes.	=	M. Schmidt, Quaestiones Hesychianae, in his edn. vol. 5
Schneider Bodl.	=	R. Schneider, Bodleiana, Leipzig 1887
Schow	=	N. Schow, Hesychii Lexicon ex codice ms. Bibliothecae D. Marci restitutum et ab omnibus Musuri correctionibus repurgatum sive supplementa ad editionem Hesychii Albertinam, Leipzig 1792
Schr.	=	C. Schrevelius, in his edition of Hesychius, Leiden 1668
Schulze Kl. Schr.	=	W. Schulze, Kleine Schriften, Göttingen 1933
Schulze Orth.	=	W. Schulze, Orthographica, 2nd ed., Roma 1958
Schulze QE	=	W. Schulze, Quaestiones epicae, Gütersloh 1892
Schwyzer	=	Dialectorum Graecarum exempla epigraphica potiora, ed. E. Schwyzer, Leipzig 1923
Schwyzer, Gr.	=	E. Schwyzer (and A. Debrunner), Griechische Grammatik, 1–2, München 1939–50
SGLG	=	Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker
SH	=	Supplementum Hellenisticum, edd. H. Lloyd-Jones and P. Parsons, Texte und Kommentare 10, Berlin–New York 1983
SLG	=	Supplementum lyricis Graecis, ed. D. L. Page, Oxford 1974
Sop.	=	G. Sopingius (1573–1615), notes in Schr.
Strecker	=	C. Strecker, De Lycophrone Euphorione Eratosthene, Diss. Griefswald 1884
Suicer.	=	J. C. Suicer, Sacrarum observationum liber singularis, Zurich 1665
Suicer. Thes.	=	J. C. Suicer, Thesaurus ecclesiasticus, 1–2, Amsterdam 1682
Thes.	=	H. Stephanus, Thesaurus Graecae linguae, 3rd edn., edd. C. B. Hase et al., 1–8 in 9 vols., Paris 1831–65; see also Dindorf, G. and L. (For 1st edn. see HSt., for 2nd edn. see Angli)
Threatte	=	L. Threatte, The Grammar of Attic Inscriptions, 1–2, Berlin–New York 1980–96
Thumb	=	A. Thumb, Handbuch der griechischen Dialekte, 2nd edn. by E. Kieckers and A. Scherer, 1–2, Indogermanische Bibliothek, I. Reihe, 8, Heidelberg 1932–59
Toepffer Att.Gen.	=	J. Toepffer, Attische Genealogie, Berlin 1889
Toll.	=	J. Tollius (1633–96)
Toup.	=	J. Toup, Emendationes in Suidam et Hesychium, 1–4, Oxford 1790
Triller Emend.	=	D. W. Triller, Hesychianarum emendationum specimen novum, sive appendix observationum criticarum, Frankfurt-am-Main 1741
Triller Obs.	=	D. W. Triller, Observationum criticarum … libri quatuor, Frankfurt-am-Main 1742
TrGF	=	Tragicorum Graecorum Fragmenta, edd. B. Snell, R. Kannicht and S. Radt, 1–5 in 6 vols., Göttingen 1971–2004
Valck.	=	L. C. Valckenaer (1715–85), notes in Alb.
Valck. ad Ammon.	=	L. C. Valckenaer in his edn. of Ammonius, Leiden 1739
Valck. ad Eur.Ph.	=	L. C. Valckenaer in his edn. of Euripides' Phoenissae, Franeker 1755
Valck. ep. ad Röver.	=	L. C. Valckenaer, epistola ad M. Röverum, in: Vergilius collatione scriptorum Graecorum illustratus opera … F. Ursini, ed. L. C. V., Leeuwarden 1747, i–lxxx
Valck. Misc.obs.	=	L. C. Valckenaer, Misc. obs. cr. 8, 1738
Vales.	=	H. Valesius (Valois) (1603–76), notes in Alb.
Verw.	=	J. Verweius (d.1691), notes in Alb.
Voss.	=	I. Vossius (1618–89), notes in Alb.

VS	=	Die Fragmente der Vorsokratiker, edd. H. Diels and W. Kranz, 6th edn., 1–3, Berlin 1951–52
Wack.*	=	J. Wackernagel, notes in his copy of Schm.[2]
Wack. Kl. Schr.	=	J. Wackernagel, Kleine Schriften, 1–3, Göttingen 1953–79
Wack. Synt.	=	J. Wackernagel, Vorlesungen über Syntax, 1–2, 2nd ed., Basel 1926–8
Wack. Unters.	=	J. Wackernagel, Sprachliche Untersuchungen zu Homer, Göttingen 1916
Wesseling	=	P. Wesseling, notes in Alb.
Wesseling Prob.	=	P. Wesseling, Probababilium liber singularis, Utrecht 1731
Wil.	=	U. von Wilamowitz-Moellendorff
Wil.*	=	U. von Wilamowitz-Moellendorff, notes in his copy of Schm. (ed. min.)[3]

2 In a private Swiss library.
3 In the Humboldt Univ. Bibl., Berlin, Wilamowitz Sammlung 82.

Conspectus siglorum

H Hesychius, cod. Marc. gr. 622 (see p. XI)

K Cyrillus, lexicon (see p. XVII)

- v Vatican recension
- g Laurentian recension
- A cod. Vallicell. E.11
- Br cod. Bremen. c.11
- Z cod. Matr. Z-22

Σ Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων (see p. XXIII)

Hesychii Alexandrini Lexicon

Volumen IV: T–Ω

T

1 τά· ταῦτα, ἅτινα αὐτά, ἀναφορικῶς· ‘ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν’ (Π 60 ..) Ap.S.

2 τὰ· ἅ, ἅτινα. ἢ τοιαῦτα

3 *τὰ †ἀδάνοντα†· τὰ ἀρέσκοντα (Cyr. in xii proph. 1, 319, 24 ..) vgA[1]Br[2]

4 *τὰ αἶσχίω· τὰ χείρω (Plat. Polit. 297 c. Cyr. in xii proph. 1, 135, 4 ..) vgA[3]Br[4]

5 *τὰ ἀμείνω· τὰ κρείττονα vgA[2]Br[3]

6 *†τὰ ἀνταaῖον†· βαρύ (vA[4])

7 τὰ ἀπὸ τρίποδος· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων, ἤτοι ἀπὸ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἢ ἀπὸ τοῦ Πυθαγορικοῦ Prov.

8 *τὰ βάθη· τὰ ἀχώρητα, τὰ ἀκατάληπτα (1. Ep. Cor. 2, 10) vgA[1]Br[5] N.T.

9 Ταβεήλ· ἀγαθοῦ Θεοῦ (Esai. 7, 6) On.sacr.

10 ταβάλα· ταβῆλα. ὑπὸ Πάρθων οὕτω καλεῖται ὄργανον κριβάνῳ ἐμφερές, ᾧ χρῶνται ἐν τοῖς πολέμοις ἀντὶ σάλπιγγος

11 *ταβερνία· καπήλιον vgA[2]Br[12]Σ

11b *ταβερνῶν· πανδοχείων (Act. 28, 15) Br[360][g[2]] N.T.

12 ταγαῖος· ὁ ἐξ ἐπιταγῆς τι ποιῶν

13 ταγαῖς· ἀρχαῖς, ἡγεμονίαις

14 τάγανα· ταῦτα. Κρῆτες D

15 ταγατίζων· κιχλίζων

16 ταγή· βασιλικὴ δωρεά. καὶ ἡ σύναξις τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων

17 ταγηνία⟨ς⟩· πεμμάτια ⟨ἀπὸ⟩ τηγάνων. οἱ δὲ στέαρ ὑγρόν, ἐπιχεόμενον τηγάνῳ, ᾧ προσβάλλεται μέλι, ⟨ση⟩σάμη, τυρός (frr. com. Magn. 2, 1. Cratin. 130. Nicoph. 6, 3 K.–A.) D

---

1 Ap. S. 148, 27; Σ″ (Ph 564.11. Su τ 1) **7** = Zenob. Ath. 1, 13 = Zenob. vulg. 6, 3 = Prov. Bodl. 863; cf. Σ″ (Ph 546, 20. Su τ 15) **8** gl. Apost. 101 **9** Orig. lex. PL 23, 1305 **11** Σ τ 1 **11b** gl. N. T. p. 86 **17** Σ‴ τ 2

---

1 προτετάχθαι H: Mus. | ἐάσωμεν H: Mus. **2** τάα· H: Heins. Pears. 644; Schm. vult τὰ ἅ· (‘sua’), coll. ι 310, quod cum explicationi aptum non sit, eam del. **3** ἀδάνοντα H et ordo] h. e. ἁνδάνοντα (K; Alb. cft. gl. α 4700) **4** χείρω H = vABr] χείρονα g (gl. α 2149) **5** contin. H: nov. gl. Mus. | κρειττω K **6** v.l. gl. 57 (Schow post Mus., qui gl. totam del.) **9** lemma] σ- rubr.: Mus. | expl.] interpretatio nominis Hebr. **10** τὰ βῆλα H: Mus. **11–11b** glossae Latinae, quas del. Mus. **11** ταβερνία H = K (τάβερνα Br)] ταβερνεῖα Σ | καπη[λ··/] H: expl. Latte; rectius καπηλία (vA) vel potius καπηλεῖα (gBr[-εία]Σ); Schow mavult καπήλια (post ταβέρνια) **11b** ταβέρνων H: accent. Br **14** ‘unklar’ Schwyzer Gr. 1, 613 (κ) **17** ταγήνια H: Mus. (accent.) et HSt. (⟨ς⟩, cf. Σ‴); HSt. etiam ci. ταγηνία⟨ι⟩ | πέμματα Σ‴| ⟨ἀπὸ⟩ Mein. FCG 2, 90 e Σ‴ | τιγανῶν H: Mus. | στέας H: Mus. | σάμη H: Mus. | τύρος H: accent. Mus.

18 *τάγηνον· τήγανον (frr. com. Eupol. 374. Plat. 189, 12 K.–A. Ar. Equ. 929) vgA^{2}Br^{7}

19 τάγιλος· φειδωλός

20 τάγιος· κήρυξ. πρεσβευτής. ὀξύς. ταχύς. βάσιμος

Hom.+D **21** ταγοί· προστάται, ἄρχοντες, ἡγεμόνες (Ψ 160 v.l. Aesch. Pers. 23 . .)

D **22** ταγύρια· τὰ ἐλάχιστα, τὰ τυχόντα (Eupol. fr. 4 K.–A.)

D **23** ταγόναγα· Μακεδονική τις ἀρχή

Hom. **24** τὰ δ᾽ ἄποινα· τὰ δὲ λύτρα (Α 20)

Hom. **25** *τάδε· ταῦτα (Α 257) g^{2}

Hom. **26** τὰ δ᾽ ἐρῆμα φοβεῖται· τὰ δὲ πρόβατα ἔρημα γενόμενα τῇ τοῦ ποιμένος φυγῇ (Ε 140)

LXX **27** *τὰ διαβούλ⟨ι⟩α· τοὺς διαλογισμούς (Ezech. 11, 5) vg^{3}

Hom. **28** ταθείς· ἁπλωθείς (Ν 655 . .)

29 †ταθθίον†· μασθός. τιτθίον

Hom. **30** ταὶ δὲ χθόνα· ⟨. . .⟩ (Ψ 121)

31 ταῖν· ταῖς

32 *†ταίη†· διοικητής [g^{2}Av^{10}], προστάτης Av^{10}[g^{2}]

D **33** ταινάρια[ς]· παρὰ Λακεδαιμονίοις ἑορτὴ Ποσειδῶνος· καὶ ἐν αὐτῇ Ταιναρισταί. Ταίναρον γὰρ πεδίον Λακωνικῆς

34 *ταῖν θεαῖν· ταῖς θεαῖς A^{7}[vg^{1}]

35 *ταινία⟨ι⟩· στέμματα g^{4}(v^{5}A^{13}Br^{10}) τῶν ἱερέων (A^{13}), διαδήματα ἀρχιερατικά, ἢ ⌊ζῶναι v^{4}A^{8}(g^{4}), ἢ στέφανοι (g^{4}A^{12}Br^{10}), κόσμοι, ἢ δεσμοὶ ἱεροί

---

18 Ar. Byz. fr. 26 S.; Su τ 12; Ph 564, 13 = EM 743, 49; Phryn. praep. soph. 112, 11; Moer. 210, 12 [τ 3 H.] **21** cf. Schol. **22** Σ″ (Ph 564, 17. Su τ 14. E. Gen. [EM 743, 56]); Theogn. can. 437 (p. 79, 8 C.). can. 730 (p. 120, 29 C.) **25** Schol. **26** cf. Schol. **33** Ταίναρον] Orus ap. St. Byz. 598, 15 **35** cf. Σ τ 5 | διαδήματα] Su τ 208; Schol. Greg. Naz. PG 36, 1237C | ζῶναι] Ph 577, 10

---

18 τήγανον trib. ‘Ἰώνων τινες’ Ph = EM, ‘Δωριεῖς’ Phryn., ‘Ἕλληνες’ Moer. **21** τάγοι H: accent. Mus. | Aesch. Pers. 23] cf. gll. ε 1290. σ 1874 **22** τάγυρι ci. Sop., cf. EM; Voss. cft. gl. σ 37 **23** Degani Mac. Gl. no. 138 **25** τὰ δὲ H: g **26** expl.] τὰ δὲ βοσκήματα ἠρημωμένα τῆς τοῦ ποιμένος βοηθείας φεύγει Schol. **27** διάβουλα H: K; Alb. cft. gl. δ 955 **29** v.l. gl. 986 | τιτθίον] vocem ad lemma corrrigendum postea additam perperam fini explicationis adiunxit scriba aliquis (Alb.); v. gl. π 2415 cum adn. **30–1** unam gl. H: diviserunt Nauck Zt.schr. f. d. Alt.wiss. 14, 1856, 14. Mein. 1857 p. 623; totam del. Mus. **30** ταῖδε H: Nauck. Mein. **31** ταῖν ταῖς H] est aut gl. extra ordinem posita aut, ut voluit Mein., pars explicationis glossae 30 **32** ταῖη ([sic] H: accent. Hansen post Mus.) H = K] ταίης Mus.; unde τάγης Scal.; unde ταγός Alb., coll. gl. 21; ταμίης Sop.; unde ταμίη Schm., coll. expl. K | διοικητής] διοικητρια K | προστάτης H = Av] προστατρια g **33** ταιναρίας H: Pears. 645. Mein. FCG 2, 391 ad Hermipp. fr. 32 K.–A. | ταιναρὸν H: accent. Mus. | καὶ T. ⟨οἱ⟩ ἐν αὐτῷ post Λακωνικῆς trsp. ci. Schm.; cf. St. Byz. (qui Ταιναρῖται praebet, prob. errore) | cf. Nilsson Gr. Feste 67–9 **34** cf. gl. θ 817; et praeterea gll. 30–1 **35** ταίνια H (ταινία Mus.): K$^{4.\,8}$ | v.ll.: gll. 469. 482

36 *ταινιοῦντες· κοσμοῦντες, ⌊δεσμοῦντες Av^{9}, στεφανοῦντες Av^{9}Σ^{b}(Σ)
37 *τὰ κέρατα· τὰ ἄκρα (Am. 3, 14) A^{6}g$^{post\ \tau\alpha\omega 1}$ LXX
38 τακερόν· τηκτόν (com. ad. fr. 125, 2 K.–A.). οἰκτρόν D
39 *τακτικοῖς· στρατιωτικοῖς vg^{1}A^{4}(Br^{11}Σ), πολεμικοῖς (Xen. Cyr. 3, 3, 11)
40 τακτόν· ὁμοίως
41 τὰκ το⟨ῦ⟩ νίτ⟨ρ⟩ου· τὰ τῶν μαγείρων ξηρὰ ἀρτύματα· διὰ τὸ ἔνθα καὶ τὸ νίτρον πωλεῖσθαι (Anaxipp. fr. 6, 5 K.–A.) D
42 τακῶνες· τροχίσκοι στέατος κεκομμένου μεθ᾽ ἁλῶν καὶ ξηρῶν [καὶ] ἀρτυμάτων (Crat. com. fr. 19, 4 K.–A.) D
43 τάλα· μέγα
44 ταλαεργοί· οἱ ὑπομένοντες τὰ ἔργα, τλητικοί, ταλαίπωροι, δυσπαθεῖς (δ 636 . .) Ap. S.
45 *ταλαεργόν· τὰ αὐτά (Ψ 654) [v^{4}A^{19}Br^{16}] Hom.
46 *ταλαίνης· ἀθλίας, ταλαιπώρου vg^{6}A^{23}Br^{17}
47 *ταλαιπωρία· μοχθηρία vg^{8}A^{25}Br^{19}
48 ταλαίπωρος· ἐπίπονος, τλητικός D
50 *ταλακάρδιος· τλητικός Br^{34}, ⌊ὑπομονητικὸς⌋ κατὰ ⌊τὴν καρδίαν (Hes. scut. 424. Soph. OC 540) g$^{post\ \tau\alpha\omega 2}$ [Br^{34}]
49 ταλαίφρων· καρτερικός (Eur. Hel. 524) Eur.
51 *ταλανίζει· θρηνεῖ (Cyr. in xii proph. 1, 199, 25 . .) vg^{3}A^{15}Br^{91}Σ
52 *τάλαντα· ζυγά (Μ 433) Av^{26}, σταθμοί (Χ 209 . .) (Av^{26}) Ap. S.
53 τάλαντον· λίτραι ἑκατὸν εἰκοσιπέντε κατὰ τὸν μέγαν Ἐπιφάνιον (82, 34. 83, 1 H.) Epiph.
54 †ταλανταίων†· μεδίμνων, καὶ σταθμίων (Alcae. com. fr. 12 K.–A.)
55 ταλάντατα· ἀτυχέστατα

---

36 Σ τ 6 **37** gl. Proph. **38** cf. Ph 565, 21 **39** Σ τ 7 **42** Poll. 6, 53; v. plura ap. Kassel-Austin **44** Ap. S. 150, 22; EM 744, 1; cf. Schol. **45** cf. Schol. **48** EM 162, 41 (ad etymologiam citatur Διογενιανός) **51** Σ τ 8 **52** Σ τ 9; Ap. S. 149, 4; Schol. Χ 209

---

37 Alb. cft. gl. κ 2287 **38** τικτὸν H: Mus. **40** τακτικόν ci. Arcer. **41** τακτονίτου H: Piers. 352 post Sop. al. | ἀρτήματα H: Mus. | ἔνθα] ἐνταῦθα Mus. | Anaxipp.] cf. ad gl. σ 1719 **42** τακῶνες] ap. Poll. legitur, Cratetis loco citato, οἱ δ᾽οἴονται τοὺς τάκωνας ἐκ ταγήνου (cod. A, κακῶνας ἐκ ταγεῖν οὐ codd. FS) κρέας, ἢ στέατος τροχοὺς σὺν ἁλσὶ καὶ ξηροῖς ἡδύσμασι κοπέντας | ἁλῶν ⟨καὶ κρεῶν⟩ Bergk Rel. com. att. 279 post G. | [καὶ] Heins. Salm. **43** τάλα] 'In compositis, ut videtur, sic interpretatus' Thes. 7, 1778 b; cf. gl. ζ 1 ζά· μέγα. ἰσχυρόν. πολύ. ὅθεν καὶ ζάπλουτος ὁ μεγαλόπλουτος (de gl. ζ 34 quam Schm. cft., v. Latte); de T pro Z scriptum v. gll. 99. 1739 **48** Alb. cft. gl. π 4513 **49–50** ordo codicis exhibetur, numeri Schmidtii | Alb. cft. gl. 73, ad quam v. adn. **51** Alb. cft. gl. ε 6498 **53** cf. gll. κ 3201. τ 59 | ρκ̅ε H: expl. Mus. | Ἐπιφάνιον] cf. gll. α 968. μ 1502 **54** ταλαντέων H: ordo et Alb.; h. e. ταλαντιαίων, cf. Lob. Phryn. 544 **55** τάλαντα· τὰ H: HSt. Thes. 3, 1233f

56 ταλαντεύει· σταθμίζει, ζυγοστατεῖ

D **57** ταλαντιαῖον· βαρύ (Arist. cael. 311^{b}3)

D **58** Ταλάντιον· τόπος. Ἀρτεμίδωρος

59 *τάλαντον· σταθμός (vg^{7}Br^{18}), ζυγός. ὁλκὴ A^{24}(vg^{7}Av^{26}Br^{18}) λιτρῶν (vg^{7}) ἑκατόν, ἢ ἑκατὸν εἰκοσιπέντε, ἢ ἑκατὸν ἑξηκονταπέντε (A^{24}vg^{7}), ἢ τετρακόσια, ἢ χίλια ἑκατὸν πεντηκονταδύο

D **60** τάλαντος· ταλαιπώρου

61 *ταλαντώσει· σταθμήσει (Σ), στήσει (Basil. Caes. in hexaem. hom. 6, 11 [29, 144C M.]) A^{14}(Σ)[v^{14}]

62 ταλαόν· ὑποστατικόν. ἰσχυρόν, βίαιον

Ap. S.+Hom. **63** ταλαπείριος· τλητικὸς κατὰ τὴν πεῖραν, ἢ τηλόθεν διαπεπεραιωμένος. οἱ δὲ ἀφιγμένος (η 24 . .)

D **64** ταλαρίς· ἐξ οὗ βάλλουσι τοὺς ἀστραγάλους

Hom. **65** *ταλαπενθέα· ὑπομένοντα τὰ πένθη (ε 222) (g$^{\text{post ταω3}}$)

Ap. S. **66** τάλαροι· κάλαθοι ἐρίων (δ 131). καὶ ἐν οἷς οἱ τυροὶ πήγνυνται (ι 247). ⟨…⟩· ʽπλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόνʼ (Σ 568)

67 *τάλας· ἄθλιος g^{9}Av^{22}Br^{20}Σ, ταλαίπωρος g^{9}Br^{20}

D **68** ταλάσια· τὰ ἔρια (Xen. oecon. 7, 6)

Hom. **69** *†ταλασείῃ†· ὑπομείνῃ (Ο 164) Av^{20}

Att. **70** *ταλασία· ἐριουργία (vg^{10}A^{27}Br^{21}Σ), ἐργασία (Plat. leg. 805 e. Xen. Mem. 3, 9, 11) g^{10}

Att. **71** *ταλασιουργία· τῶν ἐρίων τὰ ἔργα [g^{11}Σ] (Plat. Lys. 208 d . .). ⟨καὶ ἡ ἐν τοῖς ταλάροις ἐργαζομένη κρόκη, ἢ ἔρια⟩

72 ταλασιουργός· ἐριουργός (Plat. Ion 540 c) [καὶ ἡ ἐν τοῖς ταλάροις ἐργαζομένη κρόκη, ἢ ἔρια]

Hom. **73** ταλασίφρων· ταλακάρδιος, ἰσχυρός, τολμηρός, θρασύς, *ὑπομονητικός (Av^{17}Σ), ἰσχυρόφρων (Δ 421 . .)

---

56 Σ τ 10 **59** Σ τ 11 **61** Σ τ 13 **63** Ap. S. 149, 1; cf. EM 744, 50; Schol. **65** cf. Schol. **66** Ap. S. 148, 31; EM 744, 56; Schol. Theocr. 5, 86/87c **67** Σ τ 15 **68** = EM 746, 17 **69** Schol. **70** Σ τ 17; Paus. τ 6 **71** cf. Σ τ 19 (Paus. τ 8); Tim. lex. τ 2 **73** Σ τ 20

---

57 ταλαντιέον H: Mus. | v. l.: gl. 6 **58** incerta ci. Schm.: vel Ταυλάντιον· πότος (St. Byz. 607, 15; Artem. ὀψαρτυτικὰς λέξεις collegit, Su α 4026) vel Ταλαντία (Schol. B 537) vel τἀλλάντιον (locus ubi farcimina venduntur) **59** λίτρων H: accent. Mus. | ἑξηκονταπέντε] ἑξήκοντα ΚΣ | τετρακοσίων et χιλίων Mus. **60** ταλαίπωρος H: Thes. 7, 1787 b (τάλαντος genit. testantur Choerob. in Theodos. 209, 25. E. Gud. 385, 19) **63** στλητικὸς H: Mus. | διαπεπειραμένος Ap. S. (cf. EM) **64** ταλαρισκός ci. Schm. **65** ταλαπένθεα H: accent. Mus. **66** ἐρίων] ἱερείων H: Salm. | ⟨…⟩ Hansen, coll. Ap. S. ἐπὶ δὲ τῶν τρυγητικῶν | φέρων H: Jens. Luc. 221 = Ap. S. | μελίην δὲ ἄκαρπον H: Mus. = Ap. S. **69** ταλασείη (ταλασσείη v)] h. e. ταλάσσῃ (Schol., cf. ταλασηι A) | ὑπομείνει H = K Schol.: Mus. **71** καὶ κτλ.] huc e gl. 72 transp. Schm. | v. l.: gl. λ 371 **72** καὶ κτλ.] huc e gl. 71 migravit (Schm.) **73** Alb. cft. gll. 49–50. 77. 1014

74 ταλάσ⟨σ⟩ῃς· ὑπομείνῃς, τολμήσῃς (N 829) Hom.

75 ταλάσ⟨σ⟩αι· ὑπομεῖναι. καὶ τὰ ὅμοια Ap. S.

76 *ταλαύρινον· ὑπομονητικόν g^{5}A^{18}, τολμηρόν g^{5}, πολεμιστήν (E 289 . .) Hom.+Ap. S.

77 ταλάφρονα· τλητικὸν κατὰ τὰς φρένας. οἱ δὲ ἰσχυρογνώμονα (N 300) Ap. S.

78 ταλάωρες· τοξεύματα D

79 Ταλαιός· ὁ Ζεὺς ἐν Κρήτῃ D

80 ταλαιδίτης· ἀγὼν γυμνικός D

81 ταλικής· ἀναιδής

82 ταλίκην· τηλικα⟨ύ⟩την

83 †ταλικηνός· ταλικάντην†

84 τάλιξ· ὁ ἔρως

85 *ταλίων· ἀθλίων A(v)^{21}

85a τᾶλις· ἡ μελλόγαμος παρθένος καὶ κατωνομασμένη τινί. οἱ δὲ γυναῖκα γαμετήν. οἱ δὲ νύμφην (Soph. Ant. 629. Callim. fr. 75, 3 Pf.) D

86 †Ταλύβιος†· ἱερεύς (A 320 . .) Hom.

87 ταλῶς· ὁ ἥλιος

88 *τἀμά· τὰ ἐμά vg^{8}A^{18}Br^{26}

89 ταμᾶς· γαμβρός

90 *τάμε· ἔταμεν (Γ 292 . .) v^{11}A^{15} Hom.

91 ταμέει· τέμνει

92 ταμεῖν· τεμεῖν (Hes. op. 807. Hippocr. epid. 5, 7 [5, 208, 11 L.]) D

---

74 Σ τ 16; Schol. (EM 745, 8) **75** Ap. S. 149, 3 **76** Schol.; Ap. S. 148, 29 **77** Ap. S. 148, 28 **78** Choerob. in Theodos. 1, 301, 3 **85a** Schol. Soph.; Ph 567, 17; Poll. 3, 45. de accentu v. Arcad. 30, 25 **86** cf. Schol.

---

74 ταλάσεις H = Σ^{AB}: Alb. = Schol. (ταλάσῃς Σ$^{Ph Su}$) | ὑπομείνεις H = Σ^{AB}: Alb. = Schol. Σ$^{Ph Su}$ | τολμήσεις H: Alb. post HSt. Thes. 3, 1227a **75** ταλάσαι H: Voss. = Ap. S. **76** intelligendum est (cum Bos Obs. 188) ταλαύρινον πολεμιστήν· ὑπομονητικὸν πολεμιστήν, τολμηρὸν πολεμιστήν; cf. e.g. gll. 146. 790. α 7980. κ 1179. σ 957. υ 218 | ταλαβρινὸν H: A **77** Alb. cft. gl. 73, ad quam v. adn. **78** ταλαόρεα H: ordo et Pears. 645. Voss. (ω) et L. Dind. 7, 1793 b (ες) **79** Ταλαιός (Ταλεός ordo, falso)] h.e. Ταλλαιός (Voss. post Meurs. Cret. 198 [Op. omn. 3, 495], coll. inscriptione IC 1, XVI, 5, 74 [vel sim.]; -λλ- semper in inscr. Creticis legitur, et forma metro firmatur IC 2, XXVIII, 2, 2 [= AP Append., epigr. ded. 237, 1]) **80** ταλαιδίτης (τ om. rubr. in initio versus, add. Mus.; ταλεδίτης ordo, falso)] ταλλαιίτης vel ταλλαιάτης Thes. 7, 1794 b; festum Iovi Ταλλαιῷ sacrum esse censet Meurs. l. c. ad gl. 79 **82** ταλικὴν H: accent. Perg. | ταλικάτην H: G. Pears. 645 | v.l.: gl. 83 | Alb. cft. gll. η 364. τ 775 **83** v.l. gl. 82 (Schm.) **84** Toll. ci. τάληξ· ἔξωρος vel τ.· μωρός. Schm. ad Bion. 14, 4 Gow ταλίκον … τὸν Ἔρωτα refert **85** ταλάνων Thes. 7, 1794 b; ταλαόν· ἄθλιον Schm.; ταλιον· αθλιον v – ‘h.e. ταλαων?’ Drachmann **85a** ταλλὶς H: Mus. (λ pro λλ) et Schm. (accent.; ά Mus.) **86** ταλύβιος H et ordo] h.e. Ταλθύβιος (Mus.) | ἱερεύς] κήρυξ G. Pears. 645, cf. Schol. et Hom. passim **87** Τάλως Mus., sed a quo cursor ille Cretum ‘sol’ appellatus sit nescitur **90** ἔταμεν] ετεμεν K, cf. gl. 92 | Γ 292] cf. gl. ν 475 **91** ταμέειν· τέμνειν (N 501) Pears. 646

Hom. **93** *ταμέσθαι· ἀπομερίσαι (v^{9}A^{19}). ἐπιτ[ι]μῆσαι (I 580)

94 ταμεῖα· ἀπόκρυφα οἰκήματα

Hom.+Ap. S. **95** ταμεσίχροα· τέμνοντα τὸν χρῶτα. ἀπὸ μέρους δὲ λέγει τὴν σάρκα (Δ 511 ..)

D **96** τὰ μέταζε· μετὰ ταῦτα (Hes. op. 394). Δωριεῖς

97 τὰ μετάτι· τηνικάδε

98 *ταμεῖαι· οἱ τῶν δημοσίων ⌊χρημάτων⌋ καὶ πάντων τῶν κοινῶν ⌊προστάται (A^{17}) καὶ φύλακες (vg^{1}A^{12}Br^{23})[A^{17}], ταμιοῦχοι (vg^{1}A^{12}Br^{23})

99 ταμίαν· ζημίαν

100 *†ταμιείας†· φύλαξ vg^{1}A$^{12.17}$Br^{23} ⌊χρημάτων, προστάτης [A^{17}], δεσπότης, ⌊οἰκονόμος vg^{1}A^{12}, διοικητής vg^{1}Br^{23}

LXX **101** *ταμιεῖον· κοιτῶνα (Gen. 43, 30 ..) A^{16}Br^{25}(vg^{5})

LXX **102** *ταμιεύεται· διοικεῖται vg^{7}A^{13}Br^{24}Σ. ἀποκρύβει (Prov. 29, 11) [vg^{7}Br^{24}Σ]

Hom. **103** ταμίη· ἡ προστάτις τοῦ οἴκου, διοικήτρια (Z 381 ..), ἢ κελλαρία πιστή. καὶ ἀρχὴ Ἀθήνησιν

Hom. **104** ταμίην· δέσποιναν, τὴν τοῦ οἴκου προεστῶσαν (Ω 302 ..)

N.T. **105** ταμῖον· θάλαμος (Ev. Matth. 6, 6)

106 ταμιοῦχος· οἰκονόμος

D **107** Ταμιράδαι· ἱερεῖς τινες ἐν Κύπρῳ

D **108** τάμισος· ἡ πιτύα (Hippocr. nat. mul. 34 [7, 372, 4 L.]. Nic. ther. 577)

Ap. S. **109** τάμνειν· διατέμνειν (Φ 38)

D **110** τάμνεν· ἐνέκοψεν

D **111** τάμνοντες· διατέμνοντες (Hdt. 3, 42, 3). ποιοῦντες (Hdt. 4, 201, 2)

Ap. S. **111x** τάμνοντ᾽ ἀμφί· περιήλαυνον (Σ 528)

---

95 Schol. (EM 745, 30); Ap. S. 150, 4 **98** Σ τ 21; Schol. Dem. 24, 136 (272 b) **101** Σ τ 22 **102** Σ τ 23 **103** cf. Schol. **104** cf. Σ τ 25 **108** Erot. τ 32; Galen. lex. 145, 7; Scholl. Nic. Theocr. 7, 16 d; Ph 568, 11 **109** Ap. S. 150, 13; EM 746, 41 **111x** Ap. S. 150, 13; EM 746, 43

---

93 ἐπιτιμῆσαι H: Voss. **96** ταμετάξαι H: Mein. 1857 p. 610, coll. gl. θ 933, ubi H et ordo θυράξαι pro θύραζε habent | cf. gl. 1106 | μεταταῦτα H: Maussac. | Δωριεῖς] cf. West ad Hes. **98** ταμεῖαι] ταμίαι Alb. coll. ordine et Σ **99** ταμίαν] h. e. ζαμίαν, Dor. pro ζημίαν (Pears. 646. G., qui cft. gl. 1739; 'Literæ Z et T sæpius commutatæ' [Alb.]); v. etiam gl. 43 cum adn. **100** ταμιείας H = A] h. e. ταμίας (vg); corruptio ex ταμ'ειας **101** ταμίειον H: accent. Mus. | cf. gl. σ 1886 **102** ἀποκρύβει] cf. gl. υ 65. LSJ. Lampe; vgBrΣ habent ἀποκρύπτει (haec omnia Hansen post Alb. alios) **103** ἡ] ἢ Schm. falso | κελλαρία] Lat. cellaria | ἀρχὴ] ad ταμιεία (Schm.) **105** ταμεῖον H: ordo et Alb.; h. e. ταμιεῖον (cf. LSJ s. v.) **106** ταμειοῦχος H: ordo et Mus. **107** RE 4A (2), 2138 **108** πιτύα] πυτί- gl. π 4484; Schol. Nic.; Ph **110** τάμνη H: Mus. **111x** contin. H: nov. gl. Hansen | τέμνοντ᾽ H: Jens. Luc. 222 | περιελαύνων H: Mus. | Σ 528] cf. gl. π 4489

112 *τάμοις· τέμοις. ποιήσαις (Greg. Naz. c. 1, 2, 31, 1 [37, 910, 12 M.]) A[20] Greg.Naz.
113 ταμόν⟨τ⟩ες· διακόπτοντες (μ 11) Hom.
114 *ταμόντες· ποιήσαντες vg[10]A[14]Br[39]. συνθέμενοι (Β 124) v[10]A[14] Hom.
115 τάμωμεν· ποιήσωμεν (Γ 94 . .) Hom.
115a *τᾶν· σύ vg[3]A[11], Ἀττικῶς v[3]A[11]. ἢ ταύτην. ἢ τούτων
116 τανάγρα· ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἐν ᾧ ἤρτυον τὰ κρέα
117 Ταναγρίδαι· οἱ Ταναγρεῖς D
118 Ταναγραίων φυήν· κήτει ὁμοιοτάτην. Ἔφορος (FGrHist 70 F 225) λέγει εἶναί τινα ἐν Τανάγρᾳ παχύτατον, ὃς ἐλέγετο Κητεύς D
119 ταναηκέα· διόλου ἠκονημένα, ὀξέα, ἀποτεταμένην τὴν ἀκμὴν ἔχοντα
120 ταναηκέϊ· τὰ αὐτά (Η 77. δ 257 . .) Hom.
121 ταναηκέος· μακροῦ, τοῦ μακρὰν λαβὴν ἔχοντος
122 ταναηκές· εὐμηκες (cf. Ξ 385 . .) Hom.
123 *†ταναηκότες† χαλκῷ· τῷ ἐκτεταμένῳ σιδήρῳ (Η 77 . .) A[8] Hom.
124 ταναῆς· ἐκτεταμένης (Ap. Rh. 1, 1192) D
125 τανακιδές· ὀξύ. μακρόν. διόλου ἠκονημένον
126 *ταναοῖο· ἐπιμήκους, μακροῦ, ⌊πάνυ ἐκτεταμένου (Π 589) A(v)[9] Hom.
127 ταναόν· ἰσχυρόν. ὀξύ. λεπτόν. σκληρόν. μέγα. ὑγρόν. μακρόν (Opp. cyneg. 1, 150) D
128 τάνας· παρηκούσας, ἀπὸ τοῦ εἰς μῆκος τετανύσθαι
129 ταναύποδα· ὀρθόποδα, τεταμένοις τοῖς ποσὶ κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν (ι 464) Hom.
130 *τἄνδον· τὰ ἔνδον Av[15]

---

114 Schol. **115** cf. Schol. **118** Athen. 12, 551 a; Paus. perieg. 9, 20, 4; Ael. n. an. 13, 21 **120** Scholl. **124** Schol. Ap. Rh. **126** cf. Schol. **127** Schol. Opp. **129** Schol.; Apio (fr. 135 N.) et Heliod. (fr. 36 D.) ap. Ap. S. 150, 11

---

112 ποιήσεις H = A: Mus. **113** τάμονες H: Voss.; τάμνοντες Schm. **115a** cf. gl. ω 477 | gl. totam del. Mus. | τοῦτον H: Schm. tacite, qui notat confusas esse ὦ τᾶν, τάν, τᾶν **116** cf. τὰ λεβητάρια καλοῦσι ταναγρίδας Poll. 10, 165 cod. F (CLBA παναγρίδας habent, unde πανάγρα hic Wack.*); Hemsterh. cft. gl. 117 **117** lacunam inter le. et expl. statuendam esse ci. Schm.; tum Cunningham pro Ταναγρίδαι οἱ ci. Ταναγρίδεσ⟨σ⟩ι (Corinn. PMG 655, i 3) **118** φύην H: accent. Mus. | ὁμοιότητα H: Perg. | παχυττ H: expl. Schow post Salm. Pears. 646 | Κητεύς] de errore Ephori (vel Hesychii) v. Kaibel ad Athen. et Frazer ad Paus. perieg. **119** Alb. cft. gl. 132 **121** ταναηκέως H: Mus. | μακρ̑ H: expl. Mus. **122** εὐμηκές H: accent. Mus. **123** ταναηκότες· χαλκῶ (sine interpunct. insequ.) H, ταναηοτες χαλκω· A] h. e. ταναηκέϊ χαλκῷ· (Mus.) **125** ταναηκές Sop. Salm. **126** ἐπιμήκου H: Mus. | εἰς μῆκος τεταμένης, μακρᾶς (sc. αἰγανέης) Schol. | Alb. cft. gl. ρ 355 **127** ταναρὸν H ut vid. (Latte): Mus. **128** ταναὰς Mus. | παρακούσας H: Mus.

131 *†τανέη†· ἀποτεταμένη A^{16}

Hom. 132 *†τανεηκῆ†· ἐκτεταμένην ἔχοντι τὴν ἀκμήν (Η 77. δ 257 . .) A^{7}

Hom. 133 τανηλ⟨εγ⟩έος· παρατεταμένην ἔχοντος τὴν ἀλγηδόνα. *μακροκοιμήτου Av^{18}g$^{\text{post ταω 6}}$· ‘τανηλεγέος θανάτοιο’ (Θ 70 . .)

D 134 *ταντάλύζει· τρέμει [Av^{13}]. Δωριεῖς. οἱ δὲ σπαίρει

135 τανθάριον· ἐρύθημα

Hom. 136 *τανίφυλλος· μακρόφυλλος (ν 102 = 346 et ψ 190 vv. ll.) g$^{\text{post ταω 7}}$

D 137 τανίσφυρος· ὀρθόσφυρος. εὔσφυρος. λεπτόσφυρος (Hes. fr. 75, 6. th. 364 v.l.)

D 138 τανθαρυστός· ὁ τρόμου παρασκευα⟨σ⟩τι⟨κ⟩ός (Theopomp. com. fr. 96 K.–A.)

D 139 τανοϋφῆ· λεπτοϋφῆ (Soph. Tr. 602 [e coniect.])

140 *ταντᾰλάσσεται δάκρυα· στάζει δάκρυα (Av^{4})

Ap. S. 142 τανύγλωσσοι· μακρόφωνοι. ἢ *τεταμένην ἔχουσ⟨α⟩ι τὴν γλῶτταν (ε 66) [g$^{\text{post ταω8}}$]

Prov. 141 τανταλίζεται· σαλεύεται (Ar. fr. dub. 963 K.–A. cf. Anacr. PMG fr. 443)

Ap. S. 143 *τανυγλώχινες· τεταμένας τὰς γωνίας ἔχοντες (Θ 297) (Av^{5})

144 *τανύει· ἐκτείνει Av^{14}, ἕλκει, τείνει

Hom. 145 τανυηκές· τὴν ἀκὴν ἔχον παρατεταμένην (Ξ 385 . .)

Hom. 146 *τανυηκέας· ἐκτεταμένους Av^{6} ὄζους (Π 768)

---

132 Scholl. **133** Schol.; cf. EM 745, 34 **136** Schol. ν 102 = Ap. S. 149, 7; τανί- cit. E. Sym. in EM 1630B et Ap. S. 19, 5 **137** cf. Schol. Pind. Ol. 5, 1c **139** Σ″ (Ph 568, 12. Su τ 72) **142** Ap. S. 149, 18 (Apio fr. 134 N. et Heliod. fr. 37 D.) **143** Ap. S. 149, 16 **144** cf. EM 745, 33 **145** Schol.; cf. Ap. S. 149, 10; Σ τ 28 **146** = Schol.; EM 745, 42; cf. Ap. S. 149, 12

---

131 τανέη H = A, τανθη v] h. e. ταναή (-ήν Opp. cyneg. 1, 327 . .) aut (Mus.) ταναῇ (Q. S. 12, 58) **132** τανεηκῆ] h. e. ταναηκέϊ (A et Scholl.; cf. gll. 119–20) | ἔχοντα Mus. | αιχμην A **133** τανηλέος H: Av; τανυλεχεος g | expl. interpunct. et cit. Hom. agn. Jens. Luc. 222 **134** ταντᾰλύζει (ταντaλιζεται K)] h. e. τανθαρύζει ordo et Mus. (θ) et Schm. (ρ, coll. gl. 138), cf. Lob. Rhem. 231; contra, Schm. cft. etiam gl. ε 6507, et v. gl. 141 | σπέρει H: Sop. ut vid. (cf. Alb.) **135** τἀνθάριον Schm. | Baun. 1914–16, 227 expl. ἀνθ- ‘id quod inficit’, coll. gll. α 5129. 5103, et ἐρ(ε)υθ- ‘herba’, coll. gll. ε 5758. σ 1376. Hdt. 4, 189, 2. Diosc. mat. med. 3, 90, 1 **136** τανίφυλλος H, cf. testim.; τανη- g; τανυ- HSt. Thes. Ind. **138** τανόδρυστος H: Valck. ad Ammon. 120; ‘Facile enim ΟΔ et ΘΑ confundi potuit’ Alb. | παρασκευάτιος H: Mus. **139** τανοϋφῆ] h. e. ταναϋφῆ (Σ″) **140** τ᾽ ἀν⟨ασ⟩ταλάσσεται Toup. 4, 171 post Sop.; verbum tamen modo activo solum reperitur **141–2** ordo codicis exhibetur, numeri Schmidtii **142** ἔχουσι H: Ap. S. **141** Alb. cft. Soph. Ant. 134 cum schol.; v. Kassel–Austin ad Ar., Bühler ad Zenob. Ath. 2, 66 **143** τανυγλωχῖνες H: accent. Mus. **145** τανύηκες accent. Arcad. 117, 24 | ἔχων H = Schol.: Mus. = Ap. S. Σ | Alb. cft. gll. α 5685. ν 693 **146** ὄζους] ‘Vocem ὄζους, etsi apud Hom. cum suo epitheto junctam, Hesychius more suo explicationi subjecit’ Alb.; cf. gl. 76 cum adn.

147 τανύοντο· ἐξετείνοντο. ἔτρεχον· ‘τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι’ (Π 375). ἐπὶ τῶν συῶν ἐξετείνοντο διὰ τὴν λιπαρίαν· ‘εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο’ (I 468 ..) Ap.S.
148 τανύπεπλος· μακρόπεπλος (Γ 228 ..) Ap.S.
149 τανύποδας Ἐρινῦς· ταχύποδας, ἐν τάχει τιμωρουμένας (Soph. Ai. 837) D
150 τανύπτερος· μακρόπτερος, τεταμένα ἔχων πτερά (ε 65 ..? Hes. th. 523. cf. 525. Pind. Pyth. 5, 148 = 111) Ap.S.
151 τανυπρῴρους· τὰς καλύπτρας· διὰ τὸ περὶ τὸ πρόσωπον περιτετάσθαι
152 τανυσ⟨σ⟩άμενος· ἐκταθείς (Δ 112 ..) Ap.S.
153 τάνυσσα· ἐνέτεινα (I 213 ..) Ap.S.
154 *τάνυσσαν· ἐνέτεινον (A 486 ..) A(v)[17] Hom.
155 *τανύσ⟨σ⟩ας· ἁπλώσας. ἐκτείνας (Ψ 25. ε 346 ..) vg[1]A[10]. κρεμάσας Hom.
156 τανύτριχα· δασύτριχα. λεπτότριχα (Hes. op. 516. Opp. cyneg. 3, 495) D
157 τὰ νῶτα· τὰ ὀπίσθια
158 *ταξάμενοι· ὁρίσαντες (Act. 28, 23) Av[6]Br[380] N.T.
159 *τάξις· ἡ ἐπὶ ὀφειλομένοις χρήμασι καταβολή.⌋ ἢ ⌊ἀκολουθία (vg[1]A[3]Br[30]), καὶ ⌊εἱρμός Av[7]
160 τάξος· δένδρον τι ὀρεινόν D
161 *τάξω· συντάξω. θήσω (Ierem. 19, 8. Hos. 2, 5) A[4] LXX
162 ταπεινόν· χθαμαλόν
163 τάπιδες· τάπητες (Xen. Cyr. 8, 8, 16) D
164 *τὰ ὅπλα τοῦ φωτός· τὴν φυλακὴν τῆς τῶν ἐντολῶν ἐργασίας (Ep. Rom. 13, 12) A[1] N.T.

---

147 Ap. S. 150, 23; Scholl. **148** cf. Ap. S. 149, 8; EM 745, 45 **149** Schol. Soph. (Su τ 85); cf. Ph 568, 19. EM 745, 34 **150** Ap. S. 149, 22; Σ τ 30 et EM 745, 48 femin. praebent, ft. ex Ibyc. PMG fr. 317b **152** Ap. S. 149, 23 **153** Ap. S. 150, 24; cf. Schol. **155** cf. Schol. ε 346 **158** = gl. N. T. p. 89 **160** Galen. simpl. med. 12, 127, 1 K. **161** gll. Psalm. (sic). Proph. **164** = gl. Apost. 74

---

147 τανύοντο² δ. μ. ἵ.] nov. gl. τάνυτοδε· μωνύχιπποι H (τανύοντο δε [accentum addere oblitus] μωνύχιπποι· Mus.): contin. Alb., textu ex Hom. correcto | συῶν] οὐρῶν H: Schow; aliter Schm. ci. ὀρέων, ⟨‘αἳ δ’ ἄμοτον τανύοντο’ (ζ 83).⟩ [deinde sequi oportet, quamvis Schm. sileat, ⟨ἐπὶ τῶν συῶν·⟩] | εὐόμενοι τ.] εὖ μεταγνοίοντο H ut vid. (Latte) (Mus. τανύοντο tantum praebet): Schow ex Hom. **149** ἐρινοις (sine accentu) H: Hansen post Mus. et Schm. **150** τανύπτερος ap. Hom. non exstat; ft. error Apollonii pro τανυσίπτερος; Hes. th. utramque vocem usurpat **151** περιτετᾶσθαι H: accent. Mus. | cf. LSJ s.v. πρῷρα 2 fin. **152** τανυσάμενος H: Mus. = Ap. S. **153** -α pro -ε est error Apollonii **155** τανύσας H = K: ordo et Alb. **160** interpunct. post τι H: del. Mus. **163** τάπ.τες H (. = η vel ε teste Latte, sed η spatio longius esse censet Cunningham): Mus. | Alb. cft. gll. 165. δ 250 **164** contin. H: nov. gl. Mus.

Hom. **165** τάπις· προσκεφάλαιον (cf. K 156)

166 τάπερ· ἅτινα

Hom. **167** τάπησι· ποικίλοις στρώμασιν (I 200)

168 τὰ πρόσω· τὰ ἔμπροσθεν

Hom. **169** τὰ πρῶτα· ἀντὶ τοῦ ἅπαξ (Z 489 . .). ἢ τὸ πρῶτον, καὶ ἐξ ἀρχῆς (A 6 . .)

Hom. **170** τάρ· σύνδεσμος. δέ, δή, ἄρα· καὶ δή, ταχέως (v.l. A 8. 65. 93. Σ 182 . .)

Hom. **171** τά ῥα· ἅτινα δή (Ξ 410)

Hom. **172** *ταρβήσαντε[ς]· φοβηθέντες Br[46], εὐλαβηθέντες (A 331)

D **173** Ταρακίναι· ἔθνος. ἢ πόλις

D **174** τάρανδος· ζῷον ἐλάφ[ου]ῳ παραπλήσιον, οὗ τα⟨ῖ⟩ς δορα⟨ῖ⟩ς εἰς χιτῶνας χρῶνται Σκύθαι (com. ad. fr. *469 K.–A.)

D **175** Ταραντῖναι· αἱ αἵματι βαφαί (Achae. TrGF 20 F 40). τινὲς δὲ τὰς πορφύρας. ἐδώδιμοι γάρ. καὶ ἐξ αὐτῶν τραχήλια

D **176** Ταραντῖνοι· ἱππεῖς τινες ὀνομάζονται. οἱ δὲ τοὺς ἀκοντιστάς, ἢ τοὺς [υ]ψιλοὺς ἱππεῖς, ὡς καὶ Ἵππαρχος

D **177** Ταραντῖνον· ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτόν, κρωσσοὺς ἔχον ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους (Nicostr. fr. 39 K.–A.)

D **178** Ταράξιππος· οὕτως ὑπ᾽ ἐνίων Πέλοψ ἱστορεῖται, οὗ τάφος ἐν Ὀλυμπίᾳ

Hom. **179** τά ῥά οἱ· ἃ δὴ αὐτῷ (δ 66)

Hom. **180** *τ᾽ ἄρα τἆλλα· καὶ τὰ ἄλλα (A 465 . .) Av[11] δέ A[11]

D **181** Τάρας· πόλις Ἰταλίας· ἀπὸ Τάραντος τοῦ Ποσειδῶνος. ἔστι δὲ Λακώνων ἄποικος (Thuc. 6, 34, 4)

---

167 cf. Ph 568, 26 = EM 746, 5 **169** cf. Schol. A 6 **170** cf. Schol. A ad A 65 a. 93 a. Σ 182 c; T ad A 93 b. est no. 7 in serie monosyllabarum quam ex ostr. ed. M. Huys ZPE 152, 2005, 209–17 **172** Schol. **173** cf. Strab. 5, 3, 5–6 pp. 231–3 C.; St. Byz. 604, 12. 18 **174** Arist. mir. 832[b]7. fr. 371 [= Antigon. paradox. 25 c]; Theophr. fr. 172 W. = 365 F.; Ael. n. an. 2, 16; St. Byz. 201, 14 (γ 46) **175** cf. Ph 569, 12 = EM 746, 15 **176** cf. Su τ 113 **177** Σ″ (Ph 569, 9. EM 746, 14. Su τ 111. Schol. Luc. 26, 26. 279, 7); Athen. 14, 622b **178** cf. Paus. perieg. 6, 20, 15–16 et praesertim 17–18 **179** Schol. **180** Schol. **181** cf. Paus. perieg. 10, 10, 8

---

165 ταπὶς H: accent. Mus. **171** τἄρα H: Mein. 1857 p. 624 **172** ταρβήσαντες H = Br: Hansen = Schol.; cf. gll. π 3362. 4059; -ντε exstat in H gll. β 923. δ 1189 (ubi διανείματε legitur; Mus. ⟨ν⟩ add.). 1468. ε 1076. 1559 **173** ‘Imo Ταρρακῖνα vel Ταρρακῖναι’ Schm. **174** ταράνδος H: accent. Mus. | ἐλάφου ᾧ H: Mus. | τὰς δορὰς H: Salm. Pears. 647; Alb. cft. gl. σ 673; v. et adn. ad gl. 1422 **175** ταραντιναὶ H: accent. Mus. | αἱ om. Ald. | πορφυρὰς H: accent. Salm. ad Solin. p. 792 b | ἐδώδημοι H: Mus. | post γάρ interpunct. Schm. | τραχήλια] Sop. cft. gl. 1294, Salm. Athen. 3, 87e–f **176** ταραντινοὶ ἱππεῖς τινὲς ὀνομάζονται· H: accentt. et interpunct. Mus. | ὑψηλοὺς H: Jun. G. Salm. | ὡς καὶ Ἵππαρχος] οὓς καὶ ἱππάρχους sc. ὀνομάζουσιν Mein. Vindic. Strab. 78; ὡς καὶ Τίμαρχος Ruhnk. ed. Alb. 2, viii; ὡς Κλείταρχος (glossographus) Nauck Philol. 5, 1850, 686 **177** ταραντινὸν H: accent. Mus.; Ταραντινίδιον Su. Schol. Luc. **178** Ταράξιππος] τ om. rubr., add. Mus. | ⟨ὁ⟩ Πέλοψ Mus. **179** τ᾽ ἄρα H: Mein. 1857 p. 624 | ἃ] ἅτινα Schol. **180** τἄρα· τἆλλα· H: Mus.; de τ᾽ cf. gl. π 1557 cum adn. | δέ H = A] om. v et Schol.

182 *ταρβεῖ· φοβεῖται (Ν 285 . .) Av^{18}Σ Hom.
183 τάρβει· φοβοῦ (Φ 288 . .) Hom.
184 *τάρβησαν· ηὐλαβήθησαν (Ο 280) Av^{25} Hom.
185 ταρβαλέον· δεινόν, φοβερόν (h. Merc. 165)
186 *τάρβος· φόβος (Ω 152 . .) vg^{4}A^{15}Br^{45} Hom.
187 ταργαίνειν· ταράσσειν
188 ταργάναι· πλοκαί, συνδέσεις, πέδαι D
189 τάργανον· ὄξος. Λυδοί. ἢ τὸ ταράττον. ἢ τὸ ἀπὸ στεμφύλων πόμα. καὶ πόα, ἣ καὶ σκορπίουρος D
190 †ταρήφη†· κόφινος μέγας. οἱ δὲ νεκροφορικὸν ἀγγεῖον D
191 *ταριχεύουσαι· τήκουσαι (Ep. Ierem. 27) vg^{1}A^{9}Br^{43} LXX
192 ταριχευτόν· τηκτόν. ξηρόν D
193 *ταρκούει· ἀκούει A^{24}
194 ταρμύξασθαι· φοβηθῆναι D
195 ταρνόν· κολοβόν, κολοβόουρον
196 Τάρνη· πόλις ἐν Λυδίᾳ (Ε 44). οἱ δὲ ἐν Μυσ[ε]ίᾳ, ὅθεν ἦν Ἑρμείας, ὁ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου γνώριμος Hom.+
197 τάρπη· συρακούσιοι †σύηνος†. τινὲς σορόν (gl. Ital. 47 K.–A.) D
198 †ταρόν†· ταχύ
199 τάρπημεν· ἐκορέσθημεν (Λ 780) Hom.
200 *ταρπήμενα⟨ι⟩· τερφθῆνα⟨ι⟩ (Ω 3 . .) g$^{\text{post ταω12}}$, [τερπνά] Ap. S.
201 τάρπησαν· τέρψιν ἔλαβον (γ 70) Ap. S.
202 τάρροθοι· παρορμῆται. βοηθοί
203 *τάρροθος· βοηθός vg^{7}A^{22}Br^{50}, ἀρ[ρ]ωγός (Lycophr. 360 . .) v^{7}A^{22}

---

182 Σ τ 33 = Schol. **183** Schol. **186** Σ τ 34 **188** E. Gen. (EM 753, 52) = Schol. Lycophr. 748 **189** cf. EM 746, 50 **190** Ph 569, 25; EM 746, 54; lex. αἱμ. τ 2; Eust. Od. 1533, 55 (1, 213, 26 St.) **192** cf. Diosc. mat. med. 3, 45, 3; Zonar. 1713 **194** cf. E. Gen. α 1339 **196** Schol. ad Herm(e)iam cf. Su ε 3040 **197** Poll. 7, 174. 10, 158. v. etiam ad gl. 190 **199** = Schol. = Su τ 128; EM 746, 52 **200** Ap. S. 149, 24 **201** cf. Heliod. fr. 38 D. ad γ 70 ap. Ap. S. 150, 20 **203** Schol. Lycophr.; Zonar. 1710

---

185 ταρβάρεον H: HSt. Pears. 647 (λ) et Mus. (accent.) **187** Alb. cft. gl. 189; cf. Kassel–Austin ad Plat. com. fr. 205, 4 **188** Alb. cft. gl. σ 197 et testt. ἡ . . παρ' ἡμῖν σαργάνη παρ' Ἀττικοῖς ταργάνη; id. cft. gl. τ 577 **189** ὄζος H: Salm. Heins. | Voss. cft. EM τινὲς τῶν Ἰώνων τὸ ταρακτὸν (sic) καλοῦσι; Alb. cft. gl. 187, Pears. 647 gll. 577. σ 2709 | ἣ H: spir. asp. Sop. Pears. 647; ἡ iam Mart. 1528 **190** v. l. gl. 197 | sedecim gll. in H contra ordinem insequentes Alb. post gl. 332 posuit (τεθμός – τεθυκώς [333–348 Schm.]), monentibus Palm. Heins., ut iam H^{c} indicaverat (post gl. 332) **193** ταρκούει] 'Forte alicubi legerat: οὐ τ' ἄρ' (vel γὰρ) ἀκούει. unde ταρκούει natum.' Alb.; ex e. g. φ 290 αὐτὰρ ἀκούεις derivari ci. Schm. **194** Alb. cft. gl. α 8016 **195** κόλουρον ci. Alb. coll. gl. κ 3383; κολόβουρον ci. Cunningham coll. gl. κ 3216 **196** μυσεία H: Mus. **197** σύηνος] κόφινος fere Salm. in Solin. 755 a; cf. gl. 190 | σωρόν H: Salm. | G. cft. gl. 218. v. ll.: gll. 190 (cft. Schm.). δ 273 (cft. Salm.). σ 231 (cft. Schm.) **198** v. l. gl. 1271 (Ruhnk. in auctario) **200** ταρπημένα· τερφθηνὰ H: g Ap. S. | [τερπνά] Schm.; ταρπῆναι Bos Obs. 188 **201** τάρπισαν H: ed. 1521 | τέρπιν H: Sop. G. **202** ταρροθοὶ H: accent. Mus. **203** ταρροθὸς H: accent. Mus. | ἀρρωγός H: K; hoc verbum e contextu Lycophr. acceptum

Att./Ap. S. **204** ταρροί· τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν (ι 219)

205 ταρρός· κώπη. καὶ πλέγμα καλάμινον, ἐφ᾽ οὗ τοὺς τυροὺς ξηραίνουσιν. ἔνιοι ταρσοὺς κρεμαστούς. καὶ λίθος ὁ κάτω τιθέμενος ἐν τῷ ἰπνῷ ἐν τοῖς μεταλ⟨λ⟩εῦσιν

206 ταρσῆται· ἀγγεῖα, ἐν οἷς οἱ τυροὶ ψύχονται

D **207** ταρσιήν· τὴν τρασιάν (Semon. fr. 39 W.)

208 ταρσίοις· πτεροῖς ἄκροις

D/Att.+Ap. S. **209** *Ταρσοί· πόλις Συρίας (Xen. Anab. 1, 2, 23 . .) [vg^{8}A^{26}Br^{51}]. καὶ ⌊τὰ ἄκρα⌋ τῶν χειρῶν καὶ ⌊τῶν ποδῶν (Λ 377 . .) (vg^{3}A^{10}Br^{44}). καὶ τὸ ἐπάνω τοῦ πέλματος. καὶ τῆς κώπης τὸ ἄκρον

D **210** ταρσοὺς καλάμων· πλέγματα καλάμων (Hdt. 1, 179, 2)

Hom. **211** *τάρταρος· ὁ ὑπὸ τὴν γῆν κατώτατος τόπος (Θ 13 . .) [vg^{5}A^{17}Br^{47}Σ]

D **212** ταρτημόριον· τὸ τριτημόριον, ἢ τὸ δίχαλκον

D **213** Ταρτησίαις· γαλαῖς

D **214** Ταρτησός· πόλις περὶ τὰς Ἡρακλε⟨ί⟩ους στήλας

Hom. **215** *⟨ταρφέα·⟩ συνεχῆ.⌋ ξηρά. ⌊ὀξέα (Av^{13}). τραχέα (Λ 69 . .)

Hom. **216** *[ταρφέας·] ταρφέσι· πυκνοῖς (Ε 555 . .) [Av^{12}]

217 †ταρφεῖς†· θεωροί. θαυμασταί

D **218** Τάρφη· πόλις Λοκρίδος (Β 533). οἱ δὲ ⟨σ⟩ποδός, τέφρα. ἢ βλαστός

219 ταρφήεντα· [ἐντάφια] τεφρώδη

220 †ταρφῆες†· κτερισταί. ἀγχιστεῖς

---

204 Σ τ 36 (Paus. τ 13); Ap. S. 149, 25 **205** cf. Su τ 130 **209** cf. Σ τ 37; Ap. S. 149, 25; Paus. τ 13 **210** cf. gl. Hdt. (LGM 200) **211** Σ τ 39; cf. Schol. **212** Ph 570, 7. 579, 10 = EM 747, 18. 753, 49; Poll. 9, 65 **213–14** cf. Su γ 29 v. γαλῆ; Prov. Bodl. 263 **215** Schol. **216** Schol.; cf. Ap. S. 149, 26 **218** St. Byz. 606, 22. de Τάρφη et τάρφη disserit Hdn. π. παθῶν ap. EM 747, 25

---

204 τάρροι H: accent. Mus.; ταρσοί Hom. testt. **205** τάρρος H: accent. Mus. | ὕπνω H: Sop. | ⟨λ⟩ Mus.; Μεταλλεῦσιν (fabula Pherecratis) Mein. FCG 2, 1, 309 (cf. post fr. 116 K.–A.) **206** ταρσῆται·] ταρσοί· τὰ Kust. coll. gl. 204 | ψύγονται H: G. Kust.; Alb. cft. gl. ψ 252 **207** ταρσίην H: accent. Schm. | ταρασίαν H: Kust., coll. gll. 1272. θ 108 **209** Συρίας] Κιλικιας K, recte; de rebus geographicis ap. Hsch. cf. gll. 443. ρ 509. σ 2775 cum adnn. | Xen. l. c.] cf. gl. σ 1321 **212** ταρτημόριον] crux a Mus. additus in H exstat | expl.] τὸ τεταρτημόριον, καὶ τὸ δίχαλκον Salm., assentiente Hemsterh. ad Poll., coll. testt. **213** ταρτησίασι H: Mus. | γάλαις H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. γ 94 | Ταρτησίαις γαλαῖς· μεγάλαις Bos Anim. 135, coll. Schol. Ar. Ran. 475c **214** τάρτησος H: accent. Mus. | ⟨ί⟩ Schm. | Alb. cft. gll. 213. γ 94 **215** contin. H: nov. gl. ⟨ταρφέα⟩ Mus. (interpunct. Schr.), cf. gl. 216 | συνηχῆ H: Mus. = Schol. **216** nov. gl. τάρφεας (sic accent.)· H: Mus. del. τάρφεας, Alb. indicationem novae gl. (quam Mus. oblitus est) ad ταρφέσι add. (interpunct. add. ed. 1520 et Schr.) | si gl. re vera ad Homerum (qui τάρφεσιν substantive utitur) pertinet, τάρφεσι· πυκνοῖς ⟨τόποις⟩ ci. Hansen coll. Schol. Ε 555 [ubi tamen nunc scimus τόποις a Lascare additum esse]; ταρφέσι adiective Q. S. 8, 382. 448 **217** v. l. gl. 273 (Salm. Pears. 648) **218** Β 533] cf. gll. θ 776. σ 872 | ποδὸς H: Mus. **219** τερφίεντα H: Ald.(α[1]) et Guyet Voss. (ή) | [ἐντάφια] Schm., cf. gl. 222, unde verbum perperam sumptum est **220** v. l. gl. 275 (Voss.; ad ρ intrusum cf. gl. σ 1928 [Lob. Rhem. 47 not. 28])

221 *ταρφ⟨ε⟩ιαί· πυκναί, συνεχεῖς (Τ 357 . .) Av^{13} Hom.
222 †ταρφήϊα†· ἐντάφια
223 τάρφθεν· ἐτέρφθησαν (ζ 99) Hom.
224 ταρφθήμεναι· τερφθῆναι
225 ταρφύς· †στάχυς† (Aesch. Sept. 535)
226 τάρχη· τάραξις
227 ταρχάνιον· ἐντάφιον
228 τάρχανον· πένθος, κῆδος
229 ταρχύειν· θάπτειν, ἐνταφιάζειν
230 ταρχῦσαι· θάψαι, ἐνταφιάσαι (cf. Η 85) Ap. S.
231 *ταρχύσωσι· τὰ αὐτά (Η 85) [vg^{6}A^{21}Br^{49}] Hom.
232 τάσις· ὤθησις. σεισμός
233 *τᾶς οὐ τλατᾶς· τῆς οὐχ ὑπομονητικῆς (Eur. Hec. 157) (Av^{2}) Eur.
234 τᾶς οὐ φερτᾶς· τῆς οὐ φορητῆς (Eur. Hec. 158) Eur.
235 *τὰς σφετέρας· τὰς αὐτῶν (e.g. Hdt. 6, 137, 3) Av^{1}
236 *τὰ στέγη· τὰς στέγας (Diod. Sic. 15, 83, 3. 19, 45, 7). τὰς κέλλας A^{4}
237 τὰ στίγματα· τὰ παθήματα, τὰ ἕλκη (Ep. Gal. 6, 17) N.T.
238 τὰς ὠτειλάς· τὰ τραύματα (Xen. Anab. 1, 9, 6. Hippocr. artic. 11 [4, 106, 16 L.]) D
239 τά τ᾽ ἐόντα· τὰ νῦ⟨ν⟩ ὄντα (Α 70) Hom.
240 τᾶτες· κατ᾽ ἔτος D
241 τά τ᾽ ἐσ⟨σ⟩όμενα· τά τε μέλλοντα (Α 70) Hom.
242 τατύρας· ὁ φασιανὸς ὄρνις D
243 τατωμένα· στερομένη (Sophr. fr. 34 K.–A.) D
244 ταϋγέταις πύλαις· ταῖς μεγάλαις D

---

221 Su τ 140 **230** = Ap. S. 149, 27 **231** Schol.; EM 747, 34; Su τ 141 **233–4** cf. Schol. Eur. **240** Schol. Ar. Ach. 15 a (Su τ 542 ad fin.) **242** Artemid. Aristophaneus et Pamph. ap. Athen. 9, 387d–e

---

221 ταρφίαι H (ταρφεαι K): ⟨ε⟩ G., accent. Alb. **222** v.l. gl. 276 (Pears. 648) **223** ταρφθὲν H: accent. Mus. **225** στάχυς] ταχύς Salm.; δασύς Voss., coll. Eust. Il. 1033, 6–8 [3, 770, 16–19 V.] ad Ο 606; τραχύς Bos Obs. 188, coll. gl. 215, ubi Mus. recte ⟨ταρφέα·⟩ … τραχέα ci. | contra, Mein. 1857 p. 624 explicationem excidisse putans ci. ταρφὺς στάχυς· ⟨δασύς⟩ **226** τάρχα ci. Schm. ordinis causa; ταραχή Pears. 648. L. Dind. 7, 1859 a | cf. Schol. Η 85 τάρχαι δὲ τὰ νενομισμένα τοῖς νεκροῖς πρὸς κηδείαν (sim. Schol. T et A ibid.) **227** cft. Guyet gl. ε 5298, Heins. τάρχεα (EM 747, 37) **228** τέρχανον H: ordo et HSt.; contra, Alb. cft. gl. σ 1784 **230** ταρχίσαι H: Mus. = Ap. S. **231** Alb. cft. gl. ε 6609. v.l.: gl. α 7597 **233** τὰς· (sic interpunct.) οὐ τλαγὰς τὰς οὐχ ὑπομονητικάς H = K: Schr. (interpunct.) et Mus. (τᾶς et τλατᾶς et τῆς et ὑπομονητικῆς [ubi ικ per lapsum calami excidit]) **234** τὰς οὐ φερτέρας· τὰς οὐ φορητάς H: Mus. **236** τὰς κέλλας del. Mus.; i.q. cellas **239** τά τε ὄντα H: Mus. | τανύοντα H: Mus. | Α 70] cf. gll. 241. π 3979. 3985 **240** τάτες H: Mus. | Alb. alii cft. gll. 824. σ 245. 249. 541 **241** ἐσόμενα H: Pears. 648 | Α 70] cf. gl. 239 cum adn. **242** cf. gl. 579 **243** τατώμενα H: accent. Alb. | στερωμένη H: Alb. | Alb. cft. gll. 826. 980 cum adn. | Sophr.] cf. gl. α 3079 **244** ταῦγε· ταῖς πύλαις H: Schm. post Mus., qui ταϋγέταις· πύλαις habet; Alb. alii cft. gll. 259–60. 264. 1246; cf. RE v. Taygetos

D **245** ταυληρόντα· ἱμάντα. Ἡρακλέων

Hom. **246** ταυρείην· ἐκ ταυρείου δέρματος κατεσκευασμένην περικεφαλαίαν (Κ 258 . .)

D **247** Ταύρειον πόμα· Σοφοκλῆς Αἰγεῖ (fr. 19 R.). ἀπὸ Ταύρου ποταμοῦ ⟨περὶ⟩ Τροιζῆνα, παρ᾽ ᾧ καὶ κρήνη Ὑόεσσα

D **248** ταύρια· ἑορτή τις ἀγομένη Ποσειδῶνι

D **249** ταυρίνδα· κεφαλή. ἢ παιδιὰ παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 147 K.–A.)

Ap. S. **250** ταῦροι· οἱ παρὰ Ἐφεσίοις οἰνοχόοι. καὶ οἱ τέλειοι βόες (Α 316)

D **251** ταυροπόλια· ἃ εἰς ἑορτὴν ἄγουσιν Ἀρτέμιδι

D **252** Ταυροπόλαι· ἡ Ἄρτεμις (Soph. Ai. 172. Ar. Lys. 447), καὶ ἡ Ἀθηνᾶ

D **253** Ταῦρος· Ταύρειος, ὁ Ποσειδῶν. Φανόδημος (FGrHist 325 F 21) δὲ τὰς κριθὰς προσαγορεύεσθαι ταῦρον, ὅτι κέρας ἔχουσιν. ἄλλοι δὲ τὸν παιδεραστήν. καὶ τὸ γυναικεῖον (com. ad. fr. 536 K.–A.)

D **254** ταυροφάγος· ὁ Διόνυσος (Soph. fr. 668 R.)

D **255** ταυρόφθογγοι· παραπλήσια βουσὶ φθεγγόμενοι (Aesch. fr. 57, 8 R.)

D **256** ταυροχόλια· ἑορτὴ ἐν Κυζίκῳ

D **257** Ταυρώ· ἡ ἐν Ταύροις Ἄρτεμις

258 ταύρωσον· ταῦρον ποίησον

---

246 cf. EM 747, 42 **247** Athen. 3, 122f **250** οἱ … οἰνοχόοι] Amerias ap. Athen. 10, 425 c et (sine nomine) ap. Ap. S. 156, 16 **252** Ἄρτεμις] Schol. Soph.; Su τ 164 | Ἄρτεμις et Ἀθηνᾶ] Schol. Ar.; Σ″ (Ph 571, 3. Su τ 165. E. Gen. [EM 747, 52]); citantur Apollod. FGrHist 244 F 111 b. Ist. 334 F 18. Xenomed. 442 F 1 **253** τὸ γυναικεῖον] Ph 571, 2 **254** Schol. Ar. Ran. 357 b (Su τ 169); Σ″ (Ph 571, 12. Su τ 169. E. Gen. [EM 747, 48]) **256** Athen. 11, 476a

---

245 ⟩τ᾽ αὔληρον· τὸν ἱμ. ci. Cunningham post Alb. et Schm., coll. cum G. gl. α 8290 | Ἡρακλέων] cf. gll. 329. 844. 1466. γ 469, et RE v. Herakleon no. 5 (8 (1), 513. 58–68); fragmenta collegit R. Berndt progr. Insterb. 1913/14 **247** glossam valde corruptam correxit Cas. Animadv. in Athen. 147 (nisi quod Palm. Αἰγεῖ pro Casauboni ἐν Αἰγεῖ recte favet) | ταυρεῖον H: accent. Mus. | πόμα] πῶμα Porson ad Eur. Hec. 392. alii | Σοφοκλῆς … ποταμοῦ] ἀπὸ αἰγειταύρου ποταμοῦ σοφοκλῆς H: Cas. | ⟨περὶ⟩ Cas. | τροίζηνα H: accent. Cas. | παρ᾽ ᾧ] πάρα H: Cas. | κτήνη H: Cas. **248** ταυρία H: accent. Nilsson Gr. Feste 80 not. 2 post alios | Ποσειδῶνος H: Thes. 7, 1873 a; R. Kassel cft. gll. 251. α 3688. β 1067. δ 1887. ε 5655. π 3102 **249** ταυρίηδα H: Valck. ad Eur. Phoen. 1304 [= 1296] | κεφαλή. ἢ] φαλλικὴ Schm. 5, Auct. 45; aliter Kaibel CGF 1, 1 p. 210 not. 137 | παιδεία H: Meurs. de lud. gr. 61 (Op. omn. 3, 1039) **250** οἰνοχόοι] h. e. οἰνοχοοῦντες ἤθεοι (Amerias). R. Kassel cft. Erbse Beitr. Überl. Iliasschol. 429 **251** ταυροπολία H: accent. Mus. | ἃ εἰς] Ἀλεῖς Deubner Att. Feste 209 | cf. testt. ad gl. 252 et adn. ad gl. 256 **252** ταυροπῶλαι H: Mus. **253** παιδαρεστὴν H: Mus. | R. Kassel cft. com. ad. fr. 221 K.–A. | τὸ γυναικεῖον] sine αἰδοῖον vel μόριον etiam gll. δ 599. μ 1999. σ 15. 236. 384 legitur | gl. τ 253 supra ad gl. π 1771 vix recte citatur **255** ταυροφθόγγοι H: accent. Schm. tacite **256** ταυροχολία H: accent. Schweigh. ad Athen. 6, 133 | ‘Idem quod Taurobolia [cf. Su τ 161. 165], ταυροπολία [cf. gl. 251]’ Voss., prob. Hansen; v. l. esse gl. 251 ci. Cunningham post Mein. (ap Schm.) **257** ταύρω H: accent. Mus.; cf. Schwyzer Gr. 1, 478 (6, 1)

259 ταῦς· μέγας, πολύς
260 ταῦσας· μεγαλύνας, πλεονάσας
261 ταῦσι[μ]ον· μάταιον D
262 ταὐτά· τὰ ἴσα. τὰ ὅμοια
263 ταύτασος· ὄρνις ποιός D
264 ταϋτέας· αὐλὰς μεγάλας
265 *ταύτῃ· οὕτως vg[4]Br[57]Σ, τούτῳ τῷ τρόπῳ (vg[4]Br[57])[vg[1]A[7.10]]
266 *ταυτί· ταῦτα vg[5]A[11]Br[58]. ἢ τοῦτο
267 *ταυτί· ταῦτα vg[5]A[11]Br[58]. τοῦτο. ὁμοιότης [Av[13]]
268 *ταύτῃ τοι· οὕτως A[10] δή
269 ταὐτό· ταὐτόν, τὸ αὐτό
270 ταυτοέπειαι· ταυτολογίαι (Cyr. trin. 658, 8 ..)
271 *ταυτοεπεῖν· τὸ αὐτὸ λέγειν (Cyr. in Esai. 70, 9B ..) (vg[2]A[8]Br[54]Σ)
272 *ταυτότητος· ἀπαραλλάκτου καὶ φυσικῆς κοινωνίας vg[3]A[9]Br[55]
273 ταφεῖς· θεωροί. θαυμασταί. ἢ οἱ νεκροτάφοι D
274 ταφεύς· θεωρός. καὶ τὰ ὅμοια (Soph. OC 582) D
275 ταφῆες· κτερισταί. ἀγχιστεῖς D
276 *ταφήϊα· ἐντάφια (g[post ταω15]), εἰς ταφὴν εὔθετα ἱμάτια (Ap. Rh. 2, 840. cf. β 99 ..) Hom.
277 Τάφιοι· οἱ Τηλεβό[λ]αι λεγόμενοι, οἱ τὰς Ἐχινάδας νήσους κατοικοῦντες (ο 427. α 105 ..) Hom.
278 τάφος· τὸ γινόμενον περίδειπνον ἐπὶ τῇ τῶν κατοιχο[υ]μένων τιμῇ (γ 309. Ω 804). ἢ *τύμβος. ἢ σημεῖον [g[3]Av[4]] Ap. S.+
279 τάφρος· ἐπίμηκες *ὄρυγμα ἔξωθεν τοῦ τείχους [Av[1]g[post ταω14]Br[62]Σ] γινόμενον πρὸς ἔκπληξιν πολεμίων (Θ 213 .. Η 341) Hom.
280 *ταφρεῦσαι· διορύξαι Av[2]Br[63]Σ
281 *ταφ[ρ]ών· ἐκπλαγείς g[post ταω16], θαμβηθείς (Ι 193 .. π 12) Hom.

---

265 Σ τ 41; Schol. F Thuc. 7, 4, 3 **266** Schol. F Thuc. 7, 4, 3 **267** Su τ 180 **270** Su τ 184 (le. tantum) **271** cf. Σ τ 42 **272** cf. Σ τ 43 **273** Poll. 3, 12 **276** cf. Schol.; Su τ 190 **277** Schol. α 105; cf. Su τ 192; EM 748, 39; Strab. 10, 2, 20 p. 459, 8 C. σημεῖον] Σ τ 44 **278** Ap. S. 149, 28; cf. EM 748, 22; Schol. Ψ 29 **279** Σ τ 46; Schol. Η 341 **280** Σ τ 45; Poll. 1, 224 **281** EM 748, 52; Scholl.; Ap. S. 149, 32 (Apio fr. 136 N.)

---

259 ταυς H: accent. Lob. Paral. 91 post Heins.; Alb. cft. gll. 244. 260. 264 **261** ταύσιμον H: Alb. post G. et Salm., coll. gl. 833 **262** ταυτὰ H: apostr. Cunningham | ἶσα H: accent. Schm. tacite **264** Alb. cft. gl. 244 (ad quam v. adn., et ad quam Schm. hic ci. ταϋγέτας πύλας· μ.) **266** cf. gl. 1216 **267** ὁμοιότης ad ταυτότης refert Schm., sed cf. ταυτο· ὁμοιοτης Av[13] **269** ταυτὸ· ταυτὸν H: apostr. Cunningham; possis etiam interpungere ταὐτό, ταὐτόν· **270** ταυτοεπεῖαι H: accent. Mus.; -αν Cyr., -α Su, non alibi reperitur **273** v.l.: gl. 217 | θεωρεῖς H: Mus., cf. gl. 217 | θαυμαστοί H = gl. 217: Guyet | νεκρόταφοι H: accent. Alb. **275** v.l.: gl. 220 **276** v.l.: gl. 222 **277** [λ] Mus. **278** περὶ δεῖπνον H: Sop. Salm. | [υ] Mus. **280** Alb. cft. gl. ε 1711 **281** contin. H: nov. gl. Mus., cf. K | τάφρων H: K

Ap.S. **282** *τάχα· ταχέως (B 373 . .) g$^{post\ ταω17}$, ὡς σάφα σαφῶς. ἢ ἴσως. καὶ ταχεῖα· ὁμοίως (Θ 399 . .)

LXX **283** *ταχινοί· γοργοί (Prov. 1, 16. Esai. 59, 7) vgA^{1}Br^{65}

Hom. **284** †ταχή†· βοή (Δ 456 . .)

D **285** ταχίνης· λαγωός. καὶ ἔλαφος

286 τάχιστα· γοργόν. ταχύ. λεπτόν

Att./Prov. **287** ταχυβάμονας ὅρκους· ἀντὶ τοῦ βραδεῖς, βέλτιον δὲ τοὺς ἐν ἔρωτι γινομένους· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες (trag. ad. fr. 333 a K.–S.)

288 *ταχυναυτεῖ· ταχέως πλέει (Phil. plant. 152) vgA^{2}Br^{67}

Hom. **289** ταχύπωλοι· ταχυπόροι, ταχύοδοι (Θ 161)

Hom. **290** ταχυπώλων· ταχεῖς ἵππους ⟨ἐχόντων⟩ (Δ 232)

Hom. **291** ταχυτῆτος· τάχους. λέγει δὲ τοῦ δρόμου (Ψ 740)

Hom. **292** τάων· τούτων (Ε 320 . .)

Hom. **293** *τάων μοι· τούτων μοι (Δ 46) vgA^{2}

D **294** τάως· τέως. Κρῆτες. καὶ ⟨ταῶς⟩ δασέως τὸ ὄρνεον (Ar. Av. 102 . .)

Hom. **295** τεά· τὰ σά (Ε 237)

Hom. **296** τεαῖς· ταῖς σαῖς (Φ 82 v.l.)

297 τεάν· σήν

298 *τέγγει· βρέχει g^{3}A^{6}Br^{68}Σ, ὑγραίνει. στάζει (Soph. Tr. 848 . . Eur. IT 404)

Eur. **299** *τέγγεις· πληροῖς. κλαίεις. βρέχεις A^{10}. σταλάζεις (Eur. e.g. Med. 922)

D **300** τέγγεσθαι· εἴκειν. ἐνδιδόναι (Plat. rep. 361 c)

301 τέγγοις· βρέχοις. πληροῖς

302 τεγγύρος· ὄρνεον ποιόν

Hom. **303** τέγε⟨α⟩· κόρυζα. Κῷοι. καὶ πόλις Ἀρκαδίας (B 607. Ap.Rh. 1, 162)

---

282 τάχα] Ap. S. 150, 1; Schol.; Schol. Dem. 24, 1 (7 a.b); Erot. τ 15; Σ″ (Ph 572, 3. Su τ 196). ταχεῖα] Ap. S. 150, 7 **284** Schol.; Σ ι 7 **285** Ar. Byz. fr. 5 N. = 190 S.; Ael. n. an. 7, 47, 19; Eust. Od. 1821, 35 [2, 147, 11 St.] **287** Paus. τ 17 (Σ″ [Ph 572, 8. Su τ 201]; citatur Aristarchus); Prov. Bodl. 865 [= App. Prov. 4, 86] **288** = Σ τ 47 **292** = Schol.; Ap. S. 150, 6; lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 7 **293** = Schol. **294** Athen. 9, 397e **295** Schol. **296** = Schol. **298** Σ τ 48 **300** = Tim. lex. τ 6 (Σ″ [Ph 572, 17. Su τ 213]); Schol. Plat. **303** καὶ κτλ.] Schol.; Schol. Ap.Rh.

---

282 σαφά H: accent. Mus. | σαφῶς errore om. Schm. | ἴσως (sine interpunct. insequ.) H: Ald. **283** Prov. 1, 16] cf. gl. π 4217 **284** h. e. ἰαχή (Voss.); Alb. cft. gl. ι 113 **285** ταχίνης] immo -ας (gl. Lac., cf. testt.) | καὶ errore om. Schm. **286** λεπτόν] Mein. 1857 p. 624 ci. λιπαρόν, coll. gl. γ 848 **289** ταχυπῶλοι H: accent. Mus.; ταχύπολοι ci. Mein. ap. Schm., ταχύπλοοι vel ταχύπλοι Cunningham **290** ⟨ἐχόντων⟩ Mus. **294** ⟨ταῶς⟩ Mus. in mg., ad fin. locavit Ald., post καὶ Cunningham **296** τεῇς Hom. **297** τέαν H: accent. Mus. **298** v.l.: gl. γ 235 **299** πληρεῖς H: Mus. **300** εἰκεῖν H: accent. Mus. **303** ⟨α⟩ Mus. | v.l.: gl. 470

304 τέγεοι· ὑπερῷοι οἶκοι (Z 248) Ap.S.
305 τεγείδιον· κοσμάριον ποιὸν γυναικεῖον
306 τέγεος· τέγους, ἤγουν στέγης (α 333 ..) Ap.S.
307 τέγη· στέγη. οἴκημα D
308 Τεγησσός· ἀκρωτήριον Κύπρου D
309 *τεγκτούς· χριστούς [g^{τει3}Av^{τει9}Σ]
310 *†τέγξωτ†· κατασκευάσω A^{τευ11}g $^{post\ τεφ25}$
311 *τέγος· στέγη g^{4}v^{7}A^{13}Br^{94}Σ. δῶμα A^{7}[Σ]. ὑπερῷον g^{4}Br^{94}Σ
312 τεγοῦν· Λυδοὶ τὸν λῃστήν D
313 †τέειντ†· σοί. Δωριεῖς (Λ 201. δ 619 ..) Hom.
314 τεήν· σήν (P 39 ..) Ap.S.
315 *τεῆς· τῆς σῆς (η 290 ..) Ag^{1}v^{τεγ8}Br^{74} Hom.
316 τεθαλυῖαν· θάλλουσαν, ἀκμάζουσαν (I 208 ..) Hom.
317 τεθαγμένοι· μεμεθυσμένοι
318 τεθάξαι· μεθύσαι
319 τεθαρρήκαμεν· ἐθαρρήκαμεν (Cyr. in xii proph. 2, 445, 10 ..)
320 †τέθειγεν†· ἥψατο (Eur. Bacch. 617) Eur.
321 †τεθελῶτα†· θάλλοντα
322 *τεθηγμένον· ἠκονημένον Σ(vg^{4}A^{13}v^{τεκ19}Br^{77})
323 †τέθηδεν†· ἐθαύμασεν. ἀνεφύη
324 τεθήλαμεν· ἀνεφύημεν
325 τέθηλε· θάλλει, ἀνθεῖ (Hes. op. 227. Soph. Phil. 259. Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 240 [37, 540, 12 M.] ..) D/Greg.Naz.
326 *τεθηλότα· ὁμοίως (Hippocr. vet. med. 22 [1, 626, 13 L.]. Greg. Naz. c. 1, 1, 9, 15 [37, 458, 1 M.]) [v^{5}A^{14}Br^{78}Σ] D/Greg.Naz.

---

304 ὑπερῷοι] Ap. S. 150, 25 = Schol.; EM 749, 46 **306** Ap. S. 151, 35 **307** EM 749, 46 **308** St. Byz. 611, 1 **309** Σ τ 62 **311** Σ τ 51 **313** Scholl.; Su τ 219 **314** cf. Ap. S. 150, 26; Su τ 218 (cit. Hes. op. 374) **315** = Schol.; cf. Ap. S. 150, 26 **316** = Schol. **322** = Σ τ 52 **325** lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 12; Schol. Opp. cyneg. 1, 125 **326** Σ τ 53

---

304 τεγεοὶ H: accent. Mus **308** v.l.: gl. 354 | τέγησσος H: accent. Salm. Pears. 649, ut gl. 354 | ἀκρωτήριον] πόλις St. Byz. **309** τεικτούς ΑΣ (τεκτους g); unde τυκτούς ci. Cunningham ad Σ, contra ordinem | χρηστούς H = KΣ: HSt. Thes. 3, 1276f, dubitanter **310** h.e. τεύξω (K; Alb. post Sop. cft. gll. 695–8) **312** τὸν H] τὴν errore Schm. **313** h.e. τεΐν (Mus., cf. Scholl. et gl. 356) | Δωριεῖς] Δωρικῶς Scholl. **314** τέην H: accent. Mus. **315** τέης H: accent. Mus. **317** Alb. cft. gl. 352; et v. gl. 318 cum adn. **318** h.e. aut ⟩τε θᾶξαι· μεθύσαι (Schm.; Alb. cft. θᾶξαι. θῶξαι gll. θ 98. 1007; cf. gll. 330 et π 1557 cum adnn.) aut τεθάξαι· ⟨με⟩μέθυσαι Alb. **320** h.e. οὔτ᾽ ἔθιγεν (Hansen post Mus. [τέθιγεν] et Schm. [τ᾽ ἔθιγεν]) ad Eur. Bacch. 617 οὔτ᾽ ἔθιγεν οὔθ᾽ ἥψατ᾽ ἡμῶν; de voce (parte vocis) ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gl. 330 cum adn. **321** v.l. gl. 326 (Biel.) metathesi prava ελω pro ηλο **323** h.e. τέθηπεν· ἐθαύμασεν (Alb., coll. gll. ε 6522–3. θ 513–14) + nov. gl. τέθηλεν (Voss.; Alb. cft. gl. 324; litterae Δ et Λ saepius inter se commutatae sunt; cf. gl. ρ 380 cum adn.)· ἀνεφύη **324** τεθηλάμεθα H: Mein. ap. Schm. **325** Alb. cft. gl. ε 6521 **326** v.l.: gl. 321 | expl. θάλλουσα KΣ

Hom. **327** *τέθηπεν· ἐξεπλάγη (A^{18}), πεφόβηται, ⌊ἐπτοήθη (ψ 105) (vg^{1}A^{10}Br^{75})

328 τεθηπός· πεφοβημένον. σεσηρός

D **329** τεθήσεται· Ἡρακλέων. δανεισθήσεται

Hom. **330** †τεθήσατο· ἐθηλάσατο† (Ω 58)

331 *τέθμια· νόμους g^{2}(Σ)

D/Greg.Naz. **332** τέθμια· νόμιμα (Callim. h. Dian. 174. Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 8 [37, 578, 12 M.])

D **333** τεθμός· νόμος (Pind. Ol. 8, 33 = 25)

334 *†τεθνία†· γαστριμαργία πολλή (Ar. Av. 1691) g^{8}Av^{19}Br^{80}Σ

D **335** τεθολωμένον· †μεμυρισμένον† (Pherecr. fr. 120 K.–A.)

D **336** τεθολώς· ἀνάπλεως. ᾿Αμερίας

337 τεθο⟨ω⟩μένον· ὠξυμ⟨μ⟩ένον (Opp. hal. 5, 165). καὶ ἐθόωσα· ὤξυνα (ι 327)

338 τεθράνευμαι· συγκέκλασμαι. ἀπὸ τῶν θράνων

339 τέθραπται· πέπηγεν

D **340** †τεθορεῖν†· διαπηδῆσαι (Opp. hal. 3, 35)

341 τεθρᾶσθαι· ὠχεῦσθαι

LXX **342** *τεθραυσμένος· πεπληγμένος (Deut. 28, 33 ..) Av^{17}(Br^{377})

343 τεθρηδών· πρωρεύς

Eur. **344** *τεθριπποβάμονι στόλῳ· τῇ ὁρμῇ τοῦ ἅρματος (Eur. Or. 990) Av^{16}

Eur. **345** *τέθριππον· τετράϊππον ἅρμα [vg^{9}A^{20}Br^{82}] (Eur. Suppl. 501)

346 †τεθυλλιαμένον†· τεταραγμένον, ἀπὸ τῆς θυέλλης

---

327 cf. Schol. **330** cf. Schol. **331** Σ τ 56 **332** = Schol. Callim.; lex. Greg. carm. (ord. vers.) 498; id. (ord. alph.) τ 33; Su τ 228 **333** Schol. Pind. 33a **334** = Σ τ 58 **335** Σ″ (Ph 573, 7. Su τ 236. E. Gen. [EM 750, 10]) **340** cf. Schol. Opp. **345** cf. Σ τ 59

---

328 τέθηπος H: accent. Mus. | πεφοβείηνον H: Mus. | σεσειρός H: Mus. **329** Ἡρακλέων] cf. gl. 245 cum adn. **330** τεθήσατο] h. e. τε θήσατο (Schm. post Alb., qui cft. gl. ε 668; adde gl. θ 549); de voce (vel parte vocis, ut gl. 320) ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gll. 318. 320. 340. 390. 570. 588. 653. 661. 681. θ 632. π 1557. 1744. 3145. σ 717. ω 458; v. etiam gll. π 1757. ρ 176. 191. 194. 327. 343. 524 | ἐθηλάσατο] h. e. ἐθήλασεν (Cunningham coll. Schol. et gll. ε 668. θ 549; de expl. ad lemmatis formam assimilata cf. gll. 524. 1262. 1270) **331** νόμους H = g] νόμος Σ **332** Greg. Naz.] cf. gll. ο 206. π 531 **333–48** v. ad gl. 190; hic notat H^{c} ζήτει (ζ^{τ} expl. Hansen) ὄπισθεν εἰς τὴν πρώτην κατὰ στίχον (κ̅στιχ expl. Hansen post Schow) τεθμός **334** τεθνία H = KΣ] h. e. τενθεία (Mus., ut Su τ 314 cod. V) **335** μεμυρισμένον] μεμιασμένον vel μεμολυσμένον Voss., alii alia | Pherecr.] cf. gl. α 4801 (Pherecr. fr. dub. 284 K.–A.) **336** τεθολῶς H: accent. Mus.; Alb. cft. gl. θ 637 | ᾿Αμερίας] cf. gl. π 2141 cum adn.; Degani Mac. Gl. no. 139 **337** τεθομένον H: Mus. | ὀξυμένον H: Alb. (ὠ) et Mus. (⟨μ⟩) | ἐ.· ὤ.] = gl. ε 688 (Alb.) **338** Alb. cft. gll. θ 680. σ 2714 | τῶν] τοῦ Mus. | θραυῶν H: Schm.; θραύω Mus. **339** πέπηγεν] πέπληγεν Voss.; Alb. cft. gl. 342 **340** τεθορεῖν H: Schm., unde locum Oppiani repperit Hansen; de voce ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gl. 330 cum adn. | Opp. hal. 3, 35] cf. gl. α 5272 **341** τεθρᾶσθαι ad θάρνυμι, θάρνυμαι (gll. θ 107. 109–10) refert Schwyzer Gr. 1, 360 (C); Schm. ci. τεθραῦσθαι | ὀχεύεσθαι Palm. **343** τεθρήδων H: accent. Mus.; τερθρηδών Voss. | πρωρεύς] πρωρέως τόπος Perg. | Alb. cft. gl. 527 **344** τεθριππόβανον· ἡ στολωτὴ ὁρμὴ H: K **346** τεθυλλιαμένον] τεθυελλισμένον LSJ post Alb.

347 τεθυμ⟨μ⟩ένον· τὸ κεκαυμένον ὑπὸ πυρός (Plat. Phaedr. 230 a v.l.) D
348 *τεθυκώς· εὐχαριστήσας (Plat. rep. 328 c) g^{6}v^{τεγ12}A^{15}Br^{79}Σ
349 *τεθυωμένον· ἡγνισμένον. ⌊τεθυμιασμένον (g$^{post\ τεφ1}$). εὐῶδες (Ξ 172) Hom.
350 τεθωγμένοι· τεθυμιαμένοι
351 τέθωκται· τεθυμίαται
352 τεθωγμένοι· μεμεθυσμένοι
353 *†τειαλεσθήν· τὴν† ἅμαξαν (Ω 711) Av^{7} Hom.
354 †Τειγησός†· ἀκρωτήριον Κύπρου D
355 τεῖδε· ἐνθάδε (Epicharm. fr. 97, 7 K.–A. Theocr. 1, 12 ..) D
356 †τεῖν†· ζητεῖν. ἄλλοι δὲ σοί (Λ 201. δ 619 ..) Hom.
357 *τείνειν· ἀποδιδόναι (Γ 289) v^{6} Hom.
358 τεῖον· ποῖον. Κρῆτες D
359 *τείρεα· ἄστρα (Σ 485) vg^{4}A^{10}Br^{84} Hom.
360 τείρει· καταπονεῖ (Δ 315) Hom.
361 †τείρεο†· κατεπονεῖτο (Ε 797 ..) Hom.
362 *τείρεσθαι· καταπονεῖσθαι (Ζ 387) (vg^{1}Br^{83}) Hom.
363 *τειρόμενον· καταπονούμενον Av^{5}. τιμωρούμενον (Ε 391 ..) Hom.
364 τείρων· λυπῶν. τιμωρῶν. καταπονῶν (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 338 [37, 995, 11 M.]) Greg.Naz.
365 τείχεα· τέκνα
366 †τειχειόεσσαν†· καλὰ τείχη ἔχουσαν (Β 559) Hom.

---

347 Tim. lex. τ 7 (Σ″ (Ph 573, 13. Su τ 240); cf. Schol. Plat. (25); EM 458, 40 **348** = Σ τ 60 **349** Schol.; cf. Ap. S. 150, 27 = Σ τ 61 **351** Ph 573, 16? **356** Scholl. **357** Schol. **359** Schol.; Ap. S. 150, 29; EM 756, 5; Su τ 452; Hdn. epim. 133; lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 35 **360** = Σ τ 63; Schol. **361** Schol. **363** Schol. **364** lex. Greg. carm. (ord. vers.) 304 (expl. †παιδεύων†) **365** cf. Σ τ 65 (v. app.) **366** cf. Schol.

---

347 τεθυμένον (H: ⟨μ⟩ Alb., post Ruhnk. in Tim. et Hemsterh. ad gl. α 6707 [quo loco Latte -η- perperam pro -υ- exhibet])] in Plat. v.l. ἔτι τεθυμμένον pro ἐπιτεθυμμένον exstitisse e Tim. intelligitur; ἐπιτεθυμ⟨μ⟩ένον (-θυμένων H [errat Latte]: Alb. post alios [⟨μ⟩] et Hansen post alios [-ον]) gl. ε 5304 legitur **349** τεθυμιασμένον] nov. gl. H: contin. Alb. **350–1** ad θάγω / θήγω, cf. Schwyzer Gr. 1, 770 (2) **350** τεθυμιαμένοι] Kust. ci. τεθυμμένοι, Ahr. Dial 2, 343 τεθυμωμένοι **351** τεθυμίαται] Ahr. Dial 2, 343 ci. τεθύμωται **352** Alb. cft. gl. 317, ad quam v. adn. **353** haec gl. et gll. 734. 835 sunt vv.ll. gl. nunc amissae τιλλέσθην, ἐπ᾽ ἅμαξαν (Ω 711), sine expl. (Hemsterh. ad gl. 835) **354** v.l. gl. 308 **355** τείδαι H: Voss. **356** h.e. †τεῖν† (quod ⟨ζη⟩τεῖν [Alb. ci. ⟨ζα⟩τεῖν] decurtatum esse videtur; non liquet)· ζητεῖν + nov. gl. τεῖν (τεῖν H: G.)· σοί **357** τείνειν H = v] h.e. τίνειν (Hansen, ut Schol.); Alb. cft. gl. 925 **358** v. Thumb 1, 164 (22) **359** v.l.: gl. 942 **361** τείρεο] h.e. τείρετο (Mus.) **363** v.l.: gl. 949 **364** τειρῶν H: accent. Mus. **365** τείχεα] ‘Quamvis commode exponi possit, quia liberi sunt quasi muri, domum sustinentes [qua explicatione accepta, nihil mutandum censet Hansen]: malim tamen pro τείχεα legere τέκεα’ Alb. (contra ordinem), coll. Σ; Mein. ap Schm. ci. τειχία; Hoffmann BB 18, 1892, 287–8 cft. similem formam Letticam **366** τειχει-] h.e. τειχι- J. Wasse ad Thuc. 8, 26 (1731), cf. Schol.

Hom. **367** τειχεσιβλῆτα· τείχη καταβάλ⟨λ⟩ων (Ε 31 v.l. . .)

Hom. **368** τειχεσιπλῆτα· προσπελάζων τείχεσι (Ε 31 . .)

Att. **369** τειχίον· Ἀττικοὶ τὸν περίβολον τοῖς χωρίοις. ὁ δὲ Ὅμηρος τεῖχος μὲν τὸ τῆς πόλεως (Δ 407 . .), τειχίον δὲ τὸ τῆς οἰκίας (π 165 = 343)

D **370** τειχομαχεῖ· πολιορκεῖ

Hom. **371** τεῖχος Ἄρειον· ἀντὶ τοῦ πόλιν Ἄρεως. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἰσχυρόν, καὶ τὸ ἀσφαλές (Δ 407)

D **372** Τειχοφύλαξ· ἥρως τις ἐν Μυρίνῃ

Hom. **373** τέκεν· ἔτεκεν, ἐγέννησεν (Α 36 . .)

Hom. **374-4b** *τεκέεσσι[· τέκνοις ἰδίοις τέκεσι]ν ἑοῖσι· τέκνοις ἰδίοις (Μ 222) $g^{6}A^{14}$

D+K **375** τέκμαρ· πέρας, *τέλος $v^{τει2}Br^{69}$

D **376** τεκμαίρεο· σημείωσαι (Nic. al. 186. Opp. hal. 5, 1)

377 τεκμαίρεσθαι· σκέπτεσθαι. φράζεσθαι

Ap. S. **378** τεκμαίρομαι· ἀποτελέσω. σημειώσομαι (η 317)

Hom. **379** *τεκμαίρεται· ἐπὶ τέλο[υ]ς ἄγει A^{16}. στοχάζεται $vg^{9}A^{16}Br^{89}$. περαίνει (Η 70)

Hom. **380** τεκμήρατο· συνεπεράνατο (κ 563)

381 *τεκμήριον· σημεῖον ἀληθινόν $vg^{2}Br^{86}$Σ(Av^{18})

382 [τεκμήρων, ἢ] τεκμηρίων· σημείων

Hom.+D **383** *τέκμωρ· τέλος $g^{3}Av^{13}Br^{87.\ 475}$ φανερόν, μαρτύριον, ⌊σημεῖον (Α 526 . .) $g^{3}Av^{13}Br^{87}$[$v^{τει2}$]. τὰ δὲ εἰς ωρ λήγοντα ὀνόματα οὐδέτερα· ἕλωρ, τέκμωρ, ὕδωρ

D **384** τεκνοῦσα· τέκνον ἔμβρυον ἔχουσα (Soph. Tr. 308 v.l. Hippocr. Mul. 3, 217 [8, 418, 2 L.])

Eur. **385** τεκνώσει· εὔτεκνον ποιεῖ (Eur. Med. 805)

LXX **386** *τεκταινόμενος· κατασκευάζων (Prov. 11, 27) $vg^{1}A^{11}Br^{85}$Σ

---

367 Schol. (EM 756, 18–20); Schol. A ad E 31 d = Ariston. sign. Il. ad loc. **368** Schol. **369** Moer. 210, 19 [τ 9 H.] **373** = Schol. **375** Arist. rhet. 1357ᵇ9 **376** Scholl. Nic. 186 d. Opp. **378** Ap. S. 151, 28 **379** Schol. **381** Σ τ 66 **383** τέλος] Σ τ 67; Schol.; Ap. S. 150, 30. σημεῖον ad fin.] Choerob. in Theodos. 1, 351, 13 **384** cf. Schol. Soph. **386** = Σ τ 69

367–8 τειχεσιπλῆτα· τοῖς τείχεσι προσπελάζων, πορθητά. ἐὰν δὲ διὰ τοῦ β γράφηται, ὁ τὰ τείχη καταβάλλων Schol. (EM); τειχεσιπλῆτα· ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ʽτειχεσιβλῆταʼ, ὁ τείχη καταβάλλων. κτλ. Schol. A **367** τειχεσίβλητα H: accent. Mus. | καταβαλών H: Hansen = testt. **368** τειχεσίπλητα H: accent. Mus. **371** τεῖχος· ἄρειον (sine interpunct. insequ.) H: Ald. **372** Μυρίνη] μυρρίνη Mus. **373** τέκεν H = Schol.] h. e. τέκε (Hom. et ordo) **374–4b** τεκέεσσι· τέκνοις ἰδίοις + nov. gl. τέκεσιν· ἑοῖσι (τέκεσιν· ἕοισι [sic] [sine interpunct. insequ.] H: Mus. fere) τέκνοις ἰδίοις H: K fere (τεκεσσιν) et Jens. Luc. 223 **376** σημείωσαι] -σον Schol. Nic.; σημείου Schol. Opp. **378** ἀποτελέσω] sic etiam Ap. S. **379** τέλους H: A et Schol. | Alb. (ad gl. 380) cft. gl. ε 6527 **381** ἀλη^θ′· H ut vid.; expl. Hansen, coll. ΚΣ; ἀληθές Mus. falso **382** τεκμήρων, ἢ del. Alb.; habemus correctionem cum errore perperam non deleto; cf. gl. σ 244 cum adn.

387 *τεκτήνατο· κατεσκεύασεν Av^{21}Σ, ἐμηχανήσατο (E 62) Hom.
388 τεκτονουργός· ἀρχιτέκτων (Soph. fr. 159 R.?) D
389 *τέκτων· πᾶς τεχνίτης (Δ 110 . .) Av^{20}. εἶδος φαλαγγ[ε]ίου Ap. S.
390 τ᾽ ἔλα· σπεῦδε
391 †τέλαθι†· ὑπόμεινον
392 *τελαμών· λῶρος, καὶ ⌊ὁ ἀναφορεὺς vg^{14}Br^{102}Σ(A^{34}) τοῦ ξίφους (H 304 . .) Σ(A^{34}) καὶ τῆς ἀσπίδος (B 388 . .) Σ, ἢ δεσμός (P 290), ἢ φασκία Ap. S.
393 Τελαμῶνα ἄιδειν· ἀρχὴ σκολίου (carm. conv. PMG 898–9) D
394 Τελαμώνιοι κόνδυλοι· οἱ προσδεόμενοι τῶν τελαμώνων. ἢ μεγάλοι, χαλεποί D
395 τελάσσαι· τολμῆσαι, τλῆναι
396 τέλγη· ὁ καλούμενος ῥῶπος. κακῶς· ἔστι γὰρ γέλγη
397 τελδαίνειν· κομιδῆς ἀξιοῦ⟨ν⟩
398 *τελέθει· γίνεται (g^{11}v^{30}g$^{\text{post τεφ8}}$). ἔστι (H 282 . .). τελεῖται Hom.
399 *τελέθοιεν· ὑπάρχοιεν. θάλ⟨λ⟩οιεν (Greg. Naz. c. 2, 2, 7, 107 [37, 1559, 5 M.]) (g$^{11.\text{ post τεφ8}}$Av^{30} Σ)
400 Τελεία· [καὶ τέλη· τὰ ἀναλώματα. καὶ τὰ συνέδρια τῶν ἐν ἀρχῇ. καὶ τὸ συντέμνειν. τάγμα. τάξις] ἡ Ἥρα (Aesch. Eum. 214. Ar. Thesm. 973) D
401 τέλεια ἱερά· τὰ ἐνιαύσια. οἱ δὲ τὰ ἡμέρας δέκα ὑπερβεβηκότα D
402 τέλειοι· οἱ γεγαμηκότες Att.
403 Τέλειος· τελεσιουργὸς ὁ Ζεύς (e.g. Aesch. Ag. 973). καὶ ὁλόκληρος (A 66 . .) D+Hom.
404 τέλειος ἡμέρα· ἡ ὑστάτη, καὶ τελοῦσα τὸν βίον

---

387 Σ τ 70; Schol. **388** Poll. 7, 117 **389** Ap. S. 150, 31; Schol.; cf. Σ τ 71 **392** Σ τ 72; Ap. S. 151, 1; Schol. B 388; EM 750, 25 **393** cf. Ph α 557; Schol. Ar. Lys. 1237 **398** Σ τ 73 = Schol. **399** cf. Σ τ 74 **400** Schol. Ar. (Su τ 271) **402** Ph 574, 10 (Ael. Dion. τ 5); Poll. 3, 38; Schol. Soph. Ant. 1240 **403** Schol.

---

388 τεκτονουργός] τεκτόναρχος Salm. Heins., coll. Poll. **389** φαλαγγείου H: Mus. **390** τέλα H: Hansen post G.; de voce ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gl. 330 cum adn.; fons adhuc non repertus est; Alb. recte gl. ε 1835 cft., sed eius τ- pro ϝ- scriptum reiciendum est cum hoc verbum digamma non habeat **391** v.l. gl. 603 (Mus.) **393** τελαμῶνα· αἰδεῖν. H: Ald. (interpunct.) et Hansen (ἄιδειν; Mus. habet ᾄδειν); de iota adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348 | cf. gl. α 1765 **394** τελαμώνιοι· κόνδυλοι. H: Alb.; cf. Aristophont. fr. 5, 7 K.–A. **396** τελγὴ … ῥωπὸς … γελγή H: accent. Alb. in app., qui et interpunct. post ῥῶπος add. et cft. gl. γ 292 et ad Γ > T Poll. 7, 8 (fin.) cod. A **397** τελδαίνειν] -δε νιν Schm.; μελεδαίνειν Kust. | κομίδης H: accent. Mus. | ἀξίου H: Mus. | ϝελδαίνειν (a ϝέλδωρ, cf. Debrunner Gr. Wortbild. §219) κομιδῆς· ἀξιοῦ⟨ν κομιδήν vel κομίζεσθαι Baun. 1911, 481 **399** τελέθειεν· ὑπάρχειεν, θάλοιεν H: Mus. | Greg. Naz.] cf. gl. α 7149 **400** τέλεια καὶ τέλη· H: Schm. (accent.) et Alb. (interpunct.) | τέλη … τάξις] v. ad gl. 427 x | ἢ H: Schm. | Ἥρα] ἱερά Mus. falso | cf. gl. δ 2184 **401** τέλεια· ἱερὰ (sine interpunct. insequ.) H: Schm. tacite | δέκα] ῑ H: expl. Mus. **403** τελεσιουργὸς] cf. RE s. v. et Fraenkel ad Aesch. **404** Alb. cft. gl. 415, ubi v. adn.

D **405** τελειότατον· ἐντελέστατον (Aesch. Suppl. 526)
Hom. **406** τελειότατον πετεηνῶν· ἐπιτελεστικώτατον (Θ 247 = Ω 315)
Hom. **407** τελείων· ἤτοι τὴν ἡλικίαν ἢ ὁλοκλήρων, ἀσινῶν (Α 66)
D **408** τελενικίσαι· ἀντὶ τοῦ [μὴ] κενὸν 〈...〉 ποιῆσαι (Cratin. fr. 232 K.–A.)
LXX **409** *τελειώσεις· ἁγιάσεις (Exod. 29, 9 . .) (Av^{36})
Hom. **410** τέλεον· τὸ τέλος, καὶ πέρας (Ψ 373)
411 τελεστινόν· τὸ ξηρὸν σῦκον
D **412** τελεσιά〈ς〉· ἡ μετὰ ξίφους ὄρχησις, ἀπὸ τοῦ εὑρόντος Τελεσίου
Hom. **413** τελέσαι· δοῦναι (Ξ 195)
D **414** τελεσί[γ]ερον παιᾶνα· τὸν ἐπιτελεστικὸν τῶν τοῖς θεοῖς ἐπιτελουμένων ἱερῶν
415 τελέσιος ἡμέρα· ἡ ἐσχάτη
416 τελεσιουργία· τὸ τέλειον πᾶν ἔργον
417 *τελεσιουργεῖσθαι· τελειοῦσθαι ἐν ἔργῳ Av^{20}
418 τελεσιφάστας· τελεσιουργός
D **419** τελέσθια· θυσία τις ἐν Λίνδῳ
420 τελεσφορεῖ· εἰς τέλος ἄγει
Hom. **421** *τελεσφόρος· ὁ ⌊τελεσφορῶν καθ᾽ ὥραν τοὺς καρπούς Av^{25}, ἢ ὁ τελείους αὐτοὺς φέρων (Τ 32 . .)
D **422** τελεσφόρος οἶκος· τοῦ γεγαμηκότος καὶ τεκνώσαντος (SH fr. ad. 1109)
423 *τελέσωμεν· πράξωμεν (Cyr. epp. pasch. 77, 788D) v(A)^{32}
424 *τελεταί· ἑορταί (A^{24}Br^{99}). θυσίαι (v^{5}g^{6}Av^{23}Br^{99}). μυστήρια (v^{5}g^{6}Br^{99})

---

406 Scholl. **407** Schol. **408** cf. Σ″ (Ph 574, 6. Su τ 257. E. Gen. [EM 751, 5]) **412** Marsyas FGrHist 135–136 F 11. Hippagoras FGrHist 743 F 1 ap. Athen. 14, 628 d. 629 d. 630 a (cf. 6, 258 e); Poll. 4, 99 **421** cf. Schol. **424** cf. Σ τ 76 (sing., ut K); Tim. lex. τ 9; Schol. Ar. Pac. 413b

---

405 ἐντελέστερον H: Mein. 1857 p. 624 **406** τελειότατον· πετεηνόν (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (interpunct.) et Heins. Arcer. Pears. 650 (-ῶν) | ἐπὶ τελεστικωτάτων H: Mus. = Scholl. **407** ἡλικίαν] h. e. ἡλικίαν τελείων (Alb.) | ἤτοι ... ἢ novies et quadragies apud Hsch. reperitur (ἤγουν ... ἤτοι semel, ἢ ... ἤτοι ter), ἤτοι sine alio verbo disiunctivo c. quinquagies **408** τελενικῆσαι H = Su: Alb. = Ph EM | [μὴ] Heins. Vales. alii, cf. Ph | 〈...〉] ᾆσμα Mein. FCG 2, 1, 139 (sed ap. Schm. repudiat); ψόφον Kock; cf. Σ″ τελενικίσαι· ἐν Σεριφίοις (de Cratini nomine ante titulum omisso cf. gl. σ 1724 cum adn. et Ar. fr. 121 K.–A. cum adn.)· τὸ κενῶσαι· ἀπὸ Τελενίκου τινός, ὡς τὸ εἰκός, πένητος παντελῶς· καὶ λέγεταί τις Τελενίκειος ἠχώ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων. **412** τελεσία H: Schm. (accent.) et Meurs. Jungerm. ad Poll. (〈ς〉), cf. testt. | Degani Mac. Gl. no. 140 **414** τελεσιγέρων· παιάνα (sine interpunct. insequ.) H: Hemsterh. ad gl. α 5734 (accent. iam Mus.) | τῶν ἐπιτελεστικῶν H: Mus. **415** τελέσιος· ἡμέρα (sine interpunct. insequ.) H: Schr.; Alb. cft. gl. 404 (unde Schm. recte sed contra ordinem τέλε[σ]ιος vult) et Su τ 350, cui accedit Soph. Antig. 1330 **419** τελεσθία H: accent. M. L. West | λύνδω H: Mus. **420** ἐντελῶς H: L. Dind. 7, 1971 c; cf. gl. π 133 **422** τελεσφόρος· οἶκος (sine interpunct. insequ.) H: Mart. 224 (qui etiam 〈ὁ〉 τοῦ ci.)

425 τελεύτατον· ἄκρον, ἔσχατον
426 τελευτῆσαι· τελέσαι (β 280 . .) Hom.
427 τελέω· δῶ, παράσχω
427x ⟨τέλη· τὰ ἀναλώματα. καὶ τὰ συνέδρια τῶν ἐν ἀρχῇ. καὶ τὸ συντέμνειν. τάγμα. τάξις⟩
428 τεληέσσας ἑκατόμβας· τὰς ἐπιτελεστικὰς τῶν γινομένων εὐχῶν θυσίας, ἢ τῷ ἀριθμῷ πλήρεις (Α 315 . .) Ap. S.
429 τέλθει· ἐν ᾠδῇ τέρπει
430 τέλθεια· ὀνείδη. καὶ πόλις. καὶ ἔθνη. τέλη. οὐσίαι
431 τέλθος· χρέος (Callim. h. 5, 106) D
432 *τελισκόμενος· πληρούμενος vg^{10}A^{27}Br^{376}Σ, τελειούμενος (Deut. 23, 18) Σ [vg^{10}A^{27}] LXX
433 †τελλίην· ὁ δεῖνα†. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 148 K.–A.) D
434 τέλλεται· ἐπιτελ[λ]εῖν φαίνεται. γίνεται. ἀνύεται
435 τελλίς· ὅλον. τάξις. μέρος
436 τελμῖνα· ὁ ἐκ τῶν τελμάτων πηλός (Isae. fr. 170 S.) D
437 τέλλον· ἐποίουν. ἔμελλον
438 *τέλμα· τόπος πηλώδης vg^{3}A^{21}, †ἔλαφος, πλέξ†, ἰλύς Att.
439 τελμῖνος· μολύσματος πηλώδους
440 *τέλματα· τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος vg^{1}A^{19}Br^{97}Σ
441 *τελμάτων· πηλῶν Av^{22}
442 τελμίς· ἡ ἐν τοῖς τέλμασιν ὑφισταμένη ἰλὺς καὶ πηλός
443 Τελμισεῖς· ἔθνος περὶ Λυκίαν D
444 τέλος· τάγμα (Κ 56 et 470; . .). *πέρας (Β 122 . .) vg^{16}A^{35}Br^{103}. καὶ τὸ καταβαλλόμενον τοῖς τελώναις Ap. S.
445 *τελοῦντα· τεταγμένον Av^{28}(Σ)
446 τέλσας· στροφάς. τέλη, πέρατα

---

426 = Σ τ 78 **428** Ap. S. 150, 33 **429** Σ τ 79 **431** Schol. Callim. **432** Σ τ 80 **436** Σ''' (Ph 574, 12. EM 751, 25) **438** Σ τ 81; Phryn. praep. soph. 113, 1 **440** Σ τ 82 **444** Σ τ 83; Ap. S. 151, 2; Schol. Κ 56 **445** Σ τ 84

---

427 τελεῶ H: accent. Schm. **427x** glossa ad gl. 400 migravit; huc post Schm. reposuit Hansen | τὸ συντέμνειν] 'obscurius dictum' Schm. **428** τελήεσσας· ἑκατόμβας (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (accent.) et Jens. Luc. 223 (interpunct.) | γενομένων Ap. S. **429** ᾧ δὴ H: Ald., cf. Σ **430** gl. obscura et ft. e pluribus contaminata; Schm. πόλις καὶ ἔθνη ad Τευθέα(ς) (Strab. 8, 3, 11 p. 342, 10. 12 C.) referenda ci., Vales. τέλη· οὐσίαι separat **434** ἐπιτελλεῖν H: Ald. | ἀνίεται H: Pauw ad Pind. Ol. 2, 126 **435** τάξις] Alb. cft. gl. 427x | μέρος] μόρος ci. Pauw l. c., coll. gl. 404 **436** τελμῖνᾳ· H ut vid. (cf. Σ''', ubi tamen accus. e syntaxi oritur)] τελμίς· Mus. **437** Alb. cft. gl. 450 **438** ἐλαφρός Toup 3, 480 | πλάξ ci. Cunningham **439** τελμίνος H: accent. Mus. **440** τελευταία H: accent. Mus. **443** Τελμισεῖς] de forma cf. RE v. Telmessos no. 2 (5A[1], 410–15) et PCG 3, 2, 279–85, frr. 543–55 **444** ἀλώναις H: Mus. **445** contin. H: nov. gl. Mus., cf. Κ Σ; Schm. cft. gl. ε 6533 **446** τέλσας· στροφάς] ϝέλσας· στρέψας Schm. Philol. 15, 1860, 348; pro τέλσας Alb. ci. τέλσα (coll. gl. 447), quo Schm. refert τέλη, πέρατα | cf. gl. 1129x cum adn.

Ap. S. **447** τέλσον· πέρας (Σ 544; . .). καὶ τὰ ὅμοια

Att. **448** *Τελχῖνες· βάσκανοι vg^{18}A^{40}Br^{105}, γόητες, ⌊φθονεροί v^{18}A^{40}Br^{105}. ἢ παρὰ τὴν τῆξιν, ἢ παρὰ τὸ θέλγειν (Callim. h. Del. 31. fr. 75, 65 Pf.)

449 *τελχιταίνοντες· σκληροτραχηλοῦντες Av^{33}(g^{13}Br^{101})

450 τελῶμεν· ποιῶμεν

451 †τέλωρ†· πελώριον. μακρόν, μέγα

452 †τελώριος†· μέγας. πελώριος

453 †τέλβεσθαι†· μεμψιμοιρεῖν. ἐπικαλεῖν

454 †τέλβει†· ῥήγνυται. ὀδυνᾶται. σχίζει. ἢ πείθει

Hom. **455** *τεμένη· ναοί vg^{2}A^{4}g^{τελ17}Br^{106}Σ. ἄλση vg^{2}A^{4}g^{τελ17}Br^{106}. ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία (λ 185 v.l.) vg^{2}Av^{9}Br^{106}Σ

Ap. S. **456** τέμενος· πᾶς ὁ μεμερισμένος τόπος τινὶ εἰς τιμήν, ἢ ἱερὸν καὶ *βωμός Av^{7}, ἢ ἀπονεμηθὲν θεῷ ἢ βασιλεῖ (Β 696 . .)

457 τεμενωρόν· τεμένους φύλακα

458 τέμμαι· τείνει

459 †τέμματα†· στεφανώματα

460 τέμνηξ· πόρρω

461 τέμνειν· πείθειν. τιμᾶν. [τείθεσθαι·] ἡγεῖσθαι

462 τέμνοντα· ἀμέλγοντα

D **463** τέμπη· τὰ σύνδε⟨ν⟩δρα χωρία. τινὲς δὲ τὰ στενὰ τῶν ὀρῶν

464 *τέμπλα· [τέμπλω] ἐπίσημα g^{1}v^{τελ38}A^{5}Br^{107}Σ

---

447 Ap. S. 150, 32; Schol. **448** Σ τ 85 (Σ + Σ'''); Paus. τ 18; lex. αἱμ. τ 9 **449** cf. Σ τ 86 **455** Σ τ 87; cf. Schol. Β 696 **456** Ap. S. 151, 4; cf. Schol. **461** Σ τ 89 **463** EM 751, 45; cf. Σ τ 90; gl. Hdt. 7, 173 (LGM 209); lex. αἱμ. τ 12 **464** Σ τ 91

---

448 cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 75; Herter RE v. Telchines (5A[1], 197–224) **449** τελχιτένοντες H: Av | σκληροτρεχηλοῦντες H (Latte -τρε- dubitanter legit [assentiente Cunningham], -τρει- Hansen): Av **451** v.l. gl. π 1367 πέλωρ (G.); de errore π > τ cf. gl. π 2065 cum adn. **452** v.l. gl. π 1372 πελώριος (G.); haec forma etiam in Puchstein Epigr. gr. p. 76 reperitur (Wack.*); de errore π > τ cf. gl. π 2065 cum adn. | πελώριος] vocem ad lemma corrigendum postea additam perperam fini explicationis adiunxit scriba aliquis (Alb.); cf. ad gl. π 2415 **453** h. e. τέμβεσθαι (ordo et Voss.). 'Idem videtur quod στέμβειν' Voss. (cf. EM 158, 31; Alb. cft. gl. σ 1733); Schm. tamen ἀτέμβεσθαι conferre mavult, coll. Schol. Ap. Rh. 2, 55–56 b. cf. gll. 454. 459. 483 cum adnn. **454** h. e. τέμβει (ordo et Voss.); cf. gl. 453 c. adn. | σχίζει ad τέμνει refert Schm. | πείθει] cf. gl. 461 **456** ἱερὸς H: Mus. **457** τεμένωρον H: accent. Schm. **458** τέμμαι verbum esse, scil. Aeol. pro τιμᾷ, censet Schm., et in expl. τ[ε]ίνει legit; sed cum forma perdubia sit, aliam viam invenit de Saussure Rec. des Publ. 112 n.1 (prob. Wack. Kl. Schr. 651. Schwyzer Gr. 1, 548), viz. τέμμαι esse dativum pronominis indefiniti et in expl. legendum τ[ε]ιν[ε]ί | totam gl. del. Mus. **459** τέμματα] h. e. στέμματα (Guyet. Pears. 651); cf. gll. 453–4. 483 cum adnn. et gl. σ 1735 **460** de talibus adv. v. Schwyzer Gr. 1, 620 **461** τέμμειν H: Alb. = Σ | πειθεῖν H: accent. Mus. | τείθεσθαι (h. e. πείθεσθαι [Pears. 651]; de errore π > τ cf. gl. π 2065 cum adn.; tum ft. dittogr.)· nov. gl. H: del. Schm. et contin. post Alb. qui cft. Σ **462** Alb. cft. gl. ε 6543 **463** τέμπει H: Mus. | σύνδεδρα H: Mus. **464** [τέμπλω] Hansen (dittogr.), coll. ΚΣ; le. alterius gl. esse censet Schm. | totam gl. del. Mus.

465 τεμποῦροι· ἀρχὴ ἐπιμελουμένη τῆς τῶν γυναικῶν εὐκοσμίας D
466 τενάγη· κάθυδροι τόποι. ἢ ποτάμ⟨ι⟩ος πηλός
467 *τεναγώδεσι· τόποι, ἔνθα ὀλίγον ὕδωρ [Av^5]
468 *†Τέναγος†· νῆσος Τροίας (Α 38 . .) [Av^3] Hom.
469 †τέναι†· ζῶναι
470 †τένεα†· κόρυζα
471 *τέναρος· κακοῦργος. συκοφάντης vgA^{1}Br^{108}Σ
472 τένδει· ἐσθίει, ἢ λιχνεύει (Hes. op. 524). τένθαι γὰρ οἱ λίχνοι (Ar. Pac. 1009) D
473 Τενέδιον βέλος· ἀντὶ τοῦ Τενέδ⟨ι⟩ος πέλεκυς. παροιμία δέ ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀποτόμως τι πραττόντων· 'ἔτι ἄρα τὸ πρᾶγμα Τενεδίῳ πελέκει συνέκοψαν' Prov.
474 Τενέδιος ξυνήγορος· ὁ ἀπότομος καὶ σκληρός Prov.
475 Τένεδος· πόλις Τρωϊκή, ἢ νῆσος (Α 38 . .) Ap. S.
476 †τενεκοῦντι†· ἐνοικοῦντι. Αἰολεῖς D
477 τένθαι· λωποδύται. μοιχοί D
478 τενθρηδών· ζῷον τῶν ἐντόμων καὶ κεντροφόρων παραπλήσιον σφηκί. ἔνιοι ἀγρίαν μέλισσαν D
479 τενθρήνιον· κηρίον D
480 τενθρηνιῶδες· πολύ[καὶ]κενον ⟨ὡς⟩ κηρίον καὶ ἀραιόν D
481 τενθίνοι· λίθοι πλατεῖς
482 *†τενίαι†· ζῶναι Σ. στέφανοι Br^{139}. ἢ δεσμοί, διαδήματα
483 τέννει· στένει. βρύχεται

---

466 Σ τ 92 **468** cf. Schol. **471** = Σ τ 93 **472** Scholl. Hes. Ar. (a); Su τ 308 **473–4** cf. Ph 575, 23. 576, 15. 577, 5 et Su τ 309–11 vv. Τενέδιος ἄνθρωπος. Τ. ξυνήγορος. Τ. πέλεκυς; Heraclid. Lemb. Pol. 24; St. Byz. 615, 14 sqq.; Diogen. 8, 58; Apostol. 16, 26 **475** cf. Ap. S. 151, 23; Schol. **478–9** cf. Arist. h. an. 623^{b}10. 629^{a}31. 629^{b}1; Schol. Nic. al. 547a **480** cf. Ael. h. an. 12, 20 (= Democr. VS 68 A 155); Plut. quaest. conv. 721e **482** Σ τ 94

---

465 τις H: Jun. alii; cf. gll. α 7326. π 82 **466** κάθυδροι] κάθυγροι Σ; Hsch. habet cum καθυδρ- (novies) tum καθυγρ- (novies) | ποταμὸς H: Guyet Heins.; idem error exstat gl. π 1261 **467** τόποι H = Av, ubi legitur τεναγωδεσιν· τοποι ὅπου εστιν μικρον το ὕδωρ ελαφρον κτλ.] τόποι⟨ς⟩ Mus.; vel τεναγώδεις Schm. **468** contin. H: nov. gl. Mus. | h. e. Τένεδος (Palm. Heins.; cf. Av^3 Τενεδος· νησος Τροιας et gl. 475, cuius haec ft. est v.l.) **469** v.l. gl. 35; cf. etiam gl. 482 (G.) **470** v.l. gl. 303 (Alb.); 'Ordo hic postulat τεναια' Schm. **471** Alb. cft. gll. 728–9 (ft. v.l.) **473** τένεδος H: Mus. | citationem auctoris ignoti agn. Alb. | ἔτι addub. Heins. Voss.; εἰ cit. CPG 1, 317 | Τενεδίῳ] τενέδιον H: Mus. **475** cf. ad gl. 468 **476** τενεκοῦντι] ft. τ' ἐνεκοῦντι vel sim. (Hansen post Schm., qui Αἰολικώτερον participium ἐνοίκεντι ci., cf. Alcae. fr. 328 οἴκεις; de τ' cf. gl. π 1557 cum adn.) [de barbarismo ϝενεκοῦντι Schm. iniuste Ruhnkenium increpat, cum auctor sit Alb.] **478–9** Alb. cft. gll. α 5155. δ 597 **478** κεντωφόρων H: Mus. **480** πολὺ καὶ κενὸν H: Triller Obs. 420 (qui hanc gl. praecedenti contin., inserto γάρ) | ⟨ὡς⟩ I. G. Schneider ad Ael. l. c. **481** τενθίνοι] τενθρίνοι Voss. **482** v.l. gl. 35 (G. Pears. 651) **483** Voss. cft. gl. 454; Alb. ci. τένει pro στένει, coll. gl. 459; Schm. ci. σ⟩τέννει, Aeol. pro στείνει (obstante significatione)

484 τέννος· στέφανος ἐλάϊ[ει]νος, ἐρίῳ πεπλεγμένος
Ap.S. 485 *τένοντες· τὰ ⌊διατεταμένα νεῦρα (g$^{post\ τεφ10}$), ἀπὸ κεφαλῆς ἕως τῶν ποδῶν. καὶ ἡ συνάφεια τῶν νεύρων (Υ 478 . .)
486 τενο⟨ν⟩τώσεις· νωτοκοπ⟨ήσ⟩εις. ἀποκτενεῖς (Exod. 13, 13)
487 τένων· τὸ ἐν τῷ τραχήλῳ νεῦρον (Arist. h. an. 515^{b}9)
Ap.S. 488 τέο· τίνος· ‘τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων’ (Ω 128)
Hom. 489 τεοῖο· σοῦ (Θ 37 . .)
Hom. 490 *τεόν· σόν (Α 138 . .) [vgA^{1}v^{4}Br^{109}]
491 *τεοί· σοί (Nonn. Dion. 11, 340 . .) g^{3}v^{τελ12}
D 492 τέορ· σοῦ. Κρῆτες
Hom. 493 τεὸς φθόγγος· ἡ σὴ φωνή (Ε 234)
494 *τεούς· σούς (Ap. Rh. 3, 713. Opp. hal. 4, 347) (v^{2})
495 τεπτά· ἑπτά
D 496 τέρα· τέρεα. σημεῖα (Nic. ther. 186)
Hom. 497 *τεράεσσι· σημείοις (Δ 398 . .) vg^{17}A^{44}Br^{120}
D 498 τερᾴζει· τερατεύει
499 τέραμνοι· στέγανοι. σκιαί. σκηνώματα
500 τέραμνος· κυψέλη
D 501 τερασκόποι· ὀνειροκρίται
502 *τεράστ[ε]ια· θαύματα vg^{14}A^{32}Br^{117}Σ, σημεῖα g^{14}Σ
503 τεράστ[ε]ιοι θεοί· ἐπὶ σημείων τεταγμένοι
D 504 τερατεύεται· δολιεύεται (Aeschin. 2, 98)
505 *τερατευόμενον· δολιευόμενον, ⌊ψευδόμενον A^{39}. ἢ σημεῖον ποιῶν
506 *τερατεῖαι· ψευδολογίαι (Isocr. 12, 1) (vg^{7}A^{24}Br^{113}Σ)

---

485 Σ τ 95; cf. Ap. S. 151, 5; lex. Hom. τ 96; Schol. **488** = Ap. S. 151, 6; cf. Schol. **489** cf. Schol. **490** Schol.; Su τ 318; EM 752, 10; lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 22 **493** Schol. **496** Schol. Nic. (b) **497** Schol. **498** cf. Ph 577, 16 **501** cf. Poll. 7, 188 **502** Σ τ 97 **506** Ph 578, 2; cf. Σ τ 98; Schol. Aeschin. 2, 11 (28)

---

484 ἐλαιεινὸς H: Mus. **485** νευρῶν H: accent. Mus. **486** τενοτώσεις H: Mus. | νωτοκοπεῖς H: Heins. alii, coll. νευροκοπήσεις Ios. 11, 6 | Heins. agn. hic praeberi interpretationes Aquilae (τ.), Symmachi (ν.), Theodotionis (ἀ.) pro eo verbo quod LXX λυτρώσῃ in Exod. 13, 13 reddiderunt **488** τεότινος H: Ap. S. | ὀχεύων H: Ap. S. **490** contin. H: nov. gl. Mus. **492** -ρ ap. Lacones et Eleaticos solum reperitur **495** spatium unius litterae et τεπτὰ H (pro spatio unius litterae et επτὰ; rubricator ‘:’ in spatio posuit; sic etiam gll. 534. 719; alibi [gll. π 177. 700. σ 527. 1582] spatium vacuum non tetigit): nov. gl. Mus. τεπτὰ est ἑπτά; forma ⊢επτα in inscriptione aut codice reperta male intellecta est; cf. gl. ρ 455 cum adn., etiam Schwyzer Gr. 1, 590 not. 8 **496** τέρεα] forma Ionica (Hdt. 8, 37, 2) in expl. inexspectata; τέρατα ci. Pears. 652. Alb., coll. Moer. 210, 22 [τ 13 H.] τέρα Ἀττικοί· τέρατα Ἕλληνες **497** τεράẹσ̣σ̣ι H (‘scriptura … incertissima’ Latte) = K **498** spatium unius litterae et τεράζει H (nec rubr. nec Mus. animadvert.): nov. gl. Jens. Luc. 224 **499** σε γανοισκιαί H: Mus. | σκιαί] σκηναί ci. Schm. **501** Alb. cft. gl. 508 **502** τεράστεια H = A: vgΣ **503** τεράστειοι· H: Mus. (del. ε) et Schr. (del. interpunct.) **505** ποιοῦν vel ποιοῦντα Jens. Luc. 224; vel ἢ ⟨τερατευόμενος⟩ Alb. **506** accus. pl. K, ut habet Isocr.; nomin. sing. Σ

507 τερετίσματα ἢ τερετίματα· ᾠδαὶ ἀπατηλαί, ἠχητικαί. ἢ μωρολογίαι ἠχημέναι
508 *τερατοσκόπος· μάντις vg^{9}A^{30}Br^{115}Σ, σημειωτικός (Plat. leg. 933 c. e) [v^{10}]
509 τερατουργεῖ· παράδοξα ποιεῖ, ἢ τέρατα ἐργάζεται (Greg. Naz. or. 5, 4 [35, 668C M.]) Greg.Naz.
510 *†τέρειν†· ἁπαλόν (Τ 323 . .) g$^{post\ τεφ14}$Σ Ap. S.
511 *τέρεμνα· οἰκήματα (Eur. Hipp. 418 v.l.) A^{36} Eur.
512 †τέρεμνος†· ἰσχυρός. ἢ στέρεμνος
513 *τέρενα χρόα· ἁπαλὸν χρῶτα (Ξ 406 . .) A^{37} Hom.
514 *τέρενα· ἁπαλά, τρυφερά (Ν 180 . .) A^{35} Hom.
515 *τέρετρα· τρύπανα (ε 246) (Br^{119})[vg^{16}A^{43}Σ] Ap. S.
516 τέρεσσεν· ἔτρωσεν. ἐτόρνωσεν
517 *τερετίζοντα· λαλοῦντα. ἐκ μεταφορᾶς τῆς χελιδόνος (Aristox. fr. 135 W. [Athen. 1, 19f–20 a]) vg^{1}A^{18}Br^{110}
518 *τερετίσματα· ᾠδαὶ ἀπατηλαί v^{8}A^{25}Br^{114}Σ. τὰ τῆς κιθάρας κρούματα. καὶ τὰ τῶν τεττίγων ᾄσματα (Greg. Naz. or. 28, 24 [36, 60A M.]) Greg.Naz.
519 *τερηδών· σκώληξ vg^{6}Av^{23} οἰκῶν ἐν ξύλῳ (Ar. Equ. 1308) g^{6}Av^{23} Att.
520 †τέρθεται†· ξηραίνεται. καίεται
521 *τερθρεία· λογομαχία v^{3}A^{27}. ἀπάτη Σ. φλυαρία vg^{3}A$^{21.27}$Br^{112}Σ. φληναφία (Isocr. 10, 4)
522 τερθρεύειν· τηρεῖν. σκοπεῖν. λιπαρεῖν
523 τερθρεύμασι· φλυαρίαις
524 *τερθρεύονται· ἀπατῶσιν (Arist. top. 156^{b}38) Av^{26}
525 *τέρθρ⟨ι⟩οι· οἱ εἰς τὸ κέρας τοῦ ἱστίου ἑκατέρωθεν δεδεμένοι, ἐν οἷς τὸ ἄρμενον ἕλκουσιν (Ar. Equ. 440) A^{45}

---

508 Σ τ 100 **510** Σ τ 102 = Ap. S. 151, 11; Schol. **514** Schol. **515** = Ap. S. 151, 12; Schol.; cf. EM 752, 43 **517** cf. Σ τ 105 **518** Σ τ 105; cf. Poll. 4, 83 **519** Σ τ 107 (Paus. τ 21) = Erot. fr. *57; Theophr. h. pl. 5, 4, 4 **521** Σ τ 108 **525** Schol. Ar.; Erot. τ 29 fin.; Galen. lex. 145, 13

---

507 v.l. gl. 518; ordo poscit τερα- (Voss., ut habent Cyr.v^{8} codd. BK et Σ cod. B) **510** τέρειν H (Schow et Cunningham) et ordo] h.e. τέρεν (gΣ Ap. S.) | ἁπαλόν H: spir. asp. g, cf. gll. 513–14 **511** τέρεμνα] i.q. τέραμνα (Alb., v. Barrett ad Eur.); Alb. cft. gll. α 8053. 8058 **512** στέρεμνος correctionem lemmatis esse agn. Lob. El. 132 post Arnald. Misc. obs. cr. 6, 595, cf. gl. 452 cum adn.; στερέμν⟨ι⟩ος recte Schm. **513** τέρενα· χροὰ (sine interpunct. insequ.) H: Schr. (interpunct.) et Mus. (accent.) | Ξ 406] cf. gl. 1755 **514** τερενέη· H (τερενεην [τερενα· νεην ci. Drachmann] A): Mus. **515** sing. ΚΣ **516** ἔτρωσεν] Alb. cft. gl. ε 6633 **517** τ om. rubr., add. Mus., cf. K | χεληδόνος H: K **518** v.l.: gl. 507 **520** v.l. gl. 555 (Alb.) **524** ἀπατῶνται H: K **525** τερθροὶ H = A: Thes. 7, 2034 c | ἅρμενον H, c. spir. asp. ut semper in hac voce (et nonnumquam alii codices): Hansen (post Latte terdecies in Hsch. α-ο [tacite], aliosque), coll. Schol. et Schol. A et Schol. b ad Α 486; sic etiam gll. φ 190 a. 1125. ψ 48 | δεδεμένοι ⟨κάλοι⟩ Barrett, Gr. Lyr., Trag. … 226 adn. 26 (cf. Galen.) | ἕλκουσιν] spir. asp. accentusque et λ in H perierunt, restituit Mus. (qui etiam -ν perperam del., ut saepe)

D **526** τέρθρον· ὁ λεγόμενος ἀρτέμων. ἔνιοι δὲ τὸ ἄκρον τοῦ κέρως. καὶ στέγη οἰκίας. τινὲς δὲ τὸ ἔσχατον καὶ ὑψηλόν (h. Merc. 322; Hippocr. mul. 2, 125 [8, 268, 10 L.]. Eur. fr. 371, 2 K.)

527 τερθρωτήρ· ὅπου ὁ πρωρεὺς προορᾷ τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ

528 τερίκαρπον· μεγαλόκαρπον

529 τερίμη· τάφρος

530 τερίνη· τετριμ⟨μ⟩ένη. οἱ δὲ τερπωλή

531 †τερῖνος†· τηρῶν. διάνοιαν λυπῶν

Hom. **532** *τέρμα· σημεῖον (Av^{31}). τέλος vg^{13}Br^{116}Σ(A^{31}) ζωῆς. ⌞καμπτήρ (Ψ 323 . .) vg^{13}Br^{116}Σ. ἔσχατον

533 *τερματίζει· τελειοῖ A^{42}(Br^{361}Σ), ὁρίζει A^{42}

Eur. **534** τερμάτων· τελευταίων (Eur. IT 117)

Prov. **535** Τερμέρια κακά· τὰ μεγάλα

536 τέρμιοι· ὕστατοι

D **537** τέρμινθος· φυτὸν ἐμφερὲς τῷ λίνῳ, ἐξ οὗ πλέκουσιν Ἀθηναῖοι [παρ]ὁρμιάς

Ap. S. **538** τερμιόεντα· ποδήρη, καὶ εὔμετρον, τὸν μέχρι τῶν ποδῶν τερματιζόμενον (τ 242)

Hom. **539** τερμιόεσσα· μέχρι τῶν ποδῶν ἀποτερματιζομένη (Π 803)

540 τερμιόεν· ἁρμοστόν. τέλειον

541 τέρμιον· ἔσχατον. ἁρμόζον, πρέπον

542 †τερμίς†· πούς

Eur. **543** *τέρμονα· φραγμόν. τέλος (Eur. Hipp. 746. Tr. 1069) vg^{5}A^{22}

D **544** τέρμονες· τέλη. φραγμοί, ὅρια, τέρματα (Antim. SH 66, 6 = fr. 118, 6 M.)

D **545** τέρνακα· τῆς κάκτου τοῦ φυτοῦ καυλός

---

526 Erot. τ 29; Galen. lex. 145, 13 **532** Σ τ 109 **533** Σ τ 110 **535** Zenob. vulg. 6, 6; Diogen. 8, 24; Prov. Bodl. 866; Σ″ (Ph 577, 22. Su τ 348 fin.) **537** Σ‴ (Ph 579, 3. EM 753, 10); cf. Diosc. mat. med. 1, 71, 1 **538** Ap. S. 151, 8; cf. Schol. **539** EM 753, 13 **541** E. Gud. 544, 5 Stef.; Su ε 3254 fin. **542** Scholl. θ 278 a. ψ 198 a; EM 376, 42 **545** Theophr. h. pl. 6, 4, 11 (unde Athen. 2, 70 e)

---

527 Alb. cft. gl. 343 **528** τ' ἐρίκραπον Pears. 528; περίκαρπον Voss.; τρίκαρπον Thes. 7, 2436a **530** τετριμένη H: Mus. | Alb. cft. gl. 561 **531** τηρῶν] τείρων Palm. Pears. 652 **534** spatium unius litterae et τερμάτων H (pro spatio unius litterae et ερμάτων; rubricator ':' in spatio posuit; sic etiam gl. 495, ad quam v. adn.): nov. gl. Mus. **536** ἄστατοι H: HSt. Thes. 3, 1414c **537** Ἀθηναῖοι παρορμίας H: Hansen post Salm. in Solin. p. 911 a, qui habet Ἀ. τὰς ὁρμιάς; ⟨παρ'⟩ Ἀθηναίοι⟨ς⟩ [παρ]ὁρμιάς Schm. **539** μέχρι τῶν ποδῶν] ἐν σποδῷ H: Hansen post Alb. in app., qui cft. gl. 538; μ. τ. π. etiam gll. π 1854. 2671. 2674 exstat; etiam ἕως τῶν ποδῶν post Voss. legere licet, coll. gl. 485; Heins. falso εἰς πόδας ci. **541** ἁρμόζον, πρέπον ad gl. 540 refert Schm. (cf. E. Gud. Su) **542** τερμίς] h. e. τ' ἑρμίς (Hansen post Schm.); de voce ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gl. 330 cum adn. | πούς] i. q. ποὺς κλίνης (gl. ε 5958) **545** τέρνακα] h. e. πτέρνικα (Sop., coll. Theophr.). Schm. cft. etiam gl. π 1980 | καυλόν Mus.

546 Τερπιάδης· Τερπίου υἱός, ὁ Φήμιος. πατρωνυμικῶς (χ 330) Ap. S.
547 τέρπεται· ἥδεται (λ 603 . .) Hom.
548 *τερπικέραυνος· ὁ τερπόμενος vg[15]A[38]Br[118], ἢ τρέπων †πᾶσι,† κεραυνοῖς (Θ 2 . .) [vg[15]] Ap. S.
549 *τερπνά· ἡδέα Br[61]
550 *τερπωλή· τέρψις (σ 37) Br[96] Hom.
551 *τερπωλῆς· τέρψεως A[41]
552 τερπώμεθα· τρεπώμεθα (α 369 . .) Hom.
553 τερρατόν· ἔσχατον. ἡδύ, τερπνόν
554 τερρητόν· τριήρης
555 *τέρσεται· ξηραίνεται g[post τεφ15] ὑπὸ ἡλίου (η 124). ⟨καίεται. οἱ δὲ πήγνυται⟩ Hom.
556 τερσαίνειν· ξηραίνειν D
557 τέρσει· [τέργει.] ξηραίνει (Theocr. 22, 63) [καίεται. οἱ δὲ πήγνυται] D
558 τέρτα· ἡ τρίτη D
559 τέρυ· ἀσθενές, λεπτόν
560 τέρυας ἵππους· οὕτω λέγονται ὅσοι ἀδ[δ]ηφάγοι εἰσίν. ἔνιοι τοὺς ἀσθενεῖς D
561 τερύνης· τετριμμένος ὄνος. καὶ γέρων, ἢ δυσανάληπτος γέρων D
562 τερύσκεται· νοσεῖ. φθίνει
563 τερύσκετο· ἐτείρετο
564 τέρφη· λέπυρα (Nic. al. 268) D
565 τέρχνεα· φυτὰ νέα. ἢ ἐντάφια (Callim. SH 257, 25) D

---

546 Ap. S. 152, 2 **548** Σ τ 112; Ap. S. 151, 9; Schol.; EM 753, 32 **549** lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 29 **550** Σ τ 113; Schol.; lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 23 **552** cf. EM 753, 29 **555** Schol.; cf. EM 753, 38 **557** cf. Schol. Nic. ther. 96 **558** Choerob. 275, 23. 26

---

546 πατρωνυμικὸς H ut vid.: Gron. = Ap. S. **548** τέρπων H: Bos Obs. 189 (cf. Schol. EM) | πᾶσι] τοῖς Alb. (cf. Schol. EM), ft. recte (πᾶσι τοῖς Pears. 652); πάλιν Schm. **552** expl.] non significatio sed origo explicatur; Alb. cft. EM l. c. τέρπεσθαι· μετάθεσίς ἐστι τοῦ ρ· παρὰ τὸ τρέπεσθαι καὶ μετάγεσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν βιωτικῶν φροντίδων, et gl. 581 **553** duae gll. confusae esse videntur, sed quae sint incertum: verba a τέρμα et τέρπω derivata censet Alb., πέρατον (Guyet) et ὑπέρτατον vel ἐπέραστον Schm. **554** gl. obscura, sive τριήρης i. q. navis sive poculum **555** ⟨ … ⟩ ex gl. 557 | Schm. (ad gl. 520) cft. gll. ε 6580. 6582. v.l.: gl. 520 **557** ‘ … Nisi τέρσει sit correctio vocis τέργει [cf. gl. π 302 cum adn.], quæ simul remanserit, ut sæpius [cf. gl. σ 244 cum adn.]’ Alb. in app., recte | κ. κτλ.] ‘ad gl. 555 pertinent’ Schm. **558** τέρτα] gl. Aeol. (Guyet; Ahr. Dial 1, 55–6 not. 24 cft. Choerob.) **560** cf. gl. α 1110 | τερύας H: accent. Mus. | ἀδδηφάγοι H: Hansen, coll. e. g. gl. cit.; -δδ- H etiam gll. α 1091. 2503. φ 179 (ut nonnumquam codd. alicubi), sed saepius -δ- **561** Alb. cft. gl. 530 **562** φωνεῖ H: Lob. Prol. 419 not. 3; πονεῖ G. | **562–3** Schm. cft. gl. 1566 **564** G. cft. gl. σ 1783 **565** Schm. cft. gl. 1310 | Alb. cft. gll. 227. σ 1784

Ap. S. **566** τερψιμβρότου· τοῦ τοὺς ἀνθρώπους ἤγουν τοὺς βροτοὺς τέρποντος (μ 269 . .)
567 τέρψις· τερπνότης
Ap. S. **568** τέρψομαι· τερφθῶ (π 26 . .)
569 τεσσίχον· τὸ μικρόν
Hom. **570** *τε στήληι τε τύμβῳ· στήλῃ ἐν τῷ τάφῳ (Π 457 = 675) A[3]
571 τέτα· λίαν, κάρτα
Ap. S. **572** *ταταγών· διατείνας. τινάξας (Α 591 . .) g[post τεφ20]
573 †τετακώς†· τετολμηκώς
574 τεταμένον· ἡπλωμένον
575 †τέτανος†· κονία. χρῖσμα. ἄσβεστος
Hom. **576** *τετάνυ⟨σ⟩το· ἐκτέτατο [g[post τεφ21]]. ἐπέκειτο (δ 135. ε 68 . .)
D **577** τεταργανωμέναι· ἐμπεπλεγμέναι
Hom. **578** †τετάργιστο†· ἐκορέσθη, ἐπλήσθη (Ω 513)
D **579** τέταροι· φασιανῶν εἴδη (Ptol. VIII Euerg. II ap. Athen. 9, 387 e. 14, 654 c = FGrHist 234 F 2)
580 τεταρπέσθαι· ἐμπλησθῆναι. τερφθῆναι
Hom. **581** *τετάρπετο· ἐτέρπετο (Τ 19) A[32]
Hom. **582** τε⟨τα⟩ρπώμε⟨σ⟩θα· ἐμπλησθῶμεν (Ψ 10 . .)
D **583** τεταρτημόριον· οἱ δύο χαλκοῖ (Dinarch. 19, fr. 11)
D **584** τετάρτῳ· μέτρῳ τῶν ὑγρῶν
D **585** τέταρτον ἥμισυ· τὸ τέταρτον ἡμιστάτηρον

---

566 Ap. S. 151, 7 = Schol. **568** = Ap. S. 151, 32 = Schol. **572** cf. Ap. S. 151, 16 = Schol.; EM 753, 40 **576** Scholl.; Ap. S. 151, 24 **577** cf. EM 753, 52 **581** cf. Schol. **583** Harp. 287, 7 (τ 5 K.) (epit. = Ph 579, 10. Su τ 372. EM 753, 49); Poll. 9, 65

---

566 ἀνο̄ύς H: expl. Mus. | ἀνθρώπους et βροτοὺς inter se commutat Mein. ap. Schm. | τέρποντα H: Mus., cf. Ap. S.; de -ος in -α corrupt. cf. gl. π 2395 cum adn. **569** τεσσίχου H: Ald. post Mus.; Schm. cft. Aeol. τεσσοῦτον (Schol. Dion. Thr. 498, 30 Hilg.); Mus. scripsit τοσσίχον, cf. gl. ο 1439 **570** τεστήληι τε· τύμβω (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. A; τεστηλῆΐ τε τύμβω (sic) Mus.; Perg. τύμβῳ τε στήλῃ τε ex Homero scribere et post gl. 1634 collocare vult (de Homero incuriose laudato cf. gl. 588); de τε[1] ante lemma e contextu fontis perperam additum cf. gll. 330. π 1557 cum adnn. | τεστήληι] de iota adscripto in Hsch. cf. gl. π 348 cum adn. **572** τεινάξας H (ταξας g): Mus. **573** τετακώς] τετληώς ci. Schm. (ΛΗ > ΑΚ) **574** Alb. cft. gll. 155. ε 6496 **575** v. l. gl. 975 (Palm.) | χρίσμα H: accent. Hansen **576** τετάνυτο H (-νν- g): Mus. = Ap. S. Scholl. | ἐκτέτατο (forma exstat e. g. Euseb. in Psalm. 23, 889, 32 M.)] ἐξετέτατο g Ap. S. Schol. ε 68 **577** ἐμπεπλεγμέναι] Schm. ci. συμ-, coll. EM | Alb. cft. gl. 188, ad quam v. adn. **578** τετάργιστο] h. e. τετάρπετο (Alb., coll. gll. 581. ε 6512) **579** τετάργη· φασγάνων H: Schm., coll. gl. 242 et Athen. (cuius cod. A p. 387 e τέταρτον habet) | εἴδη] εἶδος Schm. **580** τετάρπεσθαι H: accent. Mus. **581** ἐτρέπετο H: A **582** τερπώμεθα H (scriba formam e gl. 552 incuriose repetivit): ordo et (post Alb.) Schm.; σ e terminatione -μεσθα etiam gll. η 314. σ 1319 (et ft. ω 460, ubi tamen -μεθα v. l. in fonte est) excidit (lemma codicis gl. δ 398 est δεδμημένοι [perperam e gl. 397 repetitum], non δεδμήμεσθα vel δεδμήμεθα) **583** οι̅ β̅ H: expl. Mus. | χαλκοί H: accent. Mus. **584** τετάρτω sine interpunct. H: Ald. **585** ex auctore quodam qui de stateribus disserebat (Hemst. ad Poll. p. 1030)

586	τέταται· τείνει (λ 19)	Hom.
587	*τέταχας· ἐτύπωσας A^{43}. ἔταξας (Habac. 1, 12) vg^{16}A^{43}Br^{133} [ἐτύπασας]	LXX
588	*τε τεὴν κεφαλήν· τὴν σήν (P 39) A^{35}	Hom.
589	τετέλεσται· γεγένηται (Σ 74 . .). οἱ δὲ γεγάμηκεν	Hom.
590	Τερέβινθος· πόλις Ἰακώβ (Gen. 35, 4 v.l.)	On.sacr.?
591	τετελεσμένον· τὸ οἷόν ⟨τε⟩ πρᾶγμα τελεσθῆναι (A 212 . .), ἤγουν πληρωθῆναι. ἢ καὶ *μεμιασμένον (Hos. 4, 14) v^{15}(g^{15}A^{42}Br^{132})	Ap. S.+LXX
592	*τετελεσμένος· τελισκόμενος. ἀνδρόγυνος (Hos. 4, 14) A^{52}	LXX
593	†τέτευ[γ]κται†· κατεσκεύασται	
594	τετεύξεται· κατασκευασθήσεται. γενήσεται (M 345 . .)	Ap. S.
595	τετευχῆσθαι· καθωπλίσθαι (χ 104)	Ap. S.
596	†τετηότι†· λυπουμένῳ. ὀργιζομένῳ	
597	†τέτηφεν†· ἐκπέπληκται, ἐκπλήττεται	
598	τετιημένοι· τετιμωρημένοι	
599	τετ⟨ι⟩η[κ]ότες· ὁμοίως λελυπημένοι (I 13 . .)	Hom.
600	*τετ⟨ι⟩ηότι· λυπουμένῳ [A^{51}], τιμωρουμένῳ (Λ 555)	Hom.
601	*τετιημένος· τὴν ψυχὴν ⌊τετιμωρημένος (g$^{post\ τεφ22}$), ἐκπεπληγμένος, ἢ συγκεχυμένος (Λ 556. α 114 . .)	Ap. S.+Hom.
602	τέτλα· ὑπόμεινον, ἀνέχου (Δ 412 v.l. Arat. SH 117)	Hom.
603	*τέτλαθι· ὑπόμεινον (A 586 . .) vg^{12}A^{36}Br^{129}	Hom.
604	*τετληότι· ὑπομεμενηκότι (δ 447 . .) [g$^{post\ τεφ18}$]	Hom.
605	*τέτμῃς· εὕρῃς, ⌊καταλάβῃς (o 15) (A^{33})	Hom.
606	τέτορεν· ἔτρωσεν	

---

587 gl. Proph. **591** Ap. S. 151, 26 | Σ τ 115; gl. Proph. **593** = Σ τ 116 **594** Ap. S. 151, 22 **595** = Ap. S. 151, 36; Schol. **599** cf. Schol. **600** cf. Schol. **601** Ap. S. 151, 19; Su τ 380; Schol. α 114 **602** cf. Hellad. ap. Phot. bibl. 531 a, 30–531 b, 21 **603** = Σ τ 118; Schol.; EM 752, 56 **604** cf. Schol. **605** Schol. **606** cf. Zonar. 1725

---

587 [ἐτύπασας] Biel.; habemus correctionem cum errore perperam non deleto; cf. gl. σ 244 cum adn. **588** τετέων H: A (τετεην A: Drachmann) et ordo; τεὴν (τε omisso) Mus. falso | τε] cf. gll. 330 et π 1557 cum adnn. de voce ante lemma e contextu fontis perperam addita; hic tamen potius P 39 κεφαλήν τε τεὴν incuriose laudatur | τὴν σήν] τ. σ. κεφαλην A **589** τετέλεσθαι H: Mus. | Alb. cft. gl. ε 6536 **590** ἰω͞β H: expl. Pears. 653. Biel. Triller Obs. 295; falso Ἰόβας Pric. (Iuba FGrHist 275 F 45) **591** ⟨τε⟩ Schm. = Ap. S. | Hos. 4, 14] cf. gl. σ 2567 **592** τ. η τ.· ὁ α. A **593** v.l. gl. 674 (Alb.) | γ om. Σ **594** cf. gl. 702 **595** καθωπεῖσθαι H: Mus. = Ap. S. **596** v.l. gl. 600 (Mus.) **597** Schm. ci. τέθηπεν, cf. gl. 327 **598** -αι· -αι Alb., ad Θ 437 et Schol. (EM 754, 7) **599** τετηκότες H: ordo et Mus. (⟨ι⟩) atque ordo et Alb. ([κ]) **600** τετηότι H: ordo et Mus. | Λ 555] cf. gl. 601 | v.l.: gl. 596 **601** τετρημένος H: ordo et testt.; g habet τετιμενος et correctionem pravam τετιμημενος post τετιμωρημενος falso additam (cf. e.g. gl. σ 1750 cum adn.); le. primitus fuerit τετιημένος ἦτορ (Schol. α 114); contra, Ap. S. et ἦτορ et τὴν ψυχὴν om. | Λ 555] cf. gl. 600 **602** cf. gl. 667 cum testt. **603** v.l.: gl. 391 **605** τέτμης· εὕρεις καταλάβεις H: -ῃς ter Alb. post Schol. et Mus. (-ης) **606** Alb. cft. gll. 1162. ε 6633

607 τετόρῃ· τρώσῃ

Eur. **608** *τετραβάμονος· τετράποδος (Eur. Tr. 517) A^{28}(g^{10}Br^{127}Σ)

D **609** τετραβαρήων πλίνθων †καὶ† τάγματα. Ἀλκαῖος (fr. 398 V.)

610 τετράγκων· ὄργανον πολεμικόν

Ap. S.+ D **611** τετράγυον· τεσσάρων [ὀρ]γυῶν. γύης δὲ μέτρον ἕκτον σταδίου. καὶ ἐν τῷ ἀρότρῳ τὸ κύρτωμα τοῦ ἱστοβοέως γύης. ἔνιοι γύην τὸ ὀργυιαῖον μέτρον (η 113 . .)

612 †τετραδάμονος†· τετράποδος

Prov. **613** τετράδι μέν †τοίχου†· τετράδι μέν φασι γενέσθαι 〈Ἡρακλέα〉, καὶ πρῶτον ἔνδοξον ὄντα ἄλλῳ ταλαιπωρεῖν. ἔστιν οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων (Plat. com. fr. 107. cf. fr. 106 K.–A.)

D **614** τετραδισταί· σύνοδος νέων συνήθων κατὰ τετράδα γινομένη (Alex. fr. 260, 1 K.–A.)

D **615** τετράδων· ὄρνεόν τι. Ἀλκαῖος (fr. 424A V.)

D **616** †τετράδυσιν†· ἀηδόνας

D **617** τετραέλικτον ἅλμαν· 〈τετρακυμίαν.〉 ἤγουν τρικυμίαν (trag. ad. fr. 266 K.–S.)

D **618** τετραελίκωπες· τέσσαρας ὀφθαλμοὺς ἔχουσ〈α〉ι ναῦς

D **619** τετραέλιξ· τετράκις περιειλημμένος, ἢ πολυέλιξ. ἢ φυτόν τι

D **620** τετραέτηρον (Nonn. Dion. 19, 122), τετραετῆ (cf. Callim. h. Ap. 58), καὶ τετράενον (Callim. fr. 33 Pf.)

Ap. S. **621** τετραθέλυμνον· τετράπτυχον, ἐκ τεσσάρων πτυχῶν [ὅ ἐστι] τεθειμένον, ὅ ἐστιν ἐπιθήματα ἔχον τέσσαρα ἐπάλληλα, ἐκ τεσσάρων δερμάτων συνεστός (Ο 479 . .)

---

608 Σ τ 120 **611** Ap. S. 151, 27; Schol. **613** Prov. Bodl. 867; Zenob. vulg. 6, 7; Zenob. Ath. 2, 78; Σ″ (Ph 579, 20. Su τ 388; Paus. τ 23); Apostol. 16, 34 **621** Ap. S. 151, 14; Schol.; Zonar. 1722

---

607 τετορείη· τρώσει H: Mus.; ‘menda nata est ex correctione: τετόρει^{η}’ Schow **608** nomin. gBrΣ | v.l.: gl. 612 **609** τετραβαρηων (sine accentu)· H: Schow (add. accent.) et Schm. (del. interpunct.) | verba poetae incerta | Ἀλκαῖος] cf. gll. 615. ε 5076 **611** ὀργυῶν H: Schm. = Schol. Ap. S. | Alb. cft. gl. γ 980 **612** v.l. gl. 608 (Salm. Pears. 653) **613** τετράδι μὲν τοίχου] τετράδι μὲν γέγονας τοίχου Prov. Bodl.; τετράδι γέγονας (sine μὲν et τοίχου) Zenob. vulg. et Ath. = Σ″ | 〈Ἡρακλέα〉 Mus., cf. Prov. | ὄντα ἄλλῳ] ὄντα· (sic interpunct.) ἀλλ᾽ ὡς H: Heins. = Prov. Bodl. | Alb. cft. gl. α 7268 (ad quam cf. Ph α 2817 et Plat. com. fr. 106 K.–A. cum adnn.) **614** τετράδισται H: accent. Mus. | νεῶν H: accent. Mus. **615** Ἀλκαῖος] cf. gll. 609. ε 5076 et adn. ad gl. 616 | cf. gl. 643 cum adn. **616** hanc gl. cum 615 coniungendam esse, ut verba Alcaei, ci. Bergk PLG^{2} p. 734 (Alcae. fr. 399 P.) | ἀηδόνας] ἀηδόσιν Mus.^{1}, ft. recte; ἀηδόνα Mus.^{2}, vix recte | cf. gl. 643 cum adn. **617** τετραέλικτον· H: interpunct. del. Schr. | 〈τετρακυμίαν.〉 Hansen post L. Dind. 7, 2065b **618** δ̄ H: expl. Mus. | 〈α〉 Mus. **619** περιειλημένος ci. Schm. **620** ‘non est glossa cum expositionibus suis, sed tres sunt glossae ex onomastico aliquo petitae’ Schm.; cf. gl. 552 **621** [ὅ ἐστι] Mus. | ἔχων … συνεστός H (-ον … -ώς Mus., -ων … -ώς Ald.): Bos Obs. 189 | Alb. cft. gl. π 3468 et Schol.

622 τετραῖον· ὀρνιθάριόν τι. Λάκωνες D
623 τετρακίνη· ἡ ἀγρία θρίδαξ (Hippon. fr. 168 W. = 178 Degani) D
624 τετράκωλος· τετράπους (Greg. Naz. c. 1, 2, 15, 47 [37, 769, 7 M.]) Greg.Naz.
625 τετρακτύς· Πυθαγορικὸς ὅρκος, ἤγουν τῶν τεσσάρων στοιχείων σημαίνων D
626 τετράκωμος· μέλος τι σὺν ὀρχήσει πεποιημένον εἰς Ἡρακλέα ἐπινίκιον. ἐκαλεῖτο δὲ τέσσαρες κῶμοι D
627 τετραμαίνει· τρέμει, φοβεῖται (Hippocr. mul. 2, 139 [8, 312, 15 L.]) D/Att.
628 τετραμ⟨μ⟩έναι· ἀπεστραμ⟨μ⟩έναι, *πρὸς αὑτοὺς τὰς ὄψεις ἔχουσαι (ε 71) (vg[20]A[48]) Ap.S.+K
629 τετρανθίας· τετράγωνος. καὶ ἰσχυρός D
630 τετράνθα· τετράγωνόν τι σχῆμα. δηλοῖ δὲ καὶ τοὺς τέσσαρας χαλκοῦς D
631 τετράξων· εἶδος χαλινοῦ
632 τετράοροι· τέσσαρες ἐπὶ τοῦ τεθρίππου ὑπεζευγμένοι (ν 81) Hom.
633 †τετράορχαι†· οἱ βασιλεῖς D
634 τέτραπται· ἔστραπται
635 τετραστάτηρον· τὴν τετράμνουν D
636 *τετραφάληρον· τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσαν [A[49]], καὶ ἐξοχάς, οἵ εἰσιν ἧλοι λαμπροὶ περὶ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας καταкρουόμενοι (E 743 . .) Hom.
637 τετράφυον· τετραπάλαιστον
638 *τετράφθω· ἀναχωρείτω (M 273) A[47] Hom.
639 τετραχίζειν· τὸ ἐπὶ τετάρτῳ μέρει ποιεῖν τι (Ar. fr. 900 K.–A.) D

---

623 Hippon. citatur a Pamphilo ἐν Γλώσσαις ap. Athen. 2, 69d **625** cf. Σ τ 121; Plut. Isid. 381e–382a **626** Tryph. fr. 109 V.; Poll. 4, 99. 105 **627** Galen. lex. 146, 7; Moer. 210, 20 [τ 10 H.] **628** Ap. S. 151, 25; Schol. **632** cf. Schol. **633** cf. Harp. 287, 14 [τ 7 K.] **636** EM 754, 14; Schol.; cf. Ap. S. 161, 14; Arcad. 52, 18 **639** Σ''' (Ph 580, 22. EM 754, 34); Poll. 7, 151

---

622 cf. gl. 643 cum adn. **623** G. cft. gll. θ 585. 751; v. porro Schwyzer Gr. 1, 590 et Frisk 1, 683 **624** τετράκολος H: G. | Pears. 653 cft. gl. α 2713, Alb. gl. κ 4802 **625** τετρακτὴς H: Mus. | δ' H: expl. Mus. | σημαίνων] 'Deest vox: vel potius leg. σημεῖον, ut Perg.' Alb. **626** τετρακῶμος H: accent. Mus. | τεσσάρειν H: Mus., pace Schow **627** τετραμένα H et ordo (Hansen, assentiente Cunningham [Schow -η legit; cf. Hippocr. cod. M τετραμμένη]) h. e. τετρεμαίνει (Salm.; cf. Galen. lex. et Hippocr. ed. Littré) **628** ⟨μ⟩ bis Mus. = Ap. S. Schol. | hanc gl. e duabus a lexicographo quodam confectam esse censet Cunningham, unam ex Ap. S. τετραμμέναι· ἀπεστραμμέναι (ε 71), alteram e Cyr. τετραμένοι (v: -μμ- gA)· πρὸς αὑτοὺς τὰς ὄψεις (A: τ. ὄ. πρὸς ἑαυτοὺς vg perperam) ἔχοντες (E 605) **629** τετρανθίας] τετραντίας Salm. de modo usur. 255 (qui hanc et sequentem gl. funditus rescripsit) **630** τετράνθα] τέτραντα Salm. ibid., τετρᾶντα accent. Schm. coll. Arcad. 22, 15 | δ' H: expl. Mus. | χαλκούς H: accent. Ahr. Dial 2, 392 not. 13 **631** τετράζων H: ordo et Voss. Perg. **633** τετράορχαι] h. e. τετράρχαι (Ald.) **635** τρεστάτηρον H: ordo et Palm. Salm. | de statere aureo (pondere) i. q. mina, v. Poll. 9, 57 **636** φαλοὺς] rectius φάλους (Schm., cf. Arcad.) **637** τετράγυον· τετράπλεθρον Lob. Phryn. 494, coll. gl. π 1413

N.T. **640** *τετραχηλισμένα· πεφανερωμένα (Ep. Hebr. 4, 13) A[44]
D **641** τετρᾶχμα· τετράδραχμα
642 *τετράψομαι· εἰς ἐκεῖνο ⌊τραπήσομαι (Cyr. in Ioh. 3, 44, 27 ..) vg[19]Br[144]
D **643** τετράων· ὄρνις ποιός
Hom. **644** *τέτρηνεν· ἐτρύπησεν (Χ 396 ..) g[post τεφ24]
645 τετρῆναι· τρῆσαι
Hom. **646** τετρήχει· τετράχυντο. πεπύκνωτο. τετάρακτο. ἢ θορύβου πλήρης ἦν (Β 95)
Hom. **647** τεῦ· τινός (Β 388 ..)
Hom. **648** *τετρίγει· ἔτριζεν (Ψ 714) A[37]Σ
D **649** τέτριγε· τρίζει [τέτριγεν] (Epicharm. fr. 18, 3 K.–A.)
Hom. **650** *τετριγότας· τρίζοντας (Β 314) vg[13]g[τεσ1]A[38]Br[130.467]
Hom. **651** τετριγυῖα· [τετρωμένη.] τρίζουσα (Ψ 101)
D **652** τετριμμένη· πεπατημένη ὁδός (Ar. Ran. 123)
D **653** τέτρομος· τρόμος (Γ 34? Hippocr. ap. Erot. et Galen.)
LXX **654** *τετροπωμένους· νενικημένους (Ios. 11, 6) A[45](g[post τεφ19])
655 τετρόφασιν· ἀπενηνόχασιν
Hom. **656** τέτροφε· πέπηγε, πέφυκε, μεμετεώρισται (ψ 237)
657 τετρυκότεσσι· κεκυπρωκόσι
D/Greg.Naz. **658** τετρυμένον· λεπτόν. καταπεπονημένον. διεφθαρμένον (Hdt. 2, 129, 1. Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 109 [37, 1236, 5 M.])
Greg.Naz. **659** τετρυ[ο]μένος· τετρυχωμένος. δεδαπανημένος ἐν κακοῖς (Greg. Naz. c. 1, 2, 14, 1 [37, 755, 12 M.] ..)
660 *τετρῦσθαι· καταδεδαπανῆσθαι. ⌊καταπεπονῆσθαι (Hdt. 1, 22, 3) g[7]A[27]Br[126]Σ

---

640 gl. Apost. 250 **641** cf. EM 754, 40; Ammon. 465 **644** Schol. **646** Schol.; EM 754, 45; cf. Su τ 411 **647** = Schol. **648** = Schol.; Σ τ 122 **650** Schol.; cf. EM 766, 17; Choerob. in Theodos. 2, 310, 15 **651** Σ τ 123; Schol. **653** Gal. lex. 19, 146, 8; Erot. τ 24 v. τέτραμος (sic); Ap. Dysc. pron. 58, 12 **656** Schol. **658** Su τ 416 **660** Σ τ 125

---

641 τέτραχμα H: accent. Schm., coll. EM. praeterea vv. τετρᾶχμα et τετρᾶχμον sescenties in inscriptionibus reperiuntur **642** ‘Lyricus poëta aut Tragicus’ Cob. Nov. lect. 243 **643** cf. gll. 615–16. 622. ι 1032 (ἴστραξ [sic spir. len. H] h. e. τέτραξ [Mein. ap. Schm.]); Lat. ‘tetrao’ **644** τέτρηγεν· ἐτρύγησεν H: g **645** τρίσαι H: Mus. **646** ἐτετράχυτο Schol. | ἐτετάρακτο EM **647** τινός] Schm. vult τίνος, ad ο 509 **648** τετρίζει H: ordo et ΚΣ **649** [τέτριγεν] Mus.; habemus correctionem cum errore perperam non deleto, cf. gl. σ 244 cum adn. **650** τετριγότας] h. e. τετριγῶτας (ABr) **651** [τετρωμένη.] Schm.; verbum e gl. 664 incuriose insertum est **652** cf. gl. α 8138 **653** Γ 34?] Jens. Luc. 225 cft. ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα; de voce ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gll. 330 et π 1557 cum adnn. **656** πέφυκεν, ἐμετεώρισται H: Cunningham; πέφυκε, μετεώρισται Mus. | Alb. cft. gl. ε 5325 **657** τετρικότεσσι H: ordo et Pears. 654. Voss. | κεκυπρωκόσι] κεκοπιακόσι Voss. **658** τετριμμένον H: ordo et Schm. | cf. gl. 659 **659** τετρυομένος H: ordo et Alb. | τετρυχομένος H: Mus. | cf. gl. 658

661 *τε τρυφάλ⟨ε⟩ια· περικεφαλαία (Κ 76) vg^{11}A^{30}Br^{128}[g^{τρυ1}A^{τρυ12}] Hom.
662 τετρυχωμένος· καταπεπονημένος (Greg. Naz. or. 43, 37 [36, 545C M.]) Greg.Naz.
663 †τέτραλον†· τετράϊππον
664 τετρωμένη· πληγεῖσα (Cant. 2, 5 . .) LXX
665 τετρωμένος· πεπληγμένος D
666 *τέτρωρον· τετράϊππον g^{4}Σ(v^{3}A^{24}Br^{122}) ἅρμα (Eur. Alc. 483 . .) Eur.
667 *τέττα· νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον τιμητικὴ προσφώνησις (Δ 412) A^{46} Hom.
668 τέτταρα ξύλα· ἐπὶ τῆς θύρας οὕτω λέγουσιν Ἀττικοί D
669 Τέττιγος ἕδρανον· ἡ Ταίναρος. Τέττιξ γὰρ ὁ Κρὴς Ταίναρον ἔκτισεν (SH fr. ad. 1110) D
670 τεττιγοφόρος· Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν †εἰρομένων† χρυσοῦς τέτ⟨τιγ⟩ας (Ar. Equ. 1331) Att.
671 τέττιξ· ἔξω τοῦ συνήθους ζώου παρὰ Ἀττικοῖς οἱ τῶν μαγείρων ὑπηρέται ξένοι, οἱ δὲ ἐντόπιοι μαίσωνες D
672 τετυγμένα· σύνθετα, πεποιημένα. πεφροντισμένα (Χ 511 . .) Hom.
673 *τετύκοντο· ἡτοιμάζοντο (Α 467 . .) (g$^{post\ τεφ17}$) Ap.S.
674 *τέτυκται· κατεσκεύασται (Δ 84 . .) vg^{5}A^{25}Br^{124}Σ Ap.S.
675 τετύλωται· ἐμπέφρακται
676 τετυρωμένον· συγκείμενον. ἀπὸ τοῦ πηγνυμένου γάλακτος (Psalm. 67, 16) LXX
677 †τετύσκετο†· κατεσκευάζετο
678 †τετύσκων†· ἐμφανίζων (Lycophr. 1403. Opp. hal. 2, 99) D

---

666 Schol. Eur.; Σ τ 127; Ael. Dion. τ 9 **667** Schol.; EM 755, 1; Su τ 364; Hellad. ap. Phot. bibl. 531a36; cf. Ap. S. 151, 18 **668** Poll. 7, 122 **669** Plut. ser. num. vind. 560e **670** Σ″ (Ph 581, 25. Su τ 377; Ael. Dion. τ 10); cf. Scholl. Ar. (a). Thuc. 1, 6, 3 **671** Athen. 14, 659 a; Poll. 4, 148 **673** = Ap. S. 151, 13 **674** = Σ τ 129 = Ap. S. 151, 17; Schol. **676** Ph 582, 5

---

661 τετρυφαλία H = vg^{11}A^{30}Br^{128}; τρυφάλεια g^{τρυ1}A^{τρυ12}: Pears. 654; de voce ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gll. 330 et π 1557 cum adnn. **662** τετρυχομένος H: Mus. **663** v.l. gl. 666 (Pears. 654. Voss.); hic ordo poscit τέτρωλον (Perg.) **666** v.l.: gl. 663 | τέτρωρον] sc. ἅρμα, ut Eur. (⟨ἅρμα⟩ Toup 3, 363) **667** Alb. cft. gl. α 8174, Schm. gl. ι 343 **668** οὐρᾶς H: Jun. Anim. 403. Sop. alii, coll. Poll. **669** κρὴ σταίναρον H: Mus. **670** τεττιγοφόρος H ut vid. (Hansen, coll. Ar. cum Schol. [-ας (sic) Schow falso]); -οι Mus., ut Σ″ | εἰρομένων (ἠρμένων Mus.)] εἶρον vel ἐνεῖρον L. Dind. 7, 2092 a; Σ″ et Schol. Thuc. habent ἐφόρουν | χρυσοὺς H: accent. Mus. | τέτας H: Mus. **671** ἔξω] ‘praeter’ Alb., coll. gl. 1378 | μαίσονες H: Alb., coll. gll. μ 96. 1759 | cf. com. Dor. test. 13 K.–A. (PCG 1, 5) **673** ἠτοιμάζοντο H: spir. asp. Alb.; ἡτοιμασαντο g **674** v.l.: gl. 593 **676** τετυρευμένον H = Ph: Biel. (1780) 3, 477–8 post Sop. (qui cft. LXX), cf. gll. 1686 et praesertim ε 2552 | σάλακτος H: Mus.; litterae σ et γ saepius inter se commutatae sunt; cf. gl. π 302 cum adn. **677** v.l. gl. 998 (Mus.) **678** τετύσκων] h.e. τι- (Mus.) | Lycophr.] cf. gl. κ 4751

N.T. **679** τετύφωται· ἀπόλωλεν. ἐμπέπρησται. ἐμβεβρόντηται. ἐπήρθη (1. Ep. Tim. 6, 3)

680 *τετυφῶσθαι· μεμηνέναι (Dem. 9, 20 . .) vg²A²³

Hom. **681** τετύχῃσι· τύχῃ. παρατύχῃ (Λ 116 v. l.)

682 *†τετώμενοι†· [ὑ]στερό[υ]μενοι. ἐνδεῶς ἔχοντες (Soph. El. 1326. Eur. Heraclid. 31) A²²

683 †τευάζοντες†· πλανώμενοι

684 *τευθίδες· σηπίαι Σ. θρίσ⟨σ⟩αι (Epicharm. fr. 54, 1 K.–A. Anaxandr. fr. 42, 46 K.–A.) A²⁰

D **685** τευθίς· πέμμα πλακουντῶδες (Iatrocl. ap. Athen. 7, 326 e). καὶ εἶδος ἰχθύος θαλαττίου (Semon. fr. 15 W. Antiphan. fr. 216, 20 K.–A.)

D **686** Τευκροί· οἱ Τρῶες. καὶ οἱ ποιηταί

687 τεῦκρον· ποιητήν

688 *τευκτῆρος· ποιητοῦ A²¹Br⁹⁵

689 *τευκτοῖς· κατασκευασθεῖσιν A¹⁴

690 *τευκτόν· χειροποίητον v(g)³A⁷Br¹⁴⁸Σ, κατασκευαστόν Σᵇ (Antiphan. fr. 55, 2 K.–A.)

691 τευμᾶται· τεχνάζει [τιμᾶται]

692 *Τεύμης· ποταμὸς Θηβῶν A¹³

D **693** Τευμησία· περὶ τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφότες ἱκανὰ εἰρήκασιν

---

679 cf. Harp. 288, 12 [τ 9 K.] (epit. = Ph 582, 6. Su τ 421. EM 755, 8) **680** = Σ τ 130; Schol. Dem. (27 a); cf. Theogn. can. 135 (p. 24, 31 C.) **681** Schol. A ad Λ 116 = Ariston. sign. ad loc. **684** Σ τ 131; cf. Arist. h. an. 541ᵇ1. fr. 339 Rose **685** 1) Iatrocl. teste Pamphilo 2) cf. Su τ 424 **686** St. Byz. 618, 18 (ὀξυτόνως); Arcad. 74, 5; Schol. Lycophr. 1303 **688** cf. Σ τ 132 **690** Σ τ 133 **693** Aristodem. FGrHist 383 F 2 (Ph 582, 20. Su τ 429)

---

679 Schm. cft. gl. 1710 **680** τετυφῶσθαι] τ om. rubr. in initio versus, add. Mus. **681** τετύχῃσι] h. e. τε τύχῃσι (Hom. vulg.); de voce ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gll. 330 et π 1557 cum adnn.; Ariston. iniuria inter duas formas haesitat (τετύχῃσι nusquam alibi reperitur nisi Orac. Sibyll. 11, 142 et Maxim. astrol. 12, 577; τετύχῃ Orac. Sibyll. 8, 202; τέτυχεν v. l. Ep. Hebr. 8, 6 al.; τετυχεῖν v. l. Pind. Nem. 6, 46 = 27) **682** τετώμενοι H = A = ordo utriusque codicis] h. e. τητώμενοι (Mus.; ε hic esse vestigium litterae antiquae Ē i. q. H censet Baun. 1914, 221); Alb. cft. gl. 980 cum adn., cf. etiam gl. 243 | ὑστερούμενοι H = A: Mein. 1857 p. 624 ([ὑ]) et Hansen (ο[υ], quia στερου- in H non reperitur, cf. gll. ι 27. 28. ν 536. τ 243) **683** v. l. gl. 703 (Mus.) **684** τεύθιδες H: accent. Mus. | θρίσαι H: A | Anaxandr. habet τ. et σ. et θ. vv. 46. 47. 52 (R. Kassel); Epicharm. exhibet σηπίαι eodem versu atque τ. **686** Τεῦκροι H: accent. Schm., cf. praeter St. Byz. Arcad. | καὶ] (nov. gl.) τεῦκται· Pears. 654 vel τευκτῆρες Mein. 1857 p. 624 **687** contin. H: nov. gl. Mus., qui τεύκρον in τεῦκρον ἢ τευκτῆρα mutavit; τεύκτην Pears. l. c.; τευκτῆρα Mein. l. c. | ⟨τὸν εἰσ⟩ποίητον ci. Schm. coll. gl. 713 **690** χειροποιητὸν H: accent. Hansen | cf. gl. 1618 **691** Pears. 654 et Alb. cft. τευμήσατο Antim. fr. 3, 2 W. = 3, 2 M.; adde SH anon. 1044 | τεχνάζει] cf. gl. 702 | [τιμᾶται] Alb., coniciens aut τέμνεται (ut gl. 702) aut τειμᾶται (cum τευμᾶται confusum) **692** cf. Theogn. can. 402, p. 72, 32 C. Μυκαλησσός, Τευμησσός, Ταρτησσός ὀνόματα ποταμῶν (τόπων Thes. 7, 2096 d, ut hic Unger Parad. Theb. 402 coniecerat τόπος) **693** cetera ap. Aristodem. legere licet

694 Τευμησσός· ὄρος Βοιωτίας (Eur. Phoen. 1100) Eur.
695 *τεῦξαι· ποιῆσαι, ⌊κατασκευάσαι (Eur. Rhes. 959 . .) vg^{1}A$^{5.15}$Σ Eur.
696 *τεῦξαν· κατεσκεύασαν (Φ 538 . .) A^{6} Hom.
697 τεῦξε· κατεσκεύασεν (Ε 449 . .) Hom.
698 τεῦξις· κατασκευή, ποίησις
699 *τευξομένη· ποιήσασα A^{12}
700 *τευξόμεθα· τύχωμεν (A^{10}g$^{\text{post τεφ25}}$)
701 τευτάζει· σκευωρεῖ. ἡσυχάζει. διατρίβει (Pherecr. fr. 198 K.–A.). οἱ δὲ φροντίζει D/Att.
702 †τευτέξεται· τευχνάζει. τέμνεται†
703 *τευτάζοντες· πλανώμενοι A^{17}
704 τευτασμόν· στραγγείαν
705 τευτᾶ⟨ται⟩· τεχνᾶται
706 *τεύχεα· ὅπλα vg^{4}A^{8}Br^{150}Σ, οὐ μόνον τὰ πολεμικά (Β 808 . .), ἀλλὰ ⟨καὶ⟩ τῆς νεώς (ο 218 . .), καὶ τὰ ⌊σκεύη vg^{4}A^{8}Br^{150}Σ, καὶ τὰ χαλκευτικὰ ἐργαλεῖα· ‘ἦλθε δὲ χαλκεὺς ὅπλ᾽ ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης’ (γ 432–3) Ap. S.+Hom.
707 τεῦχε· κατεσκεύασεν (Λ 624) Hom.
708 *τεύχει· ποιεῖ (Α 110. Hes. op. 265. Callim. fr. 2, 5 Pf.) A^{19} Hom.
709 τεύχη· ὅπλα (Η 207 et Χ 322, codd.) Hom.
710 τευχησταί· ὁπλῖται (Callim. h. Iov. 77. cf. Aesch. Sept. 644) D
711 *τεῦχος· βιβλίον. ὅπλον. ἄγγος A^{18}, σκεῦος
712 *τεύχοντες· κατασκευάζοντες vg^{2}A^{9}Br^{151}Σ

---

694 Schol. Eur.; St. Byz. 618, 21 **695** Σ τ 134 **701** Σ τ 135; Lycophr. (fr. 134 Str.) et Didym. (fr. 31 p. 46–7 Schm.) ap. Σ′ τ 136 et Σ″ (Ph 583, 10. Su τ 431. E. Gen. [EM 755, 38]. Schol. Plat. Phileb. (36) 56e; Ael. Dion. τ 11*) **703** Psell. poem. 6, 387 **706** Σ τ 137; Ap. S. 151, 20; Scholl.; cf. EM 755, 36 **707** Schol. **708** Schol. **709** cf. Schol. Χ 322 **710** Arcad. 26, 7 (τευχιστής); Schol. Aesch. (d) **711** βιβλίον] Moer. 210, 35 [τ 25 H.]; cf. Euseb. comm. in Esai. 1, 48, 17 (Esai. 8, 1) **712** = Σ τ 138

---

694 Τεύμησσος H: accent. Mus. **697** -ν in H legitur, perperam del. Mus.; cf. gll. 525 (cum adn.) et 707 **698** Schm. cft. gl. 1649 **699** τευξομενη (Drachmann ci. -αμενη)· γεννησασα. ποιησασα A^{12} | ποιήσασα H = A] ποιήσουσα Mus. **700** de fut. per subi. explicato cf. gl. π 1269 cum adn. **701** τευτάξει H: Mus. = Σ **702** τευτέξεται] τετεύξεται Mus., cf. gl. 594; τευτάζεται Salm. Pears. 655 | τευχνάζει] τεχνάζει Salm. Pears.; γενήσεται (gl. 594) ci. Cunningham; Alb. cft. gl. 691, unde Schm. ci. τέμνεται (h.e. τευμᾶται)· τεχνάζει. (nov. gl.) τευτάζεται (vel τετεύξεται)· ⟨ … ⟩ **703** v.l.: gl. 683 **704** τευτασμὸς H: H^{c} vel Mus. | στρατηγίαν H: Hansen post Sop. et Schm. **705** τευτᾶ H: Lob. Rhem. 222 post Voss., coll. Ph 584, 3 qui habet τευταται (sine accent.)· μηχανᾶται; τευμᾶται ci. Schm. **706** ⟨καὶ⟩ Alb. = Ap. S. | νεῶς H: accent. Mus. | τέχνη H: Mus. | γ 432–3] cf. gll. π 4382. σ 2934; ‘Sed hoc exemplum potius referendum erat sup. ad v. Ὅπλα [gl. ο 1029]: nihil enim facit ad vocem Τεύχεα· nisi ita in isto loco pro Ὅπλ᾽ ἐν olim lectum fuerit’ Alb. **707** -ν in H legitur, perperam del. Mus.; cf. gll. 525 (cum adn.) et 697 **708–9** una glossa τεύχη ποιεῖ· τεύχẹị ([– ẹị Latte, recte]: τεύχη Mus.) ὅπλα H: divisit et correxit Alb. **710** ὁπλίται H: accent. Mus. **711** βιβλίον] gl. Lat. τεῦχος· volumen; porro Piers. ad Moer. p. 371 = 337 cft. Πεντάτευχος et Ὀκτάτευχος

713 †τεῦχρος†· ἀδελφὸς νόθος

714 *τεύχω· κατασκευάζω (Theocr. 27, 38) (A^{16})

D **715** τεύχωνται· σάττωνται. ὁπλίζονται (Nic. ther. 198)

716 *τέφρα· σποδός $g^{\text{post τεφ26}}$

D **717** τεφρόν· σποδιόν, φαιόν, πολιόν

718 *τέφρα· σποδός, κονία (Plat. Lys. 210 a) A^{3}

719 τέφρη καὶ τεφρόν· ὁμοίως (Σ 25 .. [-η] et Arist. fr. 347 R. [-όν])

N.T. **720** *τεφρώσας· σποδώσας (2. Ep. Petr. 2, 6. Lycophr. 227) $vg^{1}A^{2}Br^{153}\Sigma$

721 τεχνάζω· τεχνάζομαι

Hom. **722** τέχνη· ἐπιστήμη (Γ 61 ..). ἢ δόλος (δ 455 ..). καὶ ἀτεχνῶς· ἀδόλως

723 *τεχνήματα· κατασκευάσματα Br^{64}

Hom. **724** τεχνήσομαι· ἐπινοήσω. τεχνάσομαι (Ψ 415)

D **725** τέχνης γὰρ οὐχ ἥμαρτες· ⟨...⟩ (trag. ad. fr. 267 K.–S.)

Hom. **726** *τέῳ· τινί (Π 227 ..) g^{1}. ἢ ⌞⟨τεώ·⟩ τοὺς σούς, δυϊκῶς (Ε 230 ..) A^{3}

Hom.+D **727** *τέων δέ· ποίων δέ (Ω 387 ..) A^{2}. ἢ τῶν σῶν δέ (Pind. Nem. 7, 74 = 50)

728 τεωρεῖς· δραπέται. κακοῦργοι, λῃσταί

729 τέωρος· συκοφάντης. καὶ τὰ ὅμοια

Hom.+D **730** τέως· ἕως, μέχρι (ο 231 codd.). ἢ πρὸς τὸ παρόν. ἢ ὅμως. ἢ τότε. ἢ ἐν τοιούτῳ. τηνικαῦτα (Ω 658; ω 162 codd.). ἢ ἀντὶ τοῦ πρότερον (Ar. Thesm. 449)

Ap. S.+Hom. **731** τῇ· ἄρθρον προτακτικὸν θηλυκόν (Α 54 ..). καὶ ἀντὶ ὑποτακτικοῦ (Ο 230 ..). [ἢ λάβε.] ἢ σέ. ἢ ταύτῃ (Ω 603). ἢ τῆ, χωρὶς τοῦ ι̅ προστακτικὸν ἀνάλογον τῷ λάβε· ʿΚύκλωψ, τῆ, πίε οἶνονʾ (ι 347)

---

718 Ph 584, 8; Su τ 436 **720** Σ τ 140 **726** cf. Scholl. **727** cf. Schol. Pind. (corr. Drachmann 3, 24–25) **730** Scholl. ο 231. ω 162; Ap. S. 151, 34 | Schol. Ar.; Su τ 321 **731** Σ τ 143; Ap. S. 152, 3; Schol. ι 347

---

713 τεῦχρος] h. e. Τεῦκρος (Mus.); cf. Blümel IF 43, 1926, 271–2 | ⟨Αἴαντος⟩ ἀ. ν. Palm. **715** τεύχωνται· σάττωνται H et ordo] h. e. τεύχονται· σάττονται (Mus., cf. ὁπλίζονται) | Nic. ther. 198] cf. gl. 863 **716** hanc gl. et gl. 718 e duabus stirpibus Cyrillianis accepisse videtur Hsch. **717** σποδιόν] σποδόν Mus. falso | τεφρόν a σποδιόν distinguit Arist. fr. 347 R. **718** κονία] κόνις A Alb., coll. gll. κ 3506. σ 1537. 1540; cf. etiam Su **719** spatium unius litterae et τέφρη H (pro spatio unius litterae et έφρη; rubricator ':' in spatio posuit; sic etiam gl. 495, ad quam v. adn.): nov. gl. Mus. | Hom. et Arist. cit. Hansen (illum iam Pears. 655), ὁμοίως interpretatus 'ut in gl. praec.': 'sensu simili' malit Cunningham, de oculorum medicina (e. g. Plat. Lys. 210 a et Aët. 7, 10) **722** ἀτεχνῶς H] ἀτέχνως accent. Heins. edd., contra Ammon. 84 qui ἀτεχνῶς per ἀδόλως interpr., cf. etiam Schol. Ar. Plut. 109 **724** τ om. rubr., add. Mus. **725** contin. H: nov. gl. Schm. post Alb. | ἥμαρτες H: spir. asp. Mus. **726** ⟨τεώ⟩ Mus. in mg.; in fine gl. locavit Schow, post ἢ Cunningham coll. A **727** τεὼν H: accent. Mus. | ποιῶν H: accent. Mus. **728–9** Alb. cft. gl. 471, ubi v. adn.; idem cft. etiam gll. γ 282. λ 791; unum certum, eas non pertinere ad Hippon. fr. 42 W. = 7 Degani **731** [ἢ λάβε.] Schm. (dittogr. e seqq.) | ἢ σέ] quo referat incertum: ad τεί (Alcm. PMGF fr. 70 b) ci. Schm. | ἢ τῇ] ἢ σὴ. H: Heins. | τῷ] τὸ H: Pears. 655. Schr. | τῆ (ante πίε)] τεὶ H ut vid.: Mus.

732 τῆ· λάβε, δέξαι (Ξ 219; Ω 287) Hom.
733 *τῇ ἁδρότητι· τῇ ὑψηλότητι (2. Ep. Cor. 8, 20) vgA[1]Br[154] N.T.
734 †τῇ ἀλέσθῃ· τῇ ἁμάξῃ† (Ω 711) Hom.
735 †τῇ† ἄλλως· †τῇ† ματαίως
736 τήβεννος· εἶδος περιβολαίου παρὰ Ῥωμαίοις (Plut. e.g. Caes. 66, 6)
737 Τήβηθ· Περίτιος μήν
738 τηγανίτης· ἄρτος ἐπὶ τηγάνου γεγονώς, καὶ μετὰ τυροῦ ὀπτώμενος (Hippon. fr. 26a, 2 W. = 37, 2 Degani) D
739 *τῇδε· ὧδε A[1]Σ, ἐνταῦθα (M 345. Ω 139 . .) Br[241]Σ Hom.
740 τηθαλλαδοῦς ἢ †τηθαμμωδοῦς† [η]· ὁ γυναικοτραφής. ἄλλοι τὸν ὑπὸ τήθῃ γενόμενον καὶ τεθραμμένον. ἄλλοι τὸν μαμμόθρεπτον καὶ σπάταλον (com. ad. fr. 196 K.–A.) D/Att.
741 *τήθεα· ὄστρεα (Π 747) g[post τητ1]Σ Ap.S.
742 *τήθεα ⟨διφῶν⟩· τὰ †ἄρρυγα†, ἢ ⌊ὄστρεα ζητῶν (Π 747) A[2] Hom.
743 τήθη, τηθίς· ἡ τῆς μητρὸς καὶ πατρὸς ⟨μήτηρ⟩, ἡ καὶ μάμμη, καὶ ἡ τῶν ⌊γονέων ἀδελφή A[1] Att. (K)
744 *†τηθηνόν†· ἐράσμιον A[3]
745 τηθύα· τενάγη, ἃ προχέουσιν οἱ ποταμοί. καὶ εἶδος ὀστρέων D

---

732 Σ τ 143; Scholl.; Ap. S. 152, 3 **736** cf. Su τ 464–5 **738** Hippon. l. c. citatur a Pamphilo ap. Athen. 14, 645c (fr. 2 Schm.) **739** Σ τ 144; Schol. Ω 139 **740** Suet. convic. 7, 173 T. (p. 421 M.); Σ″ (Ph 584, 18. Su τ 469. E. Gen. [EM 756, 31]; Ael. Dion. τ 12); Ph 584, 20; plura ap. Kassel-Austin **741** = Σ τ 146; Ap. S. 152, 12; EM 757, 56; Schol. **742** Schol. **743** Σ τ 147–8 (Ael. Dion. τ 13–14); Poll. 3, 16. 22; Tim. lex. τ 17; Ammon. 469; lex. rhet. 309, 30 Bk.

---

732 contin. λάβε τὶ (ut vid.) δέξαι H (contin.. λάβε τῆ· δέξαι Mus. [, λάβε τῇ δέξαι Ald.]): nov. gl. Voss., qui etiam ordinem verborum corr. (ut etiam Pears. 655); cf. Scholl. **734** v. ad gl. 353 **735** v.l. gl. 793 (cft. Pears. 655. Alb.) **736** τήβεννος (τῆ βέννος H: Mus.)] i.q. Lat. toga (cf. Dion. Hal. Ant. Rom. 3, 61, 1 et Frisk 2, 890) **737** Τήβηθ (varie scribitur Τηβήθ Τεβέθ Τιβήθ) est mensis quartus Hebraeorum teste Lyd. mens. 3, 22 (per quem annus a Septembri incipit), decimus teste Ioh. Damasc. mens. Maced. PG 95, 237 (per quem annus a Martio incipit); Περίτιος est sextus Graecorum teste Lyd., undecimus teste Ioh. Damasc. ergo non plene quadrant **738** ὀπτόμενος H: Mus. | Hippon.] Alb. cft. gl. α 8188 **740** τῆ θαλλαδούσῃ· τῆ θαμμωδούσῃ H ut vid.: Mus. fere (τηθαλλαδοῦς ἤ· [interpunct. delere oblitus] τηθαμμωδοῦς [interpunct. addere oblitus]); η bis ex εἶ in versu comico ortum esse ci. Schm. | τὸν bis H] τὴν bis errore Schm. | ὑποτιθῆ H (ὑπὸ τίτθῃ Mus. ut vid.): Schm., cf. e.g. gl. 743 cum adn. | σπαταλόν H: accent. Mus. **742** ⟨διφῶν⟩ Mus., cf. A; Alb. cft. gl. η 219 ⟩ἤθεα διφῶν (ἤθεα· δίφων [sine interpunct. insequ.] H: Mus. [interpunct. post ἤθεα delere oblitus])· ὄστρεα ζητῶν; cf. praeterea Schol. | τὰ ἄρρυγα] τὰς ἀγρίας ⟨λεπάδας⟩ ci. Schm. coll. Schol. Nic. al. 396b **743** τήθη, τηθὴς, H (= Ald.): Hansen, post alios; duae glossae τήθη· μάμμη, ἡ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ (Σ τ 147) et τηθίς· θεία, πατρὸς ἢ μητρὸς ἡ ἀδελφή (Σ τ 148) conflatae sunt; de glossa e duobus lemmatis et una explicatione (interdum valde confusa) facta cf. gll. 986–7 et π 2507 cum adnn. | καὶ[1]] rectius ἤ, cf. Σ τ 147 | ⟨μήτηρ⟩ G. Heins. = Σ τ 147 | ἡ τῶν γονέων H, cf. A] melius πατρὸς ἢ μητρὸς ἡ, cf. Σ τ 148 **744** τηθηνόν H, τηθινιον A; v.l. gl. 876 fin. (G. et Alb.) **745** εἶδος ὀστρέων] ad τήθεα refert Alb. coll. gl. 741

Hom. **746** Τηθύς· ἡ γῆ (Ξ 201 . .)

Hom. **747** *⟩τηι ῥινῶι σχέτο· ἐν τῇ βύρσῃ ἐπεσχέθη, ὅ ἐστιν ἐν τῷ ὅπλῳ (A[1]), ἢ ἐν τῇ †βελέῃ† (H 248)

748 τηκεδανοῖο· τηκομένου, τήκοντος

Eur./LXX **749** τήκει· φθείρει. δαπανᾷ. λεπτύνει (e.g. Eur. Med. 141. Nah. 1, 6)

Hom. **750** τηκεδών· φθίσις, τῆξις (λ 201)

Hom. **751** τηκόμενος· φθειρόμενος. λεπτυνόμενος. δαπανώμενος (ε 396)

LXX **752** τηλαυγές· τηλέσκοπον. καθαρόν (Lev. 13, 24)

Hom. **753** *τῆλε· μακράν g[4]A[13]Br[158]. πόρρω (B 863 . .) g[4]Br[158][v[9]]

LXX **754** *τηλαύγημα· ἀρχὴ λέπρας (Lev. 13, 23) v[τησ] [3]vg[7]A[20]Br[161]

LXX **755** *τηλαυγήσεως· λαμπρότητος (Psalm. 17, 13) A[19]

N.T. **756** *τηλαυγῶς· λαμπρῶς (Ev. Marc. 8, 25) g[3]A[11]Br[157]

Ap. S. **757** τηλεδαποί· οἱ πόρρωθεν καὶ ἀπὸ τοῦ ἄλλου δαπέδου (ζ 279 . .). ξένος ἀλλοδαπής. καὶ τηλεδαπὸς ὅμοιον (ο 224)

Hom. **758** *τῆλε δέ· μακρὰν δέ (K 153 . .) A[17]

D **759** Τηλεβόαι· οἱ Τάφιοι (Ap. Rh. 1, 748. Euphor. SH 415 ii 19)

Hom. **760** τηλεθάον· θάλλον, ἀκμάζον, εὐανθές (P 55)

Hom. **761** *τηλεθόωσαν· θάλλουσαν, θάλπουσαν (Ψ 142) (A[16])

762 τηλέθροον· ὀξύφωνον, μεγαλόφωνον

Hom. **763** τηλεκλειτοί· πόρρω ἔνδοξοι (Z 111 . .) A[23]

Hom. **764** τηλεκλυτά· ἔνδοξα, καὶ μέχρι πολλοῦ ἀκουόμενα (T 400)

Hom. **765** Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν· πρός με καὶ Τηλεμάχῳ ἔσται ὁ λόγος (δ 215)

Hom. **766** τηλέπυλον· μακρὰν ἀπ᾽ ἀλλήλων ἔχουσαν διεστώσας τὰς πύλας, ἐξ οὗ τὴν μεγάλην δηλοῖ (κ 82 . .), ἢ στύλου πύλαι

D **767** τηλεσκόπος· πόρρω ὁρῶν (Ar. Nub. 290)

---

746 Su τ 475; EM 756, 37; cf. Schol **747** Schol. **750** cf. Σ τ 149; Schol. **753** = Schol.; cf. lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 46; EM 756, 40 **754** Σ τ 151; gl. Oct. τ 3; Psell. poem. 6, 387 **755** = An. Ox. 2, 467, 11 **756** = Zonar. 1729 **757** Ap. S. 152, 14 **760** Schol. **763** Σ τ 153 **764** cf. Schol. **766** cf. Schol. (a)

---

747 τῆι (de glossis decurtatis cf. ad gl. π 41; de iota adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348) ῥίνω (accent. ap. Hsch. corr. Mus.) ἴσχετο H: A (qui praebet τηι ῥινωι σχετο); Hom. habet ἐν τῇ ἑβδομάτῃ (cf. gl. ε 67) ῥινῷ (cf. gl. ρ 344) σχέτο | βύρσω H: A | βελέῃ] βοέᾳ ci. Schm. | v.l.: gl. ω 99 **748** τηκεδάνοιο H: accent. Mus. **749** Eur. Med. 141 et Nah. 1, 6] cf. gll. α 5479 et π 500 **752** Lev. 13, 24] cf. gl. 754 | τηλεσκόπον H: accent. Alb. **754** λαμπρά H: K testt.; 'λαμπρᾶ [sic accent. Ald. edd.] ex seqq. per incuriam huc inlatum' Alb. | Lev. 13, 23] cf. gl. 752 **756** Alb. cft. gl. δ 793 **757** τηλεδάνοι H: Jun. | τηδεδαπὸς H: Mus. = Ap. S. **759** πάφιοι H: Mus.; Alb. cft. gl. 277, ubi v. adn. **760** τηλέθαον H: accent. Mus. **762** τηλύθροον H: ordo et HSt. Thes. 3, 1462f **764** τηλεκλειτὰ H: Alb. **765** τηλεμάχω· H: interpunct. del. Schm. | διαείπεμεν· H: accent. Mus.; gl. δ 1007 = Schol. habent διαειπέμεν· διαλεχθῆναι | τηλεμάχω ἔσται] τηλέμαχον ἔστω Mus. | Hom. habet … μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται / Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν ἀλλήλοισιν; 'apparet Hesychium … egisse temere, qui junxit, quæ sunt dividenda' Jens. Luc. 226 **766** στύλους πυλῶν Mus.

768 τηλεφανής· μακρόθεν φαινομένη (Soph. Phil. 189) D
769 τηλεφανές· φαινόμενον μακρόθεν (Aret. caus. et sign. 2, 13, 10) D
770 Τηλεφίδην· Τηλέφου υἱόν (λ 519) Ap. S.
771 τηλέφιλον· φυτόν τι. τινὲς δὲ ἀείζωον ἄγριον (Theocr. 3, 29) D
772 τηλία· σηλία, ἐν ᾗ διαμάττεται τὰ ἄλευρα. ἢ περιφέρεια κοσκίνου D
773 τήλιδα· οὕτως ἐκάλουν τὴν συνηρμοσμένην
774 τηλικαῦτα· τοιαῦτα
775 τηλίκος· τηλικοῦτος ἢ νήπιος (α 297 . .) Hom.
776 τηλικώτατον· πρεσβύτατον. πορρώτατον
777 *τηλόθεν· πόρρωθεν (Α 270 . .) $A^{15}Br^{350}$ Hom.
778 *τηλόθι· ὁμοίως (Α 30 . .) [$g^{post\ τητ3}Br^{352}$] Hom.
779 τηλουρόν· πόρρω ἀφωρισμένην (Aesch. PV 807). τινὲς μὲν ὡς πανοῦργον, τινὲς δὲ ὡς κηπουρὸν τῷ τόνῳ D
780 *τηλουρός· μακρόθεν ἀποθείς A^{14}
781 *τηλυγέτην· μονογενῆ (Γ 175) $A^{18}Br^{459}(g^{6})$ Hom.
782 τηλύγετος· ὁ τηλοῦ τῆς ἡλικίας τοῖς γονεῦσι γεγονώς, ἐπὶ γήρᾳ παῖς *μονογενής (Ε 153; Ι 143 . .) $v^{5}g^{6}A^{24}Br^{160}$ Ap. S.
783 τηλυγέτων ἀποικιῶν· τῶν μακρὰν ἀπεχουσῶν
784 τηλωπόν· μακρόθεν φαινόμενον (lyr. ad. PMG fr. 929 (e), 2. Soph. Phil. 216) D
785 *τημελεία· θεραπεία. ⌊ἐπιμέλεια $g^{post\ τητ4}$
786 *τημελές· ἐπιμελές $vg^{2}A^{5}Br^{163}Σ(g^{1}Σ)$, σπουδαῖον ($g^{1}Σ$)
787 τημελητής· ἐπιμελητής
788 *τημελῆσαι· θλῖψαι. φιλοκαλῆσαι. σπουδάσαι [$Σ^{159}$]. καὶ ⌊τημελήσαντες ($A^{7}Σ^{160}$) καὶ τημελούμενον ὁμοίως ($vg^{3}A^{6}Br^{166}$ $Σ^{161}$)
789 τήμερον· Ἀττικοὶ τήμερος καὶ τήμερα λέγουσιν
790 τῇ ᾿μῇ· τῇ ἐμῇ ἕπεσθαι

---

768 = Σ τ 154; Schol. Soph. **770** Ap. S. 152, 31; Schol. **771** Poll. 9, 122 **772** 1) cf. Schol. Aeschin. 1, 53 (124 b fin.). 2) Orus ap. EM 757, 1; Orion 154, 7 (E. Gen. EM 757, 6); Su τ 497 **775** Schol. (b); cf. Ap. S. 152, 27 **777** Schol.; cf. lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 50 **778** cf. Σ τ 155; Schol.; EM 757, 14 **779** Arcad. 73, 6 **781** Schol.; E. Gen. (EM 757, 18); cf. Ap. S. 152, 18 **782** Ap. S. 152, 16; EM 757, 19; cf. Scholl. **786** Σ τ 157; cf. ibid. 158 **788** cf. Σ τ 159–61

---

771 Alb. cft. gl. σ 1837 **772** τηλία σηλία· H: interpunct. Schr. | Alb. cft. gl. σ 491, Sop. gl. α 2904; cf. etiam Frisk 2, 892 **773** συνηρμομένην errore Ald. **776** 'Confundi videntur τηλικώτατον et τηλότατον' Schm. **778** τηλόθεν H: Brun. Jens. Luc. 226 **779** τήλουρον H: accent. Schm. coll. Arcad. 73, 6 **780** τηλοῦρος H: accent. Hansen coll. Arcad. **782** τηλούτης H: K **783** τηλυγέτων· (interpunct. omnino del. Ald.) ἀποικίων (H: accent. Mus.)· H: Schm. post alios **784** τήλωπον H: accent. Mus. | Soph. Phil. 216] cf. gl. 325 **788** τημελίσαι H: Salm. | θλῖψαι H, cf. A^{7} Σ 160] ἀλεῖψαι Mein. 1857 p. 625 | τημελούμενον H = KΣ] τημελούμενοι Ald. **789** τήμερον] τ om. rubr., add. Mus. | τημέρα H: accent. Schm. tacite | cf. K.–A. ad Ar fr. 420 **790** τῇ ᾿μῇ H] hanc aphaeresim codd. saepe praebent, sed crasim τἠμῇ edd. recte malunt | ἕπεσθαι] intelligendum est τἠμῇ ἕπεσθαι· τῇ ἐμῇ (sc. γνώμῃ [Mein. ap. Schm.]) ἕπεσθαι (locus hucusque non repertus est); cf. gl. 76 cum adn.

Hom. **791** *τῆμος· τηνικαῦτα vg^{4}A^{8}Br^{439}, τότε (Η 434 . .) Br^{439}

Ap. S. **792** τήν· ὁτὲ μὲν ἄρθρον προτακτικὸν θηλυκόν (κ 112 . .). καὶ ἀντὶ τοῦ ταύτην· ‘τήν ποτε Φοίνικες’ (ο 419 v. l.)

793 *⟨την⟩άλλως· [τὴν] μάτην (Philem. fr. 54 K.–A. Dem. 3, 21 . . Plat. Theaet. 172 e) A^{5}Σ

Hom. **793b** *[τὴν] τήνδε· ταύτην (Α 127 . .) vgA^{7}

D **794** τήνεβλος· ἐφύμνιον, ἀφ᾽ οὗ ὁ νικῶν τήνεβλος (Ar. Equ. 276)

D **795** τήνεβλα· τὰ ἐφύμνια ᾀδόμενα τοῖς νικῶσι (Archil. fr. 324, 1 W.)

D **796** τὴν ἐπιδεξιάν· περιέφερον ἐν τοῖς συμποσίοις ἐπὶ δεξιὰ τὸ πάλαι κιθάραν, εἶτα μυρρίνην, πρὸς ἣν ᾖδον

D **797** τηνεσμός· νόσημα περὶ τὰ ἔντερα (Nic. al. 382)

N.T. **798** *τὴν εὐπερίστατον· τὴν εὔκολον (Ep. Hebr. 12, 1) Br^{362}

799 *†τηνήδε, ἐποίησε δέ σοι† A^{4}

800 τὴν ἠϊόνα· τὸν αἰγιαλόν (Hdt. 8, 96, 2)

D **801** τήνης· ἕως. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 149 K.–A.)

D **802** Τηνία· ἔχιδνα. ἄλλοι δὲ τὴν στηθοδέσμην

803 *τηνικάδε· τότε δέ Br^{363}

804 *τηνικαῦτα· [πότε. ἢ] ⌊τότε vgA^{1}Br^{168}Σ

805 *τὴν κύλικα· τὴν φιάλην vgA^{2}Br^{169}, τὸ ποτήριον

806 *τὴν παῖδα· τὴν παρθένον A^{6}

807 τὴν προσήκουσαν· τὴν ὀφειλομένην

808 *τὴν φειδώ· τὸ φείδεσθαι vgA^{3}Br^{170}

---

791 = Schol.; EM 757, 30; Ap. S. 152, 26; lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 51 **792** Ap. S. 152, 10 (loco ε 330 pro ταύτην citato); EM 757, 36 **793** Σ τ 163 (Σ″ [Ph 585, 21. Su τ 513] addit exempla); Schol. Ar. Ach. 114 **793b** Schol.; lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 56 **795** v. West ad Archil. **797** Schol. Nic. 382 a; Poll. 4, 201 **798** gl. Apost. 270 **802** cf. Schol. Ar. Plut. 718; Ph 586, 6; Diogen. Vind. 3, 78 **804** Σ τ 165

792–3b glossae valde confusae; H et Mus. habent: nov. gl. τὴν· ὅτε μὲν ἄρθρον προτακτικὸν θηλυκόν. τὴν ποτὲ (τήν ποτε Mus.) Φοίνικες, καὶ ἀντὶ τοῦ ταύτην (contin. H; post ταύτην interpunxit Mus., sed novam gl. distinguere omisit) ἄλλως τὴν μάτην. nov. gl. τὴν (τήν [sic] Mus.)· τήνδε ταύτην; v. plura infra ad gll. 792. 793. 793b **792** τήν ποτε (v. l. pro τὴν δ᾽ ἄρα) Φ. post θηλυκόν. legitur: transp. Alb. **793** ἄλλως τὴν μάτην H: ordo et AΣ | v. l.: gl. 735 **793b** τὴν· τήνδε ταύτην H: ordo et K; τὴν dittogr. esse videtur **794** h. e. τήνελλος (Scal. Pears. 656. Voss.), sed utrum corruptionem habeamus an alteram formam incertum **795** τηνεβλατὰ H: divisit et interpunct. Mus.; h. e. τήνελλα, v. ad gl. praec. **796** τὴν initio lineae H, prob. errore pro spatio unius litterae et ἠν: nov. gl. Mus. | ἐπὶ δεξιὰ] επιδεξιᾶ H: Mus. | ἥδων H: Mus. | Alb. cft. gl. α 1762 **797** saepius (et rectius) τείνεσμος **798** contin. H: nov. gl. Mus. | Alb. cft. gl. ε 7069 **799** gl. totam del. Mus. | σοι δε A | v. l. gl. 1643 **800** τὸν H] τὴν errore Schm. **801** ‘Non liquet’ Schm., qui dubitanter ci. τήνη (h. e. τείνη, cf. ad gl. 731)· σέ, ὥς; notat tamen Cunningham ὥς sic cum gentis nomine rarissimum ap. Hsch. esse – tantum gll. λ 1269. μ 1922. σ 405 (μ 2030 Lattei interpunctio dubia est, alii ὥς τινες·; μ 915 additum e Cyr.; α 6212. δ 2729. κ 8 haud comparabiles) **802** τήνια H: accent. Mus. | Τηνία et ταινία confundi agn. Alb. **803** τηνίκα δέ ci. Schm. | δέ] δή Br **804** ποτε ἢ del. Alb. **806** contin. H: nov. gl. Palm. Heins. Pears. 656 **807** Alb. cft. gl. π 3767

809 τῆξις· φθίσις, νόσος. παρὰ τὸ τήκεσθαι (Hippocr. Coa praesag. 438 [5, 682, 9 L.] . .) D
810 *τῇ ὀρέξει· τῇ ἐπιθυμίᾳ (Ep. Rom. 1, 27) vgA^{1}Br^{171} N.T.
811 †τήποδα†· λέβητα. τρισκελῆ, χαλκίον
812 *τῇ πρὸς ἀκτῖνα· τῇ ἀνατολῇ (Cyr. c. Iul. 1, 8) vgA^{1}Br^{175}
813 †τηπτέδεσε† χρεώ; τίς δέ σε χρεῖα καταλαβεῖν;
814 τηρεῖ· φυλάσσει, φρουρεῖ
815 Τήρ⟨ε⟩ια· ὄρος Τρῳάδος (Β 829) Hom.
816 Τηρίας· ποταμὸς Σικελίας (Thuc. 6, 50, 4) D
817 τῇσί⟨ν⟩ τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν· ταῖς ἐν θαλάσσῃ κορώναις. προσημαίνουσι δὲ αὗται τοὺς χειμῶνας (ε 67) Hom.
818 *τῆς ἄλης· τῆς πλάνης (Greg. Naz. or. 6, 16 [35, 744B M.] . .) vgA^1 Greg.Naz.
819 τῆς δεῦρο· τοῦ παρόντος
820 τῆσδε φύσεως· ταύτης τῆς φύσεως
821 τῆς κουστωδίας· τοῦ συστήματος (Ev. Matth. 27, 66) N.T.
822 *τῆς ὑπερῴας· τοῦ οὐρανίσκου A^2
823 τήτει· σπάνει (Eur. fr. 492, 3 K. cod.) Eur.
824 *τῆτες· ἐν τῷδε τῷ ἔτει (Lys. fr. 216 S. = 268 C. Ar. fr. 154 K.–A.) [gA^{2}Σ]. οἱ δὲ Δωριεῖς σᾶτές φασιν· ὅθεν σατανίους πυροὺς [καὶ] μὴ τελεσφοροῦντας, ἀλλὰ πρὸ ὥρας θεριζομένους K+D
825 τήτη· ἀπορία, ἔνδεια, στέρησις (Eur. fr. 492, 3 K. e ci.) Eur.
826 τητωμένη· στερ[ρ]ομένη (Eur. El. 310 . .) Eur.
827 †τητθή†· μάμμη. θεία
828 †τητύμα†· ἀληθῆ
829 τητωμένου· στερ[ρ]ομένου
830 *τητώμενον· στερισκόμενον (Cyr. trin. 482, 23 . .) Σ(A^1)
831 Τηΰγετον· ὄρος (ζ 103) Ap. S.
832 *τηϋσίην· ματαίαν g$^{\text{post τητ7}}$· ‘σὺ δὲ ⟨τη⟩υσίην ὁδὸν ἔλθῃς’ (γ 316). τινὲς ἀρχ⟨α⟩ίαν· ἄλλοι βλαβεράν (ο 13), ἢ περιβόητον Ap. S.+Hom.
833 τηΰσιον· μάταιον (h. Apoll. 540)

---

809 Poll. 4, 187 **815** Schol. **823** = Ph 587, 2 **824** Harp. 289, 3 [τ 12 K.]; Σ τ 167; Schol. Ar. Ach. 15 (Su τ 542 fin.) [‘Schol. Ar. Nub. 624’ non citandum, v. Koster Mnem. 19, 1966, 176] **827** Σ τ 168 **830** = Σ τ 169 **831** Ap. S. 152, 29; Schol. Callim. h. Dian. 188 a; Schol. **832** Ap. S. 152, 28; Scholl.; cf. Su τ 545 = EM 758, 1

---

810 Alb. cft. gl. ο 1156 **811** v.l. gl. 1417 **813** v.l. gl. 939 | χρεια καταλαμβανει A (ut gl. 939) **815** τήρια H: Schm. coll. Schol. **817** τησίτε H (τῇσί τε Mus.): Pears. 656. Alb. | μέμηλεν] -ν in H (ut in Hom.) legitur; perperam del. Mus. **820** τῆς δὲ Ald.; neutrius exemplum adhuc repertum est **821** gl. totam del. Mus. **822** τοῦ] τῆς H = A: Schm. tacite **823** τητεῖ H: accent. G. **824** cf. gl. 240 cum adn. | τητὲς H: accent. Mus. | Δωριεῖς] cf. gl. σ 245 | σατὲς H: accent. Alb. | καὶ del. Schm.; τοὺς Mus. | cf. Frisk 2, 895 **826** cf. gll. 829–30 et 980 cum adn. | στερρομένη H: Mus. **827** h. e. τίτθη (Pears. 656) | θεῖα H: accent. Mus. **828** v.l. gl. ε 6623 (HSt. alii) **829–30** cf. gll. 826 et 980 cum adn. **829** στερρομένου H: Mus. **832** συδευσίαν H: Mus. | ἀρχίαν H: Barnes ad Schol. ο 13

D **834** τιάλλακτον· Σέλευκος παρὰ Ἐπαινέτῳ ἔμβαμμά τι

Hom. **835** *†τιαλέσθην· τὴν† ἅμαξαν (Ω 711) A^3

D **836** τιάρα· ἡ λεγομένη κυρβασία. ταύτῃ δὲ οἱ Πέρσαι βασιλεῖς μόνοι ἐχρῶντο ὀρθῇ, οἱ δὲ στρατηγοὶ ὑποκεκλιμένῃ. Ἡρόδοτος δὲ ἐν α´ (132, 1) ἀρρενικῶς

837 τιάρις· λόφος τῆς περικεφαλαίας, περίθεμ[εν]α κεφαλῆς, καμελαύκιον

838 τιβάθων· τιμώμενος

D **839** Τιάσσα· κρήνη ἐν Λακεδαιμονίᾳ. τινὲς δὲ ποταμόν

840 τίβδαινον· φίλον

841 τιβδεῖ· φοβεῖται

D **842** τιβήν[ος]· λέβης, τρίπους (Lycophr. 1104)

843 τιγάς· εἶδος ἀμπέλου

Att. **844** τίγγα· Διοκλῆς ἐν Μελίτταις (fr. 10 K.–A.). Ἡρακλέων δὲ οὐ διελὼν τιγγάβαρυ τὸ κιννάβαρι[ν] λέγει

D **845** †τιγόνιον†· εἶδός τι ⟨...⟩ Ἀριστοτέλει

D **846** Τίγρης· ποταμὸς Περσῶν. καὶ ὁ τοῦ ποταμοῦ ῥοῖζος. καὶ ζῷον [παρὰ μὲν Ἰουδαίοις Φοραδ, παρὰ δὲ Ἕλλησι] τίγρις

D **847** τί δαί; τί γὰρ ἄλλο, ἢ τί γάρ; [Κρῆτες, Βοιωτοὶ δὲ ἐνθάδε.] Ἀττικοὶ διὰ τί δή;

848 τί δή ποτε; διατί;

849 *τί δῆτά σοι; διατί σοι; vgA^{1}Br^{177}

D **850** τί †δόστορε†; τί ποιεῖτε; Ταραντῖνοι (gl. Ital. 150 K.–A.)

---

836 Σ'' (Ph 587, 8. Su τ 547. E. Gen. [EM 758, 4]. Schol. Plat. rep. 553 c. Schol. Luc. 257, 17); Clitarch. FGrHist 137 F 5 **839** Polemo FHG 3, fr. 86 (ap. Athen. 4, 139 b); Paus. perieg. 3, 18, 6 **842** EM 758, 7; Choerob. 265, 5 **844** Ael. Dion. τ 17 (Ph 587, 20. Eust. Il. 310, 30 [1, 482, 20 V.]) **845** Ph 587, 21 **846** Τίγρης / τίγρις Hdn. epim. 132 Boiss. Su τ 559. Schol. Opp. hal. 4, 204; cf. Choerob. in Theodos. 1, 160, 27 sq. | ῥοῖζος] Strab. 11, 14, 8 p. 529, 20–22 C. **849** Σ τ 171

---

834 τηάλλακτον H: Voss. | ἐπαινετῶ H: accent. Mus. | ἐν βάμματι H: Mus. **835** v. ad gl. 353 | τηαλέσθην H: ordo et A^3 **836** ταύτην H: Mus.; v. adn. ad gl. 1422 | μόνη H: Alb. coll. test. | ὑποκεκλημένοι H: Mus. | ἕνα H: G. | cf. gl. κ 4662 **837** περιθέμενα H: Thes. 7, 2156a **841** τί βδεῖ Schm. Philol. 15, 1860, 348 coll. gl. β 393; cf. gl. ψ 178 **842** τίβηνος H: Heins. Brun.; grammatici errorem esse pro τριβήν censet Mein. 1857 p. 624 **844** le. τίγγα ⟨βάρυ⟩ Kock post Sop. et Toup 4, 236 | ἡρακλεῶν H: accent. Mus.; cf. gl. 245 cum adn. | τιγγάβαρυ] ὅτι βαρὺ H: Schm. post Sop. et Pears. 657, coll. Theogn. can. 437. 730 (pp. 79, 8. 120, 29 C.) | [ν] Mus. **845** τιγόνιον H = Ph] h. e. τιτιγόνιον (Paus. τ 34); aliter corrupt. gl. η 941 et alibi | ⟨τεττίγων Mus., tum τεττιγόνιον δὲ παρὰ⟩ Ἀριστοτέλει (h. an. 532^{b}17) e. g. Cunningham **846** παρὰ – Ἕλλησι del. Schm.; est nota marginalis loco erroneo inserta, ipsaque erronea (vel ad gl. multo pleniorem pertinens), nam Φοραδ (Φοράς) i. q. Euphrates est (cf. Ios. Ant. Iud. 1, 39) | φορα$^{δ'}$ H; Φοραδ Const. Manass. comp. chron. 219, Φοράς Ios. l. c. **847** de locutione Attica τί δαί; v. Denniston Gr. Part. 262–4. Κρῆτες, Βοιωτοὶ δὲ ἐνθάδε ad τεῖδε (Thumb 1, 169) vel τυῖδε (cf. gl. 1613) et *τῖδε (cf. -ῖ Thumb 2, 47) pertinere agn. Schm. **849** διατί] τί K

851 *τίει· τιμᾷ (v[1]), σέβεται, αἰδεῖται (I 238 . .) Hom.
852 τίεσκε μύθους· ⟨ἐ⟩τίμα λόγους (trag. ad. fr. *268 K.–S.)
853 *τιέσκετο· ἐτιμᾶτο (Δ 46) g[τετ 9] A[2] Hom.
854 τίεσκον· ἐτίμων (χ 414 . .) Hom.
855 τίετο· ἐτιμᾶτο (E 78 . .) Hom.
856 τίη; διατί; ἱνατί; (A 365 . .) Hom.
857 †τιήνη†· ἡ βασίλισσα
858 τιήρη⟨ς⟩· τὸ ὀξύ. Πέρσαι
859 †τιητιβεῖν†· τιμωρεῖσθαι
860 τιθαί· τιθασσαί. τέλειαι. ἐργάτιδες. πραεῖαι (Arat. 960) D
861 τιθαιβώσσειν· βόσκειν. ἐργάζεσθαι. τρέφειν. †ἐθήβειν†. θησαυρίζειν. ἀγαπᾶν. θορυβεῖν. τιθέναι τὴν βόσιν, τουτέστι τὴν τροφήν (ν 106) Hom.
862 *τιθαιβώσσουσιν· ἐν⌊αποτίθενται⌋, ἀποθησαυρίζουσι ⌊τὴν τροφὴν g[τλη3] αἱ μέλιτται, τὸν λεγόμενον μελίκηρον (ν 106) Ap.S.
863 τιθαιβώσσουσι· τιθέασι. φυλάσσουσι (Nic. ther. 199) D
864 τίθει· ἐνετίθει, ἐδίδου (A 441. 585) Hom.
865 †τιθεῖον†· μαστός
866 †τιθεῖσθα†· ποιεῖς (ι 404 . .) Hom.
867 τιθέντες· ποιοῦντες (E 384 . .) Hom.
868 τίθεντο· παρεσκευάζοντο (H 475 . .) Hom.
869 ⟩τίθεον· ἰσόθεον (A 264) Hom.
870 *†τιθή†· τροφός [A[τηθ1]]
871 τιθήνας· τροφούς, τίτθας (Z 132) Hom.
872 *τιθασσεύει· ἡμεροῖ, πραΰνει (Cyr. epp. pasch. 77, 741D . .) vgA[2]Br[179]Σ
873 τιθηνεῖ· τρέφει
874 τιθηνεύεται· ὅμοιον

---

851 Schol. **853** = Schol. **854** lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 58 **855** = Schol. **860** Schol. Arat. **861–3** Ap. S. 152, 33; Schol. ν 106; EM 758, 16; Ph 588, 17; Schol. Nic. ther. 199 a; comm. in Antim. fr. 183 W. = 108 M. **864** Scholl. **866** cf. Schol. **867** Σ τ 174; lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 59 **868** = Schol. **869** Schol. **871** Σ τ 175; Schol. **872** = Σ τ 172

---

851 τιεῖ H: accent. Mus. **852** ⟨ἐ⟩ Mus. **853** ἐτίματο H: accent. Mus. **854** ἐτίμουν H: Alb. **857** h. e. τιτήνη (HSt. Thes. 5, 116 f coll. gl. 983) **858** ⟨ς⟩ Schm. | ὀξὺ ⟨περίθεμα⟩ Mein. 1857 p. 625 coll. gl. 837 **859** τε⟩τιημέναι dubitanter ci. Cunningham post Thes. 7, 2160 c, coll. gl. 598 **860** τίθαι H: accent. Arnald. Lect. 128 | τιθάσσαι H: accent. Mus. | τελεῖαι H: accent. Mus. **861** τιθεβώσσειν H: Mus. | ἐθήβειν] ἐν θήκῃ dubitanter ci. Schm. | βάσιν H: Heins. alii; Alb. cft. Ap. S. **862** τιθεβόσσουσιν H = g: Mus. **863** τιθεβώσσουσα H: Mus. (αι) et Schr. (ι), cf. Ap. S. | Nic. ther. 199] cf. gl. 715 **865** v. l. gl. 986 (Mus.) **866** h. e. τίθησθα (Mus.) **869** v. l. gl. α 5411 ἀντίθεον (Pears. 657) **870** v. l. gl. 987 **871** τιτθάς H ut vid.: accent. Mus. **872** ἡμερεῖ H: ΚΣ **874** contin. H: nov. gl. Schm.

875 τιθηνευόμενος· τρεφόμενος. ἀσκῶν

Hom./D **876** τιθήνη· τροφός (Ζ 389). μοσχοτρόφος. ἢ ὁ τὰ τι⟨τ⟩θευόμενα τημελῶν παιδία. οἱ δὲ τὸν τιθηνὸν ἐράσμιον

Hom. **877** τιθήμενον· παρατιθέμενον, ὅ ἐστι καθοπλιζόμενον (Κ 34)

D **878** τιθηνόκομον γένος· τοὺς Αἰθίοπας, ἐπεὶ μέλανες καὶ κομῆται

879 *τιθηνούμενος· τρέφων vgA^1Σ(Br^{181}). τιθηνὸς γὰρ ἡ τροφός, καὶ τιτθοὶ οἱ μαστοί vg$A^1$$Br^{180}$

Hom. **880** τίθησι· τιθεῖ (Δ 83 . .)

881 †τιθίασται· τιμᾶν†

D **882** †τίθρασι†· χαλεπά, τραχέα (cf. Theopomp. com. fr. 12 K.–A. Ar. Ran. 477)

D **883** Τιθωνόκομον ἔθνος· μέλαν μὲν τὸ ὅλον σῶμα, λευκὸν δὲ τὰς κόμας

LXX **884** *τί ἱκανόν; τί ὄφελος; (cf. Iob 21, 15) gA^4Σ

Hom. **885** τί κεν; τί ἄν; (Τ 90 codd. . .)

Hom. **886** τίκτειν· καὶ ἐπὶ ἀρρένων· 'τίκτεν ἀνὴρ ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι' (Φ 188)

887 τιλίαι· αἴγειροι

888 τιλλά· πτερά

889 *τίλλει· ἀνα⟨σ⟩πᾷ A^1. μέμφεται. διαβάλλει. ἀπο⟨σ⟩κώπτει (Anacr. PMG fr. 349, 2. Mnesimach. fr. 4, 53 K.–A.)

---

876 Hdn. epim. 132 Boiss. **877** cf. Schol. **879** Σ τ 176 **880** cf. Σ τ 177 = Schol. = lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 61 **882** Schol. Ar. Ran.; Athen. 14, 652 f; Ph 588, 16. Su γ 391. τ 579. 1124 **884** = Σ τ 178 **889** Ph 589, 3

---

876 τιθηνὴ H: accent. Schm.; τιθηνός Mus. | μοσχότροφος H: accent. Mus. | τιθευόμενα H: Schm. | τιθηνόν κτλ] v.l.: gl. 744; τὸν post τιθηνὸν transp. Schm. tacite **878** τιθηνοκόμον· γένος (sine interpunct. insequ.) H: Ald. (interpunct.) et Thes. 7, 2179 c (accent.) | μελανὶς καὶ κομήτις H: Mus. | Alb. cft. gl. 883; Thes. cens. v.ll. fuisse in fonte poetico **879** τρεφόμενος Br (ft. ad Cyr. ador. 68, 248C) | τιθητοὶ H: Vales. **880** τιθεῖ] Schm. ci. ποιεῖ, cf. testt.; Hansen notat τιθεῖ alibi in Hsch. non reperiri **881** τιθίασται] τεθιᾶσθαι Mus., contra ordinem | 'τιμᾶν aliunde irrepsit, ΤΙΘΙΑΣΤΑΙ ex ΤΙΘΡΑΣΙΑΙ [gl. 882] natum est' Schm. **882** τίθρασι] h. e. Τιθράσια Palm. Vales., coll. Ar.; Τιθρασ- exstat in Ar. (codd.) cum Scholl. Athen. Ph. Su; in inscriptionibus rectius Τειθρασ- legitur (cf. Meisterhans-Schwyzer 52) [Cunningham dubitat an haec neutrius generis gl. ad fem. Gorgones ap. Ar. referre possit, etiam minus ad Theopomp. qui, teste Athen., Τιθρασίας ἰσχάδας laudat; ft. Heins. verum vidisse, qui fontem Hesychii ad aliam verbi Τιθράσιος explicationem (ap. Schol. Ar. et Su), a 'Τίθρασος τόπος Λιβύης' itaque aspero derivatam, alludere censeat] **883** Τιθωνοκόμον· ἔθνος; H: Perg. (interpunct.) et Thes. 7, 2179 c (accent.) | Alb. cft. gl. 878, ubi v. adn. **884** Iob praebere τί ἱκανός, …; καὶ τίς ὠφέλεια, …; notat Alb. **885** Alb. cft. gl. 958 | Α 527] cf. gll. α 5839. 8042. π 193 **886** nov. gl. τίκτεν· H: contin. Mus. (interpunct. delere oblitus) | τίκτεν ἀνὴρ] 'Locus male contractus ab Epitomatore videtur. Verba Homeri sunt Il. Φ 188 τίκτέ μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων μυρμιδόνεσσι' Heins. (cf. Pears. 657. Jens. Luc. 227) | μυρμηδόνεσσι H: Mus. **887** i. q. Lat. tiliae ut vid. (G.) **888** ft. v.l. gl. π 4226 (quam et gl. τ 1753 cft. Alb.); nisi a τίλλω derivandum (Orion. 128, 13; Lob. El. 119; ft. etiam LSJ s. v. τῖλα). aliter τίλλει πτερά· ⟨ … ⟩ ci. Schm. **889** ἀναπᾷ H: K | ἀποκόπτει H: Sop.

890 τιλλομένη· λοιδορουμένη (Ar. Thesm. 543) D
891 τιλμός· παιδιά D
892 τιλτόν· εἶδος ταριχίου (Nicostr. fr. 5, 5 K.–A. Plat. com. fr. 211, 2 K.–A.) D
893 *τιμᾴδιον· μικρὰ τιμή [A^{8}]
894 τί μαθών; τί βουλόμενος; D
895 τιμαλφεῖν· τιμᾶν (cf. Pind. Nem. 9, 130 = 54. Aesch. Ag. 922) D
896 τιμαλφής· ἔντιμος, τιμὴν ἀλφάνουσα, διὰ τιμῆς ἀγομένη· Ἴων Φοίνικι δευτέρῳ (TrGF 19 F 43). τινὲς μὲν τὴν †ἰώνιον†, Αἰσχύλος δὲ ἐν Ἐπιγόνοις (fr. 56 R.) ἐπὶ τοῦ ἐντίμου D
897 τιμαί· ὠνα⟨ί⟩. τιμήματα
898 *τιμαλφέστατα· τιμιώτατα (A^{5})[$vg^{2}A^{6}$], πολύτιμα. ἢ ὁσιώτατα (Cyr. epp. pasch. 77, 713B)
899 †Τιμάναξ†· ὁ πρωκτός. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Θεόδωρος D
900 τιμᾶσι· τί⟨ου⟩σιν
901 τιμά⟨σ⟩ω· τιμήσω
902 τιμή· δόξα (Β 197 ..). ποτὲ δὲ καὶ τιμωρία ἢ ἀντέκτισις ἡ κυρία (Α 159. Γ 286) Hom.
903 τί μέλλει⟨ς⟩; τί βραδύνεις;
904 †τιμηδές†· εὐλαβές
905 τιμήεντος· ἐντίμου (θ 393 ..) Ap.S.
906 τιμήορος· τιμωρός. βοηθός (Ap.Rh. 4, 709 ..) D
907 τιμηρύειν· τιμιοπωλεῖν
908 τιμῆς· τίσεως (Ρ 92) Hom.
909 *τιμήσεως· ζημίας (Dem. 24, 140) $A^{7}Br^{184}\Sigma$
910 τιμηταί· οἱ τιμώμενοι τὴν ἑκάστου οὐσίαν (Plat. leg. 843 d) D
911 τίμιος· ἔντιμος, ἔνδοξος (κ 38) Ap.S.

---

892 Poll. 6, 49 **894** = Ph 589, 16 **895** Scholl. Pind. 127 b. Aesch. (Tricl.) 922d **898** cf. Σ τ 179 **902** lex. Hom. τ 154; cf. Schol. A 159. EM 758, 44 **905** = Ap. S. 153, 15 **906** cf. Schol. Ap.Rh. **909** = Σ τ 181 **910** cf. Harp. 130, 9 [ε 117 K.] (epit. = Su ε 2697. Ph ε 1764. E. Gen. [EM 366, 41]) s. v. ἐπιτιμητάς (Lys. fr. 82 S. = 93 C.) **911** Ap. S. 153, 16

---

890 gl. bis scripsit H (semel Ald.) **891** τίλμος H: accent. Schm. coll. Arcad. 59, 4 | παιδιά] cf. Eust. Il. 1258, 1 (4, 576, 2 V.) **892** τίλτον H: accent. Heins. **893** τιμαδία H = A (qui tamen expl. αἵ μακραι [μικραι ci. Drachmann] τιμαι): Mein. ap. Schm.; Alb. cft. (sed vix apte) gl. 904 **896** τιμαιφὴς H: ordo et HSt. Thes. 3, 1552 a | ἀλφάνουσαν H: Mus. | β̄ H, expl. Mus. | ἰώνιον] ὤνιον Sop., ἔνδιον Wil.* **897** τιμαίωνα· H: Schm. post Vales. **899** h. e. Τιμησιάναξ (Sop. Vales. al.), cf. gl. α 7248 | πρώκτος H: accent. Mus. | καὶ] ὁ H: Bergk Rel. com. Att. 184 | Θεόδωρος] v. com. ad. fr. 351 K.–A. **900** τίουσιν] τισίν H: Sop. **901** ⟨σ⟩ reicit Alb., impr. tacite Schm. **902** ἀντέκτησις H: Mus.; ft. ἀντ⟨ὶ τοῦ⟩ ἔκτισις, cf. gl. 957 | ἡ Κυρίου ci. Pears. 658 **903** ⟨ς⟩ Nauck Zt.schr. f. d. Alt.wiss. 14, 1856, 16, coll. Eur. Alc. 255 (locutio etiam i. a. ap. LXX et N. T.); vel βραδύνει (Mus.) **904** ἐ⟩πιμελές Schm. (ἐ⟩πιμηθές id. Philol. 15, 1860, 348 coll. Theocr. 25, 79, sed expl. inepta est, cf. Gow ad loc.) **907** τιμηοπωλῶν, ει sup. ῶ, H (ῶ del. Mus.): HSt. Thes. 3, 1561f

912 *τιμιουλκῶν· τιμὴν αἰτῶν, ἢ ⌞ἕλκων τὴν τιμήν (Prov. 11, 26 vers. ‘ἄλλοι’) vg[1]A[4]Br[182]Σ
913 τιμουλκῶν· αἰτῶν καὶ ἀπαιτῶν
D **914** τιμοῦντας· τιμίους ὄντας
D **915** τιμοῦχος· ἔντιμος. ἀξιόλογος. καὶ ἄρχων, ἰσχυρότατος, μέγιστος
916 τιμῶμαι· καταδικάζω
D **917** τιμώμενος· εὐθυνόμενος. καὶ ἐπιτίμιον ὑπέχων. οἱ δὲ ἐπιτίμια πατρός (Dem. 31, 10)
918 τιμωρεῖσθαι· κολάζεσθαι
919 *τιμωρία· πρόστιμον, ἀνταπόδοσις A[9]. κόλασις. ἢ τιμὴ παρὰ Λυσίᾳ (fr. 332 S. = 510 C.)
920 τιμωροῦσι· καταπονοῦσιν, ἐκδικοῦσιν
D **921** τίν· σοί (Alcm. PMGF fr. 60, 1. Pind. Ol. 5, 16 = 7 . .). ἢ τινά
922 τινακτοπήληξ· σεισολόφος
D **923** τινθαλέῳ· πυρί. διαθέρμῳ (Nic. al. 445)
924 τινθαλέον· διάπυρον. διάφορον. διεφθαρμένον. διαφανές
925 †τιννεῖν†· ἀποδοῦναι
Hom. **926** τί νυ βείομαι· τί δὴ μέλ⟨λ⟩ω βιοῦ⟨ν⟩, ὅ ἐστι ζῆν (X 431)
927 *τιννύμενον· ἀπαιτούμενον. ἀποδιδόμενον A[3](Σ)
Ap. S. **928** τίννυνται· τιμωροῦνται (T 260)
929 *τιννύων· ἀποδιδῶν (v[1]g[2]Br[185])
D **930** τιντόν· ἔφθόν
931 τίξον· δεῖξον
Hom. **932** τιοίμην· τίμιος εἴην (Θ 540 . .)

---

912 Σ τ 182 **917** Su τ 629 **923** Schol. Nic. (a) **925** cf. Schol. Γ 289. Cyr. Br[461]. Σ τ 183 τίνειν· (ἀπο)διδόναι; Theogn. can. 870 (p. 144, 6 C.) **926** cf. Schol. **927** Σ τ 184 **928** = Σ τ 185 = Ap. S. 153, 7 = Schol.

---

912 τιμηουλκῶν H: ordo et K; τιμουλκῶν Pears. 658 coll. gl. 913 **913** τιμιουλκῶν ci. Alb. | αἰτῶν] ‘supplendum τιμήν’ Alb., ⟨τιμὴν⟩ M. L. West **914** sine dubio forma Rhodia participii τιμάοντας, cf. Thumb 1, 187 (§ 153, 1) et inscr. Rhod. Schwyzer 290 D(I) 10 τιμοῦντες (quod tamen ‘magno aestimantes’ significat) **915** interpunct. post ἄρχων add. Palm. **917** οἱ δὲ ἐ. π. ad gl. 919 refert Alb. | ἐπιτιμία H: accent. Schm. tacite **919** τιμὴ] τιμωρία non τιμή significat neque ap. Lysiam neque alicubi (quamquam τιμή potest τιμωρία significare, cf. gl. 902): ft. leg. τίμη⟨σις⟩ (e.g. Lys. 1, 2; cf. gl. 909), nisi τ. παρὰ Λ. aliud celat vel alio pertinet **921** ‘confunduntur τίν et τιν’’ Schm. | v.l.: gl. γ 565 (cft. Alb.) **922** τινακτοπήλιξ H: HSt. Thes. 3, 1542 f | σεισόλοφος H: accent. Mus.; σεισι- Cobet Mnem. 9, 1881, 379 (cf. Schwyzer Gr. 1, 442 1 d), sed in expl. forma aet. infer. tolerari potest **923** διαπύρῳ, θερμῷ Bos Obs. 190, rectius, cf. test. et gl. 924 **924** τινόλλεον H: Jun. Heins. Pears. 658 (ordo; ΘΑ > ΟΛ) | διάφορον dittogr. esse verbi διάπυρον, διεφθαρμένον corruptum e διάθερμον ci. Cunningham post Schm. **925** τιννεῖν] h. e. τίνειν (Mus.; τίγειν teste Schow, errore typogr.), cf. testt. et gl. 357; τιννύειν Theogn. **926** τινυβείομαι H: Mus. | μέλω βίου H: Mus. **927–9** τινν- H = ΑΣ; τιν[ν]- Voss., sed cf. Wack. Unters. 78 **930** τινθόν Alb. coll. Lycophr. 36, sed contra ord., et de ντ pro νθ cf. Bechtel 2, 79 | ἐφθόν H: spir. asp. Alb. tacite

933 τίοιτο· τιμηθείη (Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 197 [37, 1242, 14 M.]) Greg.Naz.
934 τίον μέσον ἡμέρας· ἐτίμων
935 *τῖον ἑταίρων· τὰ ἀπρεπῆ (Σ 81) A^{1} Hom.
936 τί ὀνήσω· τί ὠφελήσω
937 *τίπτε· τί δήποτε vgA^{1}Br^{187}. ἢ κατὰ συγκοπὴν ⌊τί ποτε A^{1}. ἢ ⌊διατί vgA^{1}Br^{187}, ἢ ἱνατί (Α 202 . .) Hom.
938 vacat
939 *τίπτε δέ σε χρεώ[ν]· τίς δέ σε χρεία καταλαμβάνει; (Κ 85) A^{τηπ2} Hom.
940 τίπτε με· διατί με; (Λ 606 . .) Hom.
941 τί πράττεις; τί ποιεῖς; (Men. Georg. 43 . .) D
942 †τίρεα†· ἄστρα
943 *τί ῥέζεις; τί πράττεις; (Theocr. 27, 49) vgA^{1}Br^{188}
944 †τίρεται†· καταμολύνεται. καταπονεῖται (Greg. Naz. c. 2, 2, 4, 10 [37, 1506, 9 M.]) Greg.Naz.
945 τίριος· θέρου⟨ς⟩. Κρῆτες D
946 Τίρυνθα· πόλις ἐν Ἄργει (Β 559) Hom.
947 Τιρύνθιον Ἄργος· τὰς Μυκήνας (SH fr. ad. 1111) D
948 Τιρύνθιον πλίνθε⟨υ⟩μα· ἀντὶ τοῦ τὸ τεῖχος. ὑπὸ Κυ⟨κ⟩λώπων δὲ κατεσκεύαστο (trag. ad. fr. 269 (a) K.–S.) D
949 †τισάμενον†· καταπονούμενον
950 τίσασθαι· τιμωρίας λαβεῖν (Β 356 . .) Hom.
951 τίσατο· ἐτιμωρήσατο (ι 479) Hom.
952 τῖσαι· ἀποδοῦναι (μ 378) Hom.
953 τίς γάρ; τίς δή; (Σ 182 codd.) Hom.
954 *τίς δ' αὖ τοι; τί⟨ς⟩ δέ σοι; (Α 540) Br^{367} Hom.

---

934 Schol. E 535 (sic!). Aesch. Sept. 775c **937** Schol; EM 759, 19. **944** lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 14; Zonar. 1723 **946** cf. Schol. **947** cf. Schol. Soph. El. 4 **950** cf. Schol. **951** = Schol. **952** = Σ τ 187 **954** Schol.

---

934 τίον· H: interpunct. del. Phav.; le. ('quod antiqui Poëtae fragmentum videtur' Alb.) quid significet incertum | ἐμουν, τί super μ, H (leg. Cunningham): Mus. | cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 231, 1 **935** gl. totam del. Mus. | τίον H: accent. Nauck Zt.schr. f. d. Alt.wiss. 14, 1856, 14, qui Homerum agn. | ἑτέρων H: A | τῖον ἑταίρων cum gl. 934 ἐτίμων coniungit Mein. 1857 p. 625, tum nov. gl. ⟨ … ·⟩ τὰ ἀ. **936** τιονήσω H: Mus. **939** χρεὼν H: K | v.l.: gl. 813 **942** v.l. gl. 359 (Hansen) **943** ρεξεις vA (Eur. Alc. 262) **944** h. e. τείρεται (Alb. coll. gll. 361. 362) **945** τίριος] et τ < θ et ι < ε addub. Ahr. Dial. 2, 83. 122. 210; formam esse Σείριος et leg. Τιρίο (genit.) ci. West, Eikasmos 19, 2008, 295–9 | θέρου, κρῆται H: Mus. **946** ad nomin. πόλις Alb. cft. gll. γ 859. λ 2. μ 943 **947** Τιρύνθιον· Ἄργος (sine interpunct. insequ.) H: Pears. 658 **948** ⟨υ⟩ Mus. | τὸ del. Schm. tacite, sed ad hunc articuli usum (rarissimum quidem ap. Hsch.) cf. gll. ρ 88. σ 1148 (quamvis in hac, ut monet R. Kassel, etiam explicandum articulum praebeat) | ⟨κ⟩ Mus. | Sop. cft. gl. κ 4483 (huic a Mein. Anal. Alex. 51 not. coniuncta, sed v. Kannicht–Snell) **949** v.l. gl. 363 (Pears. 658) **952** τίσαι H: accent. Schm. | Alb. cft. gll. 925. 965. ε 1727 **954** αὐτοὶ H: Mus. | ⟨ς⟩ Mus. = Schol. | δή Br et Jens. Luc. 227 coll. Schol.

955 *τίσ[ο]ι· ποίοις A^{4}

Hom. 956 τίσειαν· τιμωρίαν δοῖεν (Α 42)

Hom. 957 *τίσις· ἀντ⟨ὶ τοῦ⟩ ἔκτισις Σ[A^{8}]. ἀτιμία. ποινή A^{8}, τιμωρία (α 40 . .; Χ 19) A^{8}Σ

Hom. 958 *τίς κεν; τίς ἄν; (Κ 303 . .) g^{2}

959 τίσις· τί ποτε

Hom. 960 *τῖσον· τίμησον (Α 508) Br^{472}

LXX 961 *τίσομαι· τιμωρήσομαι (Prov. 20, 9 c) $v^{1}A^{3}Br^{189}$Σ[g^{1}]

962 [τίς γάρ; τίς δή;]

Hom. 963 *τίσουσι· τιμωρήσονται (Ι 603 . .) A^{5}(Σ)

Prov. 964 τίς τρόπος; παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων (Metagen. fr. 7 K.–A.)

Hom. 965 *τίσω· ἀποδώσω (θ 356 . .) A^{7}Σ. τιμήσω (Ι 142)

D 966 τίται· εὔποροι. ἢ κατήγοροι τῶν ἀρχόντων

Hom. 967 τιταινόμενος· τρέχων, ἕλκων, τ⟨ε⟩ινόμενος (Χ 23 . .)

Hom. 968 τιταί[τ]ν⟨ετ⟩ον· ἕλκουσι, τείνουσι (Ν 704 . .)

969 τιταίνειν· σπεύδειν. τ⟨ε⟩ίνειν. κραδαίνειν. ἕλκειν. τίσιν λαμβάνειν. τιμωρεῖν

Ap. S. 970 τιταινομένω· ἐκτετακότες (β 149)

971 Τιτάν· παιδεραστής. καὶ τὸ τοῦ ἀντιχρίστου ὄνομα

972 Τιτανίδα· τὴν Εὔβοιαν, παρόσον Βριάρεω[ν] θυγάτηρ ἦν. ἔνιοι δὲ τὴν Ἀσωποῦ φασι

D 973 Τιτᾶνες· τιμωροί, ἀπὸ τοῦ τιταίνειν. ἄλλοι δὲ οἱ μὴ ἔχοντες ἀποτῖσαι ἀτίτανες ὠνομάζοντο, οἱ δὲ ἔχοντες τιτᾶνες

D 974 Τιτανὶς γῆ· ἤτοι πᾶσα ἡ γῆ, ⟨ἢ⟩ ἡ ⟨Ἀττική⟩ ἀπὸ τῶν κατασχόντων

---

956 Schol.; cf. Σ τ 188 **957** Σ τ 189; Schol. α 40; cf. Ap. S. 153, 8 **960** = Schol. **961** Σ τ 190; gl. Prov. **963** cf. Σ τ 192 **964** Prov. Bodl. 901; Zenob. Ath. 3, 120; Σ″ (Ph 591.9. Su τ 672.) **965** Σ τ 191; Schol. θ **967** Schol.; cf. EM 760, 44 **968** = Schol. **970** = Ap. S. 153, 14 **973** cf. EM 760, 39; Schol. Hes. th. 209 **974** Philochor. FGrHist 328 F 74. Ist. 334 F1 ap. Σ″ (Ph 591, 20. Su τ 677. E. Gen. [EM 760. 36])

---

955 τίσοι H: K; τίοισι (Sapph. fr. 162 V.) ci. Schm. | Alb. cft. gl. ε 3373 **956** τίσοιεν H: Alb. **957** ἀντέκτισις H = Σ: Brun., ut Schol. et (om. ἀντὶ τοῦ) A | de ἀτιμία (H = A) dubito: ἀντίτιμα ci. M. L. West (gl. α 5489), ἀντιτιμία Vales. **959** gl. totam del. Mus.; v.l. esse gl. 1063 ci. Schm. | τί ὧς; Baun. 1914–16, 228 **960** τίσον H: accent. Br **962** gl. totam del. Mus.; dittogr. gl. 953 **964** le. τ. τ. ἵππων testt. | expl. ἐπὶ τῶν παρηλλαγμένον καὶ ἀλλόκοτόν τι ποιούντων Prov. Bodl. **966** altera saltem pars glossae Cretica est, v. Schwyzer 175 **967** ⟨ε⟩ Mus. **968** τίταιτνον H: Mus. ([τ]) et Schm. (⟨ετ⟩) **969** ⟨ε⟩ Alb. coll. gll. 981. ε 6619 **970** ἐκτετακότες H (leg. Cunningham post Hansen) = Ap. S.; -ότε Pears. 659. Alb., -ότι (et τιταινομένῳ) Ald. **971** παιδαρέστης H: Ald. (accent. Alb.) | confusionem Τιτάν et Τειτάν agn. Pears. 659. Palm. coll. Iren. adv. haer. 5, 30 (litterae τειταν sunt 300. 5. 10. 300. 1. 50, h. e. 666, numerus Antichristi teste Apoc. 13, 18) | Schm. cft. gll. α 6862. κ 2225 **972** τιτάνιδα H: accent. Mus.; Τιτανίδ᾽ αἰήν· Wil.* | εὐβοίαν H: accent. Mus. | βριάρεων H: ν leg. ed. 1520, ς Ald., del. Schm. **973** τιτάνες H: accent. Mus. | ἄλλοι δὲ] scil. φασιν ὅτι **974** τίτανις· H: accent. Mus., interpunct. del. Alb. | ⟨ἢ⟩ Mus.; cf. adn. ad gl. 407 | ⟨Ἀττική⟩ Thes. 7, 2237c

975 Τίτανος· ὄρος Θεσσαλίας (B 735). καὶ κονία, ἄσβεστος. οἵ δέ τι γύψου χρῖσμα Hom.+D
976 ⟩τιτανωμένας· γεγυψωμένας
977 *τιτανωτὴ χρόα· γυψωτή, ἢ λευκόχροος [A^{4}]
978 Τιταρήσιος· ποταμὸς Ἠπείρου (B 751 codd.) Hom.
979 τίταξ· ἔντιμος. ἢ δυνάστης. οἱ δὲ βασιλεύς
980 †τιτάσθαι†· στερήσασθαι (Soph. El. 265) D
981 *†τιτένων†· τείνων A^{5}Br^{468}. πέμπων A^{5}. ἕλκων (B 390) Br^{468} Hom.
982 Τιτῆνες· Οὐρανοῦ παῖδες (Ξ 279) Hom.
983 τιτῆναι· βασιλίδες. ⟨Αἰσχύλος Φρυξὶν⟩ ἢ Ἕκτορος Λύτροις (fr. 272 R.) D
984 *τιτθαί· τροφοί (Ar. Equ. 716. Dem. 47, 55) A^{3}
985 τίτθεν· τίκτειν D
986 *τιτθίον· ⟨μαστός⟩ (Ar. Ran. 412. Men. Sam. 266) A^{7}
987 *τιτθή, τιτθός· μαστός (Σ), ἢ τροφός A^{9}Br^{364}Σ
988 *τι τίει· τιμᾷ (I 238. ν 144) A^{6} Hom.
989 τίϱ· τίς. Λάκωνες D
990 τίτλος· πτυχίον ἐπίγραμμα ἔχον (Ev. Ioh. 19, 19 . .) N.T.
991 Τίτορμος· οὗτος Αἰτωλὸς ἀνὴρ διαβεβοημένος ἐπὶ ἀνδρείᾳ καὶ μεγέθει (Hdt. 6, 127, 2) D
992 *τιτρᾶται· τρυπᾶται. διανοίγεται vg^{1}A^{8}Br^{198}
993 τιτυβίζει· ὡς χελιδὼν φωνεῖ D
994 τιτύπαι· αἱ ἐμπύλαι· αἱ πλάναι
995 τιτύρας· ὄρ⟨ν⟩ις ποιός. ἢ τιτυρο$^{δ'}$ D

---

975 1) Schol. 2) Σ τ 194; Erot. τ 6; Poll. 7, 124; Theogn. can. 349 (p. 65, 11 C.) **978** cf. Schol.; Strab. 9, 5, 19, p. 441, 1 C. **980** Σ τ 166; EM 452, 13 **981** Schol.; lex. Greg. carm. (ord. vers.) 569 **982** Hes. th. 207–8; Scholl. Aesch. PV 351 a. Pind. Nem. 6, 1 **986** Theogn. can. 738 (p. 122, 12 C.) **987** cf. Σ τ 193. 195; Poll. 3, 42 **988** Scholl. **991** Athen. 10, 412f (Alex. Aet. fr. 11)

---

975 τι γύψου] ἐπιγύψου H: Arnald. Lect. 129 | χρίσμα H: accent. Schm. tacite | v.l.: gl. 575 **976** h.e. τε⟩τιτανωμένας (HSt. Thes. Ind. v. Τίτανος) **977** τιτανωτὴ· χροὰ (sine interpunct. insequ.) H: Pauw ad Men. et Philem. 109 (interpunct.) et Mus. (accent.) **978** revera Thessaliae amnis (i.q. Europus), cf. testt. et comm. ad Hom.; Hsch. fontem (Schol.) incuriose reddidit **979** τίτας ordo (Pears. 659), cf. gl. 966 **980** h.e. τητᾶσθαι (Pears. 659. G.; Alb. cft. gll. 826. 829–30) | ἐστερῆσθαι Thes. 7, 2239a **981** h.e. τιταίνων (Br, ut Hom. et testt.) **983** ⟨Αἰσχύλος Φρυξὶν⟩ Jun. **986** μαστός A et gl. 865 | v.ll.: gll. 29. 865 **987** contin. H: nov. gl. Ald.; duo lemmata agn. Hansen, cf. ad gl. 743 | ἢ H] ἡ Br, om. A **988** τιτιεῖ H (A?; τιτίει Mus.): Schm. **989** τίϱ] cf. Thumb 1, 91; 'ordo τιτίϱ requirit' Schm., qui (Philol. 13, 1858, 220 et Add. 5, 45) ci. τί⟩ τίϱ; ⟨τί⟩ τίς; **990** ἔχων H: Sop. Pears. 659 **991** τιτόλμος H: m. 1 (ϱ) et Alb. (accent.) **993** τιτυ- ut Eust. Il. 229, 28. 1290, 43 (1, 349, 10. 4, 693, 10 V.): alibi τιττυ- (hic ci. Pears. 659); de verbo v. Dunbar ad Ar. Av. 235 **994** αἱ ἐμπολαῖαι πλάναι reicit Schm. (sed gl. ε 2513, per quam hanc defendit, nunc similiter a Latte emendata est) **995** ⟨ν⟩ Mus. | τιτυρώδης Mus., haud veri similiter; τίτυρος δ′ (i.e. τέσσαρα) ⟨σημαίνει⟩ ci. Schm.

D **996** τίτυρος· σάτυρος. κάλαμος. ἢ ὄρνις (Theophr. char. 5, 9)
D **997** τιτύρινος· μόναυλος. ἢ αὐλὸς καλάμινος
Ap. S. **998** *τιτύσκετο· ἡτοιμάζετο (Br^{375}), παρεσκευάζετο (Θ 41 . .). κατεστοχάζετο (Ν 159 . .)
Hom. **999** *τιτυσκόμενοι· εὐστοχοῦντες A^{10}, στοχαζόμενοι (Γ 80 . .) (Br^{455})
Hom. **1000** τιτυσκόμενος· τὰ αὐτά (Λ 350 . .)
D **1001** τιτώ· ἠὼς ἢ αὔριον (Callim. fr. 21, 3 Pf.). ἢ τίνι (Sapph. fr. 115, 1 V.)
1002 τί ὑμῖν διαφέρει; τί ὑμῖν μέλει; (Dem. 4, 11)
D **1003** τίφαι· αἱ ὀλύραι. καὶ τιφή [ἐν τοῖς ἕλεσι]
D **1004** τιφαίας· τὰς τῶν θηρῶν καταδύσεις
D **1005** τίφ⟨ε⟩ια ὄρνεα· τὰ ἐν τοῖς ἕλεσι γινόμενα
D **1006** τῖφος· ἕλος (Ap. Rh. 2, 822)
D **1007** Τῖφυς· ὁ ἐφιάλτης, νέαλυς. καὶ ὁ τῆς Ἀργοῦς κυβερνήτης (Ap. Rh. 1, 105 . .)
1008 τί φῶ; τί εἴπω;
1009 †τιχίζομαι†· σκέπομαι (Basil. Seleuc. serm. 15, 2 [85, 196A M.])
D+Hom. **1010** τίω· σοῦ (Rhinth. fr. 10 K.–A.). ἢ ⌊τιμῶ (Δ 257 . .) A^{2}Σ. ἢ ⌊τύχω [A^{1}]
D **1011** τλᾶθι· ὑπόμεινον (Pind. Pyth. 4, 491 = 276)
1012 τλαιπαθές· ταλαίπωρε
1013 *τλάς· ὑπομείνας (Eur. Herc. 1250 . .) vgA^{1}Br^{199}. ἢ ποιήσας (ib. 1184)
1014 *τλασίφρονα· ὑπομονητικόν Br^{370}
D **1015** τλήθα· ὡραία. Κυρηναῖοι
D **1016** τλήθυμος· ἰσχυροκάρδιος (AP 9, 472, 1 . .)
Hom. **1017** *τλήμων· ὑπομονητικός (Ε 670 . .) v$^{\text{τρι}28}$A^{11}

---

996 Ael. v. h. 3, 40; Schol. Theocr. 7, 72d **997** Amerias ap. Athen. 4, 176c. 182d; Eust. Il. 1157, 38 (4, 233, 1 V.) **998** Ap. S. 153, 9; Scholl. **999** cf. Schol.; EM 761, 1 **1000** cf. Schol.; Su τ 697 **1001** ad τιτώ = ἡμέρα v. Pfeiffer ad Callim. **1003** τ. et ὀ. distinguunt Theophr. h. pl. 8, 9, 2, al. **1006** Schol. Ap. Rh. (b); EM 760, 55 **1007** 1) Σ′ τ 197; Moer. 211, 4 [τ 29 H.]. 2) Apollod. bibl. 1, 9, 16; Aphrod. FGrHist 386 F 1 (St. Byz. 150, 7 [α 557]) **1008** = Σ τ 196 **1010** 1) Ap. Dysc. pron. 74, 17. 75, 24. 2) Σ τ 198; Schol. **1011** cf. Σ τ 199; Schol. Pind. **1017** Schol.

---

997 τιτυρῆνος H: Sop. Heins. | Degani Mac. Gl. no. 141 **998** ἠτυμάζετο H: Mus. (οι) et Ald. (spir. asp.) **1001** τί τῶ H: Voss.; confunduntur τιτώ et τίῳ (Schm.) | πῶς H: Toup 4, 141 | τινί H: accent. R. Kassel **1003** aut ἐν τοῖς ἕλεσι del. ut dittogr. e gl. 1005 (Schm.) aut τίφεσιν· τοῖς ἕλεσι leg. (post Mus.) **1005** τίφια· H: ⟨ε⟩ M. L. West, interpunct. del. HSt. Thes. Ind. | τὰ errore om. Schr. **1007** τιφὺς H: accent. Mus. | νέαλυς] ἐπιάλης Piers. p. 373 (R. Kassel cft. gl. ε 4612); an ἠπιάλης? **1009** h. e. τειχίζομαι (Ald.); Basil. habet ἀθανάτῳ σκέπῃ τειχίζομαι **1010** gl. totam del. Mus. | τύχω ad εἴω i. q. ὦ refert Schm. **1011** τλάθι H: accent. Mus. **1012** τλαπαθές Salm., cf. gl. 1022 **1013** πονήσας ci. Alb. coll. gl. 1018; ‘sine caussa, nam ἔργον τλάς i. e. ποιήσας’ Schm. **1014** Alb. cft. gl. 73, ad quam v. adn. **1015** ingeniose, sed vereor ut recte, Schm. ci. ταλιθά· τὸ κοράσιον (Ev. Marc. 5, 41; cf. gl. Ev. Matth. [sic] ταλιθακούμ· τὸ κοράσιον ἀνάστηθι); tum ft. Σύροι

1018 *†τλημαθεῖν†· ταλαιπωρεῖν ($vg^1A^8Br^{200}$), πονεῖν (Cyr. in xii proph. 2, 224, 11 . .)
1019 *τλημόνως· ἐλεεινῶς (Eur. Tr. 40) A^{10}(vg^2Br^{201})
1020 *τλῆναι· ὑπομεῖναι $g^6\Sigma$, τολμῆσαι, παθεῖν (Α 534. Ε 383 . .) Ap. S.
1021 *τληπάθειαι· ὑπομοναί A^9, ταλαιπωρίαι (Cyr. ador. 68, 185D)
1022 *τληπαθής· ὑπομονητικός (Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 1038 [37, 1100, 11 M.]. Cyr. in xii proph. 1, 670, 1 . .) A^7Br^{202}
1023 τλῆσις· τόλμα. θράσος
1024 τλησίπονος· τολμηρός, καρτερικός (Opp. hal. 1, 35) D
1025 *τλῆτε· ὑπομείνατε (Β 299) $A^{13}Br^{466}$ Hom.
1026 *τλητικῶς· ὑπομονητικῶς (Phil. quod omn. prob. 24 . .) $Br^{369}\Sigma$
1027 *τλητῶν· ὑπομονητικῶν A^{12}
1028 τμάγεν· διεχωρίσθησαν, διέστησαν, ἐτμήθησαν, ἐσχίσθησαν (Π 374) Ap. S.
1029 Τμάριον· ὄρος Ἀρκαδίας
1030 Τμάριος· Ζεὺς ἐν Δωδώνῃ D
1031 τμήγας γατόμος· ἀροτήρ D
1032 τμῆγος· [ἀρότης] βούτμημα D
1033 τμήδην· τμητικῶς, τομῶς. ταχέως. ἀποκεχ⟨ω⟩ρισμένως. βέλτιον δέ, ὅσον ἐπιτεμεῖν καὶ οὐκ εἰς βάθος τρῶσαι· ‘τμήδην αὐχέν[ες]᾽ ἐπῆλθεν’ (Η 262) Hom.+Ap. S.
1034 τμηθεῖσα· κοπεῖσα
1035 τμηθῆναι· ⟨...⟩
1036 τμῆξαι· τεμεῖν. ⟨δια⟩λαβεῖν (Iliu persis fr. 4, 4 Bern.)
1037 τμήξας· τὰ αὐτά (Λ 146 codd.) Hom.
1038 τμητός· τμῆμα

1018 E. Gud.531, 38; Zonar. 1735 **1019** Σ τ 200 **1020** Σ τ 201; Ap. S. 153, 17; Scholl. **1022** cf. Σ τ 202 **1023** Zonar. 1735 (le. tantum) **1024** Schol. Opp. **1025** Schol.; cf. EM 761, 14 **1026** = Σ τ 204 **1028** Ap. S. 153, 19 **1033** Σ τ 205; Schol.; Ap. S. 153, 18 **1034** Su τ 714

1018 h.e. τληπαθεῖν (K) **1020** Alb. cft. gl. 1023 **1021** τληπαθείαι H: accent. Mus. **1027** τλητῶν HA, sed prob. ad Ω 49 τλητόν referendum **1028** Alb. cft. gll. α 7477. ε 4315 **1029** Τμάρος (vel Τόμαρος) revera mons est apud Dodonam (v. testt. ad gl. 1105), cuius τὸ ἐθνικόν est Τμάριος, ut ap. Callim. fr. 23, 3 Pf. h. Cer. 51. Hsch. talem locum ft. male interpretatus est; cf. ad gl. 978 et Hansen ad gl. ρ 509 **1031** τμήγας· γατόμος (sine interpunct. insequ.) H: Cunningham, nam γατόμος verbum poeticum est (le. tragico anonymo tribuerat HSt. Thes. 3, 1408 e) | γατόμενος H: Mus. **1032** ἀρότης del. Schm. ut v.l. gl. 1031 ἀροτήρ; ἀρότου Mus. | Schm. cft. gl. 1038 **1033** ἀποκεχρισμένως H: Bos Obs. 190. Kust. | τμήδην² nov. gl. H: contin. Mus. | αὐχένες H: Mus.; δ'αὐχέν' ex Hom. Jens. Luc. 227 **1034** τμηθεῖσα] τ om. rubr., add. Mus. **1035** ⟨κοπῆναι⟩ Mus. **1036** contin. H: nov. gl. Mus. | ⟨δια⟩ Mein. 1857 p. 625 **1038** τμητός adiectivum est, itaque τμητόν ci. HSt., τμητύς Alb.; ft. f. l. gl. 1032 (cft. Schm.)

Hom. **1039** *Τμῶλος· ὄρος (Β 866 . .) (A^{1}). καὶ ποταμός

Ap. S. **1040** τό· τὸ ἄρθρον οὐδέτερον προτακτικόν· [ἢ γὰρ] ‘τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδ⟨ο⟩ιο[ν]’ (Ι 579). καὶ ἀντὶ τοῦ τοῦτο· ‘⟨τὸ⟩ μὲν οὔποτε φύλ⟨λ⟩α[τε] καὶ ὄζους φύσει’ (Α 234–5)

1041 τοάκης· χιτὼν σχιστός

1042 τόβλικος· κρουματίου μίμησις

1043 *τό γε ἧκον· ὅσον δυνατόν (Cyr. in xii proph. 1, 269, 20–1 . .) Br^{425}[vg^{2}A^{3}Σ]

1044 τογέρα· μοιχός. λαλαχός

1045 τὸ δ᾽ αὐτό· τὸ αὐτὸ δέ. ὁμοίως δέ

1046 *τὸ δεῖν· τὸ δέον vg^{1}A^{3}Br^{204}

1047 τὸ δήϊον· τὸ πολέμιον

Hom. **1048** τόδ᾽ ἱκάνεις· ἐνθάδε ἥκεις (Ξ 298 . .)

1049 τὸ ἐνσώματον· τὸ μετὰ σώματος (Greg. Naz. or. 28, 9 [36, 37A M.])

1050 *τὸ ἠλύσιον· ὁ παράδεισος (Synes. prov. 2, 3 [p. 121, 17 Terz.]. Anth. App. 672, 2) vgA^{1}Br^{205}

1051 *τὸ ἤνυστρον· μέρος τῆς κοιλίας τῶν μηρυκωμένων A^{3}

LXX **1052** *τὸ θεέ· π[αρ]αστάς (3. Regn. 14, 28) (g)A^{1}(Br^{285})

Hom. **1053** τοί· οἱ (Ρ 361 . .). οὗτοι (Α 447 . .). καὶ σύνδεσμος παραπληρωματικός (Ε 801 . .). καὶ ἀντὶ τοῦ σοι (Α 28 . .)

1039 Schol.; cf. Ap. S. 153, 20 **1040** Ap. S. 153, 28 **1043** Σ τ 206 **1051** Poll. 2, 204; Schol. Nic. ther. 579 fin.; Ph η 205

1039 ποταμός susp. Cor. (prob. J. G. Schneider Theophr. 5, 525); expl. Scholiastae ὄρος Λυδίας, ἀφ᾽ οὗ καταφέρεται ὁ Πακτωλὸς ποταμός incuriose abbreviata esse videtur **1040** spatium unius litterae et τὸ H (pro spatio unius litterae et ὁ, quare rubricator τ non addidit): nov. gl. Mus. | ἢ γὰρ H: om. Ap. S., del. Schm. | ἡμυσὶ H: ed. 1520 | οἰνοπεδίον H: Mus. | ⟨τὸ⟩ Mus. | φύλατε H: Mus. **1041** τονάκης (i. q. Lat. tunica) Cor. ap. J. G. Schneider Gr.–Deutsch. Wörterb. Suppl. 179 | Alb. cft. gl. σ 3034 **1042** ft. τὸ βλίκος, cf. βλίτυρι / βλίτυρον i. q. χορδῆς μίμημα gl. β 754 (cft. Alb.). EM 201, 5. 43; ad talem conflationem v. Ar. fr. 914 K.–A. cum adn. **1043** δύναται vgAΣ **1044** λαλαχός] μαλακός HSt.; λάγνος Heins.; μάχλος anon. ap. Schm. aliter Schm. Philol. 11, 1856, 397 et in edit. ci. τό ⟨ῥά οἱ⟩ γέρα (δ 66) vel τὸ γέρας (Eur. Bacch. 1179)· μοῖρα, λάχος **1045** spatium unius litterae et τὸ H (pro spatio unius litterae et ὁ, quare rubricator τ non addidit): nov. gl. Mus. **1046** cf. V. Schmidt Sprachl. Unters. zu Herond. 118 sqq., praesertim 121 sub fin. locutio τὸ δεῖν passim ap. Cyr. reperitur, sed δεῖν semper infin. est | Alb. cft. gl. δ 491 **1047** an ἔπλε⟩το δήϊον (Opp. cyn. 2, 335)? | Alb. cft. gl. δ 777 **1048** τόδ᾽ in initio versus H (pro spatio unius litterae et όδ᾽, quare rubricator τ non addidit): nov. gl. Mus. | ἱκανεῖς H: accent. Mus. | ἔνθα δὲ H: Mus. (ἔνθαδε: accent. Hansen) **1050** τὸ ἠλύσιον saepius cum verbo πεδίον vel sim. coniungitur **1051** τὸ] τ om. rubr. in initio versus, add. Mus. | μηρυκομένων H = A: Mus. **1052** τόθεε H: A | παραστάς H = gA: Perger, cf. Br; παραστάς def. Ernesti 268 ut a falsa interpretatione Theodoreti ad Ezech. 81, 1221B M. **1053** τοί· οἱ] τοῖοι H (τοῖσι leg. Schow perperam): Cunningham post Mus. et Schm. | τοῦ σοι] τούτοις H: M. L. West; ad τοῖσι (cf. gl. 1075) pertinere censet Schm.

1054 *τοιά⟨σδε⟩· τοιαύτας (g^{4}) [τοιάσδε]
1055 τοιγάρ· τοιγαροῦν. σύνδεσμος (Α 76 . .) Hom.
1056 *τοιγαροῦν· ὅθεν δή. ἢ οὐκοῦν vg^{10}A^{28}Br^{210}Σ
1057 *τοιγάρτοι· καὶ γάρ ⟨τοι⟩, τοιγαροῦν A^{31}
1058 τοὶ δέ γε· ἐκεῖνοι δέ, ἢ οὗτοί γε
1059 τοιθορύκτρια· ἡ τοὺς σεισμοὺς ποιοῦσα
1060 τοιθορύσσειν· σείειν
1061 *τὸ ἱερόν· τὸ θεῖον vg^{1}A^{22}Br^{206}
1062 τοί κεν· οἵτινες ἄν (Β 346 . .) Hom.
1063 τοῖν· τί ποτε. Κρῆτες D
1064 τοΐιν· ἐκείνων (Λ 110 . .) Hom.
1065 *τοίνυν· διὰ τοῦτο A^{30}[vg^{17}Br^{212}Σ]
1066 †τοινισται† φράσαι· ἀγγεῖλαι. εἰπεῖν
1067 *τοῖο· τούτο⟨υ⟩ vg^{13}A^{29}Br^{211} ἢ αὐτοῦ (Α 380) Hom.
1068 τοῖοι· τοιοῦτοι· ἀγαθοί (Γ 153 . .) Hom.
1069 τοῖον· τοιοῦτον (Β 482 . .). οὕτως (Χ 241). ἀγαθόν (Ψ 16). τοῦτον. τάσσεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ Hom.
1070 τοῖος· τοιοῦτος (Δ 289 . .) Hom.
1071 τοίοις δέ· τοιούτοις δέ (Opp. hal. 3, 337) D
1072 *τοίους· τοιούτους (Α 262 . .) g^{9}A^{27}Br^{209} Hom.
1073 τοί ῥα· οἵτινες δή (Λ 8) Hom.
1074 *τοῖς· τούτοις (Β 433 . .) g^{15} Hom.
1075 *τοῖσι· τοῖς σοῖς (α 295 . .). ἢ ⌊ἐν ἑαυτοῖς A^{26}Br^{208}[g^{8}]. ἢ A^{26} ἐν τούτοις (Α 68 . .) A^{26}g^{8}v^{τον6}Br^{208} Hom.
1076 τοῖς τῇδε· τοῖς ἐνθάδε
1077 τοῖς τυχοῦσι· τοῖς ἐντυγχάνουσι (Greg. Naz. c. 1, 1, 5, 81 [37, 436, 4 M.]) Greg.Naz.

1056 Σ τ 209 **1062** cf. Schol. **1065** Σ τ 211 **1067** Schol. **1068** Schol. **1069** Scholl. B. X; Schol. AbT ad Ψ 16a **1070** cf. Schol. **1071** Schol. Opp. **1072** = Schol. **1075** Schol. min. (P. Oxy. 2405, 27) ad Α 68; Su τ 831

1054 le. τοῖα, correctio ad fin. τοιάσδε H: Cunningham (cf. Hansen ad gl. π 2415); g habet τοια και τοιαδε· τοιαυτα; 'videntur τοῖα et τοίας coaluisse' Schm. (h. e. τοῖα· ⟨ … τοίας·⟩) **1056** ἢ om. KΣ | οὔκουν H: Pears. 660. Alb. **1057** expl. καὶ γάρ, τοιγαρ^{τοι} H: A; cf. Denniston Gr. Part. 113. 566–7 **1058** τοιδέγε H: vel τοίδε γε (Schm.) vel τοὶ δέ γε leg.; neutrum repperi **1059–60** cf. Schwyzer Gr. 1, 647 a) 1 **1061** τὸ ἱερόν saepissime i. q. templum; adiective reperitur ap. Hippocr. ad ὀστέον, ap. Cyr. ad γράμμα et sim. **1062** τοῖκεν H: Mus. **1063** v. ad gl. 959; τ⟨ί⟩ ὧν; Baun. 1914–16, 228; 'unklar' Schwyzer Gr. 1, 617 not. 6 **1064** gl. totam del. Mus. (antea ci. τοῖο, sed cf. gl. 1067) | ἐκείνου H: Schm. **1065** διατοῦτο H: A; δια γαρ τουτο vgBrΣ **1067** τοῦο· τοῦτο H: K; Schm. tamen censet gl. esse confusionem verborum τοῖον (Ε 7 . .) et τοῖο **1068** gl. totam del. Mus. **1069** τοιὸν H: accent. Mus. | τοῦτον nov. gl. H: contin. Mus. | ἐπὶ θαυμασμοῦ] Hansen cft. gl. 1188 **1070** gl. totam del. Mus. **1071** τοιοῖς H: accent. Schm. tacite **1072** gl. totam del. Mus. **1075** 'Confundit τοῖσι et τεοῖσι' Schm. | ἑαυτοῖς] αὐτοῖς K **1076** τοῖς· H: interpunct. del. Ald.

1078 τοιχοδιφήτωρ· τοιχωρύχος
Hom. **1079** τοῖχος· τοῦ πλοίου ἡ πλευρά (Ο 382 . .)
1080 *τοιχωρύχος· ληστής (Ar. Plut. 204) vg^{20}A^{32}Br^{214}[Σ], κλέπτης g^{20}Σ
D **1081** τοίως· ἰσχυρῶς. καλῶς. ἀκριβῶς (Ap. Rh. 3, 1399)
D **1082** τοκάδερ· ἔγκυοι
Hom. **1083** τὸ καί· διὸ καί (Γ 176 . .)
1084 τὸ κατὰ γᾶς ξίφος· θηρίδιον σκολοπένδρᾳ ὅμοιον
1085 τοκέες· πατέρες, γονεῖς
Hom. **1086** *τοκεῦσι· γονεῦσιν (Δ 476 . .) gA^{2}v^{τοι19}Br^{216}. ἐγγόνοις
Hom. **1087** *τοκέων· γονέων (Ο 660 . .) (vgA^{1}Br^{215}Σ)
Hom. **1088** τόκος· γένεσις (ο 175)
Hom. **1089** τὸ κρήγυον· τὸ ἀληθές (Α 106)
D **1090** τὸ κῦρος· ἡ ἐξουσία, ἡ δεσποτεία (Plat. Gorg. 450 e)
1091 †τόλα†· τότε (Pind. Ol. 6, 112 = 66. Epicharm. fr. 145 K.–A. . .)
Eur. **1092** τὸ λαιόν· τὸ ἀριστερόν (Eur. Suppl. 705 . .)
1093 †τὸ λέσπευσεν†· εἰργάσατο
D **1094** τολμήσω· καρτερήσω (Aesch. Sept. 1058)
D **1095** τολμητίας· προπετής, αὐθάδης, ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἐπιχειρῶν (com. ad. fr. *430 K.–A.)
1096 τόλυξ· αἰδοῖον
LXX **1097** *τὸ λοβόν· τὴν ἀρχὴν τοῦ ὠτός (Exod. 29, 20 . .) A^{6}
D **1098** τολύπαι· τὸ κατασκευαστὸν ἔριον (Soph. fr. 1102 R.)
+Hom. **1099** τολυπεύειν· ταλαιπωρεῖν. μοχθεῖν. στρέφειν. μηχανᾶσθαι. ἐργάζεσθαι (Ξ 86)
1100 *τολύπευμα· τὸ κατασκευαστὸν ἔριον vg^{1}A^{8}Σ
1101 *το[πο]λυπεύσας· κατεργασάμενος (Eur. Rhes. 744) A^{3}
Ap. S. **1102** τολύπευσεν· ἐξειργάσατο (Ω 7 . .)
1103 τολυπευτικώτατος· ἐργαστικώτατος. ἐπιτελεστικώτατος

1078 Theogn. can. 135 (p. 25, 3 C.) **1080** Σ τ 212; Theogn. can. 491 (p. 86, 32 C.) **1083** cf. Schol. **1086** Schol. **1087** cf. Σ τ 213; Schol. Γ 140 **1089** Schol. **1094** = Schol. Aesch. (b) **1098** cf. Schol. Ξ 86 **1099** EM 761, 52; Σ τ 216; Schol. **1100** Σ τ 218 **1102** Ap. S. 153, 32; Schol.; plura ap. Dyck ad Heliod. fr. 40

1078 τοιχορύχος H: Mus. **1079** ἢ H: Mus. **1081** τοιῶς H: accent. Mus. **1082** τὸ κάδερ H: Mus.; Laconice vel Eleatice (Thumb 1, 91. 243) | ἔγκυος H: Alb. **1083** τόκαι· διόκαι H: Mein. Zt.schr. f. d. Alt.wiss. 7, 1849, 415 **1084** καταγὰς H: Mus. | σκολωπένδρᾳ H, corr. m. 1 **1087** τοκήων ΚΣ (Γ 140 . .) **1089** de interpret. Homeri (recte ἀγαθόν) v. Leum. Hom. Wört. 33–4 **1090** ἡ^{2}] ἢ ci. Hansen **1091** h. e. τόκα (Mus.) **1093** τολέσπευσεν Mus.; v. l. gl. 1102 **1095** προπέτης H: accent. Schm. tacite **1097** λωβὸν H: Mus.; λοβόν neutrum non reperitur (i. a. cf. gl. λ 1187); τὸ⟨ν⟩ contra ord.; ὑ⟩πὸ λοβόν Schm. (coll. Aesch. Eum. 158, sed ibi λοβός i. q. iecur) **1098** τολύπη Salm. | expl. huius gl. ad gl. 1104 et huc inde τὰ – καλοῦσιν trsp. Biel | κατασκεύαστον H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. 1100 **1100** κατασκεύαστον H: accent. Mus. **1101** τοπολυπεύσας H, τοπυπευσας A: Mus. **1102** v. l.: gl. 1093

1104 τολύπη· τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν, ἃ καὶ βήρηκας καλοῦσιν. καὶ ἀγαθίδιον στήμονος, ἢ ῥοδάνης (Ar. Lys. 586) D
1105 Τόμαρος· τὸ ἐν Δωδώνῃ ὄρος. καὶ προφήτης. καὶ ἱερεύς. καὶ θύτης. καὶ μάντις D
1106 τὸ μεταξύ· τηνικάδε
1107 τὸ μελάνδρυος· τὸ μέσον τοῦ ξύλου· διὰ τὸ εἶναι εὔτονον τοῦτο τὸ μέρος. ἄλλοι δὲ διαστείλαντες τὸ μέλαν δρυός εἰς δύο μέρη λόγου ἀποδεδώκασι τὸ μέσον τῆς δρυὸς μέρος μέλαν εἶναι καὶ ἄσηπτον διαμένειν (ξ 12) Hom.
1108 τομεύουσι· τέμνουσι
1109 τομεύς· τμητής, ἤγουν ὁ τέμνων (trag. ad. fr. 412 K.–S.)
1110 τομή· ἡ ῥίζα, ὅθεν ἐτμήθη (Α 235). καὶ ἡ πληγὴ τοῦ ξίφους (Soph. Tr. 887) Hom.+D
1111 τόμια· τὰ ἀποτμήματα, καὶ ἀκρωτηριάσματα τοῦ νεκροῦ (Ar. Lys. 186). οἱ δὲ τὰ ἱερά, ἃ σφάζοντες ὀμνύουσιν (Aeschin. 2, 87) D
1112 *τό μοι· τοῦτό μοι (Π 55) vg[τον7] Hom.
1113 *τόμος· χάρτης (1. Esdr. 6, 22). ἢ ⌊ὁ τέμνων (Plat. Tim. 61 e) Br[336] LXX+K
1114 τόμουροι· προφῆται. ἱερεῖς. οἰωνοσκόποι. διάκονοι (π 403 v. l.) Hom.
1115 *τομώτερος· ὀξύτερος, ⌊δυνάμενος τέμνειν (Ep. Hebr. 4, 12) [vgA[1]Br[218]] N.T.
1116 τόν· ἄρθρον ἀρσενικὸν προτακτικὸν πτώσεως αἰτιατικῆς (Ε 146 . .). ἢ τοῦτον (Τ 96 . .). ἢ *ὅντινα (Α 36 . .) g[3] Ap. S.
1117 τοναία· φωνῆς τάσις (Alex. fr. 174, 2 K.–A.) D
1118 τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς· γραμμή τις ⟨ἐν⟩ τῇ παιδιᾷ τῶν πεσσῶν, ἱερὰ καλουμένη (Men. fr. 205 K.–A.) D
1119 τὸν δ᾽ ἄρ· πρὸς τοῦτον δέ (Α 148 . .) Hom.

1104 Ael. Dion. β 13; Tryph. fr. 118 Velsen **1105** Strab. 7, 7, 11, p. 328, 21 C.; St. Byz. 628, 3; Eust. Od. 1760, 46 (2, 72, 35 St.) **1107** de Aristarchi et Cratetis interpr. v. Schol. BHQ **1110** cf. Schol. **1111** Eust. Od. 1671, 61 (1, 398, 4 St.); Schol. Aeschin. 2, 87 (195) **1112** Schol. **1113** Ammon. 476; Ioh. Philop. de voc. (rec. A) τ 7; Su τ 756 **1114** Strab. 7, 7, 11, p. 328, 27–329, 6 C. **1115** aliter gl. Apost. 245 **1116** Ap. S. 153, 21; Schol. A 36 **1117** Σ''' (Ph 594, 22. E. Gen. [EM 761, 56]) **1118** Σ'' (Ph 594, 20. Su τ 758) **1119** cf. Schol.

1104 βήρικας H: Salm. Plin. exerc. in Solin. p. 90aA | Sop. cft. gl. β 572, Alb. gl. β 213 | cf. Lob. Aglaoph. 1076 | v. ad gl. 1098 **1105** τομαρὸς H: accent. Mus. | cf. gl. 1114 et adn. ad 1029 **1106** τομέταξο H: Mus.; hoc tamen vix τηνικάδε significat, etiam minus τὸ μέταξε (Mein. 1857 p. 625; cf. gl. 96 et West ad Hes. op. 394) **1107** μέλαν δρύος H: Mus. | μελάνδρυος H: Mus. | δύο] η̄ H ut vid. (non β̄): Mus. | μέσον] μέλαν H: Alb. | μελανεῖναι H: Mus. | ἄσι, sscr. π., H: Mus. **1109** Alb. cft. gl. ε 1736 **1111** τομία H: accent. Pears. 660 | σφάζονται H: Mus. | Schm. cft. gl. ε 3375 **1113** duas significationes coniunctas esse, accentus discrimine amisso, notat Alb. **1114** Alb. cft. gl. 1105 **1117** φωνὴ στάσις H: HSt. Thes. 3, 1283f **1118** τὸν· H: interpunct. del. Ald. | ἀφιερὰς H: Mus. | ⟨ἐν⟩ Mus., ut Σ'' | πιδία H: Mus. | ἱερᾶ: accent. Mus. | v. Kassel ad Men. **1119** τόνδαρ H: Mus. (oblitus tamen ό mutare: vidit Hansen)

1120 *τὸν εὐθυτενῆ· τὸν ὀρθόν (Cyr. trin. p. 504, 16 [2, 138 Dur.]) A^{12}

Att. **1121** *τονθορύζει· ἀτάκτως λαλεῖ. γογγύζει vg^{1}A^{8}Br^{343}Σ. ψιθυρίζει vg^{1}A^{8}Σ. καὶ τονθρίζει τὰ αὐτά

1122 τονθρύς· φωνή

D **1123** τόνθων· παρὰ Κορίννῃ (PMG fr. 685) ἐπὶ νωτιαίου κρέως τὸ ὄνομα

D **1124** τόνος· ἔντασις, ἰσχύς, ῥώμη, δύναμις (Dem. 18, 280. Aeschin. 3, 210)

D **1125** τόνους· τὰς κειρίας, ἀπὸ τοῦ τετάσθαι

1126 τὸν ὀπισθότατον· τὸν ὀπίσω, τὸν τελευταῖον, τὸν ἔσχατον

1127 τὸν οὐδόν· τὸν βατῆρα. ὁδοποιόν

Hom. **1128** τόν ῥα· τὸν δή (Π 228 v. l.)

1129 τὸν σόν· τὸν ἴδιον

1129x ⟨τὸν⟩ τέρ[τρε]μονα· τὸ τέλος

Hom. **1130** τό νυ γὰρ κατεάξαμεν· τοῦτο γὰρ τὸ δόρυ κατεάξαμεν (Ν 257)

1131 *τόνῳ· λίαν g^{4}A^{13}Br^{219} †τέρατι†

1132 τοξεύομαι· ἀποστεροῦμαι

1133 τοξεύοντο· τόξα ἔτεινον

D **1134** τοξίου βουνός· τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐν Σικυῶνι. βέλτιον δὲ ἀκούειν τὴν ἐν Δελφοῖς Νάπην λεγομένην· ἐκεῖ γὰρ καὶ ὁ δράκων κατετοξεύθη. καὶ ὁ ὀμφαλὸς τῆς γῆς τάφος ἐστὶ τοῦ Πύθωνος

Hom. **1135** τόξον· κυρίως αὐτὸ τόξον (Β 718 . .). δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τοξικὴν ἐμπειρίαν (Β 827), καὶ αὐτὰ τὰ βέλη (Ο 709)

D **1136** τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς· συστρέφειν αὐτάς (Ar. Lys. 8)

D **1137** τοξόται· οἱ δημόσιοι ὑπηρέται (Ar. Ach. 54)

1121 Σ τ 221; Phryn. praep. soph. 115, 10 **1124** cf. Σ τ 222 **1125** Poll. 10, 36 **1128** cf. Schol. **1131** Ap. Dysc. adv. 167, 2 τόνῳ adv. (ft. ap. Hippocr. prorrh. 1, 36 [5, 518, 12 L.], ubi ξὺν τ. codd., ξὺν om. Galen. ad loc. 16, 585 K.) **1134** Theogn. can. 229 (p. 42, 22 C.); Schol. Pind. Pyth. 1 inscr. (b) (2, 7, 15 Dr.) **1135** Schol. Β 827 **1136** Schol. Ar.; Phryn. praep. soph. 43, 13; Σ''' (Ph 595, 3. EM 762, 8) **1137** Schol. Ar. (ii) (Su τ 771); ft. Ph 594, 2 (le. τολοται)

1120 contin. H: nov. gl. Ald. **1121** ἀτάκτως H = A, ὑπόπτως vgBrΣ | τονθρίζει] τονθορίζει Mus.; τονθρύζει Schm. (cf. Herond. 8, 8) **1123** νοτιβίου H: Mus. **1126** ad Θ 342 τὸν ὀπίστατον (Schol. τὸν τελευταῖον) referunt Pears. 660. Schm. | cf. gl. ο 1026 **1127** ὁδοποιόν hic non aptum, nisi quis de οὐδόν = ὁδόν ρ 196 somniabat **1129x** nov. gl. et le. suppl. Cunningham ([τρε] Mus.) coll. gl. 543 et Cyr. g$^{τοσ 4}$ τον τερμονα· τον καμπτηρα. aliter Schm., qui censet (Philol. 11, 1856, 397) confusas esse gll. τὸν σόν et τέλσον· τέρμονα, τέλος, πέρατα (gl. 447; cf. ad gl. 1131) **1130** τονὺ H: G. **1131** τέρατι] δυνάμει Biel coll. Cyr. Br; πέρατα ci. et ad gl. 1129 transp. Schm. (at numerus obstat) **1133** τοξεύομαι sensu medio non reperitur: an τόξευον[το] (dittogr.)? **1134** τοξιούβουνος H: Mus.; Λοξίου Dobree Adv. 1, 582; βωμός L. Dind. 7, 2293 c (Mein. 1857 p. 625 [sed in ed. Callim. 154–5 Musuri lect. defendit]), sed cf. gl. β 946 **1136** τοξοποιεῖν· τὰς ὀφρῦς (sine interpunct. insequ.) H: Heins. Pears. 661 **1137** v. RE 6A, 1855–8

1138 τοξότα λωβητήρ· διὰ τόξων λωβώμενε, καὶ βλάπτων· ἀφ᾽ οὗ τὸν δειλὸν λέγει (Λ 385) Hom.
1139 τοξότης· πολεμιστής
1140 τόξου πῆχυν· τὸ ὅλον τόξον, κατὰ ἀντεπέκτασιν τῆς νευρᾶς (Λ 375 . .) Hom.
1141 τό οἱ· ὅπερ αὐτῷ (Α 325) Hom.
1142 τὸ ὄντως· τὸ ἀληθῶς (Plat. Phileb. 37 b . .) D
1143 *†τόοσα† μέμηλε· τοσαῦτα φροντίζει (Β 25 . .) [vg[τον5]A[τον14]] Hom.
1144 τὸ ὅσον ἐπ᾽ ἐμοί· τὸ κατὰ δύναμιν
1145 τοπάζει· εἰκάζει. ἱδρύει. ὑποπτεύει. στοχάζεται ἢ †τοθάζει† D
1146 *τὸ παράπαν· παντελῶς vg[3]Br[371]
1147 τὸ πάροιθεν· τὸ πρὸ τούτου (α 322 . .) Hom.
1148 τὸ παρὸν εὖ τίθεσο· παροιμία, ἧς καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ (499 c) μνημονεύει Prov.
1149 τοπάσαι· ὑπονοῆσαι. ὑπολαβεῖν (Plat. leg. 691 d) D
1150 *τοπαστέον· ὑποληπτέον. ⌊ὑπονοητέον vg[1]A[4]Br[220]
1151 τὸ περιόν· πλῆθος (Dem. 27, 36 . . Iob 27, 3) D/LXX
1152 τοπήϊα· ὅπλα νεώς, σχοινία, τοπεῖα, κάλοι (Callim. h. Del. 315) D
1153 τὸ πρὸς ἀκτῖνα· τὸ πρὸς ἀνατολήν
1154 *τὸ προμηθέ[υ]ς· τὸ προνοητικόν (Thuc. 4, 92, 2. Cyr. ador. 68, 900C) A[5]Br[427]
1155 τὸ προσεχές· τὸ ἐγγύς
1156 τὸ πρῶτον· τὸ πρεσβύτατον
1157 †τὸ πυργίαις†· ἐμπυρισμοῖς
1158 *τό ῥα· ὅπερ δή (Ξ 172 . .) A[8]Br[222](Σ) Hom.
1159 τόρβηλος· μεμψίμοιρος
1160 Τόργιον· ὄρος ἐν Σικελίᾳ, ὅπου νεοττεύουσιν οἱ γῦπες. ἀφ᾽ οὗ καὶ αὐτοὶ τόργοι D

1138 Schol.; cf. Ap. S. 154, 1 **1140** cf. Schol. **1141** = Schol. **1143** cf. Schol. **1145** cf. Σ″ (Ph 595, 7. Su τ 773. EM 762, 12); Poll. 9, 151 **1146** Su τ 775 **1147** cf. Schol. Opp. hal. 4, 140 **1148** Su τ 779 τὸ π. εὖ τίθεσθαι; Σ″ (Ph 595.12. Su τ 778) τὸ π. εὖ ποιεῖν **1149** cf. Σ″ (Ph κ 510. Su κ 1157. Schol. Plat. rep. 405 d) [Phryn. praep. soph. fr. *321] **1150** Zonar. 1739 **1152** Schol. Callim.; Harp. 290, 5 [τ 16 K.] (epit. = Su τ 782. Ph 595, 18. EM 762, 20); Theogn. can. 778 (p. 128, 21 C.) (leg. τοπεῖον) **1158** Σ τ 225

1138 τοξότα· λωβητὴρ (sine interpunct. insequ.) H: Pears. 661. Jens. Luc. 228 | λωβ̄μένε H: Mus. **1140** πήχυ H: Mus. | ἀντιπέκτασιν H ut vid.: Mus. | νεύρας H: accent. Mus. **1141** τὸ οἱ H: Mus. **1143** τόοσα H, το ὁσα A] h. e. τόσσα (Mus., cf. vg) **1145** ἱδρύει] ‘Alludere videtur ad v. τόπος, q. d. *locare*’ Alb. | τωθάζει (ineptum) vel del. ci. Alb.; prob. corruptio lemmatis est, cf. Hansen ad gl. σ 244 | Alb. cft. gll. α 8131. ε 6632 **1148** contin. H: nov. gl. Mus. | παροῦν H: Mus. | εὐτίθεσο H: Mus. | τὸ π. εὖ ⟨ποίει· τὸ παρὸν εὖ⟩ τίθεσο recte Heins.; corruptio antiqua est, cf. testt. **1149** Alb. cft. gl. υ 774 **1152** ὅπλ. .εῶς H: Mus. | τοπεῖα] στυπεῖα G. | cf. Boeckh Urkunden 144 **1153** cf. gl. 812 **1154** προμηθεὺς H: K **1157** h. e. ⟩το πυρκ⟨α⟩ϊαῖς (Alb. coll. gl. π 4432) **1158** τὸ ῥὰ H: accent. Schm. **1160** γύπες H: accent. Mus. | cf. gl. 1161

D **1161** τόργος· εἶδος γυπὸς αἱματορ⟨ρ⟩όφου. ἔστι δὲ καὶ ὁ γύψ παρὰ Σικελιώταις (gl. Ital. 255 K.–A. Callim. fr. 647 Pf.)
1162 τορεῖν· τορῆσαι, τρῆσαι, τεμεῖν
D **1163** τορέλλη· ἐπιφώνημα θρηνητικὸν σὺν αὐλῷ Θρᾳκικόν
1164 †τορκιμόν†· τὸ βαρὺ καὶ μισητόν
Att. **1165** τόρμη· εὐθὺς δρόμος κατὰ τέχνην. καὶ ⟨σ⟩τροφή. καὶ σύμπας ⟨δρόμος⟩
1166 τορμίς· ἡ δέσποινα
Att. **1167** τόρμος· ἡ πλήμνη τοῦ τροχοῦ, εἰς ἣν ὁ ἄξων ⟨ἐνήρμοσται⟩
1168 *τορνεύει· γλύφει vg^{3}A^{9}Br^{223}Σ
1169 τορνευταί· γλύπται
D **1170** τόρνος· ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ᾧ τὰ στρογγύλα σχήματα περιγράφεται
1171 τορνῶσαι· περιγράψαι. κυκλῶσαι
1172 τορνώσας· τῷ κύκλῳ περιγράψας (Nonn. Dion. 5, 63)
1173 τορνοῦμαι δὲ πρὸς μέτρον· ἀντὶ τοῦ περιγράφομαι
1174 *τὸ ῥόθιον· τὸ κῦμα (Ar. Equ. 546. Cyr. trin. p. 385, 7) A^4
1175 *τορόν· λιθ⟨οκοπ⟩ικὸν σκεῦος (Philyll. com. fr. 17 K.–A.). ἢ ⌞μεγαλόφωνον (Cyr. in Esai. 70, 1193A) A^{10}(vg^1)
D **1176** τορόνος· τόρνος. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 152 K.–A.)
D **1177** τόρος· ἐργαλεῖον φρεωρυχικόν (Philyll. com. fr. 17 K.–A.). καὶ εἰς ὃ ὁ στελεὸς ἐμβάλλεται
1178 *τορόν τι· ὀξεῖα (Cyr. ador. 68, 429A) A^5
1179 †τορόῳ† ἐργαλείῳ. ὀξεῖ, ἀκριβεῖ, τρανῷ, ἰσχυρῷ, μεγάλῳ
Hom. **1180** τόρρα· ὅπερ δή (Π 228 v. l.)

1161 Schol. Theocr. 2, 112; Schol. Lycophr. 88; Su τ 788; Ph 595, 24. Cypriis trib. lex. rhet. ed. Bekker Anecd. 3, 1095 **1165** cf. Paus. τ 39 **1167** Paus. τ 40 **1168** Σ τ 226 **1172** cf. Schol. Ψ 255 **1175** 1) Eust. Od. 1533, 10 (1, 212, 18 St.). 2) E. Gud. 532, 37 **1177** E. Gud. 532, 31; EM 762, 32; Ph 596, 6; Poll. 7, 192

1161 τοργὸς H: accent. Mus. | ⟨ρ⟩ Mus. | cf. Pfeiffer ad Callim. D. A. W. Thompson Gloss. Gr. Birds 284–5; de falsa Cypriis attributione in γλ. κατὰ πόλ. v. Latte Kl. Schr. 634 **1162** Alb. cft. gl. ε 6633 **1163** τορελλῆ H: accent. Salm. | cf. Bühler Zen. Ath. 5, p. 127 **1164** τὸ ῥίγιον (Λ 405) Schm. **1165** ⟨σ⟩ Scal. Heins. Salm. | ⟨δρόμος⟩ Kust. (similiter Voss.); Alb. tamen censet id tacite repetendum esse (cf. adn. ad gl. 76) **1166** δο⟩μορτίς (Aeolice) ci. Schm., cf. gl. δ 2182 **1167** ⟨ ⟩ Brun., cf. test. **1168** τορεύει ΚΣ recte, cf. gl. 1169 **1169** τορευταί Alb., recte, cf. gl. 1168. v. ll. in Marc. Ant. 5, 1, 6 **1172** περιέγραψεν H: Mus.; possis etiam τορνώσατο· κ. περιέγραψεν (Nonn. Dion. 4, 263 . .) **1173** τορνῶμαι H: Schm. **1175** confunduntur τόρον et τορόν (Schm.) | ⟨οκοπ⟩ Pears. 661. Hemsterh. ad Poll. p. 831 not. 7 coll. Eust. (qui dicit ἐργαλεῖον φρεωρυχικὸν ἢ λιθοκοπικὸν … σκεῦος, cf. gl. 1177) **1177** φρεωριχικόν H: Mus. | καὶ κτλ.] ad τόρμος **1178** τορόν τι H, τοροντι A] τοροτίξ (Ar. Av. 260) Schm., fav. ord.; τι· ὀξύ Mus.; · τὸ ὀξύ (Opp. cyn. 1, 181) Arnald. Lect. 129 **1179** τορόω· ἐργαλείω (sine interpunct. insequ.) H: Voss. | h. e. τορῷ (HSt. Thes. 3, 1314 d); hoc et τόρῳ confunduntur (Schm.)

1181 †τόρτυρα†· τῶν κεραμίων παραμήκης πυθμήν
1182 τορτυρόμενον· νιφόμενον
1183 τορύνη· σιτῶδές τι
1184 τόσα καὶ τόσα· ἢ τοσαῦτα (Plat. Phaedr. 271 d .. Dem. 57, 29) D
1185 *τὸ σέλας· ἡ ἔκλαμψις (Cyr. in xii proph. 1, 667, 23 ..) vg[2]A[8]Br[225]
1186 *τὸ σίνεσθαι· τὸ βλάπτεσθαι [A[7]]
1187 τὸ σκάφος· τὸ πλοῖον
1188 *τόσσον· τοσοῦτον A[9]Br[224](vg[1]), τηλικοῦτον (A 64 ..). λέγεται καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ Hom.
1189 τὸ σὸν μένος· τὴν σὴν ὀργήν (A 207 v. l.) Hom.
1190 τοσοῦτον· ὅλον τοῦτο
1191 *τὸ σταῖς· τὸ ἄλευρον vg[3]A[10]Br[374]
1192 *τόσῳ μᾶλλον· ὅσῳ πλέον [v]g[5]A[12]Br[226]
1193 τὸ τάχος· συντόμως (Exod. 32, 7 ..) LXX
1194 τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών· εὐρὺ καὶ μέγα μοι χάσμα γῆς γένοιτο, ἵνα με δέξηται· ὅπερ ἐστὶν ἀποθάνοιμι (Δ 182 ..) Hom.
1195 τὸ τεῦχος· τὸ σκεῦος
1195x τὸ τηνικάδε· τότε δέ, εὐθέως δέ (Cyr. in xii proph. 1, 32, 29 ..)
1196 *τὸ τηνικαῦτα· τὸ τότε (Greg. Naz. or. 40, 24 [36, 392C M.]. Cyr. in Psalm. 69, 1005C ..) vg[4]A[5]Br[227]
1197 τὸ τί· διατί (Ar. Pac. 696 ..) D
1198 τοῦ· ἄρθρον προτακτικόν (A 340.) Ap. S.
1199 τοῦ δὴ πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται· τοῦ καλουμένου κομήτου ἀστέρος (Δ 77) Hom.
1200 τοὖμα· στόμα D
1201 *τοὐμοῦ· τοῦ ἐμοῦ vg[10]A[24]Br[244]
1202 *τοὐμφανές· φανερόν g[2]A[16]
1203 τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός, τοῦ δ᾽ ἱσταμένοιο (ξ 162 ..) · τὴν τριακάδα λέγει. τὸν μῆνα ἔχειν φησὶ ἡμέρας εἰκοσιεννέα, ὥστε τὴν τριακάδα μέρος ἔχειν καὶ τοῦ παρῳχηκότος καὶ τοῦ ἐπιόντος μηνός Hom.

1183 Theogn. can. 697 (p. 115, 15 C.) **1188** Schol.; cf. Ap. S. 154, 3 **1189** = Schol. **1191** Ep. Hom. ad A 20 (a1) **1194** cf. Schol. **1196** Su τ 808 (le. tantum) **1198** cf. Ap. S. 153, 25

1181 v.l. gl. γ 857 γοργύρα (cf. etiam gl. α 7086) | παραμήκης H (leg. Cunningham); περι- Mus., προ- error est ed. Alb. **1184** an del. ἢ vel lac. stat. ad fin. (e.g. ⟨ἢ τηλικαῦτα⟩, cf. gl. 1188)? **1186** βλαπτον A, unde βλάπτειν ci. Drachmann, ut gl. ε 5535 quam cft. Schm. **1188** τόσον vg | fin. cf. gl. 1069 **1194** τὸ τομοιχάνοι H: Mus. | εὐρυάχθων H: Mus. (χθών accent. Ald.) | με] μοι H: Mus. **1195x** gl. totam om. Ald. (agn. Latte) **1199** δὴ] δέ τε Jens. Luc. 228 (ut Hom.) | σπινθῆρος H: Ald. | ἴενται H: spir. asp. Alb. tacite **1201** τοῦ μοῦ H: Mus. (prim. accent. del. Ald.) **1203** φήνοντος Ald. (litterae θί in H hic ή simillimae sunt) | εἰκοσιεννέα] κ̄θ΄ H: expl. Mus.

1204 *τοὔμπαλιν· τὸ ἐναντίον, ἀνάπαλιν vg^{5}A^{18}(Br^{231}), ἔπειτα πάλιν A^{18}

Hom. **1205** *τοὔνεκα· τούτου χάριν g^{4}A^{17}Br^{230}Σ, τούτου ἕνεκεν (A 291 . .) (vg^{4}Br^{230})

D **1206** τουνῆ· σύ. Λάκωνες

1207 τοῦ παντὸς ἀξιόλογον· τοῦ παντὸς κύριον

1208 *τοὖργον· τὸ ἔργον vg^{1}A^{14}Br^{228}, κατὰ συναίρεσιν τῶν φωνηέντων vg^{1}A^{14}

Eur. **1209** τοὖρθόν· τὸ[ν] ὀρθ[ρ]όν (Eur. fr. 206, 4 K.)

Ap.S. **1210** τούς· ἄρθρον προτακτικόν (E 271 . .). καὶ ἀντὶ τοῦ οὕς (X 48 . .). καὶ ἀντὶ τοῦ τούτους (K 322 . .)

1211 τουσοίρ· φύσκη πλήρης κριμνῶν, στέατος, αἵματος

D **1212** τοὺς ἐμβόλους· τὰ ἔμβολα τῶν νεῶν (Hdt. 1, 166, 2). καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν

1213 τοὺς ἐν τέλει· τοὺς ἐν τιμῇ καὶ ἀρχῇ

1214 τοὔσχατον· τὸ ἔσχατον, καὶ μέγιστον

1215 τουτάκις· τοσαυτάκις, ὅπερ ἐστίν ⟨...⟩

1216 *τουτί· τοῦτο g^{7}A^{20}Br^{233}

1217 τοῦτις· ὁ κόσσυφος

1218 *τοῦτο μέν· ποτὲ μέν vg^{8}A^{21}Br^{243}

Prov. **1219** τοῦτο Πύθιον· τοῦτο πρῶτον καὶ ἔσχατον

D **1220** τουτῶ· ἐντεῦθεν. Λάκωνες (Sophr. fr. 81 K.–A.)

1221 τοῦφος· τάφος

Ap.S.+D **1222** τόφρα· ἐν τοσούτῳ. ἕως τούτου τοῦ χρόνου (N 83 . .). καὶ ⟨ἔστιν⟩ ἀνταποδοτικὸν ⟨τοῦ ὄφρα⟩ (A 509 . .) ἢ ἄχρι, ἢ ἕως. ἢ ἵνα (Ap.Rh. 3, 807)

Hom. **1223** *τόφρα δέ· τηνικαῦτα δέ (M 12) vgA^{1}Br^{249}

D **1224** τραγαλέον· διερρωγότα

1204 E. Gud. 533, 39; Phryn. praep. soph. 4, 3; Schol. rec. Aesch. PV 202 **1205** Σ τ 229; Schol. (et P. Oxy. 2405, 96) **1210** Ap. S. 153, 26; Su τ 831 **1219** Su τ 175. Zenob. 6, 15. Prov. Bodl. 894 **1222** Ap. S. 154, 5; Schol. A 509; EM 763, 7 **1223** Schol.

1206 τούνη Mus., τουνή Ald.; sed cf. Thumb 1, 76 (1, e) **1207** contin. H: nov. gl. Mus. **1209** τοὖθρον· τὸν ὄρθρον H: Schm. Philol. 11, 1856, 396; τοὔρθριον· τὸν ὄρθρον Mein. 1858 p. 554 (cf. Ph 347, 1) **1211** τουσάρ vel τουσείρ Schm. post Voss., secundum ord. | κρημνῶν H: Sop. Pears. 661 **1212** καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν videtur ἔμβολον i.q. αἰδοῖον (gl. ε 2308. Ar. fr. 334, 3 K.–A.) designare (vix ad θήλεα, gl. θ 485, ut censet Cor. 140) **1213** Alb. cft. gll. 1743. ε 3334 **1216** Alb. cft. gl. 266 **1217** τουτὶς H: accent. Mus. **1218** v. LSJ s.v. οὗτος C VIII 3 **1219** Πύθιον ⟨καὶ Δήλιον⟩ Mein. Philol. 19, 1863, 720, cf. testt. **1220** τοῦτο H: Ahr. Dial. 2, 374 not.; varii tituli Dorici formam praebent, non tamen Laconici, et Ap.Dysc. solum Sophr. citat **1222** τοῦ χρ. καὶ ⟨ἔστιν⟩ ἀντ. ⟨τοῦ ὄφρα⟩] καὶ ἀντ. τοῦ χρ. H: Schm. ex Ap. S. **1223** το τηνικαυτα δε K **1224** h.e. ϝραγάλεον (Ruhnk. add. ed. Alb. Ahr. Dial. 2, 56); cf. gll. 1314. ρ 555. υ 802

1225 τραγᾶν· οὕτως τὸ ἀκαρπεῖν τινες τῶν γεωργικῶν †οἱ δὲ μενῶν† νόσον. καὶ τῆς φωνῆς τὸ πάθος D
1226 τράγαις· ⟨τραγᾷς.⟩ Αἰολεῖς [οὕτω λέγονται ἀπὸ λήμνης ἣ καλεῖται τράγη] D
1227 Τραγασαῖοι ἅλες· οἱ ἀπὸ Λεκτοῦ ⟨οὕτω λέγονται ἀπὸ λίμνης ἣ καλεῖται Τραγ⟨άσ⟩η⟩ D
1228 τραγεῖον· πόας εἶδος D
1229 †τράγη†· πεπληγμένη, πεπηγυῖα
1230 τραγηφόροι· αἵ κόραι Διονύσῳ ὀργιάζουσαι τραγῆν περιήπτοντο
1231 τραγίζειν· τὸ τραγᾶν τῇ φωνῇ τοὺς ἀκμάζοντας τῶν παιδίων (Hippocr. epid. 6, 3, 14 [5, 300, 1 L.]) D
1232 *τραγικῆς· τραγῳδῶν ᾄσματα [A25]
1233 *τραγικὸν πάθος· μεστὸν συμφορᾶς (Greg. Nyss. vit. S. Macr. 9) A26Σ
1234 ⟩τραγικὸς πίθηκος· παροιμία ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἀξίαν σεμνυνομένων (Dem. 18, 242) Prov.
1235 τραγιστάς· τοὺς τὰ ἱερεῖα κλέπτοντας D
1236 τραγοπώγων· πόας εἶδος D
1237 τράγους· σατύρους, διὰ τὸ τράγων ὦτα ἔχειν D
1238 τραγῳδεῖν· χορεύειν (Ar. fr. 873 K.?) D
1239 *τραγῳδία· χορεία. ⌞κωμῳδία A17
1240 τραγῳδός· χορευτής. κωμῳδός
1240a τρακτεύει· μηχανᾶται
1240b τ⟨ρ⟩ακτωρία· μηχανουργία

1225 1) Arist. h. an. 546a3; Su τ 897. 2) Galen. de usu part. 4, 172, 12 K. **1227** Hellanic. FGrHist 4 F 34 (St. Byz. 630, 2); Strab. 13, 1, 48, p. 605, 9 C.; Athen. 3, 73 d; Poll. 6, 63 **1228** Galen. simpl. med. 12, 143, 14 K.; Diosc. mat. med. 4, 49. 50; Plin. n. h. 27, 141 **1231** Arist. h. an. 581a21 **1233** Σ τ 233 **1234** Prov. Bodl. 868 = Greg. Cypr. 3, 85; Σ″ (Ph 598, 1. Su τ 893) **1236** Theophr. h. pl. 7, 7, 1; Diosc. mat. med. 2, 143; Plin. n. h. 27, 142 **1238** Ph 598, 4

1225 τραγὰν H: accent. Mus. | μενῶν] ἀμπέλων Gesner, cf. testt.; antea ft. φασὶν **1226** le. τράγαις H (litt. ult. del. Mus.) | ⟨ ⟩ Schm. | [ ] ad gl. 1227 transp. Palm. **1227** Τραγασαῖοι] τραγάσαι· οἱ H: Meurs. ad Lycophr. 135 | λέσβου H: Mein. ed. St. Byz. p. 721 | λήμνης H: Ald. | τράγη H: Mein. ib. p. 722; lacus tamen ap. Poll. nominatur Τραγάσαι (quod ap. Hellanic. χωρίον est) **1228** τράγιον testt. | Alb. cft. gl. 1236 **1229** τεταργανωμένη (EM 753, 52) ci. Alb. coll. gll. 188. 577 | πεπλεγμένη Sop. **1230** contin. H: nov. gl. Scal. Palm. Pears. 662 | τράγην H: accent. Mus. **1232** A expl. habet: τραγῳδίας· τραγῳδῶν γὰρ ᾄσματα γεγόνασιν ὑπὸ θεοῖς τραγῳδημάτων **1234** τραγικὸς] h. e. αὐτοτραγικός; de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. | πιθικὸς H: Mus. | ἀξίας H: Schm. e testt. **1238** Ar. l. c. citatur a Ph l. c. τρ.· χορ. Ἀριστοφάνης: K.–A. (PCG 3, 2, 440) ad Nub. 1091 referunt, sed haereo; ft. respicit com. ad. fr. *826 K.–A. **1239–40** confunduntur τραγ- et τρυγ- (Schm.), cf. gl. 1549 **1240 a. b** confusio numerorum Schmidtio debetur **1240a** τρακτεύει del. Mus., ita ut μηχανᾶται fin. gl. 1240 fiat **1240b** gl. totam del. Mus. | ⟨ρ⟩ Schow fav. ord.; τρακτεία Thes. 7, 2350a

D **1241** Τραλλεῖς· οὕτως ἐκαλοῦντο μισθοφόροι Θρᾷκες τοῖς βασιλεῦσιν, οἱ τὰς φο[ι]νικὰς χρείας πληροῦντες

1242 τραλλόν· πικρόν

D **1243** τράμις· τὸ ⟨τ⟩ρῆμα τῆς ἕδρας, ὁ ὄρ⟨ρ⟩ος (Hippon. fr. 114 a W. = 133 Degani). τινὲς ἔντερον. οἱ δὲ ἰσχίον

D **1244** τράμπις· ναῦς ἄκατος. πορθμίς. τινὲς πλοῖα βαρβαρικά (Nic. ther. 268. Lycophr. 97)

D **1245** τρανές· σαφές. ἀληθές (Soph. Ai. 23)

D **1246** τρανίαν· αὐλὴν ἐν ὁδῷ μεγάλην

D **1247** Τρανιψοί· ἔθνος Θρᾴκιον (Theopomp. hist. FGrHist 115 F 16)

Greg.Naz. **1248** *τρανός· σαφής. ⌊ἀληθής (Greg. Naz. c. 1, 2, 34, 188 [37, 959, 4 M.]) (g^5)

D **1249** τρανόν· ἑξαμηνιαῖον πρόβατον

Hom. **1250** τράπε· ἔτρεψεν (Ε 676 . .)

Hom. **1251** τραπεζῆες· οἱ πρὸς ταῖς τραπέζαις λιχνεύοντες. καὶ οἱ ἐπιτραπέζ[ε]ιοι. καὶ οἰκουροί (ρ 309). [λύσις τῆς τοῦ σώματος συνεχείας κατὰ μικρόν τι μέρος τῆς συναφείας διακοπείσης]

Hom. **1252** τραπεζῆας· παρὰ τῇ τραπέζῃ τρεφομένους (Χ 69)

D **1253** τραπέζιον· παρὰ τοῖς γεωμέτραις σχῆμα, τὸ τὰς μὲν δύο πλευρὰς ἀπεναντίας ⟨καὶ παραλλήλους⟩ πρὸς ἀλλήλας ἔχον ἀνίσους, τὰς δὲ ταύτας ἐπιζευγνυούσας ἴσας

1254 τραπεζεύς· παράσιτος ἄκλητος

1255 *τραπεζίτης· κολλυβιστής, κερματιστής, δανειστής A^{14}

D **1256** τραπεζοποιός· οὐχ ὁ μάγειρος, ἀλλ᾿ ὁ τῆς πάσης περὶ τὰ συμπόσια παρασκευῆς ἐπιμελούμενος (Antiphan. fr. 150, 2. Philem. fr. 64, 2 K.–A. Men. Sam. 290)

D **1257** τραπεζώ[ν]· ἱέρειά τις Ἀθήνησιν

1241 Diod. Sic. 17, 65, 1 **1243** 1) Schol. Luc. 191, 17 = EM 763, 55. 2) Erot. τ 13; Poll. 2, 173; Ph 598, 5 **1244** Scholl. Nic. Lycophr.; Su τ 904 (le. tantum) **1245** Schol. Soph.; Σ τ 235 **1247** Theogn. can. 429 (p. 77, 2 C.) **1251** cf. Schol. **1252** cf. Schol. **1253** Eucl. elem. 1 def. 22; Heron. def. 60–3; Procl. ad Eucl. p. 170, 1 sqq. Friedlein **1255** Poll. 7, 170 **1256** Athen. 4, 170d–e; Poll. 3, 41; Σ''' (Ph 598, 14. E. Gen. [EM 763, 46])

1241 φοίνικας H: Ald. **1243** τραμὶς H: accent. Mus. | ⟨τ⟩ Gesner ap. Sop. Pears. 662 | ⟨ρ⟩ HSt. alii | Alb. cft. gl. ο 1316 **1244** τραμπὶς H: accent. Mus., cf. Arcad. 33, 9. E. Gud. 216, 12 Stef. **1245** Alb. cft. gl. 1248 **1246** h. e. ϝρανίαν (ovile) Schm. coll. gl. ρ 111; ad τ < ϝ cf. gll. 1249. 1224 **1247** Θρᾴκιον] Θυνῶν Theopomp., cf. Xen. Anab. 7, 2, 32 Θυνοὶ καὶ Τρανίψαι **1248** neutrum g (LXX Sap. 7, 22) | cf. gl. 1245 **1249** h. e. ϝρανόν, v. adn. ad gl. 1246 **1251** [ε] Mus. | καιοίκουροι H: Mus. | [ ] ad gl. 1277 transp. Palm. | τῆς^{1}] τις H: Mus. **1252** τραπεζίας H: Scal. | τρυφομένους H: Mus. = Schol. **1253** δύο] β̅ H, expl. Mus. | < > Cunningham (haplogr.); est definitio trapezii isoscelis **1254** Alb. cft. gl. ε 5350 **1255** κολυμβιστὴς H: A | Alb. cft. gl. κ 3348 **1256** Philem.] cf. gl. σ 935 **1257** [ν] Meurs. Att. lect. 4, 11 (Op. omn. 2, 1160); ad masc. -εύς: fem. -ώ Lob. Rhem. 319 cft. βασιλώ, καμινώ | ἱερεῖα H: accent. Mus.

1258 τραπεζίτην Πάριν· τὸν παραβάντα τὴν τράπεζαν καὶ ἀτιμάσαντα τὸν Μενέλαον (trag. ad. fr. 270 K.–S.) D
1259 τραπείομεν· τερφθῶμεν (Γ 441 . .) Ap. S.
1260 *τραπελιζόμενος· συνεχῶς ἀναστρεφόμενος A^{23}
1261 τραπέμπαλιν· ἐνηλλαγμένως, ἢ παρηλλαγμένως (Crat. com. fr. 17, 1. Pherecr. fr. 274 K.–A.) D
1262 τράπεον[το]· ἐπάτουν[το], παρὰ ⟨τὸ⟩ τροπὴν λαμβάνειν τὸν βότρυν πατηθέντα (Hes. scut. 301?) Ap. S.
1263 τραπέουσι· πατοῦσιν ἐπὶ τῇ ληνῷ (η 125) Hom.
1264 τράπηκι· δόρατι (Lycophr. 1001) D
1265 τραπεῖν· ληνοπατεῖν D
1266 τραπῆναι· στραφῆναι, πεισθῆναι
1267 τραπητός· ὁ οἶνος
1268 *τραπομένους· τρεπομένους (Hdt. 8, 108, 2 . . Cyr. in Ioh. 2, 152, 29 . .) (A^{24})[vg^{8}]
1269 τράποντο· εἰς φυγὴν ἐτράποντο (Γ 422) Hom.
1270 *τράπω⟨μαι⟩· ἀπέλθω $vg^{2}A^{12}Br^{347}$
1271 τραρόν· τ[ρ]αχύ
1272 *τρασιά· ἡ τῶν σύκων ψύκτρα, παρὰ τὸ τερσαίνειν (Eupol. fr. 488 K.–A.). ἤγουν τόπος, ἔνθα ξηραίνουσιν αὐτά (Soph. fr. 118 R.) D/Att.
1273 †τρατικόν†· θρηνητικόν, λυπηρόν
1274 *τραυλίζει· ψελλίζει ($vg^{3}A^{13}$)
1275 τραυλόν· ἡδύ. λεπτόν
1276 *τραυλ[λ]ός· ψελλός A^{27}, τὴν γλῶτταν βεβλαμ⟨μ⟩ένος (Hdt. 4, 155, 1)
1277 τραῦμα· πληγή, ἕλκος, μώλωψ. ⟨λύσις τῆς τοῦ σώματος συνεχείας κατὰ μικρόν τι μέρος τῆς συναφείας διακοπείσης⟩ D

1259 Ap. S. 154, 9 **1261** cf. Ph 598, 11 **1262** Ap. S. 154, 11 **1263** Schol.; EM 763, 52 **1264** Schol. Lycophr. **1265** cf. E. Gen. α 1366 **1272** Poll. 7, 144; Paus. τ 44 (Ph 598, 13); Schol. Ar. Nub. 50b (Su τ 913); Schol. Ael. n. an. 3, 10 = Zonar. 1742; Arcad. 99, 9 **1274** Moer. 211, 1 [τ 27 H.] **1277** Galen. 1, 239, 2 K.

1258 le.] 'antecessit adiect.' Wil. ap. K.–S. | τὴν Μενελάου Mus. **1260** h.e. τροπαλιζόμενος (Mus.), cf. gll. 1489–90 **1261** τραπένον πάλιν H: Alb. coll. Ph **1262** [το] bis Cunningham, <τὸ> Mus. = Ap. S. (in exemplari τὸ omissum est sed in marg. additum, tum loco falso insertum; deinde expl. assimilata, cf. ad gl. 330) **1264** τράφηκι Lycophr. | Alb. cft. gl. 1286 **1267** τράπητος H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. 1492, Schm. gl. 1262 **1270** τραπῶ H: K **1271** [ρ] Schm. | Alb. cft. gl. 1317. v.l.: gl. 198 **1272** τρασία H: accent. Mus. | συκῶν H: accent. Mus. | Alb. cft. gll. 207. θ 108 **1273** h.e. τραγικόν (Mus.), cf. gl. 1233 **1274** Heins. grammatici cuiusquam confusionem notat, nam τραυλίζειν non esse i.q. ψελλίζειν (Arist. probl. 902^{b}22 sqq.) **1275** cf. LSJ s.v. τραυλός II **1276** τραυλλὸς H: A | <μ> Mus. | cf. ad gl. 1274 **1277** < > e gl. 1251 transp. Palm. | λῦσις H: accent. Mus. | τῆς^{1}] τις H: Mus.

1278 *τραυματίαι· σφαγαί. ⌊τετρωμένοι ($A^{20}Σ$)
1279 τραύσανον· ξηρὸν πᾶν. ἢ φρύγανον
D **1280** Τραῦσος· ἔθνος Σκυθικόν, οἳ τοὺς μὲν γεννωμένους ἀτιμάζουσι, τοὺς δὲ τελευτῶντας κατευφημίζουσιν (Hdt. 5, 4, 1)
1281 τράφαλλος· ὁ χλωρὸς τυρός. οἱ δὲ τραφαλλίδα
Hom. **1282** τράφεν· ἐτράφησαν (Α 266 . .)
Ap. S. **1283** τραφερήν· ξηράν. τὸ γὰρ πῆξαι θρέψαι λέγουσιν (υ 98)
1284 τραφερόν· πηκτόν. τρόφιμον. λευκόν. ξηρόν. πεπηγμένον
1285 *τράφεται· πήγνυται $g^{τρι31}$
D **1286** τράφηξ· χάραξ. σκόλοψ. ἔνιοι δὲ τὸ δόρυ (Lycophr. 1001). ἄλλοι τὸ τῆς νεὼς χεῖλος
1287 *†τραφηρά†· ξηρά A^{22}
1288 τράφος· τάφος
1289 τράχε· πορεύου
D **1290** Τραχίς· ἡ νῦν Ἡράκλεια καλουμένη (Eur. Heraclid. 193)
Greg.Naz. **1291** *τραχηλιάσας· ἐναντιωθείς. ἀπειθήσας (Greg. Naz. or. 6, 13 [35, 737C M.]) $vg^{1}A^{10}Br^{253}$
1292 τραχηλιῶ· ὑψῶ αὐχένα
1293 *τράχηλος· αὐχήν A^{11}
1293x τραχύς· σκληρός
D **1294** τραχήλους· τὰς πορφύρας (Posidipp. com. fr. 15, 3 K.–A. et al. com.). ἔνιοι τοὺς σπονδύλους τῶν κογχυλίων
D **1295** τρέ· σέ. Κρῆτες
Hom. **1296** *τρεῖν· φοβεῖσθαι. φεύγειν (Ε 256) $g^{τρι32}A^{2}$
Hom. **1297** τρ[ε]ὶς ἕκαστον ἀΰσας· τρ[ε]ὶς ἕκαστον φωνήσας καὶ ἀνακαλεσάμενος. ἔθος γὰρ ἦν ἐν τοῖς τῶν ἐπὶ τῆς ἀλλοδαπῆς τεθνηκότων ⟨...⟩ τὰς ψυχὰς μετακαλεῖσθαι κατὰ τὸν ἀπόπλουν (ι 65)

1278 Σ τ 236 **1280** cf. St. Byz. 632, 1; Zenob. 5, 25 (CPG 1, 128, 5) **1282** = Schol. = lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 92 = E. Gud. 534, 22 **1283** Ap. S. 154, 6; cf. Σ τ 237 **1286** Schol. Lycophr. 641 ≃ EM 764, 35. Schol. Lycophr. 1001 **1290** Athen. 11, 462a **1293x** EM 764, 38 **1294** Athen. 3, 87f; Σ''' (Ph 598, 24. EM 764, 46) **1296** Schol.; Ap. S. 154, 18 **1297** Schol.

1278 τραυματιαὶ H: accent. Mus. | 'Confundit τραυματεῖαι et τραυματίαι' Schm. **1279** τραύσανον] ad ξ > σ v. Schwyzer Gr. 1, 211 | Schm. cft. gl. γ 186 **1280** Τραυσοί Pears. 662 coll. St. Byz. **1281** cf. gl. 1508 **1282** ἐτράφησεν H: Pears. 663. Alb. **1283** v.l.: gl. 1287 **1286** χάραγξ H: Ald. | νεῶς H: accent. Mus. | Pears. 662 cft. gl. 1264, Alb. gl. 1510; cf. Boeckh Urkunden 103 **1287** τραφηρά H = A; v.l. gl. 1283 **1288** τράφος· ταφρός Alb.; τραφείς· ταφείς Ernesti 269, ad Gen. 15, 15 ubi LXX perperam interpretati sint, ταφείς recte Aquil. et Symm. **1289** Alb. cft. gl. θ 681 **1290** τραχὴς H: Schm. **1293x** contin. Schm. ut ordinem servet **1294** cf. gl. 175 cum adn. **1295** h.e. τϝέ, cf. Thumb 1, 163 (14) et ft. gl. δ 411 **1296** Alb. cft. gll. 1305. α 5536. δ 1696, Hansen add. gl. 1401 **1297** [ε] bis Petit. Leg. Att. 349 | αὔσας H: Mus. | lac. hic Cunningham, e.g. ⟨ἐναγισμοῖς⟩; ἐν τοῖς ⟨ἐναγίσμασι⟩ Schow | ad fin. ⟨κατὰ τὸ Ὁμηρικόν⟩ e gl. 1298 transp. Petit.

1298 τρεῖς θεοί· παρὰ Σόλωνι ἐν τοῖς ἄξοσιν (legg. F 44 a R.) ὅρκῳ τέτακται. ἔνιοι κατὰ τὸ Ὁμηρικόν (B 371 . .) D
1299 Τρεμ[ε]ιλία· ἡ Λυκία
1300 *τρέπει· μεταστρέφει A[3]
1301 τρέπεται· ἀλλάσσεται. μεταβάλλεται (N 279 . .) Hom.
1302 τρεπόντων· ἐπιστρεφόντων
1303 *τρεπτότητος· τροπῆς A[5]
1304 τρέπω· διώκω. ἢ φεύγω
1305 *τρέσαι· φυγεῖν, ⌊φοβηθῆναι (Soph. El. 1240) (g[1]Br[257])
1306 *τρεσ⟨σ⟩άντων· φοβηθέντων A[6]. ἢ ⌊διὰ δέος φευγόντων (Ξ 522). καὶ τρέσσοντες ὁμοίως [A[4]] Hom.+
1307 τρέστης· δειλός
1308 τρέφειν· ἔχειν (e.g. Soph. Ant. 1089). πηγνύναι (ι 246). καὶ τρέφεται ὁμοίως (cf. Plat. Phaed. 96 b) D+Ap.S.
1309 τρέχειν· ἀγωνίζεσθαι (Men. Epitr. 324) D
1310 τρέχνος· στέλεχος, κλάδος, φυτόν, βλάστημα (Besant. Ara [AP 15, 25; Bucol. ed. Gow 184], 6) D
1311 τρέψαν· μετέβαλ[λ]ον
1312 *τρέψειαν· νικήσειαν Br[193], πατάξειαν (Θ 451) Hom.
1313 τρέψομαι· ἔξω πορεύσομαι. διώξω (Hdt. 3, 134, 6. Ar. Equ. 275) D
1314 τρηγαλέον· διερρωγότα D
1315 τρήματα· τρυπήματα (Plat. Gorg. 494 b) D
1316 τρημα[σ]τικτάς· κυβευτάς. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς κύβοις τρημάτων (Sophr. fr. 124 K.–A.?) D
1317 τρη[ι]ρόν· ἐλαφρόν. δειλόν. ταχύ [πλοῖον μικρόν]
1318 τρήρων· δειλή. περιστερά. ἀπὸ τοῦ τρεῖν, ὅ ἐστιν φοβεῖσθαι· δειλὸν γὰρ τὸ ζῷον καὶ ταχύ (X 140) Ap.S.

1298 Poll. 8, 142 **1299** St. Byz. 633, 8; ?Theogn. can. 40, 1 Alpers (p. 12, 15 C.) [τρεβλος codd.: Τρέμιλος Schm.] **1301** Schol. **1305** Su τ 926 **1306** Schol. **1307** cf. Theogn. can. 40, 3 Alpers (p. 12, 15 C.) **1308** Ap. S. 154, 15; Σ″ (Ph 598, 27. Su τ 928. E. Gen. [EM 764, 49]) **1310** Theogn. can. 40, 4 Alpers (p. 12, 16 C.) **1313** cf. Schol. Ar. **1316** Suet. lud. 1, 9 p. 65 T.; Poll. 9, 96 **1318** Ap. S. 154, 18; E. Gud. 534, 38; EM 764, 56

1298 contin. H: nov. gl. Mus. | ἔνιοι] ἐν ιῳ (h. e. δεκάτῳ, sc. ἄξονι) Petit. l. c. ad gl. 1297, ubi v. adn. **1299** τρέμεινα· ἡλικία H: Voss. **1304** φεύγω] potius ad τρέπομαι, cf. Hdt. 7, 18, 3 **1306** τρεσάντων H = Schol.: A | φευγόντων H, cf. A[4]] h. e. φυγόντων (Schol.) | ὁμοίως expl. Jens. Luc. 228; A[4] habet τρεσοντες· δια δεος φευγοντες η φοβηθεντες η ευλαβηθεντες (τρέσαντες et φυγόντες ci. Drachmann) **1307** τρέστης nomen debet esse **1310** i. q. τέρχνος LSJ; Schm. cft. gl. 565 **1311** μετέβαλλον H: Hansen; an μεταβαλόν? cf. tamen Hansen ad gl. σ 2264 **1314** h. e. ϝρηγαλέον, v. ad gl. 1224 | poetae dactylico trib. Leum. Hom. W. 273, 20 **1316** τρημαστικτὰς H (τρησμ- error est Schowii): Meurs. De lud. gr. 57 (Op. omn. 3, 1037). Salm. ad Hist. Aug. p. 472A; τρηματιστάς HSt. Thes. Ind. | ἀπὸ] ἀντὶ H: Mus. **1317** τρηιρὸν H: ordo et Pears. 663. Voss. coll. gll. 1271. 1318 | verba πλοῖον μικρόν e gl. 1379 intrusa esse agn. Alb. **1318** τρήρων (sine interpunct.) H: Alb.

Hom. **1319** *τρήρωνες· περιστεραί (μ 63) g[τρι33]

Hom. **1320** *τρήρωσι· περιστεραῖς (Ε 778) A[1]

Hom. **1321** *τρήρ[σ]ωνα· δειλήν A[2]Σ. ἀπὸ τοῦ τρ[έμ]εῖν (Χ 140 . .) A[2]

Hom. **1322** ⟩τρητοι λοβοί· τὰ ἀλόβα. τὰ γὰρ ἐνώτια ἐλλόβια, διὰ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς ἐνίεσθαι (Ξ 182)

Hom. **1323** τρητοῖο λίθοιο· εἰώθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων τρυπᾶν λίθους, ἵνα ἐξ αὐτῶν τὰ ἀπόγεια σχοινία ἐξάπτωσιν οἱ ναῦται (ν 77)

Ap. S. **1324** τρητοῖς ἐν λεχέεσσι· τοῖς κατὰ τὰς ἁρμογὰς τετρημένοις, ἢ ἱμαντωτοῖς. ἱμᾶσι γὰρ ἐνετείνοντο αἱ κλῖναι, ὡς καὶ τὰ βάθρα (Ω 720 . .)

1325 τρητοκουρήτας· γνησίας γυναῖκας. οἱ δὲ παρθένους

1326 τρητὸν ἔλαιον· διὰ τὸ κοίλωμα ἔχειν τὸ⟨ν⟩ ἄγριον ἔλαιον (SH fr. ad. 1112)

Greg.Naz. **1327** τρηχαλέῳ· τραχεῖ (Greg. Naz. c. 1, 1, 7, 30 [37, 441, 3 M.])

Hom. **1328** τρηχεῖα· τραχεῖα. πολλὰς ἐξοχὰς ἔχουσα (ι 27 . .)

Hom. **1329** τρηχεῖαν· τραχεῖαν. καὶ τὰ ὅμοια (Β 633 . .)

1330 *τρηχὺ νόημα· σκληρὸν νοῦν (SH fr. ad. 1113) A[3]

1331 τρί· κατὰ τοῦ πολλοῦ τοῦτο προστίθεται

Prov. **1332** τρία Θηραμένους· ἄντικρυς τὰ τοῦ Θηραμένου⟨ς⟩ ἐπιζήμια ἐκτέθηκεν

Hom. **1333** τρίαινα· δόρυ τρεῖς ἔχον ἀκμάς (Μ 27 . .)

1334 τριαινατῆρες· ἀντὶ τοῦ ἀροτριοῦντες

Att. **1335** τρία καὶ δύο· ἐπὶ κράσεως πότου. δύο δὲ ἦσαν κράσεις· τρεῖς μὲν ὕδατος πρὸς ἕνα (Hes. op. 596), οἴνου δὲ μία καὶ πέντε ὕδατος πρὸς δύο (Eupol. fr. 6 K.–A.)

D **1336** τριακάς· ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνός (Hyperid. fr. 110). καὶ σύστημά τι τῶν πολιτῶν

1319 Schol. Β 502 **1320** Su τ 935 **1321** Σ τ 239 **1323** Schol. **1324** Apio (fr. 137 N.) et Heliod. (fr. 41 D.) ap. Ap. S. 154, 16 et Schol. A ad Γ 448 a; plura ap. Dyck **1327** lex. Greg. carm. (ord. vers.) 21 **1329** Schol. **1332** Schol. Ar. Ran. 540 g (Su δ 234) **1333** Su τ 968 (le. tantum) **1335** Ael. Dion. τ 23 (Ph 599, 19. Eust. Od. 1624, 43 [1, 335, 22 St.]) **1336** 1) Harp. 292, 4 [τ 23 K.] (epit. = Su τ 938. Ph 599, 7. E. Gen.). 2) Poll. 8, 111

1319 τρηρῶνες H: accent. Mus. **1320** expl. δειλαῖς περ. A Su, δειλαῖς tantum Schol. Σ τ 240 **1321** τρηρσῶνα H ut vid.: AΣ (accent. Mus.) | τρέμειν H: A (cf. gl. 1318) **1322** ἐυτρητοῖσι λοβοῖσι Hom.; cf. gl. ε 7252 | λόβοι H: accent. Pears. 663 | τὰ ἀλόβατα γὰρ H: Mus.; ⟨ἐν οἷς⟩ τὰ ἐλλόβια· τὰ γὰρ Palm. Pears. 663, cf. (Alb.) gl. ε 2161 | λόβοις H: accent. Mus. **1324** ἱμάντα· τοῖς H: Voss. **1325** τριτοκούρη· τὰς L. Dind. 7, 2473 a coll. gl. 1445; an haec est illius v.l.? **1326** ⟨ν⟩ Mus. **1327** τραχαλέω H: ordo et Scal.; ad adiect. in -αλέος v. Debrunner IF 23, 1908, 1–43 (τρηχ- 32–3) **1331** τρὴ H: Schow; ft. scrib. τρι- | Alb. cft. gl. 1425 **1332** ⟨ς⟩ Mus. | ἐπιζημία H: Heins. Vales. | ἐκτέθεικεν Heins. sine causa | Schm. cft. gl. 1754 **1334** τριαινωτῆρες Salm.; -ρος 'alius malit' Schm. | ἀροτριοῦντος H: Mus. **1335** delenda videntur aut πρὸς ἕνα (M. L. West) aut οἴνου δὲ μία (Schm.) | cf. Page Sapph. and Alc. 308 **1336** Kust. cft. gl. 1203

1337 τριακάτιοι· οἱ ἔφηβοι. καὶ τὸ σύστημα αὐτῶν
1338 τριάκις· ἀντὶ τοῦ τρ[ε]ίς. Λάκωνες (et Ar. fr. 810 K.–A.?) D
1339 τριάκοντα· οὗτοι ἐχειροτονοῦντο δικασταὶ Ἀθήνησιν, οἵτινες ἐζημίουν[το] τοὺς μὴ παραγινομένους τῶν πολιτῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν D
1340 *τριακόντοροι· πλοῖα ὑπὸ τριάκοντα κωπηλατούμενα A^{59}
1341 τριᾶντος πόρνη· λαμβάνουσα τριᾶ[κο]ντα, ὅ ἐστι λεπτὰ εἴκοσι (gl. Ital. 256 K.–A.) D
1342 τριάξ· τριακάς
1343 τρία Στησιχόρου· ἔθος ἦν παρὰ πότον ᾄδεσθαι, ὡς καὶ τὰ Ὁμήρου
1344 τριβακόν· ἱμάτιον D
1345 *τριβαλλοί· συκοφάνται Br^{384}. οἱ δὲ τοὺς θωπευτικούς, ἐν τοῖς βαλανείοις ⟨δια⟩τρίβοντας, καὶ ἐπὶ τὰ δεῖπνα ἑαυτοὺς καλοῦντας (Dem. 54, 39) K+D
1346 τρίβανον· λήκυθον
1347 *τριβή· διατριβή (A^{52})[vg^5A^{42}]. ἢ βραδυτής g^5
1348 τρίβολα· †στρεπτά†, στωμύλα (Ar. Nub. 1003) D
1349 τρίβολοι· ἀκάνθης εἶδος· ὅθεν καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐν τοῖς χαλινοῖς ἐντιθέμενον D
1350 τρίβολον ἄκοντα· τρίαιναν
1351 *τρίβοντες· λειοῦντες. ἢ ⌊φανερὰν ποιοῦντες, ἢ λείαν (Plat. rep. 435 a) A^{43}

1337 Ammon. 117 (p. 30, 2 N.); Eust. Od. 1592, 57 (1, 292, 26 St.) **1338** Theogn. can. 967 (p. 160, 5 C.) **1339** cf. Ph 599, 11 (Phryn. praep. soph. fr. 34) **1341** cf. Arist. fr. 510 Rose **1344** Scholl. Ar. Plut. 714(α). Theocr. 7, 17b **1345** lex. rhet. 307, 3 Bk.; Ph 600, 9; EM 765, 55 **1347** Su τ 947 **1349** 1) Theophr. h. pl. 6, 1, 3. 2) Poll. 1, 148

1337 gl. Cyrenaica, v. testt. et Schwyzer 234, 14. 52, itaque τριακατίοι Dorice accent. Ahr. Dial. 2, 281 | οἱ H (errat Schm. in app.) | εὔφημοι H: HSt. Scal. alii **1338** τριακὶς H: accent. Mus. | [ε] Ald. | Λάκωνες] e.g. Schwyzer 9, 5 **1339** οὕτω H: Palm. | ἐζημιοῦντο H: Palm. | τὴν H] om. Schr. et subsequ. edd. **1340** τριακοντόρι H: A | ὑποληκωπελατούμενα H: A; λ´ A, expl. Mus.; λη´ Schow, sed η in H potius est correctio male locata sequentis ε **1341** τρίαντος· πόρνη (sine interpunct. insequ.) H: Schm. (accent.) et Salm. (interpunct.) | λ´ H, τριάκοντα Mus.: Scal. De re numm. 5 | εἴκοσι] κ´ H, expl. Mus.; ἓν καὶ εἴκοσι Salm. De modo usur. 259 (τριάς = 3 χαλκοῖ, χαλκοῦς = 7 λεπτά), sed de usu numeri haud accurato (Anglice 'round number') v. Bentley Diss. Phal. ed. Dyce 2, 68 sqq. **1343** τριὰς· (fin. lineae) τησιχόρου H, τριάς· στησιχόρου Mus.: Scal. Pears. 663 | παρὰ] περὶ H: Heins. Meibom; cf. gll. 1432. 1444 | Heins. censet gl. sic primitus fuisse: τρία Σ.· ⟨στροφή, ἀντίστροφος, ἐπωδή.⟩ ἔθος ⟨γὰρ⟩ ἦν παρὰ π. ⟨τὰ Στησιχόρου⟩ ᾄδεσθαι, ὡς [καὶ] τὰ Ὁ. **1344** τρίβακον H: accent. Lob. Rhem. 314 | τρ. ἱμάτιον· ⟨ ⟩ ci. Alb., sed cf. testt. **1345** τρίβαλλοι H = EM: accent. Schm. coll. Arcad. 54, 5 | θωπευτικῶς Mus. | ⟨δια⟩ Mus. **1348** στομύλα H: Mus. | Schm. ad Ar. l. c. στωμύλλων … τριβολεκτράπελα refert, arbitratus nonullos ibi τρίβολα ἐκτράπελα divise scripsisse et per στωμύλα interpretatos esse; potius crediderim verba τρίβολα στρεπτά ex τριβολεκτράπελα corrupta esse **1350** τρίβολον· H: interpunct. del. Pears. 663

Eur. **1352** τρίβος· ἀτραπός, ὁδός (Eur. Or. 1251)
1353 †τρίβουνος· ἔμπειρος† g^{τρο6}Σ
1354 *τρίβο⟨υ⟩ς· ὁδό⟨υ⟩ς (Diphil. fr. spur. 136, 6 K.–A.) A^{39}
D **1355** τρίβων· στολὴ ἔχουσα σημεῖα ὡς γάμμα
1356 *τρίβωνα· στολισμόν g^{6}Br^{172}Σ
1357 *τριβώνιον· πάλλιον [v^{9}Br^{429}Σ]. περιβόλαιον
1358 *τριβωνοφόρος· ὁ φορῶν στολήν vg^{7}A^{44}Br^{260}Σ
1359 †τρίγανον†· εἶδος μέτρου παρὰ τοῖς γεωμέτραις
D **1360** τρίγλα· ἰχθὺς θαλάσσιος. καὶ τόπος τις
Ap.S. **1361** τρίγληνα· πολυθέατα· γλῆναι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί· τρίκοκκα, τριόφθαλμα, πολυειδῆ (Ξ 183. σ 298)
1362 τριγλίζειν· κατὰ μίμησιν ἐπὶ τῶν γελώντων
1363 τριγλήνας· εὐμόρφους ὀφθαλμούς
1364 vacat
1365 *τριγκῶσαι· φράξαι Br^{386}
Hom.+K **1366** *τριγλώχινι· τριγώνῳ, ⌊τρεῖς γωνίας ἔχοντι (Ε 393 . .) A^{62}
1367 τρίγονοι· τρίτην γενεὰν ἐπισχόντες· ἢ οἱ τρεῖς
D **1368** τρίγωνον· εἶδος ὀργάνου ψαλτηρίου. ἢ φυτὸν ἐν Αἰγύπτῳ
1369 †τριγός· τρηγών†
1370 τρίζει· φωνεῖ
1371 *τριγχός· περίφραγμα, στεφάνη, τειχίον vg^{8}A^{45}Br^{261}Σ
Hom. **1372** τρίζουσα· φωνοῦσα λεπτόν τι (ω 5 . .)
1373 τρίζωος· ⟨ὃς⟩ τρεῖς γενεὰς ἐξήγαγεν

1353 Σ τ 245 **1355** Schol. Plat. conv. (85) 219 b; Schol. Diog. ep. 30 (Hinz Rh. Mus. 142, 1999, 31) **1356** = Σ τ 243 **1357** cf. Σ τ 244; Schol. Ar. Plut. 714 **1358** Σ τ 246 **1360** 1) Arist. h. an. 557^{a}26. 591^{a}12; Su τ 962. 2) Athen. 7, 325d **1361** Heliod. (fr. 42 D.) et Apio (fr. 138 N.) ap. Ap. S. 154, 24 = Σ τ 247; Scholl.; Eust. Il. 976, 35 (3, 610, 9 V.) **1366** cf. Schol. **1368** 1) Athen. 4, 183 e; lex. rhet. 309, 25 Bk.; Σ‴ (Ph 601, 8. EM 766, 13). 2) Diosc. mat. med. (rec. Vind.) 2, 147 **1371** = Σ τ 248; E. Gud. 535, 16

1352 ἄτραπος H: accent. Mus. | cf. gl. 1354 **1353** h. e. τρίβωνος· ἐμπείρου (gΣ) **1354** τρίβος· ὁδός H: ordo et A | cf. gl. 1352 **1355** τριβῶν H: accent. Mus. | γράμμα Cas. e test. (et cf. ad gl. 1358) **1356** τριβῶνα H: accent. Mus. **1357** πάλλιον H (i. q. pallium Sop.)] παλαιόν KΣ (cf. Schol. Ar.) **1358** KΣ add. ἔχουσαν σημεῖα ὡς γράμματα (K Σ [Su^{GFVM} E. Gen.]: γαμμάτια Σ [ABC Su^{A} Ph]), cf. gl. 1355 **1359** h. e. τρίγωνον (Palm. Sop.) **1361** τρίκοκκα nov. gl. H: contin. Heins. Salm. | τρίκοκκα H (Schol.)] τρίκορα Pears. 663 (Heliod., etiam Schol.); τριόττια Sop. (Eust.) **1362** τριγλήζειν H: Mus.; Piers. 215 cft. κιχλίζειν **1363** τρίγληνα· … ⟨ἔχοντα⟩ ci. Schm., ad Ξ 183 **1365** τριγκῶσαι H, τριγχῶσαι Br] h. e. θριγκῶσαι (Eur. HF 1280); de forma τρ- cf. gl. 1371. Eust. Od. 1570, 17 (1, 262, 26 St.) **1366** τριγλωχίνι H: accent. Mus. **1367** τρίγωνοι H: Mus. | cf. Eur. Ion 496 (fem.). HF 1023 (neut.) **1368** ordo postulat τρίγονον (Pears. 664) **1369** τε⟩τριγώς· τρίζων (Callim. fr. 260, 68 Pf. [SH 288] = Hec. fr. 74, 27) Schm.; an τε⟩τριγός· τρίζον (Cyr. in Esai. 70, 649C M.)? **1370** Alb. cft. gl. 1372 **1371** τείχιον H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. σ 2005; cf. et ad gl. 1365 **1373** ⟨ὃς⟩ Scal.

1374 τριήμερος· Θεσμοφόρια ὑπὸ Λακώνων
1375 τριημιολία· ναῦς μακρὰ ἄνευ καταστρώματος
1376 *τριήραρχος· τριήρους ἄρχων A49, ἤτοι πλοίων πολεμικῶν vg16A61Br264
1377 *τριήρεις· πλοῖα πολεμικά A61Σ
1378 τριήρης· ἔξω τῆς νεὼς καὶ ῥυτόν τι, ἔκπωμα (Epinic. fr. 2, 8. Antiphan. fr. 223, 4 K.–A.) D
1379 *τρίηρον· πλοῖον μικρόν A51
1380 τριηρονόμος· τριήραρχος
1381 τριθαλλίαι· μεγάλως τοῦ θάλλειν αἰτίαι
1382 τρίκαρπον· τριετῆ
1383 Τρίκκη· πόλις Θεσσαλίας (B 729) Hom.
1384 τρίκκος· ὀρνιθάριον ⟨ὁ⟩ καὶ βασιλεὺς ὑπὸ Ἠλείων
1385 τρικόλ⟨λ⟩υβον· νομισμάτιόν τι (com. ad. fr. 811 K.–A.) D
1386 τρικόνητος· ὁ πολλάκις ἀπολέσθαι ἄξιος καὶ καταχωσθῆναι
1387 Τρικόρυνθος· ἀνδρεῖος ἥρως
1388 τρικότυλος οἶνος· οὗ τρεῖς κοτύλαι ὀβολοῦ πωλοῦνται (com. ad. fr. *431 K.–A.) D
1389 τρίκουρος· ὁ ἐπὶ τρία ἔτη κεκ[αθ]αρμένος κριός. ὁμοίως καὶ ὁ μὴ κεκ[αθ]αρμένος
1390 τρικτεῖρα· θυσία Ἐνυαλίῳ. θύεται δὲ πάντα τρία καὶ ἔνορχα D
1391 τρικτύα· τριάδα. ἔνιοι θυσία κάπρου, κριοῦ, ταύρου (Callim. fr. 578 Pf.) D

1375 Σ''' (Ph η 167. E. Gen. [EM 430, 36]) **1376** Tryph. trop. 192, 31; E. Gud. 535, 18; Poll. 1, 96 **1377** Σ τ 249 **1383** Schol.; Strab. 9, 5, 17, p. 437, 20 C. **1385** Poll. 9, 72 **1391** Ph 605, 12. 13; Eust. Od. 1676, 37 (1, 404, 16 St.)

1374 θεσμοφορία H: accent. Mus. | λάκωνες H (ε in ει mut. Mus.): Mus. postea; vel del. ὑπὸ (utraque locutio passim in Hsch.) | τριήμερος in tali contextu non alibi reperitur, neque est forma Laconica: itaque Schm. ci. τριήμερος· ⟨ ⟩ (nov. gl.) ⟨ ·⟩ Θεσμοφόρια ὑπὸ Λακώνων **1378** ἔξω τῆς νεὼς] i. e. praeter 'navem' (Meibom. Voss.), cf. gl. 671 | ῥητὸν H: Mus.; interpunct. post τι add. Cunningham, nam ῥυτόν nomen est **1379** τριήριον vel τριηρίδιον ci. Schm. (hoc Wack.*) | cf. ad gl. 1317 **1380** τρίηρ· ὁ νόμος H: Scal. alii **1381** τρι⟨ερι⟩θαλίδες Mein. ap. Schm., cf. (ut iam Alb.) gl. ε 5836; τριθαλεί$\overline{αι}$ (et αἰτί$\overline{αι}$) Matthews ad Antim. fr. 107 (182 W.) **1382** Alb. cft. gl. 528 **1384** ⟨ὁ⟩ Schm. 'nam Elei non regem appellabant τρίκκον, sed regulum aviculam' | ἀπὸ ἰλείων H: Mus. | Alb. cft. gl. δ 2379 **1385** ⟨λ⟩ HSt. Thes. 3, 1609h **1386** καταχυσθῆναι H: Mus. | Schm. cft. gll. κ 2088. ε 4841. δ 1068 **1387** Τρικόρυνθος est alibi (Strab. 9, 1, 22 p. 399, 7 C. . . St. Byz. 635, 5) nomen demi Attici, ft. (Schm.) hic nomen eius herois eponymi; tum pro ἀνδρεῖος Mein. ap. Schm. ci. Ἀττικός **1388** cf. Austin–Olson ad Ar. Thesm. 743 **1389** [αθ] bis Jun. Scal. Sop. alii | ad fin. ⟨ἄκουρος⟩ Alb. **1390** τρίκτειρα Mus.; τρικτεία L. Dind. 7, 2477 c e tit. Delph. (ubi tamen nunc legitur τρικτευα, Schwyzer 325, 34, de qua forma v. Bechtel GGN 1918, 400–2) | ἐν ὑαλίω H: Mus. | τρία] $\overline{γ}$ H, expl. Mus. **1391** τρίκτυα H: accent. Mus. | confusa esse accus. τριττύα· τριάδα et τρικτύα· θυσία agn. Schm.; cf. gl. 1452 et Pfeiffer ad Callim.

D **1392** τρικτῆς· μέρη φυλῆς

1393 τρίκυζα· πολλῆς δεόμενα λιτανείας

1394 *τρικυμία· ζάλη Br[194](A[40]Br[478])

Hom. **1395** *τρίλλιστος· πολυλιτάνευτος (Θ 488) A[64]

D **1396** τρίμηνοι πυροί· οἱ καὶ σητά[μη]νιοι λεγόμενοι (Philyll. fr. 4, 1 K.–A.)

D **1397** †τρίμιον†· τὸ εὐσπάθητον ἱμάτιον (Cratin. Iun. fr. 5 K.–A.)

1398 τριμίσκον· ἱμάτιον. Ἀσπένδιοι

1399 †τριμηταγωνιστής†· ὁ τρίτος ἀγωνιζόμενος

1400 *τριμίτινα ὑφάσματα· τρίμιτα (Aesch. fr. 365 R.) A[65]

Hom. **1401** †*τρίμμε†· φοβεῖσθαί με (Ε 256) A[58]

D **1402** τρῖμμα· [ὁ] ἀρ[ρ]ωματίζον πόμ[μ]α ἐν γάμοις πινόμενον καὶ ἐν θεατρικοῖς ἀγῶσιν (Alex. fr. 193, 3 K.–A.)

D **1403** τρίογδον· μέτρον τι παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 153 K.–A.)

D+LXX **1404** τρίοδος καὶ τριόδους πληθυντικῶς· ἰδίως τὰς τρεῖς ὁδούς (Ar. fr. 209, 2 K.–A.). καὶ τρίαινα (1. Regn. 2, 13)

D **1405** τριολύμπιον ἅρμα· τὸ ἐκ τριῶν Ὀλυμπιάδων ἐζευγμένον (Soph. fr. 511 R.)

1406 τριόπην· τριόφθαλμον

D **1407** †τριόπηλις†· δέσμη σκορόδων (Ar. Ach. 813)

D **1408** Τριόπιον· ἡ Κνίδος. καὶ ἱερὸν ἔνθα ἑορτάζουσιν (Hdt. 1, 144, 2. Thuc. 8, 35, 2)

D **1409** τριοπίς· τριόφθαλμος. ἔνιοι ζῷον ὅμοιον ἀκρίδι. καὶ περιτραχήλιον τρεῖς ἔχον ὀφθαλμοὺς ὑαλοῦς

1392 Arist. Ath. pol. fr. 3 Ken. (fr. 385 Rose) **1394** Poll. 1, 108 **1395** = Schol.; Ap. S. 154, 35; EM 766, 28 **1396** Theophr. c. pl. 4, 9, 1 **1397** Poll. 7, 58. cf. 78 **1400** Poll. 7, 78 **1401** Schol.; Ap. S. 154, 18 **1402** Athen. 1, 31 e; Poll. 6, 18; Σ″ (Ph 601, 20. Su τ 988) **1404** Poll. 10, 133 **1407** Schol. Ar.; Σ‴ (Ph 606, 13. EM 769, 1); Arcad. 31, 14 **1408** cf. EM 766, 38 (Oros) **1409** 1) Schol. bT ad Ξ 183 c; Eust. Il. 976, 36 (3, 610, 8 V.). 2) Ph 602, 4. 3) Poll. 5, 98; EM 766, 33

1392 τρικτῆς ut vid. plural. (cf. Schwyzer Gr. 1, 573ε?); secundum ordinem τρικτῦς (Salm., accent. M. L. West); ad -κτ- cf. gl. 1391 | μέρη H (leg. Latte)] μέρος Mus. **1393** 'Non liquet' Schm.; M. L. West ci. λιτανείας e gl. 1395 irrepsisse **1395** τρύλλιστος H, τριλιστος A: Mus. = testt. **1396** πυροῖ H: accent. Mus. | σηταμήνιοι H: Scal.; Alb. cft. gl. σ 540, Schm. gl. 824; cf. et Galen. 18 a, 474, 16. Poll. 6, 73. EM 711, 43 **1397** h. e. τρίμιτον (Scal. G. Salm.); cf. gl. 1400 et testt. **1398** τρίμισκον H: accent. Ald.; τριμιτίσκον ci. LSJ | Ἀσπένδιοι] cf. gl. π 2222 **1399** v. l. gl. 1435 (Mus.) **1400** τριμίτινα· ὑφάσματα (sine interpunct. insequ.) H = A: Schm. | τρίμιτα H, τριμητα A; τριμιτοστα errore Schr. (non Ald. pace Alb.: in gl. 1399 Ald. τρὶς praebet, ed. 1520 τρί/τος, sed neutra huic τος inserit) **1401** τρίμμε H = A] h. e. τρεῖμ με (Schulze QE 43 not. post Nauck Zt.schr. f. d. Alt.wiss. 14, 1856, 16) | cf. gl. 1296 **1402** τρίμμα H: accent. Schm. | [ὁ] Schm.; τὸ Scal. Salm. | ἀρρωματίζων H: Mus. ([ρ]) et Scal. Salm. (-ζον) | πέμμα H: Alb. | γινόμενον H: Mein. FCG 2, 295 **1403** τριόγδοον ci. Wack.* **1406** τριότην H: ordo et Voss. | Alb. cft. gl. 1409 **1407** h. e. τρόπηλις (Schm.; aliter corrupt. in gl. 1449, quam Sop. cft.) **1409** τριόπιος H: Jens. Luc. 229 | ὑαλούς H: accent. Lob. Phryn. 309 | τριοπ- de monili hic. sch. b. Poll., alibi τριοττ-

1410 †τριόροφα†· τρίστεγα
1411 τρίορ[ο]χος· εἶ⟨δος⟩ ἱέρακος (Ar. Av. 1206) D
1412 τρίοψ· ὁ ὑπὸ τῶν Πυθαγορικῶν ἐν Δελφοῖς τρίπους D
1413 Τριπατρεῖς· οἱ πρῶτοι γεννώμενοι D
1414 τρίπεζαν· τὴν τράπεζαν. Βοιωτοί D
1415 τρίπλακα[ι]· τρὶς ἐπιπτυχθῆναι δυναμένη⟨ν⟩· ἐξ οὗ τὴν μεγάλην δηλοῖ, τρίπτυχον, τριπλῆν (Σ 480) Ap.S.
1416 τριπλῇ τετραπλῇ τε· τριπλασίονα καὶ τετραπλάσια (Α 128) Hom.
1417 *τρίποδα· λέβητα v[29]A[66]Br[270] τρισκελῆ, χαλκίον (Θ 290 . .) A[66] Hom.
1418 τρίπολον· τὴν τρὶς ἢ πολλάκις μεταβεβλημένην διὰ τῆς ἀροτριάσεως γῆν (Σ 542 . .) Ap.S.
1419 Τρίπολις· εἶδος πέμματος. καὶ πόλις D
1420 †τριπονῆται†· ἑορτή τις D
1421 τρίπος· τρίπους (Χ 164) Hom.
1422 τρίπους· λέβης, κρατήρ. ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ εἰς τὸ θερμαίνειν ὕδωρ. ὁ δὲ ἐμπυριβήτης ἐστὶν ὁ ἐξ ἑαυτοῦ πόδας ἔχων εἰς τὸ ὑποκαίεσθαι (Aesch. fr. *1, 1 R.) D
1423 τριπτήρ· ᾧ τὴν σταφυλὴν τρίβουσιν (Isae. fr. 24 S.). ὑπὸ δὲ Σικελῶν ὁ δοίδυξ (gl. Ital. 257 K.–A.) D
1424 τρίπτυχος· τριπλῆ, ἢ πολύπτυχος, ἡ τρεῖς ἐπιπτυχὰς ἔχουσα (Λ 353) Hom.

1411 cf. Su τ 995; Ph 602, 5 **1412** Athen. 14, 637c **1413** cf. lex. rhet. 307, 16 Bk. **1415** Ap. S. 155, 10; Schol. **1416** Schol. **1417** cf. Σ τ 251; Schol.; Semus FGrHist 396 F 16 **1418** Ap. S. 155, 3; Poll. 1, 222 **1419** St. Byz. 637, 5 **1421** Su τ 1002; Theogn. can. 373 (p. 68, 22 C.) **1422** Semus FGrHist 396 F 15; Athen. 2, 37 f; Poll. 10, 63; Ap. S. 154, 30 **1423** Harp. 293, 10 [τ 29 K.] (epit. = Su τ 1004. Ph 603, 6. EM 766, 41); Poll. 7, 151

1410 v.l. gl. 1476 (cft. Sop.) **1411** τριόροχος εἶ· H: Mus.; τρίορχος hic. gll. μ 884. π 4215. Ph, τριόρχης gll. β 495. κ 1968. Su **1412** Πυθ. ⟨οὕτω λεγόμενος⟩ Lob. Aglaoph. 387; ἐν Δ. ⟨ἀνατεθεὶς⟩ Wack.* **1413** Τρι⟨το⟩πατρεῖς ci. Wack.*, cf. LSJ s.v. | v. Lob. Aglaoph. 760–4 **1414** τρίπεδδαν Wack.* **1415** τριπλάκαι H: Mus. | τρὶς ἐπιπτυχθῆναι] προσέπιπτυχθῆναι H (accent. prior. del. Mus.): Mein. 1857 p. 622 | ⟨ν⟩ Mein. | τριπτύχων H: Mus. **1416** τριπλὴ· H: accent. Mus., interpunct. del. Ald. | τετραπλη[τε] (accent. videri non potest) H: Mus. | τριπλασίωνα H: Mus. | τετραπλασίονα Jens. Luc. 229 (ut Schol.) **1417** τρισκελὴ nov. gl. H: contin. Pears. 664. Alb., accent. Mus. | χαλκία H, χαλκεια A: Alb.; χαλκεῖα Jun. | Alb. cft. gll. 1422. λ 484; v.l.: gl. 811 **1418** τρίπολιν H: Mus. **1420** τριτόμηνις Schm., cf. gl. 1446 **1421** τριπὸς H: accent. Mus. **1422** αὐτὸ H: Mus.; Schm. ad h.l. et alibi asseverat Hesychii consuetudinem esse locutione χρῆσθαί τι uti – perperam, nam e 139 locis ubi χρῆσθαι cum casu coniungitur, saepissime dativo usus est: quater H genetivum praebet (α 854. 2159. θ 267 [ubi Wack. accus. ci., sequente Latte]. π 1153), terdecies accusativum (ε 7324. ι 640. κ 3063. 3098. 4080. λ 720. μ 928. ξ 10. π 65. σ 673. τ 174. 836. 1422); hos in dativum Mus. al. correxerunt, quos Schm. ipse et Latte inconsequenter (et nonnunquam tacite) consecuti sunt, Hansen et ego semper | ἐμπυ/(nov.lin.)ριβήτης H] τ ante ρι add. rubr. (ut in tribus superioribus lin.), del. Mus. | ἒξ H: Mus. **1424** τριπλὴ H: accent. Mus. | ἡ] ἢ ci. M. L. West

Hom. **1425** τρίς· ἐπὶ τοῦ πολλάκις (A 213 . .)

LXX **1426** *τρισαλιτήριος· ἁμαρτωλός (2. Macc. 8, 34 . .) (A[48]Br[263])[vg[12]]

D+Prov. **1427** τρὶς ἕξ· νικητήριος βόλος (Aesch. Ag. 33). καὶ παροιμία· τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι. ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τοῦ εὐστόχου, ἀπὸ τῶν κυβευτῶν (Pherecr. fr. 129 K.–A.)

1428 *τρισευδαίμων· τρισμακάριστος (Bacch. 3, 10. Aeschin. epist. 5, 5) v[g][26]

1429 *τρισόλβιος· τρισμακάριστος (cf. Ar. Eccl. 1129. Soph. fr. 837, 1 R.) v[1](g[2]A[38]Br[258])

D **1430** τρισπόλιον· βοτάνη τις

D **1431** τρισσός· εἶδος ὄφεως

LXX **1432** *τριστάται· οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως, ἔχοντες ἀνὰ τρεῖς λόγχας (Exod. 14, 7) Σ(vg[11]A[47]Br[262])

Hom. **1433** τριστοιχεί· ἐπὶ τρεῖς τάξεις (K 473)

D **1434** Τρίτ[τ]α· οὕτως ἡ Κνωσσὸς ὠνομάζετο

D **1435** τριταγωνιστής· ὁ τρίτος ἀγωνιζόμενος (Dem. 18, 129 . .)

Hom. **1436** *τριτάτη· τρίτη (K 253 . .) (A[56])

D **1437–8** τριτέα· παρὰ Σόλωνι (legg. F 46 R.) μὴ πλείω εἶναι τριτέως τὴν κτιστήν· τριτεύς γὰρ †χοίνικος οὗτος†

D **1439** Τριτῆες γενεήν· οἱ ἀπὸ τῆς Τριτέων πόλεως κύνες, ἥ ἐστι πλησίον Φωκίδος (SH fr. ad. 1114)

D **1440** τρίτη Θεσμοφορίων· ζητεῖται πῶς ἅμα μὲν λέγει τρίτην Θεσμοφορίων εἶναι, ἅμα δὲ μέσην, τεττάρων οὐσῶν ἡμερῶν (Ar. Thesm. 80)

D **1441** τριτημόριον· οἱ ἓξ χαλκοῖ (Philem. fr. 76, 2 K.–A.)

D **1442** τριτημόριον· ἐλέγετο καὶ ἐπὶ τῆς μοίρας (Thuc. 2, 98, 4), καὶ ἐπὶ νομίσμα⟨τος⟩ ἀργυρίου

1425 cf. Schol. **1427** Zenob. Ath. 2, 29; Prov. Bodl. 869 [= App. Prov. 4, 99]; Σ″ (Ph 602, 9. Su τ 934) **1432** Σ τ 253; gl. Oct. τ 2 **1433** Schol.; cf. Su τ 1010 **1437–8** Poll. 4, 168 **1439** Thuc. 3, 101, 2; St. Byz. 637, 15 **1440** Schol. Ar. (a); Athen. 7, 307 f; Ph θ 134 **1441** Harp. 293, 14 [τ 30 K.] (epit. = Su τ 1017. Ph 602, 22. E. Gen. [EM 753, 51]); Poll. 9, 65; lex. rhet. 306, 26 Bk. **1442** Poll. 9, 66

1425 Alb. cft. gl. 1331 **1426** τρισαλητήριος H: Mus., cf. K **1427** le. τρισὲξ H: Mus. | τρεῖς] τρὶς H: Ald. | v. Fraenkel ad Aesch. Kassel ad Pherecr. Bühler ad Zenob. (4, p. 224 sqq.) **1430** τριπόλιον Schm., ut Theophr. h. pl. 9, 19, 2 (cit. Hes. fr. 349. Musae. VS 2 B 19). Diosc. mat. med. 4, 132 **1431** L. Dind. 7, 2465 d censet ft. esse i. q. θρίσσος ap. Jul. Afr. cest. 290, 25 (p. 16 V.) **1432** περὶ H: Biel. (1780) 3, 465. Alb.; cf. gll. 1343. 1444 **1433** τριστιχεῖ H: Mus. **1434** [τ] ordo et Voss. **1435** gl. totam del. Mus. | v. l.: gl. 1399 | v. Pickard-Cambridge Dram. Fest.[2] 132–5 **1437–8** τριταία … τριταίας H: ordo, ut agn. Schm. (sed reicit) | κτιστήν] κρίσιν Mus. | τριτεύς nov. gl. Schm., tum pro γὰρ ci. γ′ (τρίτον) ⟨ ⟩ | χοίνικες ιϛ′ (ἑκκαίδεκα) Pears. 664 (post Petit. Leg. Att. 369) **1439** τρίτηες· γενέην H: accent. et interpunct. Mus. | τῆς H] τοῦ error Schmidtii est **1440** v. Deubner Att. Feste 50–60 **1441** χαλκοί H: accent. Pears. 665 **1442** ἐπινόμισμα H: ἐπὶ Ald., ⟨τος⟩ Mus. | ἀρ[γ] H, expl. Sop.

1443 Τριτογένεια· ἡ τὸ τρεῖν ἐνγεννῶσα τοῖς ἐναντίοις (Δ 515) Hom.
1444 Τριτογενής· ἐπιθετικῶς ἡ Ἀθηνᾶ. ἀπὸ τοῦ τρεῖν ἐνγεννᾶν τοῖς πολεμίοις (Δ 515). ἢ τῷ παρὰ Τρίτωνι, τῷ ποταμῷ Λιβύης, ἐμφανισθῆναι (Ar. Equ. 1189) Ap.S.+D
1445 τριτοκούρη· ἧ πάντα συν⟨τε⟩τέλεσται τὰ εἰς τοὺς γάμους· τινὲς δὲ γνησία παρθένος D
1446 τριτόμηνις· ἡ τρίτη τοῦ μηνός (Lycurg. fr. 49 S.) D
1447 τρίτον ἡμίδραχμον· αἱ δύο δραχμαὶ καὶ τριώβολον (Dinarch. fr. 8, 4 S.) D
1448 Τριτοπάτορας· ἀνέμους ἐξ Οὐρανοῦ καὶ Γῆς γενομένους καὶ γενέσεως ἀρχηγούς. οἱ δὲ τοὺς προπάτορας D
1449 †τριτοπηλίς†· σκορόδων δέσμη, ἀπὸ τοῦ πεπιλῆσθαι καὶ συνεστράφθαι D
1450 τρίτος κρατήρ· Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ καταπλέοντι (fr. 425, 2 R.). ἐν ταῖς συνουσίαις ἐκιρνῶντο κρατῆρες τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον· τὸν δὲ δεύτερον ἡρώων· τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος D/Att.
1451 τριτοστάτις· Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς (fr. 503 K.–A.) D
1452 *τριτ⟨τ⟩ύς· τριάς (Dem. 14, 23) vg[17]A[53]Br[265]Σ
1453 τριτώ· ῥεῦμα. τρόμος, φόβος
1454 τριτώ· Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιός (fr. 145) φησι τὴν κεφαλὴν καλεῖν Ἀθαμᾶνας D
1455 τριφάσιοι· τριπλάσιοι. τρίφωνοι (Hdt. 2, 156, 3) D

1443–4 Ap. S. 154, 21; Schol.; Schol. Aesch. Eum. 293; Σ″ (Ph 603, 11. Su τ 1020. E. Gen. [EM 767, 40]) **1446** Harp. 294, 14 [τ 33 K.] (epit. = Su τ 1021. Ph 603, 21. E. Gen. [EM 767, 47]); lex. rhet. 306, 32 Bk. **1447** Harp. 294, 1 [τ 31 K.] (epit. = Su τ 1022. Ph 603, 25. E. Gen.); Poll. 9, 62; lex. rhet. 306, 19 Bk. (Ph 604, 2) **1448** Harp. 294, 3 [τ 32 K.] (epit. = Su τ 1023. Ph 604, 4. E. Gen. [EM 768, 1]), cit. Demon. FGrHist 327 F 2. Philochor. 328 F 182. Phanodem. 325 F 6. anon. 352 F 1. ad fin.: Arist. fr. 415 Rose **1450** Ael. Dion. τ 25 (Su τ 1024. Ph 604, 25. E. Gen.); Scholl. Pind. Isthm. 6, 10 a. Plat. Phileb. (48) 66 d; Poll. 6, 15. 100; Ph 564, 3 **1451** Poll. 4, 106 **1452** = Σ τ 255 **1454** Σ″ (Ph 603, 16. Su τ 1020. EM 767, 43). Boeotiis trib. Schol. Lycophr. 519, Cretibus Eust. Il. 696, 37 (2, 522, 2 V.) **1455** gl. Hdt. (LGM 203)

1443 ἓν γεννῶσα H: Mus. **1444** τριτογένης H: accent. Mus. | ἓν γεννᾶν H: Mus. | τῷ[1]] τὸ H: Mus. | περὶ H: Jens. Luc. 229, cf. gll. 1343. 1432 **1445** ἣ H: Mus. | ⟨τε⟩ Pears. 665. Jens. Luc. 229 | γνησία] abbrev. in H expl. Mus. sed sine accent., γνήσια Ald.: Schm. tacite | Schm. cft. gl. 1325 **1446** τριτομηνὶς H: accent. Lob. Prol. 462 **1447** τριτὸν· H: accent. Mus., interpunct. del. Meibom. Brun. Hemsterh. ad Poll. p. 1031 not. 55 | ἡμίδραγμον … δραγμαὶ H: Pears. 665. Schr. | τριόβολον H: Pears. **1448** προπατέρας H: Alb. **1449** h. e. τρόπηλις (cf. gl. 1407) | δεσμὴ H: accent. Mus., interpunct. add. Alb. | πεπηδεῖσθαι H: Mus. **1450** ἐκέρνοντο H: Mus. | γ̅ H, expl. Mus. | σωτῆρος] Alb. cft. gl. σ 3104 **1451** contin. H: nov. gl. Mus. | τριτοστάτης H: G. Dind. ad Ar., cf. Poll. | Σκηνὰς ⟨καταλαμβανούσαις⟩ Schm. **1452** contin. H: nov. gl. Heins. Pears. 665. Schr. | τριτὺς H: KΣ[A Ph] **1453** τριτώρευμα H: Mus. **1454** τριτωνίκανδρος H: Mus. | ἀθαμάνας H: accent. Jens. Luc. 229

D **1456** τρίφυλλα· πολύφυλλα. καὶ πόα δέ τις μηδικὴ οὕτω καλουμένη (Nic. ther. 520)
D **1457** Τρίφυλλοι· οἱ Καύκωνες (Xen. Hell. 4, 2, 16 . .)
1458 τριφυόν· τριπλοῦν
Hom. **1459** *τρίχα· τριχῶς (θ 506) Σ(Br[267])
Ap. S. **1460** τριχάϊκες· τριχόθεν ἐλθόντες †ἀπὸ βίας† (τ 177)
1461 †τριχάν†· ἡ τρίτη φυλακή
LXX **1462** τριχαπτόν· τὸ βαμβύκινον ὕφασμα ὑπὲρ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἁπτόμενον, ἢ πολύτιμον (Ezech. 16, 10)
1463 *τριχῇ· εἰς τρία μέρη vg[21]Br[267](A[54])
1464 †τριχήν†· τρικόρυφον
1465 τριχῇ· τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ τὸ τρίχα, ἢ τὸ τρίτον μέρος
D **1466** τριχίδες· αἱ χαλκίδες. Ἡρακλέων ⟨δὲ⟩ μεμβράδες (Ar. Equ. 662 . .)
D **1467** τριχόβρως· θηρίδιον κατεσθίον τοὺς λόφους τῶν περικεφαλαίων (Ar. Ach. 1111)
D **1468** τρίχορδον· ὄργανον
1469 *τριχοκόμος· τριχῶν ἐπιμελούμενος Br[195](A[55])
1470 τριχοτρῶκται· ζωύφια τὰ τὰς τρίχας κατεσθίοντα
1471 *τριχώδη· ὄργανα πολιορκητικὰ πρὸς χῶ[ρη]σιν ἐπιτήδεια (A[67])
1472 *τριχῶς· τρισσῶς g[28] [ὑπομονητικῶς]
1473 τριχῶσαι· θάψαι

1456 1) Diosc. mat. med. 2, 147; EM 279, 11. 2) Schol. Ar. Equ. 606 a(1); Poll. 7, 142; Σ″ (Ph μ 381. Su μ 883) **1457** Strab. 8, 3, 29, p. 353, 9 C. **1459** = Σ τ 257 = Schol. **1460** cf. Ap. S. 155, 4 **1462** Σ τ 260; Poll. 2, 24; gl. Ezech. **1463** Theogn. can. 972 (p. 160, 29 C.) **1466** Arist. h. an. 569b25; Athen. 7, 328 c. 8, 357e **1467** Σ‴ (Ph 606, 6. EM 768, 49); cf. Schol. Ar. (a) (Su τ 1040); Poll. 2, 24 **1468** Poll. 4, 60; Euseb. praep. ev. 10, 6, 11

1456 τρίφυλλα] τ om. rubr., add. Mus.; τρίφ- H. testt. plur., τρίσφ- EM (cf. Choerob. 267, 34. Schol. Dion. Thr. 444, 12), τριόφ- codd. Nic. | μηδικὴ H, testt.] μηδίκη hoc sensu praescribunt Ioh. Philop. de voc. rec. A μ 4. Eust. Od. 1967, 28 (2, 330, 39 St.); Alb. cft. gl. μ 1159 **1457** Τρίφυλ[λ]οι Schm., sed fuerit Τριφύλιοι **1458** τρίφυιον Lob. Phryn. 494 (‘Etym.’ scribens pro ‘Hesych.’) **1459** τριχὰ H: accent. Alb. **1460** ἀπ᾽ Εὐβοίας Leopard. emend. 20, 14 coll. Eust. Od. 1861, 14 (2, 197, 38 St.). Schol. V ad τ 177; ‘possis etiam ἀπὸ Βοίου’ Schm. coll. Andron. FGrHist 10 F 16 (Hsch. et Κυτίνιον et Ἐρινεόν nominavisse ci. Wil.*) **1461** τρίχα ν⟨υκτός⟩ (μ 312 . .) Schm., ft. recte **1462** βομβύκινον Jun. Palm., haud necessarie | πολύτιμον H = Σ] πολύμιτον Salm., prob. Kühn. ad Poll. p. 1179 not. 13 cum Symmachus verbum sic interpretatus sit quod LXX τριχαπτόν **1463** τριχὴ H: accent. Mus., ι subscr. add. Hansen **1464** τρίχη⟨λο⟩ν Blomfield ad Aesch. Sept. 757 (760) **1465** τριχὴ H: accent. Mus., ι subscr. add. Hansen; τριχθά (Γ 363 . .) ordo, ut notat Schm. **1466** τριχθάδες H: Sop. | Ἡρακλέων] cf. gl. 245 cum adn. | ⟨δὲ⟩ Schr. tacite **1467** τρίχοβρος H: Sylburg. ad EM p. 46a **1469** τρίχας H = A: Br **1471** πολυορκητικὰ H: A | χώρησιν H: A **1472** ὑπομονητικῶς susp. HSt. Thes. 3, 1611 a, ad gl. 1026 refert Schm. **1473** χῶσαι Pears. 665 (sim. Toup 4, 281; melius ⟩τρι χῶσαι); ταρχῦσαι Alb. Hemsterh., i. e. v.l. gl. 230

1474 τριψημερεῖν· στραγγεύεσθαι, καὶ παρέλκειν τὰς ὥρας (Ar. Vesp. 849) D
1475 τριώδελον· τριῶν ἡμιμναίων σταθμός
1476 *τριώροφα. τρίστεγα (Ezech. 41, 7) Br^{192} LXX
1477 τριῶλαξ· ἀγὼν παρθένων δρόμου D
1478 Τροία· πόλις
1479 Τροίης· τῆς Ἰλίου (Z 529 . .) Ap. S.
1480 Τροιζή⟨ν⟩· πόλις, ἢ χωρίον ἐν Ἄργει (B 561) Hom.
1481 τρομέοντο· ἔτρεμον (K 10) Hom.
1482 *τρόμος· εὐλάβεια vg^{16}A^{36}Br^{280}. δέος A^{36}Br^{280}. φυγή (Γ 34 . .) Hom.
1483 τρόνα· ἀγάλματα. ἢ ῥάμματα ἄνθινα (X 441) Hom.
1484 τρόνοι· στύππιοι. στήμων. ἁρπεδόνη. ἄτρακτος
1485 τρόπα· εἶδος παιδιᾶς, καθ' ἣν στρέφουσι τοὺς ἀστραγάλους εἰς τὸ ἕτερον μέρος (Cratin. fr. 180 K.–A.) D
1486 τροπαγός· ὁ ἀπητιμασμένος
1487 *τρόπαι⟨α⟩· νικητήρια vg^{11}Br^{276}Σ, σύμβολα νίκης vg^{11}A^{29}Br^{276}
1488 τροπαί· αἱ δύσεις (ο 404). καὶ αἱ *μεταβολαί (g$^{18–19}$), αἱ φυγαί, αἱ διώξεις. νομίσματά τινα. καὶ αἱ μεταβεβλημέναι φροντίδες Hom.+K+
1489 τροπαλίζει· στρέφει
1490 τροπαλισμός· μεταβολή. καὶ τὸ ἐκ συμβόλων ὑποδέχεσθαι
1491 †τροπαλόν· τραχύ†
1492 *τροπέοντο· ἐπάτουν (Σ 224 v. l.) g^{21}. ἀπὸ τούτου καὶ ὁ οἶνος λέγεται τραπητός Hom.+
1493 τρόπηκος· μερὶς τῆς κώπης ὁ τρόπηξ, οὗ ἐπιλαμβάνονται οἱ ἐρέσσοντες· ὥστε ἀπὸ μέρους τὴν κώπην D
1494 τροπικώτερον· θεωρητικώτερον
1494x *⟨τροπικῶς·⟩ ἀλληγορικῶς, ⌊μεταφορικῶς, οὐκ ἀληθῶς vg^{13}A^{32}

1474 Eust. Od. 1441, 60 (1, 93, 2 St.); Poll. 1, 43 locutionem improbat **1476** gl. Ezech. **1479** cf. Ap. S. 155, 11; lex. Hom. τ 226; Theogn. can. 134 (p. 24, 25 C.) **1480** Theogn. can. 134 (p. 24, 25 C.); St. Byz. 639, 5 **1485** Suet. lud. 1, 26 p. 67 T.; Poll. 9, 103; Ph 606, 8 (leg. τρόπα· δι' cum Alb.) **1487** Σ τ 262; EM 469, 18 **1488** cf. Σ τ 263

1474 τριψειμερεῖν H (leg. Latte): Mus. | στρατεύεσθαι H: Scal. Heins. Sop., cf. gll. ε 2095. σ 1963 **1475** Dorice pro τριώβολον, cf. tit. Cret. D. I. 4957 a 3, Ahr. Dial. 2, 81 **1476** v. l.: gl. 1410 **1477** τριώλαξ H: accent. Schm. tacite; 'i. e. τριαύλαξ' G., et Lob. Prol. 260 cft. πυλωρός / πυλαυρός (sed v. Hansen ad gl. π 4349) **1479** contin. H (prob. Latte, del. Τροίης): nov. gl. Alb. **1480** τροίζη H: Mus. **1482** φυγή] φόβος K (cf. Schol.); φρίκη Triller Emend. 39 **1483** h. e. θρόνα (Mus.), ft. v. l. gl. θ 774 | βάμματα Taylor Lect. Lys. 701; τὰ ἱμάτια Toup 4, 202 coll. Schol. Theocr. 2, 59–62(b) **1484** στυππίοι H: accent. Mus. | ἀρπεδώνη H: spir. asp. Alb., ό Mus. | Schm. cft. gll. 1558. 1586 **1485** παιδείας H: Mus. | καθὴν H ut vid.: Mus. **1487** τρόπαι H: KΣ **1488** νομίσματα] Thes. 7, 2494 c cft. τροπαϊκόν **1489** Alb. cft. gl. 1260 **1491** v. l. gl. 1522 (Schm.) **1492** πραπητός H: Mus., cf. gl. 1267 **1493** τρώπηξ H: Mus. | ft. Dorice (?Cretice, cf. Thumb 1, 149 [§ 141, 1]) pro τράπηξ (gl. 1264) vel τράφηξ (gl. 1286) **1494** τροπηκώτερον H: Mus. **1494x** contin. H: nov. gl. et le. suppl. Alb., cf. K

N.T. **1495** *τροπῆς ἀποσκίασμα· ἀλλοιώσεως καὶ φαντασίας ὁμοίωμα (Ep. Iac. 1, 17) vg[10]A[28]Br[271](Σ)

D **1496** τροπίας οἶνος· μεταβεβληκὼς καὶ ἔκλυτος (Ar. fr. 219 K.–A.)

1497 *τροπή· ἀλλοίωσις g[19]

Hom. **1498** τρόπις· τὸ κατώτατον τῆς νεώς (η 252 . .)

Hom. **1499** τροποί· οἱ ἱμάντες τῶν κωπῶν, ἢ οἱ κατέχοντες τὰς κώπας δεσμοὶ δερμάτινοι, ὅταν ἐλαύνωσιν, οἱ τροπωτῆρες (δ 782 . .)

1500 τρόπον τινά· ἀντὶ τοῦτον τὸν τρόπον

1501 *τρόπος· ἦθος vg[12](A[31]Br[277]Σ). γνώμη, προαίρεσις

D+LXX **1502** τροποῦσθαι· ἁρμόζεσθαι (Ar. Ach. 553). μεταβάλλεσθαι, τρέπεσθαι (Iud. 20, 39)

D+LXX **1503** τροπώσασθαι· τὸ τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμὸν δῆσαι τῷ τροπωτῆρι (Eubul. fr. 51 K.–A.). ἢ διὰ μηχανῆς *νικῆσαι (2. Regn. 8, 1) g[22]

LXX **1504** *τροπώσομαι· νικήσω vg[15]A[34], πλήξω (Psalm. 88, 24) A[34]

D **1505** τρούεται· ἰσχναίνεται, τήκεται

1506 τροῦροι· δρόμοι, στάδιοι

1507 τρουφωνίδαι· εἶδος κροκωτοῦ

1508 τροφαλ[λ]ίς· τυρὸς μακρός

D **1509** †τροφήμ.†· δέσποινα. ἢ μήτηρ

1510 τρόφηξ· χάραξ, σκόλοψ

Hom.+D **1511** τρόφι· τεθραμμένον. μέγα· ῾πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα᾿ (Λ 307)· γέγονε δὲ κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ τρόφιμον

D **1512** τρόφιμον· ὃν ἡμεῖς δεσπόσυνον. καὶ τρόφιμον· ⟨Μέν⟩ανδρος Δακτυλίῳ (fr. 101 K.–A.)

Ap.S. **1513** *τροφέοντα· εὐτραφῆ g[24], καὶ μεγάλως ⌊αὐξόμενα (Ο 621 v. l.) [g[24]]

1495 Σ τ 264 **1496** Σ″ (Ph 606, 20. Su τ 1052. E. Gen. [EM 769, 6]); Poll. 6, 17 **1498** Schol.; E. Gud. 536, 7; Poll. 1, 85 **1499** Schol.; Poll. 1, 85 **1501** Σ τ 265 **1504** = gl. Psalm.; Σ τ 267 **1508** Σ′ τ 268; cf. Schol. Ar. Vesp. 838b **1509** Poll. 3, 73 **1511** lex. Hom. τ 251; Σ″ (Ph 607, 18. Su τ 1062. EM 769, 36). etym. a τρόφιμον est Herodiani (Schol. A ad Λ 307 a. Arcad. 118, 20) **1512** Poll. 3, 73. aliter Eust. Il. 846, 13 (3, 202, 9 V.) **1513** Ap. S. 155, 14

1495 ἀλλοιώσεως ἴχνος vgBr(Σ) **1496** τροπίας· οἶνος (sine interpunct. insequ.) H: testt. **1499** post ἐλαύνωσιν interpunct. Meibom. | Alb. cft. gl. 1503 **1500** Σ τ 266 expl. habet ἀντὶ τοῦ καλῶς ἄν, quam Schm. hic pro -τον τὸν τρόπον malit **1503** μηχάνης H] μάχης L. Dind. 7, 2510d **1504** Alb. cft. gll. 654. ε 6646 **1505** Laconice pro τρύεται (Sop., cf. Thumb 1, 82) | Alb. cft. gll. 1581. 1552 **1508** [λ] Schm. tacite; Alb. cft. gll. 1573. 1281 | μακρός] ἁβρός Voss.; μαλακός Triller Emend. 39, cf. gl. 1573: sed cf. Schol. Ar. ἐπιμήκη τυρόν **1509** le. litt. ult. α dubitanter leg. Cunningham; h. e. τροφίμη (Mus.) | ἡ H: Mus. **1510** τροφῆς H: Schm. (non Alb.), interpunct. add. Schr. | σκώληξ H: Alb. coll. gl. 1286 **1511** μετὰ πολλῶν τέτροφι H: Mus. et (δὲ) Heins. Jens. Luc. 229 | δὲ ἡ κατὰ ἐπικοπὴν H: Mus. **1512** τρόφιμον[2]] τροφίμην Kassel coll. Poll. (Men. Dysc. 883 . .) | ἀνδρὸς H: V. Jernstedt ap. Nauck Mél. gr.-rom. 6, 1894, 109; lac. maiorem esse ci. Koerte | v. Kassel ad Men. fr. *140 **1513** τροώοντα H (leg. Latte): g; cf. gl. 1516

1514 τρόφις· εὖ τεθραμμένος
1515 τροφιοῦται· παχύνεται
1516 τροφόεντα· εὐτραφῆ καὶ μεγάλα (Ο 621) Hom.
1517 τροφοί· ἀντὶ τοῦ θρέμματα
1518 *τροφός· νεώτερος δεσπότης [$A^{35}\Sigma$]. ἢ μήτηρ (Soph. Ai. 849)
1519 *τροχάδες[αι]· σανδάλια ἀπὸ αἰγείου δέρματος A^{38}
1520 τροχαῖα· μέσα ἐν κύβοις. ἢ ὁδός, ὡς Ῥίνθων (fr. 23 K.–A.) D
1521 τροχαλοί· οἱ ἤδη περι⟨ι⟩όντες
1522 τροχαλόν· τροχαῖον. τ[ρ]αχύ. ἢ περιτρέχον
1523 τροχαντῆρες· πρὸς τὰ πηδάλια καλεῖται τῆς πρύμνης μέρος D
1524 τροχαντήρ· τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς ἡ ἔξω ἔκφυσις D
1525 τροχάσας· σπεύσας, δραμών, προλαβών (Hippocr. epid. 5, 48 [5, 236, 1 L.]) D
1526 *τροχηλατεῖ· ἐλαύνει (Eur. Or. 36) $v^3A^{30}Br^{479}(g^4\Sigma)$
1527 *τροχιαί· αἱ τῶν τροχῶν χαράξεις (Nic. ther. 816) (A^{33})
1528 *τροχιάς· πορ⟨ε⟩ίας (Prov. 4, 26) $g^{14}\Sigma$ LXX
1529 ⟨τρόχις·⟩ ἄγγελος, ἀκόλουθος (Aesch. PV 941) D
1530 τρόχμαλον· τὸ πλῆθος τῶν λίθων, καὶ τὸν σωρόν (Ar. fr. 906 K.–A.) D
1531 τροχόεν· τροχοειδές, στρογγύλον D
1532 τροχός· περιβόλαιον, τεῖχος (Soph. fr. 227 R.). ἢ κύκλος (Ζ 42 . .). ἢ δρόμος (Eur. Med. 46) D
1533 *τροχόωσαι· τρέχουσαι (Arat. 27 v. l.) vg^5A^{37}
1534 τρόχων· δρόμων. καὶ τὰ ὅμοια

1514 Galen. lex. 147, 3 **1516** Schol. **1518** Σ′ τ 277 **1523** cf. Zonar. 1750 **1524** Galen. de oss. 2, 773, 16; Poll. 2, 187 **1526** = Zonar. 1752; Σ τ 269; cf. Schol. Eur. **1528** Σ τ 271 **1529** Ph 608, 1; Scholl. Aesch. PV 941ab. Lycophr. 1471. Opp. hal. 2, 634 **1530** cf. Σ′′′ (Ph 607, 26. E. Gen. [EM 770, 3]) **1531** Schol. Nic. ther. 332b **1532** Σ′′′ τ 272; Arcad. 84, 29

1514 τροφὶς H: accent. Mus. | ἐκτεθραμμένοι H. Larcher ad Hdt. 4, 9, 4; sed cf. test. **1516** gl. totam del. Mus. | Schm. cft. gl. 1513 **1517** τροφαί (Eur. Cycl. 189) Mein. Anal. Alex. 248; τρόφιες Schm. coll. Schol. Opp. hal. 2, 634 τρόφιν· … τὸ θρέμμα **1518** duas gll. coniunctas esse agn. Schm., viz. τρόφιμος· ν. δ. et τροφός· μ. **1519** τροχαδέσαι H: A; τροχάδες· τὰ Voss. **1520** τροχαιὰ H: accent. Mus.; τρόχια· τὰ Kaibel; sed gl. obscura manet, alteram partem ad τροχιά rettulit Schm. **1521** τρόχαλοι H: accent. Voss. | ἤδη] σπούδῃ Voss. | ⟨ι⟩ Voss. | 'qui iam ambulant, velut infantes' Thes. 7, 2521 d; sed περιϊέναι vix aptum **1522** gl. ad Hes. op. 518 τροχαλὸν γέροντα pertinere non potest | τροχαῖον dittogr. esse censet L. Dind. 7, 2521 a, sed de τροχαῖος i. q. τροχαλός vel τροχερός R. Kassel cft. Arist. rhet. 1409a1; adde Hephaest. fr. IV p. 78 Consb. | [ρ] Pears. 665 | Alb. cft. gll. ε 1766. 5363 **1526** τροχηματεῖ H: K **1527** τροχίαι H: accent. Mus., cf. Hansen ad gl. π 2089 **1528** τροχίας H: accent. Mus. | πορίας H: g **1529** contin. H: nov. gl. et le. suppl. Sop. Heins. Pears. 666 **1530** τροχμαλὸν H: accent. Heins. **1531** Alb. cft. gl. π 1928 **1532** 'Confundit τροχός et τρόχος' Schm. | κῦκλος H: accent.Mus. | Alb. cft. gl. κ 4480 **1533** τροχ́ωσαι H (leg. Cunningham; ρ̣ω̣ Latte): K **1534** τροχῶν H: accent. Mus.; v. ad gl. 1532

+N.T. **1535** *τρυβλίον· ὀξυβάφιον vg[5]A[17]Br[284]Σ. ἢ ποτήριον g[5]A[17]Σ μυστηρίου (Ev. Marc. 14, 20) g[5](A[17])

1536 τρύγα· οἶνον ἀδιήθητον ἀπὸ ληνοῦ

1537 τρυγαβόλια· εἰς ἃ καρποὺς ξηροὺς ἀπετίθεντο

1538 τρυγεῖ· ξηραίνει

D **1539** τρύγητος· ὁ καιρός, τρυγητός· ὁ τρύγος

D **1540** τρυγέρανος· φάσματι ἐοικώς (Philem. fr. 49, 4 K.–A.)

D **1541** τρυγερούς· τρυγώδεις, ὀξεῖς (Polyzel. fr. 13 K.–A.)

1542 τρύγη· ὁ πυρός, καὶ ἡ κριθή, καὶ πᾶς ἄλλος καρπός, καὶ ποιὰ βοτάνη (h. Apoll. 55)

1543 τρυγήλλα· τρώγλη

1544 τρύγηλλος· οἰκοδόμημα μεταλλικὸν κατασκευαζόμενον

1545 τρύγιος· τρυγία οἴνου, ἢ ἐλαίου

1546 †τρύγμα†· δίπλωμα

Prov. **1547** τρυγόνα ψάλλειν· παροιμία ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων· ἀπὸ τοῦ τρύζειν

D **1548** τρύγοιπος· ὑλιστήρ (Ar. Plut. 1087 . .)

1549 τρυγῳδεῖν· κωμῳδεῖν

D **1550** τρυγών· ἰχθὺς θαλάσσιος, ἧς τὸ κέντρον δηλητήριον (Epicharm. fr. 59 K.–A. Nic. ther. 829). καὶ ὄρνις (Ar. Av. 302 al.). καὶ ἡ τῶν γυναικῶν μίξις (Antiphan. fr. 27, 23 K.–A.). καὶ σύντροφος

1551 τρυγῶς· τὰς τρυγόνας

1552 τρύειν· κατατρίβειν, καταπονεῖν

1553 *τρύζει· γογγύζει vg[2]Br[281]Σ, ψιθυρίζει vg[2]Σ

1535 Σ τ 273. aliter Schol. Ar. Av. 361 c (cf. Dunbar ad loc.) **1538** Theogn. can. 134 (p. 24, 20 C.) **1539** Su τ 1092; Arcad. 81, 2; Theogn. can. 417 (p. 75, 13). inverso accentu Ammon. 38 **1541** Poll. 2, 118 **1542** Ap. S. 58, 21; Ph 608, 5; Theogn. can. 134 (p. 24, 20 C.) **1545** Theogn. can. 134 (p. 24, 20 C.) **1547** Paus. τ 51 (Ph 608, 6; Su τ 1094); Diogen. 7, 71; Prov. Bodl. 799 **1548** Σ τ 275; Schol. Ar.; Poll. 10, 75; Phryn. ecl. 269 **1550** Theogn. can. 134 (p. 24, 23 C.). 1) Arist. h. an. 598[a]12; Ael. h. an. 2, 36; Diosc. mat. med. 2, 20. 2) Arist. h. an. 544[b]7. 3) Ph 608, 10. 4) Paus, perieg. 8, 25, 11? **1553** Σ τ 274

1535 τρυβλίον H = Br] τρύβλιον Arcad. 119, 19 | ὀξυβαφίον H: accent. Mus. | fin. Ernesti 270 **1536** λινοῦ H: Ald. | Alb. cft. gl 1559 **1537** εἰς ἀκάρπους H: Ald. **1538** τρύγει malit Alb. coll. gl. ε 6648, ut Theogn. **1539** le. τρυγητὸς H: accent. Mus. **1540** φάσμα τὶ H: Mus. **1542** τρυγὴ H: accent. Mus. **1543** τριγόλα (Sophr. fr. 49 K.–A.) Vales., cum expl. τρίγλη; τρύπημα (Ar. Pac. 1234 . .) Schm. **1545** i.q. τρυγίας (Schm.), vel ft. sic leg. (Psalm. 74, 9) **1546** v.l. gl. π 4246 πτύγμα (Ruhnk.) **1547** τρυγοναψαλλεῖν H (-ψάλλειν Mus.): Pears. 666. Alb. **1548** τρυγητὸς H: Flor. ad Ar. Pac. 534 | ὑληστήρ H: Mus. **1550** ἰχθῦς H: accent. Hansen; cf. gl. π 1506 cum adn. | σύντροφος] τροφός sc. Aesculapii ci. Schm. coll. Paus. **1551** le. τρυγώς (accus. Dorice) HSt.; τρυγούς Lob. Rhem. 324 (contra ord.); τρυγῶς (genit. Dorice vel Aeolice) Schm. | τρυγῶνας H: HSt.; τρυγόνος Schm. | de mixtura -ω- et -ον- nominum cf. Schwyzer Gr. 1, 479 (4) **1552** Alb. cft. gll. 1581. 658. 662. 1505. 1560 **1553** Alb. cft. gll. ε 5365. π 718

1554 *τρύζητε· ψιθυρίζητε, λογοποιῆτε, ⌊γογγύζητε (I 311) A[13] Hom.
1555 τρυηλίς· ζωμήρυσις
1556 *τρυμαλιαί· τρῦπαι (Iud. 6, 2 vers. B . .) A[20] LXX
1557 Τρυμαλῖτις· Ἀφροδίτη (com. ad. fr. *432 K.–A.) D
1558 τρύνης· ἐφίππιον. στήμων
1559 τρύξ· ὁ νέος οἶνος, παρὰ τὴν τρύγην. καὶ γλεῦκος ἀδιήθητον (Ar. Pac. 576) D
1560 τρύξοντα· καταπονήσοντα, ἀνιάσοντα (ρ 387) Hom.
1561 τρυπᾶν· τρίβειν (Plat. Crat. 387 e . .) D
1562 τρυπάνη· ἐργαλεῖον τεκτονικόν
1563 *τρυπανίζεται· τρυπάνῳ πλήσσεται A[18]
1564 τρυπήλα· τορύνη
1565 τρυσίππιον· τὸν χαρακτῆρα τὸν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἐν ταῖς δοκιμασίαις τοῖς ἀδυνάτοις καὶ τετρυ[μ]μένοις ⟨ … ⟩, ἵνα μηκέτι στρατεύωνται, τὸ παλαιὸν ἐκάλουν τρυσίππιον (Eupol. fr. 343 K.–A.). τροχὸς δὲ ἦν ὁ ἐπιβαλλόμενος χαρακτὴρ τῇ γνάθῳ τῶν ἵππων Att.
1566 τρύσκει· τρύχει. ξηραίνει
1567 τρῦσις· νόσος. πόνος
1568 *τρυσμός· γογγυσμός Greg. Naz. c. 2, 1, 19, 3 [37, 1271, 4 M.]) Σ(g[τρι36]v[τρο9]A[19]Br[173]) Greg.Naz.
1569 τρυσ[σ]όν· νοσερόν. λεπτόν, ἀσθενές
1570 *τρυτάνη· ὁ ζυγός (Ar. Vesp. 39) A[14]Σ(Br[392])
1571 τρύφακτος· ἔνιοι διὰ τοῦ δ̅· δρῦς γὰρ τὸ ξύλον
1572 *τρυφάλη· περικεφαλαία [g[1]A[12]Σ], τρεῖς ἔχουσα λαμπροὺς ἀστέρας, ἢ ἥλους (cf. E 182 . .) Hom.
1573 τρυφαλίδες· τὰ τμήματα τοῦ ἁπαλοῦ τυροῦ (1. Regn. 17, 18) LXX
1574 τρυφερός· νέος, ἁπαλός, ἢ ψιλός

1554 Schol.; Ap. S. 155, 22 **1560** Schol.; Ap. S. 155, 19 **1561** Theogn. can. 134 (p. 24, 22 C.) (τρυτᾶν cod., Zonar. 1752: Schm.) **1565** Ael. Dion. τ 26 (Ph 608.18. EM 771, 16); Poll. 7, 186; Theogn. can. 134 (p. 24, 23 C.) **1568** Σ τ 276 **1569** Theogn. can. 134 (p. 24, 21 C.) **1570** Σ τ 278 (Paus. τ *53); Schol. Ar.; E. Gen. α 1376 **1572** cf. Σ τ 279; Schol.

1554 τρύζεται H, cf. Ap. S.: A = Schol. | ψιθυρίζεται H = Ap. S.: Pears. 666 | λογοποιεῖται H: Pears. | γογγύζεται H: A = Schol. **1555** ζῶον, ῥύσις H: Salm., cf. Luc. 46, 7 **1556** τρύπαι H: accent. Schm. tacite **1557** τρυμαλιτὶς H: accent. Schm. tacite | ad τρυμαλιά sens. obsc. Schm. cft. Sotad. fr. 1 Pow. **1558** ἐφιππίον H: accent. Mus. | στημῶν H: accent. Mus. | Schm. cft. gl. 1484 **1560** τρύζοντα H: ordo et Heins. Pears. 666 | cf. ad gl. 1552 **1563** πρίζεται Triller Obs. 42, vix recte **1565** [μ] Petit. Leg. Att. 550, qui tum ⟨τῶν ἵππων ἐπιβαλλόμενον⟩ coll. Poll. | παλαιρνὲς H: Mus. | τρισίππιον H (quamvis τρυ- in le.): Mus. | Sop. Pears. 666 cft. gl. ι 863 **1566** Schm. cft. gll. 562–3. 1538 **1567** τρύσις H: accent. Schm. **1568** Alb. cft. gl. θ 758 **1569** [σ] Lob. Prol. 419, ut Theogn. **1570** Alb. cft. gl. ζ 196 **1571** Alb. cft. gll. δ 2445. 2438 **1572** τρυφάλεια ΚΣ **1573** Alb. cft. gll. 1508. 1281 **1574** interpunct. post νέος add. Schr.

1575 τρυφέν· κλασθέν

1576 τρυφηλοῖς· ἐπιθυμητ⟨ικ⟩οῖς

D **1577** τρυφοκαλάσιρις· ἔνδυμα γυναικεῖον (Ar. fr. 332, 6 K.–A.)

D **1578** τρύφος· κλάσμα ἄρτου (Lycophr. 607). ἢ ξύλον καταδεδαπανημένον (Ach. Tat. 3, 3, 3)

1579 τρυφή· γαστριμαργία, πολυφαγία, εἰκαιοφαγία

D **1580** τρυφώματα· θρύμματα. Ἰταλοί (gl. Ital. 258 K.–A.)

1581 *τρύχειν· φθείρειν, ⌊τήκειν (A^{15}). καταπονεῖν ($v^{3}Br^{282}\Sigma$). κακοποιεῖν. ⌊κακοπαθεῖν ($g^{3}\Sigma$)

1582 *τρυχηρά· ῥακώδη (Eur. Tr. 496) $A^{11}\Sigma$

1583 τρυχίνοις· ῥακίοις

Hom. **1584** τρυχόμενος· καταπονούμενος, ἀνιώμενος, δαπανώμενος (α 288 ..)

D **1585** τρύχωσα· τρύχουσα, ἐπιτρίβουσα. ⟨Λάκωνες⟩

1586 τρῶα· ἁρπεδόνη

D **1587** τρωγάλια· τὰ τραγήματα [Λάκωνες] (Ar. Pac. 772)

1588 τρωγάλιον δέρμα· τὰς μελικοκκίδας

1589 τρῶγας· †τρώγλας†

LXX? **1590** *τρώγλας· τρύπας (Batr. 184. Esai. 2, 19) A^{6}

D/LXX **1591** Τρωγλοδύται· οἱ εἰς τὰς τρώγλας οἰκοῦντες (Hdt. 4, 183, 4. 2. Chron. 12, 3)

1592 τρωγμός· τὸ ἐπιθέσθαι τὴν ὕλην τρωγμόν

Ap.S. **1593** τρώει· τιτρώσκει (φ 293). δαπανᾷ

Hom. **1594** Τρῶες· οἱ τὴν Ἴλιον οἰκοῦντες, καὶ οἱ τὴν Τρῳάδα χώραν (Α 256 ..)

1575 Theogn. can. 134 (p. 24, 19 C.) **1578** cf. Cyr. $g^{\tau\upsilon\varrho}$ $^{8}Br^{452}$); Σ τ 280 **1581** Σ τ 281 **1582** = Σ τ 282 **1584** Schol. **1587** Arist. fr. 104 Rose (quem locum [ap. Athen. 14, 641 b] LSJ perperam interpretantur); Schol. Ar. (Su τ 1075); Antiatt. 114, 17 **1593** Ap. S. 155, 33; Schol.; Galen. lex. 147, 8 K.

1576 ⟨ικ⟩ Mein. 1857 p. 622, h. e. voluptariis **1577** τρυφὸς (τρύφος Mus.) καλασιρὶς H: Voss. **1580** θρέμματα H: G.; Alb. cft. gl. θ 796 | Ἰταλοί susp. Schm., sed v. gll. α 3137. ι 77. π 290 **1581** ΚΣ habent τρύχεται | κακοπονεῖν Schm., errore ut vid. typoth. | κακοπαθεῖν, nisi dittogr. est ut censet Schm., ad pass. τρύχεται aptum itaque ex K (κακοπαθεῖ $g\Sigma^{A}$) neglegenter intrusum est (aliter, sed aeque neglegenter, Σ′ terminationem assimilavit κακοπαθεῖται) **1583** τρυχίοις Pears. 666, nam τρύχινος adiectivum est; possis etiam vel ῥακίνοις vel τρυχίνοις ῥακίοις (Alciphr. epp. 3, 6, 1)· ⟨ ⟩ **1584** Alb. cft. gll. 662. ε 1714 **1585** ⟨ ⟩ e gl. 1587 transp. Mein. 1857 p. 622, qui formam Dor. agn. **1586** ἁρπεδώνη H: Salm. (spir. asp.) et Mus. (ό) | Schm. cft. gl. 1484, nescio an apte **1587** [ ] v. ad gl. 1585 **1588** τρωγάλιν H: Mus.; post τρωγάλιον interpunct. Schr., nam τρ. adiectiv. dubium est | cf. gl. κ 3330 **1589** expl. θηρία τὰ ἐν τοῖς ὀσπρίοις ex Ph 609, 12. E. Gen. (EM 770, 43) inserit Schm.; tum ft. Στράττις (fr. 90 K.–A.) pro τρώγλας vel hoc del. ut dittogr. e gl. 1590 **1591** forma Τρωγλο- non solum in grammaticis sed etiam in nonnullis auctorum codd. reperitur, pro genuina Τρωγο- (v. Schulze Orth. 34) **1592** τρωσμός· τὸ ἀποθέσθαι τὴν ὕλην τρωσμὸν ⟨ἔλεγον⟩ ci. Schm. ingeniose, sed ἀποθέσθαι τὴν ὕλην pro ‘abortum facere’ vix dici potest

1595 τρώεσθαι· τραυματίζεσθαι
1596 τρώζειν· ψιθυρίζειν. συνουσιάζειν
1597 *τρωθείς· πληγείς $vg^{2}A^{5}$
1598 Τρώϊοι ἵπποι· ἀπὸ Τρωὸς τοῦ ἥρωος (Ε 222)· ἢ ἀπὸ Τροίας Ap. S.
1599 τρῶκται· κακοῦργοι (ο 416) Hom.
1600 *τρώκτης· φάγος A^{7}, ὁ ἀπὸ πάντων ἐσθίων. καὶ κερδαίνειν βουλόμενος, πανοῦργος, ἀπατεών (ξ 289) K+Ap. S.+Hom.
1601 τρώματα· τραύματα (Hdt. 1, 18, 1. Hippocr. fract. 31 [3, 524, 21 L.] . .) D
1602 *τρωπάασθαι· περιτρέπεσθαι (Π 95 v. l.) A^{9} Hom.
1603 *τρωπάσκετο· ἐτρέπετο A^{10}, μετεβάλλετο (Λ 568) Ap. S.
1604 τρωπασκέσθω· μεταβαλλέσθω, ἐπιστρεφέσθω
1605 τρωπᾶν· τρέπεσθαι. πείθειν. στρέφεσθαι, μεταβάλλεσθαι
1606 τρωπῶντο· ἐτρέποντο, μετεβάλλοντο (ω 536) Ap. S.
1607 τρωπῶσα· τρέπουσα τὴν φωνήν (τ 521) Ap. S.
1608 τρώσας· πλήξας, τοξεύσας
1609 *τρωτός· παθητός (Φ 568) $A^{8}Br^{236}$ Hom.
1610 τρωχῶσι· τρέχουσι (Χ 163) Hom.
1611 τρώχων· ἔτρεχον. ἐκρούνιζον. ἐστάλαζον (ζ 318) Hom.
1612 τοῦ· σοῦ
1613 τυί· ὧδε. Κρῆτες D
1614 τυβηκτίς· κακόσχολος
1615–16 τυ⟨ί⟩δε· ἐνταῦθα. Αἰολεῖς. ‘τυ⟨ί⟩δ’ ἀν κολωνὰν Τυνδαριδᾶν’ (lyr. ad. PMG fr. 983). κολωνὰν ⟨ … ⟩ D
1617 τύϊγγα· ὀρνιθάριόν τι
1618 *τυκτόν· κατεσκευασμένον (Ε 831) $A^{1}g^{\text{post τυψ1}}$ Ap. S.
1619 τυκτὸν κακόν· τουτέστι μέγα κακόν (Ε 831) Ap. S.

1596 Zonar. 1753 **1598** Ap. S. 155, 29; cf. Schol. **1599** cf. Schol. **1600** Ap. S. 155, 34; Schol.; Σ‴ (Ph 609, 15. EM 770, 49); Theogn. can. 79, 25 Alpers **1603** = Ap. S. 155, 27; Schol. **1606** = Ap. S. 155, 27; Schol.; Eust. Od. 1969, 50 (2, 333, 20 St.) **1607** Ap. S. 155, 32 **1610** = Schol. **1611** Schol. **1618** Ap. S. 156, 2; cf. Schol. **1619** Ap. S. 156, 2; EM 771, 36

1596 Alb. cft. gl. 1553 **1597** cf. gl. 1657 **1598** τρώιοι· ἵπποι (sine interpunct. insequ.) H: Schr. | τρώως H: Mus. **1602** Alb. cft. gl. π 214 **1605** πείθειν ad τρωπᾶν, reliqua ad τρωπᾶσθαι (Π 95) Schm. **1606** τρώπωντο H: accent. Mus. **1607** τρόπωσα H: Mus. **1609** πληκτός Mein. 1857 p. 625 coll. gl. 1608; παθητός def. Hansen (‘nihil offensi habet, πληκτός peius est’) **1610** τρώχωσι H: accent. Mus. **1612** τύ· σύ ordo et Pears. 667. Voss.; τού (Corinn. PMG fr. 654 iii 44 . .)· σύ et τεοῦ· σοῦ reicit Schm. **1613** cf. Schwyzer Gr. 1, 622 (5) | Schm. cft. gll. 1615. 1689. ι 690 **1614** κακοσχόλος H: accent. Cunningham **1615–16** τύδαι H: Pears. 667 | (nov. gl.) τυδᾶν· κολωνᾶν. τυνδαριδᾶν· κολωνᾶν H: contin. et corr. Bergk PLG³ 1336 et (τυίδ’) Page | ⟨Τυνδαριδᾶν τὴν Θεράπναν λέγει⟩ Bergk **1617** ἴυγγα J. Bourdelot Animadv. in Heliod. 57 (cf. Schol. Pind. Pyth. 4, 381 a. Arist. h. an. 504ᵃ12); ft. melius τ’ ἴυγγα (quod Schm. perperam Bourdelotio adscr.) **1618–19** derivantur ex una gl. Ap. S. 156, 2, sed eas iamdudum separatas esse eo demonstratur quod tantum 1618 in Cyr. reperitur, tantum 1619 in EM **1619** τυκτὴν H: Mus.

1620 τυτθόν· ὀλίγον

Hom. **1621** τυκτῷ δαπέδῳ· εὖ κατεσκευασμένῳ (δ 627 . .)

1622 τύκω· ἑτοιμάζω

D **1623** τύλ[λ]αι· ⟨αἱ⟩ ἐν ταῖς χερσὶ φλύκταιναι, ὡς περισσά τινα, καὶ τοῖς ὤμοις

D **1624** τύλη· τῆς καμήλου ἐπὶ τῆς ῥάχεως τὸ ἄκρον δέρμα

D **1625** τύλοι· αἱ ὀχθώδεις ἐπαναστάσεις, καὶ τὰ τῶν ἀχθοφόρων ἐπὶ τῶν ὤμων τυλώματα (Nic. ther. 178)

1626 τύλον· τὸ αἰδοῖον. οἱ δὲ ξύλον

1627 *τύλος· νενεκρωμένη σάρξ vg^{1}A^{2}Br^{286}Σ

1628 τύλωμα· τύμμα

1629 τύλαρος· μάνδαλος

1630 τυλαρώσας· μανδαλώσας

D **1631** τυμβὰς γυνή· τυμβάδας ἔλεγον τὰς φαρμακίδας, ἀπὸ τοῦ περὶ τοὺς τύμβους διατρίβειν καὶ τοὺς νεκροὺς ἀκρωτηριάζειν

D+Att. **1632** τυμβογέρων· ἐσχατόγηρως, καὶ παρη⟨λλα⟩γμένος τῇ διανοίᾳ (Ar. fr. 907 K.–A.)

Hom. **1633** *τύμβος· τάφος vg^{1}A^{7}Br^{287}Σ, μνημεῖον (Β 604 . .) (vg^{1}Br^{287})

D **1634** τυμβωρύχος· λωποδύτης νεκρῶν (Ar. Ran. 1149)

Hom. **1635** *τυμβοχοῆσαι· περιχῶσαι, θάψαι (Φ 323 v. l.) A^{10}

Hom. **1636** τυμβοχόης· τύμβου [καὶ] χώσεως, οἷον ταφῆς (Φ 323)

D **1637** τύμμα· πληγή (Aesch. Ag. 1430)

D **1638** τύμπανα· τὰ δερμάτινα [π]ῥακτήρια κόσκινα, τὰ ἐν ταῖς βακχ⟨εί⟩αις κρουόμενα (Eur. Bacch. 59)

1639 *τυμπανίζεται· πλήσσεται [vg^{2}A^{9}Br^{288}Σ], ἐκδέρεται [v]g^{2}A^{9}Br^{288}Σ, ἰσχυρῶς τύπτεται A^{9}

D **1640** τύμπανον· ᾧ αἱ Βάκχαι κρούουσιν (Eur. Bacch. 156). ἧ[ν] εἶδος τιμωρίας (Ar. Plut. 476)

1621 cf. Schol. **1623** Schol. Ar. Ach. 860 (a)(ii); cf. id. 551(b) **1626** Poll. 2, 176; EM 125, 24; Theogn. can. 135 (p. 24, 29 C.) **1627** Σ τ 287; Schol. Nic. ther. 178 a; Theogn. can. 135 (p. 24, 29 C.) **1628** Su τ 1156 (le. tantum) **1631** Psell. poem. 6, 388 **1632** 1) Su τ 1157; Poll. 2, 16. 2) Ael. Dion. τ 29 (Ph 610, 1. Su τ 1160. EM 771, 41); Phryn. praep. soph. 114, 3 **1633** Σ τ 289; cf. Schol. **1634** Poll. 6, 148; Theogn. can. 491 (p. 86, 32 C.) **1636** cf. Schol. **1638** Σ τ 292 **1639** Σ τ 291 **1640** 1) cf. Σ τ 292. 2) Schol. Ar. (a, α); Ph 610, 8

1620 ad ord. rectificandum τυθθόν (Cret., cf. Thumb 1, 165.159) malit Schm., ego τυκτόν, v. l. gl. 1691 **1622** τύκω a grammaticis inventum est, cf. Eust. Il. 387, 18. 697, 4 (1, 610, 32. 2, 523, 9 V.). Pedias. ad Hes. scut. 366 **1623** [λ] et ⟨αἱ⟩ Mus. | φλυκταίναι H: accent. Mus. | ὡς πυρὶ ἀνιστάμεναι Triller Obs. 139, cf. Schol. Ar. 551b **1624** ἐπὶ] ἀπὸ H: Bochart Hieroz. 1, 87 **1626** ξύλον] 'proprie ξύλινον ἧλον' Schm., cf. Ar. Ach. 553 c. Schol.; de Eur. fr. 693, 1 v. Kannicht **1628** cf. gll. γ 831. τ 1625 **1629–30** τυλωρ- ordo (not. Pears. 667) **1632** ⟨λλα⟩ Alb., cf. Ael. Dion. | cf. Hansen ad gl. π 1015 **1634** τυμβορύχος H: Mus. **1635** Alb. cft. gll. κ 1708. ε 6662 **1636** καὶ del. M. L. West | χόσεως H: Mus. **1638** [π] Salm., cf. gl. ϱ 90 (ubi nomen est) | βά.χαις vel βάχαις H (βάκχαις Mus.): Voss.; τοῖς βακχείοις Thes. 7, 2581 a | Alb. cft. gl. 1640 **1640** ἦν H: Biel | Alb. cft. gl. 1638

1641 Τυμφαῖον ἔθνος· Α⟨ἰ⟩θί⟨κ⟩ων ἔθνος. λέγει δὲ καὶ τοὺς Ἠπειρώτας D
1642 τύνη· [ἐντυπείς· πεσών, πληγείς.] Δωρικῶς [δὲ] σύ (Ε 485 ..) Ap.S.
1643 τύνη δὲ ἐποίησας· σὺ δέ
1644 τυννός· μικρός. τηλικοῦτος (Callim. fr. 471, 1 Pf. Theocr. 24, 139) D
1645 *τυννοῦ⟨το⟩ν· τὸν μικρόν A[2] (Ar. Thesm. 745)
1646 *τυντλάζει· αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγει vgA[1]Br[290](Σ). ἢ ταράττει. ἐπιβαίνει πηλοῦ (Ar. Pac. 1148). οἱ δὲ σκάπτειν ἀμπέλους K+D
1647 τύντλον· πηλόν (Men. fr. 578 K.–A.) D
1648 *τυντλώδους· ὑλώδους (com. ad. fr. *670 K.–A.) Σ(g[τυμ4])
1649 τύξιν· τεῦξιν. παρασκευήν
1650 τυπάδι· σφύρᾳ (Soph. fr. 844, 4 R.) D
1651 τυπάζειν· κόπτειν
1652 τύπαι· ἑορτή τις D
1653 τυπαῖς· πληγαῖς (Nic. fr. 32, 2) D
1654 τύ[μ]πανον· ξύλον τι, ἐν ᾧ τυμπανίζουσιν (Ar. Plut. 476) D
1655 τυ[μ]παστήριον· τὸ τῶν ἁλιέων στυμνίον
1656 τυπεῖ· ψοφεῖ, κτυπεῖ, κροτεῖ, πλήσσει
1657 *τυπείς· πληγείς A[2]Σ ἐκ χειρός, καὶ πεσών. ἢ ⌊τρωθείς (Λ 191 ..) Σ Ap.S.
1658 τυπήσει· πλήξει
1659 τύπης· πλήκτης
1660 *τυπῇσι· πληγαῖς (Ε 887) A[3] Hom.
1661 τυπίας· οὕτω καλεῖται τῶν τοῦ χαλκοῦ τις τροχῶν D
1662 τυποῖ· πλάττει, γλύφει (Greg. Naz. c. 2, 1, 12, 518 [37, 1203, 11 M.]) Greg.Naz.

1641 Strab. 7, 7, 8, p. 326, 10 C.; Schol. Lycophr. 802; St. Byz. 641, 13; Theogn. can. 285 (p. 52, 31 C.) **1642** Ap. S. 156, 5; Schol.; Su τ 1170; EM 314, 42 **1644** Schol. Ar. Ran. 139 **1646** Σ τ 293; Σ''' (Ph 610, 13. EM 771, 50) **1647** Ph 610, 17; Schol. Ar. Pac. 1148 a; Phryn. praep. soph. 112, 16 **1648** = Σ τ 294 **1650** Psell. poem. 6, 388 **1653** = Σ τ 295 **1654** Schol. Ar. (a, α) (Su τ 1174) **1657** Σ τ 296; Ap. S. 156, 6; Schol.; lex. Greg. carm. (ord. alph.) τ 103 **1659** Theogn. can. 135 (p. 24, 30 C.) **1660** Schol. **1661** Poll. 7, 105

1641 ἄθεον H: Voss. coll. gl. α 1862; cf. Lycophr. 802 **1642** [ἐντυπείς· π. πλ.] v.l. vel dittogr. gl. 1657 (Pears. 667); ἐντυπὰς Mus. | [δὲ] Pears. | Schm. notat Ap. S. 156, 5 = hanc gl. et 156, 6 = gl. 1657; ft. igitur error ortus est in Ap. S. excerpendo **1643** v.l.: gl. 799 | ἐποίησαν H: Mus. **1645** τυννοῦν H, τυνουτον A: HSt. Thes. Ind.; cf. Ph 610, 12 τυννοῦ⟨το⟩ (Porson) **1646** τυντλάζει αὐτό· H: interpunct. K | [αὐ]τὸ καὶ [αὐ]τὸ ci. Kassel ad com. ad. fr. *670 **1647** τυντλὸν H: accent. Schm. **1648** τυνφλ- H: K | ἰλυώδους HSt. Thes. Ind. **1649** κατασκευήν ci. Alb. coll. gll. 698. 690. 1618 **1650** Soph.] cf. gll. γ 849. λ 521. χ 314 **1652** contin. H: nov. gl. Pears. 667. Alb. **1653** τύπαις H: accent. Alb. | Alb. cft. gl. 1660 **1654** [μ] ordo et G. **1655** [μ] ordo et Salm. **1656** an τύπτει? sed cf. gl. 1658 **1657** v.l.: gl. 1642 **1658** τυπτήσει HSt., sed cf. gl. 1656 **1659** τύπτης L. Dind. 7, 2585ab, sed τύπης def. Lob. Paral. 135 **1660** Alb. cft. gl. 1653 **1661** εἷς τρόπων Mein. 1857 p. 625 coll. Poll. **1662** τυπεῖ H: ordo et Mus.

1663 *τύπος· χαρακτήρ (vg^{1}A^{4}Br$^{240.291}$), εἰκών

1664 τυποῦται· πλήσσεται. ἰοῦται. μιμεῖται. ἢ πλάττεται

D **1665** τυπῶντες· χοροί τινες

D **1666** τυραννοδαίμονα· ἣν οὐκ ἄν τις τύραννον μόνον εἴποι, ἀλλὰ καὶ δαίμονα (com. ad. fr. 433 K.–A.)

1667 *τύραννος· παράνομος βασιλεύς vg^{5}A^{10}Br^{294}, ἢ ἄρχων ἀπηνὴς καὶ ἀπάνθρωπος

D **1668** τυρβασία· χορῶν ἀγωγή τις διθυραμβικῶν

1669 *τύρβη· θόρυβος Σ(vg^{1}A^{6}Br^{292}), ἀγωγή, ⌊τάραχος (Xen. Cyr. 1, 2, 3) [vg^{1}A^{6}Br^{292}Σ]

D **1670** Τυρβηνός· ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος

1671 *τύρβησιν· ἤλιβα⟨τὸν⟩ ἀέρα A^{12}

D **1672** Τυρεῖν· τόπος τις Κλαζομενίων

1673 τυρεύεται· ταράττει, κυκᾷ

?+K **1674** τυρεῦσαι· τὰ αὐτά. καὶ ⌊τυρεύων (vg^{2}A^{7}Br^{293})

1675 τυρικίλοι· αὐλοὶ καλάμινοι

D **1676** Τύρις· ὁ Περσικὸς χιτών. ἢ ποταμὸς ἐκδιδοὺς εἰς τὸν Βορυσθένη

D **1677** τυρόεντα· πλακοῦντα (Theocr. 1, 58)

D **1678** τυρόκνηστις· σχῆμα τῶν ἀκολάστων. οἱ δὲ μάχαιραν (Ar. Lys. 231)

D **1679** τυροκομεῖον· τάλαρος, ἐν ᾧ ὁ τυρὸς τῆς ἐπιμελείας τυγχάνει

D **1680** Τυρρηνικὰ σανδάλια· κάττυμά τι ὑψηλὸν οὕτω καλεῖται (Cratin. fr. 139 K.–A.)

1681 *τύρις· ὁ ⌊περίβολος τοῦ τείχους A^{9}(Σ)

D **1682** Τυρρηνοὶ δεσμοί· οἱ λῃστρικοὶ καὶ χαλεποί

D **1683** τύρρις· πύργος, ἔπαλξις, προμαχών

1663 Su τ 1178 **1668** Poll. 4, 104; Paus. perieg. 2, 24, 6 **1669** Σ τ 299 **1672** EM 772, 10? (⟨Τυρεῖν·⟩ ἡ πόλις Hansen; ⟨Τύρος⟩ Sylburg) **1673** cf. Poll. 6, 130 **1676** 1) Poll. 7, 58 κάπυρις. 2) St. Byz. 642, 6 (alibi Τύρας) **1678** Schol. Ar. (Su τ 1197); Σ‴ (Ph 611, 9. E. Gen. [EM 772, 9]); Galen. lex. 112, 10 K. **1679** Ph 611, 10; Poll. 7, 175 **1680** Ph 611, 7; Poll. 7, 86. 92 **1681** Σ τ 302 **1682** St. Byz. 391, 9 **1683** Erot. τ 20 (Bacchius fr. 51)

1664 gl. varie explicari potest: 1) πλάττεται correctionem esse verbi πλήσσεται et ἰ⟨σ⟩οῦται legendum (Alb.); 2) πλήσσεται, ἰοῦται ad τύπτεται pertinere, μιμεῖται ἢ πλάττεται ad τυποῦται (Schm.) **1666** εἴπη H: Mein. ap. Schm. **1668** χωρῶν H: Mus. | διθυραμβικῶν] αἱ θυραμβικῶν H: Meurs. Heins. Pears. 667 **1669** Hansen cft. gll. σ 2764. 2766 et Frisk 2, 947 **1671** τύρβησις H: A | ἤλιβα H: A; Ἠλεῖοι τὸν Mus. | Mein. 1858 p. 530 ci. τύρσιν ἠλίβατον· τὸν ἀέρα, h. e. infernum Plutonis castrum, cf. gl. ω 108. Theocr. 17, 120 (ubi v. Gow) **1672** Τυρήν Mus. **1673** τυρεύει Toup 3, 372 | cf. Kassel ad com. ad. fr. 654 | Alb. cft. gl. 1686 **1674** K habet expl. συνταράττων, συγκινῶν **1675** ft. v. l. gl. 997 **1676** τυρὶς H: accent. Mus. **1677** τυρῶντα Heins. ed. Theocr. p. 299; cf. Gow ad loc. **1678** τυροκνῐστὴς (ῐ vel ft. εῐ leg. Latte) H: Mus. (accent. Schm.), cf. testt. | Alb. cft. gl. λ 475; cf. Wil. ad Ar. **1680** τυρρηνικὸς· σανδάλια (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (-ὰ) et Ald. (interpunct.) | οὕτω] οὕτιν H: Ald. **1681** τυρίς H (τυρις A, τύρσις Σ): accent. G.; τύρρις Palm. Voss. **1682** τυρρηνοὶ· H: interpunct. del. Pears. 668. Alb. | Alb. cft. gl. δ 703 **1683** τύρσις H: ordo et Guiet. Pears. 668 (‘alioquin delenda [gl. 1684] quae inanis esset repetitio ejusdem vocis’ Alb.) | πῦργος H: accent. Mus.

1684 *τύρσις· τὰ αὐτά (Lycophr. 717) (A^{11})
1685 *τύρσος· τὸ ἐν ὕψει οἰκοδόμημα A^{8}(vg^{3}Σ)
1686 τυρωθέντα· ταραχθέντα, κινηθέντα Att.?
1687 τύσσει· ἱκετεύει
1688 τυτάνη· ὄργανόν τι, ᾧ χρῶνται εἰς τὸν ἀλοητὸν τοῦ σίτου D
1689 τύτη· τὸ αὐτόθι
1690 τυτθήν· ὀλίγην, μικράν (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 416 [37, 1001, 4 M.]) Greg.Naz.
1691 *τυτθόν· ὀλίγον (A 354 . .) $vg^{1}A^{2}Br^{295}$, βραχύ (Π 302 . .), καὶ ⌊μικρόν (Z 222 . .) $vg^{1}Br^{295}$ Hom.+Ap.S.
1692 τυτώ· ἡ γλαῦξ
1693 τυφεδανός· τετυφωμένος (Ar. Vesp. 1364) Att.
1694 *τύφεται· καίεται $g^{1}A^{8}Br^{190}$Σ, καπνίζεται $g^{1}A^{8}$, φλέγεται (Eur. Tr. 145) [τυφόμενον]
1695 *τυφόμενον· τὰ αὐτά (Ev. Matth. 12, 20) [v^{4}] N.T.
1696 τυφείσας· μεμαραμμένας
1697 τύφεσθαι· μαραίνεσθαι, ἡσυχῇ ἐκκαίεσθαι, χωρὶς φλογὸς καπνὸν ἱέναι D
1698 Τυφίον· ὄρος Βοιωτίας
1699 τυφλῖνος· ἰχθὺς Νειλῶ[ε]ιος. καὶ ὄφεως εἶδος
1700 τυφλός· τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ κωφός (Soph. OT 371 . .) D
1701 τυφλότερος σπάλακος· τοῦτο τὸ ζῷον οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς· ἔχει δὲ ὀδόντας †μιαρωτάτους†, καὶ ῥύγχος ὡς γαλῆς, καὶ πόδας ἄρκου Prov.

1685 Σ τ 303 **1686** Σ τ 300 (Ael. Dion. τ *32) **1688** Eust. Il. 967, 18 (3, 577, 18 V.); Theogn. can. 135 (p. 24, 28 C.) **1690** = Σ τ 304; Schol. Theocr. 1, 45a **1691** 1) Schol. min. (P. Strasb. inv. 33 ix 17 a) A 354; EM 772, 12. 1), 3) Scholl. Z 222. Nic. ther. 47 a. Opp. hal. 3, 331. 4, 191. 3) Ap. S. 156, 7 **1693** Ael. Dion. τ 33 (Ph 611, 16. EM 772, 53); Su τ 1209 (le. tantum); Theogn. can. 135 (p. 24, 32 C.) **1694** Σ τ 305 **1697** E. Gud. 543, 30; Theogn. can. 135 (p. 24, 31 C.) (μαίνεσθαι cod.: an μ⟨αρ⟩αίνεσθαι vel καίεσθαι? cf. tamen Schol. Dem. 18, 11 [38]) **1699** 1) Marcell. Sid. de pisc. 25. 2) Arist. h. an. $604^{b}25$; Schol. Nic. ther. 491b **1701** Paus. τ 55 (Σ″: Ph 611, 26. Su τ 1216); Prov. Bodl. 870; Arist. h. an. $491^{b}28$. $533^{a}3$

1685 οἰκοδομημένον vg, ᾧ- Σ **1686** τυρευθέντα Alb. coll. testt.; cf. ad gl. 1673 **1687** Alb. cft. gl. σ 2815 **1688** τυκάνη testt. **1689** τ⟨α⟩ύτῃ ci. Alb.; τυΐν Baun. 1914–16, 229, coll. gll. 1613. ι 690 **1690** an τυτθόν (fem. X 480)? **1691** v. ad gl. 1620 **1694** τυφόμενον del. Alb. ut dittogr. gl. sequ. | Alb. cft. gl. ε 5326 **1695** τυφόμενον etiam v.l. est ap. Aesch. Sept. 222 **1697** εἶναι H, ἂν εἶναι E. Gud.: Arnald. Lect. 130; possis et ἀνιέναι **1698** prob. leg. Τυφαόνιον (Τυφαώνιον anon. Misc. obs. cr. 1, 1732, 350), ex Hes. scut. 32 = fr. 195, 32 et Pedias. ad loc. **1699** ἰχθῦς H: accent. Hansen; cf. gl. π 1506 cum adn. | νειλώειος H: [ε] Schm. tacite, accent. Cunningham (de ι adscr. in H v. Hansen ad gl. π 348) | Alb. cft. gl. κ 4901 **1701** τυφλότερος· H: interpunct. del. Mus. | σπάλαξ H: Schm. post Mus.; σπαλ-, non ἀσπαλ-, hic. gl. σ 1396. Ph. al., cf. Solmsen Beitr. 1, 21. Chantraine Dict. 2, 1032 | μιαρωτάτους H = Σ″. Prov.] μικροτάτους Hemsterh. in add. ed. Alb., recte | ἄρκτου Σ″. Prov. (‘frustra’ Hemsterh.) | Alb. cft. gll. α 7746. σ 1396

D **1702** †τυφλῶνες†· εἶδος ὄφεων (Nic. ther. 492)
Prov. **1703** τυφλῶν ὀν⟨εί⟩ρων· ⟨ ... ⟩ (trag. ad. fr. 335 K.–S.)
1704 †τύφοι†· σφῆνες
1705 *τῦφος· ἀλαζον⟨ε⟩ία vg^{3}A^{7}Br^{297}Σ, ἔπαρσις, ⌊κενοδοξία vg^{3}A^{7}Br^{297}
D **1706** Τυφῶ· ἀντὶ τοῦ Τυφῶνος. Σοφοκλῆς (Soph. fr. 1104 R.)
Hom. **1707** Τυφωέϊ· Τυφῶνι, ἑνὶ τῶν γιγάντων (B 782)
1708 †τύφυμεν†· βρέχειν
Greg.Naz. **1709** Τυφωεύς· θεός τις γηγενής, ἐναντιωθεὶς τῷ βασιλεῖ τῶν θεῶν (Greg. Naz. c. 1, 2, 25, 134 [37, 823, 1 M.])
N.T. **1710** *τυφωθείς· ἐπαρθείς vg^{2}A$^{6.9}$Br^{296}, ὑπερηφανεύσας (1. Ep. Tim. 3, 6) [A^{9}]
K+D **1711** *τυφών· ὁ μέγας ἄνεμος Br^{353}. τινὲς δὲ τὰ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως (Plat. Phaedr. 230 a)
1712 *Τυφῶνος· πυρ[ρ]ώδους δαίμονος (Lycophr. 689) vg^{5}A^{10}Br^{351}Σ
1713 τυφῶσαι· πνῖξαι, ἀπολέσαι
1714 τυχάζεσθαι· στοχάζεσθαι
1715 τυχεῖν· ἀξιωθῆναι
1716 τύχη· εὐτυχία
Hom. **1717** τύχε· κατέτυχεν (E 587 ..)
Greg.Naz. **1718** τυχῆσαι· ἐπιτυχεῖν (Greg. Naz. c. 2, 1, 32, 41 [37, 1303, 11 M.])
Hom. **1719** *τυχήσας· ἐπιτυχών (Δ 106) (vg^{2}A^{4}Br^{298})
1720 τυχθείς· κατασκευασθείς
1721 τυχθῆναι· γενέσθαι. ἐπιτυχεῖν
Hom. **1722** Τυχίος· ὄνομα τοῦ κατασκευάσαντος τὴν Αἴαντος ἀσπίδα σκυτοτόμου (H 220)

1702 Schol. Nic. ther. 491 b; Ael. n. an. 8, 13 **1703** Σ″ (Ph 611, 17. Su τ 1218. E. Gen. [EM 772, 24]); Diogen. 8, 26; Prov. Bodl. 871 **1705** Σ τ 308; Theogn. can. 135 (p. 24, 31 C.) **1707** Schol. **1710** gl. Apost. 222 **1711** 1) Arist. meteor. 339^{a}3 . .2) Σ″ (Ph 612, 8. Su τ 1223. E. Gen. [EM 772, 31]. Schol. Luc. 215, 14) **1712** = Σ τ 309 **1713** cf. Theogn. can. 135 (p. 24, 31 C.) **1714** cf. Erot. τ 18 **1716** Theogn. can. 135 (p. 24, 29 C.) **1717** cf. lex. Hom. τ 263 **1719** cf. Schol.; Schol. Nic. ther. 18e **1722** cf. Su τ 1238

1702 h. e. τυφλῶπες (HSt. Thes. 3, 1703 fin.) **1703** τύφλων· ὁ ἥρων H: Heins. ex testt. | ⟨τῶν ἀπατηλῶν⟩ Pears. 668 ex testt. | aliter Lob. Phryn. 474 not. ci. τυφλῶν· ὁ πηρῶν **1704** v. l. gl. 1723 (cft. Pears. 668; Alb. cft. etiam gl. 1727) **1705** τύφος H: accent. Schm. (secundum usum antiquum; τῠφ- tamen Greg. Naz.) | ἀλαζονία H: ABrΣ **1706** τύφωνος H: accent. Mus.; Τυφῶνα West ap. Radt ad Soph., cf. Ar. Equ. 511. Moer. 210, 23 [τ 14 H.], sed Τυφῶ genit. ap. Aesch. Sept. 517. Suppl. 560 et Ar. Nub. 336 reperitur **1707** τύφω. H (ῠ Hansen. ẹị vel ọị Latte): Jens. Luc. 230 post Mus. | τύφωνι H: accent. Mus. (Schow, et post eum Schm., de lectionibus H errat) | v. West ad Hes. th. 820 sqq., et de nominis forma ad 306 **1708** gl. totam del. Mus. | ft. ⟩τυφ᾽ ὕειν (cf. Erot. υ 2. Schol. Tzetz. ad Ar. Nub. 187) **1709** τυφώευς H: accent. Mus. **1711** δὲ H] om. Schr. et edd. subsequ. **1712** τύφωνος H: accent. Schm. | πυρρώδους H: KΣ **1713** πνίξαι H: accent. Schm. tacite | Alb. cft. gl. 679 **1715** τυχεῖν ⟨ἀξιώσεως⟩ Mein. ap. Schm.; an ⟨τῆς ἀξίας⟩, coll. Ar. Av. 1223? **1721** ἐπιτυχεῖν del. Schm.; ft. ad τευχθῆναι pertinet **1722** τύχιος H: accent. Schm. ex Hdn. ap. Schol. A ad E 39 c(1). Arcad. 41, 19

1723 τύχοι· λιθοξοϊκὰ ἐργαλεῖα Att.
1724 τυχόν· ὡς φθάσει. ὡς λάχοι. ἢ *πολλάκις g^{1}A^{3}
1725 Τύχων· ἔνιοι τὸν Ἑρμῆν· ἄλλοι δὲ τὸν περὶ τὴν Ἀφροδίτην (Ar. fr. 325. Apolloph. fr. 6 K.–A.) D
1726 τυχοῦσι· τεύχουσιν
1727 τύχων πυλῶν· τὸν ἐσφηνωμένον· τύχους γὰρ καὶ τοὺς σφῆνας καλοῦσιν
1728 τύψαι· τὸ διὰ χειρὸς πατάξαι, ἢ τρῶσαι (cf. Υ 462 . .) Ap. S.
1729 †τυψέλη†· ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος
1730 *τύψον· ἔκχεε, ἐκκένωσον. ⌞τρῶσον g^{1}Σ, δάμασον (Ε 830) vg^{1}Br^{300} Hom.
1731 *τώ· οὗτοι vg^{1} δυϊκῶς (Α 304 . .), καὶ τούτους (Α 330 . .). ἢ διὰ τοῦτο (Α 418 . .). ἢ ⌞τινί (Α 299 . .) vg^{1}A^{2} Hom.
1732 τώ γε· οὗτοί γε (Α 304 . .) Hom.
1733 *τῶν γάρ· ἐκ τῶν γάρ vg^{6}A^{17}
1734 *τωθάζει· χλευάζει vg^{1}A^{8}Br^{301}Σ, μετὰ κενοδοξίας ⌞σκώπτει vg^{1}A^{8}Br^{301}Σ. ἐρεθίζει. κατακαυχᾶται (Σ). λοιδορεῖ Σ(g^{7}). θωπεύει. κακολογεῖ (g^{7})
1735 *τῶ κεν· οὕτως ἄν (Ψ 527. α 239 . .) vg$^{\text{post τω–4)}}$ Hom.
1736 τῶ κέ τοι· οὕτως γὰρ ἄν (ρ 244) Hom.
1737 τῶ κε λάχον· οὕτως γὰρ ἂν ⟨ἔ⟩λαχον (ε 311) Hom.
1738 τῶν· τούτων (Α 272 . .) Hom.
1739 τώνα· ζώνη D
1740 *τῶν ἀκεραίων· τῶν ἡσύχων (Cyr. in Ioh. 2, 568, 20 . .) vg^{10}
1741 τῶν μὴ σύ[γ] γε μῦθον ἐλέγξῃς· σὺ τὴν ἱκετείαν τούτων μὴ ἐπονείδιστον ποιήσῃς (Ι 522) Hom.
1742 τῶνδε πάροιθεν· πρὸ τούτων (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 262 [37, 989, 14 M.]) Greg.Naz.

1723 Paus. α 137; Eust. Il. 136, 23 (1, 209, 16 V.); Poll. 10, 147; Theogn. can. 426 (p. 76, 20 C.) **1725** 1) Clem. Al. protr. 10, 102, 1; Theogn. can. 184 (p. 33, 31 C.); 2) Ioh. Philop. de voc. (rec. A) τ 14; EM 773, 1 **1728** Σ τ 311 = Ap. S. 156, 8 **1730** Σ τ 312; Schol.; E. Gud. 538, 23 **1731** cf. Scholl.; Ap. S. 156, 9; EM 773, 29 **1734** Σ τ 314; Moer. 210, 24 [τ 15 H.] **1737** cf. Schol.; Ap. S. 156, 14 (Apio fr. 140 N.) **1738** = Schol.

1723 Sop. cft. gl. α 6754; de τυχ- v. P. Maas Kl. Schr. 219–20 **1724** λάχει H: Mus. **1725** τυχόον H: Meurs. Athen. Att. 132 (Op. omn. 1, 183) | cf. RE 7A, 1698–1701 **1726** τύχουσι accent. Mus., sine causa; cf. ad gl. 1723 **1727** τυχωτὸν πυλῶνα (hoc Mus.) Mein. 1857 p. 626 **1729** v. l. gll. κ 4757. 4760 (cft. Alb.) **1730** Schm. ἔκχεε, ἐκκένωσον ad ψύω ψύττω *sputo* refert **1731** confunduntur τώ, τῷ (τῶ), τῳ (Schm.) | διατοῦτο H: Schr. tacite | Alb. cft. gl. η 207 **1733** contin. H: nov. gl. Pears. 668. Jens. Luc. 230 | τῶν γάρ ap. Hom. (Κ 113 . .) aliud significat **1734** Alb. cft. gll. θ 1026 (? v. l.). ε 5372. θ 7; adde ε 5345 **1736** τωκετῶ H: Latte **1737** λαχόν H: accent. Mus.; κ' ἔλαχον Jens. Luc. 230 coll. Hom., sed v. Ap. S. | λαχόν H: Mus. **1739** τώνα] Cretice pro ζώνη (Schm. Philol. 18, 1862, 231–3. Thumb 1, 159–60); cf. gl. 43 cum adn. | Alb. cft. gl. 35 **1741** σύγγε H: Mus. | μύθων H: Mus. **1742** τῶν δὲ H: Cunningham; aliter τῶν δὲ π.· ⟨τῶν⟩ Mus.

1743 *τῶν ἐν τέλει· τῶν ἀρχόντων vg[12]Br[309] ἐν τῷ δήμῳ
1744 *τῶν ἐπὶ σκηνῆς· τῶν θεατρικῶν vg[τωθ 2]A[13]Br[302]Σ
1745 *τῶν μοι· ἐκ τῶν μοι vg[5]A[16]
D 1746 τῶν οἰνάρων· τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων
1747 †τωνολβεύς· τὸ κακοδαίμων†
Hom. 1748 τῶν ὄπι[σ]θεν· ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τούτων (λ 66)
Hom. 1749 τῶν οὔτι· ὧν οὐδαμῶς (Α 160 . .)
N.T. 1750 *τῶν παρεκτός· τῶν ἔξωθεν (2. Ep. Cor. 11, 28) vg[4]A[15]Br[304]
1751 *τῶ⟨ν⟩ πέλας· τῶ⟨ν⟩ πλησίον vg[9]
1752 *τῶν πλωτήρων· τῶν πλεόντων, τῶν ναυτῶν (Cyr. ador. 68, 937D . .) vg[τωθ3]A[14](Br[303])
1753 τῶν πτίλων· τῶν πτερῶν
D 1754 τῶν τριῶν ἕν· Θηραμένης ἐψηφίσατο τρεῖς τιμωρίας κατὰ τῶν παράνομόν τι δρώντων (Ar. fr. 563. Men. fr. 579. Polyzel. fr. 3 K.–A.)
Hom. 1755 τώ οἱ· οἵτινες αὐτῷ (Α 321 . .)
1756 *τῷ ὄντι· τῇ ἀληθείᾳ (Plat. rep. 474 a) vg[τωv8]A[1]Br[305]
LXX 1757 †τῶπιν†· μέτρον †δεκα†χοίνικον (Lev. 5, 11 . .)
1758 τὼ πόδε· τοὺς πόδας δυϊκῶς
Hom. 1759 *τῶ ῥα· διὸ δή (Ε 209 . .) g[τωv11]A[1]Σ
Hom. 1760 τώς· οὕτως, ὁμοίως (Γ 415 . .)
1761 τώ· τὸ ἐντεῦθεν
1762 *τῷ φύσαντι· [ἢ τῷ φύντι]· τῷ γεννήσαντι (Soph. OC 1113) vgA[1]Br[306]
1763 †τῶ χορτᾶν†· τῶν σίτων ὑποστέλλου

1744 = Σ τ 316 **1746** Theophr. c. pl. 5, 4, 1 . . **1749** cf. Schol. **1750** gl. Apost. 187 **1754** cf. Σ″ (Ph 613, 4. Su τ 871); Schol. Ar. Ran. 540g **1755** = Schol. **1759** = Σ τ 317 = Schol. **1760** Schol.; Su τ 876 **1762** cf. Σ φ 229

1743 ἢ τῶν δήμων H: Mus. | Alb. cft. gll. 1213. ε 3334 **1744** θεατρικῶς Σ v.l. **1745** τῶν[2] H = K test. Drachmann] τούτων K test. Voss. et Alb. **1746** οἰναρῶν H: accent. Mus. **1747** τὠνόλβιον Mus.; τὤνολβον Cob. Mnem. 9, 1881, 379 | κακόδαιμον Mus. | Alb. cft. gl. α 5254 **1748** [σ] Mus. **1749** οὐτιῶν· H: Cob. Nov. Lect. 176 | Hansen cft. gl. ο 1896 (ad Α 153 . .) **1751** τῶ (τῷ Mus.) … τῶ (τῷ Ald.) H: K **1753** πτήλων H: Mus. **1754** παρανόμον H: accent. Mus. | Schm. cft. gl. 1332 **1755** gl. totam del. Mus. | τῶοι H: Mein. 1857 p. 625 | αὐτοί H: Mein. **1756** gl. totam del. Mus. | ὄητοι H: K (ὅτι v) | Plat. rep.] cf. gl. θ 7 **1757** ‘Pro τὸ οἴφιν’ Voss., sed potius τῷφι[ν] i. q. τοῦ οἴφι ut in LXX (οἴφιν etiam gl. ο 433, quam cft. Alb.) | h. e. τετραχοίνικον (Schm.), ut gl. ο 433; $\overline{\Delta}$ male intellectum est **1758** gl. totam del. Mus. **1760** τῶς H: accent. Alb. **1761** gl. totam del. Mus. | ordo poscit τωτῶ· ἐντεῦθεν (Schm.), sed talis forma inaudita **1762** [ ] Mus., non praebet K (recentioris linguae vitium, cf. Thes. 8, 1178 a) **1763** τῶν χόρτων (Mus.) non sufficit | ὑποστελλοῦ H: accent. Mus.

Υ

1 *Ὑάδας· τὰ ἐπὶ τοῦ μετώπου κέρατα τοῦ Ταύρου τοῦ ἐν οὐρανῷ ἄστρου [vg^{1}A^{8}Br^{2}Σ]. εἰσὶ δὲ ἀστέρες ἑπτά, ὧν κατὰ τὴν ἀνατολὴν ὑετὸς γίνεται (Σ 486) Hom.

2 ὕαινα· τετράπουν ζῷον. καὶ ἰχθύς (Ierem. 12, 9) LXX

3 ὑακίζει· †οἱ εἰς τὰ† αὐχένια D

4 †ὑακίζει†· βρέχει ἢ ὑετίζει ἢ ὕει

5 *ὑακίνθινον· ὑπομελανίζον g^{3}A^{9}Br^{3}Σ[v^{3}], πορφυρίζον (Exod. 36, 29 . .) Br^{3}Σ[vg^{3}] LXX

6 Ὑακίνθια· ἑορτὴ ἐν Λακεδαίμονι (Hdt. 9, 11, 1. Thuc. 5, 23, 4) D

7 Ὑακινθίδες· ἐπώνυμοι [Ἀπόλλωνος] ἀπὸ Ὑακίνθου (Phryn. com. fr. 31 K.–A.) D

8 ὑάκινθος· πόας εἶδος τὸ ὑακινθόκομον. τὰ ὑακίνθια. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ Ὑακίνθου (Ξ 348) Hom.

9 ὑακινθίνῳ ⟨ἄνθει⟩· τῷ ὑακίνθῳ. ἔστι δὲ ἄνθος μέλαν καὶ μαλακόν (ζ 231 . .) Hom.

10 ὑάλε⟨ο⟩ν· λαμπρόν, ὑαλίζον

11 ὑάλεται· σκωληκιᾷ

12 *ὑάλη· ὕαλος vg^{2}A^{10}Br^{4}Σ. βόμβυξ. σκώληξ

13 †ὑαλίης ἢ ὑαλιεύς†· εἰκαῖος. βλοσυρός

14 ὑάλικος· κώμη. Διονύσιος D

---

1 Schol. (b); Σ υ 1; Theogn. can. 104 (p. 18, 28 C.) **2** cf. Athen. 7, 326e–f **5** = Σ υ 2 **6** Polycr. FGrHist 588 F 1 (ap. Athen. 4, 139d–f) **8** Theogn. can. 104 (p. 18, 28 C.) **12** Σ υ 4 **13** Theogn. can. 104 (p. 18, 29 C.)

---

1 K Σ habent explicationes (le. Ὑάδες) οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ ταύρου ἀστέρες | cf. Arat. 173; Gemin. elem. astr. 3, 3; ad etymologiam Pherecyd. FGrHist 3 F 90c; RE 8(2), 2615–23 **2** ἰχθύς H, de accentu v. ad gl. π 1506 **3** le. i. q. Boeot. ὑακίδδι (Schm.), h. e. οἰακίζει (Palm.; Schr. cft. gl. 24), nisi v. l. cum itacismo gl. ο 176 | ft. expl. ⟨οἰακίζει⟩ (Alb.)· οἴ⟨ακ⟩ες τὰ (Alb.) vel οἰήϊα (Palm.) αὐχένια, ad fin. cf. gl. ο 174 vel Schol. μ 218 **4** ὑακίζει ut dittogr. gl. 3 del. Schm., qui tum ci. ὑετίζει ἢ ὕει· βρέχει (malim ὑετίζει· βρέχει ἢ ὕει) **5** μελανιζον v | ὑποπορφυριζομ vg | cf. J. André Ét. sur les termes de couleur dans la langue latine (1949) 197–8 **6** ὑακινθία H: accent. Mus. (contra Ioh. Philop. de voc. rec. A υ 1) | λακέδαιμο, sscr. νι, H: accent. Mus. | ⟨τὰ Ὑακίνθια. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ Ὑακίνθου⟩ huc e gl. 8 transp. Palm., ⟨Ἀπόλλωνος τὰ Ὑακίνθια⟩ e gll. 7 et 8 Schm. post Schwenk **7** Ἀπ. del. Schwenk RhM 3, 1845, 158, cf. ad gl. 6 | Ὑακ.] utrum homo (Harp. 295, 12 [υ 1 K.]) an πάγος (Phanodem. FGrHist 325 F 4) incertum. v. RE 9(1), 2–3 **8** ὑακινθόκωμον H: Palm. | cf. ad gl. 6 **9** add. Alb. **10** ὑαλὲν H: ordo et G. (accent. Lob. Prol. 101) | ὑαλίζων H: Mus. | ad verbum et derivata v. Frisk et Chantraine **11, 12** εὐλᾶται et εὐλή ci. Ruhnk. **12** ὕελος Br **13** contin. H: nov. gl. Ald. | v. l. gl. 21 (Schm.: ΛΙ < Ν; cft. Pears. 669) **14** ὑάλικος sine interpunct. H: LSJ (accent.) et ed. 1520 (interpunct.) | κῶμος Mus. | quis Dionysius sit ignotum (cf. gl. 48)

D **15** ὑαλκάδαι· χορὸς παίδων. Λάκωνες

16 ὑαλό[θ]εν· διαφανές, λαμπρόν

17 ὑαλο⟨ῦ⟩ν· λαμπρόν. πρᾶον. ἢ λίθος τίμιος

Att. **18** ὕαλος· ὕελος. βόρβορος

19 †ὕαμα†· βάθος

Hom. **20** Ὑάμπολις· πόλις Φωκίδος (Β 521)

21 ὑανέοος· εἰκαῖος. βλοσυρός, χαλεπός. ὕπτιος

22 ὑανεῶς· τὰ αὐτά

D **23** ὑανία· τύρβη, μάχη, ὕβρις, ἀγερωχία (Epicharm. fr. 146, 3–4 K.–A. [θυανια codd.])

D **24** ὕαξ· πηδάλιον. ὁδηγός

D **25** Ὑαργίδες· αἱ εὐειδεῖς Βάκχαι αἱ Ἀργ⟨ε⟩ῖαι

Hom. **26** *ὑάσιν· υἱοῖς (Ε 463 . .) vg^{υα5}A^{υα11}Br^{5}

Hom.? **27** *ὑββαλεῖ· ὑπερτίθεται gA^{1}, ὑποβάλλει (Τ 80?)

28 ὑβ[β]αλής· καταφερής, λάγνος

D **29** Ὕβλα· πόλις Σικελίας

30 Ὑβλήτης· μάντις

K+D **31** *ὑβ[λι]όν· τὸν ⌞κυρτόν (vgA^{4}Br^{7}Σ), καμπύλον, γυρόν. οἱ δὲ ὑβός, κυρτός [ὑβριστής] (Nonn. Dion. 4, 424)

D **32** ὕβρεις· τραύματα, ὀνείδη (Eur. Herc. 741 . . Dem. 18, 205 . .)

D **33** ὑβρίς· ὄρνεον νυκτερινόν

34 †ὕβρεως†· τῆς ὕβρεως

35 ὑβριστής· ὑπερήφανος, ἀγνώμων

---

16 Theogn. can. 104 (p. 18, 29 C.) (Zonar. 1760) **17** Theogn. can. 104 (p. 18, 29 C.); formam damnat Orus A 80 **18** Theogn. can. 104 (p. 18, 28 C.); ὕαλος, non ὕελος, probant Atticistae (Ael. Dion. υ 1. Phryn. praep. soph. 118, 15. Moer. 211, 7 [υ 1 H.]. Orus A 80) **20** Ptol. geogr. 3, 14, 19; St. Byz. 644, 10 **24** cf. Poll. 1, 89 **28** Theogn. can. 105 (p. 18, 33 C.) **29** Theogn. can. 105 (p. 18, 32 C.); Ptol. geogr. 3, 4, 7; St. Byz. 644, 24 **31** Σ υ 6; Schol. Theocr. 5, 43 d. e **33** Theogn. can. 103 (p. 18, 16 C.) vel can. 105 (p. 18, 32 C. [corr. Schneider, Bodleiana]); Arist. h. an. 615^{b}10 **35** Theogn. can. 105 (p. 18, 32 C.)

---

16 ὑαλοθὲν H (θ leg. Latte): Mus. **17** ὑαλὸν H, cf. Theogn.: Schm.; ὑαλόεν iam G. Dind. 8, 7 c | ἠλίθιος H: Mein. 1857 p. 626 (ἢ λίθον iam Scal.); Schm. putat verba ἢ λ. τ. ad gl. 18 pertinere **18** ὕελος· ὕαλος H: ordo et Alb. **19** h. e. ὕδμα (i. q. οἶδμα) M. L. West **20** ὑαμπολὶς H: accent. Mus. **21** ὑάνεος Mus.; Dorice pro ὑην–? tum σκαῖος pro εἰκαῖος ci. Schm., coll. Σ'' (Ph 616, 17. Su υ 81. E. Gen. [EM 775, 9]) ὑηνῶν· σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν | v. l.: gl. 13 **22** ὑανέως Mus., ὑάνεως Thes. 8, 10d **23** Alb. cft. gll. σ 2121. 2214 | Epicharm.] cf. gl. σ 2852 **24** ὕαξ H: spir. len. Schm. (i. q. Boeotice pro οἴαξ, quod in marg. add. Mus.) **25** cf. gl. α 7004 (praesertim si Meinekii coniectura Ἀργεῖαι recipienda est) | ἄργιαι H: Mus. **26** ὕασιν H et ordo: υἱάσιν Mus. = K (contra ordinem) et Hom. **27** ὑββαλεῖ] h. e. ὑββάλλει (K; ὑββάλει Mus.) (-ειν Hom.) **28** [β] Schm. contra ordinem, cf. Theogn. | Alb. cft. gl. σ 2127 **29** RE 9(1), 25–29 **30** μάντις] ι (τι?) m. pr. in ras. (Latte) **31** λι om. K | ἠβὸς H (ut Su η 23): Mus. | ὑβριστής del. Ruhnk. ('e sequentibus') **33** ὕβρις H: accent. Ald. (et Arist. cod. P) **34** le. ὕβριος [A 214 cum Schol.] vel ὕβρεος [Ar. Plut. 1044, -ως codd. pler. contra metrum] Mein. 1857 p. 626

36 ὑβριστοδίκαι· οἱ μὴ θέλοντες εἰσάγειν τὰς δίκας παρὰ Ἀττικοῖς (tit. fab. Eupolidis? cf. PCG 5, 466) D
37 ὑβώματα· κυρτώματα (Hippocr. artic. 75 [4, 306, 5 L.] . .) D
38 ὕγγεμος· συλλαβή. Σαλαμίνιοι D
39 ὑγυλόν· ὑγιές
40 ὑγρόν· μαλακόν
41 ὑγιᾶ· σῶον (Thuc. 3, 34, 3. Plat. Charm. 155e . .). νεαρόν. Κρῆτες D
42 ὑγίεια· ἄλφιτα οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ πεφυραμένα. καὶ πᾶν τὸ ἐκ θεοῦ φερόμενον, εἴτε μύρον, εἴτε θαλλός. ἢ ὑγίεια D
43 *ὑγιής· τέλειος A^6, σῶος v^2
44 ὑγιοῦν· τὸ σα[ρρ]οῦν. καὶ τὸ θεραπεύειν D
45 *ὑγιῶς· ὀρθῶς A^7, σώως, ὁλοκλήρως g^4A^7, ἐρρωμένως A^7, καὶ εἴ τι ὅμοιον (Prov. 31, 8) LXX
46 ὑγλιῆναι· φυσῆσαι D
47 *ὑγρὰ κέλευθα· θαλασσία ὁδός (Α 312 . .) [$vg^1A^8Br^8Σ$], καὶ ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν Hom.
48 ὑγρίην· τὸ οὖρον. Διονύσιος
49 ὑγρὸν ἀέντων· μαλακῶς πνεόντων (ε 478 . .) Hom.
50 ὑγρὸν ἔλαιον· [ὁ καταφερής] διὰ τὸ εἰς ἄνεσιν ἄγειν τὸ σῶμα, ἢ ὅτι πάντων τῶν ὑγρῶν ὑγρότατόν ἐστι τὸ ἔλαιον. πᾶσι γὰρ τοῖς ὑγροῖς ἐπιπλεῖ βαλλόμενον τὸ ἔλαιον (Ψ 281 . .) Ap. S.
51 *ὑγρός· ὁ εὐκαταφερὴς εἰς ἡδονάς [$vg^3A^9Br^9Σ$]
52 ὑδαλίς· ὑδρωπιῶν D

---

36 Ph 614, 8; Crater. FGrHist 342 F 4b ap. Poll. 8, 126 **37** Galen. lex. 148, 2 **42** Σ''' (Ph 614, 19. EM 774, 39); Theogn. can. 107 (p. 19, 9 C.); Sosib. FGrHist. 595 F 6(b) (ap. Athen. 3, 115a); lex. rhet. 313, 13 Bk. **43** Theogn. can. 107 (p. 19, 9 C.) **47** cf. Σ υ 7 = Schol. (= K); Ap. S. 157, 8 **49** cf. Schol. **50** Heliod. fr. 43 D. ap. Ap. S. 157, 9 **51** Σ υ 8; Poll. 6, 126; Theogn. can. 107 (p. 19, 10 C.)

---

38 ὑγ- = συγ-; -γεμ- cf. gl. α 6270 (Schm., cf. Bechtel 1, 412. 446), R. Kassel add. gl. γ 362 **39** ὑγηλόν ordo, ὑγιηλόν HSt. Thes. 3, 1725f (prob. Lob. Prol. 140) | Pears. 669 cft. gl. 137 **40** Alb. ci. errorem ὑγερόν correctum esse, ordinem tamen neglectum **41** ὑγιασῶον H: Mus. | Κρῆτες dubium, nam ὑγιᾶ nonnisi Atticum fuit (Moer. 211, 9 [υ 3 H.], Schwyzer Gr. 1, 188. 250): nisi ad νεαρόν tantum pertinet (post Oudendorp ed. Moer. 1757, p. 864 R. A. Brown Evidence for Pre-Greek Speech on Crete 88) **42** θεοῦ] θῦ H: expl. Mus.; ἱεροῦ Ph EM; ἐκ θεοῦ addub. R. Kassel, qui malit ἐν ταῖς θυσίαις (Sosib.) vel τοῖς θυομένοις (lex. rhet.) | θαλλός, ἡ Toup 3, 516 **44** de ὑγιοῦν voce Hippocratica v. N. Van Brock, Rech. sur le vocab. méd. (1961), 144–5 | [ρρ] C. L. Struve, Opusc. sel. (1854), 2, 191 (ρ[ρ] Mus.) | θεραπεύεσθαι H: HSt. Thes. 3, 1725f **46** an ὑγρῆναι? cf. Aret. cur. acut. morb. 1, 2, 15 ὑ. γαστέρα καὶ φύσας ἀγαγεῖν . . Hippocr. diaet. 93, 4 [6, 660, 18 L.; CMG 1, 2, 4, 230, 3] ψῦξαι καὶ ὑ. τὸ σῶμα **47** ὑγρὰ κέλευθα ap. Homerum (et alios) semper accus. est, itaque τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν Cyr. Σ Schol., τὴν θάλασσαν Ap. S. **48** vix ὑγρ[ι]ήν, nam hoc urinam significans non repperi | quis Dionysius sit incertum (cf. gl. 14) **50** [ὁ κ.] Mus. (e gl. 51) **51** εὐκατάφορος K Σ (cf. gl. ε 6914) | τὰς ἡδ. K Σ **52** ὑδαλίς] ὑ om. rubr. in initio versus, add. Mus.; ὑδαλής HSt. | ὑδροπιῶν H: Alb.

53 *ὑδάν· ἀγορασθεῖσαν $g^{1}A^{10}$
54 ὑδαρι⟨ᾷ⟩· ὑδρωπιᾷ
55 *ὑδατίδες· σταγόνες $vg^{3}A^{11}\Sigma(Br^{10})$
Hom. **56** ὑδατοτροφέων· ὑπὸ ὕδατος αὐξομένων ἢ τρεφομένων (ρ 208)
D **57** ὑδέουσιν· ὑμνοῦσιν
D **58** ὕδερον· τὸν ὕδρωπα
D **59** ὑδαρές· τὸ ὑδαρόν (Antiphan. fr. 25, 4 K.–A. Diph. com. fr. 57, 3 K.–A.)
60 *ὑδ⟨ε⟩ρῶν· ὑδρωπιῶν $Br^{11}\Sigma[vg^{4}A^{13}]$
Hom. **61** Ὕδη· πόλις τῆς Λυδίας (Υ 385)
D **62** ὑδεῖν· ὑμνεῖν, [ἀιδεῖν] ᾄδειν, λέγειν (Eur. fr. 752 g, 15 K.?)
63 ὕδης· συνετός, ἢ ποιητής
64 ὕδναι· ἔγγονοι, σύντροφοι
D **65** ὑδνεῖν· τρέφειν, κρύβειν. αὔξειν
66 ὕδνης· εἰδώς, ἔμπειρος
D **67** ὑδνόφυλ⟨λ⟩ον· ἡ ἐπὶ τοῖς ὕδνοις φυομένη πόα
D+K **69** Ὕδρα· νῆσος εὐτελὴς Δολόπων. καὶ ⌊θηρίον πολλὰς ἔχον ὄφεων ὄψεις [$vg^{6}A^{18}Br^{93}$], πολυκέφαλον (Anaxil. fr. 22, 5 K.–A.) (A^{18})
D **68** ὕδος· ὕδωρ (Callim. fr. 268 Pf. = Hec. fr. 93 H.)
70 ὑδραλής· μετάβολος
D **71** ὕδρα· ὁ ὕδρος ὄφις. οἱ δὲ τὸν χέρσυδρον
D **72** ὑδράνα· εἰς θυσίαν ἀκραιφνές. Ῥίνθων (fr. 24 K.–A.)

---

55 = Σ υ 10 **56** Schol.; Ap. S. 157, 12 **57** cf. Schol. Callim. h. Iov. 76 b; Su υ 43 **58** Moer. 211, 13 [υ 7 H.] **59** Theogn. can. 110 (p. 19, 27 C.)? **60** = Σ υ 11 **61** Schol.; Ap. S. 157, 15; St. Byz. 645, 11; Su υ 47 (Δ) **62** Su υ 46 (Δ); lex. can. Joh. Damasc. (3, 126) 162; E. Gud. 539, 56; EM 776, 12; Theogn. can. 110 (p. 19, 27 C.) **63** Theogn. can. 110 (p. 19, 26 C.) **65** Theogn. can. 110 (p. 19, 27 C.; τρέφειν ci. Schm.); EM 776, 11 **67** Pamphil. ἐν Γλώσσαις ap. Athen. 2, 62d **69** Theogn. can. 110 (p. 19, 27 C.) **68** Theogn. can. 110 (p. 19, 27 C.); Su υ 48 (Δ); E. Gud. 539, 60

---

53 ὕδαν (Aeolice pro ὁδᾶν)· ⟨ἀγοράζειν. nov. gl. …· ⟩ ἀγορασθεῖσαν ci. Schm., sed υ in initio verb. ante δ dubium, v. Thumb 2, 89 (5) **54** ὑδαρὶ ut vid. H (leg. Latte): Mus.; ὑδερ- HSt. Thes. 3, 1790e **56** -τροφέων H (Athen. 2, 41 a codd., Eust. Od. 1553, 20 [1, 240, 19 St.]); -τρεφέων HSt Thes. 3, 1788 d coll. Hom. (Ap. S., Eust. Od. 1815, 51 [2, 139, 8 St.]) **57** cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 371 (= Hec. fr. 78 Holl.) et 372 (= SH 257, 33. Hec. fr. 151 Holl.) **59** contra ordinem, itaque Schm. ci. ⟨ὑδεροῦν·⟩ ὑ., τὸ ὕδερον, coll. Erot. υ 7 ὑδεροῦν· τὸν ὕδερον, ft. audacius **60** ὑδρῶν H: K (υδερον vgA, ὑδερῶν Br) Σ **62** ὕδειν Mus. (prob. Bast in Greg. Cor. 242 et Lob. Rhem. 72) | ἀιδεῖν del. Mus. (error pro verbo proximo) **63** Alb. cft. gll. 62 et 66 **64** ὕδναι i. q. ὅ-γναι (h. e. ὁμόγνιοι) esse, nisi ab ἅλοσ-ύδνη fictum, censet Schulze QE 495 **65** κρύβειν (v. ad gl. τ 102, quam Alb. cft.) hic dubium, del. Thes. 8, 45d **67** ὑδνόφυλº H (leg. Cunningham): Mus. **69, 68** ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii (cuius mandatum typotheta neglexit) **69** duae gll. confusae; le. prioris Ὑδρέα Thes. 8, 49 a. 57 b (Paus. perieg. 2, 34, 9. St. Byz. 646, 3); cf. Fick KZ 41, 1907, 201 | δολοπῶν H: accent. Mus. | A habet explicationem πολλας κεφαλας οφεων εχον, οφις πολυκεφαλος **71** ὑδρὸς et χερσυδρόν H: accent. Mus. **72** ὑδράνου H (leg. Hansen): Mus. | Alb. cft. gll. 73. 74. 84. 85. ο 1597; Chantr. Dict. cft. Schwyzer 74, 37

73 ὑδράνη· τὸ ἀκραιφνὲς καὶ καθαρόν
74 ὑδρανός· ὁ ἁγνιστὴς τῶν Ἐλευσινίων D
75 ὑδραλής· ὄφις ὕδατος D
76 ὑδρεύειν· ποτίζειν (Theophr. h. pl. 2, 6, 3). ἀντλεῖν (Theognid. 264) D
77 *ὑδρευσάμενος· ἀντλήσας (Hdt. 7, 193, 2) $A^{17}Br^{252}$
78 ὑδρεῦσαν· ὕδωρ φέρουσαν, ἤγουν ὑδρευομένην
79 ὕδρη· ὁ ἔχις (Hes. th. 313) D
80 ὑδρήϊον· ὑδρ[ε]ία (Hdt. 3, 14, 2. Hippocr. hum. 11 [5, 492, 4 L.]) D
81 ὑδρηλά· ὑδατώδη (Aesch. Suppl. 793) D
82 *ὑδρηλοί· κάθυδροι [$g^{8}\Sigma$], μαλακοί, ἔνυδροι, ὑδατώδεις (ι 133) Ap. S.
83 ὑδρηλός· τὸ αὐτό
84 *ὑδρηναμένη· λουσαμένη g^{9}, ἢ περιρ⟨ραν⟩αμένη, ἢ ὕδατι περιχεαμένη (δ 750 . .) Hom.
85 ὑδρήνασθαι· λούσασθαι, περιρ⟨ρ⟩άνασθαι
86 ὑδρηχόες· ἰχθύες D
87 ὑδριαφόροι· μέτοικοι D
88 ὑδρίσκη· ὑδρ[ε]ία (4. Regn. 2, 20) LXX
89 ὑδροδόκοι· λάκκοι
90 *ὑδρόμυλοι· ὑδραλετία ἀπὸ ὕδατος [A^{19}]
91 *ὕδρος· ὄφις [A^{16}]
92 *ὕδρου· ὄφεως (Β 723) $A^{15}\Sigma$ [εἶδος] Hom.
93 Ὑδροῦσα· ἡ Κέως οὕτως ἐκαλεῖτο (Callim. fr. 75, 58 Pf.) D
94 ὑδροχόας· ἀμάρας
95 Ὑδροφόρια· ἑορτὴ πένθιμος Ἀθήνησιν D
96 ὑδροφόρους· ὑδρορρόους (Ios. 9, 27) LXX
97 *ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε· διαλυθείητε καὶ ⌊ἀποθάνοιτε (Η 99) $v^{7}A^{20}$ Hom.

---

76 Σ″ (Ph 615, 9. Su υ 59) **82** Ap. S. 157, 13; Σ υ 12 = Schol. (= K) **84** Schol.; Ap. S. 157, 14 (= K) **87** cf. Ph 615, 11; Poll. 3, 55 **91** Theogn. can. 110 (p. 19, 27 C.); Arist. h. an. $487^{a}23$ **92** Σ υ 13 = Schol. (= K) **93** Heraclid. Lemb. Pol. 26 **94** verbum damnat Moer. 211, 21 [υ 14 H.] **95** Σ″ (Ph 615, 13. Su υ 68. E. Gen. [EM 774, 56]) ex Apollon. Acharn. π. τῶν Ἀθήνησιν ἑορτῶν FGrHist. 365 F 4 **97** cf. Schol.

---

74 ὑδραγός male Lob. Prol. 178 not. | ἀγνωστὴς H: Mus. **77** K habet explicationem ὕδωρ ἀντλήσας **78** ὑδρεύ⟨ου⟩σαν Mus. (cf. κ 105) **79** ὄφις Arcer., vix necessarie quamquam Alb. cft. gll. 71. 91 **80** [ε] Thes. 8, 49c **82** κάθυγροι gΣ testt. (formas καθυγρ- et καθυδρ- utrasque novies praebet H) **84** ⟨ραν⟩ Schm.; περι⟨ερ⟩ρα⟨μ⟩μένη Mus. | περιχευομένη Schol. **85** περιρανᾶσθαι H: HSt. Thes. 3, 1786 e (accent. iam Mus.) | Alb. cft. gl. α 8780 **86** ὑδρονηχέες Ruhnk. (prob. Thes. 8, 51 a); ὑδρηχόοι Schm. **87** ⟨αἱ⟩ μ. Scal. (cf. testt.) **88** [ε] Biel 1779–80, 3, 483 **90** A habet explicationem ὑδρ. δι᾽ ὕδατος κινουμενοι μυλοι **91** ειδος οφεος A **92** εἶδος (ordine verborum inusitato, cf. gl. ρ 574) del. Hansen, coll. A Σ; ft. e gl. 91 **93** Ὑδροῦσσα M. L. West; cf. Callim. fr. 75, 58 Pf. et Pfeiffer ad fr. 43, 86 | ἡ] quid scripserit H incertum (neque ὁ [Schow] neque ἡ [Latte] legi potest): Mus. | οὕτω H: Mus. **94** Alb. cft. gl. α 3448 **95** ὑδροφορία H = Σ″: accent. Bernhardy ad Su **97** διαλυθείοιτε H: Mus. = Schol. | ἀποθάνοισθε H: Mus. = Schol.

Hom. **98** *ὗεν· ἔβρεχεν (M 25) vgA^{1}Σ

99 ὕει· βρέχει. χειμάζει

100 ὑει· ῥωείοι$^{\omega}$

101 ὕελος· ὕαλος

102 ὕεν· †εὗρεν†

Hom. **103** *ὕες· χοῖροι (Ψ 32) gA^{3}Br^{12}

D **104** ὕεσι· στολή. Πάφιοι

105 ὑελέψης· ὑελο(...)

106 ὑεστάκα· ἱματισμός

D **107** ὑετής· ὁ αὐτοετής. Μαρσύας (FGrHist. 135–136 F 25)

D **108** ὑετίς· ὑδρίς. Ταραντῖνοι (gloss. Ital. 154 K.–A.)

Hom. **109** *ὑετός· ὄμβρος vgA^{4}Br^{13}. δρόσος. ὕδωρ (M 133)

D **110** Ὑεύς· Σαβάζιος

D **111** ὑή· ἡ Σεμέλη ἀπὸ τῆς ὕσεως. καὶ ὑὲ δειλέ

D **112** Ὕης· Ζεὺς ὄμβριος

113 ὕησον· σάλευσον

D **114** ὕητα· ὑστίς. Ταραντῖνοι (deest in gloss. Ital. K.–A.)

D **115** ὑθλεῖν· ληρεῖν, μωραίνειν (Ar. Nub. 783, al.)

116 *ὕθλος· φλυαρία vg^{3}A^{4}Br^{17}Σ, μωρία g^{3}A^{4}Br^{17}Σ, ληρότης, φληναφία (Plat. Theaet. 176 b . .)

117 *ὕθλους· φλυάρους g^1, μωρούς, λήρους (Plat. rep. 336 d) vg^1

Hom. **118** υἷα· υἱόν, τέκνον (M 129 . .)

---

98 = Σ υ 14 = Schol. **101** v. ad gl. 18 **110** Ph 616, 19; Eust. Il. 1155, 63 [4, 225, 21 V.] **111** Pherecyd. FGrHist 3 F 90 a ap. Σ″ (Ph 616, 11. Su υ 82. E. Gen. [EM 775, 2]) **112** Theogn. can. 104 (p. 18, 30 C.; interpunct. Schm.) **116** Σ υ 19; Hdn. epim. 139 Boiss.; Theogn. can. 114 (p. 20, 14 C.)

---

98 v.l.: gl. 102 **100** gl. totam del. Mus. | .ει H (accent. legi non potest) | ῥωείοι$^{\omega}$ H (leg. Hansen); non liquet **102** v. l. gl. 98; gl. totam del. Mus. **103** χοίροι H: accent. Ald. **104** ὕεσι] h. e. ϝέσις, cf. Thumb 2, 160 (9). 163 (c); ὕεσ⟨τ⟩ι h. e. ϝεστί(ον) (sing. verbi γεστία, gl. γ 454 cod.) Baun. 1911 p. 377; h.e. ϝέστι(ς) Bechtel 1, 403. 421 | Alb. cft. Lat. vestis, gll. 106. γ 454. 455. ε 6383; Schm. add. gll. 629. ε 6344 (hanc addub. Latte, cf. Bossi Eikasmos 6, 1995, 263). EM 195, 45 **105** expl. ὑελο, tum litterae incertae sscr., H; χης legere sibi videtur Latte, unde ὑελοχόης fingit; τχ$^{\eta\varsigma}$ Hansen, unde ὑελοτέχνης possis (ὑελοτέχναι Mus.) **107** ὑ om. rubr., add. Mus.; ὐ Lob. | α⟩ὐετής Wack.*, cf. gl. α 8249 et Latte ad loc. (αὐετής dubitanter Schm.); = ὀέτης Lob. El. 1, 362, 11 (Schulze QE 495, 5, coll. gl. 168) | Degani Mac. Gl. no. 142 **108** Thes. 8, 68 b cft. gl. 114, unde hic ὑστίς Kaibel CGF 210 (gl. 143) (Chantr. Dict. cft. gl. 853) **110** alibi Ὑης (var. accent.) | RE 9(1), 88–90. Wankel ad Dem. 18, 260 **111** εὔσεως H: Mus. | 'ὑὲ δειλέ' Alb.; Κλείδημος Schm. (sed ille, FGrHist 323 F 27, ὕης esse ἐπίθετον Διονύσου affirmat) **112** Ὑῆς accent. Mein. Anal. Alex. 49 ex Arcad. 24, 9 Schm. (23, 9 B., ubi ῥυῆς) | v. ad gl. 110 **114** ὕ om. rubr., add. Mus. | ὑστίς. Ταρ. dittogr. esse e gl. 108 censet Kaibel CGF 185 (ad Rhinth. fr. 3), itaque ὕητα e Gloss. Ital. excludit **115** ὑελεῖν H: ordo (notat Pears. 670) et HSt.; Cob. Nov. lect. 179 exempla corruptelae praebet **117** ante άρους in initio versus rubr. ὑ scr., del. Mus. **118** ὕα H (leg. Latte): Mus. | de formis huius verbi v. Schwyzer Gr. 1, 573–4 et Frisk, de accentu Aeolico Wack. Kl. Schr. 2, 1158

119 *υἷας· τέκνα Br^{18}[vg^{1}A^{7}], υἱούς (A 240 . .) g^{υα6}Br^{18}[vg^{1}A^{7}] Hom.
120 ὑϊδεῖς· υἱῶν υἱοί, ἔγγονοι (Isocr. epist. 8, 1) D
121 ὑΐδες· θυγατέρες ἢ υἱῶν θυγατέρες
122 ὑϊδῆν· υἱοῦ θυγατέρα[ν] (Phil. leg. spec. 3, 26) D
123 *ὑϊδο⟨ῦ⟩ς· ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός (Xen. Anab. 5, 6, 36. Dem. 43, 25) vg^{2}A^{8}Br^{256}
124 ὑϊδοῦς ἢ ὑϊδεῖς· υἱῶν υἱούς (Alciphr. ep. 2, 31, 1) D
125 *υἱεῖς· υἱοί (E 464 . .) g^{3} (A^{9}) Hom.
126 υἱέος· υἱοῦ, τέκνου (Ω 122 . .) Att.
127 *υ⟨ἷ⟩ες Ἀχαιῶν· οἱ Ἕλληνες περιφραστικῶς (A 162) A^{10} Hom.
128 ὑιήν· τὴν ἄμπελον. ἢ υἱόν D
129 ὑιήω· ποιὰ βοτάνη D
130 ὑίλη· ὅμιλος
131 υἱόν· ἀναδενδράδα D
132 υἱοθεσία· ὅταν τις θετὸν υἱὸν λαμβάνῃ. καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα (Ep. Rom. 9, 4 . .) N.T.
133 *υἱοθετεῖ· υἱοποιεῖ vg^{5}A^{11}, οὐ φύσει, ἀλλὰ θέσει
134 †υἱωνεῖς†· υἱῶν υἱέες
135 υἱωνοί· υἱῶν υἱοί (B 666) Hom.
136 *υἱωνός· ὁ υἱὸς τοῦ υἱοῦ Σ, ἔγγονος (E 631 . .) Br^{47} Hom.
137 ὑκελόν· ὑγιές
138 ὑλαγμός· βοή (Φ 575) Hom.
139 ὕκος· ἐρυθρῖνος D
140 ὑλάει· θρυλλεῖ. ὑλακτεῖ. λέγει. θρηνεῖ (υ 15) Hom.

---

119 lex. can. Joh. Damasc. (2, 39) 160 **122** Poll. 3, 17 **126** formam probat Phryn. praep. soph. 118, 3 **127** = Schol.; cf. Ap. S. 157, 19 **135** Schol. **136** = Schol. (EM 775, 27); Σ υ 21; Hdn. epim. 138 Boiss. **137** Theogn. can. 118 (p. 20, 32 C.) **139** Zenod. ap. Athen. 7, 327 b; Clitarch. ἐν Γλώσσαις ap. Athen. 7, 300f **140** Theogn. can. 122 (p. 21, 32 C.)

---

119 ὕας H (leg. Hansen): Mus. **120** Ditt. Or. Gr. 377 cum not. 4 **120–123** υἱιδ- Schm. Pears. 670, sine causa **122** ὑϊδὴν H: accent. Mus. | [ν] Mus. (sic Hsch. sexies alibi) **123** ὑϊδός H: K **124** le. ὑϊδοῦς· Schm. **127** ὗες H: ordo et A testt. **128** cf. 1) Myc. *we-je-we*, ft. 'vites' (LSJ Suppl), 2) υἱῆϊ 'filio' ap. Greg. Naz. AP 8, 88, 3 **129** cf. gl. 128 1) | ὑιήω] υ sine spir. rubr., supra ι add. Mus., supra υ Ald. (sed sic diphthongos imprimere solet). Alb. (sed accent. ὑιηώ) **130** ὑίλη sic accent. H (leg. Cunningham): h. e. ϝίλη (Ruhnk. ep. crit. 2, 15); de dialecticis vulgares terminationes exhibentibus v. Latte 1, XXVIII not. | ὁμῆλος H: Mus. **131** G. cft. gl. 128 **133–6** υἱ a rubr. scriptae sunt **134** v. l. gl. 135 **135** v. l.: gl. 134 **136** ὑωνός Br | ἔκγονος Schol. Hdn. **137** ὕκηλ- Theogn. | Alb. cft. gl. 39 **138** ὑλαγμοὶ H: Mus.; possis etiam cum Schm. ὑλαγμόν· βοήν (accus. ap. Hom.) **139** alibi (Philit. fr. 20 Pow. = 18 Sp.; Callim. fr. 394 Pf.; Numen. SH fr. 571, 1. 581, 1) ὕκης cum υ longo: an hic scribend. ὗκος vel ὕκης? de pisce v. Spanoudakis ad Philit. (pp. 198–201), de glossae historia Latte Kl. Schr. 659 not. **140** ὑλαεῖ H: accent. Mus. | nov. gl. ὑλακτεῖ H: contin. Alb., coll. gl. 163 (adde Theogn.) | λέγει] Schm. putat verbum ad gl. ὕδει pertinere | v. l.: gl. 163

D **141** ὑλάζεσθαι· ξυλίζεσθαι
142 ὑλακή· ὑλαγμός, βοή
Hom. **143** Ὑλακίδης· Ὑλάκου υἱός (ξ 204)
Ap. S. **144** ὑλακόμωροι· οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν μεμορημένοι· ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ πεπονημένοι· οἱ βαρύφωνοι, ὀξύφωνοι (ξ 29 . .)
145 *ὑλακτηθέντων· φλυαρηθέντων A[6]
Eur./Greg.Naz. **146** *ὑλακτῶν· μετὰ μανίας κράζων (Eur. Alc. 760. Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 813 [37, 1085, 7 M.]) A[10]
Hom. **147** *ὕλαον· ὑλάκτου⟨ν⟩ (π 5) A[8]
148 †ὑλαλοῦν· ὑλακτοῦν†
D **149** Ὕλας· κρήνας Κιανοί. καλοῦνται δὲ καὶ βαρβάρων γένος οὕτως
150 ὑλάσασθαι· ξύλα συναγαγεῖν
D **151** ὕλασσα· ἡ ξυλ⟨ε⟩ία, καὶ φρυγανισμός
152 *ὑλᾶται· ἐστερήθη. ἀπέθανεν g[2]A[7]
Hom. **153** Ὕλη· πόλις (Ε 708 . .). δηλοῖ δὲ καὶ τὸ σύνηθες, καὶ ξύλα τὰ ἤδη κεκομμένα (Η 418 . .). ἢ ⌊σύμφυτος τόπος A[2], ἐξ οὗ ἀποτελεῖται τὸ ἔργον (Ε 52 . .)
D **154** ὑλῆεν· δασύ, ξυλῶδες (Nic. ther. 147. Simon. AP 6, 217, 8 = HE 3311)
Hom. **155** *ὑληέσσης· συμφύτου A[3], ἢ ὕλας ἐχούσης (Ν 12 . .) (A[1])
156 ὕλην· κισσίαν. τὸν στέφανον
157 ὑληρεύς· νομεὺς ἐν ὕλῃ φυλάττων
D **158** ὕλης μητέρα· εἶδος σκώληκος, ὃ καλεῖται ὑλομήτρα. ἄλλοι δὲ βόμβυκα

---

141 Poll. 7, 109; Theogn. can. 122 (p. 21, 32 C.) **142** Theogn. can. 122 (p. 21, 31 C.) **143** = Schol. = Ap. S. 157, 25; Eust. Od. 1758, 25 [2, 70, 14 St.] **144** Ap. S. 157, 22; Schol.; cf. Cyr. g[3] = Σ υ 23 (EM 776, 21 = Σ + Schol.); Theogn. can. 122 (p. 21, 31 C.) **147** Schol. **151** Theogn. can. 122 (p. 21, 33 C.)? **153** cf. Apion. p. 101, 24 Ludw. (LGM 332); EM 776, 32; Schol. Ε 708; St. Byz. 647, 13

---

141 Schm. cft. gl. 150 **143** ὑλακοῦ H: accent. Schm. **144** μεμωρημένοι H (Schol.): Mus. = Ap. S. | τῷ] τὸ H: Mus. = Ap. S. **145** ὑλακτιαέντων, a m. pr. corr. in -τιθέντων, H (leg. Latte): K | φλυαριθέντων H: K **147** ὑλακτοῦ H: A et gl. 148 | v.l.: gl. 148 **148** v.l. gl. 147 **149** κρήνας] ad Ὕλας falso ut accus. intellectum adsimulatum videtur, sed κρήνη (Perg.) non sufficit, cum nomen fontis in quem Hylas cecidit Πηγαί sit (Ap. Rh. 1, 1221–2 et Schol.), non Ὕλας; ft. lacuna statuenda, in qua fabula breviter narrata est | Κιανοί] καὶ ἄνοι (ἄνθρωποι expl. Mus.) H: Schm., cf. Paus. υ 4 [Ph 617, 7. Su υ 90]. Schol. in Theocr. 13, 30b
150 Alb. cft. gl. σ 2736, Schm. gl. 141 **151** aut Thessalice pro ὑλασία (de -σι- > -σσ- v. Thumb 2, 56 (b)) aut corruptela eiusdem (Salm.; occurrit IG II[2], 1177, 18) | ⟨ε⟩ Schm. **152** ft. σ⟩υλᾶται (post G.; Eur. Hipp. 799) **156** Κισσίαν 'Persicam' ineptum (nisi ft. le. debet esse ὕλην K., ut ci. M. L. West [sic iam Pears. 670, nisi κισσίαν]), κισσίαν ignotum; κίσσινον στέφανον Sop. (cf. Callix. FGrHist 627 F 2, pp. 173, 2. 174, 21, Schol. Arat. 71), sed dubito utrum ὕλη talem significationem praebeat **157** ὑλωρός (gl. 174) vel ὑληωρός (Pfeiffer ad Callim. fr. 373) HSt. Thes. 3, 1740f **158** contin. H: nov. gl. Mus. | κα|λεῖται H, litteram ὑ in initio versus ante λεῖται per errorem posuit rubr., del. Mus. (expl. Latte) | Alb. cft. gl. 172

159 ὕλιγγες· λόγχαι
160 ὑλίμη· μάχη τις
161 *†ὑλίωροι†· τέκτονες (Callim. fr. 373 Pf. = Hec. fr. 152 H.) A[1]
162 ὑλίτης· οἴνου εἶδος D
163 †ὑλλεῖ†· θρυλλεῖ, λέγει
164 ὕλλει· τὰ πρὸς κάσσωσι δέρματα D
165 Ὑλ⟨λ⟩έες· οἱ ἐν Κρήτῃ Κυδώνιοι D
166 ὑλίας· τοὺς καρπατίμους τόμους D
167 *Ὕλλος· ποταμὸς Λυδίας (Υ 392) g[υλα4] Ap.S.
168 ὕλογος· στρατός. Περγαῖοι D
169 ὕλοι· σπόνδυλοι
170 *†Ὑλοιχθυόεντι†· ὄνομα ποταμοῦ ἰχθύας ἔχοντι (Υ 392) A[υλλ2] Hom.
171 *ὑλομανής· ὁ ταῖς ὕλαις χαίρων (Cyr. in Ep. Hebr. p. 406, 13 ..) [vg[1]A[3]Br[20]]
172 ὑλομήτρα· εἶδος σκώληκος
173 *ὑλοτόμος· ξυλοτόμος (Ψ 114?) (A[5]) Hom.?
174 ὑλωρός· ὕλην φυλάσσων D
175 ὑμά· ὑμέτερα (α 375 ..) ...... Hom.
176 *ὑμεδαπῶν· τοῦ ὑμετέρου ἐδάφους A[8]
177 *ὑμέναιος· γάμος A[12]. ἢ ᾠδὴ ἐπιγάμιος (Σ 493) (vg[4]A[11]Br[23]) Hom.
178 *ὑμεναίων· γαμικῶν ᾀσμάτων A[10](vg[4]Br[23]), μέλος ᾠδῆς (Eur. Alc. 922. 3. Macc. 4, 6) Eur./LXX

---

161 Theogn. can. 248 (p. 45, 32 C.) **165** Cydonia in Creta Ptol. geogr. 3, 15, 5. Strab. 8, 6, 16 p. 376, 2 C. St. Byz. 390, 17 **167** Ap. S. 157, 26; Theogn. can. 122 (p. 21, 33 C.); Strab. 13, 4, 5 p. 626, 3 C. **173** Schol. **174** Zonar. 1765; Arist. pol. 1321b30 **175** = Schol.; Theogn. can. 124 (p. 22, 13 C.) **176** cf. Ap. Dysc. pron. 31, 13 **177** cf. Schol. **178** Schol. Eur.

---

159 π⟩ύλιγγες· πλοκαί dubitanter Hansen post Schm., coll. gl. π 4357 **160** H. Kronasser Sprache 6, 1960, 178 a verbo Hethitico derivat **161** ὑλίωροι H (leg. Latte), ὑλιοροι A, ordo: h. e. ὑληωροί (Mus.), vid. Hollis ad Callim. Hec. fr. 152 et 52; ὑληουργοί Arnald. Lect. 130, coll. Ap. Rh. 2, 80 **162** ὑλήτις H: ordo et Schm. post Mus., coll. voc. ἀπίτης, πραγορίτης (gl. π 3183), ῥητινίτης, σελινίτης; ὑλείτης occurrit BGU 2430, 23 **163** v. l. gl. 140 **164** ὑλίαι Mus. (ὑλλίαι faveret ordo) | προσκ- H: Sop. | -καττύμασι Mus. (melius -σσ-) **165** ὕλεες H: ordo et Voss. (accent. Mus.); Alb. cft. St. Byz. 647, 20 Ὑλλεῖς (qui tamen Illyrici sunt), quod R. A. Brown Evidence for Pre-Greek Speech on Crete 88 hic scribere vult **166** ὑλλίας ordo et Voss., cf. gl. 164 | καρπατίνους Sop. (melius καρβ-, cf. Latte ad gl. κ 861) **167** RE 9(1), 122 **168** i. q. σύλλογος (Thumb 2, 186 (23)) **169** σφόνδ⟩υλοι (Nic. ther. 781) ci. Alb. **170** Ὑλοιχθυόεντι] h. e. Ὕλλῳ ἰχθυόεντι (A, et Mus. nisi ὕλῳ) | ἔχοντος A **171** ὑλομανεὶς H: Mus. = K | τῃ ὑλῃ K **172** Pears. 670 cft. gl. 158 **173** -ους· -ους A Schol., ut Hom.; an Hsch. ad LXX Sap. 13, 11 attinet? **174** ὑλορὸς H: Mus. **175** Alb. cft. gl. ο 1763 | in fine verbum (et ft. aliquid sscr.) aqua evanidum del. Mus. **176** ἡμετέρου H (leg. Cunningham) = A: Mus. **177** A habet explicationem ῳδη γαμου. η γαμος; ⟨ὕμνος⟩ γαμικός (cf. EM 776, 41) ἢ ᾠδὴ ἐπιγαμήλιος (cf. Schol.) Nauck Ar. Byz. p. 185 | cf. R. Muth WSt 67, 1954, 5–45

D **179** ὑμένιον· λεπτόν

180 *ὑμενῶδες· λεπτόν, ἀεροειδές (auct. med.) vg[3]Br[22](Σ)

D **181** ὑμήν· εἶδος ἐνδύματος (Eubul. fr. 67, 5 K.–A. Callim. fr. 547 Pf.). ὑμέναιος· ἐπίπλους. καὶ τὸ διαφανές. καὶ τὸ τοῖς γαμοῦσιν ἐπαυλούμενον ὑμέναιος, ἀπὸ τοῦ ἡμήσης παιδός, ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ναίειν

Hom. **182** ὑμῆς· ὑμετέρας (ι 284)

D **183** Ὑμήττης· ἐν Ὑμήττῃ ὁ Ἀπόλλων τιμώμενος

D **184** Ὑμήττιος· Ζεὺς παρὰ Ἀττικοῖς

Hom. **185** ὔμμε· ὑμᾶς (Λ 781) [ὑμεῖς. Αἰολικῶς]

Hom. **186** *ὔμμες· ὑμεῖς vg[6]A[13] ⟨Αἰολικῶς⟩, καὶ τὰ ὅμοια (Α 274 ..)

187 *Ὑμμητός· ὄρος Ἀττικῆς g[7]A[14]

Eur./LXX **188** *ὑμνεῖ· εὐλογεῖ, ᾄδει (Eur. Rhes. 548. Odae 12, 15) A[16]

189 *ὑμνηπολείτω· ὑμνείτω g[1]A[15]Σ

190 ὑμνίον· τὸν ἀμόλγην Διονύσιον

D **191** ὑμνοθέται· ποιηταί

D **192** ὑμνοθέτης· ποιητής (Theocr. epigr. 11, 4 [AP 7, 661, 4])

D **193** ὑμνοτήϊαι· σύνοδοι τῶν ἐπ᾽ ἔτος γεγαμημένων

194 ὕμνος· χρησμός

195 ὕναν· τὴν εἰρήνην

D **196** Ὑνναρεύς· Ζεὺς ἀπὸ τοῦ Ὑνναρίου ὄρους

197 ὑννάς· αἲξ ἀγρία

198 *ὑννή· αἴξ. καὶ ⌞τὸ τοῦ ἀρότρου σιδήριον [A[1]Br[25]] τὸ τέμνον τὴν γῆν. καὶ ὕννις ὁμοίως

D **199** ὕννος· πῶλος ὁ ἐν τῇ γαστρὶ νοσήσας, πρὶν κυηθῆναι

---

180 Σ υ 28 **181** Poll. 3, 37; E. Gud. 540, 9 (EM 776, 41) **182** = Schol. **184** cf. Paus. perieg. 1, 32, 2 **185** Schol. **186** Schol. **187** St. Byz. 649, 3 **189** = Σ υ 30 **194** Theogn. can. 124 (p. 22, 14 C.)? **198** Hdn. epim. 140 Boiss.; Theogn. can. 125 (p. 22, 20 C.). 260 (p. 47, 20 C.) **199** Ael. Dion. ι 14; Arist. h. an. 577[b]25. gen. an. 748[b]35

---

180 λεπτότατον gBr Σ | ἀερῶδες K Σ (v.l. ἀρεῶδες) **181** le. ὕμι H: ordo et Schm. | nov. gl. ὑμέναιος[1] H: contin. Schm. | τοῦ ἡμήσης H, ημι .. E. Gud.; τοῦ τῆς Μούσης Schm. (i. e. Uraniae, cf. Schol. Callim. Aet. P. Oxy. 2262, fr. 2 (a), 42–3 [2, 104 Pf.]) **183** Ὑμηττῷ Mus. | de Apolline ibi culto v. RE 9 (1), 134 **185** ὕμμε H: spir. len. Ahr. Dial. 1, 125 | [ ] ad ὔμμες, gl. 186, transp. Cunningham **186** ὕμμες H: spir. len. Schm. | ⟨ ⟩ e gl. 185, cf. Schol. **187** ὑμμῆρος H, ὑμμηνος A: Mus.; h. e. Ὑμηττός (Scal. = g). Mein. Philol. exercit. in Athen. Deipn. spec. prim. (1843) 8 arguit μμ longum vocalem υ (ut ap. Nic. al. 446. Besant. AP 15, 25, 21. Nonn. Dion. 13, 183 [adde Callim. fr. 238, 25 = Hec. fr. 18, 11 Holl.]) indicare **190** ft. v.l. pro ἀμνίον (γ 444), quod Alb. olim ci. | ἀμολγέα olim Alb., hoc vel ἀμόργην dubitanter Schm.; cf Arcad. 105, 13 σεσημείωται τὸ ἀμολγὴ ὀξυνόμενον | Διόνυσον Mus.; Διονύσιος Alb. **191–192** vid. Gow ad Theocr. **191** gl. totam om. Ald. ed. 1521, hab. ed. 1520 **196** ἐπὶ H: Mus. | Cook Zeus 2, 987 **197** Alb. cft. gl. σ 171, Schm. gll. 198 et ψ 213 **198** ὕννις] ὑννὴς H: Mus. (fallitur LSJ s. v. ὕννας); ὕνις Schm. (ut K in le.); -νν- gll. α 8286. ο 1979, -ν- gll. α 1729. 7062 (et Theogn. p. 47, 20 teste Schneider Bodl.) **199** i. q. γίννος (testt.); ft. v.l.

200 †ὑντετράστιαν†· κατεαγέν. Σαλαμίνιοι D

201 *ὕντωσαν· συμπαρῆσαν A^{2}Br^{24}(g^{2})

202 ὗξον· βοήθησον D

203 ὑολλός· τόπος συῶν βορβορώδης

204 ὑοβότης· συοβόσκης

205 Ὑομεμνία· ἑορτή τις ἐν Ἄργει D

206 ὑομένη· βρεχομένη (Hdt. 2, 25, 4)

207 ὗον· ὅμοιον

208 ὑός· χοίρου (K 264 .. Prov. 11, 22) Hom./LXX

209 ὑοσκυαμᾶς· μαίνει ἀπὸ τῆς πόας (Pherecr. fr. 78 K.–A.) D

210 ὑοχαί· τὸ βορβορῶδες ὕδωρ

211 ὑπάγειν· τὸ ἡσύχως πίνειν

212 ὑπαγορ⟨ε⟩ία· συμβουλία

213 *ὑπαγορεύουσι· λαλοῦσιν A^{36}(Br^{32})

214 †ὑπάγορον†· κατὰ βίαν ὑπερήφανον

215 ὑπαγωγεύς· πρὸς πλίνθων οἰκοδομὴν πηλός (Ar. Av. 1149) D

216 ὑπαγωγή· ὑποχώρησις

217 ὑπάγων· ὑπὸ δίκην ἄγων D

218 ὑπαί· πρὸ τοῦ [καὶ] νῦν ὑπὸ πόδα (B 824) Hom.

219 ὑπαὶ δὲ ἴδεσκεν· ὑπέβλεπεν (Γ 217) Ap. S.

220 ὑπαὶ δείους· ὑπὸ τοῦ δέους (O 4 ..) Hom.

221 ὑπαιδρασ[ε]ίαν· ὑποψ[ε]ίαν

222 ὕπαιθα· ἔμπροσθεν (O 520 ..) Ap. S.

223 *ὑπαίθριον· ὑπὸ τὸν ἀέρα Σ[A^{22}] Att.

---

208 gl. Prov. **216** = Σ υ 34 **217** cf. Ael. Dion. υ 5 (Ph 619, 17); Tim. lex. υ 3 (s. v. ὑπάγειν) **219** Ap. S. 157, 28; Eust. Il. 406, 35 [1, 639, 28 V.] **220** Schol. (sub 3) **222** = Ap. S. 157, 30; Ep. Hom. υ 33 Dyck; cf. Schol. (EM 777, 43); Schol. Ap. Rh. 2, 735 (g) **223** = Σ υ 35; Schol. Pind. Ol. 6, 97 d; formam probat Phryn. ecl. 221

---

200 ὑν- (i. q. συν-, cf. ad gl. 168) -τεθραυσμένον vel-τέθραυσται ci. Schm.; si illud verum, κατεαγέν cum H legend. (cf. gl. α 441), sin hoc (pro quo melius -τυι, cf. Thumb 2, 168 [12]), κατέαγεν (cf. E. Gud. p. 5, 10 de Stef. κ. … οἱονεὶ συντέθραυσται) | σαλαμήνιος H: Mus. (ί) et Perg. (οι) **201** ὕντωσε H: K **202** cf. ft. gl. α 6051, Bourguet Dial. Lac. 112 (sed 'unklar' censet Schwyzer Gr. 1, 803 [5β] **203** ὑολλός H (ὑλλός Schr. Alb., sine dubio ex mendo typographico)] Schm. cft. gl. 18 ὕαλος; Voss. ci. ὑοάς, coll. ordine et gll. σ 2213. 2752 **204** cf. gll. σ 2139–40 cum adn. **205** an Ὑομέμν⟨ε⟩ια? (accent. post Hansen, ⟨ε⟩ post Schm.) **207** ὕ⟨μοι⟩ον ci. Alb., cf. Theocr. 29, 20 **209** ὑοσκιαμεῖς H: Heins., cf. Pherecr. | μαίνῃ Mus., sine causa | interpunct. post μαίνει Alb., falso (cf. EM 777, 17) **210** cf. gl. σ 2752 cum adn. **211** Schm. cft. gll. α 386. σ 2380 **212** ⟨ε⟩ ordo et Schm. **214** h. e. (post Ruhnk.) ὑψαγόρην (α 385) **218** ὑπαὶ πρὸ H: interpunct. Schm. | [καὶ] Hansen: 'intelligendum est ὑπαὶ πόδα· πρὸ τοῦ νῦν ὑπὸ πόδα; cf. ad gl. τ 76, et v. gl. 229' | ὑπὸ H (leg. Schow, ὑπὰ errore typoth. Schm.)] ὑπαὶ Mus. **219** ὑπαὶ δαήδασκεν H (leg. Hansen): Mus. | ὑπεβλέπετο gl. 269. testt., ft. recte | v. l.: gl. 269 **221** ὑπαιδράσειαν· ὑπόψειαν H: Alb. | Schm. cft. gl. 618, adde 617 **222** ὑπάσσεα H: ordo et Voss. | v. l.: gl. 276 **223** ὑπαιθρον A (improbat Phryn.) | v. l.: gl. 281

224 ὑπαικαλ⟨λ⟩ούσας· ὑποτρεμούσας
225 ὑπαιλίχαζε· ἐκ πέτρας ὑποχώρει
226 *ὑπαινίττεται· αἰνιγματωδῶς ἐμφαίνει vg[17]A[19]Br[26]
Ap. S. **227** ὑπαλευάμενος· φυλαξάμενος (ο 275)
Hom. **228** *ὑπαΐξας· ὑφορμήσας (Β 310) vg[8]A[38]Br[33]
Hom. **229** *ὑπαὶ πόδα· ὑπὸ πόδα (Β 824) A[28]
Hom. **230** ὑπαλύξαι· ἐκφυγεῖν. ἐκκλῖναι (Μ 327)
Hom. **231** ὑπ᾽ ἀνέρος· ὑπ᾽ ἀνδρός (Γ 61)
Hom. **232** *ὑπ᾽ ἀνθερεῶνος· τὸν ὑπογένειον τόπον (Α 501) [A[25]Br[240]]
Att. **233** ὑπαντάξ[ας]· ἐξ ἐναντίας (Ar. fr. 627 K.–A.).
Hom. **233x** ὑπαντιάσας· ἀντὶ τοῦ συναντήσας (Ζ 17)
234 *ὑπαντιάζει· ὑπαντᾷ (Pind. fr. 52 b, 32) vg[4]A[20]Br[27]
235 ὑπ᾽ ἀντ[ι]αίης· ὑπὸ τῆς ἐχθρᾶς, ἐξ ἐναντίας πολεμούσης
236 ὑπάντλ[ε]ια· χαλκᾶ ἀγγεῖα, κάδοι
237 *ὕπαντροι· οἱ ὑπὸ τὸ σπήλαιον A[24][Br[107]]
238 ὑπανύσθαι· ὑπουργεῖν
239 ὑπαπίει· ὑποστρέφει
D **240** ὑπ᾽ ἀπειρίας· ὑπὸ ἁμαρτίας (Thuc. 2, 8, 1. Plat. Crat. 404 c . .)
Hom. **241** ὕπαρ· τὸ μεθ᾽ ἡμέραν ὄναρ. ἐν ἡμέρᾳ. οἷον φανερῶς, ἐναργῶς, ἀληθές (τ 547 . .)
Ap. S. **242** *ὕπαρ· μεθ᾽ ἡμέραν. ἀληθές (τ 547 . .) A[40]
Eur. **243** *ὕπαρνος· ποίμνη ἄρνας ἔχουσα (Eur. Andr. 557) A[32]
244 ὑπάργυρον· τὸ κινάμωμον
245 ὑπάρξας· κατάρξας
LXX N.T. **246** ὕπαρξις· προγένεσις. ἡ οὐσία (Prov. 13, 11. Ep. Hebr. 10, 34)

---

227 Ap. S. 160, 34 **230** Σ υ 36 **231** = Schol. **232** Schol. **233** Ael. Dion. υ 7 **234** Σ υ 40 **237** cf. Zonar. 1779 **241** Schol.; Su υ 155 **242** Ap. S. 157, 27 **243** cf. Ap. S. 160, 15 **245** cf. Σ″ (Ph 620, 7. Su υ 159. E. Gen.) (ad Plat. Tim. 41 c)

---

224 ⟨λ⟩ Ruhnk. (prob. Thes. 8, 100 c) **225** Alb. cft. gl. ε 1498, ubi Latte cft. gl. λ 1170; ὑπαίχαζε ci. Schm. | ὑποχωρεῖ H: accent. Mus. **228** Alb. cft. gl. α 2013 **229** cf. gl. 218 **230** ὑπαλίξαι H: G., cf. gl. 695 | ἐκκλίναι H: accent. Mus. **232** ἀνθερέωνος H: accent. Mus. | τοῦ ὑπὸ τὸ γένειον τόπου A Schol. **233** ὑπάνταξας H (sic accent.: -τάξας Mus.): Alb. **233x** contin. H: nov. gl. Schm. post Alb. | ἀντὶ τοῦ ante ὑπαντιάσας H: transp. Cunningham (ante 233 ἐξ Schm.) **235** ὑπαντ- H: Mus.; [ι] Ruhnk. (ed. Alb. 2, Auct. Emend.), qui etiam -ας ut e loco tragico derivatum: sed potest aeque ex epico | αἰσχρᾶς H: Ruhnk. (ib.), tum interpunct. Cunningham | πολεμούσης] nomen scriptoris latere ci. Mein. ap. Schm., ft. (Σοφοκλῆς) Πολυΐδῳ ut gl. α 5305 (quam cft. Alb.) **236** [ε] Angli ap. Thes. 8, 122 d, coll. Σ[b] α 1536 | χαλκὰ H: accent. Mus. **237** g[11] habet explicationem ὑποσπηλαιοι τοποι, Br[107] ὑποσπήλαιοι **238** ὑπανύσ⟨ασ⟩θαι HSt. Thes. 1, 472h **239** ὑπάπει· ὑπόστρεφε ordo et Schm. (contra ordinem ὑπαπῄει· ὑπέστρεφεν Mein. 1857 p. 626 et ὑπαπίῃ· ὑποστρέφῃ Schm.) **240** ὑπαπειρία H: Mus. (ὑπ᾽) et Toll. (-ας) **242** gl. totam om. Ald. ed. 1521, hab. ed. 1520 | αληθειᾳ A **243** le. ὕπαρνος ποίμνη Schm. (cf. Spanoudakis, Phil. p. 284) | post ποίμνη interpunct. Mus. | αρνια A **244** κινα- etiam gl. η 154, κιννα- gl. κ 2738 | Schm. cft. gl. ι 984 **246** ἢ Schm.

247 ὑπάρχει· προκατάρχει
248 *ὕπαρχος· οἰκονόμος πολέμου ⟨ἤτοι⟩ στρατηγός A^{31}
249 ὑπάρχων· πεφυκώς, ὤν
250 ὑπαρχθεῖσαν· προγεγονυῖαν
251 *ὑπασπισταί· βοηθοί A^{21}. ὑπηρέται (4. Macc. 9, 11) LXX
252 ὑπασπίδια προποδίζων· ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τιθεὶς τοὺς πόδας καὶ οὕτως προβαίνων (N 158) Ap. S.
253 *ὑπασπιστής· βοηθός vg^{1}, δορυφόρος vg^{1}A^{23}Br^{28}, ὑπηρέτης (Hdt. 5, 111, 1. Xen. Anab. 4, 2, 20)
254 ὑπά[σ]τη· ὑψηλή. δυνατή (Ψ 165 . .) Hom.
255 *ὕπατε κρειόντων· βασιλεῦ βασιλευόντων (Θ 31 . .) vg^{10}A^{41}Σ Hom.
256 ὑπάτη· ὑπερτάτη, ἀνωτάτη. πλουσία (Ψ 165 . .) Ap. S.
257 ὑπάτμενοι· δοῦλοι, ὑπουργοί D
258 ὕπατον μήστωρα· τὸν ἐν τῷ βουλεύσασθαι σοφώτατον, οἷον πρῶτον (Θ 22) Ap. S.
259 *ὕπατος· ὑψηλός (g^{15}Σ). ἔντιμος, πρῶτος, διαφέρων τῶν ἄλλων, ⌊ἐξοχώτατος (T 258 . .) (vg^{15}A^{42}Br^{35})[A^{33}] Hom.
260 ὑπ᾽ αὐλήν· ὑπ᾽ οἶκον
261 ὑπ᾽ αὐλοῦ· μετ᾽ αὐλοῦ (Hes. scut. 281)
262 †ὑπ᾽ αὐνήν†· παρ᾽ Ἑκαταίῳ. Φιλιτάς (fr. 51 Sp.?) D
263 †ὑπαφήτορες†· ὑποτεταγμένοι

---

247 cf. Ap. S. 157, 31; Σ″ (Ph 620, 8. Su υ 161. E. Gen. [EM 777, 37]); Schol. Aeschin. 2, 26 (52) **252** = Ap. S. 158, 1; cf. Schol. **254** Schol. A^{ti} **255** = Σ υ 46 = Schol. (v. l.) **256** Ap. S. 157, 33 et Apion. fr. 141 N.; Schol. A^{ti} **258** Ap. S. 157, 32 **259** cf. Σ υ 45; Schol. Ap. Rh. 3, 1213 b; Schol. **261** cf. Schol. Pind. Ol. 4, 3 f τῇ ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετὰ κέχρηται

---

247 ὑ om. rubr. in initio versus, add. Mus. **248** ἤτοι om. et post οἰκονόμος interpunct. H: A **250** ὑπασθεῖσαν H: Mus. **251. 253** cf. Kalléris, Anc. Macéd. 1, 271–2; Degani Mac. Gl. no. 143. 144 **252** ὑπ᾽ ἀσπίδα Ap. S. (v.l. in Hom.) **254** ὑπαστὴ H: Mus. (accent., ft. [σ]) et Salm. ([σ]), contra ordinem **255** βασι, sscr. λ᾽, H (βασιλεὺς Mus.): testt. **257** ὑπαγμένοι H: ordo et G. Dind. 8, 132 a; cf. ἄτμενος gll. α 689 (corr. Nauck; cf. Latte vol. 1 p. 506). 8117. Archil. fr. 264 W. Callim. fr. 507 Pf. **258** μήστορα H (ut gll. μ 1269–71): Mus. **260** αὔλην H: accent. Mus. **262** παρεκατέω H: Mus. | φιλιτάς (sic) H | gl. difficillima: le. corruptum est, incertum utrum ad gl. 260 corrigendum et ft. cum eo coniungendum sit, utrum Ἑκαταίῳ nomen historici an Hecatae statua sit, utrum Φιλίτας nomen poetae sit annon. tentamina: 1) ὑπ᾽ αὐλήν· ὑπ᾽ οἶκον παρ᾽ Ἑκαταίῳ (Miles. FGrHist. 1 F 365). Φιλίτας (fr. 51 Sp.) [init. Voss., Spanoudakis in edit. et ZPE 130, 2000, 40–1, post Kuchenmüller; ad Z 247. I 472, contra Aristarch.]; 2) ὑπ᾽ αἰνήν· παρ᾽ Ἑκαταίῳ (i. q. statua). Φιλητᾶς [Alb.]; 3) ὑπ᾽ Ἄχνην· παρ᾽ Ἑκαταίῳ (FGrHist l. c.). Φιλητᾶς (fr. 28 Sp.: Ἄχναι urbs Thessalica ap. St. Byz. α 571 (152, 16), a Phileta ft. sub forma sing. memorata teste St. Byz. 342, 17) [LSJ s. v. αὐνή]; 4) †υπαυνην†· παρ᾽ Ἑκαταίῳ (FGrHist l. c.) φιλήτης [Jacoby]. dubium videtur Hecataeum, sculptorem statuae Philitae poetae (Posid. epigr. 63 A.–B.), ad rem esse **263** v. l. gl. 789 (Baun. 1914–16 p. 40)

D **264** ὕπαφρον· τὸ μὴ φανερὸν ὕπαφρον λέγουσιν (Eur. Rhes. 711). ἄλλοι [τὸ] ὕπαφ⟨ρ⟩ον τὸ ὑγρασίαν ἔχον ἐμφερῆ ἀφρῷ. ἔνιοι κρύφιον καὶ ὕπουλον τὸ ὕπαφρον (Hippocr. de arte 10 [6, 18, 11 L. = CMG 1, 1, 1, 16, 8] codd. Soph. fr. 236, 1 R.)

D **265** Ὑπαχαιοί· ὀνομαστικόν (Hdt. 7, 91)

266 *ὑπαχθέντες· ὑποβληθέντες vg[6]A[35]Br[31]. πεισθέντες. ⌊ἀπατηθέντες (Dem. 5, 10) vg[6]A[30]Σ

267 ὕπεα· τὰ ὀπήτια

Hom. **268** ὑπέασιν· ἐληλύθασιν (I 204)

269 †ὑπεδείδεσκεν†· ὑπεβλέπετο

LXX **270** ὑπέγραψεν· ἐχάραξεν, ἢ ἔγραψεν (3. Macc. 2, 30)

271 ὑπεδεσμεύθη· ὑπεξέκειτο

Hom. **272** *ὑπέδυ· [ὑπεισέλθοι] ⌊ὑπεισῆλθεν (κ 398) vg[14]A[70]Br[48]Σ

273 ὑπεζευγμένος· ὑποτεταγμένος

D **274** ὑπεζῶσθαι· τὸ εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν. Φιλήτας (fr. 52 Sp.)

275 *ὑπεζωσμένοι· ἀναπείσαντες A[146]

276 †ὑπέθην†· ἔμπροσθεν [ὑπεκθέμην]

LXX **277** *ὑπέθεντο· συνεβουλεύοντο (Ierem. 43, 25) (vg[44]A[138x]Br[69])

Hom. **278** *†ὑπεθολιάσθη†· ἔμπροσθεν ἐκλείσθη (O 520) A[106]

279 *†ὑπεθόμησεν†· ὁμοίως [g[21]A[163]]

Eur. **280** †ὑπεθρεῖ†· ὑπερέχει, ὑπερβάλλει (Eur. Andr. 195)

281 †ὕπεθρον†· ὑπὸ τὸν ἀέρα

282 *ὑπειδό[υ]μενοι· ὑφορώμενοι A[74](vg[20]Br[50]Σ)

283 *ὑπείκει· ὑπακούει (A[143]). ὑποχωρεῖ (vg[30]A[97]Br[153]), ὑποτάσσεται vg[22]

---

264 Schol. Eur. (cod. C); Ph 620, 19 (leg. ⟨μὴ⟩ φανερόν). Erot. υ 10; Zonar. 1781 **266** Σ υ 47 **268** cf. Schol. **272** = Σ υ 49 = Schol. **278** cf. Schol. (EM 777, 43) **280** Schol. Eur.

---

264 le. ὑπαφροῖς H: Mus. | ὕπαφρον²] ὑπαφρὸν H: accent. Mus. | ἀλλὰ τὸ H: Wesseling Prob. 47 | ⟨ρ⟩ Mus. | τὸ] τὴν Mus. **265** contin. H: nov. gl. Heins. Pears. 671 **267** ὕπεα τὰ H, interpunct. ante τὰ Mus. ut vid.: ὕπεα· τὰ vel ὑπέατα· Schm. (hoc post Pears. 671); ὕπεαρ Lob. Paral. 34 | ὀπίσθια H: Schm. **268** ὑπεληλύθασιν Jens. Luc. 231 = Schol. **269** v.l. gl. 219 **270** ὑπέῤῥαψεν H: ordo et Toll. Biel. **271** ὑπεδέσμευεν H: Schm. | Schm. cft. gll. 604. 605. 607 **272** ὑπέδοι H (= A?): Mus. | del. Mus. **274** ἀλίδρας H: Salm. (ΛΙ < N); ἀλινδήθρας Jun. Anim. 403 | φιλήτας (sic) H (-ητᾶς Mus.) **275** ἀνδρισθέντες ci. Schm., cf. gl. 274 **276** v.l. gl. 222 (Cunningham post Schm.); ὑπεκθέμην correctio tentata **277** συνεβουλευσαν K, unde συνεβουλεύσαντο Schm. **278** ὑπεθολιάσθη (H = A; ν add. Mus.)] h.e. ὕπαιθα λιάσθη (A m. rec. Alb., cf. gll. 222. λ 931) | ἐκλείσθην H: Mus. (εκλισθη A, εκλιθη m. rec.; cf. adn. ad gl. 279) | v.l.: gl. 279 **279** contin. H: nov. gl. Jens. Luc. 231 | v.l. gl. 278 | ὑπεθωμησεν· εμπροσθεν εκλιθη (g; εκληθη A) K **280** h.e. ὑπερθεῖ (Alb., coll. gl. 399) (Schol. Eur. demonstrat hanc gl. non esse v.l. gl. 399) **281** v.l. gl. 223 (cft. Hansen) **282** ὑπειδούμενοι H: K(Σ); ὑπιδόμενοι Mus., contra ordinem et morem scribarum | v.l.: gl. 528 **283** Alb. cft. gl. ι 497

284 *ὑπείκετε· τὰ αὐτά (Ep. Hebr. 13, 17) vg[50]A[143]Br[72] N.T.
285 ὑπειλημμένη· ἀντ⟨ε⟩ιλημμένη
286 *ὑπειλημμένον· ὑπονενοημένον vg[29]A[84]Br[58]Σ. ὑπενηνεγμένον (Dem. 23, 6) K+D
287 †ὑπείνεχεν†· ὑπέβαλεν, ὑπεῖχεν
288 *ὑπεῖξά σοι· ὑπεχώρησά σοι (Ierem. 38, 19 v.l. ap. Ioh. Chrys. et Theodoret. ad loc. 64, 976D et 81, 664B M.) A[137x] LXX
289 ὑπείξομαι· ἥξω, ὑπονοστήσω. ὑποχωρήσω (A 294) Hom.
290 ὑπεὶρ ἅλα· ὑπὲρ τὴν ἅλα, ὑπὲρ τὴν θάλασσαν (Ψ 227 ..) Hom.
291 *ὑπείροχος· ὑπέροχος, ⌞ὑπερέχων (Z 208 ..) g[post υπ3] Hom.
292 ὑπεῖχεν· ὑπέβαλεν (Plat. leg. 872 c) D
293 ὑπ᾽ ἐκ Διὸς αἶσαν· παρὰ τὸ ἐκ Διὸς εἱμαρμένον (P 321) Hom.
294 ὑπέκειντο· ὑποκείμενοι ἦσαν
295 *ὑπέκθεσις· ὑπόθεσις A[147]
296 *ὑπεκινοῦντο· κατενύγοντο, ἢ ἐπτοοῦντο A[134]
297 ὑπέκλινεν· ὑπέταξεν
298 ὑπεκδράμω· φ[ε]ύγω (Eur. Andr. 338) Eur.
299 ὑπεκπροθέων· ὑπεκτρέχων (θ 125) Ap. S.
300 †ὑπέκτρενον· τὸ† ἔτρεμον
301 *ὑπελθεῖν· ὑπεισελθεῖν A[126], ὑποδραμεῖν (Plat. Theaet. 173 a) Br[84]Σ
302 ὑπέλαιος· γλοιός D
303 ὑπέλαβεν· ὑπεδέξατο (Act. 1, 9) N.T.
304 ὑπελεῖν· ὑπειλεῖν
305 *ὑπ᾽ ἔμβρυον· νεογνὸν βρέφος [g[post υπ1]] ὑπέβαλεν, ἵνα εὕρῃ ἀμέλξαι (ι 245 ..) Hom.

---

286 Σ υ 51 **289** Schol. **290** cf. Schol. γ 73 **291** Su υ 419; EM 778, 8; Schol. (Y[S]) **299** Ap. S. 160, 30; cf. Schol. **301** Σ υ 54 **303** gl. N. T. p. 62, 3 **305** cf. Σ υ 55

---

284 ὑπείκειται H (ὑπεικειτε A, ὑπείκεται v Ald.): g | τὰ αὐτά] ὑποτασσεσθε, ὑπακουετε, εξακολουθειτε A (ὑποτ. vgBr) **285** 'Male pro ἐπειλημμένη' Alb., coll. gl. ε 4333, sed cf. e. g. Plut. Lys. 12, 8 | ⟨ε⟩ Mus. **286** v.l.: gl. 330 **287** v.l. gl. 292 (cft. Schm.) | Alb. agn. verbum ὑπεῖχεν correctionem lemmatis esse. aliter Wack.* ci. ὑπείρεχεν· ὑπ⟨ερ⟩έβαλεν, ὑπ⟨ερ⟩εῖχεν (et sic A[94], ad Γ 210 cum Schol.) **288** ὑπείξασοι· ὑπεχωρήσασοι H: A **289** Alb. cft. gl. 628 **290** ὑπείραλα H: Mus. | ὑπὸ bis H (= gl. 551 cum A): Mus. | v.l.: gll. 338. 551 **292** ὑπέβαλλεν Cor. ad Heliod. Aeth. 4, 18, sed v. Curtius Curt. St. 9, 1876, 463–6 et Hansen ad gl. σ 2264; cf. gl. 368 | v.l.: gl. 287 **293** ὑπ᾽ ἐκδιόσαισαν H: Mus. (ὑπὲρ Hom.) | ἡμαρτημένον H: Toll. Valck. Misc. obs. 175 **294** ὑποτεθειμένοι Mein. ap. Schm. **296** ὑπεκίνουν ci. Cob. Coll. crit. 91 | κατενοίγοντο H: A (ad formam cf. praeter grammaticos Ioh. Chrys. de pat. 60, 731D M.); κατηπείγοντο Thes. 8, 349 c, quo accepto Schm. (ad gl. 300) ci. le. ὑπερικνοῦντο **298** [ε] Thes. 8, 146c **300** v.l. gll. 411. 563 **302** ὑπέλαιον ci. Alb.; Ὑπέλαιος· κρήνη (Creophyl. FGrHist. 417 F 1 ap. Athen. 8, 361 d) subesse ci. Schm., sed quid tum de γλοιός? num ὑπέλεθρος· γλ.? **304** gl. totam del. Mus.; incertissima ci. Schm. **305** ὑπέμβρυον H = g Σ: Arcer. Heins. Pears. 671. Kust. Valck. Misc. obs. 175, qui omnes tum ⟨ἧκε⟩ e Hom. addunt

Ap.S. **306** ὑπεμνήμυκεν· ὑπομέμυκε, κλαίει, στενάζει, στυγνάζει (Χ 491)
Hom. **307** ὑπ᾽ ἐμοί· ὑπὸ τὴν ἐμὴν ἐξουσίαν (Ε 646 . .)
308 *ὑπεμφαίνει· φανεροῖ $v^{5}A^{109}[g^{33}Br^{60}]$
LXX N.T. **309** *ὑπεναντίος· ἐχθρός (Psalm. 73, 10. Ep. Hebr. 10, 27) (A^{130})
Hom. **310** *ὑπένερθεν· ὑποκάτωθεν (Β 150 . .) $g^{post\ υπ4}Σ[A^{148}]$
D **311** †ὑπενές†· εἰς τετάρτην
312 ὑπ᾽ ἐνεσίῃσι· βουλαῖς
313 *ὑπενηνεγμένον· ὑποκείμενον A^{117}
LXX **314** *ὑπενόθευσεν· ὑπέφθειρεν (2. Macc. 4, 7) $g^{48}A^{141}Br^{70}Σ$
315 *ὑπενόστησεν· ὑπέστρεψεν $(g^{1}A^{85})$, ὑπεχώρησεν (Σ)· νόστος γὰρ ἡ ὁδός (Thuc. 3, 89, 2)
316 *†ὑπεξέθαυτο†· ὑπεκέκαυτο A^{151}
Hom. **317** ὑπεξέφερε· προέτεινε, προεβάλλετο (Ε 318 . .)
Hom. **318** ὑπεξέφερον· εἰς τὸ ἔξω ἔφερον (Ε 377)
Hom. **319** *ὑπεξαλέασθαι· ὑπεκκλίνειν (Ο 180) $[A^{92}]$
Eur. **320** *ὑπεξήκριζον· ὕβριζον (Eur. Bacch. 678) A^{103}
321 ὑπεξίει· ὑπεξίσταται
322 ὑπεξίσταται· τὰ αὐτά
Greg.Naz. **323** ὑπεξίστησι· μεθίστησι (Greg. Naz. or. 4, 72 [35, 596A M.])
D **324** ὑπέπισα· ὑπεπότισα
325 *ὑπεπόδισεν· ἀνεπόδισεν A^{127}
NT **326** ὑπέρ· πρόθεσις. πολύ, πλέον, λίαν (2. Ep. Cor. 11, 23)
327 †ὑπέρα†· ἐν τῇ νηὶ σχοινία τινά
328 ὑπεραγασθείς· ὑπερθαυμάσας
329 ὑπειρεσία· ἡ τῶν ἐρεσσόντων καθέδρα

---

306 Ap. S. 159, 3 (cum Apion. fr. 142 N.) **310** = Σ υ 56 = Schol. **314** = Σ υ 58 **315** cf. Σ υ 59 **318** = lex. Hom. υ 114 **319** Schol. **324** = Σ″ (Ph 621, 9. Su υ 210. E. Gen.) **326** Su υ 212 (cit. N. T.) **328** cf. Σ υ 60

---

311 h.e. ὑπ᾽ ἕνας (Thes. 8, 150b). in huiusmodi locutionibus habemus aut genit. sing. sine praepositione (Ar. Eccl. 796. Theocr. 18, 14. Hsch. ε 2656. 2683) aut accus. cum praepositione (εἰς, ἐς, ἐπ᾽, ὑπ᾽), vel sing. (Ar. Ach.172. Hsch. ε 1116) vel plur. (Hsch. ε 4403. 6187) **312** ὑπενεσίῃσι H: Mus. qui etiam -νν- legit contra ordinem (praebent Ap. Rh. 1, 7 . .; Greg. Naz. c. 1, 1, 35, 7 [37, 517, 10 M.]) | Alb. cft. gl. ε 2943 **313** ὑπενενηγμένον H: A **314** Alb. cft. gl. 707 **316** ὑπεξέθαυτο H, -θαλπτο A] h.e. ὑπετέθυπτο (Cunningham post Hemsterh. Misc. obs. cr. 4, 1734, 290 [ὑπεξέθυπτο h.e. ὑπεξετέθυπτο]); Schm. cft. Σ‴ (Ph 624, 21. E. Gen. [EM 780, 24]) ὑπετέθυπτο· ὑπεκαίετο (ὑπεκέκαυτο Blaydes) καὶ κέκνιστο. Ἀπολλοφάνης (com. fr. 10 K.–A.) **319** ὑπεξελέασθαι H, ὑπερελεασθε A: $A^{m.rec.}$ Mus. **320** expl. vix sana; ἤκριζον (Heins.) non sufficit | Eur. cum ὑπερ- citat E. Sym. 230, 20 **321** ὑπεξῄει (Plat. Phaed. 106a)· ὑπεξίστατο Thes. 8, 153b **322** an dittogr gl. 321? an gl. post gl. 323 primitus locata est (ad Greg. Naz. or. 12, 3 [34, 845C M.])? **324** ὑπεπότησα H: Alb., coll. Σ″ et gll. 719. π 2350 **325** -δησεν bis H: Mus. **326** ὑπερ̄ H, cf. gl. 562 **327** v.l. gl. 336 (Hansen) **328** Schm. cft. gl. 386 **329** Alb. cft. gl. 544, adde 546. codd. formas cum -ειρ- non raro praebent, e.g. Schol. P in κ 78. Ph 445, 22. Su υ 415 (sed -ηρ- Σ υ 107 cett. testt.), vv.ll. in Plut. Them. 4, 4. Poll. 6, 9. Su π 1204

330 ὑπειλημμένον· ὑπονενοημένον
331 *ὑπεράγον· διαφέρον (1. Macc. 6, 43) $v^{45}A^{140}(g^{45})$ LXX
332 ὕπερα[ι]· σκώληκές τινες D
333 ὑπεραγοναστάς· εἱμαρμένας κρόκας, οἷον ὑπερστήμονας
334 ὑπεραίρεται· ὑψοῦται
335 ὑπεραεΐ· ὑπεράγοντι κατὰ τὴν πνοήν (Λ 297) Ap. S.
336 ὑπέραι· τὰ σχοινία (ε 260) Hom.
337 *ὑπέρακμος· μέγας (1. Ep. Cor. 7, 36) A^{71} N.T.
338 ὑπὲρ ἅλα· 〈…〉 θάλασσαν
339 †ὑπεράλα πέτηξ†· ὑπὲρ τὸ δέον (Υ 30) Hom.
340 *ὑπεράλ〈λ〉εται· ὑπερπηδᾷ A^{64}
341 *ὑπεραλεῖται· ὑπερπηδήσει (Xen. equ. 8, 4) $vg^{7}A^{80}Br^{39}\Sigma$
342 ὑπεράλμενον· ὑπεραλλόμενον (Ε 138) Hom.
343 *ὑπερανάστης· μετανάστης. μεταβάτης $A^{152}\Sigma$
344 *ὑπερανέστηκεν· ὑπερβέβηκεν $A^{62}(vg^{3}Br^{37})$, ἐκ τοῦ ὑπέρ, ἤτοι ὑψηλότερον A^{62}
345 ὑπέραντλα· πολλά
346 *ὑπερασπίζω· βοηθῶ A^{131}, ἀντιλαμβάνω (Gen. 15, 1) (Br^{185}). καὶ ὑπερασπιστής· ἀντιλήπτωρ (2. Regn. 22, 3 . .) LXX
347 *ὑπερασπιῶ· προΐσταμαι A^{133} (4. Regn. 19, 34 . .) LXX
348 ὑπέραυχος· ὑπερήφανος
349 ὑπερβάλλει· ὑπερνικᾷ. ὑπερτίθεται. παραβαίνει. ἢ ἐπαναφέρει εἰς συμβουλίαν
350 ὑπέρβαν· ὑπερώαν
351 ὑπέρβασις· ὕβρις, ἀδικία. κόρος. ἁμαρτία. ὑπερηφανία. παράβασις ὅρκων
352 *ὑπερβασίης· ἀδικίας $(g^{4}Br^{238})$. ὑπερηφανίας (Π 18 . .) (g^{4}) Hom.

---

335 = Ap. S. 159, 11 **336** Schol. dissim., sed ad κάλους eodem vs. praebet τὰ σχοινία **339** Schol. **341** = Σ υ 62 **342** = Schol. **343** = Σ υ 63 **351** cf. Ap. S. 158, 22; Su υ 237 **352** EM 778, 16; Schol.

---

330 extra ordinem, v. l. gl. 286 (cft. Hansen) | ὑπενενοημένον errore Ald. **331** ὑ om. rubr. in initio versus, add. Mus. **332** ὑπέραι H: Alb. (accent. Schm., in cuius textu [ε] est error typoth.) **333** εἱμαρμένας H: spir. asp. Mus. | gl. obscura; ὑπεραγόνας· τὰς Pears. 672. Alb., tum ἡμαρτημένας Schm. **335** ὑπεράει H = Ap. S.: Arcer. Jens. Luc. 232 **336** ὑπέραε H: Mus. (ὑπέρας Schm. ut ap. Hom. et facili corruptela, sed contra ordinem) | v. l.: gl. 327 **338** v. l. gl. 290 (Hansen) **339** ὑπέραλα H (errat Schow), ὑπείραλα Mus. | h. e. ὑπέρ〈μορον ἐξ〉αλαπάξῃ· (Schm. ex Hom.) | cf. gll. 433–4 **340** ὑπεράλεται H: A **342** ὑπεραλμένον H: accent. Mus. **343** μεταβάτης] R. Kassel cft. gl. ζ 117 **344** ὑπὲρ H, ὑπ̄ερ Mus.; cf. ad gl. 326 **347** ὑπερ.σπιῶ H: Mus., qui litteram funditus del.; ft. ο fuit, quia cum ρ ligata est **348** ὑπέραγχος H (-αχος leg. Latte et Hansen, perperam): Perg. **349** expl. ultima ft. ad medium, cf. Hdt. 9, 45, 2 ἢν δὲ ἄρα ὑπερβάληται τὴν συμβολὴν Μαρδόνιος καὶ μὴ ποιῆται **350** ὑπερβᾶν H: accent. Mus.; h. e. ὑπερύαν (Salm.) vel ὑπερῴϊαν (Baun. 1911 p. 483; ad ω > β cf. gl. 509) **351** ἁμαρτία] μαρτυρία H: Heins.; Alb. cft. Eust. Il. 767, 53 (2, 773, 5 V.)

353 *ὑπερβατόν· ὑπερβαινόμενον (Thuc. 3, 25, 1) A^{115}
Ap. S. **354** ὑπέρβιον· ὑπεράγοντα τῇ βίᾳ. ὑπὲρ δύναμιν. πάνυ βιαίως (P 19 ..)
D **355** ὑπερβλήδην· ὑπεράγαν (Orph. Arg. 257)
356 ὑπερβλύζει· 〈...〉
D **357** ὑπερβολῇ· πολύ (Men. fr. 544, 1 K.–A. al.)
358 ὑπερβολία· ὕβρις. κόρος
D **359** ὑπεργμένων· δοθέντων. προελθόντων
360 ὑπεργύϊον· ὑπέρμηκες, μέγα
Ap. S. **361** ὑπερδέα· ὑπεραγόντως ἐνδεᾶ, ἢ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν. ‘ὑπερδέα δῆμον ἔχοντα’ (P 330)
362 †ὑπέρδεσμα†· ἐνέχυρα, ὑποδήματα
D **363** ὑπέρδικοι· συνηγόροι οἱ τὸ δίκαιον ὑπερβαίνοντες
D **364** ὑπερδειπνεῖ· ὑπερτρυφᾷ (Men. Her. 17)
365 *ὑπερείδει· στηρίζει (Plat. Phaed. 99 c) (vg^{12}A^{68})
366 †ὑπερείδει· καταφρονεῖ†
367 *ὑπερειδούσης· στηριζούσης (vg^{58}A^{159}Br^{75}Σ)
368 ὑπέρειπε· κατέβαλεν, ἀπὸ τοῦ ἐρείπειν
369 ὑπερείσατε· στηρίξατε
370 *ὑπερεκστήξει· ὑπερσταθήσεται A^{167}
371 ὑπερέκτισις· ὑπεραπότισις
372 ὑπερένεγκαν· ὑψώθησαν
373 ὑπερέλασις· ὑπέρθεσις, ὑπερβολή
LXX **374** ὑπερένδοξος· ἄγαν ἔνδοξος (Odae 8, 53 ..)
375 ὑπε〈ρ〉έξουσι· μείζονες ἔσονται
D **376** ὑπερέπτατο· ὑπερίπτατο. ὑπερέδραμεν. ὑπερεπήδησεν (Ap. Rh. 4, 1513)
Hom. **377** ὑπέρεπτε· ἤσθιε〈ν〉. ὑπενεδίδου. ὑπέσυρεν (Φ 271)
D **378** ὑπέρευγε· ὑπερκάλως (Men. Asp. 412. al.)
379 ὑπεριφερές· μετεωροφόρον

---

354 Ap. S. 158, 20 **361** Ap. S. 159, 10; Σ υ 66 **363** Schol. Plat. Phaed. (90) 86e **367** cf. Σ υ 67 **377** Schol.; Eust. Il. 1234, 16 [4, 491, 16 V.]

---

354 nov. gl. ὑπὲρ δύναμιν H: contin. Arcer. **355** ὑπερβλύ, sscr. δ̣η, H: Mus. | ὑπεράγων H: Alb. **356** contin. H: nov. gl. Alb. **357** ὑπερβολὴ H: Cunningham, ut Men. etc. **358** v. l.: gl. 441 **359** h. e. ὑπηργμένων (Mus.), cf. Ar. Lys. 1159. Dem. 1, 10. al. **361** ὑπερδέα] de significatione cf. Schol., West Studies in the Text … Iliad 241–2 | nov. gl. ὑπερδέα^{2} H: contin. Heins. | ἔχοντα H = EM] ἔχοντας Hom. **362** v. l. gl. 604 (cft. Schm.) **363** συνήγοροι H (leg. Cunningham): accent. Mus. **364** ‘ὑπερδιπνεῖ ordo’ Schm. **365** ὑπερείσει· στηρίξει K, sine dubio ad LXX Iob 8, 15 ὑπερείσῃ **366** v.l. gl. 410 **368** κατέβαλλεν Schm., sed cf. ad gl. 292 | ἐρειπεῖν H: accent. Schm. **370** h. e. ὑπερεστήξει (Schm.), cf. Cyr. de S. Trin. p. 540, 38 **371** ὑπερέκτησις H: Mus. **375** 〈ρ〉 Mus. **376** ὑπερίπτατο] ὑπερήπτατο H: Mus. | nov. gl. ὑπερέδραμεν H: contin. Schm. **377** 〈ν〉 Mus. | nov. gl. ὑπενεδίδου Mus. | Alb. cft. gl. ε 5725 **378** ὑπερκαλῶς H: accent. Schm. tacite **379** ft. v. l. gl. 485

380 ὑπερέσχε[σ]θε γαίης⟨· …⟩ (Λ 735) Hom.
381 ὑπερέσχεν· ἀνέτειλεν (ν 93) Hom.
382 ὑπερέσσεται· περιέσται, κρατήσει
383 *ὑπερέχει· ἄνωθεν ἐπιβάλλει. βοηθεῖ. ⌊διαφέρει, ὑπερβάλλει (A76), ὑπεράνω ἔχει +K
384 *ὑπερέχοντι· ἐξουσιάζοντι (1. Ep. Petr. 2, 13) vg47A142Br71 N.T.
385 ὑπερζέσας· ἀναφλεχθείς
386 *ὑπερηγάσθη· ὑπερεθαυμάσθη vg23A77Br53
387 ὑπερηκόντισεν· ὑπερέδραμεν (Ar. Plut. 666 v. l.) D
388 ὑπερήκρισας· ὑπεράγαν ἐπήδησας
389 ὑπερήμεροι· οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες καὶ μὴ διαλυσάμενοι D
390 *ὑπερήμερος· ἐκπρόθεσμος vg37A118Br127=225Σ
391 ὑπερηνορεόντων· ὑπερηφάνων (Δ 176 . .) Hom.
392 ὑπερήνωρ· εὔψυχος, ἀνδρεῖος. ὑβριστής. ὑπερέχων. ὑπερήφανος. παράνομος. ἢ ὁ ὑπερέχων κατὰ τὴν ἀνδρείαν (Hes. th. 995)
393 *†ὑπερήπης†· ὑπὸ τῆς ὁρμῆς (Τ 358 v. l. . .) A108 Hom.
394 *ὑπερῆρτο· κατεξανίστατο A137
395 ὑπερήσει· ὑπερβαλεῖ (θ 198) Hom.
396 Ὑπερησία· πόλις (Β 573 . .) Hom.
397 ὑπερήσμασι· στηρίγμασι
398 ὑπερήφανος· ὑπέρ[α]φρων. ἀγνώμων
399 *ὑπερθεῖ· ὑπερέχει A105. ὑποτρέχει, ἤγουν θέει (Eur. Andr. 195) Eur.
400 *ὕπερθεν· ὑπεράνωθεν (Β 218 . .) A153 Hom.
401 ὑπὲρ θεόν· παρὰ τὸ θεῖον ἢ τὴν τοῦ θεοῦ γνώμην (Ρ 327) Hom.
402 *ὑπερθέοντας· ὑπερτρέχοντας (Cyr. in xii proph. 1, 643, 4) A86
403 *ὑπερθέσεις· ἀναβολαί (vg35A123Br67). ὑπερβάσεις
404 ὑπερθορέονται· ὑπερπηδῶσιν (Θ 179) Hom.
405 ὑπέρθορον· ὑπερεπήδησα, ὑπερηλάμην (Ι 476) Hom.

---

381 Schol. **386** cf. Σ υ 68 **389** = Σ υ 71; Harp. 296, 3 [υ 7 K.]; lex. rhet. (V1) 311, 28 Bk. **390** Σ υ 70 **391** Schol. (EM 778, 55) **392** cf. Ap. S. 159, 1 **393** cf. Schol. **395** Schol. **396** Schol.; St. Byz. α 95 (39, 6. 9) **398** Schol. Plat. Phaed. (108) 96 a; Thom. Mag. 370, 12; Theogn. can. 126 (p. 22, 30 C.)? **400** cf. Schol. **401** cf. Schol. **402** Σ υ 74 (= Cyr.A99) **404** Schol. **405** Σ υ 76; Schol.

---

380 [σ] Heins. | γαῖαν H: HSt. | ⟨ὑπερέσχεν, συνεμάχησεν⟩ Cunningham e Schol.; ⟨ὑπερέσχεν, ἀνέτειλεν⟩ Pears. 672. Valck. Misc. obs. 175–6 e gl. 381 **381** ἀνέτεινεν Schol. **388** ὑπὲρ ἄκραν Mein. ap. Schm. | Alb. cft. gl. ε 4545 **391** ὑπερηνωρεόντων H: ordo et Mus. **393** ὑπερήπης H, ὑπερεπης A] h. e. ὑπὲ (= ὑπαὶ) ῥιπῆς (ordo et Mus., cf. Schol.), cf. gl. 734; cf. etiam gl. ρ 354 **395** ὑπερβάλλει H: Mus. **397** h. e. ὑπερείσμασι (Mus.) **398** ὑπεράφρων H: Alb., cf. Schol. Plat., Thom. **399** le. ὑπερθεει A (ft. igitur ἤγουν θέει in Hsch. v. l. est) | ὑπερ⟨τρ⟩έχει D'Orvill. Misc. obs. cr. 1, 1732, 152, cf. gl. 402 **401** ὑπέρθεον H: Schr. | παρὰ H (per compendium, expl. Hansen): ὑπὲρ Mus. **405** ὑπερεπήδησα] σ e prima linea litterae μ ut vid. corr. H dum scribit (leg. Cunningham post Hansen)

Hom. **406** ὑπέρθυμοι· πρόθυμοι. μεγαλόψυχοι (Ζ 111 ..)
Hom. **407** ὑπερθύριον· ὁ ἐπάνω τῶν θυρῶν τόπος (η 90)
Hom. **408** Ὑπερία· ἡ τῶν Φαιάκων πόλις (ζ 4). καὶ κρήνη (Β 734 ..)
409 *ὑπεριόντα· ὑπὲρ ἡμᾶς ἰόντα A[87] [ὁ ἥλιος, ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι]
D/LXX **410** ὑπερίδῃ· καταφρονῇ (Plat. rep. 496 b. Sir. 23, 11)
Ap. S. **411** ὑπ⟨ερ⟩ικταίνοντο· ἔνιοι ὑπὲρ δύναμιν, ἴκνουν ὑπερικνοῦντο διὰ τὴν χαράν, ὅ ἐστιν ἐξετείνοντο (ψ 3)
D **412** ὑπερίππια· ἀγών τις παρθένων
Hom. **413** *ὑπέριπτεν· κατέσειεν (Φ 271 v. l.) [A[165]]
414 *ὑπερισχύουσαν· ὑπερβάλλουσαν (Cyr. Flor. 138, p. 171, 9) A[75]
Hom. **415** Ὑπερίων· τῶν ἐν τῷ ἀέρι, ἢ ὁ ἥλιος ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι (α 8 ..)
D **416** ὑπερκαταβαπτύουσαν· ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνους λόγους ποιουμένην (com. ad. fr. *434 K.–A.)
417 ὑπερκακεῖν· ὃ νῦν ἐκκακεῖν
Eur. **418** *ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα· ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον (Eur. Hipp. 1058–9) A[88]Σ
419 *ὑπερκείμενον· ἄνω κείμενον A[81]
LXX **420** *ὑπέρκεισαι· ὑπερβάλλεις (Prov. 31, 29 ..) vg[13]Br[42](A[69])
421 *ὑπερκείσθω· ὑπερτεθείσθω A[125]
Hom. **422** ὑπὲρ κεφαλῆς· ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς (Β 20 ..)
D **423** ὑπερκόμπως· ὑπερηφάνως (Aesch. Pers. 827 ..)
D **424** ὑπερκάϋστρα· ἡ τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια
425 *ὑπερκόσμια· ὡς ἄγγελοι, καὶ τὰ μέλλοντα ὑπὲρ τὸν κόσμον [vg[8]A[65]]

---

406 cf. Schol. E 376 (EM 778, 48) **408** Apion. p. 101, 28 Ludw. (LGM 332) **409** cf. Σ υ 77 **411** Ap. S. 158, 8 (cum Aristarch. et Heliod. fr. 44 D.); EM 779, 9; cf. Schol. **415** Schol. (E. Gud. 542, 42. EM 779, 1); Ap. S. 158, 29 **418** = Σ υ 78 **420** = Zonar. 1783 **423** gl. Aesch. 827b

---

407 ὑπερθώριος H: Mus. (ύ) et Kuhn. Pollux 1706, p. 49 not. 22 (ν) **408** h. e. Ὑπέρεια (Mus.) **409** ὑπεριόντα H = A; verbum ὑπεριέναι inventum est ut etymologia nominis Ὑπερίων (gl. 415) praebeatur; quod si reicitur, l. Ὑπερίον[τ]α cum Mus. | [ ] e gl. 415 repetita del. Cunningham **410** ὑπερίδει· καταφρονεῖ H: Mus. **411** ὑπικταίνοντο H: ordo et Heins. Vales. (ὑπερίκνοντο Mus.) | v. Dyck ad Heliod. | v. l.: gl. 300 **412** ὑπεριπτία H: ordo et Mein. 1858 p. 512 (accent. LSJ); Schm. cft. gll. ε 7495. ι 793 (cum Meinekii coniectura ἵππευμα· ἀγώνισμα) **413** cf. gl. 377 **415** Ὑπερίονα· τὸν Mus. | ὑπὲρ ἡμᾶς] ὑπερῆμεν H: Mus. | cf. gl. 409 **416** ὑπερκαταπτύουσαν Jens. Luc. 233; ὑπερκαταβακχεύουσαν Mein. 1857 p. 626; ordinem postulare ὑπερκαβαπτ- notat Schm. | ποιουμένους H: Mus. **418** ὑπὲρ²] ὑπερανω A, cf. gl. 422 | δεχόμενον H: A Σ **419** ἀνακείμενον H: A **420** ὑπερκείσῃ H = A: vgBr | ἀναβάλλεις H: vgBr(A) **421** ὑπερτελείσθω A **423** ὑπερκόπως ci. Schm., coll. Aesch. Cho. 136 et Ag. 468 (coniect. Portus) **424** ὑπεκκαύστρια G. Dind. 8, 143 d, coll. Plut. qu. Gr. 292a **425** K habet explicationem τα ὑπερ (τονδε add. vg) τον κοσμον οντα ὡς αγγελοι και τα μελλοντα

426 ὑπερκυάνεον· λίαν κυάνεον

427 ὑπερκύδαντας· ὑπερέχοντας τῇ δόξῃ, ὑπερενδόξους γενομένους (Δ 66 . .) Hom.

428 ὑπερκυδέοντας· λίαν ἐνδόξους

429 *ὑπερμαζᾷ· ὑπερτρυφᾷ (com. ad. fr. *546 K.–A.) g^{59}Σ(Br^{226})[A^{161}]

430 ὑπερμενέϊ· τῷ ὑπεράγοντι κατὰ τὸ μένος, τουτέστι τῇ ἰσχύϊ ὑπερκρατεῖ (B 116 . .) Ap. S.

431 *ὑπερμενής· μεγάλην ἔχων ἰσχύν [A^{156}]

432 *ὑπερμένεον· ὑπερηφανοῦντα. ⌊ὑπερέχοντα τῇ δυνάμει (B 350) Br^{245}(A^{157}) +Hom.

433 *ὑπέρμορα· ὑπὲρ τὸ δέον A^{162}, ὑπὲρ τὸ καθῆκον (B 155) Ap. S.

434 ὑπέρμορον· ὁμοίως (α 35) Ap. S.

435 †ὑπερνεμεῖς†· ὑπερορᾷς

436 *ὑπερνήχεται· ὑπερέχει Br^{83}, ὑπερβαίνει (Cyr. fr. in 1. Ep. Cor. p. 282, 13 . .) A^{90}Br^{83}Σ

437 ὑπερνικᾷ· ἀντιμάχεται (Hippocr. septim. 50, p. 73 Roscher) D

438 *ὑπέρογκον· μέγα, ὑψηλόν, ὑπέρμετρον (Exod. 18, 22 . .) vg^{51}A^{144}Br^{73} LXX

439 *ὑπεροι⟨α⟩ζομένου· ὑπερηφανευομένου A^{100}Σ

440 ὑπεροιησάμενοι· ὑπερηφανοῦντες

441 †ὑπερόλβη†· κόρος. ὕβρις

442 †ὑπεροπεύει†· ψεύδεται (ο 421) Hom.

443 ὑπεροπεύς· ψεύστης. ὑπερόπτης

444 ὑπεροπλίαις· ὑπερηφανίαις, ὑπερφροσύναις (A 205) Hom.

445 ὑπεροπλίσαι· ὑπερβῆναι, ὑπερπηδῆσαι

446 ὑπεροπλίσσαιτο· νικήσειεν. ἢ ὑπερηφανήσειεν (ρ 268) Ap. S.

447 *ὑπέροπλον· ὑπὲρ τὸ δέον. ⌊ὑπερήφανον A^{154}Σ, ψευδές (O 185. P 170) +Hom.

---

427 cf. Schol.; Ap. S. 158, 4; EM 779, 19 **429** = Σ υ 79; Athen. 14, 663b **430** Ap. S. 158, 3; cf. Schol. (Cyr.A^{157}) **432** Schol. **433–4** Aristarch. et Heliod. fr. 45 D. ap. Ap. S. 160, 18; cf. Schol. B 155 (EM 779, 39) **436** Σ υ 81 **438** = gl. Oct. υ 2 **439** = Σ υ 82 **444** Schol. (Su υ 329; E. Gud. 542, 44) **446** Ap. S. 159, 12 (cum Aristarcho); Schol.; cf. EM 779, 56 **447** Σ υ 83 = Schol. O 185; Schol. P 170

---

427 ὑπερκυδάντας H: accent. Mus. **430** ὑπερμενεῖ H: accent. Jens. Luc. 233 **431** A habet ὑπερμενεων (Θ 236)· μεγαλην εχων την δυναμιν **432** ὑπερμενέα Br (ut ci. Alb.); ὑπερμενέοντα G. **433** ὑπερμορᾶ H: accent. Mus. **434** ὑπὲρ μόρον Alb.; de lect. Hom. v. edd. (etiam ad Y 30) **435** gl. obscura **438** ὑπὲρ μέτρον H: K (nisi ὑπέρτερον Br) gl. Oct. **439** ὑπεροιζομένου H: A Σ **441** v.l. gl. 358 (cft. Baun. 1914–16 p. 188 not. 97) **442** h.e. ἠπεροπεύει (G. Pears. 673); cf. gl. η 675 **443** ἠπεροπεύς Mus., cf. λ 364; an ὑπεροπευ⟨τή⟩ς, cf. Cyr. epp. pasch. 77, 592B M.? **444** h.e. ὑπεροπλίῃσι (Pears. 673. Alb.) **445** ὑπεροπλῆσαι H: ordo et G. Pears. 673 | ὑποπηδῆσαι H: Mus. **446** ὑπεροπλήσσαιτο H: ordo et G. Pears. 673 **447** ὑπεροπτον A | ψευδές] e gll. 442–3 intrusum esse censet Schm., ex αὔθαδες (Schol. P 170) corruptum Hansen

448 ὑπέροπτον· μέγα, καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον, καὶ τὰ ὅμοια (Cyr. Glaph. in Pent. 69, 77D . .)

449 *ὑπερορᾷ· καταφρονεῖ A^{122}, παραβλέπει vg^{41}A^{122}Br^{66}

450 *ὑπερόριος· ἐκτὸς τῶν ὁρίων vg^{18}A^{73}(Σ)

Prov. **451** ὑπέρου περι[σ]τροπή[ν]· παροιμία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων καὶ μηδὲν περαινόντων (Philem. fr. 30 K.–A. Plat. com. fr. 1 K.–A.)

452 ὑπερούσιος· ἀγαπητός, πεφιλημένος

453 *ὑπερόφρυς· ὑπερηφάνους (g^{24}A^{78}Σ)

Greg.Naz. **454** ὑπέροφρυς· ὑπέροπτος (Greg. Naz. c. 2, 1, 16, 7 [37, 1255, 1 M.])

455 *ὑπεροχή· ἐξοχή (vg^{28}A^{91}Br^{57}), ὑπερβολή

456 ὑπέροχον· περισσόν. δεινόν. μεῖζον (Aesch. PV 428)

457 *ὑπεροψία· ὑπερηφανία vg^{6}Br^{38}(A^{63}), παρὰ τὸ τὰ ὑπὲρ αὐτὸν θεωρεῖν A^{63}

458 ὑπερπαθήσας· πάνυ λυπηθείς

459 ὑπερπηδῶν· ὑπερ⟨θ⟩ορών

Hom. **460** ὑπερ⟨ρ⟩άγη· διερράγη (Θ 558 . .)

461 ὑπερσχεῖν· ἀνατελ⟨σ⟩εῖν. ὑπερμαχῆσαι. βοηθῆσαι. σκεπάσαι

462 ὑπέρσχες· σκέπασον, καὶ τὰ ὅμοια

463 *ὑπερτάτην· ὑψηλήν, ⌊ὑπερβαίνουσαν (Eur. Tr. 1219) g^{26}A^{98}Br^{59}(v^{31})

Hom. **464** *ὑπέρτατος· μέγιστος A^{155}. πρεσβύτατος [A^{155}]. ἀνώτατος (M 381 . .) vg^{57}A^{155}, ὑψηλότατος g^{57}. εὐγενέστατος

Greg.Naz. **465** ὑπὲρ τέγος· ὑπεράνω τῆς στέγης (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 176 [37, 983, 8 M.])

D **466** ὑπερτεῖς· Κρητικῶν πόλεων ἐπίθετα

D **467** ὑπερτελής· ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικομένη (Aesch. Ag. 286)

---

448 cf. Σ υ 86; Cyr. A^{154} **449** cf. Σ υ 84 **450** Σ υ 85 **451** Σ″ (Ph 623, 5. Su υ 341, cf. 342. Schol. Plat. Theaet. [255] 209 d); Zenob. vulg. 6, 25; Prov. Bodl. 923 [= App. Prov. 5, 5] **453** Σ υ 87 (= K) **460** cf. Schol. bT Π 300a **464** Schol.; Theogn. can. 126 (p. 22, 30 C.)

---

450 ὀρίων H: spir. asp. K; ὁρῶν Σ **451** περὶ στροφήν H (περιστροφήν Mus.), περίτροφον Su υ 342 = Prov. Bodl.: Σ″ = Zenob. | περαινούντων H: Σ″ = Zenob. **452** 'Intellegit Christum patris delicias' Schm., non tamen locum repperi talem significationem praebentem, nec placet ἐπέραστος (Alb.) **453** ὑπερόφους H: Schm.; ὑπέροφρυς· ὑπερήφανος K Σ **456** ὑ.· μείζονα (Soph. Tr. 1096) Br^{211} **458** ὑπερπαθήσασ᾽ (Eur. Phoen. 1456)· πάνυ λυπηθεῖσα ci. Schm. **459** ὑπερορῶν H: Triller Obs. 39–40 **460** ⟨ρ⟩ Mus. **461** ὑπεραχεῖν H: ordo et Mein. 1857 p. 626 | ἀνατελεῖν H: Mein. (cf. EM 751, 31); ἀνατεῖλαι ci. Schm. | in duas gll. divisit Mus.: ὑπερέχειν· ἀνατέλλειν. nov. gl. ὑπερμαχῆσαι· β., σκ. **462** ὑπεράχεσον H: ordo et Mein. 1857 p. 626. de lemmate ad expl. assimilato cf. Baun. 1914–16 p. 21 not. 66 **464** ὑψηλώτατος H: g **465** ὑπέρτεγος H (errat Schm.): Alb. | τῶν στέγων H: Mus. **466** ὑπερτε⟨λε⟩ῖς Salm.; Ἀπτερεῖς· Κρητῶν παλαιῶν ἐπίθετον ingeniose Schm., cf. St. Byz. α 366 (107, 8) Ἄπτερα· πόλις Κρήτης … τὸ ἐθνικὸν Ἀπτερεύς, Strab. 10, 4, 13 p. 479, 11 C.

468 ὑπερτέλλοντες· ἀνατέλλοντες
469 *ὑπερτέλλων· ὑπερα⟨να⟩τέλλων (v^{32}A^{102}Br^{154}Σ), ὑπερφαινόμενος τῶν ἄλλων ἄστρων (Greg. Naz. c. 2, 1, 38, 16 [37, 1326, 11 M.]) Greg.Naz.
470 *ὑπερτενῆ· ὑπερανατείνουσα⟨ν⟩ [A^{67}], ὑψηλή⟨ν⟩ (Cyr. in xii proph. 1, 431, 12 . .) A^{67}(vg^{11}Br^{41}Σ)
471 ὑπερτέρα· ὑψηλοτέρα· οἱ δὲ νεωτέρα (Archil. fr. 38 W.). ἢ πρεσβυτέρα (Aesch. fr. 266, 4 R.). ἢ ἄροτρον D
472 ὑπερτερία· τὸ ἄνωθεν τῆς ἁμάξης ἐπιτιθέμενον (ζ 70) Hom.
473 ὑπερτερίῃσι· νεωτερισμοῖς. ὑπερηφανίαις
474 ὑπερτερ[ε]ώτερος· νεώτερος (Aesch. fr. dub. 445 a R.)
475 *ὑπέρτερον· ἔσχατον, ὕστερον. νεώτερον. εὐγενῆ (Λ 786) (A^{164}) Hom.
476 ὑπερτερ[ε]ίη· τὸ πῆγμα τῆς ἁμάξης (ζ 70) Ap.S.
477 ὑπέρτερα· κρέατα ἐκτὸς τοῦ σώματος πρὸς τὴν σύγκρισιν τῶν ἐντός (γ 65) Ap.S.
478 *ὑπερτεροῦν· δεσπόζον (Cyr. in Ioh. 1, 457, 7 . .) A^{82}Br^{207}Σ[vg^{27}Br^{56}]
479 *ὑπερτηρ⟨ί⟩α· τὸ τῆς ἁμάξης πῆγμα (Plat. Theaet. 207 a codd.) A^{112}
480 ὑπέρτεχνον· σπουδαῖον
481 ὑπερτοναίων· ὑπὲρ τῶν ἄνω συνδεδεμένων καὶ διατετα[γ]μένων D
482 ὑπέρυθρος· πυρράκης
483 ὑπέρφασις· ὑπερηφανία, μεγαλορρημοσύνη
484 ὑπερφέρεις· ὑπερβά⟨λ⟩λεις (Eur. Heraclid. 554) Eur.
485 *ὑπερφερές· μέγα vg^{25}A^{79}Br^{55}Σ ὑπὲρ φύσιν, ἢ ⌊ὑπεράγον (Cyr. in xii proph. 1, 544, 7 . .) (A^{96})[g^{25}Σ]
486 ὑπέρφευ· ὑπεράγαν (Eur. Phoen. 550) Eur.

---

469 Σ υ 90 (= A) **470** Σ υ 91 **472** Schol.; Poll. 1, 142. 144 **474** cf. Cyr. A^{164} ὑπέρτερος· νεώτερος **475** cf. Schol.; Schol. bT (b) (cf. etiam A [a]) **476** = Ap. S. 158, 23 **477** Ap. S. 158, 24 **478** = Σ υ 93 **479** = Tim. lex. υ 5 = Su υ 371 **481** Poll. 7, 122 **485** Σ υ 95 **486** = Schol. Eur.

---

469 ⟨να⟩ Mus., cf. K Σ **470** ὑπερτενῆ H = A; -τενής Mus., nomin. in expl. retentis, sed haec forma tantum masculine repperitur, Cyr. epp. pasch. 77, 564D M.; -τενές (Cyr. de incarn. p. 697, 28 . .) et neut. expl. vgBrΣ | ὑπερανατείνουσα H: A (quamquam ανα om.) | ὑψηλή H: A **471** Alb. cft. gll. 475. ε 4445 **472** cf. gl. 476 **474** [ε] Alb. **475** ὑπέρτερος (et nomin. in expl.) A, ut Hom.; Hansen ci. accus. e Schol. bT (b) ὑπέρτερον ἀεὶ τὸν ὑπερέχοντά φησιν derivari **476** [ε] Salm. = Ap. S. | cf. gll. 472. 479 | de talibus nominibus Ionicis ap. Hsch. v. Fick BB 28, 1904, 24–97 **477** ὑπερτέρα H: accent. Mus. **478** vgBr^{56} habent ὑπερτερον· ανωτερον (om. v) δεσποζων **479** ὑπερτῆρα H: A Su; -τερία Tim. Su$^{v.l.}$ (contra ordinem), cf. gl. 472 **481** ὑπὲρ τῶν νεῶν H: Voss. (-αιῶν: accent. Schm.) | ὑπερ⟨θύρων⟩ τῶν ci. Schm. (ft. melius ὑπερ⟨θύρ⟩[τ]ων), coll. Poll. τὰ δὲ ὑπέρθυρα ὑπερτόναια | [γ] Voss. **482** ὑπέριθρος H: ordo et Mus. | πυρακτής H: Ruhnk., coll. gl. π 4385; v. Lob. Prol. 313 **484** ὑπερφερεῖς H: accent. Thes. 8, 253 b | ὑπερβαλεῖς H: Thes. **485** φύσει H: Mus. (cf. gl. 490); vel ὑπερ⟨έχον⟩ φύσει Schm. (cf. expl. in g Σ μέγα, ὑπερέχον) | ὑπεράγων H: Toll. Biel. 1779–80, 3, 502 | v.l.?: gl. 379 **486** ὑπερφεῦ H: accent. Alb.

Hom. **487** *ὑπερφίαλος· ὑπερήφανος A[83](Br[237]), ὑβριστής A[83], παράνομος, ὑπερφυής. μεγαλοπρεπής. ἢ ἔκσπονδος (O 94 . .)

488 ὑπερφλύζει· ἀναρρεῖ, ἐκφυσᾷ

Greg.Naz. **489** ὑπέρφρονα· ὑπερήφανον. ἀγνώμονα. ὑψηλόφρονα (Greg. Naz. c. 1, 1, 5, 21 [37, 425, 11 M.]

D **490** ὑπερφυᾶ· ὑπὲρ φύσιν μέγαν (Ar. Nub. 76 . .)

491 *ὑπερφυές· ὑπερμέγεθες, μεῖζον A[168]

D **492** ὑπερφύς· ὑπεργεννηθείς (Hdt. 6, 127, 2)

D **493** ὑπερφυῶς· ὑπεραγόντως (Ar. Ach. 142)

494 ὑπερχειλές· ὑπερμεμετρημένον

495 ὑπερχειλῶν· ὑπερμέστων

D **496** ὑπερχέων· ὑπερέχων (Hippocr. morb. 2, 6, 31 [5, 138, 14 L.])

497 *ὑπέρχολος· ὑπερβαλλόντως ὀργιζόμενος (Antiphan. fr. 301 K.–A.) A[160][Br[172]]

498 ὑπέρχρεως· ὁ πολλῷ πλείω τῆς οὐσίας ὀφείλων (Dem. 27, 25)

D **499** ὑπερῶ· ὑποβα[λ]λῶ. ἀντὶ τοῦ προερῶ (Ar. fr. 669 K.–A.)

500 *[ὑπερῶ] ὑπερῴ⟨α⟩· στόματος [A[150]]

Hom./LXX **501** *ὑπερῷα· ἀνώγαια (Π 184 . . Psalm. 103, 3) g[53]A[145]

Hom. **502** *ὑπερώησαν· ὑπ[ερ]εχώρησαν (Θ 122 . .) A[107]Σ

Hom. **503** *ὑπερώϊον· ὑπερῷον, ⌊ἀνώγαιον οἴκημα (ρ 101 . .) A[169]

504 ὑπερῷον· ἀνώγαιον

D **505** ὑπερώφθη· παρώφθη (Thuc. 5, 28, 2 . .)

506 ὑπεσάκκιζεν· ὑπήθει τῷ σάκκῳ. ἔνιοι προ⟨έ⟩κοπτε

Hom. **507** *†ὑπεσενεχίζετο† γαῖα· ὑπεκάμπτετο. ἐκινεῖτο (B 95. 781. 784) A[93]

508 *ὕπεσις· ταπείνωσις, ἔνδοσις A[110]

Hom. **509** ὑπέρβιος· ὑπέωρος (Σ 262 . .)

---

487 Schol.; cf. Ap. S. 158, 30 **489** cf. Schol. F Thuc. 3, 39, 5 **491** Σ υ 96 (= Cyr.g[17]) **498** Σ υ 97 **499** Ammon. 488 **500** Arist. h. an. 492ᵇ26; Poll. 2, 98 **501** gl. Psalm. 305 Ernesti **502** Schol. (EM 780, 23) = Ap. S. 159, 8 = Σ υ 98 **503** Schol. **504** Su υ 350 **508** cf. Zonar. 1789 ὕφασις (l. ὕφεσις)

---

487 nov. gl. ὑπερφυής Mus. et Alb., qui ἢ ἔκσπονδος ad ὑπερφίαλος transponit; cf. g[17] Σ υ 96 **488** cf. gl. φ 654 **490** φύσει H: Mus. (cf. gl. 485) | μέγα H: Mus.; ante μέγαν interpunct. Toup. 4, 113 **495** ὑπέρχειλον· ὑπέρμεστον H: G. Dind. 8, 260a **498** πολλῶν H: Mus.; πολλὰ … χρέα Σ **499** ὑπερβάλλω H (errat Schm.): Valck. ad Ammon. 219 (qui etiam lectiones vulgatas ὑπερορῶ [Mus.] et προορῶ [Ald.] correxit), coll. Ar. **500** ὑπερῴ⟨α⟩] ὑπερῶ· ὑπερῶ H: A | A habet explicationem το ανωθεν του στοματος ενδον και της γλωττης **502** ὑπερεχώρησαν H: A Σ **506** ὑπεσάκκιζεν H, -ισεν Ald., vulg.; de κκ/κ v. LSJ s.v. σάκκος | ὑπήθη H: Mus. | πρόκοπτε H: Mus. | Schm. cft. gl. 737 **507** ὑπεσενεχίζετο H, ὑπεσεναχιζε A (-στεν- m. rec.)] h.e. ὑπεστοναχίζετο (Mus.; cf. Il. ed. West 1, xxxv) aut ὑπεστεναχίζετο (cf. στεναχίζετο H et ordo gl. σ 1743) | γέα H = A: Mus. **508** ὑπεσίς H: accent. Mus.; Ionice pro ὕφεσις (Schm.), cf. ὑπίεται Hdt. 4, 181, 4. etc. | ὑπένδοσις A **509** expl. ὑπερήφανος vel sim. desiderari videtur; aliam viam ingreditur Baun. 1911 p. 483, qui post Schm. ci. ὑπερύϊος· ὑπερῷος, coll. gl. 350

510 ὑπεσπληνισμένον· ὑποπιασμένον. ἢ πεποικιλμένον D
511 ὑπέστη· ὑπέσχετο (I 519 . .) Hom.
512 †ὑπέστρεχον†· ὑπεράνω τοῦ πυρὸς εἶχον (B 426) Hom.
513 ὑπέσταν[ον]· ὑπέστησαν, ἐπηγγείλ[λ]αντο (B 286) Hom.
514 *ὑπεστειλάμην· παρῃτησάμην (Act. 20, 20) g^{49}Br^{193}Σ N.T.
515 *ὑπεστόρεσται· ὑπέστρωται, ἥπλωται vg^{2}A^{61}
516 ὑπέ⟨σ⟩χε[σ]θε· ὑπέ[ρ]βαλλεν (H 188) Hom.
517 *ὑπεσχηκώς· ὑποστάς A^{116}
518 ὑπέσχηται· ἐπήγγελται (Men. Georg. 74 . . al.) D
519 *ὑπέφηνεν· ὑπέδειξεν, ἐφανέρωσεν (ρ 409) vg^{9}A^{66}Br^{40} Hom.
520 ὑπεχάλκισα· πρὸς χαλκοῦ ὑπεθέμην
521 *ὑπ᾽ εὐθείας· ἐφ᾽ ἴσης A^{132}
522 *ὑπεύθυνος· ἔνοχος vg^{39}A^{120}Br^{64}. ὑποκείμενος Br^{205}
523 *ὕπεχε· ὑπόφερε. πάρεχε. ὑπόμενε (Ar. Pac. 431) A^{119}
524 *ὑπέχει· ὑπομένει. ⌞ὑφίσταται g^{42}Σ. δίδωσιν (Dem. 23, 78. Men. Leucad. fr. 2 K.–A.) D+K
525 ὑπέχεται· προμηθεῖται
526 *ὑπέχευεν· ὑπέβαλλεν g$^{post\ υπ\ 2}$, ὑπέχυσεν (Λ 843 . .) Hom.
527 *ὑπηγάγετο· ἠπάτησεν A^{8}Br$^{178.\ 253}$. ὑπέμεινεν (Ion FGrHist 392 F 6, p. 280, 14) A^{8}
528 †ὑπηδόμενοι†· ὑφορώμενοι
529 ὑπηλάτων· τῶν ὑπελαυνόντων φύλλων (Hippocr. acut. 7 [2, 274, 9 L.]) D
530 *ὑπήλυθεν· ὑπέδυ, ⌞ὑπεισῆλθεν (H 215 . .) vg^{5}Br^{79} Hom.
531 †ὑπηλήφαμεν†· ἐνομίσαμεν (Plat. Phileb. 36e. Dem. 60, 34) D
532 ὑπήλλαξεν· ὑπεχώρει
533 *ὑπῆν· ὑπῆρχεν vg^{3}A^{7}Br^{77}
534 ὑπήει· ὑπομένει, ὑποφέρει

---

511 = Schol; cf. Σ υ 100 **512** = Schol. (in duas partes divisum) **514** Σ υ 99 **515** Su υ 398 (Δ) **516** Schol. **519** cf. Ap. S. 158, 5; Schol. **524** Σ υ 101 **526** Schol.; Ap. S. 159, 9

---

510 ὑπωπιασμένον Perg. Toll. Jens. Luc. 233; ο frequens in codd. (cf. gl. 718 ubi ab ordine requiritur) **512** ὑπέστρεχον] h. e. ὑπείρεχον (Ruhnk. post Mus.) **513** [ον] Mus. | ἐπηγγείλλαντο H (ἐπεγγ- teste Latte, perperam): Ald. **515** ὑπεστόρηται H: K **516** ὑπέχεσθαι H (ὑπ⟨ερ⟩- Mus.): ordo et Schm. | ὑπερβάλλεσθαι H: Cunningham, coll. Schol. et gl. 292 (expl. assim. ad le. iam corruptum) **521** ἐφ᾽ ἴ-H = A] ἐπ᾽ ἴ-Mus. sine causa, cf. Schwyzer Gr. 1, 306. Threatte 1, 501 (e.g. Schwyzer 708a, 1) **524** Alb. cft. gll. 523. 887 | v.l.?: gl. 534 **526** ὑπέβαλλεν H, ὑποβαλλεν g] ὑπέβαλεν Ap. S. Schol. **528** v.l. gl. 282 (cft. Alb.) **529** ὑπελαυνόντων] ὑπὸ ἐλάττων ἔνιοι H: Heins., cf. (Schm.) Eust. Od. 1635, 42 [1, 351, 5 St.] ἐκ τοῦ ὑποήλασα … τὸ ἰατρικῶς κληθὲν ὑπήλατον λέγεται **531** h. e. ὑπειλήφαμεν (Mus.) **532** contin. H: nov. gl. Mus. | ὑπήλλαζεν H: Mus. **534** ὑποίσει· ὑπομενεῖ ci. Schm., ft. recte (cf. Cyr. vg$^{υπο\ 9}$ et gl. 649); tum ὑποφέρει (de quo silet) delend.; vel v.l. gl. 524

D **535** ὑπήνας· γενειάδας (Ar. Lys. 1072)
D **536** ὑπηνέμια ᾠά· τὰ δίχα τοῦ ὀχευθῆναι γεννώμενα (Ar. fr. 194, 2 K.–A.)
D **537** ὑπηνέμους· σκεπηνούς (Arist. h. an. 559^{a}3)
D **538** ὑπηνέμιον ἄνεμον· ὑετόν, καὶ τὰ ὅμοια
Ap.S. **539** *ὑπήνη· τὸ ⌊γένειον,⌋ ἤτοι ⌊πώγων vg^{1}Br^{76}Σ(A^{6}). ἄλλοι ⌊μύσταξ vg^{1}Σ, ἄλλοι ὑπήνη, ὅς ἐστιν ὑπὸ τὴν ῥῖνα τόπος
D **540** †ὑπήνημος†· σκέπη
D **541** ὑπηντίαζον· ὑπήντουν (Hdt. 4, 121)
Hom. **542** *ὑπηοῖοι· ὑπὸ τὸν ὄρθρον g^{4}Σ, πρὸ τῆς ἕω (Θ 530 . .)
543 *ὑπήρατος· λογομάχος. ὑπέρλαμπρος A^{10}
D **544** ὑπηρέσια· τῶν κωπηλατούντων δέρματά τινα, ὡς προσκεφάλαια, ἐφ᾽ ὧν καθέζονται
D **545** ὑπηρέτης· δοῦλος (Plat. Phaed. 116 b. Dem. 23, 209 . .)
546 ὑπηρέσιον· ἡ σανὶς τῆς καθέδρας
D **547** ὑπήτριον· ὑπογάστριον, ἐφήβαιον (Theopomp. com. fr. 52 K.–A.)
D **548** ὑπηχεῖ· βομβεῖ (Plat. Phaedr. 230 c)
549 ὑπήχθην· ἦλθον
Hom. **550** *ὑπ᾽ ἠῶ· ὑπὸ τὸν ὄρθρον (E 267? Θ 530 . .?) vg^{4}A^{9}Br^{78}
551 *†ὑπὶρ ἅλα· ὑπὸ† τὴν θάλασσαν A^{2}
Ap.S. **552** ὑπίσχεται· ἀναδέχεται, ὑπισχνεῖται (Ψ 209 . .)
553 *ὑπισχνεῖται· ὁμολογεῖ, συντίθεται, ⌊ἐπαγγέλλεται vg^{1}Br^{81}
D **554** ὑπίχνιον· ὑπὸ τὰ ἴχνη (Q. S. 9, 383)
Ap.S. **555** ὑπιωγαί· ὑπαγωγαί, ὑποδρομαὶ τῆς πέτρας διὰ σκέπην, σκεπηνὰ μέρη (ε 404)

---

536 = EM 780, 27; Athen. 2, 57e **539** Ap. S. 159, 22; Σ υ 104 (lex. Greg. or. 174, 20 [LGM 187]) **542** Schol.; cf. Σ υ 106 **544** Orus ap. EM 780, 47, citans Irenaeum fr. 12 Haupt. **545** Su υ 432 **547** Athen. 9, 399d **552** = Ap. S. 160, 23; Σ υ 108 **555** cf. Ap. S. 160, 28; E. Gud. 287, 1 (EM 481, 22); Su υ 436 (Δ)

---

536 ὑπηνέμια· ᾠά H ut vid.: interpunct. del. Ald. **538** ὑπηνέμιον· ἄνεμον H: interpunct. del. ed. 1520 | ⟨ὑπὸ τὸν⟩ ἄνεμον Toup. Add. ad Theocr. 403, cf. Zonar. 1768 | an ὑέτιον? **539** ἐστιν per compendium H, expl. Hansen (ἐστι Ald.) | ῥίνα H: accent. Mus. **540** h. e. ὑπήνεμος (Mus.)· σκεπη⟨νός⟩ (Toll.; cf. gl. 555) vel ⟨ἐν⟩ σκέπῃ (Schm. ad gl. 537; cf. Poll. 1, 100 [epitheta portuum] … ἐν σκέπῃ τῶν πνευμάτων … ὑπήνεμος) **541** ὑπήντων Thes. 8, 122 b sine causa **542** ὑπηοίη H (= ρ 25, sed hunc locum non significari demonstrant Scholia), ὑπ᾽ ἠοῖ (ἠῶ vABr) K Σ (= v. l. in Hom.): Hansen post Heins. (ὑπ᾽ ἠοῖοι, v. l. in Hom.) | πρὸς Ald. vulg., falso **543** ὑπήριστος Baun. 1914–16 p. 229 (coll. ἀμφ-, δυσ-, ἐπ-), ft. recte; idem expl. alteram ad ὑπειρ-ιστος refert, minus feliciter **544** ὑπηρεσία H: accent. Mus. | Schm. cft. gl. μ 1830, Hansen gl. π 3142 **548** Alb. cft. gl. π 1595 **550** ὑπήω H: K; ‘aut E 267 male explicatur [revera = in mundo] aut error librarii subest pro ὑπ᾽ ἠοῖ, cf. ad gl. 542’ Hansen **551** v. l. gl. 290 (Hansen) | ὑπήραλα H: ordo et A | ὑπὸ H = A = H gl. 290] h. e. ὑπὲρ (Alb.) **552** ὑπήσχεται H: ordo et Mus. = Ap. S.; cf. Wack. Unters. 217 **554** ὑπ᾽ ἴχνιον Mus. sine causa **555** ὑπιωγαί H, testt.] h. e. ἐπιωγαί (Hom.), cf. gl. ε 5449

556 ὑπνάσσει· ὑπνώσσει
557 ὑπνοῖ· κοιμᾶται
558 ὕπνος· [κυρίως] 〈…〉 (Ξ 233. 353. Λ 241 . .) Ap.S.
559 ὕπνου δῶρον· ὕπνος, ἀνάπαυσις (Η 482 . .) Ap.S.
560 ὑπνῶ· κοιμῶμαι [ἢ ἀγρυπνῶ] (Greg. Naz. c. 2, 1, 74, 6 [37, 1421, 13 M.]) Greg.Naz.
560x *〈ὕπνῳ·〉 ἀγρυπνίᾳ (μ 281 . .) A^{1} Hom.
561 ὑπνωτικόν· ὁ μανδραγόρας D
562 ὑπό· πρόθεσις
563 ὑποακταίνοντο· ἔτρεμον (ψ 3 v. l.?) Hom.
564 *ὑποβάθρα· κρηπίς A^{169}, θεμέλιος A^{169}(vg^{36}Br^{114}Σ). ὑπόβασις (vg^{36}A^{100}Br^{114}Σ)
565 ὑποβαίνει· ἐλαττοῦται
566 *ὑποβάσει· ὑποκαταβάσει A^{114}(Br^{206})
567 ὑποβάλλει· ὑποκρούει
568 ὑποβασ[ι]μόν· ὑποβάθραν
569 ὑπόβασις· ὁ ἐνδότατος χιτών, ἢ περίζωμα D
570 ὑποβάταν· ὑποβατόν. τὸ ὑποπόδιον D
571 *ὑποβεβηκώς· μικρότερος (Br^{183}), ἐλάττων
572 *ὑποβιβάζοντες· ὑποκαταβαίνοντες (A^{91}Σ). ἐλαττοῦντες (Cyr. in Ioh. 1, 354, 23 . .) A^{97}Σ
573 ὑποβιβασθέν· ὑποβεβρυχμένον, ὑποπεπτωκός
574 *ὑποβλεπόμενος· ὑπονοῶν vg^{52}Br^{135}Σ. ἐχθραίνων (1. Regn. 18, 9) vg^{52}Σ LXX
575 *ὑποβλήδην· ὑποβάλλων τὸν λόγον πρὶν σιωπῆσαι τὸν λέγοντα Br^{220}. ἄλλοι ⌊ὑπολαμβάνων (Α 292) A^{170} Hom.

---

558 Ap. S. 161, 3; EM 781, 2 **559** Ap. S. 161, 6; Schol. **560x** Schol. BQ **564** Σ υ 111 **568** = Σ υ 112 **572** Σ υ 113. 114 **574** Σ υ 115 **575** Σ υ 116; cf. Schol.; Schol. Ap. Rh. 1, 699. 3, 400

556–557 ft. ὑπνάσσει delend. ut error (non correctus) pro verb. seq.; tum duo glossae coniungend., ὑπνώσσει· ὑπνοῖ, κοιμᾶται (Eur. Or. 173 cum Schol.) **558** [κυρίως] del. Schm., qui intellexit vocem e glossa praecedenti in Ap. S. (161, 1 ὑπό· κυρίως μὲν …) irrepsisse, explicatione expulsa **560–x** unam glossam H, 560x separatam A; cf. Schulze QE 372 not. 2 | ἀγρυπνιῶ H: A **561** μανδραγόρος H: Mus. | Alb. cft. gl. μ 226 **562** ὑπο̄ H, cf. gl. 326 **563** v.l.: gl. 300 **565** Schm. cft. gl. 571 **566** ὑποβάς (LSJ IV 2)· ὑποκαταβάς ci. Schm. **568** ὑποβάσιμον· ὑπόβαθρον H: Alb. = Σ **569** ὑπόβασις] subesse ὑποϝεσις (cf. gll. 104, 629) ci. Schm. **570** ὑποβάταν H (errat Schow); huius vocis correctio ft. est ὑποβατόν cum errore perperam non deleto **573** le. et expl. altera de equis dici possunt (cf. Xen. equ. 6, 16), sed quid sit vox mira ὑποβεβρυχμένον nescio. si tamen hoc nescioquo modo ex ὑπόβρυχος derivatur, possis in lemmate ὑποβυθισθέν. Schm. expl. ὑποβεβρεγμένος, ὑποπεπωκώς temptavit, lemmate non explicato **575** ὑποβάλλον H: Mus. = Σ(AB Ph); ὑποβαλὼν BrΣ(Su EM) Schol.; ὑπολαβὼν ci. Hagedorn

576 *ὑποβολιμαῖον· οὐ γνήσιον (A^{80}), ἀλλὰ νόθον (g^{4}A^{80}), ὑποβαλλόμενον, ὡς ἀπὸ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, ἅπερ ἑαυταῖς ὑποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες (vg^{3}A^{69}Σ)

577 ὑποβορβόριον· ἡ τρύξ

578 ὑπόβρυχα· ⌊ὑποβρύχια. ὑπὸ τὸ ὕδωρ⌋. ὑπὸ κάτω τῶν κυμάτων ⌊βυθισθέντες (vg^{19}A^{78}Br^{95}Σ)

579 ὑπογαΐδιον· ὑπόγειον τύμβον

580 ὑπὸ γαμφηλαῖς· ὑπὸ ταῖς σιαγόσιν

Hom. **581** *ὑπὸ γαμφηλῇσιν· ὁμοίως (Π 489) A^{109}

D **582** ὑπογεγραμμένη· ἐγκεχριμένη (Ar. fr. 910 K.–A.)

D/LXX **583** *ὑπόγειον· ὑπὸ τὴν γῆν (Plat. Axioch. 371 a. Ierem. 45, 11) vg^{27}A^{88}Br^{106}Σ

584 ὑπογενειάζων· λιτανεύων. ἀπὸ τοῦ γενείου ἁπτόμενος (Aeschin. 1, 61)

D **585** ὑπογλωττίς· εἶδος στεφάνου (Plat. com. fr. 51, 2 K.–A.). καὶ πάθος τι κατὰ τὴν γλῶτταν. καὶ μέρος ἐνστόμιον

Hom. **586** *ὑπὸ γλωχῖνα· ὑπὸ τὴν γωνίαν (Ω 274) A^{112}

587 ὑπόγνυθα· τὸ καθῆσθαι τὰς χεῖρας ἔχοντα ὑπὸ γνάθον

588 †ὑπόγοιον†· πρὸ μικροῦ γεγονός

D **589** ὑπογράμματα· στιμ⟨μ⟩ίσματα τῶν ὀφθαλμῶν (Ar. fr. 332, 5 K.–A.)

N.T. **590** *ὑπογραμμός· τύπος. μίμημα (1. Ep. Petr. 2, 21) (vg^{38}A^{118}Br^{116})

591 *ὑπογράφειν· τυποῦσθαι (Plat. leg. 934 c) [Br^{191}]

592 *ὑπογραφῆναι· εἰσακουσθῆναι A^{126}

---

576 Σ υ 117 **578** v. app. crit. **580–1** cf. Schol.; Ap. S. 53, 34; Tzetz. ad Lycophr. 152 **583** = Σ υ 120 **584** = Σ′ υ 119; Schol. Aeschin. 1, 61 (141); lex. rhet. 312, 6 Bekk.; cf. Hdn. Philet. 39 **585** 1) ‘corona’ Pamphil. π. ὀνομάτων ap. Athen. 15, 677 b, citans Theodor. Ἀττ. φωναί (FGrHist. 346 F 3(a)); Poll. 2, 108; Ph 626, 25. 2) ‘pathos’ Poll. 4, 199. 3) ‘linguae radix’ Poll. 2, 105 **586** cf. Schol.; Ap. S. 55, 5 **589** Phryn. praep. soph. 118, 9; Poll. 5, 101

---

576 ἀπὸ] ἐπὶ K Σ | v.l.: gl. 689 **578** nov. gl. ὑπὸ τὸ ὕδωρ H: contin. Voss. D’Orvill. Misc. obs. cr. 2, 1733, 443. ego malim aliter dividere:

Hom. **578** ὑπόβρυχα· ὑποβρύχιον, ὑποκάτω τῶν κυμάτων (ε 319)
Schol.; Ap. S. 160, 6
ὑποβρύχιον] -ια H: Schol. Ap. S. | ὑπὸ κάτω H: Dragoumis Ἀθηνᾶ 31, 1919, 151

578x *⟨ὑποβρύχιοι⟩· ὑπὸ τὸ ὕδωρ βυθισθέντες (Opp. hal. 4, 519) (vgABrΣ) Σ υ 118
ὑποβρύχιοι Σ | ποντισθέντες Σ

579 ὑπο . . ίδιον H: Mus. (γα in textu et γαί in margine) (leg. Cunningham) **580** γαμφήλαις H: accent. Mus. (ὑπο- teste Schow, perperam; item gl. 581) **581** γαμφηλήισιν H: accent. Mus. (sed -ῇ-) | A habet explicationem ὑπο ταις σιαγοσιν **584** ἀπὸ om. Su(GM) (cf. Schol. Aeschin. lex. rhet.), del. ci. Alb. **585** ὑπογλωττὸς H: Mus. **586** ὑπογλωχίαν H, ὑπο γλωχιαν A: Perg., cf. testt. et gl. γ 698 **587** ὑπογνύθα H: accent. Lob. Paral. 154 not. 7 **588** v.l. gl. 594 (Alb.) **589** στημίσματα H: Mus. **591** ὑποτυποῦσθαι Br

593 ὑπογραφίων· τῶν ἐπὶ τῷ σώματι δεδανεισμένων

594 *ὑπόγυον· προσδόκιμον. ἐγγύς, ἢ ὁμοῦ, καὶ τὸ πρὸ ὀλίγου γεγονός, καὶ τὸ ἕτοιμον, ⌊πρόσφατον v^{25}g$^{\text{post υπ7}}$A^{84}Br^{102}Σ +K

595 *ὑπὸ δαΐ⟨δ⟩ων· ὑπὸ λαμπάδων (Σ 492 . .) g^{6} Hom.

596 ὑποδέγμενος· ὑποδεχόμενος (ν 310 . .) Hom.

597 ὑποδεέστερος· ταπεινότερος (Hdt. 1, 134, 1) D

598 *ὑποδεής· ἐνδεής, καταδεής. ⌊ὑπόφοβος vg^{13}A^{75}Br^{92}Σ +K

599 ὑποδενδρυάζειν· τὸ ἐξ ἀφανοῦς καὶ αἰφνιδίως ἐπιφαίνεσθαι

600 ὑποδεξίη· ὑποδοχή, ἢ ἡ χορηγία πρὸς ὑποδοχήν (Ι 73) Ap. S.+Hom.

601 ὑποδέραια· ὑποτραχήλια

602 ὑποδέραιον· ὑποδείριον καὶ περιτραχήλιον D

603 ὑποδερίς· ὁρμίσκος. ἔνιοι πλόκιόν τι περιτραχήλιον καὶ μέρος τι (Ar. fr. 332, 14 K.–A.) D

604 ὑποδέσματα· ἐνέχυρα D

605 ὑποδέσμιος· ἢ ὑποδήμιος, ἢ ὑποτεθείς

606 *ὑπὸ δ᾽ ἔτ⟨ε⟩ινε· ὑπέβαλλεν (Eur. Or. 915) A^{103} Eur.

607 ὑποδῆσαι· ἐνέχυρα θεῖναι. Ἰταλιῶται (gloss. Ital. 260 K.–A.) D

608 *ὑπόδειγμα· σημεῖον (2. Macc. 6, 28. Ev. Ioh. 13, 15) vg^{61}A^{156}Br^{144} LXX N.T.

609 ὑποδιδάσκαλος· χοροδιδάσκαλος (Plat. Ion. 536 a) D

610 *ὑπόδικος· ὑπεύθυνος vg^{62}A^{158}Br^{145}. χρεώστης. ἔνοχος δίκης (Aesch. Eum. 260. Ep. Rom. 3, 19) N.T.?

611 *ὑποδμώς· ὑποτεταγμένος v^{39} δοῦλος vg^{39}A^{119}Br^{118}Σ, θεράπων (δ 386) Ap. S.

612 ὑπόδρα· ὑποβλεψάμενος, ⟨ὑπο⟩βλεπτικῶς (Α 148) Ap. S.

613 ὑποδράξ· ὁμοίως (Nic. ther. 457) D

---

594 cf. Σ υ 123 **595** cf. Schol. **596** = Schol.; cf. Ap. S. 160, 35 **598** Σ υ 124 **600** Ap. S. 160, 8 + Schol. bT (b[1]) **602** Σ υ 127; Poll. 5, 98 **603** Σ υ 128 **606** Schol. Eur. **609** Poll. 4, 106 **610** Theogn. can. 126 (p. 22, 30 C.) **611** Σ υ 129; Ap. S. 160, 26 (cum Heliod. fr. 47 D.); Schol. **612** Ap. S. 160, 9; EM 781, 39; Eust. Il. 59, 2 [1, 109, 11 V.] **613** Schol. Nic. (c)

---

593 ὑπογραφίον H: Mus.; ὑπογράφων Wil.* **594** ὀλίγον H: Mus., cf. Σ | Alb. cft. gl. ε 3980 | v.l.: gl. 588 **595** ὑποδαῖον H: g (ὑπο δᾳδων) et Schm.; Hansen cft. gl. δ 54 **596** ὑποδεγμένος H: accent. Mus. **597** ταπεινώτ(ερος) H: Mus. **598** ἐπίφοβος H: K Σ **600** ὑποδέξειν H (ὑπόδεξιν Mus.): Schm. | ὑποδοχή] ὑποδοχῆν H (-ήν Mus.): Schm. **601** ὑποδέρεα H: Mus. **602** ὑποδέρεον H: Mus. | ὑποδείριον H (errat Schow) **603** ὑποδερὲς H: Heins. | πλοκίον H: accent. Cunningham **604** Alb. cft. gll. 605. 607. 638 | v.l.: gl. 362 **605** ἢ ὑποδήμιος ἢ del. Schm.; ft. v.l. lemmatis (ἢ ὑπόδεσμος ci. Schm.) **606** ὑποδέτινε H, ὑπο δε τινε A: Mus. (δ᾽) et Toll. (⟨ε⟩) **607** cum sententia obligationis in verbo ὑποδέω (cf. etiam gll. 604 – 605) non insit, in verbo tamen ὑποτίθημι frequens sit (LSJ s.v. VII), Blumenthal 11–12 ci. Italiotas vulgo *de- pro *dhe- (h.e. θη-) dixisse itaque has formas creasse (cf. gl. ψ 101) | ἐνεχυραθῆναι H: Salm. **608** ‘ὑπόδιγμα ordo’ Schm. **611** ὑπόδμος H = vgA: BrΣ. de accent. v. Arcad. 93, 23 **612** βλαπτικός H: G. **613** ὑπόδραξ H: accent. Schm., v. Pfeiffer ad Callim. fr. 374, et ad etym. Frisk

614 ὑποδρακεῖν· ὑποπτεῦσαι

Hom. **615** *ὑπόδρα ἰδών· δεινῶς ὑποβλεψάμενος A^{107}(Br^{247}), ἢ ὑποβλέψας (A 148 . .) A^{107}

616 *ὑποδραμών· ὑφαρπάσας (Ar. Equ. 742 codd.) A^{139}

D **617** ὑποδρασίας· τὰς ἔχθρας

618 ὑποδρασίη· ὑποψία

Greg.Naz. **619** ὑποδρήσ⟨σ⟩ουσιν· ὑπουργοῦσιν, ὑπηρετοῦσιν (Greg. Naz. c. 1, 1, 7, 16 [37, 440, 2 M.] . .)

620 ὑπὸ δρόμον· ὑπὸ τροχασμόν. ὑπὸ κακοήθειαν

621 *ὑποδρόμους· στόμια (Phil. leg. spec. 4, 154 . .) vg^{64}A^{163}Br^{204}Σ

622 *ὑποδύεσθαι· δειλιᾶν g^{14}Br^{171}

623 ὑποδῦναι· ὑπεκδῦναι

Hom. **624** *ὑποδύντες· ὑπεισελθόντες (Θ 332 . .) A^{74}Br^{91}(vg^{12})

625 *ὑποδύς· ὑποβάς A^{92}, ὑπεισελθών g^{11}A^{92}Σ

LXX **626** *ὑποδύτης· τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον (Exod. 28, 31 . .) (vg^{51}A^{143}Br^{134}Σ)

D/Greg.Naz. **627** ὑπόεικεν· ἀνεχώρει (Ap. Rh. 2, 1266. Greg. Naz. c. 2, 2, 1, 79 [37, 1457, 9 M.])

Hom. **628** *ὑποείξομαι· ὑποχωρήσω (Ψ 602) A^{122}

D **629** ὑποέστης· χιτών

630 ὑποεχμένη· ὑπείκουσα. θεραπεύουσα

D **631** ὑποζάκοροι· νεωκόροι

632 ὑποζατηθείς· ὑποκατασχών

D+LXX **633** ὑποζύγια· κτήνη τὰ ὑπὸ τὸν ζυγόν, καὶ *τὰ [ὑπό]ζῷ[μ]α πάντα τὰ ἐζευγμένα (Gen. 36, 24 . .) (g^{42}A^{121})

Hom. **634** ὑποθέσθαι· συμβουλεῦσαι (Λ 788)

635 *ὑποθέσεις· καταβολαί. ⌊πράγματα [A^{138}]. αἰτίαι (vg^{48}Br^{124}Σ)[A^{138}], προφάσεις

Hom. **636** ὑπόθευ· ὑπόθου. συμβούλευσον (ο 310)

D **637** ὑπόθευτον· Ῥόδιοι ἐπὶ θυσίας

---

615 Schol. **616** Schol. Ar. (a II) **621** = Σ υ 130 **624** Schol. **625** Σ υ 131 **626** Σ υ 132 **634** Schol. **635** Σ υ 133 **636** Schol.; Eust. Od. 1782, 11 [2, 100, 11 St.]

---

614 ὑποπτεύσας H: Alb. **615** ὑποδραειδῶν H, ὑποδρα ειδων A: Mus. | A habet explicationem ὑποβλεψαμενος. δεινως ὑποβλεψας teste Drachmann; post δεινως interpungi potest **616** ὑφερπύσας Mein. 1857 p. 626 **618** Alb. cft. gl. 221 **619** ⟨σ⟩ Mus. **620** ft. l. ὑπόδρομον (Eur. Phoen. 1391), cum verisimile sit H ter ὑπο- scripsisse, a Mus. in ὑπὸ mutatum (tamen sine dubio ὑποδρόμον H) **624** h. e. ὑποδύντε (Hansen coll. Hom.) **628** Alb. cft. gl. 289 **629** ὑποεστὴς H: accent. Mus. | Alb. cft. gll. ε 6356. 6383 **630** ὑποεγμένη H: ordo et Alb., coll. gl. ε 7652; ad corruptelam Hansen cft. gl. ε 291 **631** ὑπεξακόροι H: ordo et Mus. **632** Schm. cft. gl. ζ 10 (b), Baun. 1914–16 p. 41 censet esse v. l. gl. 643: neutrum placet **633** K habet explicationes (ad le. ὑποζύγιον) παν ζευγνυμενον g, παν ζωον εζευγμενον A | ζῷα] ὑπόζωμα H: Pric. 368, cf. A **636** ὑπόθεο Schm., errore typoth. | Alb. cft. gl. 770 **637** ἐπίθυτον Latte, coll. gl. ε 5525 (ex ipsius ci.)

638 *ὑποθήκη· παραίνεσις ($g^{31}v^{33}A^{98}Br^{112}$Σ), διδασκαλία. ἢ ἐνέχυρον. ἢ συμβουλή
639 *ὑποθημοσύνη· τὰ αὐτά (Xen. Mem. 1, 3, 7) Br^{210}Σ
640 *ὑποθήμων· ὑποθέσεις κακὰς γράφων A^{165}
641 *ὑποθήσομαι· διδάξω (α 279 . .) $vg^{50}A^{140}Br^{133}$Σ. καὶ ὑπόθου ὁμοίως Hom.
642 ὑποθυμί[ο]ς· στέφανος ὑποτράχηλος (Alcae. fr. 362, 2 V. Sapph. fr. 94, 15 V. Anacr. PMG fr. 397, 2) D
643 †ὑποιατιθείς†· ὑποστρατευθείς
644 ὑποίζεσθαι· ὑπονοεῖν
645 ὑποικουρεῖ· ἀντὶ τοῦ συνέστη καὶ γεγάμηται
646 ὑποικουροῦσα· εἰς βάθος οἰκοῦσα
647 *ὑποίσει· ὑφέξει, βαστάσει (Prov. 18, 14 . .) $vg^{9}A^{71}Br^{90}$ LXX
648 ὑποι⟨σ⟩τά· φορητά, βαστακτά
649 *ὑποίσω· ὑπενέγκω Σ′(g^{9}), ὑπομενῶ $A^{96.160}$($vg^{9}Br^{90}$Σ), καὶ τὰ ὅμοια (Mich. 7, 9) LXX
650 ὑποκαθῆσθαι· ἐνεδρεύειν
651 ὑποκάλυκα· ὑπὸ τὴν κλεῖδα τοῦ πυρός D
652 ὑπὸ †κόρασιν†· ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς
653 *ὑποκείσεται· ὑποβληθήσεται $vg^{29}A^{90}Br^{108}$Σ
654 *ὑποκεντά· ὑπομονητικά (A^{104})
655 ὑποκέοιτο· ὑποκείσεται (Hippocr. artic. 16 [4, 128, 18 L.]) D
656 ὑπὸ κεύθεα· ὑπὸ κοῖλ[ι]α (h. Cer. 340 . .)
657 ὑποκυσσαμένη· ἐγκυοῦσα (cf. Z 26. λ 254) Hom.
658 ὑποκόλπιον τοῦ χοροῦ· τῆς στάσεως χῶραι αἱ ἄτιμοι D
659 ὑποκομψίας· τὸ κομψὸν ὑποφαίνων
660 *ὑποκορίζεσθαι· ὑποκοριστικοῖς λόγοις χρῆσθαι, ἤτοι ⌊κολακεύειν ($vg^{26}A^{86}Br^{103}$Σ) +K

---

638 Σ υ 134 **639** Σ υ 135 **641** Σ υ 136 **642** Plut. quaest. conv. 647 e; Athen. 15, 674 c. 678d **648** Σ υ 137 **649** Σ υ 139–140; gl. Proph. **653** = Σ υ 143 **660** Σ υ 144

---

639 expl. διδασκαλία Σ, δ., ὑποθήκη Br **640** κακογράφων H: A; cf. Eudoc. mart. S. Cypr. 2, 210 κακορραφίης ὑποθήμων **642** ὑποθύμιος H: Salm. **643** ὑποιακισθείς Palm., vix credibiliter **644** ὑποΐεσθαι Mus., cf. tamen gll. δ 2619–21 et infra gl. 706, et ad medium Soph. fr. 269 c, 47 R., Eur. Rhes. 805 **645** ὑπηκουρεῖ H: ordo et Mus. **647** βαστάξει ABr, -άξοι g, -άζει v **648** ⟨σ⟩ Mus. = Σ | Alb. cft. gl. ο 1919, adde gl. ο 1721 **649** de fut. per subi. explicato v. gl. π 1269 cum adn. | Alb. cft. gl. ο 1940 **651** ὑπὸ κάλυκα Perg. | πυροῦ Toll. **652** v.l. gl. 662 | ὑποκόρασιν H: Schm. post Mus.; ὑπὸ καρσίν ordo et Toll. **654** h. e. ὑπομενετά Schm. (Chrysipp. fr. mor. 89 SVF) **656** ὑποκεύθεα· ὑποκοίλια H: G. Dind. 8, 348 c, cf. gl. κ 2391 **657** ὑποκυσσαμένη H?] Latte leg. ὑποκισσαμένη (secundum ordinem), corr. Mus.; ft. potius (sed dubitanter) ὑποκυσαμένη, corr. Mus. | Hansen cft. gll. 675. 677 **658** ὑποκόλπιον· τοῦ χοροῦ H sine insequ. interpunct.: Palm. | post στάσεως interpunct. H: del. Schm. | cf. Pickard-Cambridge Dram. Fest.^{2} 241 **659** ὑπὸ κομψείας G. Dind. 8, 353 b; an ὑπόκομψος? **660** χρᾶσθαι H: Schm. tacite (ut H semper [octodecies] alibi)

661 ὑποκοριζόμενος· ὁμοίως

Hom. **662** *ὑπὸ κρασίν· ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς (Κ 152) A^{106}Σ

D **663** ὑποκρέκειν· ἐπὶ τῶν ἵππων, πορείας τις τρόπος, βῆμα

Hom. **664** ὑπὸ κράτεσφιν· ὑπὸ τῇ κεφαλῇ (Κ 156)

LXX **665** ὑποκριθῆναι· ἀποκριθῆναι (2. Macc. 6, 21 . .)

Hom. **666** ὑποκρίναιτο· ὑποκρίσει τι ποιῶν (Μ 228. ο 170)

667 ὑποκρίνοιτο· ἀποκρίνοιτο. ἔνθεν καὶ ὑποκριτής, ὁ ἀποκρινόμενος πρὸς τὸν χορόν

668 ὑπόκρισις· εἰρωνεία. ὑπουλότης. δόλος

D **669** ὑποκριτής· μάντις (Plat. Tim. 72 b). καὶ ὁ ἐν τῇ σκηνῇ ἀποκρινόμενος

670 *ὑποκρούει· ἀντιλέγει (Cyr. Hierosol. Catech. 13, 14 [PG 33, 792A]) A^{164}Br^{222}

D **671** ὑποκρουνίδια· θυσία τις παρὰ Κνιδίοις

D **672** ὑποκρουσταλίς· εἶδος τοῦ λίνου σπέρματος

673 ὑποκυδές· 〈…〉

673x 〈ὑποκυλίς·〉 ὑποφρύδιον

Hom. **674** ὑπόκυκλα· τοὺς ἀστραγάλους τοὺς ὑποτιθεμένους τῷ πυθμένι τῶν τριπόδων (Σ 375 v. l.)

Hom. **675** *†ὑποκυησαμένη†· ὑπὸ γαστρὸς ἔχουσα [A^{134}] ἐγκοίλιον (Ζ 26. λ 254)

Ap. S.+Hom. **676** ὑπόκυκλον· ὑπότροχον, ἢ κάτωθεν σπεῖραν ἔχοντα (δ 131)

Ap. S. **677** *ὑποκυσαμένη· ἔγκυος γενομένη, ⌊ἐγκύμων (Ζ 26. λ 254) A^{134}

LXX N.T. **678** *ὑπολαβών· ὑπονοήσας,⌋ νομίσας (2. Macc. 12, 12). ⌊ἀποκριθείς (Ev. Luc. 10, 30) vg^{54}A^{146}Br^{137}Σ

D **679** ὑπολαΐς· ὄρνις τις τῶν σκωληκοφάγων

---

662 = Σ υ 147 = Schol. **664** = Schol. **667** cf. Schol. Μ 228; Ap. S. 160, 1; Ael. Dion. υ 11 **670** Schol. Ar. Ach. 38 b (Su υ 528) **676** Ap. S. 160, 5; Schol. **677** Ap. S. 160, 33; Scholl. **678** Σ υ 150; Schol. F Thuc. 2, 72, 1

---

662 ὑπόκρασιν H: A Σ | v.l.: gl. 652 **663** Schol. Pind. Ol. 9, 59 b ὑποκρέκειν γὰρ κυρίως ἐστὶ τὸ ἠρεμαίως ὑπηχεῖν ἐν τῷ ἁρμόζειν τὴν κιθάραν: vocabulum ad equos translatum, si non ad illos Sybaritanos et Cardianos qui ad tibias saltabant (Arist. fr. 583 R., Charon FGrHist 262 F 1) hic refert, saltem rhythmicum quendam gradum ostendit | πορεῖαι H: Sop. Salm. **664** ὑποκρατέσφιν H: Mus. **666–7** coniungend. ci. Schm.: ὑποκρίναιτο· ἀποκρίναιτο. ἔνθεν … χορόν, ὑποκρίσει τι ποιῶν **667** ἀποκριτὴς H: Mus. **671** ὑποκρουνιδία H: accent. Bürchner RE 11 (1), 919, 39 tacite **673–x** separavit et le. alterum supplevit Schm. (post Lob. Rhem. 96 not. 38) | expl. gl. 673 〈δίυγρον〉 ci. Cunningham post Ruhnk., cf. Harp. 296, 10 [υ 9 K.] ὑποκυδής ἐστιν ὁ δίυγρος, ὡς ἐκ τῆς γ′ Κτησίου (FGrHist 688 F 62) φανερόν ἐστιν. notandum, quamvis dubie ad rem, Harp. qui Dinarch. fr. 18, 7 C. citet, dicere in eo v.l. pro ὑποκυδεῖς esse ὑπόκοιλοι (-κυλοι VG) **675** h. e. ὑποκυσαμένη (A), cf. gl. 677, etiam gl. 657 **676** ὑπὸ τροχὸν H: Mus. = testt. **677** ὑποκυσαμένη H = A Schol. (P. Haun. 3 et Z) ad Ζ 26] -σσ- Ap. S. Schol. (YQ) ad Ζ 26; cf. gll. 657. 675 **679** ὑπολαΐς H (errat Schow), -λᾶις Mus.] ὑπολᾶας ci. Dunbar ad Ar. Av. 302 (p. 250); obstare tamen videtur gl. 685; cf. etiam λαιός Arist. h. an. 617^{a}15 | v.l.?: gl. 685

680 ὑπολαλεῖ· ψιθυρίζει
681 ὑπολάμβανε· νόμιζε. ἀντιτίθει
682 Ὑπολάμπτειρα· Ἑκάτη ἐν Μιλήτῳ D
683 ὑποληπτέον· νομιστέον
684 *ὑπόληψις· ὑπόνοια vg59A154Br142, καὶ τὰ ὅμοια
685 ὑποληΐς· εἶδος ὄρνιθος. ἢ -λαΐς D
686 ὑποληκᾶν· ὑποκρούειν
687 †ὑπολιαπάξας†· ὑποκενώσας D
688 *ὑπολίζον[τ]ες· μεγέθει ἐλάσ⟨σ⟩ον[τ]ες, ὀλιγώτεροι (Σ 519) A111 Hom.
689 †ὑπολιμαῖος· ὁμογνήσιος†
690 ὑπολείπει· ἐκλείπει
691 ὑπόλινον· τὸ ὅρμινον
692 *ὑπολιπαροῖσι⟨ν⟩· εὐτραφέσι (Ξ 186 v. l.) A105 Hom.
693 ὑπόλι⟨σ⟩φον· ὀλισθηρόν
694 ὑπολαιόν· ὑποδαιστόν
695 *†ὑπολύξας†· ἐκκλίνας (θ 355) Aυπα26[vgυπα14] Hom.
696 *ὑπομάζιον· θηλάζον vg28Br105(A89) παιδίον [A89]
697 ὑπομαλανδριῶδες· εἶδός τι ταρίχου (Epicharm. fr. 101, 2 K.–A.) D
698 ὑπομελάθρα· Ἀρτέμιδος ἐπίθετον, ὡς ὁ Μύνδιος D
699 *ὑπομειδιῶντι· γελῶντι [A66]
700 *ὑπὸ μηνιθμόν· ὑπὸ τὴν ὀργήν (Π 202) A108 Hom.
701 ὑπομηλαφῆσαι· ψηλαφῆσαι (com. ad. fr. *435 K.–A.) D
702 ὑπομονή· καρτερία (Ep. Rom. 5, 3–4) N.T.
703 ὑπομνηματιστής· ὁ ὑπόμνημα λέγων
704 ὑπονέμεσθαι· ἐξαπατᾶν (Epicharm. fr. 9, 2 K.–A.) D

---

687 Σ''' (Ph 629, 4. EM 556, 41 s.v. λάπαθος) **688** cf. Schol.; Ap. S. 120, 7 **692** cf. Schol. **697** cf. Pamphil. π. ὀνομάτων ap. Athen. 3, 121b **700** cf. Schol. **701** Σ''' (Ph 629, 17. EM 783, 12)

---

682 ὑπολάμπτηρα H (errat Schow): Mus. | ἐν Μιλήτῳ] Alb. cft. gll. ε 5089. θ 843 **685** ὑπολῆις H: Schm. | λάις H: Heins.; ὑπολαΐς Alb. sed lectio codicis ad formam variam indicandam sufficit | vix forma Dorica (Fick BB 28, 1904, 84 sqq.), ft. v.l. gl. 679 **687** h.e. ὑπολαπάξας (Mus. = Ph EM) **688** ὑπολίζοντες H: A | ἐλάσαντες H, ελαττωνες A: Bos Obs. 192 | Alb. cft. gll. λ 985. ο 559 **689** v.l. gl. 576 (ὁμο- ex ὁ μὴ [Schm.]) **692** ὑπολιπάροισι H, -ιν A] h.e. ὑπὸ λιπαροῖσιν | συντραφέσι H: A (praecedit τοῖς) | Ruhnk. cft. gl. λ 1087 **693** ὑπολιφὸν H: Ruhnk. ad Tim. lex. s.v. λίσπαι (p. 126 ed. pr.), coll. Moer. 202, 15 [λ 6 H.]. E. Gen. λ 121 **694** ὑπὸ λαιὸν ⟨πόδα⟩ ci. Schm. (qui de Alb. errat) | ὑπ' ἀριστερόν (ΥΠΟΑΡΙΣΤ̅ΟΝ > ΥΠΟΔΑΙΣΤΟΝ) Baun. 1914–16 p. 201 post Alb. **695** h.e. ὑπαλύξας (K, cf. gl. 230) **697** ὑπομελανδρυῶδες Epicharm. **698** ὑπομέλαθρα H: accent. Dragoumis Αθηνᾶ 31, 1919, 152 | Μύνδιος] utrum Alexander (Athen. 9, 388d, al.; v. M. Wellmann Herm. 26, 1891, 481–566. RE no. 100, 1, 1459–60) ut Sop., an Zeno (RE no. 11, 10A, 143) ut Roeper, Philol. 3, 1848, 33, an alius, incertum **700** ὑπ' ὀμηνίθμον vel -ων H (leg. Cunningham): Mus. **701** Alb. cft. gl. μ 1184 **704** cf. Bechtel 1, 289

Ap.S. **705** ὑπὸ Νηΐῳ· τόπος δένδρα ἔχων, ἐν οἷς ἐδέσμευον τὰς ναῦς (α 186 v. l.)

706 ὑπονοεῖ· ὑποπτεύει

LXX **707** ὑπονοθεῦσαι· ὑποφθεῖραι (2. Macc. 4, 26)

708 ὑπόνοια· ὑπερηφανία, θράσος

709 *ὑπονομαί· κλοπαί (A[124]). ὀχετοί

710 *ὑπονοστήσας· ἐπανελθών (Σ), ὑποστρέψας (Cyr. in xii proph. 1, 507, 9 . .) (g[7])

LXX **711** *ὑπονύσσεται· καταπονεῖται (Esai. 58, 3) vg[58]A[152]Br[141]

712 ὑποοργός· ὑπουργός

713 *ὑποπαθών· ἠρέμα παθών A[129]

714 ὑποπεράτωσις· τελείωσις

715 ὑποπεζία· ταπείνωσις

Ap.S. **716** ὑποπερκάζουσι· μεταβάλλουσιν ἐκ τοῦ ὄμφακος καὶ ὑπομελαίνονται (η 126)

Prov. **717** ὑπὸ παντὶ λίθῳ· παροιμία τὸ ‘ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὕδει’

Greg.Naz. **718** ὑποπιάζομεν· ταπεινοῦμεν. μαραίνομεν (Greg. Naz. or. 27, 7 [36, 20B M.]). ὑποπιασμὸς γὰρ ταπείνωσίς ἐστι σώματος (id. or. 14, 3 [35, 861B M.])

719 ὑποπῖσαι· ὑποποτίσαι

Hom. **720** ὑπὸ Πλάκῳ· ὑπὸ τῷ Πλακίῳ ὄρει Κιλικίας (Z 396 . .)

721 *ὑπόπλεως· μεστός vg[43]A[125]Br[121]Σ, ἔμπλεως (Hdt. 7, 47, 2 v. l.)

722 ὑποποιεῖται· προσποιεῖται

Hom. **723** *ὑπὸ πραπίδων· ὑπὸ τῶν φρενῶν (Λ 579 . .) A[110]

D+K **724** *ὑπόπτερος· κοῦφος (Aesch. Cho. 602). καὶ ὑπόπτ⟨ε⟩ρος ὁ ⌊ταχύς (Ion TrGF 19 F 14, 2) (vg[47]A[136]Br[123])

D **725** [ὑποπέτρου] ὑποπτέρου· ταχείας (Pind. Ol. 9, 36 = 24)

726 *ὑποπτεύει· ὑπονοεῖ g[5]A[135], ὑπολαμβάνει

727 *ὕποπτος· ἐχθρός vg[60]A[155]Br[143]

---

705 Ap. S. 160, 11 (cum Heliod. fr. 48 D.) **710** Σ υ 152 **716** Ap. S. 160, 29; cf. Schol. **717** Zenob. vulg. 6, 20; Diogen. 8, 59; Σ″ (Ph 629, 24. Su υ 554) **720** = Schol.; cf. EM 603, 22 **721** Σ υ 153 **723** cf. Schol. **724** 1) Schol. Aesch. (b) 2) cf. Σ υ 155 **725** Schol. Pind. (a. b) **726** cf. Ph 630, 6

---

705 ὑπονηΐω H: Schm. (ὑπὸ) et Alb. (ῳ) | δένδρου H (leg. Cunningham): Valck. Misc. obs. 176. Hansen (qui hoc in H perperam legit), cf. Ap. S; δένδρον Mus. **707** Alb. cft. gl. 314 **711** h. e. -ετε· -εῖτε ut ap. Esai. (Cor. 143) **712** ὑποεργός HSt.; Alb. tamen cft. gl. δ 2631 **715** G. Dind. cft. gl. π 1803 **716** καταβάλλουσιν H: Heins. = Ap. S. | ὑπομελαίνεται H: Mus. **717** σκορπιὸς H: accent. Mus. **718** ὑπω- bis Mus., cf. ad gl. 510 **719** ὑποπίσαι H: accent. Schm. tacite | cf. post Alb. gll. 324. π 2350 **720** ὑποπλακῶ H: Alb. (accent. iam Mus.) | πλακεῖ H, πλάκει Mus.: Schm. = Schol. | Alb. cft. gl. π 2445 **723** ὑποπραιτίδων H: A | Hansen cft. gl. π 3210 **724** ὕποπτρος H: ⟨ε⟩ Mus. (accent. Ald.) **725** errorem, correctum sed non deletum, del. Mus.; interpunct. post ὑποπτέρου add. Alb. **727** vgBr habent explicationem εχθρος εν ὑπονοιᾳ; ὕ. ἐ.· < …> Schm., ad Aesch. Ag. 1637 referens

728 ὑπόπτως· ἐχθροειδῶς

729 *ὑπόπτωσις· κατάπτωσις Br[217]

730 ὑπόπτωτον· ὑποπίπτον

731 ὑπόρ⟨ε⟩ια· τὰ ὑπὸ τὰ ὄρη D

732 ὑπορίνους· τοὺς ὑπὸ ῥινὶ φθεγγομένους

733 ὑποργηθεῖσα· ὑποχρισθεῖσα

734 ὑπὸ ῥιπῆς· ὑπὸ τῆς ὁρμῆς (Τ 358. θ 192 ..) Hom.

735 *ὑπορ[ρ]όφιοι· ὑπόστεγοι (Ι 640) A[161.[83]] Hom.

736 *ὑπορράπτεις λόγους· συντιθεῖς (Eur. Alc. 537) A[102]

737 ὑποσακίζειν· ὑπηθεῖν τῷ σάκκῳ. καὶ τὸ προ[σ]κόπτειν D

738 *ὑποσκελίσει· ἀπατήσει g[56]A[149]Br[139], χλευάσει vg[56]Br[139]

739 ὑπόσκοπον χέρα· Αἰσχύλος (fr. 339 R.). ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες, οὕτω κελεύει σχηματίσαι τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς Πᾶνας ποιοῦσι. σχῆμα δέ ἐστιν ὀρχηστικὸν ὁ σκοπός (Eupol. fr. 482 K.–A.) D

740 ὑπὸ σκήπτρῳ· ὑπὸ τῇ βασιλείᾳ (Ζ 159 ..) Hom.

741 ὕποσμος· ὀσφραινόμενος (Soph. fr. 314, 97 R.) D

742 *ὑποσμύχει· θλίβει, ἀνιᾷ, καταπονεῖ vg[2]A[68]Br[88], ἐκ μεταφορᾶς τῶν τραυμάτων (Greg. Nyss. in inscr. Psalm. 2, 6 [5, 89, 10]) A[68]

743 *ὑποσμύχεται· ὑποκαίεται (vg[2]Br[88])

744 ὑποσμύχουσα· ἔνδον ἐρεθίζουσα (Ephr. Syr. de record. mort. 3, 115 F Assem.)

745 *ὑπόσπονδος· σπονδὰς αἰτήσας A[81]

746 ὑποσ⟨σ⟩είουσι· κάτωθεν ἕλκουσιν (ι 385) Ap. S.

747 *ὑπόστα· ὑπόμενε vg[65]A[167]Br[147]

748 *ὑποστάθμη· τρυγία (A[117]), τρύξ (Plat. Phaed. 109 c) vg[1]A[67]Br[80]

749 ὑποσταίη· ὑπόσχοιτο (Ι 445) Hom.

750 ὑπόστασις· πρόσωπον

---

731 cf. Su υ 571 (Δ) **734** cf. Scholl. **735** cf. Schol. **737** cf. Ael. Dion. υ 13 **738** Zonar. 1785 **739** fin. Ph 524, 11 **740** cf. Schol. **743** cf. Zonar. 1784 (= K) **744** Σ υ 157 **746** Ap. S. 160, 32 **748** Su υ 582; cf. Σ υ 159; Phryn. ecl. 49 **749** = Schol. (EM 783, 43)

---

730 ὑποπῖπτον accent. Schm., sed cf. West, Hom. Il. 1, XXI **731** ⟨ε⟩ Alb., coll. gl. 797 **734** ῥοπῆς H: Mus., cf. gl. ρ 354 | v. etiam gl. 393 **735** ὑποῤῥόφιοι H: A; h. e. ὑπωρ- (Schm.), cf. gl. 798 **736** ὑπορράπτεις· λόγους (sine interpunct. insequ.) H: Mus., cf. ὑ. λογοις· [sic] A; Eur. ὑ. λόγον habet | συντιθείς H, συντιθεις A: accent. Hansen; συντίθης Mus. **737** ὑπωθεῖν H: Mus. | [σ] Heins. Vales. Salm. in HA 246, coll. gl. 506 (ubi v. adn.), test. **738** ὑποσκελήσει H: K **739** ὑποσκεπόνχερα H: Mus. contra ord. (Radt ad Aesch. [cf. etiam Kl. Schr. 357] imper. in le. vult et ci. ὑπερσχέθου χέρα, sed -σκοπ- magis requiritur et imper. extra citationem fuisse verisimile est | αἰσχῦλ(ος) H: accent. Mus. | Pears. 675 cft. gl. σ 1218; v. Borthwick Cl. Qu. n. s. 18, 1968, 49 **742** ὑποσμύγει H: K | καυμάτων Kust.; ἐκ μ. τῶν τρ. ad gl. 781 (Cyr. A[76]) pertinere putat Drachmann **744** ὑποσμυχοῦσα H: accent. Mus. | ἔνδον] ἐνδι- Σ; ἔνδον ex auctore acceptum esse censet Schm., cum et Ephr. et alii patres ἔνδον ὑποσμύχουσα iungant **746** ⟨σ⟩ ordo et Jens. Luc. 234

Ap. S. **751** ὑποσταχύοιτο· ὑπαύξοιτο ἀπὸ τοῦ στάχυος (υ 212)

752 *ὑποστειλάμενος· ὑποκρυψάμενος Br^{99}[vg^{22}A^{82}Σ]. φοβηθείς (Plat. ap. 24 a. Dem. 4, 51) g^{22}Σ

753 *ὑποστέλλεσθαι· ἀναδύεσθαι A^{72}(vg^{10}Σ). δολιεύεσθαι. ὑποκρίνεσθαι (vg^{10}A^{73}Σ)

754 ὑποστέλλεται· φοβεῖται. καὶ τὰ ὅμοια

755 ὑπόστερνον· ὑπογάστριον

LXX **756** *ὑπόστημα· πλῆθος (2. Regn. 23, 14) vg^{53}A^{145}Br^{136}Σ

757 ὑποστῆσαι· ὅταν τις ἐγκάθετον στήσῃ ἐπὶ τῷ ὠνήσασθαί τι

LXX **758** ὑποστήσεται· ὑπομενεῖ (Psalm. 129, 3)

Hom. **759** ὑποστήτω· ὑποταγήτω, εἰξάτω, παραχωρησάτω (Ι 160)

N.T. **760** *ὑποστολή· δειλία, ⌊φυγή (Ep. Hebr. 10, 39) (vg^{46}A^{131}Br^{122}Σ)

Hom. **761** †ὑποστρέσαι†· ἀποφυγεῖν διὰ δέος (Η 217)

762 ὑπόστροφον· ἀφιγμένον, ὑποστρέφοντα

763 *ὑπόστρωμα· περίστρωμα A^{133}

Hom. **764** ὑπόσχε[τ]ο· ὑπόσχου, ἐπαγγέλλου (Α 514)

765 *ὑποσχεῖν· ὑποβαλεῖν A^{94}Σ[g^{34}Br^{111}], δοῦναι

766 *ὑποσχέσεις· ἐπαγγελίαι A^{95}(Br^{209})

Hom. **767** *ὑπόσχωμαι· ὑποβάλωμαι (A^{85}Σ), ἐπαγγέλλωμαι (Χ 114)

Hom. **768** ὑποσχών· τὰ αὐτά (Ε 269)

768b *ὑποτάβλων· ὑπεξουσίαν A^{128}

D **769** ὑποτέτροφεν· ὑπέτρεφεν (Nic. al. 589)

D **770** ὑποτίθεται· συμβουλεύει

771 *ὑποτιμήσεως· προφάσεως A^{116}

LXX **772** *ὑποτίτθια· θηλάζοντα vg^{57}A^{151}Br^{140}, γαλουχούμενα [vg^{57}A^{151}Br^{140}] παιδία (Hos. 14, 1) A^{151}

773 *ὑποτονθορύζει· γογγύζει [vg^{45}A^{127}Br^{258}]

---

751 Ap. S. 159, 27 (cum Apion. fr. 144 N.); cf. Schol.; Schol. Ap. Rh. 1, 972a **752** = Σ υ 160 **753** Σ υ 161 **754** cf. Cyr.vg^{63}A^{159}Br^{146} ὑ.· ὑποπτήσσει, ὑποσιωπᾷ **756** = Σ υ 162 **759** Schol. (EM 783, 52); Ap. S. 160, 24; Su υ 594 **760** Σ υ 163 **761** Schol. **763** Moer. 211, 8 [υ 2 H.] **764** Schol.; cf. EM 783, 47 **765** Σ υ 166; Schol. F Thuc. 7, 21, 3 **767** Σ υ 167 **768** Schol. **770** EM 782, 27 **772** gl. Proph.

---

751 τοῦ] τῆς H: Mus. **752** ὑποκρυψάμενος H = vBr; ἀπο- gA (eadem v. l. intra Σ) **753** ὑποστέλεισθαι H = A: Schm., cf. vg; possis etiam ὑποστελεῖσθε (et -εσθε ter in expl.) ad Iob 13, 8 (quem locum cft. Ernesti Gl. sacr. 274) **755** ὑ om. rubr. in initio versus, add. Mus. **760** φυγή] φρίκη possis, cf. Cyr. in xii proph. 1, 393, 21 τὴν ὑποστολήν, ἤτοι τὴν εἰς τοῦτο δειλίαν, ἣν καὶ τῷ τῆς φρίκης ὀνόματι καταδηλοῖ **761** h. e. ὑποτρέσαι (Mus.) | ὑποφυγεῖν Schol. **764** [τ] Mus., cf. Hansen ad gl. π 807 **765** ὑπολαβεῖν H = (g απο-)A Σ Schol.: (Br ἀπο-) Arcer. Kust., cf. gl. 767 **767** ὑπόσχομαι H: Mus., cf. A Σ | ὑποβάλλομαι H: Mus., cf. A Σ | ἐπαγγέλλομαι H: Mus.; ft. ἐπαγγείλωμαι, nisi hoc verbum additum est postquam le. corruptum erat **768b** gl. totam del. Mus. **769** ὑπέτρεφεν] ὑπέτροφεν H: Alb. **770** Alb. cft. gll. 634. 636. 638 **772** γαλακτοτροφούμενα K **773** ὑπογογγύζει K

774 *ὑποτοπάσαι· ὑπολαβεῖν (g^{8}), ὑπονοεῖν (vg^{8}A^{70}Br^{89})
775 *ὑποτοπήσομεν· ὑπονοήσομεν (Cyr. in Ioh. 1, 377, 19) (A^{87})
776 *ὑποτρέχοντες· ὑπεισερχόμενοι, σπεύδοντες A^{171}
777 *ὑπότριμμα· ἐκ φοίνικος καὶ μέλιτος καὶ κυμίνου καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων ἔργον (Ar. Eccl. 292) vg^{37}A^{115}Br^{115}Σ
778 ὑποτρύζει· ὑποβάλ⟨λ⟩ει. ὑποψιθυρίζει. γογγύζει
779 *ὑπότροπον· ὑποστρέφο⟨ν⟩τα g$^{post\ υπ12}$, ἐπανελθόντα ἐκ δευτέρου (Z 501 . .) Ap. S.
780 *ὑπότροπος· ἐξ ὑποστροφῆς (Z 367 . .) A^{113}Σ Hom.
781 *ὕπουλος· ὕποπτος A^{76}, δόλιος vg^{17}A^{76}Br^{97}Σ, ὑποκριτής (Cratin. fr. 498 K.–A.?) A^{76}, ὀλέθριος, ἀσυμφανής. ὕπο⟨υ⟩λα δὲ λέγεται τὰ μὴ φανερὰ τῷ ὀφθαλμῷ ἕλκη (Hippocr. medic. 11 [9, 216, 14 L. = CMG 1, 1, 1, 23, 30]) K+D
782 *ὑπουργεῖ· ὑπηρετεῖ (Soph. Phil. 53?) vg^{18}A^{77}Br^{94}
783 *ὕπουρα· ὑπὸ τὰ ὄρη (vg^{20}A^{79}Br^{96}Σ)
784 ὑποφαίνει· φανεροῖ, δεικνύει
785 *ὑποφαύσεις· εἰς θεωρίας (Ezech. 41, 16) A^{153} LXX
786 *ὑποφέρει· ὑπομένει (Prov. 6, 33 . ., 1. Ep. Petr. 2, 19) A^{157} LXX N.T.
787 ὑποφέρονται· ὑποβάλλονται
788 *ὑποφῆται· μάντεις, ⌊προφῆται vg^{35}Br^{169}Σ, ἱερεῖς vg^{35}A^{99}Br^{169}Σ, διερμηνευταί, ⌊χρησμολόγοι (Π 235) g^{35}Σ Hom.
789 ὑποφήτορες· ὑποτεταγμένοι (Ap. Rh. 1, 22) D
790 ὑποφθάς· προφθάσας (H 144) Hom.
791 ὑποφθαμένη· προφθάσασα (ο 171) Hom.
792 *ὑπόφορος· ὑπὸ τέλος A^{141}Σ(vg^{40}Br^{117}), ὑπὸ κῖνσον g^{40}A^{141}Br^{117}Σ, ὑπεύθυνος g^{40}A^{120}Br^{117}Σ
793 ὑποφωνῆσαι· ὑποδεῖξαι
794 Ὑποχαλκίς· ἡ ὑπὸ Ὁμήρου (B 537 . .) Χαλκὶς διὰ τὸ κεῖσθαι ὑπό τι ὄρος

---

774 cf. EM 784, 6 **775** cf. Σ υ 173 **777** Σ υ 174 **779** Ap. S. 159, 35 **780** = Σ υ 175 = Schol. **781** cf. Σ υ 178 **783** Σ υ 179 **787** Σ υ 180 **788** Σ υ 181; cf. Schol.; Poll. 1, 14 **790** = Schol. (EM 792, 28); cf. Σ υ 182; Ap. S. 160, 7 **792** Σ υ 183

---

777 φοινίκων K Σ | κυμίνων ABr **778** ὑποβάλει H: Mus.; ὑπολαλεῖ Ruhnk., sed v. LSJ s. v. ὑποβάλλω III | nov. gl. ὑποψιθυρίζει H: contin. Alb. | Alb. cft. gl. τ 1553 **779** ὑποτρόπον H: accent. Alb. tacite | ὑποστροφότα H (ὑπεστρ- Mus.): g | β′ H: expl. Mus. **780** ἐξαποστροφῆς H, cf. A Σ: Kuhn. Pollux 1706, p. 107 not. 65 = Schol. **781** ὑπόλα H: Mus. | τῶν ὀφθαλμῶν H: HSt. **782** Alb. cft. gl. π 3919 **783** ὕπουρα] spatium unius litterae et πούρα H (ὑ a rubr. omissam add. et accent. Mus.), ὑπουριαι A, ὑπ᾽ οὔρει vgBrΣ; an h. e. ὑπώρειαι (v. gl. 797)? | τα ὑπο τα ορη A; τῷ ὄρει vgBr **785** ὑποφαίσεις H: A (ci. Toup 4, 16) **789** v. l.: gl. 263 **792** ὑποτελής vgBr | κῖνσον H, cf. gll. κ 2520 (ubi legend. κίνσος). 2742 et Σ(APhEM)] κῆνσον K et Σ(BSu) **794** ὑποχαλκὲς H: Mus. | Homeri Chalcis est in Euboea (cf. Schol. et gl. χ 94); non igitur ad rem St. Byz. 651, 13 Ὑ.· πόλις Αἰτωλίας, quem citat Schm.

LXX+Hom. **795** *ὑπώπια· τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς οἰδήματα [vg^{1}A^{4}Br^{150}Σ]. ⌊ἀπὸ μέρους⌋ δὲ ὅλην ⌊τὴν ὄψιν g^{1}Σ δηλοῖ (Μ 463). καὶ ⌊τὰ πελιώματα (Prov. 20, 30) [vg^{1}Br^{150}Σ]

D **796** ὑπωπίς· ἡ θαψία

Hom. **797** ὑπώρ⟨ε⟩ια· τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους (Υ 218)

D **798** ὑπωρόφιον· ὑπόστεγον (Ap. Rh. 3, 293 . .)

799 †ὑπῶς†· ἀρτίως

Hom. **800** †ὑρεῖ†· φοβεῖται (Λ 554)

D **801** ὑράξ· μίγδην, ἀναμίξ

D **802** ὑρειγαλέον· διερρωγός

Hom. **803** Ὑρία· πόλις Βοιωτίας (Β 496)

804 ὑριατόμος· ὁ τὰ κηρία τέμνων τῶν μελισσῶν

D **805** ὕριγγα· πτύον. Σαλαμίνιοι

D **806** ὑρίσιδα· σπυρίδιον, σπυρίς

D **807** ὑρισ[σ]ός· φορμός (Ar. fr. 581, 5 K.–A.)

Hom. **808** Ὑρμίνη· πόλις (Β 616)

D **809** ὕρον· σμῆνος. Κρῆτες. †ἥσυχον†

D **810** Ὑρράδιος· ἀπό τινος τῶν προγόνων, ἄδοξος, ἢ εἰκαῖος. Ὕρρα παιδίον (Callim. ep. 1, 2)

811 ὕρραχα· πρίσχη

812 ὑρρώφθαι· φληναφᾶν

---

795 Σ υ 190; gl. Prov.; cf. Schol. **796** cf. Diosc. mat. med. 4, 153 **797** Schol.; Ap. S. 160, 16 **798** = EM 784, 51; cf. Σ υ 156 **800** Schol. **801** Theogn. can. 130 (p. 23, 22 C.) **802** Theogn. can. 130 (p. 23, 20. 23 C.)? **805** Theogn. can. 130 (p. 23, 20 C.) (ὕρ⟨ιγ⟩γα Schm. Qu. Hes. p. C) **806** Theogn. can. 130 (p. 23, 23 C.) (Zonar. 1787); Ph 634, 4 **807** cf. Theogn. can. 130 (p. 23, 20–1 C.); Phryn. praep. soph. 116, 4 **808** Theogn. can. 130 (p. 23, 21 C.); Strab. 8, 3, 9 p. 341, 19 C.; St. Byz. 652, 12 **809** Theogn. can. 130 (p. 23, 22 C.)? **810** Theogn. can. 130 (p. 23, 21 C.; προγονικόν cod. teste Schneider Bodl., ut ci. Lehrs); D. Thr. 26, 3 Uhl. cum Schol. p. 368, 13 Hilg.; Su υ 663 (Δ)

---

797 ὑπώρ.α H, incertum utrum ι̣ (Schow) an ε̣ (Latte): Mus. **798** cf. gl. 735 **799** h.e. ὑγιῶς (Schm., coll. gl. α 7527; Π < ΓΙ) **800** h.e. τρεῖ (Ruhnk. ep. crit. 2, 19) **801** ὕρραξ Theogn. (forma Aeolica teste Lob. Paral. 77 not. 10) **802** ὑρειγάλεον H: accent. Mus. (qui ὑρωγ-); h.e. ϝρειγαλέον (Hansen; Boeotice pro ϝρηγ- [cf. gl. τ 1314] = ῥωγ- [gl. ρ 555; Β 417]; ϝ primus agnovit Valck. ep. ad Röver lxvii). ap. Theogn., ubi cod. ὑρράπλεα· ῥηγαλέα, Schm. Qu. Hes. p. C ci. ὑρειγαλέα, sed melius ὑραγαλέα, cf. gl. τ 1224 **804** Schm. cft. gl. 809 **805** ὕργα Theogn. ὕριγγα Cyprice pro σύριγγα censet Schm. KZ 9, 1860, 367 (et sic Thumb 2, 162 [16a]); πτύον = $^1/_2$ δίπτυον (gl. δ 1955), i.e. $^1/_4$ medimnum, censet Bechtel 1, 453; sed quomodo σῦριγξ i.q. πτύον esse possit, explicari nequit **806** ὕρραδα Theogn., ὑρρίδα Zonar. Schm. (post Voss.) censet lectionem H contaminationem esse lemmatum ὑρίδα et ὑρίς **807** ὑρίσσος H, ὑρισσός Theogn.: Schm. **809** Bechtel 2, 793. R. A. Brown Evidence for Pre-Greek Speech on Crete 89 | ὕρους· σίμβλον Theogn. (ὕρου· σίμβλου Schm. Qu. Hes. p. C) | ἥσυχον] ἢ συχνόν Schm.; ἢ σίμβλον Latte, coll. Theogn. **810** spatium unius litterae et ὑρράδιος H (pro spatio et ῥράδιος): rubr. et Mus. | nov. gl. ὕρρα ut vid. H (agn. Hansen): contin. Mus. | nomen proprium agn. Sop. Palm.; spir. len. bis Schm. | Lob. (cit. ad gl. 801) cft. gl. σ 2786 **812** σ⟩υρραφθεῖν ci. Schm., coll. gl. σ 232

813 ὑρτακός· ὄστρεον

814 ὑρτάνα· ἀπομάχυτρας

815 ὑρτήρ· πλυνεύς

816 ὕρχας· ἄμφωτον κεράμιον, καὶ βικῶδες τὸ εἶδος (Ar. fr. 435 K.–A.) D

817 ὕρχη· ἐφ᾽ ἧς τὰ φορτία φέρουσιν οἱ ναῦται

818 *ὗς· χοῖρος vg^{1}A^{10}Br^{152}Σ, ἢ ⌊σῦς (N 471) vg^{1}. καὶ ἰχθύς (Archestr. SH fr. 153, 1) K+D

819 ὗς· ἄλειφα βοῦς· οἱ γὰρ Σκύθαι ἀλείμ⟨μ⟩ατι χρῶνται ὑ⟨εί⟩ῳ καὶ μοσχ⟨ε⟩ίῳ στέατι D

820 ὕσας· βρέξας (Greg. Naz. c. 1, 1, 38, 3 [37, 522, 2 M.]) Greg.Naz.

821 ὕσγινον· βάμ⟨μ⟩α τι (Nic. ther. 511) D

822 ὕσδοι· ὄζοι, κλάδοι (Sapph. fr. 2, 5 V.) D

823 ὗσαι· βρέξαι (Hdt. 1, 87, 2 . .) D

824 †ὕσειμι†· ἐκεῖ βαδίζω D

825 ὗς ἐκώμασε· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκόσμως τι ποιούντων Prov.

826 *ὑσθλός· σαλός, ⌊φλύαρος [g^{υθ1}A^{υθ6}]

827 ὕσκλοι· ἀγκύλαι, βρόχοι, οὓς ἡμεῖς ὕσκλους τῶν ὑποδημάτων καὶ τὰς λέγνας τῶν ἱματίων

828 ὑσκυθά· ὑὸς ἀφόδευμα

829 ὑσκίνιοι· ὑσκάνιοι

830 ὑσμῆθες· οὐσίαι

831 *ὑσμίνας· μάχας (B 40 . .) A^{11} Hom.

832 *ὑσμίνη· μάχη g^{9}Br^{189}. παράταξις. ταραχή. σύνοδος (Δ 462 . .) Hom.

---

816 cf. Ph 634, 3; Su υ 669 (le. tantum); Poll. 6, 14; Schol. Ar. Vesp. 676a **817** cf. Theogn. can. 130 (p. 23, 24 C.) (ὕρχαι Schm. l. l. ad gl. 805) **818** Σ υ 194; Hdn. epim. 141 Boiss.; ad ‘piscis’ cf. Athen. 7, 302d **819** Theogn. can. 132 (p. 24, 5 C.) **820** = Σ υ 195 **821** cf. Su υ 691 **822** Theogn. can. 132 (p. 24, 7 C.) (ὕσδοι· ὄζοι Schm. l. l. ad gl. 805, p. CI); Plan. in Hermog. 2, 4 (5, 534, 4 W.) (cft. Neri Eikasm. 12, 2001, 17 n. 28) **825** = Prov. Bodl. 919; Diogen. 8, 60 (Su κ 2258); Theogn. can. 132 (p. 24, 6 C.) **827** Theogn. can. 132 (p. 24, 7 C.) (ἀγκύλαι Schm. l. l. ad gl. 805, p. CI); cf. Phryn. praep. soph. 25, 21; Poll. 7, 80 **831** Schol. **832** Hdn. epim. 141 Boiss.; Theogn. can. 132 (p. 24, 7 C.); Σ υ 196

---

814 ὑρχάνη Lob. Prol. 175 not. 3 | πῶμα χύτρας Mus.; ἀπομάκτρας Schm. **816** υρχας H (accent. et spir. legi non possunt); ὕρχας Ald., spir. len. Voss. | ἀμφωτῶν κεραμίων H: Ald. | τὸ] τὶ H: Heins. **817** ὑρχή H: spir. len. et accent. Voss., cf. Ep. Hom. υ 42 Dyck **818** spatium unius litterae et ὗς H (pro spatio et ς): rubr. et Mus. | Hansen cft. gl. σ 2797 **819** ἀλείφα H: accent. Mus. (qui etiam ρ add. ut fiat ἄλειφαρ, cf. West ad Hes. th. 553) | βοῦς] ὑός Voss. ὑὸς καὶ βοός Heins. | σκῦθαι H: accent. Schm. | ⟨μ⟩ Mus. | ὑῶ H: Mus. | ⟨ε⟩ Mus. **821** ὑσγινὸν H: accent. Schm. | ⟨μ⟩ Mus. **822** ὑοδοὶ H: ordo et Guyet **823** ὗσε poscit ordo **824** le. videtur esse ὗς (vel ὓς vel ὒς) εἶμι (Pears. 676), quamquam ὗς alibi Dorice pro οἷ, non ἐκεῖ(σε). alii aliter **825** ὗς in initio versus H per errorem (pro spatio et ς): rubr. et Mus. | ἐκώμασα H (errat Schm.): Mus. = testt. **826** h. e. ὕθλος (G., cf. K [ὕθλοι A ὕθλους vg]) **827** ὑσκλοὺς H: accent. Mus. | λάγνας H: Salm.; cf. gl. ω 84 | cf. Chantr. Dict. **829** ὕσκανοι· σύσκηνοι ci. Schm.; melius ὑσκάνιοι· συσκήνιοι **830** ὑσμῖθες ci. Schm., cf. Schwyzer Gr. 1, 510 (2) **831** ὑσμήνας H: A **832** ὑσμήνη H = g: Br

833 ὑσόν· τὸ ὅσον. [βοὸς σὺν ἀρότρῳ συνανα⟨σ⟩τροφή]
834 *ὕσπληξ· βαλβίς A^{12}. μύωψ, ὁ πλήσσων τοὺς βόας vg^{3}A^{13}Br^{155}Σ καὶ παγὶς λύκων
835 ὕσπληγα· τὸ ῥόπτρον τῆς σφραγῖδος
K+D **836** *ὕσπληξ· ἄφεσις, ⌊ἀφετηρία. πάγη [A^{12}Br^{188}Σ]. πάσσαλος, καὶ ὁ κεράτινος κρίκος
837 ὑσπολεῖν· συβωτεῖν
D **838** ὕσσακος· ὑστακός
D **839** ὕσταξ· πάσσαλος κεράτινος
D **840** Ὑσσέλινον· τὸ νῦν Ἀραχναῖον ὄρος ἐν Ἄργει καλούμενον
LXX N.T. **841** ὕσ⟨σ⟩ωπος· βοτάνη σμήχουσα (Lev. 14, 4 .. Ev. Ioh. 19, 29) A^{14}Br^{156}(g^{6})
D **842** ὑστάδα· ἡ δασεῖα ἄμπελος
843 ὑστακητεῖ· φενακίζει
844 ὑσταλωπιᾷ· νυστάζει
D **845** ὑστάς· π[λ]αστὰς ἀμπέλων
Hom. **846** ὕστατα· ἔσχατα (Α 232 ..)
Hom. **847** *ὕστατον· ἔσχατον (vg^{4}Br^{157}Σ), τελευταῖον (Ε 703) (vg^{4}A^{16}Br^{157}Σ)
D **848** ὑστέρα· μήτρα
LXX **849** *ὑστεροβουλία· μετάνοια g^{8}(v^{7}A^{18}Br^{158}), μετάμελος [v^{7}g^{8}Br^{158}], ἡ ἐσχάτη βουλή (Prov. 31, 3)
D **850** ὕστερον· ἧσσον, ἧττον, ἔσχατον (Soph. Ant. 746)
851 *ὑστερόπους· ὕστερον ἐρχόμενος (Ar. Lys. 326) A^{17}

---

834 Σ υ 197 **836** cf. Σ υ 197; Poll. 3, 147; Scholl. Ar. Lys. 1000b. Luc. 43, 29. Theocr. 8, 58a | πάσσαλος … κρίκος] cf. Theogn. can. 132 (p. 24, 7–8 C.); Schol. Plat. Phaedr. (100) 254e **838–9** cf. Ph 634, 7 (EM 785, 7); Theogn. can. 132 (p. 24, 9 C.) **840** Theogn. can. 132 (p. 24, 9 C.); Su υ 687; Paus. perieg. 2, 25, 10 **844** cf. Paus. ν 3 (ubi Erbse perperam dicit 'He. s. νυκταλωπιᾶν') **847** Σ υ 198 (= vgBr. Schol. ι 444); EM 785, 10 **848** EM 785, 23 **851** Schol. Ar.

---

833 ο⟩ὖσον· τὸ ο⟨ἶ⟩σον Schm. (οὖσον Alex. Aet. fr. 3, 21 Pow. οὖσα Lycophr. 20. gl. ο 1871. coniect. in Antim. fr. 57, 2 W. = 68, 2 M.; οἶσον gl. ο 402. Orion. 123, 14 [Philox. fr. 573*]) | cett. aliena, sed quo attineant incertum (nec βουλυτόν [Schm.] nec βουστροφηδόν [Sop.] placet) **834** ὑσπλὴξ H: accent. Mus. | cf. gl. 836 **835** ὑσπλῆγα H: accent. Mus. (qui etiam -γγ- sine causa) | τῆς παγίδος Salm.; Toup. 3, 337 cft. Theocr. 8, 58 cum Schol. **836** ὕσπληγξ Mus. sine causa | ἀφεστήριον H: A | πάγη] τῇ γῇ H: A | κρικός H: accent. Mus. **837** spatium unius litterae et ὑσπολεῖν H (pro spatio et σπολεῖν): rubr. **839** contin. H: nov. gl. Schm. **840** Ὑσσέλειον Theogn.; Ὑστέλλειον Su; †σάπυς ἐλάτων† Paus. cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 36 **841** ὕσωπος H: K | τοτάνη H: K | cf. J. André, Notes de lex. botan. gr. (1958) 167; ft. vox Semitica (cf. Hebr. *'ōzob*, H. Lewy Die semit. Fremdw. in Griech. 1895, 38) **842** ὑστάς Mus. (Alb. cft. gl. 845); σ⟩υστάς Lob. Paral. 79, ft. melius ξ⟩, cf. gl. ξ 193 et Kassel–Austin ad Ar. fr. 749, nisi forma Cypria (LSJ) **844** h.e. ν⟩υκταλωπιᾷ (L. Dind. 5, 1589b) **845** ὑστάς] v. ad gl. 842 | [λ] Perg. cf. gl. π 1083 **847** ἐσχάτιον H: Biel., coll. K (ἐσχάτιος verb. poeticum quod in explicatione Hesychiana displicet) **849** μεταμέλεια(ν) vgBr

852 ὑστερόποτμος· ᾧ ζῶντι ὁ τάφος ὡ⟨ς⟩ τεθνηκότι γέγονεν. ἄλλοι τὸν δεύτερον γάμον D
853 ὑστιακκός· ποτήριον ποιόν. Ἰταλιῶται (Rhinth. fr. 3, 1 K.–A.) D
854 ὑστρία· κωλεός
855 ὕστριξ· ζῷον ὀστρακόδερμον, ἐνάλιον, βρώ⟨σι⟩μον
856 ὑστριχίς· μάστιξ πεπλεγμένη ἐξ ὑείων τριχῶν (Ar. Pac. 746) D
857 *ὕστρος· γαστήρ [A15]
858 ὗς ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται· παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων (Dinoloch. fr. 14 K.–A.) Prov.
859 ὑσωπίς· ἡ σάμψυχος D
860 ὑτθόν· τὸ πυρίεφθον D
861 ὕφα⟨ι⟩μον· αἱματῶδες (Men. Epitr. 580 = 900. Greg. Naz. c. 1, 2, 25, 94 [37, 820, 3 M.]) D/Greg.Naz.
862 *ὑφαίνει· κατασκευάζει (ο 517) (g1vgυφε10) Hom.
863 †ὑφαίαρ†· τὸ ἐπιφυόμενον ταῖς πεύκαις καὶ ἐλάταις D
864 ὑφαίρεσις· μείωσις, στέρησις
865 †ὑφαγωρή· μεγαληγόρως†
866 †ὑφαῖς†· ἡ ᾤα, λῶμα. φυλακή
867 ὑφαιρέτρια· μαῖα
868 *ὑφάλοις· τοῖς ὑποκάτω τῆς θαλάσσης vg2Br254[A4]
869 ὕφαλος φάτις· ἡ κρυφ⟨ί⟩α Prov.
870 ὑφαιρῶ· μειῶ

---

852 Plut. qu. Rom. 264e–265a **855** Hdt. 4, 192, 2 **856** Schol. Ar. (Su υ 693); Σ''' (Ph 634, 13. EM 785, 25); Poll. 2, 24; Theogn. can. 132 (p. 24, 9 C.); Eust. ad Dion. perieget. 121 **858** Prov. Bodl. 918. 920 [= App. Prov. 5, 9] (ὗς ὑπὲρ ὅπλον); Paus. υ 16 (Σ'' [Ph 634, 15. Su υ 694]) **859** Schol. Nic. ther. 872a **860** Theogn. can. 103 (p. 18, 17 C.). 133 (p. 24, 15 C.)? **862** Schol. (P. Ant.) Callim. h. Ap. 57; Schol. I 93; EM 785, 32; Su υ 704 **869** Prov. Bodl. 921; Σ'' (Ph 634, 22. Su υ 697)

---

852 ὑστεροπότμος H: accent. Mus. | ὡς] ὧ H: Schm.; οὐ Mus. | δέντερον H (leg. Latte): Ald. | δευτερόγαμον L. Dind. 2, 1021 d | Sop. cft. gl. δ 746 **855** βρῶμον (accent. incert.) H: Mus. | confusionem lexicographi expl. Palm.: cum ὕστριχα i. q. ἐχῖνον χερσαῖον esse legisset (cf. Su υ 692 [?Δ]), etiam i. q. ἐχῖνον θαλάττιον esse opinatus est **858** ὗς· ὑπὸ ῥόπαλον. H: interpunct. del. Schr. (post ὗς) et Ald. (post ῥόπαλον) | ἐμβαλλόντων H (errat Schow) **859** ὕσσωπος ci. Alb. contra ordinem (σ/σσ frequens variatio, -ις alibi non reperitur; v. LSJ s. v. ὕσσωπος) **860** ὑτθόν] formam dialecticam [Boeoticam?] pro ὑστόν (Lat. ustum) esse censet Curtius Curt. Stud. 4, 1871, 202, coll. gl. β 1350; cf. etiam Schwyzer Gr. 1, 216 | πυρέφθιον H: Pears. 677 **861** ⟨ι⟩ Mus. **863** h. e. ὕφεαρ (Mus.; Theophr. c. pl. 2, 17, 1. [Ἀρκάδες, cf. Bechtel 1, 395]) | ἐλάτταις H: Mus. **865** v. l. gl. 920 (Hansen) **866** ὑφή Mus.; notand. tamen plur. ὑφαί saepius reperiri, ὑφαῖς Eur. IT 814, Greg. Naz. c. 1, 2, 10, 263 [37, 699, 4 M.] | σῶμα H: Guyet | φυλακή ineptum videtur, ft. correctio est lemmatis, ipsa postea corrupta **868** ὑφάλοις] haec forma plerumque fem. cum πέτραις (sic A), masc. cum τόποις Heliod. Aeth. 5, 17, 5, cum ἕρμασι Dion. Hal. ant. Rom. 1, 52, 3. al., nomen Basil. spir. sanct. 30, 77. Ioh. Chrys. ad Theodor. laps. 2, 5 (47, 315, 4 M.) **869** ὑφαλοσφατὶς H: Heins. | κρύφα H: Σ''

LXX **871** ὕφασμα· ἱστός τις (Exod. 28, 8 . .)
872 †ὑφαύχην· μεγαλαύχην†
873 *ὑφιείς· ὑπενδούς vg^{7}g^{υφω3}
874 ὑφ[ε]ίενται· παρομολογοῦσιν
875 *ὑφειμένος· ἐνδεδομένος Σ(vg^{υφι6}), κεχαλασμένος (Br^{202}), ἠλαττωμένος
D **876** ὑφάψαι· ἐμπρῆσαι. [ὑφᾶται.] ᾿Αμερίας
Eur. **877** ὑφεῖτο· ὑπεβάλλετο (Eur. Phoen. 31)
878 ὕφεκτον· ὁ λέβης
879 *ὑφέλκεται· προτρέπεται Br^{218}
880 ὑφέν· ἅμα, ὁμοῦ. καὶ πάθος προσῳδιῶν
Hom. **881** *ὑφέντες· χαλάσαντες vg^{7}A^{19}Br^{162}. ὑφελόντες (A 434)
LXX **882** *ὑφείλατο· ἐπῆρεν, ἐκούφισεν (Iob 21, 18 . .) vg^{υφι3}A^{16}Br^{161}
883 *ὑφεξαίρειν· ὑφαιρεῖν vg^{2}A^{13}[Br^{219}], ἐπαίρειν (Ephr. Syr. de abst. ab omni consuet. 3, 68A Assem. -εῖν) A^{13}
884 *ὑφεξαιρομένου· ἐπαιρομένου A^{17}
885 *ὑφέξει· παραστήσει Br^{223}
886 *ὑφέξελε· ἔπαρον vg^{5}A^{18}Br^{259}
Eur. **887** ὑφέξω· δώσω (Eur. Hec. 1253 . .)
888 *ὑφέσει· ὑποκαταβάσει vg^{9}(Br^{163})
889 *ὕφεσις· ὑπένδοσις A^{20}[g^{8}Br^{163}], ταπείνωσις (vg^{1}A^{12}), ἐλάττωσις g^{8}Σ, χάλασις (Cyr. Glaph. in Pent. 69, 629A M.)
890 ὑφεσμούς· συμποδισμούς
891 *ὑφεστάναι· εἶναι, ὑπάρχειν vg^{3}A^{14}Br^{159}
892 ὑφεστώς· ὀχετός
893 *ὑφεστώς· ἐνυπόστατος Σ(vg^{4}A^{15}Br^{160}), ὑποκείμενος (vg^{4}A^{15}Br^{160})

---

873 = Zonar. 1790 **875** Σ υ 202 **876** Poll. 9, 155 **877** Schol. Eur. **880** Zonar. 1789; Suppl. artis Dionysianae p. 106, 4. 107, 5 Uhl. (ὑφέν est unum trium παθῶν, quae unam classem τῶν προσῳδιῶν constituunt) **881** Schol. **883** Zonar. 1790 **886** = E. Gud. 546, 37 **889** Σ υ 203 **893** Σ υ 204

---

872 v.l. gl. 922 | utrum H hic ὑφαύχην an ὑφαύλην praebeat, incertum (hoc Latte) **873** ‘ordo poscit ὑφειείς, h.e. ὑφείς’ Schm., qui malit ὑφεῖσ(α)· ὑπενδοῦσ(α) ad Eur. Med. 24 c. Schol. **874** [ε] Mus. | παρ-] α corr. Mus.; id quod H scripsit (litteram minutam) legi nequit **875** ἐνδεδομένος H = K (-ως v)] ἐνδιδόμενος Σ | ἐλαττωμένος H: Mus. | Hansen cft. gl. 899 | v.l.: gl. 905 **876** le. ὑφαίνει H: Faehsius | ὑφᾶται] h.e. ὑφάψαι = correctio lemmatis (Cunningham post Schm., qui ἀφαῦαι ci., vix recte) | ᾿Αμερίας] v. Hansen ad gl. π 2141; Degani Mac. Gl. no. 145 **878** ‘Non liquet’ Schm. **879** an h.e. ἐφέλκεται? (Thes. 8, 533 c; π 294 . .; notand. etiam ἐφέλκ., προτρ. in expl. lemmatis ἐνάγει, Cyr. vg^{8}A^{59} = Σ ε 365) **882** de forma ὑφείλατο (ὑφείλετο Br) v. Hansen ad gl. π 3403 | ἐκούφησεν H = v: gA **883** sic scr. et accent. H = K; ὑπ- ὑφ- et -αίρειν -αιρεῖν adeo hic et alibi confunduntur ut haud tuto ad normam corrigas | ἐπαίρειν H = A, Zonar.] ἐξαίρειν Toll., sed cf. gll. 884. 886 **884** ὑφεξαιρουμενου A; cf. ad gl. 883 **886** ὑφέξελαι H: K **888** ὑφέξει H: ordo et K **893** ὑφεστὸς H = vA: gBr Σ (expl. -ον, -ον K)

894 ὑφεττόν· ὑπομονητόν D
895 *ὑφήγησις· ἐξήγησις A^{2}
896 ὑφήμενος· καθήμενος, ταπεινός (Greg. Naz. c. 2, 2, 5, 244 [37, 1539, 6 M.]) Greg.Naz.
897 ὑφῆναι· κατασκευάσαι (Ar. Lys. 586) D
898 ὑφηνίοχος· ἡνίοχος (Ζ 19) Hom.
899 *ὑφιεμένον· ἐνδιδόμενον A^{13}, τεταπεινωμένον
900 *ὑφιζάνει· ἐλαττοῦται Br^{229}Σ, ὑποκάθηται Br^{229}(vg^{5})[Σ], ὑφίεται
901 *ὑφιζάνοντι· ὑποκαθημένῳ (Cyr. Glaph. in Pent. 69, 545B M.) $vg^{11}A^{16}$
902 *ὑφίησιν· ὑποχαλᾷ[ν] $vg^{10}A^{12}$ Br^{260}, ἐλαττοῖ[ν], μειοῖ[ν] $vg^{10}A^{12}$
903 *ὑφιστάς· ὑποτιθείς $vg^{8}A^{14}$Σ
904 *ὑφίσταται· ὑπομένει (Prov. 13, 8) Br^{221}(vg^{2}) LXX
905 *†ὑφ.μένως†· ἐνδεδομένως $A^{υφι15}$
906 ὑφορᾷ· φοβεῖται
907 ὑφόριον· ὕποπτον
908 ὑφόλμιον· μέρος τι τοῦ αὐλοῦ πρὸς τῷ στόματι ἢ αἱ γλωττίδες (Pherecr. fr. 276 K.–A.). καὶ ὑπόθεμά τι D
909 ὑφόρ⟨μιον⟩· χρυσοῦν κοσμάριον Att.
910 *ὑφορώμενος· ὑποβλεπόμενος $vg^{1}Br^{165}$, φοβούμενος, ὑπονοῶν (2. Macc. 7, 24) $vg^{1}A^{3}Br^{165}$ LXX
911 ὑφόωσι[ο]ν· ὑφαίνουσιν (η 105) Hom.
912 ὕφυδρ[ο]ον· ὑποβρύχιον (Strab. 4, 1, 6, p. 182, 5 C.) D
913 ὑφ᾽ οὗ· παρ᾽ οὗ
914 ὑφ᾽ ᾧ· ἐν ᾧ
915 *ὑφ᾽ ὧν· ὑπὸ τῶν $v^{1}A^{5}Br^{166}$[g^{1}]
916 ὑφοραθείην· φοβηθείην
917 ὑφορᾶσθαι· διανοεῖσθαι

---

895 Poll. 4, 42 **897** Su υ 725 (Δ) **898** Schol.; Σ υ 206 **899** Σ υ 207 **900** Σ υ 209 **901** = Zonar. 1790 **903** Σ υ 210 **908** 1) μέρος αὐλοῦ Poll. 4, 70; Arcad. 188 2) ὑπόθεμα cf. Poll. 10, 114 (ὑπόθημα, cit. Ar. fr. 65 K.–A.) **909** Paus. υ 17 **911** = Schol. = Su υ 737 (Δ) **912** Poll. 1, 187

---

894 Cretice pro ὑφεκτόν, cf. gll. δ 2060. ε 6656. Bechtel 2, 707 **896** ὑφημένος· καθημένος H (ει pro η bis Mus.): accent. Alb. | ταπεινός] ad ὑφειμένος (Schm.) **899** sic H, e confusione, ut agnovit Alb., glossarum ὑφιέμενον· ἐνδιδόμενον (sic Σ) et ὑφειμένον· ἐνδεδομένον (hoc Mus.), τεταπεινωμένον | cf. gl. 875 **900** gl. alteram ὑφίεται· ἐλαττοῦται (cf. gl. 902) separavit Alb., favente K sed obstante Σ **902** ὑφινεῖν· ὑποχαλᾶν, ἐλαττεῖν, μειεῖν H: K; in le. HC>NE, tum explicationes ad ‘infin.’ adsimilatae sunt **905** v. l. gl. 875 (Hansen) | ὑφιμένως leg. Schow, vix recte, ὑφομένως dubitanter Hansen; ὑφειμένως Mus.; ὑφιεμενως A | ενδιδομενως A **907** varia, nec credibilia, ci. Schm. **908** ‘ordo postulat ὑφόρμιον’ Schm. | interpunct. post στόματι H: del. Cunningham | ad γλωττίδες cf. gll. γ 689. ε 3884. λ 1528 **909** ὑφὸρ H: Sop. **911** ὑφοώσιον H: Mus. = Schol. **912** ὑφύδροον H (-υον Ald.): Guyet. Heins.

918 ὑφορώμενον· τὰ αὐτά

919 ὕχιος· νύξ

Ap. S. **920** *ὑψαγόρη· μεγαλήγορε (β 85 . .) A^{3}[vg^{υψη1}Br^{173}Σ]

Hom. **921** ὑψαύχενες· γαῦροι. ἢ ὑπερήφανοι (E 772 v. l.?)

D **922** ὑψαυχεῖν· μεγαλαυχεῖν (Soph. fr. 1106 R.)

923 ὑψεῖται· τραπεζῖται ἀργυρίου

Hom. **924** *†ὑψηβρεμέτης†· ὁ ἐν ὕψει βροντῶν (A 354 . .) vg^{υψι5}A^{υψι16}Br^{248}Σ

925 *ὑψηγορία· ὑπερηφανία A^{5}

Hom. **926** *ὑψηρεφές· ἐν ὕψει τὸν ὄροφον ἔχον A^{υψι20}, ἢ ὑψηλὴν ὀροφήν. ἐξ οὗ τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν δηλοῖ (E 213 . .)

Hom. **927** ὑψηλόν· μέγα (Y 146 . .)

928 *†ὑψητησινίο†· ὑψηλῆς, μεγάλης A^{4}

Hom. **929** ὑψηχέες ἵπποι· ἀπὸ τοῦ εἰς ὕψος ἔχειν τοὺς τραχήλους, οἷον ὑψαύχενες, ἢ μεγαλόφωνοι (E 772)

Hom. **930** ὕψι· μετέωρον. ἄνω. ὑψηλοῦ (N 140 . .)

931 *ὑψιβάμονος· ἐν ὕψει βαίνοντος A^{12}(Br^{267})

Hom. **932** *ὑψίζυγος· ὑψηλὴν ἔχων τὴν καθέδραν (Δ 166) vg^{7}A^{21}

Hom. **933** ὕψι δ᾽ ἐπ᾽ εὐνάων ὁρμίσσομεν· μετέωρον αὐτὴν ἐπὶ ἀγκυρῶν ὁρμίσομεν (Ξ 77)

934 *ὑψικέραυνος· ἡ διάπυρος πληγή [A^{18}]

D **935** ὑψικόλωνον· τραχεῖαν. ὑψηλήν (Opp. hal. 3, 637)

Hom. **936** *ὑψίκομος· φοῖνιξ A^{17}(vg^{8}Br^{176}). καὶ ὁ ἄνω τὰς τρίχας ἔχων (μ 357 . .)

Greg. Naz. **937** *ὑψιμέδων· ἐν ὕψει βασιλεύων (vg^{2}Br^{180}Σ) (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 176 [37, 536, 2 M.])

---

920 = Ap. S. 161, 8; cf. Σ υ 215 **921** cf. Schol. (etiam ad Ψ 27) **924** Σ υ 216; Schol. (EM 786, 2) **926** cf. Schol.; Su υ 750 **929** EM 785, 50; Su υ 751 (Δ); cf. Schol. **932** EM 786, 3; cf. Ap. S. 161, 9 **935** Schol. Opp. **937** Σ υ 220

---

919 ft. ⟨ν⟩ύχ[ι]ος, h. e. v. l. gl. ν 757 (cft. Schm.) **920** ὑψαγορεῖ H: A (ὑψήγορε vel ὑψίγορε vgBr Σ) | μεγαληγορεῖ H: K Σ | v. l.: gl. 865 **921** ταῦροι H: Schm. | Alb. cft. gl. 929 **922** ὑψαύχην· μεγαλαύχην ordo, A^{2}Br | v. l.: gl. 872 **923** ὑψεῖται dittogr. esse lemmatis τραπεζῖται (<Τ̄ΨΙΤΑΙ, h. e. τ(ρα)πζῖται pronunciatione vulgari) censet Baun. 1914–16 p. 59 **924** h. e. ὑψιβρεμέτης (K Σ) **926** ὑψηρεφές (ὑψι- A et gl. 943)] haec forma extra grammaticos et lexicographos non reperitur nisi in genit. -έος (I 582. h. Merc. 23), quamquam metrum non vetat; ὑψερεφής -ές -έα -εῖς autem et ap. Hom. (terdeciens) et ap. alios poetas occurrunt; contra alia ab ἐρέφω composita (ἀμφ- ἀν- ἐπ- κατ- νυκτ- πετρ- συγκατ- συν-) -ηρεφ- tantum praebent. v. Wack. Dehnungsgesetz. Kl. Schr. 2, 897–961, impr. 939–40. 947 | v. l.: gl. 943 **928** ὑψητηοινίο H (οινίο del. et σ sscr. Mus., i. e. ὑψητῆς), ὑψητησινιο A; insequens ὑψηλῆς huius correctionem esse ci. Alb., tum termin. obscura manet (Ἰλίου ludit Schm.) **929** ὑψηχέες· H: interpunct. del. Alb. | cf. gl. 921 | v. l.: gl. 950 **930** ὑψημετέωρον H: ordo et Mus. (ὕψι), interpunct. Latte **931** ὑψηβόμος H, ὑψηβάμονας Br, ὑψιβομονος A: HSt. Thes. 3, 1771 b post Mus. **933** ὑψιδεπυνάων H: Alb. (ὕψι) et Mus. (cett.) | ὡρμήσαμεν H: Alb. | ἀγκύρων H: accent. Mus. | ὡρμήσαμεν H: Alb. **934** διὰ πυρὸς H: Heins. **935** ὑψικόλων ὂν H: Mus. **936** φοίνιξ H: accent. R. Kassel

938 ὕψι⟨ον⟩· μεῖζον. μετέωρον (Pind. fr. 213, 1) D
939 ὑψιπέτηλον· ὑψηλόν, μακρόν (Ν 437 . .) Hom.
940 *ὑψιπέτης· εἰς ὕψος πετόμενος (Μ 201 . .) vg^{1}Br^{175}(A^{15}) Hom.
941 *ὑψιπόρους· δι᾽ ὕψους τρέχοντας (Nonn. Dion. 23, 301) A^{14}
942 ὑψίπυλον· ὑψηλὰς πύλας ἔχον (Ζ 416 . .? Q. S. 8, 368?) Hom.? D?
943 †ὑψιρεφές†· ζήτει ὑψη-
944 †ὑψίροφον†· ὁμοίως
945 ὑψίστολοι· οἱ ἄνω ἐσταλμένοι τοὺς χιτῶνας
946 ὑψιτελέες· ταχιτῶνες. ζήτει
947 ὕψιστον· ὑψηλότατον
948 *ὑψιτένων· ὑψαύχην Br^{181}, ὑψηλὸς τῷ φρονήματι (Greg. Naz. c. 2, 1, 44, 2 [37, 1349, 8 M.]) Greg.Naz.
949 *ὑψιφοίτης· ὑψηλοπόρος Σ(vg^{3}Br^{230})
950 †ὑψιχέες†· ὑψαύχενες
951 ὑψόθι· ἄνωθι (Κ 16 . .) Hom.
952 ὑψόσε· εἰς ὕψος (Κ 461 . .) Hom.
953 ὑψόροφον· ὑψηλόν, μέγα⟨ν⟩ (Γ 423 . .) Hom.
954 *ὑψοῦ· ἄνω ἐν ὕψει (Α 486 . .) vgA^{2} Hom.
955 *ὑψοῦ διάιτ⟨τ⟩ει· εἰς ὕψος ὁρμᾷ (com. ad. fr. *548 K.–A.) vgA^{1}
956 *ὕω· βρέχω (Exod. 9, 18 . .) v^{1}A^{4}Br^{182} LXX
957 †ὑωλυνύων†· μολύνων
958 ὑωδία· ἀηδία. φυρμὸς ἐν βορβόρῳ
959 ὑωδίνων· φύρων. βορβορῶν. μολύνων
960 *ὕων· βρέχων g^{3}Σ, ὑγραίνων
961 ὑψιστάριος· αἵρεσις, ὥς φασι, τῶν τὸν ὕψιστον σεβομένων (Greg. Naz. or. 18, 5 [35, 992A M.]) Greg.Naz.

---

939 Schol.; EM 785, 55 **940** = Schol.; Su υ 762; Hdn. epim. 142 Boiss. **949** Σ υ 221 **953** Schol. **955** Σ υ 223 **956** Hdn. epim. 138 Boiss. **960** Σ υ 224 **961** cf. Su υ 763 (Δ); E. Gud. 547, 3

---

938 ὑψὶ H (ὕψι Mus.): ordo et Schm. (qui fallitur de H lectione) **940** ὑψιπετὴς H: accent. Mus. | ὁ ἐν ὕψει vgBr Hdn.; δι᾽ ὕψους A | πετώμενος H = Br: vgA **942** ἔχον] ἔχουσαν malit Alb. cum Hom. ὑ. Θήβην vel Τροίην dicat; lexicographum dormitavisse ci. Hansen, coll. gl. π 1836. aliter, Q. S. habet ὑ. πτολιέθρον **943** v. l. gl. 926 (Hansen) | ζτ´ H: expl. Schm.; de compend. v. Baun. 1914–16 p. 42, de usu in Hsch. v. Hansen ad π 1510 | ὕψη H: Cunningham, nam ὑψη(ρεφές) intellegend. **944** v. l. gl. 953 (Hansen) | ὁμοίως i. q. ζήτει ὑψη- **945** ὑψιστόλοι H: accent. Mus. **946** ὑψιτενέες ci. Hansen | τε χιτῶνες Mus. (in le., explicatione amissa, locat Alb.) | ζτ´ (cf. gl. 943), ut saepe, scriba ipsi dicit 'inquire quid hoc significet vel quid hic legendum sit' **950** v. l. gl. 929 (Hansen) **953** μέγα H: Hansen; ὑψόροφον semper masc. est | v. l.: gl. 944 **955** διαιτεῖ H: K | Alb. cft. gl. δ 1402 **957** v. l. gl. 959 (cft. Voss.) **958** ὑαδδία H: ordo et Salm. **959** φυρῶν, βορβόρων, μολυνῶν H: accent. Mus. | v. l.: gl. 957

Φ

1 *φᾶ· εἰπέ vg[φαα2]A[φαα4]Br[5], λέγε
2 *φᾶν· λέγειν [v[φασ6]vg[φαε1]A[φαε11]]
Hom. 3 *φάανθεν· ἐφάνησαν (Α 200) A[5]
Hom. 4 *φαάνθη· ἐφάνη (Ρ 650) v[1]A[3]Br[1](g[1])
Greg.Naz. 5 *φαάντερον· λαμπρότερον (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 199 [37, 985, 5 M.] . .) g[φαε3]Br[2]
D 6 φάβα· μέγας φόβος. καὶ τὸ σύνηθες ὄσπριον
D 7 φαβοτύπος· εἶδος ἱέρακος (Arist. h. an. 592[b]2), καὶ περιστερᾶς ἀγρίας σπερμοφάγου
8 φαβοκτόνος· ἱερακοκτόνος
D 9 Φαβρίς· νησίδιον πρὸ τῆς Ἀττικῆς
10 φαγανθρώπων· ἀκαθάρτων
11 *φάγαινα· φαγέδαινα νόσος ⟨...⟩ vg[1]A[3]Br[6]Σ ἑλκῶδες νεμόμενον
D 12 φαγέσωρ[ι]ον· πολυφάγον (com. ad. fr. 786 K.–A.)
D 13 φάγιλος· ἀμνός
14 φαγλαός· χείμαρρος
15 φαγόνες· σιαγόνες, γνάθοι
16 *φάγυλοι· μαστοί. ⌊μάρσιπποι [vg[2]A[4]Br[7]Σ]
D 17 φάγωρος· ἰχθὺς ποιός
18 †φαδάσαι†· γνάψαι
Hom. 19 *φάε⟨α⟩· οἱ ὀφθαλμοί (π 15 . .) vg[7]A[16]Br[272]

---

3 = Schol. **6** ὄσπριον] cf. EM 387, 8 **9** cf. Strab. 9, 1, 21 p. 398, 26 C. **10** = Σ″ (Ph 636, 2. Su φ 6) **11** Σ φ 1; Ammon. 496; Thom. Mag. 381, 1 **12** cf. Poll. 6, 42 **13** Arist. fr. 507 Rose; Ar. Byz. fr. 4 N. = 117 S. **16** Σ φ 2 **19** Schol.

---

1 φᾶ imper. Aeol. (cf. Ahr. Dial. 1, 140); confirmat g, qui φράσον add.; itaque coniectura Musuri φαθί non opus est. φά accent. Br, cum quo congruit forma neo-hellen. **2** φὰν H, φα(ι)ειν K: Schm. (post Schow, qui hoc in H perperam legit) | cf. gl. 139 **3** φαανθὲν H: accent. Mus. | v.l.: gl. 26 **6** Alb. cft. gl. θ 101; h.e. φοβά (a φέβομαι) Taillardat (ap. Chantr. Dict.) | ὄσπριον] Lat. faba, cf. LSJ **7** καὶ περιστερᾶς κτλ. ad gl. 6 pertinere censet Schm., cf. Arist. fr. 347 Rose **8** ἱέρα⟨ξ φασ⟩σοκτόνος Schm., coll. (post Alb.) gll. 89. 218 **9** νησήδιον H: Mus. | πρº H] ut πρὸς perperam interpr. Ald., recte HSt. al. **10** cf. Lob. Phryn. 628 **11** φάγενα H: Mus.; ft. delend. (cf. K Σ), ut error pro voc. seq. | νόσος ⟨λοιμική [K Σ], φῦμα⟩ ἑλκῶδες Thes. 8, 569 b, coll. Ammon. **12** φαγεσώριον H: Heins. Salm. = Poll. **13** φαγηλὸς H: Bochart Hieroz. 1, 428 | Schm. cft. gl. 143 **14** φάγιλος G. Dind. 8, 571 a, χίμαρος Palm.: addub. Nauck Ar. Byz. p. 105; certe φ. de capro non reperitur **15** σιαγῶνες H: Mus. **17** i. q. φάγρος vel φαγρώριος (hoc ci. E. Spanheim Diss. de praestant. et usu numism. antiqu. 207); de ρ omisso v. Fick KZ 43, 1910, 151. Schwyzer Gr. 1, 260 | ἰχθύς] de accent. v. ad gl. π 1506 **18** σπαδίσαι Lob. [ad Soph. Ai. 1020 teste Schm., sed nihil tale ibi dicitur], alii alia **19** φάεα· οἱ] φάεοι H, φάεα K: Cunningham (post Schm.; cf. Baun. 1911 p. 455 not. 36)

20 φαέθει· καίει, λάμπει, φαίνει
21 φαέθοντα· ἐπιφανῆ, λάμποντα (Soph. Ai. 929) D
22 φα⟨έ⟩θοντα τόκον· ἐπιφανῆ καὶ καταπληκτικὸν τῇ προσόψει Prov.
23 *φαέθων· φαίνων, ⌊λάμπων (Λ 735 . .) g^{8}A^{17}Σ Ap. S.
24 *φαεινή· λαμπρά (Κ 76 . .) vg^{4}A^{13}Br^{9}, φαιδρά Ap. S.
25 φάεν· ἐπέστειλεν (ξ 502) Ap. S.
26 φαένθεν· ἐφάνησαν
27 *φαεινόν· λαμπρὸν vg^{6}A^{15}Br^{260}Σ, φαιδρόν, ⌊ὡραῖον (Γ 247 . .) vg^{6}A^{15} Hom.+
28 †φαέσασθαι†· ἰδεῖν, μαθεῖν
29 *φαεσίμβροτος· ἡ τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις παρεχομένη (Ω 785) (v^{2})[Br^{8}]. καὶ ἥλιος (κ 191) Ap. S.
30 *φαεσφόρος· γνώσει φωτίζων (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 545 [37, 1010, 10 M.]) A^{19}, καὶ ὁ τὸ φῶς παρέχων (id. c. 1, 1, 27, 71 [37, 503, 13 M.]) Greg.Naz.
31 *†φαζακηνίαις· δειλίαις† A^{1}(g^{φαλ3})
32 φαζάλη· πάθος σωματικόν, ὃ γίνεται τοῖς ἐρυθρὰν θάλασσαν πλέουσιν
33 †φάηκες†· ὀφθαλμοί
34 *φάθι· εἰπέ (Ar. Equ. 23. Plat. Polit. 263 b . .) A^{φαι14}Σ
35 †φαῖ· δῆμος†
36 Φαίακες· ἔθνος (ζ 55 . .) Hom.
37 Φαιάκων· αὐτὰ τὰ ἔθνη (ε 35 . .) Hom.
38 †φαίδει†· ὄψει
39 *Φαίδιμος· ὄνομα κύριον (δ 617). ἢ ⌊λαμπρός vg^{6}A^{23}Br^{16}Σ. κατὰ ψυχὴν ⌊ἰσχυρός g^{6}A^{23}Br^{16}Σ. ἐπίσημος. σπουδαῖος (Δ 505) Hom.+Ap. S.
40 *φαιδρός· καθαρός Σ. γεγηθώς. φανερός (Ion TrGF 19 F 9 a) Z^{1}
41 φαιδρυντής· ὁ τὸ ἕδος τοῦ θεοῦ θεραπεύων D

---

22 = Σ″ (Ph 636, 5. Su φ 15); Prov. Bodl. 938 **23** Ap. S. 161, 28; Σ φ 3 **24** Ap. S. 161, 20; E. Gen. (EM 786, 29) **25** Ap. S. 161, 30 **27** Σ φ 4; Schol. **29** Ap. S. 161, 10; Σ φ 5; Schol. Ω 785 **30** cf. Σ φ 6 **34** = Σ φ 7; Moer. 212, 11 [φ 21 H.] **36** cf. St. Byz. 654, 16 **39** Schol. δ 617; Ap. S. 161, 11; Σ φ 9; cf. Schol. Δ 505; Theogn. can. 41, 12 a Alpers **40** Σ φ 11; Theogn. can. 41, 12 Alpers (p. 12, 22 C.) **41** vix comparand. lex. rhet. (V^{1}) 314, 11 Bk. (Ph 636, 24)

---

20 φαεθεῖ H: accent. Mus. **22** φάθοντα· τόκον H: ⟨ε⟩ et interpunct. Alb. = testt.; φαέθοντα· ἵππον ex ψ 246 anon. ap. Crusius Anal. crit. ad paroem. gr. 122 not. 3 | τὴν πρόσοψιν testt. **25** ἐπέτειλεν Pears. 678; ἐπέτελλε Ap. S. **26** gl. totam del. Mus. v. l. gl. 3 (Hansen); haec forma reperitur in schol. min. (P. Yale inv. 1544 ii 9) ad A 200 et in Schol. cod. Z **27** φαεννόν ordo (notat Schm., coll. Pind. Ol. 1, 9 = 6. 7, 123 = 67. Eur. Bacch. 631) **28** φαϝέσασθαι def. Bechtel Lex. 325, coll. φάε et φαεσίμβροτος; φράσασθαι Ruhnk., cf. gl. 840 **30** γνωσιφωτίζων H: K **31** v. l. gl. 952 (cft. Alb.) | φαζακινιαις A, φαζακινης g | δειλιας K **33** φάη· †κεσ† Schm. (Nic. ther. 292; cf. Orion. 159, 22. EM 786, 35. Ap. S. 126, 18) **34** gl. totam del. Mus. **35** ut dittogr. gl. 39 del. Palm.: φαῖ (cf. Thumb 2, 101–2)· ἦ δ᾽ ὅς ci. (inter alia) Schm. **36** v. l.: gl. 258 **37** gl. totam del. Mus. **38** a *φαίδομαι ducit Lob. Rhem. 73 not. 3, a *φαῖδος Frisk 2, 981; neuter mihi persuasit **40** γεγηθὸς H: Z **41** cf. Ditt. Syll. 885, n. 9

Eur. **42** *φαιδρωπόν· χαρίεν τὸ πρόσωπον (Eur. Or. 894) vg^{5}A^{18}Br^{15}Σ

43 *φαῖεν ἄν· [φαίειν ἄν] εἴποιεν ἄν (Plat. Crit. 51 c .. Dem. 38, 18) vg^{2}A^{15}Br^{13}

Hom. **44** φαίη· εἴποι (σ 218)

Hom. **45** *φαίην· εἴποιμι (Ζ 285) Br^{278}

46 *φαίην ἄν· εἴποιμι ἄν (Hdt. 7, 16γ, 2. Xen. Mem. 1, 2, 39 .. Plat. Euthyphr. 5 b ..) vg^{3}A^{17}Br^{14}

47 φαίκανον· πήγανον

D **48** φαικάσιον· ὑποδήματος εἶδος γεωργικοῦ (Eratosth. fr. 9 Powell)

49 †φαίκελον†· φορτίον

D **50** φαικόν· ἐλαφρόν. ἰταμόν. κοῦφον. λαμπρόν

D **51** φαικῷ· ἐνεργῷ, ἀκμάζοντι, ἀπὸ τοῦ φαίνειν οἷον λαμπρόν (Soph. fr. 1107 R.)

D **52** φαικῶς· λαμπρῶς. ἢ λίαν, καὶ τὰ ὅμοια

N.T. **53** *φαιλόνης· εἰλητάριον μεμβράϊ⟨ν⟩ον. ἢ γλωσσόκομον (2. Ep. Tim. 4, 13) vg^{7}A^{22}Br^{17}Σ

Hom. **54** φαῖμεν· εἴποιμεν. ὑπολάβοιμεν (Β 81 ..)

55 *φαινακίζει· πλανᾷ g^{12}A^{φεν7}, ἀπατᾷ v^{φαυ6}[g^{12}A^{φεν7}], χλευάζει (Dem. 25, 80 ..) v^{φαυ6}Br^{53}[Σ]

56 *φαινακισθείς· ἀπατηθείς (Dem. 22, 32) vg^{φαυ7}Br^{55}[A^{φεν8}]

57 φαινακισμός· τὰ ὅμοια (Isocr. 15, 197. Dem. 19, 94 ..)

58 *φαίνει· λάμπει (A^{20}), φαντάζει (σ 74)

Hom. **59** φαίνεται· δοκεῖ. καὶ ὅμοια (λ 336 ..)

D **60** φαινόλα· τὸ ὕφασμα οὕτως 'ἔχωσα καινὰν φαινόλαν' (Rhinth. fr. 6 K.–A.)

D **61** φαινόλις· λαμπρά, φωσφόρος (Sapph. fr. 104 (a) 1 V. Mosch. 4, 121)

62 φαινόν· φωτεινόν

---

42 Σ φ 12 **43** cf. Σ φ 13 **45** cf. Schol. **48** Poll. 7, 90; Theogn. can. 41, 13 Alpers (p. 12, 23 C.) **51** cf. Ph 637, 1 **53** Σ φ 15; gl. apost. 234 **54** cf. Schol. **55** Σ φ 65 **56** cf. EM 790, 15 **58** cf. Hdn. epim. 142 Boiss.; Theogn. can. 41, 10 Alpers (p. 12, 21 C.) **59** Schol. **60** Poll. 7, 60–1 **62** Choerob. 273, 30; Schol. rec. Pind. Ol. 1, 41 = 27

---

42 χαρίεν (sic accent.: χάριεν perperam Mus.) τὸ H] το χαριεν K, cf. Σ **43** φαίειν ἄν del. Schm. **44** φαίει (?)· εἴην (?) H (leg. Hansen et Latte): Mus.; sed ft. v.l. aut dittogr. est gl. 45 **45** φαίει H: Mus. | v.l.?: gl. 44 **48** ἱερουργικοῦ ci. Kühn. (ad Poll.), coll. App. b. c. 5, 11 | Eratosth.] cf. gl. π 1359 **49** v.l. gl. 70 (Hansen; cft. Alb.) **50–52** cf. Cunningham ZPE 150, 2005, 66 **50** ἱταμὸν H: spir. len. Alb. **53** φαιλόνης] sic (vel φελ-) scriptum etiam in papyris, v. LSJ; cf. gl. 60 | εἰλητάριον (H = A et [+ του νομου] v, cf. gl. apost.; melius εἰλητὸν τομάριον gBr Σ) μεμβράϊνον (A: -άιον H, -ανον gBr Σ) ἢ γλ. expl. falsa: veram ἢ (καὶ) χιτώνιον add. gBr Σ. cf. Chantr. Dict. 1170–1 **55–57** legend. φενακ-, ut H alibi (gll. α 5837. ε 3580. 7420. π 2181. 2206. 2477. υ 483. φ 285. 286); φαινακ- etiam vgBr hic et gll. α 5837. φ 285. 286 **59** ὅμοια] cf. Hansen ad gl. σ 2173 **60** οὕτως ⟨Ῥίνθων⟩ Jungerm.; οὕτως ⟨καλεῖται …⟩ Hansen | ἔχουσα Guyet; ἔχοισα Salm., coll. Poll. **61** φαινολὶς H: accent. Schm. (φαίνολις Aeolice edd. Sapph.) **62** h. e. φαϊνόν, corrupt. pro φαεινόν (Choerob.) Ruhnk.

63 Φαινύλιος· ὄνομα ἥρωος

64 φαίνων· δεικνύων, δηλῶν (Β 353 . .) Hom.

65 *φαιόν· μέλαν (Gen. 30, 32 . .) g^{1}[A^{21}] LXX

66 φαιούς· ἄρτους ῥυπαρούς (Alex. fr. 125, 4 K.–A.) D

67 φαιρίδδειν· σφαιρίζειν D

68 φαιρωτήρ· ⟨σ⟩κῦτος D

69 *Φαιστός· πόλις Κρήτης (γ 296; Β 648) g^{φαυ9} Hom.

70 *φάκελον· φορτίον εὐάλωτον (Eur. Cycl. 242) g^{1}Σ Eur.

71 *φακέλους· φόρτους (Hdt. 4, 67, 1. Thuc. 2, 77, 3) vg^{3}A^{4}Br^{238}

72 φάκελοι· ὁμοίως (Hdt. 4, 62, 1)

73 φακός· βρύον τὸ ἐν τῇ λίμνῃ (Gal. meth. med. 10, 704, 3). καὶ μέλασμά τι ἐν τῇ ὄψει (Hippocr. loc. hom. 3 [6, 280, 25 L.]). καὶ μέρος τοῦ χαλινοῦ. καὶ ἡ λεπτὴ τῆς μεταλ⟨λ⟩ικῆς λίθου. καὶ ἰατρικὸν σκεῦος (Hippocr. nat. mul. 34 [7, 376, 13 L.])

74 φάκται· ληνοί, σιπύαι, πύελοι

75 Φακεέ· διάνοιξις (4. Regn. 15, 25 . .) On.sacr.?

76 φρακτεῖν· φράττειν. φρακτὸς γὰρ ὁ φραγμός. *καὶ τὸ ⌊μέτρον φάκτον Z^{9} D+K

77 φάλαγγες· πολεμικαὶ τάξεις, ἀπὸ τοῦ πέλας ἀλλήλων εἶναι (Β 558 . .). καὶ τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα (Arist. h. an. 493^{b}29). καὶ νεῶν ὑπερείσματα (Ap. Rh. 1, 375 . .) Att.

78 φαλάγγια· στρογγύλα ξύλα καὶ σύμμετρα. Ἀττικοὶ δὲ κόρακας Att.

79 *φαλαγγηδόν· κατὰ τάξεις (Ο 360) v(g)^{6}A^{13}Br^{3} Hom.

80 φάλα⟨γ⟩ξ· ζῷον παραπλήσιον ἀράχνῃ, ὃ δὴ καὶ αὐτὸ ὑφαίνειν δοκεῖ (Plat. com. fr. 21, 2 K.–A.) Att.

81 φαλάγγωμα· πομπή τις ἐν τοῖς Διονυσίοις D

---

64 Σ φ 17; cf. Schol. **65** cf. Theogn. can. 41, 16 Alpers (p. 12, 24 C.); Poll. 7, 56 **66** Athen. 3, 114d **69** St. Byz. 654, 17; Su φ 182 (Δ); cf. Schol. γ 296; Theogn. can. 41, 14 Alpers (p. 12, 23 C.) **70** = Σ φ 19 **71** Schol. F Thuc. 2, 77, 3 (= K) **73** βρύον] Diosc. mat. med. 4, 87 **75** cf. Georg. Mon. Chron. 221, 24–26 (Su φ 24) **76** cf. Σ φ 38; EM 667, 23 **77** Schol.; Paus. φ 2 (Su φ 31. Ph 637, 12. E. Gen. [EM 786, 42]); Scholl. Ar. Ran. 1314 b. Opp. hal. 1, 1 **78** Paus. et Schol. Opp. (ut gl. 77); Schol. Ap. Rh. 2, 843 **79** cf. Schol.; EM 786, 53 **80** cf. Paus. (ut gl. 77)

---

64 δεικνώων ut vid. H: Mus. **67–68** v. Bourguet Dial. Lac. 138 et Schwyzer Gr. 1, 334 **68** κυτός H: ⟨σ⟩ G. Sop. Salm. Pears. 771 (accent. Cunningham, cf. Hansen ad gl. σ 1202) | G. Salm. Pears. 679 cft. gl. σ 2836 **70** εὐάλωτον H = g Σ] εὐάγκαλον Toup. 4, 145 coll. gl. ε 6679 | v. l.: gl. 49 **71** φακέλλους· φόρτια K Schol. Thuc. **72** φακέλοι H: accent. Mus.; ‘φακέλῳ ordo’ Schm. (Synes. epp. 88 Herch. = Garzya) **73** ⟨λ⟩ Mus. | ft. ἰατρεικὸν H, corr. ipse **74** φάκτα Taillardat (Chantr. Dict. 2, 1173, s.v. 2 φάκτον); cf. ad gl. 76 | σηπύαι H: G. Palm. Pears. 679 | πυελοί H: accent. Mus. **75** nomen regis Israelitorum derivatur ab Hebr. pekh ‘apertio’ (Sop.); cf. gl. 116 **76** φαρκτεῖν Salm. (cf. testt. et gl. 176); φακτεῖν ordo suadet **79** φαλαγγύδων H: K | τάξεις H = vABr Schol.] τάξιν g EM **80** ⟨γ⟩ Guyet. Pears. 679 **81** cf. Riess Ant. class. 15, 1946, 114

82 φαλαγγῶσα· τεθηριωμένη, ἠρεθισμένη

D/LXX **83** φάλαγξ· πολεμιστῶν παράταξις (Xen. Hell. 3, 4, 13 . .1. Macc. 9, 12)

84 φάλαι· ὅρα, σκόπει

85 φαλαγγοστορύναι· ὄργανα πολεμικά

D **86** Φαλάκραι· τόπος τῆς Ἴδης (Theophr. h. pl. 3, 17, 6; cf. Callim. fr. 34 Pf.), καὶ νύμφαι

87 Φαλάκρας· ἄκρας τῆς Εὐβοίας

88 Φάλακρον· ἀκρωτήριον Ἴδης

89 φαλακτόνοιο· εἶδος ἱέρακος

90 φαλάνθη· ἐριουργός

91 *φάλανθον· πολιόν. καὶ ἡ Νέστορος κάρα. οἱ δὲ φαλακρόν (Soph. fr. 144 a R.) Z[2]

92 φάλα· ἡ μικρὰ κάρα

Hom.? **93** φάλαρα· ἀστραγαλίσκος ὁ ἐπὶ τῆς περικεφαλαίας, καὶ παραγναθίδες, χαλινοί, ἢ ἱπποκόσμια (Π 106)

D **94** Φαλαρεῖς· δῆμος τῆς Αἰαντίδος φυλῆς

95 φαλάρικα· εἶδος λόγχης

96 φαλαρόν· λευκόν

D **97** φαλαρός· φαλιός, φαλακρός, λευκομέτωπος, λευκός (Theocr. 8, 27), καὶ †φαλέον†

98 φαλεριαῶ· πέφρικα

D **99** φάληρα· λευκά. ἀφρίζοντα, φρίσσοντα (Nic. ther. 461)

---

86 St. Byz. 655, 7; Scholl. Nic. al. 40 b.e. ther. 668–72. Lycophr. 24 **91** φαλακρόν] cf. Σ φ 26 **93** Poll. 10, 54 **94** cf. Harp. 298, 3 [φ 2 K.]; St. Byz. 656, 16; Poll. 4, 105 **96** Eust. Il. 87, 12 [1, 137, 28 V.] **97** cf. Schol. Theocr. **99** cf. Schol. Nic. 461b

---

82 φαλαγγιῶσα HSt. Thes. ind. 158 a (contra ordinem ut not. Thes. 8, 600 c) **84** φᾶλαι Lob. Prol. 87 not. 6 ('imper. similis Homerico φῖλαι'; vel tert. pers. φαλᾷ· ὁρᾷ, σκοπεῖ): φάλα Taillardat (ap. Chantr. Dict.; a *φαλάω, cf. παμφαλάω) **85** φάλαγγος (accent. add. Ald.) τορύναι Mus.; ft. metaphorice de lanceis dixit aliquis, ut Luc. Charon. 7 de tridente (= com. ad. fr. 354 Kock [non recep. K.–A.]) **86** φάλακραι H: accent. Mus. | καὶ νύμφαι ⟨Φαλακραῖαι⟩ Schm., καὶ ⟨Φαλακραῖαι κόραι·⟩ νύμφαι ⟨Ἰδαῖαι⟩ Hansen, coll. Lycophr. 24. 1170 cum Schol. (non tamen hic citatur Lycophr. 24, ubi Φ. κόραι i. q. νῆες) **87** ft. i. q. Φαλασσία Ptol. 3, 15, 25 (G. Dind. 8, 604 d) | v. l.: gl. 118 **88** φαλακρὸν H: accent. Mus. | cf. gl. 86; haec forma non alibi de Idae promontorio reperitur (in Schol. Lycophr. 24 est etymologia [ἐκεῖθεν ἐποίησεν ὁ Πάρις τὰς ναῦς καὶ ὡς φαλακρὸν ἐποίησε τὸν τόπον]; in St. Byz. 655, 12 et Ptol. 3, 13, 9 est promontorium Corcyraeum) **89** φαβακτόνοιο ci. Scal., cf. gl. 8; φασσοκτόνοιο HSt., cf. gl. 218 **91** φαλανθὸν H: accent. Schm. **92** φάλα⟨ξ⟩ suadet ordo, quod potest i. q. φήληξ esse (ut Guyet, coll. gl. κ 762); recte tamen dub. Schm. an tale vocabulum Doricum exstiterit **93** ἱπποκοσμία H: accent. Mus. **94** h.e. Φαληρεῖς (G.), cf. testt. | αἰάντιδος H: accent. Mus.; hoc verum esse demonstrant inscrr. (cf. RE 5, 111 no. 154), Ἀντιοχίδος error Harpocrationis est, cf. gl. 335 **95** Lat. falarica (Verg. Aen. 9, 705. Liv. 34, 14, 11) **96** Alb. cft. gl. ε 7260; v. Gow ad Theocr. 5, 103 **97** φαλέον] βαλίος vel βάλιος Toup. 3, 338, coll. Schol. Theocr. λ. καὶ φ.] λευκοκέφαλος Triller Emend. 40 (Thes. 8, 611 d); -ον ut ad gl. 96 retractum expl. Schm. **98** φαληριάω Mus.; φαληριῶ Thes. 8, 610 c | v. l.?: gl. 123

100 *Φαληρεύς· πολίτης (Plat. conv. 172 a. Dem. 18, 37) vg^{8}A^{17}Br^{20}Σ
101 Φαληρικαί· αἱ ῥάφανοι ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς D
102 *φαληριόωντα· λευκανθίζοντα g^{φαυ12}A^{19}, ἢ λευκαινόμενα (N 799) Hom.
103 φαληρίς· ὄρνις λιμναῖος (Ar. Av. 565). καὶ τὸ ⟨...⟩ D
104 Φάλης· δερμάτινον καὶ ἀνδρ⟨ε⟩ῖον (Hippon. fr. 21 W. = 34 Degani) D
105 φαλίζει· θέλει
106 φαλικρόν· ἄκρατον
107 φαλιόν· λαμπρόν (Callim. fr. 383, 16 Pf. = SH fr. 254, 16) D
108 φαλίς· κάνναβις
109 φαλιόπουν· λευκόπουν. Φαλ[α]ιοὶ ταῦροι· λευκομέτωποι (Callim. fr. 383, 16 Pf. v.l.) D
110 φαλίπτει· μωραίνει
111 φαλίσσεται· λευκαίνεται. ἀφρίζει
112 φάλκη· ὁ τῆς κόμης αὐχμός. ἢ νυκτερίς
113 φάλ⟨λ⟩αι· φάλ⟨λ⟩αιναι (Lycophr. 84) D
114 φαρισαῖος· ἀφωρισμένος, μεμερισμένος, καθαρός (Ev. Luc. 7, 39 ..) N.T.
115 *φαλλός· τὸ ξύλινον αἰδοῖον ἀνδρικόν (Ar. Ach. 243) [vg^{7}A^{16}Br^{274}]
116 φαραά· διασκεδασμός. ἢ νόσος LXX?
117 φάλ⟨λ⟩αινα· ἡ ἐν τῇ κεφαλῇ θρίξ. καὶ ἰχθὺς κητώδης (Ar. Vesp. 35) D
118 †Φάλλα†· ἄκρα τῆς Εὐβοίας
119 φάλλη· ἡ πετομένη ψυχή D

---

100 = Σ φ 28; cf. ad gl. 94 **102** Schol.; Ap. S. 161, 12; Schol. Theocr. 8, 27a **103** Arist. h. an. 593^{b}16; Schol. Ar. (a) (Su φ 48) **107** cf. Schol. Γ 362 **109** Theogn. can. 41, 15 Alpers (p. 12, 24 C.) **114** Georg. Mon. Chron. 336, 9–337, 3 (Su φ 94); cf. gl. N. T. **115** E. Gud. 548, 44; Scholl. Ar. (a). Clem. Al. protr. 307, 13 **117** Arist. h. an. 521^{b}24. fr. 280 Rose

---

101 ῥάφανοι] an ἀφυαὶ αἱ? (Φαλ. ῥάφ.· αἱ ἀπὸ iam Thes. 8, 611 b–c) cf. Ar. fr. 521 K.–A. τὰ Φαληρικὰ ... ἀφύδια **102** φαληριόσοντα H, -όεντα K: Mus. **103** λημναῖος H: Ald. | τὸ ⟨φυτόν⟩ Schm., coll. Diosc. mat. med. 3, 142. Plin. n. h. 27, 126 **104** contin. H: nov. gl. Palm. | φαλὴς H: accent. Mus. | δ. καὶ ἀνδρίον H: Mus.; δ. [καὶ] αἰδοῖον Heins. Palm.; ⟨θεὸς⟩ (Ar. Ach. 263) καὶ δ. ἀνδρεῖον malit Schm.; ⟨θεὸς⟩ καὶ δ. αἰδοῖον Herter RE 19 (2), 1667 **105** χατίζει ci. Schm. **106** χαλικρόν Palm. (cf. Schol. Nic. al. 59 f) **108** καvναβίς H: accent. Mus. **109** [α] G. Sop. Palm. Pears. 679 | ταῦροι] γὰρ οἱ H: Schm., coll. Callim. (ubi E. Gen. praebet φαλίων ταύρων pro -ον -ον) **110** φαλίττει Toll., prob. Chantr. Dict. s. v. φαλός | Alb. cft. gl. 124 **111** ἀφρίσσει H: HSt. **113** φάλα H: ordo et Pears. 679 (⟨λ⟩) (cf. Thes. 8, 614 c) et Ald. (-αι) | φάλαινα H: Thes. (⟨λ⟩) et Guyet (-αι) **116** Φαραώ Biel. ('regum Aegypti nomen [e. g. Exod. 5, 1] ... derivatur a **פרע** quod LXX per διασκεδάζειν, *dispergere*, reddunt Exod. 32, 25'; ad etym. Ernesti Gloss. sacr. 278 cft. Phil. somn. 2, 211. leg. alleg. 3, 12; cf. gl. 75) | 'ἢ νόσος nescio quo pertineant' Schm. **117** ⟨λ⟩ ordo et Voss. | ἰχθύς] cf. gl. 17 **118** v. l. gl. 87 (Hansen) **119** de φάλλη v. Immisch Glotta 6, 1915, 194. sed ft. l. φάλλ⟨αιν⟩α, coll. Nic. ther. 760 cum Schol. φ. λέγεται ἡ παρ' ἡμῖν λεγομένη ψυχή (cit. Sostr. π. βλητῶν καὶ δακετῶν) ... ἄλλως· τὰ περὶ λύχνους πετόμενα θηρία φάλαιναι καλοῦνται ὑπὸ Ῥοδίων | πετωμένη H: Schr.

D **120** φαλ⟨λ⟩ικά· ᾠδὴ πεποιημένη εἰς τὸν Διόνυσον, ⟨ἐπὶ⟩ τῷ φαλ⟨λ⟩ῷ ᾀδομένη (Ar. Ach. 261)
121 φαλλικόν· ὄρχημά τι. οἱ δὲ μέλος. ἄλλοι ᾠδὴν αὐτοσχέδιον ἐπὶ τῷ φαλ⟨λ⟩ῷ ᾀδομένην (Ar. Ach. 261)
122 *φαλός· λευκός $g^{φαυ11}$. ἢ βόλος. καὶ [τὸ] φαλ[λ]ὸν τὸν ἐμμανῆ[ον]
123 †φαλλοαί†· πέφρικεν
124 φαλόν· τὸ στερεὸν κύκλωμα τοῦ στέρνου. οἱ δὲ τὸν μωρόν
Ap. S. **125** φαλός· ὁ λόφος τῆς περικεφαλαίας. καὶ τριφάλ⟨ε⟩ια ἡ τρεῖς κεφαλὰς ἔχουσα. ἔνιοι λευκὸς ἧλος (Γ 362 . .). ἄλλοι ψελλός. ἄλλοι κωφός
126 φαλύγματα· ὑγράσματα
127 φαλύνει· λαμπρύνει
128 φαλύσσεται· καταρρήσσει. περιέρχεται
129 φαλωθείς· παρατραπείς
Eur. **130** *φάμαν· φήμην (Eur. Hec. 176) $vg^6A^{12}Br^{22}$
131 φαμάξαι· φάσεις
132 †φαμένων†· τετελευτηκότων
133 *φαμελία· ὁμόδουλος A^{14}
Hom. **134** *φαμέν· λέγομεν (Ο 735) $vg^3A^{11}\Sigma$
Hom. **135** *φάμενος· εἰπών (Ε 290) $vg^2A^{10}Br^{21}$
Hom. **136** *φάμην· εἶπον (Μ 165 v.l. . .) A^{13}
137 φάμμη· ἄλφιτα
D **138** φαμμάστρια· τὰ ψαιστά. καὶ ἑορτή τις
Hom.+ **139** φαν· ὑπέλαβον, λέγειν

---

120 Schol. Ar. (Su φ 51) **121** Σ″ (Ph 637, 22. Su φ 44. E. Gen. [EM 786, 56]); Poll. 4, 100 **122** Apio fr. 145 N. ap. Ap. S. 161, 15; Orion. 159, 19 **125** Ap. S. 161, 13 (cum Apione fr. 145 N.); cf. Schol. **133** cf. E. Gud. 547, 38 **134** = Σ φ 32 **135** Schol.

---

120 φάλικα H: Guyet. Pears. 771 | ⟨ἐπὶ⟩ τῷ] τοῦ H: Schm. e Schol. Ar. | φαλοῦ H: Mus. (⟨λ⟩) et Schm. (-ῷ) | ἀδομένου H: Mus. (ᾀ-) et Schm. (-η) **121** φαλλίκων H: Meursius Orchestr. | ⟨λ⟩ Mus. **122** φάλλος Ald. | βόλος] βῶλος Heins., λόφος G., uterque e Σ φ 31 | τὸ del. Toll. | φαλ[λ]ὸν τὸν] φάλλοντα H: Scal.; φάγιλον Wil.* (cf. gl. 13) | ἐμμανῆον H: Toll. (errat Schow de Mus.); ἀμνόν ut vid. Wil.* **123** gl. totam del. Mus. an v.l. gl. 98 (cft. Schm.)? **124** ad fin. cf. gl. 110 **125** φαλός H = Ap. S. Schol. E 182 v.l.] φάλος Schm., cf. Arcad. 52, 18 | τριφαλία H: Mus. | κεφαλὰς] φαλοὺς Palm., cf. Ap. S. Schol. **127** Schm. cft. gll. 198. 433 **128** Lob. Rhem. 247 cft. gl. σ 2843; aliter Schm. ad λαφύσσει (Λ 176) et πλανύσσει (cf. Ar. Av. 3) retulit **129** G. cft. gl. 345 **130** le. φάμην H, φαμεν A: ordo et vgBr; φᾶμιν Mein. 1857 p. 628 **131** φαμάξεις Mus.; φαμίξεις Mein. 1857 p. 628; φᾶμαι (Eur. Med. 416) Schm. | φήσεις Mus. **132** πε⟩φα⟨σ⟩μένων (trag. ad. fr. 682, 16 K.–S.?) Schm. (post Mein. 1857 p. 629 πε⟩φαμένων); φθιμένων Mus.; φαμένων def. Pfeiffer ad Callim. fr. 756, ut (si recte intellego) a παλαιφαμένη excerptum **133** gl. totam del. Mus. | Lat. familia, quamquam expl. ad famulus (-a) aptior est (M. L. West) | ὁμόδου^{λ} H, expl. A **137** ψάμμη Baun. 1914–16 p. 232; G. cft. gl. ψ 62 **138** cf. Nilsson Gr. Feste 469 **139** φᾶν H, φάν Mus.: duas formas (indic. Homerice, Z 108; infin. Aeolice, cf. gl. 2 et Thumb 2, 105) confusas esse agn. Schm.

140 *φάναι· εἰπεῖν (Hdt. 1, 27, 4 . . Xen. Mem. 1, 2, 41 . . Plat. ap. 27 d . .) vg^{8}A^{15}Br^{24}Σ
141 Φαναῖος· Ἀπόλλων. Ἀχαιὸς Ὀμφάλῃ (TrGF 20 F 35). παρὰ Χίοις οὕτω λέγεται D
142 φανᾶν· θέλειν
143 †φάναοι†· ἄρνες
144 *φάνας· ἐκλάμψας, ἢ ⌞τὰς ἐκλάμψεις (Eur. Ion 550 . .) A^{17}Σ Eur.
145 φανόν· τὸ φαινόμενον, φωτεινὸν καὶ λαμπρόν (Phryn. com. fr. 91 K.–A.?). Ἀττικοὶ δὲ λυχνοῦχον ἐκάλουν, ὃ ἡμεῖς νῦν φανόν Att.
146 φάντα· λάμποντα
147 φαντάζομαι· συκοφαντοῦμαι (Ar. Ach. 823) D
148 *φαντάζου δόμων· φαίνου (Eur. Andr. 876) A^{16} Eur.
149 φαντάσας· δείξας
150 φαντασία· τὸ μὴ ὂν ἀληθές, ἀλλὰ σχήματι
151 φάντι· εἰπόντι
152 φαντίζοιτο· φαίνοιτο
153 φάντος· εἰπόντος (Ion FGrHist 392 F 6). [ἢ πλάτανος φανωτάτη, περιφανής, λαμπρά]
154 *φανοτάτη· φωτεινοτάτη [g^{9}]
155 †φαορκίς· τρυγίς†
156 *φάος· φῶς v^{1}g^{φαυ14}A^{2}Br^{271}, ὄρθρου ἀνατολή (ψ 245) +Hom.
157 φάος ἠελίοιο· ἡ αὐγή (Α 605 . .) Hom.
158 Φάπην· τὴν Παφίην
159 φαραγγαῖον· τῆς φαρέτρας τὸ κάλυμμα
160 φάραγξ· τάφρος, κοίλωμα (Ap. Rh. 2, 745. Nic. ther. 146) D

---

140 = Σ φ 33 **141** Plut. de E ap. Delph. 385 b; Cornut. nat. deor. p. 67, 3; Macrob. sat. 1, 17, 34 **144** Σ φ 34 (= K) **145** cf. Ph 639, 2; Schol. Ar. Ach. 938 a; Poll. 6, 103; Moer. 202, 14 [λ 5 H.] | Phryn. a Ph nominatus] vel gramm. fr. 35 de B. (tum citand. Plat. rep. 518 c) **147** Schol. Ar.; Σ″ (Ph 639, 8. Su φ 82) **156** Schol. E 120; Su φ 88 **160** cf. Su φ 91

---

141 φαναιὸς H: accent. Mus. | ὀμφαλὴ H: accent. Mus. | Χίοις] cf. St. Byz. 657, 13 Φάναι· ἀκρωτήριον τῆς Χίου **142** expl. φαίνειν Wil.* **143** φᾶναοι ut vid. H: accent. Mus.; h. e. φάγιλοι, ΓΙΛ > ΝΑ (Schm., coll. gl. 13) **144** confusa sunt φάνας = φήνας et φανάς | ἐλλάμψεις H: K Σ **145** λυχνοῦκον H: Mus. **146** φαντά vel φανόωντα Lob. ad Soph. Ai. p. 224 (ed. 3 p. 186); φανά (Plat. rep. 506 d)· τὰ vel potius φῶντα (gl. 1104) Schm. **148** δομῶ H, δομῳ A: Flor. ad Eur.; ⟨ἐν⟩ δόμῳ vel δόμων ⟨πάροιθε⟩ ex Eur. Arnald. Lect. 130–1 **150** σχήματα H per compend.: Mus.; supplendum esse φαντασθέν not. Schm.; aliter ἀληθῶς ci. Suicer. Thes. 2, 1416 **153** incl. (quae secl. Schm.) ad gl. 154 pertinere verisimile est **154** φωτεινοτάτη· φανοτάτη H: K? (-ος· -ος g), Ald. | v. ad gl. 153 **155** v. l. gl. 173 (Schm.) **156** φώς H: accent. Cunningham | φ. ὄ., ἀ. interpunx. Cor. 143 **157** ἡελίοιο H: spir. len. Alb. **158** Venerem agn. Guyet. Φαπίην Gron. Obs. 682. Pears. 680 (Lob. El. 1, 527), sed Schm. (in addendis suis) cft. CIG 4, 7033 c (in gemma imaginem Veneris praebente) ΑΙ ΦΑΠΗ **159** φάραγγα· τῆς πέτρας (vel φάραγγος) τὸ κοίλωμα Schm.; cf. gl. 160 et Aesch. PV 1017

LXX **161** *φάραγξι· κοιλάσι (Esai. 7, 19. Psalm. 103, 10 . .) vg^{1}A^{6}Br^{26}
162 φάραι· ὑφαίνειν, πλέκειν
163 φαραιδάκη· μυρίκη
164 φάργμα· φραγμός
Hom. **165** *φαρέτρα· βελοθήκη (A 45) vg^{4}A^{11}Br^{29}Σ
166 φαρετρεών· τοξότης
Eur.+ **167** φάρη· ἱμάτια (Eur. Hipp. 133 . .). νεφέλαι
D **168** φαρικόν· φάρμακον σύνθετον θανάσιμον (Nic. al. 398)
D **169** φάριον· τὸ⟨ν⟩ ἐρεοῦν
Hom. **170** Φᾶρις· ὄνομα πόλεως (B 582)
171 φαρκάζει· κλέπτει
172 φαρκιδούμενοι· στυγνάζοντες
D **173** φαρκίς· ῥυτὶς ἡ ἐκ τοῦ γήρους γινομένη (Soph. fr. 1108 R.). ἢ ῥίζα, πρὸς ῥυτίδας ποιοῦσα. ἢ στολίς
D **174** φαρκίδων· ῥυτίδων. ἢ πόλις (Theopomp. hist. FGrHist 115 F 82)
175 φάρκες· νεοσσοί
176 φάρκτου· φυλακὴν σκεύαζε[ν]
177 *φάρμακα· βοτάναι (Λ 741?) A^{13}. χρώματα (Empedocl. VS 31 B 23, 3 [1, 321, 12). καὶ πᾶσα πόα
178 φαρμακεύεται· σκευάζεται, ἀρτύεται
D **179** φαρμακίτης· ἀδ[δ]ηφάγος
D **180** φαρμακίς· ἐπὶ γυναικὸς φαρμακίδος (Ar. Nub. 749). καὶ εἶδος φαρμάκου. ἢ ἀκρίς
D **181** φαρμακοί· καθαρτήριοι. περικαθαίροντες τὰς πόλεις, ἀνὴρ καὶ γυνή (Ar. Ran. 733)

---

165 = Σ φ 37; Schol.; gl. Psalm. **168** Schol. Nic. (a) **169** Poll. 7, 67 **170** Paus. perieg. 3, 2, 6 . .; St. Byz. 658, 16; Schol. Nic. al. 398a **173** Σ'''φ 47; Erot. φ 21 **174** St. Byz. 658, 19 **177** Schol. Nic. ther. 936; Poll. 7, 128. 169 **179** cf. Poll. 6, 42 **181** cf. Ammon. 494

---

162 φαρέ' ὑφαίνειν (cf. ν 108) Schm. (sed quid ad rem πλέκειν?); φᾶναι Chantr. Dict. (i. q. ὑφᾶναι, quod iam ci. Cor. 143–4; sed mira temporum coniunctio); alii aliter **164** 'i. q. φράγμα' Schm.; cf. Schwyzer Gr. 1, 342 **165–6** φαρέτρα· τοξόται (cf. gl. π 2805 = trag. ad. fr. 257 K.–S.)./ φαρετρεών· βελοθήκη Schm.; φαρέτρα· ⟨ἡ⟩ βελοθήκη ⟨καὶ⟩ φαρετρεών./ ⟨φαρετροφόρος·⟩ τοξότης Bergk PLG^3 3, 968 (om. in PLG^4) **167** 'scripserat aliquis αἰθέρος φάρη, id est νεφέλαι' Toup. 4, 321 **168** φάρικον H: accent. Schm. | de φ. v. Ps. Diosc. de venenis 19 = Paul. epit. med. 5, 53 (CMG 9, 2, 2, 36, 22) **169** φαρὸν H (leg. Cunningham), φαρινόν Mus.: Schm. | ⟨ν⟩ Schm. | ad fin. ⟨κεκρύφαλον⟩ Jungerm. ed. Poll. 734 not. 98 **170** φαρὶς H: accent. Schm. post Mus. **171** ἁ⟩φαρπάζει ci. Taillardat ap. Chantr. Dict. 2, 1177 **173** στολίς] an πόλις (cf. gl. 174)? | v. l.: gl. 155 **174** ἡ H: Mus. | πόλις] ad Φαρκηδών (de orthogr. v. Theogn. can. 179 [p. 32, 20 C.]) pertinere agn. Heringa Obs. 126 **175** φάρκιες vel sim. ex ordine Schm. **176** φαρκτοῦ Taillardat (ap. Chantr. Dict. 2, 1225; post Thes. 8, 1035 b). cf. gl. 164 et Σ''' φ 38 | [ν] Mus. **179** ἀδδηφάγος H: Schm., cf. gl. τ 560 cum adn. **181** φάρμακοι H: accent. Heins., Ammon. et V. Schmidt Sprachl. Untersuch. zu Herondas 100 not. 16

182 φαρμακή· ἡ χύτρα ἣν ἡτοίμαζον τοῖς καθαίρουσι τὰς πόλεις

183 φάρμακον· ἡ ὑποστάθμη. ἄλλοι σύνθεσις ᾗ κηδεύουσι τὰ ἱερὰ τῶν ζῴων

184 φαρμακῶνες· τὰ βαφεῖα, διὰ τὸ τὰ βάμματα φάρμακα καλεῖσθαι (Soph. fr. 1109 R.) D

185 φαρμάξαι· ὀξῦναι. βάψαι

186 *φαρμάξασα· ἀπατήσασα A^{10}(vg^{3}Br^{28})

187 φαρμάσσοι· φαρμακεύεται, θεραπεύει, φαρμακεύει (Ap. Rh. 4, 1512. Greg. Naz. c. 2, 2, 4, 136 [37, 1515, 12 M.]) D+Greg.Naz.

188 *φαρμάσσων· βάπτων. ⌊στομῶν g^{φαυ15}, στομοποιῶν. φαρμακεύων (ι 393) Hom.+Ap. S.

189 *φαρματτόμενος· κολακευόμενος. ἀλειφόμενος A^{12}

190 *φάρος· ἱμάτιον, περιβόλαιον (Β 43 . .) vg^{2}A^{9}Br^{27}Σ. ἀκρωτήριον καὶ νῆσος ἐν Αἰγύπτῳ (δ 355) Hom.

190a *φάρος στέλ⟨λ⟩ων· τὸ περιβόλαιον στέλ⟨λ⟩ων, ἢ τὸ ἄρμενον (Eur. Hec. 1081) A^{7} Eur.

191 φαροῦν· ἀροτριᾶν

192 φάρσος· τρύφος, κλάσμα. πτερύγιον. ἀκρωτήριον (Hdt. 1, 180, 1)

193 φαρύγεθρον· ὁ κατὰ τὰ παρίσ⟨θ⟩μια τόπος

194 φαρυγίνδην· ἀντὶ τοῦ ⟨κατὰ⟩ γαστριμαργία⟨ν⟩ (com. ad. fr. 549 K.–A.) D

195 *φάρυγξ· λάρυγξ vg^{5}A^{14}Br^{4}, βρό⟨γ⟩χος (Thuc. 2, 49, 2) vg^{5}A^{14}. στόμα (Prov. 8, 7) K+LXX

196 φαρυμός· τολμηρός, θρασύς

197 φαρβός· ὁμοίως

198 φαρύνει· λαμπρύνει

199 φαρῶσαι· ἀρόσαι, νεῶσαι. λαμπρυνθῆναι

200 *φάς· εἰπών (Ι 35) g^{3}A^{17}Σ Hom.

---

184 Poll. 7, 169; Schol. A ad Δ 191 a; Eust. Il. 464, 41 [1, 734, 21 V.] **186** cf. Σ φ 43 **187** lex. Greg. carm. (ord. alph.) φ 17 **188** Schol.; Ap. S. 161, 18 **190** Σ φ 44; Ap. S. 161, 17; Schol. B 43; cf. Schol. δ 355; Ptol. geogr. 4, 5, 76 **190a** Schol. Eur. **192** Σ φ 45; gl. Hdt. (LGM 200); Poll. 7, 121 **194** cf. Σ''' (Ph 640, 23. E. Gen. [EM 788, 38]) **200** = Σ φ 46; Schol.

---

182 ἡτοίμαζον H: spir. asp. Alb. **183** καταδύουσι τὰ ἔρια ci. Schm. (cf. Schol. Ar. Equ. 44 c. Poll. 7, 169) **185** ὀξύναι H: accent. Schm. tacite | cf. gl. 188 **187** φαρμάσσει Mus. | θεραπεύοι lex. Greg. **190** φάρος H: cf. Ioh. Philop. de voc. rec. B φ 2 φᾶρος τὸ ἔνδυμα προπερισπᾶται, Φάρος ἡ νῆσος παροξύνεται, secundum usum Homericum **190a** στελῶν· τὸ π. στέλων H: K | ἅρμενον H: Hansen, cf. gl. τ 525 cum adn. **191** cf. gl. 199 et Pfeiffer ad Callim. fr. 287 **193** φαρύγαθρον H (def. Frisk 2, 995): HSt. | ⟨θ⟩ Mus. **194** φαρυγγίδα H: Thes. 8, 665 a = Σ''' | ⟨κατὰ⟩ Thes. | ⟨ν⟩ Mus. **195** βρόχος H: K **197** φαρβὸ(ς) H (recte interpr. Latte) **198** h. e. φαιδρύνει Schm., qui cft. gll. 127. 433; et cf. ad gl. 199 **199** Alb. cft. gl. 191 | λαμπρ. ad φαρυνθῆναι (cf. gl. 198) refert Schm., vel λαμπρῦναι ci.

D **201** φάσακες· συκοφάνται (com. ad. fr. 436 K.–A.)

Ap.S. **202** *φάσγανον· ξίφος g[2]A[13]Br[30]Σ, παρὰ τὸ φάσαι ὅ ἐστιν ἀνελεῖν (A 190 . .)

203 φασγάνεται· ξίφει ἀναιρεῖται

204 φασγανιῶσαν· ἐξιφισμένην

205 φασγανίων· ἐξιφισμένων

+ N.T. **206** *φάσεις· ἐγκλήματα, συκοφαντίαι (Dem. 39, 14) Σ. ἢ ἐνυπνίων ὄψεις. ⌊λόγοι. φῆμαι (Act. 21, 31) (vg[4]A[18])

Hom. **207** *φᾶσθαι· λέγειν (A 187 . .) vg[5]A[15]Br[33]

D **208** Φασιανοί· ὄρνεις ποιοί (Ar. Nub. 109). οἱ δὲ τοὺς ποντισμούς φασιν

209 Φᾶσις· ποταμὸς Κόλχων (Hes. th. 340)

D **210** φασκάδες· ὄρνεις ποιοί

Hom. **211** *φασί· λέγουσι (B 783) vg[7]A[19]Br[34]Σ

212 *φάσκει· λέγει vg[11]A[23]

213 *φάσκοντα· λέγοντα (g[9]A[24])

214 φάσκος· τὸ ἐπὶ τῶν δρυῶν γινόμενον

D **215** φασκώλιον· βαλάντιον δερμάτινον (Ael. n. an. 6, 10). φάσκωλος δὲ τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται (Ar. fr. 336, 2 K.–A.)

Greg.Naz.? **216** φάσκω· λέγω (Greg. Naz. c. 2, 1, 88, 155 [37, 1441, 13 M.])

217 *φάσμα· φάντασμα vg[1]A[22]Br[31]. σημεῖον, τέρας (Pind. Ol. 8, 57 = 43)

Hom. **218** *φασσοφόνῳ· τῷ τὰς φάσσας φονεύοντι. ἔστι δὲ εἶδος περιστερᾶς ὑπὸ τὴν τρυγόνα (O 238) A[16]

219 *φάτε· εἴπατε Br[35]

220 *φατέ· λέγετε vg[2]A[6]Σ

---

202 = Ap. S. 161, 19; Σ φ 48; Schol. **206** Σ φ 49; Su φ 122 **207** cf. Schol. **208** cf. Σ″ (Ph 641, 24. Su φ 125. E. Gen. [EM 789, 4]); Arist. h. an. 557[a]12 **209** cf. St. Byz. 660, 20; Scholl. Hes. (ad 338). Ap.Rh. 2 ad init. (p. 124, 6). Theocr. 13, 24. Eur. Andr. 651. Mosch. Soph. OT 1227 **210** Alex. Mynd. ap. Athen. 9, 395d **211** = Σ φ 50 = Schol. **213** cf. Σ φ 54 **215** Schol. Plat. Hipp. min. (3–3) 368c; EM 789, 5. 7; lex. αἱμ. φ 4; cf. Ael. Dion. φ 4 **217** Scholl. Pind. Soph. Tr. 508; gl. Iob **218** Schol.; Arist. fr. 347 Rose **220** = Σ φ 55; gl. apost. 285

---

202 ad etym. cf. Chantr. Dict. **203** φασγανοῦται ci. Wil.* et M. L. West, coll. κεραυνόω; sed cf. Schwyzer Gr. 1, 700 (β) ad fin.; cf. etiam gll. 204. 205 **204** φασγανόωσαν G. Dind. 8, 666c **205** φασγανιόων G. Dind. l. c.; φασγανιών⟨των⟩ G. Wolff Philol. 16, 1860, 530 **207** φάσθαι Schm. post Lob. Rhem. 9, sed φᾶσθαι approbatur ab Heraclide Milesio fr. 54 (ap. Eust. Od. 1641, 35 [1, 359, 21 St.]) **208** Φασιαναὶ H: Mus. | Ποντικούς Mus., sed non liquet **209** φασὶς H: accent. Mus. (cf. Ioh. Philop. de voc. rec. A φ 1) **212** contin. H: nov. gl. Mus. = K **214** δρύων H: accent. Mus. | ft. γεννώμενον e gl. σ 2841 (γενόμενον errore typoth. Schm.) | cf. gl. σ 2841 et Chantr. Dict. **215** φασκῶλος H: accent. Mus. (cf. Arcad. 57, 14) **216** φάσκω subiunct. reperitur Aesch. Cho. 93. Ar. Vesp. 561; φάσκων (Soph. El. 319) ordine posci notat Schm. **218** φασσοφόνοι H: K | δὲ ⟨φάσσα⟩ Toup. 3, 288 **219** φάτε imper., **220** φατέ indic.; cf. Choerob. in Theodos. 236, 6

221 φατίζει· λέγει. χωρίζει
222 φατιρίς· εἶδος ὀρχήσεως D
223 φάτης· ψεύστης
224 *φάτις· φήμη g$^{\varphi\alpha\mu-\varphi\alpha\nu7}$A^{9}Br^{43}Σ. δόξα. ⌊λόγος Br^{43}Σ[A^{9}]. κληδών (ζ 29) Ap. S.?
225 *φάτνη· καὶ ἡ τράπεζα (Eur. fr. 670, 2 K. Eubul. fr. 126, 2 K.–A.), καὶ ⌊ἡ τῶν κτηνῶν (E 271 . .) A^{11}, καὶ εἴ τι τῶν τοιούτων D+K
226 *φατνώματα· σανιδώματα (Cant. 1, 17) vg^{1}A^{5}Br^{41}Σ LXX
227 *φατνωτῶν· σανιδωτῶν A^{8}(Σ)
228 *φάτο· εἶπε (A^{10}). διενοήθη A^{10}, ὑπέλαβεν (A 188 . .) Hom.
229 φατοί· τεθνεῶτες. ῥητοί (Hes. op. 3) D
230 φατός· ὁμοίως (Ar. Av. 1188) D
231 φατόν· τεθνηκός. ῥητόν (Pind. Ol. 6, 63 = 37. Ar. Av. 1713) D
232 φατός· στοιβή. φήμη
233 φᾶτραι· σύστημα D
234 *φατρία· σύνταγμα vg^{4}A^{7}Br^{42}Σ, σύστημα
235 φάτρι⟨ο⟩ν· τόπον ὕπαιθρον, ἐρείπιον, φάνα
236 φατῶς· ἀν⟨ά⟩γνωθι D
237 Φαυδαί· γένη Σκυθῶν D
238 φαύειν· ποιεῖν
239 φαύζειν· φρύγειν D
240 φαῦλα· κακά. δόλια. εὐτελῆ
241 φαυλία· εἶδος ἐλαίας. οἱ δὲ τὰς λεύκας Att.

---

221 cf. Schol. Pind. Pyth. 2, 140a **224** φήμη] Σ φ 56; Scholl. Opp. Hal. 1, 554. Aesch. Sept. 841 f. Ap. Rh. 1, 969–70 a; lex. Greg. carm. (ord. alph.) φ 15. δόξα] Ap. S. 161, 27. λόγος] Σ φ 56; Scholl. Opp. Hal. 1, 554. Aesch. Sept. 841 g. Nic. ther. 484c **225** cf. Su φ 132 **226** Σ φ 57; Eust. Il. 547, 3 [2, 72, 4 V.] **227** Σ φ 58; Eust. Il. 547, 3 [2, 72, 4 V.] **228** cf. Schol. **234** Σ φ 59 **239** Ph 642, 12; Eust. Il. 962, 50 [3, 562, 15 V.] **241** Ael. Dion. φ 6 (Ph 642, 14. Su φ 138. E. Gen. [EM 789, 25]); Ammon. 490; Moer. 211, 22 [φ 1 H.]. Theophr. h. pl. 2, 2, 12 . .

---

221 χρήζει (de oraculi responso) Schm. **223** φάτις ψ.· ⟨…⟩ Schm., coll. ordine et Pind. Nem. 5, 53 = 29 **224** φατὶς et κλήδων H: accent. Mus. **226** cf. gl. π 1117 (de π pro φ scripta Hansen ad gl. π 3072) **227** φατνωντων A **228** φᾶτο H: accent. Mus. **229** duo verba φατός confusa sunt | Hes.] cf. gl. ρ 277 **230–1** inter se transponi vult Schm., secundum ordinem et ὁμοίως **231** v. ad gl. 229 **232** φήμη ad φάτις refert Schm. (φάτις· τιμή volebat Cor. 144) **233–5** ad φατρ- pro φρατρ- v. Bechtel 1, 339. 3, 91 **235** ⟨ο⟩ Pears. 788, coll. φράτιον Eust. Il. 239, 30 [1, 364, 19 V.] | ὕπεθρον, ἐρίπιον H: Mus. | φάνα quid sibi velit incertum; an Φάνα (urbs Aetolica Paus. perieg. 10, 18, 1; Italica St. Byz. 657, 15 codd. [Αἰτωλίας Mein.])? **236** φατῶσαν· γνῶθι H: Schm. (cf. Schwyzer Gr. 1, 803 (d)) **237** Φαῦδαι Mus. | σκῦθαι H: Mus.; possis et Σκυθικόν; Σκύθαι Schm., sed talis appositio inusitata (non comparanda e. g. ο 267 ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμι) **238** π. ⟨φανερόν⟩ Schm. post Lob. Rhem. 13 **239** M. L. West cft. gl. 1081, Schm. verb. φῴζειν (Stratt. fr. 9, 2 K.–A.) **241** τὰς λευκάς] τῆς συκῆς ci. Schm., h. e. ad φυλία (cf. gl. 985)

D **242** φαύλια μῆλα· τὰ μεγάλα (Teleclid. fr. 4 K.–A. Theopomp. com. fr. 20 K.–A.)

243 †φαυλίον†· ἁδρόν, καλόν

244 φαύλιξ· ὀρθός

D **245** Φαῦνος· ὁ Ἰταλικὸς θεός

LXX **246** *φαυλίστρια· ἡ καταγελῶσα (Sophon. 2, 15) vg^{4}A^{22}Br^{47}

Att.+D **247** φαῦλον· ἁδρόν (Plat. rep. 423 c?) , καλόν (Eur. fr. 473, 1 K.?) , εὐειδές, μέγα (Soph. fr. 41 R.). μοχθηρόν (Plat. leg. 757 a). ἀραιόν. †παληλθιτόν†

248 *φαῦλος· κακός (Plat. Phaed. 95 e) vg^{3}A^{21}Br^{45}(A^{23}), δόλιος, χαλεπός g^{3}Br^{45}Σ. εὐτελής Σ(A^{23}), ἁπλοῦς (Eur. fr. 473, 1 K.). καταγέλαστος

249 *φαύλως· ὁλοσχερῶς Z^{9}, καὶ τὰ ὅμοια (Ar. Vesp. 656)

250 φαῦνος· φαίνων αὑτόν (Aesch. fr. 123 b R.)

251 φαυόν· ἀκανθῶδες φυτόν

D **252** φαυοφόροι· Αἰολεῖς, ἱέρειαι (SH fr. ad. 1042?)

253 φαῦρος· κοῦφος

D **254** φαύσιγγες· αἱ ἐν ταῖς πτέρναις γινόμεναι ῥαγάδες. ἔνιοι τὰς ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις καὶ τοῖς σκέλεσι γινομένας φλυκταίνας (Ar. fr. 913 K.–A.). δηλοῦσι δὲ καὶ αὐγὰς καὶ ἀκτῖνας. ἄλλοι δὲ αἱμορροΐδας καὶ φλυκταίνας καὶ λαμπηδόνας

LXX **255** *φαῦσις· φῶς, φέγγος (vg^{2}A^{20}Br^{46}), φωταυγία (Gen. 1, 14. Psalm. 73, 16)

D **256** φαῦσμα· σπλάγχνα ἐκ σίτων πεποιημένα. καὶ αἱ ἀπαρχαὶ τῶν πεμμάτων

---

242 cf. Σ'''(Ph 642, 13. EM 789, 26); Glaucides [RE 7, 1401 no.2] ap. Athen. 3, 81 a; Athen. 3, 82b–c (et Androtion ib. = FGrHist 324 F 77) **245** Dion. Hal. ant. Rom. 5, 16, 3; Plut. Rom. 21, 9 **246** = E. Gud. 550, 30; gl. Proph. **247** Ael. Dion. φ 7 (Σ'''φ 261. Schol. Plat. Alc. II [5] 147 d); Σ'' (Ph 642, 19. Su φ 141. E. Gen. [EM 789, 33]. Schol. Plat. rep. 423 c); Schol. Greg. Naz. p. 166, 18 Picc. **248** Σ φ 61; Schol. Dem. 2, 5 (40). 24, 85 (176) **254** Σ''' (Ph 643, 22. EM 789, 52); Poll. 7, 110; Galen. lex. 154, 3. 150, 15 **255** Su φ 149; gl. Psalm. 306 Ernesti

---

242 φαύλια· μῆλα (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Cunningham = testt. **243** v.l. gl. 247 **244** vel φαῦλιξ; 'εὐφημίας ergo pro φάλλιξ' Voss | ὄρ⟨νι⟩θος ⟨εἶδος⟩ ci. Schm. **245** contin. H (quamquam interpunct. ut le.): nov. gl. Schm. | φαύλιος H: Pears. 680 | ὁ Ἰταλικὸς] σιταλικὸς H: Baun. 1914–16 p. 48 not. 48 (post Heins. Pears. 680) | cf. Otto RE 6, 2054–73 **247** ἁδρόν] ῥάδιον ci. Schm., coll. Σ'' et Σ''' | εὐειδές] εὐτελές Toup. 3, 382, coll. gl. 248 | παληλθιτόν del. Mus.; πάνυ ἠλίθιον Mein. 1857 p. 629 (Σ'' [Ph. E. Gen.] ad fin. ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου cft. Schm.) | v.l.: gl. 243 **250** v. Radt ad Aesch. **252** αἰολεῖς H (errat Hansen ad gl. π 1079 cum Latte) | ἱερεῖαι H: accent. Mus. **253** ἀ⟩φαυρός Lob. El. 1, 19 **254** φαυσίγγες H: accent. Schm. | αἱ – ῥαγάδες pertinere ad φύσιγγες (gl. 1048, q. v.) agn. Piers. 397 | ἀκτίνας H: accent. Mus.

257 *Φά⟨ων· τ⟩ῶν εὐμόρφων ἐγένετο †ἠρέσθην† (Men. Leucad. fr. 1, 2) [A[1]] Att.
258 *†Φέακες†· ἔθνος †Φεάκων† (g[φεν2])
259 φέβεσθαι· φεύγειν (E 223 . .) Hom.
260 φέβομαι· φεύγω A[1], φοβοῦμαι
261 φέβοντο· ἐφοβοῦντο, ἔφευγον (Λ 121 . .) Hom.
262 φοβεῖ· διώκει (Π 689), φεύγει Hom.
263 †φοβψίς†· λαμπρὸν φαίνουσα
264 φέγγουσαν· λαμπρύνουσαν
265 *φέγγος· φῶς A[1] ἡμέρας, σελήνη(ς) σέλας
266 Φειά· πόλις †Θεσσαλίας† (H 135) Hom.
267 φειδαλφιτῆσαι· φειδωλὸν περὶ τὰ ἄλφιτα γενέσθαι (com. ad. fr. *684 K.–A.) Att.
268 φείδεσθαι· ἐλεεῖν (Esai. 63, 9 . .) LXX
269 *†φειδικόμισος†· ἡ διὰ μαρτύρων πίστις A[5]
270 φειδός· φειδωλός (com. ad. fr. 184 K.–A.) D
271 *φειδοῦς· φειδωλίας (Sap. 12, 18) A[2] LXX
272 φειδώ· τὸ φείδεσθαι (H 409 . .) v[φερ17]A[3] Hom.
273 φειδώλιον· δίφρος, †φελάς. χόρτος†
274 *φειδωλός· φειδόμενος g[φερ15]Σ δαπάνης, σκνιφός vg[φερ15]Br[49](A[4]Σ)
275 Φείδων· ὄνομα κύριον (ξ 316 . .) Hom.
276 Φεισών· ποταμὸς παραδείσου, ὃ ἑρμηνεύεται στόμα κόρης· παρὰ δὲ Ἕλλησι Γάγ⟨γ⟩ης (Gen. 2, 11) On.sacr.
277 φεῖσαι· ῥῦσαι, σῶσαι (Psalm. 18, 14 . .) LXX

---

257 cf. Paus. φ 4 (Ph 643, 24. Su φ 89); Ael. v. h. 12, 18; Voigt ad Sapph. fr. 211a **259** cf. Schol.; Su φ 183 **260** Theogn. can. 41, 1 Alpers (p. 12, 19 C.) **261** Schol. (leg. ⟨φέβοντο· ἐ⟩φοβοῦντο, ἔφευγον) **266** Schol.; St. Byz. 661, 11; Eust. Od. 1477, 63 [1, 140, 11 St.] **267** Phryn. praep. soph. 121, 9; Su φ 243 (Δ) **270** Suet. convic. VIII, 225 (p. 61) T. (Eust. Il. 537, 39 [2, 52, 21 V.]) **272** cf. Schol. **274** Σ φ 63 **275** = Schol. = Ap. S. 162, 7; EM 791, 17 **276** flumen Su φ 254 (Δ); interpret. Phil. leg. alleg. 1, 74. Hieron. on. sacr. PL 23, 1208; = Ganges (sed aliter interpret.) Ios. Ant. 1, 38; cf. Lagarde Onom. sacr.[2] 298, 59 (p. 287)

---

257 Φά⟨ων· τ⟩ῶν] φαῶν· H: Mus. | ἐρασθῆν⟨αι δὲ αὐτοῦ φασι τὴν Σαπφώ⟩ Schm. (post multos) **258** totam gl. del. Mus. | v.l. gl. 36 (cft. Hansen) **260** φοβοῦμαι] φοβῶμαι H: Mus. **261** φεβῶντο H: Mus. **262** cf. gl. 666 **263** φοίβ⟨η· ὄ⟩ψιν λαμπρὰν ci. Schm. **265** σελήνη(ς) per symbolum H (ut gll. α 5134. β 979. ζ 181. μ 94. 1217); hoc et σέλας del., φέγγος σελήνης in marg. scr. Mus. (haec omnia expl. Hansen, errant Schow et Latte) **266** φεία H: accent. Mus. | recte τῆς Ἠλείας (Bochart [a Palm. cit.]) vel τῆς Ἤλιδος (Alb.), cf. Thuc. 2, 25, 3 . . et testt.; v. ad gl. 292 et (de erroribus geographicis) Hansen ad gl. ρ 509 **269** φιδεϊκόμισος Salm. Sop., rectius -ισσον (Lat. fidei commissum) **273** le. i. q. ἑδώλιον Voss. (Lob. El. 1, 138 cft. Lat. sedile) | ⟨σ⟩φέλας Mus., sed glossa Homerica explicationi haud apta: an σέλλα? | χόρτος quo pertineat nescio **274** δαπάν( ) H: Schm.; δαπανᾶν Mus., haud verisimiliter | σκνίφος H: accent. Mus. **275** φειδὼν H: accent. Mus. **276** ⟨γ⟩ Mus.

278 φελγύνει· ἀσυνετεῖ, ληρεῖ
279 φελλά[ν]τας· λίθος σκληρὸς ἀπὸ τόπου
280 φελλεῦον· ἐπιπλέον
281 *φελλεύς· τὸ δυσεργὲς χωρίον (Ar. Nub. 71 .. Plat. Criti. 111 c) g^1A^4
282 φελλίνιοι· ὀροβάκχαι
283 φελλίνας· κοῦφος, ἀπὸ τοῦ φελλοῦ
+K **284** φελλός· σκληρὸς τόπος καὶ δυσεργής, καὶ ἐξ ἐπιπολῆς πετρώδης. καὶ φλοιὸς δένδρου, καὶ *ξύλον ἐλαφρόν.⌋ τὸ δὲ αὐτὸ καὶ φελλεύς. ⌊καὶ τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα A^3. καὶ ἀλαζών
285 *φένακας· ἀπατεῶνας (Cyr. in Esai. 70, 461C M.) ($vg^{\varphi\alpha\iota 9}$)
286 *φέναξ· χλευαστής Σ($v^{\varphi\alpha\upsilon 5}A^3Br^{52}$), ἀπατεών Σ($v^{\varphi\alpha\upsilon 5}Br^{52}$), ψεύστης, πλάνος (Ar. Ach. 89 ..)
D **287** Φενεός· Φενέα. πόλις Ἀρκαδίας (B 605)
D **288** φεννίδα· παιδιὰν σφαίρας
D **289** φεννίον· ἡ μηδικὴ ὁδός. Παμφύλιοι
Att. **290** *φεννίς· εἶδος παιδιᾶς μετὰ σφαίρας $A^6(Br^{56})$
291 *φέννος· θάνατος. ⌊ἐνιαυτός $vg^1A^5Br^{54}$
Hom. **292** Φεραί· πόλις †τῆς Ἠλείας† (B 711)
D **293** Φεραία· Ἀθήνησι ξενικὴ θεός. οἱ δὲ τὴν Ἑκάτην (Callim. h. Dian. 259)
294 *φεραυγές· κατάλαμπρον $vg^9A^{29}Br^{62}(\Sigma)$

---

279 Polemo FHG 3, 136 fr. 73 (Zenob. 5, 13 fin.; Clem. Al. protr. 4, 47, 7 cum Schol. 311, 18) **281** Moer. φ 27 H.; cf. Schol. Plat. **282** Schol. Nic. ther. 869 a? **284** Σ φ 64. Su φ 188 (= A). ἀλαζών] Theogn. can. 41, 4 Alpers (p. 12, 19 C.) **286** Σ φ 67; Hdn. epim. 142 Boiss.; Theogn. can. 41, 9 Alpers (p. 12, 20 C.) **287** St. Byz. 662, 4 **288** de φαινίνδα (Antiphan. fr. 278 K.–A.) cf. Athen. 1, 14 f sq. Poll. 9, 104–5. Suet. lud. 2. Paus. φ 1; ad formam φεν- cf. Schol. Plat. Theaet. (15) 146 a (cod.). Orion. 161, 12. EM 790, 25 **290** Paus. φ 1 **292** Schol.; Ap. S. 162, 3; St. Byz. 662, 12; Theogn. can. 41, 3 Alpers (p. 12, 19 C.); Su φ 202 **293** Paus. perieg. 2, 23, 5; Tzetz. et Schol. ad Lycophr. 1180 **294** Σ φ 68

---

278 Latte cft. gll. α 8594. ε 7375; unde ft. ἀ⟩φελγύνει **279** [ν] Heins. | ἀπὸ ⟨Φελλέως,⟩ τόπου ⟨πετρώδους⟩ Schneidewin CPG 1, 121 | Alb. cft. gll. 281. π 1336 **281** δυσελγὲς H: Mus., cf. gl. 284 | cf. gl. 279 (cum adn.) et Chantr. Dict. 2, 1186 **283** i. q. φέλλινος Lob. Prol. 213, quod malit Schm. **284** confusa sunt φελλός et φελλεύς et φέλων | ἐπιπολ( ) H ut vid.(leg. Hansen dubitanter): Ald. (ἐπειπολῆς Mus.) **285** φενάκας H: accent. G. | ἀπαταιῶνας H (leg. Latte): Mus. **286** ἀπαταιὼν H: Mus. **287** Φενέα del. Schm., sed cf. St. Byz. **288** aut corrupt. pro φενίνδα (Pears. 681; tum παιδιὰ[ν] legend. vidit R. Kassel) aut accus. vocabuli φεν(ν)ίς (Chantr. Dict. 2, 1187; cf. gl. 290) | παιδιαν σφαιρας] quos accentus praebuerit H incertum; ut supra Mus. ultimo tentamine **289** ἡ H] errore om. Alb. | Μηδικὴ M. L. West; δημικὴ Brun. **290** μετὰ] διὰ Heins., coll. Paus. **291** φένος K (G. Dind. 8, 703 d); ϝέννος Ahr. Dial. 2, 54 **292** φέραι H: accent. Mus. | τῆς Ἠλείας] recte Θεσσαλίας Mus. = testt. cf. gl. 266: Schm. censet duplicem errorem ortum esse e Schol. HQ γ 488 Φηραὶ μὲν τῆς Λακωνικῆς, Φεραὶ δὲ τῆς Θεσσαλίας, Φειαὶ δὲ τῆς Ἤλιδος (cf. Eust. Od. 1477, 62 [1, 140, 10 St.]) neglegenter excerpto **293** φερεὰ H: Boeckh CIG 2, 12 (ad num. 1837) **294** καταλαμπρὸν H: accent. Mus.

295 *φέρβειν· τρέφειν v(g)⁴A²⁰Br⁵⁹Σ, βόσκειν Ap. S.
296 φέρβεται· τρέφεται (Pind. Pyth. 5, 148 = 110)
297 φερβήτας· νομεῖς
298 φερβόμενος· τρεφόμενος (Theocr. 7, 85) D
299 *φερέγγυος· φέρων τὸ βέβαιον vg¹⁴A³⁵Br⁶⁴, ἢ †τῇ βίβλῳ ἐμφερομένους†
300 *φερέγγυος· ἀξιόπιστος, ἐγγυητής (Aesch. Sept. 396) vg¹⁴A³⁶Br⁶⁴, καὶ βεβαιωτής (Hdt. 5, 30, 4. Soph. El. 942). ἔγγυος· βέβαιος
301 φερέγγυον· βέβαιον, δυνατόν (Aesch. Sept. 449 ..) D
302 *φέρειν· λαμβάνειν. ⌊βαστάζειν vg¹²A³²Br⁶³. ὑπομένειν (Aesch. Pers. 293. Soph. OT 1211) g¹² D+K
303 Φερεκλέα· τὸν Ἄδωνιν D
304 φερεντάριοι· τάγμα στρατιωτικόν
305 φερέοικος· ὁ κοχλίας (Hes. op. 571). ἔνιοι ζῷον ὅμοιον γα[λ]λῇ ὑπὸ δ⟨ρ⟩υσὶ καὶ ἐλάταις γινόμενον (Cratin. fr. 101 K.–A.). οἱ δὲ ζῷον σφηκὸς μεῖζον D
306 φερέσβιος· ὁ τὰ πρὸς τὸν βίον φέρων καὶ σῴζων (Aesch. fr. 204 b, 12 R.), ἢ ⌊ζωοποιός (Greg. Naz. c. 2, 1, 93, 7 [37, 1448, 9 M.]) vg⁸(A²⁸Br⁶¹Σ) D+Greg.Naz.
307 φέρεσκον· ἔφερον (κ 108) Hom.
308 *Φέρητος· ὄνομα κύριον (Eur. Alc. 11) A²¹ Eur.
309 φέρι· ἄγριε ἢ ἄγριαι
310 *φέριστε· βέλτιστε v(g)⁷(A³⁴), κράτιστε, ἐξοχώτατε v(g)⁷A²⁷Br⁶⁰, ἀγαθέ (Ζ 123. Ο 247 ..) A²⁴Br⁶⁰(g⁷). [καλλίον. μείζ( )] Hom.

---

295 Σ φ 69 = Ap. S. 161, 33 (= K). βόσκειν] cf. Σ″ (Ph 644, 13. Su φ 205) **299** cf. EM 790, 30 **300** Σ φ 70; Schol. Aesch. (g). βεβαιωτής] gl. Hdt. (LGM 206); Schol. Soph. El. 942 (Su φ 208). βέβαιος] Theogn. can. 41, 7 Alpers (p. 12, 20 C.); Schol. Aesch. (k. m) **301** Schol. Aesch. (e) **302** λαμβάνειν] Σ″ (Ph 644, 19. Su φ 222. E. Gen. [EM 790, 31]). βαστάζειν, ὑπομένειν] gl. Aesch. (d). Schol. Mosch. Soph. **304** Lyd. mag. 1, 46 **305** Schol. Hes. (Dion. Thr. fr. 48); Athen. 2, 63 a; Σ″ (Ph 644, 16. Su φ 221. E. Gen. [EM 790, 35]); Ph 645, 8 **306** Σ φ 71; Theogn. can. 41, 6 Alpers (p. 12, 20 C.); lex. can. Ioh. Damasc. (2, 46) 167 **307** EM 381, 37 **308** cf. Schol. Ap. Rh. 1, 49 (a) **310** Σ φ 73; Theogn. can. 41, 8 Alpers (p. 12, 20 C.). βέλτιστε] Ap. S. 161, 32; Schol. Ο 247; lex. Greg. carm. (ord. alph.) φ 21. κράτιστε] Schol. Ζ 123. ἐξοχώτατε] lex. can. Ioh. Damasc. (2, 29) 165

---

297 φερβῆτας H, φέρβητας Mus.: accent. Cunningham (post LSJ) **298** v.l.: gl. 754 **299** φερεγγοῦς H = A: vgBr | βιβλίον H: K EM; cf. gll. 300–1 | τῷ βεβαίῳ Cob. Nov. lect. 179; debuit etiam ἐμφερόμενος, sed haec addita sunt postquam initium corruptum erat **300** βεβαιότης H: Mus. | ἐγγυὸς H: accent. Mus. **302** cf. gl. 325 **303** Adonis] v. Hansen ad gl. π 4281 **304** gl. totam del. Mus. | Lat. ferentarii (Varr. LL 7, 57. Veget. r. mil. 1, 20, 16–17) **305** γάλλη H: Mus. = Σ″ | δυσὶ H: Mus. = Σ″ | ἐλαίας H = Ph, ἐλαίαις Mus. = Su E. Gen.: Mein. 1857 p. 628 | cf. West ad Hes. **306** sing. masc. in loc. citt. tantum reperitur (fem. frequenter); -ους ABr Σ **309** gl. totam del. Mus. | an conf. Athanas. petit. Arian. 26, 821 A M. καὶ (ὁ βασιλεὺς) ὀργισθεὶς εἶπε ‘φέρι φέρι’? an intelleg. Lat. feri· ἄγριοι (Schm.)? | ἄργιαι H: Schm. tacite **310** καλλίον μειζ´ (sic H) del. Mus., ad gl. 322 refert Reitzenst. Rh. Mus. 43, 1888, 449

D **311** φέρμια· ἃς ἔνιοι ἀσίλλας τὰς ἐκ σχοίνων πλεκομένας, καὶ ἰχθυηρὰ ἀγγεῖα, οἷον σπυρίδια (Men. fr. 468, 2 K.–A.)
Att. **312** *φερνάς· προῖκας, δῶρα A^{22} νυμφικά, ἀπὸ τοῦ φέρειν φεράς, καὶ πάντα τὰ φερόμενα (Hdt. 1, 93, 4. Eur. Med. 956 . .)
LXX **313** *φερνή· προίξ (Exod. 22, 16) vg^{2}A^{18}Br^{57}, δῶρα νυμφικά [A^{18}]
Hom. **314** φέροντο· προσεφέροντο (κ 124 v.l.)
315 φερρεύει· ἀποφέρει
D **316** Φερ⟨ρ⟩εφάττιον· τόπος ἐν ἀγορᾷ (Dem. 54, 8)
D **317** Φερσεφόνεια· ἡ τῆς Δήμητρος θυγάτηρ, ἡ φέρουσα τὸ ἄφενος, τουτέστι τὸν πλοῦτον, διὰ τὸν καρπόν, ⟨ἢ⟩ ἀπὸ τοῦ φέρειν ὄνησιν (Hes. fr. 185, 4)
318 φερτάζει· φέρει
Hom. **319** *φέρτατος· ἀγαθώτατος (A 581 . .) A^{25}[Br^{79}]
Hom. **320** φέρτε· φέρετε, κατὰ συγκοπήν (I 171)
Hom. **321** φέρτατον· κράτιστον, ἀγαθώτατον, φέριστον, βέλτιστον (P 105)
Hom. **322** *φέρτερον· κρεῖσσον (A^{37}Br^{263}Σ), ἀπὸ τοῦ φέρειν. ⌊βέλτιον (A 169) A^{26}(vg^{6}A^{23})
Hom. **323** *φέρτρον· φορεῖον. καὶ ⌊ἡ τῶν νεκρῶν κλίνη (Σ 236) vg^{10}(A^{30}Σ)
D **324** φερτ[ρ]ύς· ἆθλος. Θούριοι (gloss. Ital. 174 K.–A.)
D **325** φέρων· λαμβάνων (Ar. Ach. 66)
326 *φερώνυμος· ἀληθεύων τῷ ὀνόματι (Ael. n. an. 17, 8) vg^{3}A^{19}Br^{58}
Greg.Naz. **327** *⟩φετμαῖς· ἐντολαῖς, παραγγελίαις (Greg. Naz. c. 1, 1, 7, 16 [37, 440, 2 M.]) A^{φερ38}
Att. **328** *φεῦ· σχετλιασμοῦ ἐπίρρημα [vg^{2}A^{5}Br^{66}Σ]
Hom.+ **329** *φεύγει· ἀποδιδράσκει (O 588) A^{6}. ἀντὶ τοῦ εὐθύνεσθαι, ὡς καὶ φεύγειν κλοπῆς ἢ μοιχείας φαμέν

---

311 Ael. Dion. φ 10; Poll. 10, 132; Theogn. can. 743 (p. 123, 10 C.) **312** Ael. Dion. φ 9 (Ph 645, 5. E. Gen. [EM 790, 49]) **313** Ar. Byz. fr. 4 S.; Σ φ 74; gl. Oct. φ 2; Schol. Eur. Med. 956 **314** = Schol.; Ap. S. 162, 5 **317** fin.] etym. ad fin. gl. φέρνιξ hab. EM 790, 51 (cf. gl. 313) **320** Schol. (cf. etiam Schol. A); Tryph. pass. 3, 9 **321** Schol. T^{il} (a^{2}) **322** Schol.; Σ φ 75; lex. Greg. carm. (ord. vers.) 611 **323** Ap. S. 162, 8; Su φ 233; Σ φ 72; cf. Schol. **325** vid. ad gl. 302 **326** cf. Σ φ 77 **327** lex. Greg. carm. (ord. alph.) ε 452; Schol. Pind. Pyth. 2, 39 **328** Ael. Dion. φ 11 (Σ φ 79)

---

311 φόρ̣μια H ut vid. (leg. Latte dubitanter): Mus.; φέρνια Heins. Sop. Pears. 681. al., cf. testt. | ἀστήλας H: Hemsterh., cf. Lob. Prol. 150 **312** φέρνας H: accent. Mus.; cf. Arcad. 110, 23 | φερᾶς H: accent. Mus. **313** φέρνη H: accent. Mus.; cf. gl. 312 **315** Schm. cft. gl. β 535 **316** ⟨ρ⟩ Schm. tacite | Φ. vel i. q. Ἐλευσίνιον (v. Paus. perieg. 1, 14, 1–3; The Athenian Agora, Guide [1990], 152) vel pars eius **317** τὸ] τὰ H: Mus. | ⟨ἢ⟩ Schm. | ὄνησιν H, ν prior. corr. ex ?η, ft. ab ipso (sic Cunningham: Schow litteram ν Musuro ascripsit [sed lectionem primam legere non potuit], Latte scribae) **321** φέριστον nov. gl. H: contin. Pears. 682 **322** cf. ad gl. 310 **324** φέρτρυς H: Blumenthal 46 (ρ e gl. 323 φέρτρον intrusa); cf. gl. 847 cum adn. | ἄθλος H: accent. Mus. **327** h. e. ἐφετμαῖς (A m. rec.), cf. gl. ε 7422 **329** κλωπῆς H: Mus.

330 *φευκτά· φεύξιμα (θ 299) A^{7} Hom.
331 φευκταῖοι· ἀποτρόπαιοι
332 φεύξεσθαι· φεύγεσθαι (Ν 89 . .) Hom.
333 *φεῦ φεῦ· ἴσον τῷ οἴμοι (Eur. Alc. 727. Ar. Av. 162 . .) [Br^{78}]
334 φεψάλυξ· φέψελος, σπινθήρ, ἄνθραξ (Archil. fr. 180 W. Ar. Lys. 107) Att.
335 Φηγαιά· δῆμος Αἰγηΐδος D
336 *φήγινος· δρύϊνος (Ε 838) Br^{83}Σ Hom.
337 *φηγός· ἡ δρῦς (Ε 693 . .) v^{2}Σ(vg^{1}A$^{5-6}$Br^{67})[A^{3}] Ap.S.
338 φηδαινής· ἀφρενής
339 †φηδῶσαι†· ἀπατῆσαι. φθεῖραι, ἀπολέσαι
340 φηληκόθρεπτον· ὑπὸ ὄλυνθον τῆς συκῆς τεθραμμένον D
341 φήληξ· ὄλυνθος, τὸ μὴ πεπεμ⟨μ⟩ένον σῦκον (Ar. Pac. 1165) D
342 φῆ· εἶπεν, ἔλεγεν (Β 37 . .) Hom.
343 φηλήτῃσι· λῃσταῖς (Hes. op. 375 v.l.)
344 φῆλον· ἀπατηλόν, ληθαργόν, κακοῦργον, ἐπίβουλον
345 φηλωθείς· ἀπατηθείς
346 φηλωθεῖσα· ἀπατηθεῖσα (Μυθικὰ ἔπη 16, Babr. ed. Crusius p. 217)
347 φηλώσωμεν· ἀντὶ τοῦ βοήσωμεν
348 φήματα· ῥήματα. φάσματα
349 †φημασίωμεν†· βοήσωμεν
350 φήμη· ἀκοή, ὀνομασία (β 35 . .) Hom.
351 *φημί· λέγω vg^{1}A^{3}Br^{262}Σ. ὑπολαμβάνω (Β 129 . .) g^{1}Br^{262}Σ Hom.
352 φημίζεται· μαντεύεται. λέγει
353 φῆμις· φήμη, κληδών, φωνή, λόγος (ξ 239. Κ 207) Hom.

---

330 = Schol. **334** Schol. Ar. (b); Paus. φ 6; Schol. Aesch. PV 362a **335** St. Byz. 663, 1; Harp. 300, 6 [φ 11 K.] (epit. = Ph 645, 18. Su φ 256. E. Gen. [EM 791, 27]) **336** = Σ φ 80; Schol.; Ap. S. 162, 9 **337** Σ φ 81; Ap. S. 162, 9; Hdn. epim. 143 Boiss.; cf. Schol. **339** E. Gen. α 1327 (E. Gud. 87, 31. EM 160, 40; Schol. Lycophr. 785) **341** lex. rhet. 315, 11 Bk. **342** Schol. **344** Theogn. can. 329 (p. 61, 11 C.); E. Gen. α 1327 (E. Gud. 87, 32. EM 160, 39); Su φ 265 **346** Su φ 266 **351** = Σ φ 83; Schol.; Hdn. epim. 143 Boiss. **353** Scholl.; EM 791, 38

---

330 φευκτά H = Schol.: φυκτά Hom. et gl. 965 **331** φευκτέοι HSt. Thes. 4, 128f **332** an φεύγειν? sed tum fut. non explicatur. vix φυγήσεσθαι **333** ἶσον H: accent. Schm. tacite | τὸ H: Mus. (cf. gll. π 576. 3164. σ 555) **335** φηγάις H: Cunningham e St. Byz.; Φηγαιεύς Mus., sed haec forma τὸν δημότην significat | αἰγήιδος H: accent. Mus.; Αἰαντίδος Harp. per errorem, cf. RE 5, 111 no. 155–6. 19, 1913 et gl. 94 **337** δρύς H: accent. Mus. **339** h. e. φηλῶσαι (Salm., coll. gll. 345–7) **340** ὅλονθον H: Ald. (spir. len.) et Mus. (υ) **341** ὅλονθος H: Mus. | πεπαμένον H: Mus. **343** de φηλ- / φιλ- cf. LSJ, Chantr. Dict. 2, 1204 **344** le. oxyton. Theogn. (prob. Lob. El. 1, 123 not. 46) **347** γοη⟨τεύ⟩σωμεν Mein. 1857 p. 628 | Schm. cft. gll. 349. 366 **348** expll. ad 1) φάω i. q. φάσκω, 2) φάω i. q. φαίνω refert Lob. Rhem. 9 **349** φημασίομεν, ο corr. in ω, H (leg. Hansen)] φημάσωμεν Mus., φήμας ἴωμεν Mein. 1857 p. 628 | dittogr. sive v. l. gl. 347 esse ci. Schm. **353** φημὶς H: accent. Schm. | κλήδων H: accent. G.

Hom. **354** *φῆν· εἶπον, ⟨ἔ⟩λεγον (β 174) vg^{1}A^{4}

355 φήνας· δείξας

356 *φηνάσης· δειξάσης (Liban. or. 11, 243) vg^{2}A^{5}Br^{69}

Ap.S. **357** φήνη· ἀετοῦ εἶδος (γ 372)

358 φηνόν· λαμπρόν

Hom. **359** φήνωσι· δείξωσι (ο 26)

D+Hom. **360** φῆρα· θῆρα (Pind. Pyth. 3, 9 = 4). εἶπεν (δ 504)

Ap.S. **361** *Φῆρες· οἱ Κένταυροι g^{φησ5}, Αἰολικῶς (Β 743)

Ap.S. **362** φηρία· θηρία. Αἰολεῖς

363 φῆρος· ἡ τῶν ἀρχαίων θεῶν τροφή

Hom. **364** *φής· λέγεις vg^{2}A^{8}Br^{70}. ὑπολαμβάνεις (Δ 351 . .)

Ap.S. **365** *φῆσθα· λέγεις [g^{4}]. ἔφησθα (Φ 186 . .)

366 *φήσομαι· λέξομαι v[g]^{3}A^{9}Br^{71}, βοήσομαι (Pind. Nem. 9, 103 = 43)

Hom. **367** †φητῶ· στρόφιγξ†

368 *φθαίημεν· φθάσωμεν vg^{4}A^{6}

Ap.S. **369** φθάν· ἔφθασαν δὲ πολ⟨λ⟩ῷ τοὺς ἱππέας οἱ πεζοί (Λ 51)

Hom. **370** *φθάνει· καταλαμβάνει v^{1}[g^{1}Br^{72}], προλαμβάνει (Ι 506 . .) v^{1}A^{5}Σ[g^{1}Br^{72}]

371 φθατήσῃ· φθάσῃ

372 φθεί⟨ει⟩· θνήσκει

LXX N.T. **373** *φθαρτόν· θνητόν (Esai. 54, 17 . .1. Ep. Cor. 9, 25 . .) vg^{3}A^{7}Br^{73}

Eur. **374** *Φθειάδος· Θετταλικῆς (Eur. Andr. 861) vg^{φθι4}A^{φθι9}Σ

375 *φθειμένων· ἀποθανόντων (Aesch. Cho. 406 cod.) A^{2}

376 φθείνει· ἀναλίσκεται

---

354 Schol. **357** Ap. S. 162, 14; cf. Schol.; Arist. h. an. 592^{b}5 **358** Theogn. can. 352 (p. 65, 32 C.); Arcad. 63, 19 **359** = Schol. **361** Ap. S. 162, 17; cf. Schol.; Schol. rec. Pind. Nem. 10, 125 = 68 **362** Ap. S. 162, 18 (post gl. 361) **363** Theogn. can. 382 (p. 69, 30 C.) **364** cf. Schol.; Su φ 278 **365** Ap. S. 162, 25 **369** Ap. S. 162, 28; Schol. **370** Σ φ 85; cf. Schol. **374** Σ φ 91

---

354 λέγων H, λεγον A, η λεγω vg: Hansen, coll. gl. 342 **356** contin. H (quamquam interpunct. ut le.): nov. gl. K **357** v. Dunbar ad Ar. Av. 304 (pp. 255–6) **358** contin. H: nov. gl. Mus. | φανὸν H: ordo et Pears. 682 **360** confusa esse φῆρα et φῆ ῥα agn. Pears. 682 | φήρα· θήρα H: accent. Sop. **361** αἰωλικῶς H: Mus.; cf. Hansen ad gl. π 1079 (ubi del. gl. φ 252 et add. φ 361–2) | v. Thumb 2, 60. 209 **362** αἰωλεῖς H: Mus.; cf. gl. 361 **363** φῆρον Schm. ex Arcad. 122, 26 **364** φὴς H, sine iota ut Ap. Dysc. (ap. Choerob. in Theodos. 332, 28) **365** ἐφῆσθα H: accent. Mus. **366** φήξομαι H: ordo et Sop. Palm. Pears. 682; φημίξομαι Mein. 1857 p. 629 **367** φητῶ H, φητώ Mus.] h. e. ἀ⟩φήτωρ· στροφεύς (Ι 404 cum Schol.) Schm. Philol. 18, 1862, 193 **368** cf. (post Schm.) φθαίη Κ 368 cum Schol. et παραφθαίησι Κ 346 **369** πολ^{ῶ} H (leg. Latte): Mus. **371** Schm. cft. gll. 422. ψ 75. 74. 7, adde κ 1487 **372** φθεῖ H: G. Dind. 8, 766 b; h. e. φθίει **374** Φθιάδος Mus. = K Σ (et utriusque ordo) (Eur.) **375** φθειμένων H = A] φθιμένων Mus. **376** φθάνει H: ordo et Voss. (cf. Σ φ 92 codd. AB); φθίνει Biel. | ἀναλίσκει H: Biel.

377 *φθεινόπωρον· τροπὴ μετὰ τὸ θέρος. ἢ νόσος [A^{4}]
378 *φθείρ· ὁ τῆς πίτυος καρπός Σ($vg^{φθο4}A^{φθι10}$). καὶ μέρη τῆς νεὼς πρὸς τῇ πρύμνῃ. καὶ ἰχθύς τις K+D
379 φθεῖρα· φθειρίασις
380 φθείρεται· πλανᾶται (Eur. El. 234). ἀπόλλυται (Thuc. 7, 13, 2)
381 φθειροκομίδης· φθειρῶν γέμων (com. ad. fr. *437 K.–A.) D
382 φθείης· φθαρείης (β 368 v. l.) Hom.
383 φθειρῶν ὄρος· πιτυῶδες ὄρος, διὰ τὸ πληθύνειν ἐν αὐτῷ πίτυς[ι]. τῶν γὰρ στροβίλων τὰ ἐντὸς φθεῖρας καλεῖσθαι (B 868 v.l.) Hom.
384 Φηρσί· Κενταύροις (A 268) Hom.
385 *φθείσονται· διαφθαρήσονται (Λ 821 v.l.) $vg^{1}A^{3}$(Σ) Hom.
386 *φθῆ· ἔφθασεν (Λ 451 . .) [v]$g^{φθο2}$(A^{4}) Hom.
387 φθήῃ· φθάσῃ πρότερος (Π 861) Hom.
388 *φθῆναι· φθάσαι A^{3}, προλαβεῖν (Thuc. 3, 89, 2 . .) A^{3}Σ. δεῖξαι A^{3}
389 *φθήσεται· καταλήψεται $vg^{1}A^{2}Br^{74}$Σ. φθάσει $vg^{1}A^{2}Br^{74}$ [καὶ]
390 Φθία· πόλις Θεσσαλίας (A 155 . .) Hom.
391 φθιακόν· τμητικόν
392 φθίῃ· φθίσει
393 φθίμενοι· θανόντες (Greg. Naz. epigr. AP 8, 232, 2) Greg.Naz.
394 φθίμενος· φθαρείς, θανών (Θ 359) Hom.
395 φθίνα· ἡ ἐρυσίβη. καὶ εἶδος ἐλαίας
396 φθινὰς ἁμέρα· τὴν ἱσταμένου τρίτην τριμήνιον λέγει (Eur. Heraclid. 779) Eur.

---

378 1) = Σ φ 87. 2) Poll. 1, 89. 3) Marcell. Sid. de pisc. 86; Plin. n. h. 32, 150 **382** Schol. BQ **383** cf. Schol.; EM 792, 41 (τὰ λεγόμενα στροβίλια post Σ φ 87) **384** Schol. **385** = Σ φ 95; cf. Schol. **386** Schol. **387** cf. Schol. **388** Σ φ 89; Schol. Thuc. **389** Σ φ 90 **390** Schol.; Schol. Ar. Vesp. 1271 b; Su φ 489 **394** Su φ 490

---

377 φθινόπωρον Mus. | μετὰ H = A] κατὰ Schm. tacite | ἡ νόσος ad fin. gl. 379 transponend. ci. Schm., sed de morbis autumnalibus ipse cft. Galen. temper. 1, 527, 7–528, 14 **378** φθιρ K, ut v.l. gl. 407 (cft. Alb.) | v. Hansen ad gl. π 1939 | νεῶς H: accent. Mus. **379** φθειρίασιν Mus. | cf. ad gl. 377 **380** ἀπαλλ⟨άττ⟩εται ci. Schm., coll. Moer. 212, 5 [φ 25 H.], haud necessarie **381** v. Taillardat Rev. de Phil. 37, 1963, 102 **382** φθειῆς· φθαρειῆς H: accent. Mus. **383** φθειρῶν· ὄρος (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Mus. | [ι] Heins. Jens. Luc. 236 | στροβήλων H: Mus. | φθείρας H: accent. Mus. **384** ordo poscit φθηρσί (Voss.), ft. e $φ^{θ}$ηρσί natum (Schm.) **385** φθείσονται H = v Ph (Hom. papyri, cf. West Il. 1, xxxvi)] φθίσονται g Σ Schol. (Hom. codd. plerique); φθήσονται Mus. (Ψ 444 codd. plerique) **386** φθὴ H: accent. Mus. **387** φθείῃ H: ordo et Schol. (Hom.) | , προτερήσῃ Mein. 1857 p. 629 **388** φθῆναι] θ pro φ per errorem rubr.: Mus.; cf. gl. 398 | δεῖξαι 'pertinet ad φῆναι' Kust., cf. Su φ 274 et gll. 355–6 **389** φθάσῃ H: K | καὶ] cf. ad gl. 390 **390** contin. H (cf. ad gl. 389): nov. gl. Verwey **392** le. φθιεῖ Schm. sine causa; contra, de fut. per subi. expl. v. Hansen ad gl. π 1269 **394** φθιμενὸς H: accent. Mus. | θανείς H: Schm. (corrupt. propter φθαρείς, cf. J. Jackson Marg. scaen. 223 sqq.) **395** φθινὰ H: accent. Mus. | ἐρεσίβη H: Mus. hoc ad φοινιάς (gl. 685) refert Schm. **396** φθινάς· ἁμέρα H: interpunct. del. Ald. | quid haec velit, haereo; ft. primitus idem ac gl. 399

D **397** φθινάσμασι· φθίσεσι (Aesch. Pers. 232?)

Hom. **398** *φθίνοντος· λήγοντος vg^{5}A^{13}, παυομένου, ἀναλισκομένου (ξ 162 . .) A^{13}

Hom. **399** φθίνοντος μηνός· λήγοντος τοῦ μηνός. φθίνων δὲ μὴν καλεῖται ὁ ἀπὸ εἰκάδος ἕως τριακάδος· μέσος δὲ μὴν ὁ ἀπὸ δεκάδος ἕως εἰκάδος· ἱστάμενος δὲ μὴν ὁ ἀπὸ πρώτης ἕως πέμπτης (ξ 162 . .)

Eur. **400** φθινόντων· φθειρομένων (Eur. Alc. 55)

D **401** φθινόπωρον· ὁ ἀπὸ τῆς πεντεκαιδεκάτης Αὐγούστου μηνὸς ἕως τῆς πεντεκαιδεκάτης Δεκεμβρίου. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς δευτέρας Αὐγούστου ἕως πάλιν εἰκοστῆς δευτέρας Δεκεμβρίου (Thuc. 2, 31, 1 . .)

Hom. **402** *φθινύθειν· φθείρεσθαι [g^{φθο6}Σ], τήκεσθαι (Β 346)

Ap.S. **403** φθινύθουσιν· εἰς φθίσιν ἄγουσιν (α 250 . .)

Hom. **404** φθινύ⟨θ⟩ουσι· φθείρονται (Ζ 327 . .)

LXX? **405** *φθίνουσαν· ἐλαττουμένην (Soph. Tr. 548. Iob 31, 26) vg^{7}A^{12}

Hom. **406** Φθῖοι· οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ τεταγμένοι (Ν 686)

407 †φθίρ†· ὁ τῆς πίτυος καρπός

408 φθῖσα· ἡ λεπτὴ ἀπὸ φθίσεως

Hom. **409** φθίσεσθαι· θανεῖν (Τ 329 . .)

Hom.? **410** φθισήνορα· †ἥ† τοὺς ἄνδρας †διαφθείρουσα†, ἢ τὴν ἀνδρείαν (Β 833 . .?)

411 †φθισκός†· φθισικός

Hom. **412** φθίσει· ἀπολέσει (Ζ 407 . .)

Hom. **413** φθίσθαι· ὀλέσ⟨θ⟩αι (Ι 246 . .)

Hom.? **414** φθισίμβροτος· ἀνθρωποκτόνος, ⌊διαφθείρων τοὺς ἄνδρας (Ν 339 . .?)

415 φθίσων· εἰς φθίσιν ἄξων, καὶ φθέρσων καὶ φθερῶν

---

398 Schol. **402** Schol.; Σ φ 93 **403** cf. Ap. S. 163, 4 **404** Schol. **406** cf. Schol.; Strab. 9, 5, 7 p. 432, 10 C.; Ammon. 498 **410** Schol.; EM 792, 52; gl. Hes. th. 431; Su φ 499 **414** Σ φ 94

---

398 φθίναντος H (θ pro φ per errorem rubr.: Mus.; cf. gl. 388): ordo et K **399** πέμπτης] ε̄ H, expl. Mus.: δεκάτης Pears. 683 **401** ιε̄′. ιε̄. κβ̄′. κβ̄ H, expl. Mus. | δεκεβρίου bis H: Mus. **402** τέκεσθαι H: G. Sop. Heins. Mart. **404** ⟨θ⟩ Schm. **406** φθῖοι H (leg. Hansen), Φθίοι ed. 1520 **407** v.l. gl. 378 **408** v. Chantr. Dict. 2, 1201 **410** φθισηνόρα H: accent. Mus. | si ad Hom. spectat, τὸν … διαφθείροντα legendum (cf. testt.); corruptionem per ἢ … -οντα > ἥ … -οντα > ἥ … -ουσα dubitanter expl. Hansen. si tamen femin. retinetur (tum le. φθισήνωρ Thes. 8, 771 c), vix spectare potest ad Nonn. paraphr. Ioh. Π 8 (λοιβήν) vel Q. S. 11, 19 (χάρμην), sed ft. (ut ci. R. Kassel) ad Circen (κ 301 = 341) vel similem feminam quae viros eorumque ἀνδρείαν (h.e. membrum virile, cf. Schol. T ad κ 301. Artemid. 1, 45) minatur. cf. etiam ad gll. 414, 512 **411** φθισικός· φθοϊκός vel φθοϊκός· φθισικός ci. Schm. **412** Alb. cft. gl. ψ 218 **413** ⟨θ⟩ Thes. 8, 767d **414** si ad Hom. spectat, legendum διαφθείρουσα (Σ); si minus, cf. Ap.Rh. 3, 1357 de Marte; cf. ad gll. 410, 512 **415** καὶ φθέρσων ut dittogr. del. Thes. 8, 767b; sed fut. φθέρσω exstat in E. Gen. α 631 (EM 82, 10)

416 φθ[ινο]ῖτο· θάνοι[το] (λ 330) ἢ ἔθανεν (Pind. fr. 70 d (e), 8?) Hom.
417 *φθιτοί· φθαρτοί vg[2]A[14]Br[80], θνητοί, νεκροί (Aesch. Pers. 220 .. Eur. Hipp. 1437 ..). ἢ εἴδωλα
418 *Φθιώταν· Θετταλικήν A[8]
419 φθογγή⟨ν⟩· φθέγμα, ἢ φωνήν (B 791 ..) Hom.
420 *φθόγγος· φθογγή, ⌊φωνή g[8](A[10]) καὶ τὰ ὅμοια (E 234 ..) Hom.
421 *φθόη· φθίσις Σ, φθορά g[7], λύμη
422 φθοατήσει· φθάσει κτήσασθαι
423 *φθόϊς· πλακοῦς [A[9]Σ]. καὶ τὰ πρὸς λεπτὸν ἀληλεσμένα. καὶ τὸ ἀπορρέον ψῆγμα τοῦ χρυσίου
424 φθονεῖς· ζηλοῖς, βασκαίνεις (α 346) Hom.
425 φθονερός· ζηλωτής, ζηλότυπος
426 *φθόνος· πάθος ⟨λύπης⟩ ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραγίᾳ vg[1]A[12]Br[82]Σ
427 φθορά· ὄλεθρος
428 *φθόσις· φθίσις A[11]
429 φθύδιον· ὀλιγοχρόνιον, ὀλίγον D
430 φθήρεται· ὀδύρεται
431 †φία· πιονία†
432 *φιαρόν· λαμπρόν A[1]Σ, καθαρόν
433 φιαρύνει· λαμπρύνει
434 φιβαλέα· εἶδος σύκων, καὶ ἡ συκῆ ὁμωνύμως (Apolloph. fr. 5, 4 K.–A.).τινὲς δὲ ἰσχάδας (Ar. Ach. 802) D
435 *φίβλα· πόρπη A[1], φικίον. περόνη

---

417 gl. Aesch. (a) **419** Schol. **420** cf. Schol. **421** φθίσις] Σ φ 97; Harp. 301, 1 [φ 14 K.]; Phryn. praep. soph. 123, 7; Tim. lex. φ 7; Moer. 212, 24 [φ 35 H.]; lex. rhet. 313, 26 Bk. φθορά] Arcad. 103, 17 **423** Σ φ 98; Poll. 6, 77; Erot. φ 20; Schol. Ar. Plut. 677b **426** Σ φ 99; Arist. rhet. 1386ᵇ18 **427** Artem. 1, 78 **428** E. Gud. 552, 6 **429** Schol. Theocr. 7, 127a **432** Σ φ 100; E. Gen. [EM 793, 23]; Galen. lex. 151, 6; Scholl. Theocr. 11, 21 b. Nic. al. 91e **434** συκῆ] Σ‴φ 101; Galen. lex. 151, 7. ἰσχάδας] Poll. 6, 81 **435** cf. Schol. Callim. h. Ap. 32

---

416 [ινο] ordo et Schm. | [το] Schm. | confunduntur optat. φθῖτο et aor. φθίτο | Alb. cft. gll. ε 7468. 7720 **417** εἴδωλα H: spir. len. Ald.; ad Ψ 72 refert Heins. **418** Φθιῶτιν vel Θετταλικόν Mein. 1857 p. 628 (hoc iam m. rec. in A) **419** ⟨ν⟩ Cunningham, coll. Schol., Hom | φωνήν H (leg. Latte)] φωνή Ald. **420** φθογγον· φωνην A (ut Hom.) **422** Schm. cft. gl. 371 **423** φθοῖς· πλακοὺς H: accent. Mus. | cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 610 **424** φθονέεις Pears. 683 (ut Hom.) | ζηλεῖς H: Mus. **426** λύπης om. H: K (-η vg) Σ | τῶν] τοῦ H: K Σ **427** φθηρὰ H (leg. Latte): Mus. **429** φθίδιον H (φ om. rubr.: add. Mus.): ordo et Schm., coll. gll. ψ 257. 258 (hinc Schol. Theocr. corr. Ahrens) **430** φθύρεται (ft. ὀλο⟩φ[θ]ύρεται, v.l. gl. ο 640) secundum ordinem Schm. **431** πìονία (accent. prior. del.) ut vid. H: Ald. | φια⟨ρά⟩· πίον[ι]α Toll.; ἴ⟩φια· πίον[ι]α Ruhnk., coll. gl. ι 1127. EM 480, 12 (ad E 556); Φιά· π(όλεως) ὄνομα 'alii' ap. Schm., cf. St. Byz. 664, 6; φιλοπονία· ⟨...⟩ Schm. **432** cf. gl. σ 2864 cum adn.; v. Gow ad Theocr. 11, 21. v. ll.: gll. 443. 546 **433** h. e. φαιδρύνει M. L. West | Schm. cft. gll. 127. 198 **434** φιβάλεως Schm., sed cf. Σ‴ | συκὴ H: accent. Alb. **435** h. e. Lat. fibula | Φίκιον Schm., coll. Su φ 290; id. Reitzenst. Rh. Mus. 43, 1888, 448, coll. gl. 444

D **436** Φῖγα· φῖκα. σφίγγα
D **437** Φιγαλία· ἀπὸ ἑνὸς τῶν Λυκάονος παίδων
438 φιδάκνη· π[ε]ιθάριον μικρὸν στενόν
D **439** φιδίτια· συσσίτια (Antiph. fr. 46, 3 K.–A.)
Greg.Naz. **440** Φιδίαι· λιθοξόοι (Greg. Naz. or. 28, 25 [36, 61A M.])
441 φίδωλος· ἐπιθυμητός
442 φίδνα· ῥίζα ἡ Ἀχίλλειος καλουμένη
443 †φιδρόν†· καθαρόν, λαμπρόν, ἁγνόν, ἱλαρόν
444 *Φίκιον· ὄρος Θηβῶν (Hes. scut. 33) A[1]
Hom. **445** *φίλα· προσφιλέστατα (Α 107 . .) A[52][vg[13]Br[102]Σ]
Hom. **446** φῖλαι· φίλησον (Ε 117 . .)
447 φιλαίμων· φιλῶν τὸ αἷμα
448 *φιλαίτατος· φίλος σφόδρα (Xen. Hell. 7, 3, 8. Theocr. 7, 98) [v]g[7]A[45]Br[97]
449 φιλαίτιοι· μεμψίμοιροι
D **450** φιλαίτιος· μεμψίμοιρος (Aesch. Suppl. 485. Isocr. 1, 31)
451 φιλακριβοῦντες· μετ᾽ ἀκριβείας διαχωρίζοντες
452 φιλακροάμονας· 〈…〉 (Cyr. in Luc. 72, 809D M.)
453 φιλαλήθης· ὁ τὴν ἀλήθειαν φιλῶν
454 φιλαλληλίαν· οἱ φιλοῦντες ἀλλήλους (Cyr. in xii proph. 1, 394, 14 . .)
D **455** φίλαξ· δρῦς, νέος. Ἠλεῖοι
456 *φιλαπεχθημόνως· φιλομίσως A[31](vg[4]Br[94]Σ), φιλοῦντα μισεῖσθαι (Plat. rep. 500 b) (A[36])

---

436 Schol. Hes. th. 326 **437** Paus. perieg. 3, 17, 9. Φίγαλος filius Lycaonis id. 8, 3, 1 **438** cf. Σ″ πιθάκνη (Ph 429, 14. Su π 1571); aliter Moer. 212, 13 [φ 23 H.] **439** Plut. Lyc. 12, 1; Athen. 5, 186 b; Schol. Plat. Criti. 112 b = Ph 558, 5; Su φ 366 **444** St. Byz. 664, 17; Schol. Lycophr. 1465 **445** Σ φ 102 **446** cf. Schol. **452** Su φ 298 (Δ) (item sine expl.) **456** cf. Σ φ 105

---

436 φίκα· φίγα H: transp. Schr., accent. Schm. | v. West ad Hes. **437** φισταλία H: ordo et Palm.; Φιγάλεια ut orac. ap. Paus. perieg. 8, 42, 6 Schm. tacite, sed haud necessarie | λυκίονος H: Mus. **438** [ε] Mus. (H ipse teste Latte, perperam) | Alb. cft. gl. π 2263 **439** φιδατία· συσσίτιον H: Mus.; φιλίτια Schol. Plat. Ph. Su, cf. Croenert Mon. gr. Herc. 98–100 **440** Φειδίαι Mus., sed contra ordinem; de orthogr. -ι- cf. e.g. RE 19, 1936 **441** φειδωλὸς Mus., sed contra ordinem; de accent. errat Schow | expl. ft. nata e loco qualis Plat. rep. 548 b φειδωλοὶ χρημάτων male intellecto **442** gl. ι 166 ἰδανόν· … ἀχίλιον (Ἀχίλλειον Mus. [reicit Latte]) ῥιζίον cft. Schm., utrumque ex ἰδαία ῥίζα (Diosc. simplic. 1, 199 [ubi etiam Ἀχίλλειον reperitur]) corruptum esse suspicatus **443** v.l. gl. 432 (φιαρόν Ald.) **444** φικιῶν· προσθηβῶν H: K **446** φίλαι H: accent. Schm. **447** φιλώμων H: Mus.cf. adn. ad gl. 394 **452** contin. H: nov. gl. Alb. **453** φιλαληθὴς H: accent. Mus.; cf. Arcad. 28, 4 **454** φιλαλληλίαν· 〈… nov. gl. φιλάλληλοι·〉 Schm. post Suicer **455** μίλαξ Mein. 1857 p. 628; ψίλαξ Schm. Philol. 13, 1858, 218; ψῖλαξ id. in edit.; ϝίλαξ id. ad gl. 559 (coll. ἴλαξ gl. ι 537, Lat. ilex) | δρὺς H: accent. Mus.; interpunct. (quod praebet H) delend. ci. M. L. West | ἢ λειός ci. Schm., coll. gl. ψ 195 | Alb. cft. gl. 559, quam huius v.l. esse censet Schm. **456** φιλαπεχθημονας· φιλουντας μισεισθαι A[36]

457 φιλαργυρία· φιλοχρηματία
458 φίλατο· ἐφίλησεν, ἠγάπησεν (Υ 304) Hom.
459 †φιλαυρᾶ†· τὰ κακά, τὰ ἄτοπα
460 *φιλαυτία· τὸ πάντα πρὸς τὰ ἑαυτῷ ἀρέσκοντα πράττειν A^{53}
461 φίλαυτοι· οἱ ἑαυτοὺς φιλοῦντες (2. Ep. Tim. 3, 2) N.T.
462 φιλεῖ· εἴωθεν (Aesch. Ag. 763). ξενίζει (κ 14), ἢ κατὰ ψυχὴν ἀγαπᾷ (Ι 340) D+Ap. S.
463 φιλέεσκεν· ἐξένισεν (Ζ 15) Hom.
464 †φιλεκήδωτον†· κηδεμονικόν
465 φιλέντολος· ἐλεήμων
466 φιλεόντων· φιλείτωσαν, ὡς τὸ ἔστων ἔστωσαν (ω 485) Ap. S.
467 *φιλέουσα· φιλοῦσα (Α 196 . .) A^{51} Hom.
468 φιλεργήσασι· ⟨...⟩ (Cyr. in Matth. fr. 283, 39)
469 φιλεργοί· οἱ τὸ ἔργον φιλοῦντες (Ar. fr. 672 K.–A. v.l.) D
470 φιλέριδες· οἱ ἀγαπῶντες ἐρίσασθαι (Arist. soph. el. 171ᵇ26) D
471 φιλέταιρος· πεφιλημένος
472 φιλέψιος· φιλοπαίγμων. φιλοπάλαιστρος (Ar. Plut. 177) D
473 φίλη σχίνου· παραφυάς
474 φίληθεν· ἐφιλήθησαν (Β 668) Hom.
475 φιλήμης· φιλίας
476 *φίλην· φιλίαν A^{59}, ἢ τὴν προσφιλεστάτην (Α 20 . .) K+Hom.
477 φιλήρετμοι· φιλόκωποι, φιλοναῦται (α 181 . .) Hom.
478 *φίλησα· ἐξένισα (Γ 207) A^{46}, ἠγάπησα (Γ 415 v.l.) Hom.
479 φιλήσια· φιλοτήσια, προσφιλῆ
480 φιλησίαις· κλεψοσύναις
481 *φιλήτης· κλέπτης Br^{214}, ληστής (A^{61})
482 φιλήτωρ· ἐραστής (Aesch. Ag. 1446) D

---

457 Poll. 3, 113 **458** Schol. **462** cf. Erot. φ 12; Ap. S. 163, 5 (Cyr.$^{Z(2)14}$) **463** cf. Schol. **466** = Ap. S. 164, 3 **467** Schol. **469** Poll. 1, 155 **472** Su φ 316; EM 406, 9; App. Prov. 5, 13 **474** Schol. **475** Philox. fr. *72, 5; Theogn. can. 682 (p. 112, 21 C.) **476** cf. Schol. **477** Schol. DEZ; Ap. S. 163, 19 **481** Hellad. ap. Phot. bibl. 279 p. 535ᵇ7; Suet. convic. IV, 95 (p. 55) T. (p. 418 Mill.); Orion. 159, 26; Su φ 336 (Δ). de accent. cf. Ioh. Philop. de voc. (rec. A) φ 6. de orthogr. cf. Choerob. 271, 30

---

458 Alb. cft. gl. ε 7491 **459** v.l. gl. 575 (φλαῦρα Mus., φιλαῦρα Ald.) **460** τὸ] τὰ H, ἢ A: Mus. | πρ^ὸ H: expl. Mus. = A **463** φιλέεσκον H: Jens. Luc. 237 | ἐξένιζεν Schol. **464** φιλοκηδῆ· τὸν Cor. 145. Schm., coll. gl. 503 **465** φιλένδοτος Ruhnk., sine causa: φιλέντολος reperitur in Dioscor. fr. 16, 6 (GDRK XLII) et in inscriptionibus (LSJ) **466** φιλήτωσαν H: Mus. | ἐστῶν ἔστησαν H: Mus. **469** contin. H: nov. gl. Schm. **471** φιλέτερος H: Mus.; φίλ᾽ ἑταῖρε· πεφιλημένε Mein. 1857 p. 627 (ad Σ 333 v.l.) **472** φιλέθιος H: Vales. Pears. 684. Voss. | Alb. cft. gl. ε 7708 **473** παραφυάς H] παραφνάς perperam legerunt Ald. et Latte **474** Alb. cft. gl. ε 7492 **475** φίλης· ἐμῆς, Toup. 4, 345 post Sop. (ad α 203) **477** φιλοκῶποι H: accent. Mus. **481** cf. gl. 343 cum adn. **482** v. Fraenkel ad Aesch.

D **483** φιλητῶν γένος· κλεπτῶν (SH fr. ad. 1115)
484 φίλια· προσφιλέστατα
Hom. **485** *⟩φι λιάζετο· ἐχωρίσθη αὐτοῦ (Ω 96) A^{42}
486 †φιλίδα†· σύριγγα
D **487** φίλιος· ὁ ἀποτρόπαιος, κατ᾽ εὐφημισμ[εν]όν
488 φίλιπποι· μοιχοί
D **489** Φιλιστίδ⟨ε⟩ιον· νόμισμά τι
Ap.S. **490** φιλίων· ἀντὶ τοῦ φίλτερος, προσφιλέστερος. ἐσχημάτισται δὲ διὰ τὸ μέτρον, ὡς τὸ καλλίων· ‘ξείνων τηλεδαπῶν φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα’ (ω 268)
491 *φιλόδικος· φιλοπράγμων (Dem. 40, 32) A^{55}
492 *†φιλοδοτεῖν†· λεπίδας ἔχοντι A^{40}
493 φιλόθακος· ἀργή
494 φιλοθεάμων· φιλοθεωρητής (Plat. rep. 479 a)
495 *φιλοθεάμοσι· φιλοθεωρηταῖς (Phil. opif. 158 .. Cyr. quod unus p. 740, 9) $vg^{5}A^{34}Br^{95}$(Σ)
Hom. **496** Φιλοθερσ⟨ε⟩ίδης· Φιλοθέρσου παῖς (χ 287 v.l.)
D **497** φίλοιφος· πασχητής (Theocr. 4, 62)
Hom. **498** φίλοι· προσφιλέστατοι (Β 56 . .)
499 φιλοκαλία· φιλοῦσα τὰ σπάστρα
500 φιλοΐστωρ· φιλῶν ἱστορεῖν (Cyr. c. Iul. 1, 40, 20)
D **501** φιλόκαλος· φιλόκοσμος (Xen. Cyr. 1, 3, 3. Isocr. 1, 10)
Hom. **502** φιλοκέρτομε· φιλῶν σκώπτειν (χ 287)
D **503** φιλοκηδής· ὁ κηδεμονικός (Ar. fr. 752 K.–A.)
504 φιλοκνήμιδες· φίλοπλοι
505 φιλοκρινεῖν· διαιρεῖν (Cyr. in Ioh. 1, 56, 8 . .)

---

484 cf. Σ φ 112 **490** Ap. S. 163, 33 **491** Poll. 6, 166 **495** Σ φ 113 **497** Schol. Theocr.; Eust. Od. 1597, 30 [1, 298, 5 St.] **498** cf. Σ φ 112 **501** Poll. 6, 166 **502** cf. Schol.

---

483 φιλήτων· γένος (sine interpunct. insequ.) H: accent. Mus., interpunct. Schm. | v. Pfeiffer ad Callim. fr. 260, 65 **485** φιλιάζετο H = A] h. e. σ⟩φι λιάζετο (Kust.) | αὐτό H: Mus. = K; primitus fuerit αὐτῶν, ut ci. Schm. **486** contin. H: nov. gl. Ald. | v. l. gl. 729 (cft. Hansen) **487** φιλιός H: accent. Sop. | εὐφημισμένον H (errat Latte, qui -σμόν leg.): Schm. | i. e. Ζεὺς φ., cf. Ar. Ach. 730. etc. **489** ⟨ε⟩ Mein. 1857 p. 628, qui tamen nominis originem perperam agnovit: est (ut me certiorem fecit R. Kassel) Philistis, regina Hieronis II Syracusarum regis, cf. Head Hist. num.² 184–5 et fig. 108 **490** φέλτερος H: Mus. | ἐμῶν H: Mus. | δόμα H: Mus. **492** h. e. φολιδωτῷ (m. rec. in A [φιλοδωτειρ m. 1] et Ald. [-δοτῷ Mus.; errat Schow]) **493** contin. H: nov. gl. Mus. | ἄργη H: accent. Mus. **496** ⟨ε⟩ G. Dind. 8, 841 d; Πολυθερσείδης ex Hom. Pears. 684, animadvertens variam lect. πολυ- in Hom. exstare pro verbo sequenti φιλοκέρτομε (gl. 502) **497** φιλοίφας Wil.* | Alb. cft. gl. π 1089, adde gl. ο 435 **499** non liquet **502** σκόπτειν H: Mus. | v. ad gl. 496 **503** φιλοκήδης H: accent. Mus. **504** φιλοκνημίδες H: accent. Mus. **505** φιλοκρίνεῖν H; incertum utrum accent. acut. ab H ipso scriptus sit an a Mus. | Pears. 684 cft. gl. 1003

506 φιλοκτέανος· φιλοκτήμων, φιλοχρήματος (Nonn. Dion. 29, 51 . .) D
507 *φιλοκτεανώτατε· φιλοχρηματώτατε (Α 122) A^{44}Br^{267} Hom.
508 φιλοκτήμων· φιλοχρήματος (Sol. fr. 36, 21 W. = 30, 21 G.–P.)
509 φιλολάμπαδος· ἡ Ἄρτεμις D
510 *φιλολόγος· ἀσκητής vg^{20}A^{62}Br^{108}. πολύλαλος (Plat. Theaet. 161 a . .)
511 φιλολόγος· λαλιός, λάλος (Alex. fr. 285 K.–A.?) D
512 *φιλομειδής· φιλόγελως vg^{3}A^{30}Br^{92}Σ, φιλῶν τὰ μειδιάματα. Hom.+Ap. S. ⌞ἱλαρά (Γ 424 . .) (g^{3}Br^{92})
513 Φιλομηλείδης· οἱ μὲν κύριον ὄνομα. πολλάκις γὰρ πατρωνυμικῷ Ap. S. τύπῳ κύριον δηλοῦται, ὡς †Εὐριπίδης†, Ἡρακλείδης (δ 343 . .)
514 φιλομύθῳ· πεπλασμένῳ λόγῳ (Cyr. c. Iul. 2, 2, 30 citans Iul. c. Gal. p. 163, 4)
515 *φίλον· προσφιλές (Α 167 . .) vg^{10}A^{50}Br^{101} Hom.
516 *φιλόνεικος· μάχιμος, ⌞φίλερις (1. Ep. Cor. 11, 16) vg^{22}A^{64}Br^{112}. N.T. φιλονεικία γὰρ ἡ μάχη
517 *φιλοπευστεῖν· ἀκούειν (vg^{2}A^{65}Br^{91}). μανθάνειν. ἐρωτᾶν (Phil. sacr. 79 . . Cyr. in xii proph. 2, 375, 9 . .) (vg^{2}Br^{91})
518 *φιλοπευστοῦντα· ἡδέως A^{28} ἀκούοντα. ἢ ⌞ἐρωτῶντα (Phil. fug. 132) A^{28}(A^{39})
519 *†φιλοποιός†· φιλεργός A^{29}
520 *φιλοπονία· σπουδαῖα ἔργα (Dem. 61, 26) [vg^{11}A^{48}Br^{99}]
521 *φιλόπονος· φιλεργός vg^{26}Br^{273}Σ, σπουδαῖος
522 †φιλοπίστη†· φιλοπράγμων
523 *φιλόσοφος· ὁ πάντων πειραθείς vg^{21}A^{63}Br^{109}, φιλομαθής. [φιλόστοργος· φιλότεκνος.] φιλοσόφους τέ φασι †Λυδοὺς† τοὺς κιθαριστὰς καὶ μουσικούς. οἱ ἀρχαῖοι σοφοὺς τοὺς φιλοσόφους καὶ σοφιστὰς ἔλεγον
524 φιλόστοργος· φιλότεκνος

---

506 Σ φ 117 **507** = Schol.; Ap. S. 163, 9 **512** Σ φ 118; Schol.; Ap. S. 163, 13 (cum Apion. fr. 148) **513** Ap. S. 163, 21; EM 165, 38 sqq.; Su φ 387 **515** Schol. **521** Σ φ 121

---

510 cf. Pfeiffer Hist. Class. Schol. 1, 156–9 **512** φιλομείδης H: accent. Mus. (-μμ- Hom.) | φιλῶν nov. gl. H: contin. Ald.; φιλοῦσα Ap. S. ut postulat Hom. (qui semper de Venere verbo utitur; nusquam alibi reperitur); cf. ad gll. 410, 414 **513** φιλομηδιάδης H: Jens. Luc. 239 = Ap. S. | κύριον^{2}] κυρίως H: Lob. Paral. 6 | εὐριπίδης H = Ap. S.] Εὐηρίδης Schm. post G. Dind. 8, 860 a (qui -είδης), cf. EM | ἡρακλει$^{δ'}$ H: Ald., cf. Ap. S. (-είδαις Mus.) **514** le. ap. Iul. sine dubio adiectivum est, sed possit substantive ut hic explicatur accipi **516** μάχημος H: Mus. | [φιλο]νεικία Toup. 3, 344, haud necessarie (νεικία rarissimum) **519** v.l. gl. 521 | φιλοποις A **520** φιλοπόνια H: accent. Wopkens Lect. Tull 102; φιλοπονίαι Ruhnk. **521** φιλοπόνος H: accent. Hansen, cf. Arcad. 89, 17 | v.l.: gl. 519 **522** prob. legend. cum vg^{2}Br φιλοπευστεῖ (Cyr. in xii proph. 2, 345, 6–7 . .) (hoc iam Schm.)· φιλοπραγμόν⟨ως ἀκούει⟩ **523–4** unam glossam H: 524 extraxit Heins. **523** περασθεὶς H: Br (πειρασθεις vgA) | τε] δὲ Mus. | Λυδοὺς τοὺς] τοὺς ἀοιδοὺς καὶ Ruhnk.; an αὐλητὰς καὶ (cf. Plat. com. fr. 149 K.–A.)? | ἀρχαῖοι ⟨δὲ⟩ Heins. | τοὺς^{2}] καὶ H: G. Dind. 8, 884d

525 φιλόστροφος· εὐμετάβολος
D **526** †φιλοσύμμαχος†· φιλολοίδορος, μάχιμος
Hom. **527** φίλος· ὁ προσφιλής (Α 381 . .)
Ap.S. **528** *φιλότης· φιλία (Δ 83) (Br$^{85=257}$Σ), ἢ ⌊συνουσία (Γ 441) (v^{23}g^{24}A^{67})
D **529** φιλοτησία· πρόποσίς τις μετὰ τὸ[ν] δεῖπνον ὑπὲρ φιλίας (Ar. Lys. 203. Alex. fr. 293, 1 K.–A. Dem. 19, 128)
Hom. **530** φιλοτήσια ἔργα· ἀφροδίσια, τὰ συνουσιαστικά (λ 246)
531 *φιλοτιμεῖται· μεγάλα φρονεῖ, ἐπαίρεται A^{66}, πλουτεῖ (A^{57})
532 *φιλοτιμία· δωρεά (vg^{9}A^{32}Br^{98}Σ). κενοδοξία (vg^{9}A^{41}Br^{98}Σ). πλοῦτος. μεγαλοφροσύνη
533 *φιλότιμος· ὁ φιλῶν τιμᾶν μεγάλως ἢ θέλων αὐτὸς δοξάζεσθαι A^{68}
534 φιλοτιμούμενοι· δαψιλῶς τιμῶντες
535 φιλοτίμως· φιλοδόξως. πλουσίως. μεγαλοψύχως. δαψιλῶς
536 φιλοφρονοῦμαι· δεξιῶς καὶ προθύμως εἰσδέχομαι, ἢ ἀποδέχομαι
537 *φιλοφροσύνη· προθυμία, διάθεσις, σπουδή. ⌊ἀγάπη. παρὰ τὸ φίλα⌋ ἢ φίλια ⌊φρονεῖν g^{19}Br^{89}(v^{19}A^{27})
D **538** φιλοχωρῶν· τὴν χώραν ἀγαπῶν (Ar. fr. 156, 5 K.–A.)
539 φιλοψεύστης· ὁ τὸ ψεῦδος φιλῶν (Cyr. in Ioh. 2, 101, 14)
Eur. **540** φιλόψυχον· ἄψυχον (Eur. Phoen. 597)
Eur. **541** φίλτατα· τὰ ὄμματα καὶ προσφιλέστατα (Eur. IA 458 . .)
Hom. **542** φίλτατοι· φιλικώτατοι (Ι 198 . .)
Eur. **543** φίλτρον· φιλία (Eur. Andr. 540?)
544 *φίλυδρα· ⟨ἃ⟩ φιλεῖ τὸ ὕδωρ [vg^{6}A^{37}Br^{96}Σ] (Theophr. h. pl. 2, 7, 1 . .)
D **545** φιλύρινον· ἀσθενῆ, ⟨ἐλαφρόν⟩ (Ar. Av. 1378)
546 †φιλυρόν†· εὐῶδες [ἐλαφρόν]
547 Φιλωνίδας· ὑποκοριστικῶς ἀντὶ τοῦ φιλεῖν Φιλωνίδης
548 φίλως· ἡδέως

---

525 Poll. 6, 168 **527** cf. Schol. **528** Ap. S. 163, 7; EM 794, 41. φιλία] Σ φ 124; Schol. Γ 73. συνουσία] Schol. Β 232 . . **529** Pamphil. ap. Athen. 11, c. 106; Poll. 6, 30 **531** cf. Σ φ 126 **532** Σ φ 127; Schol. Eur. Phoen. 532 **535** Σ^{b} φ 128 **544** Σ φ 134. 135

---

526 h. e. φιλόμαχος (Ruhnk.; Aesch. Sept. 128) **528** an conf. Cyr. (vg^{12}Br^{100} Σ φ 125) φιλοτησία· φιλία? | ἡ H: Hansen **529** [ν] Schr. **530** φιλοτήσια· ἔργα (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Mus. **531** μεγαλοφρονεῖ K Σ **533** θέλων ἢ H: transp. Mus., cf. καὶ θέλων A | δοξάζετ(αι) H: A **534** expl. defectiva **537** διάθεσις H (errat Schm.; διάθησις Ald.) **538** Alb. cft. gl. ε 2559 **540** εὔψυχον H: Ruhnk. **543** v. Stevens ad Eur. l. c. **544** contin. H: nov. gl. Mus. | φιλύδρα H: accent. G. Dind. 8, 911 b; φιλύδρας Br, φιλυδρίας vg Σ φ 135 | ⟨ἃ⟩ Schm. (φιλοῦσα E. Gen., φιλοῦντα A Σ φ 134, φιλῶν vgBr Σ φ 135) **545** φιλυρινὸν H: accent. Mus. | ἀσθενές H: Strecker ad Euphron. fr. 141 | ⟨ἐλαφρόν⟩ e gl. 546 transp. Schm., coll. Schol. Ar. | cf. Dunbar ad Ar. **546** v. l. gl. 432 (φιαρόν Heringa Obs. 275) | ἐλαφρόν] v. ad gl. 545 **547** φιλεῖν om. Ald. (errat Schow); Φίλων vel Φιλῖνος ci. Schm., tum nov. gl. Φιλωνίδης

549 φίλως χ᾽ ὁρόῳτε· ἡδέως ἂν βλέποιτε (Δ 347) Hom.
550 Φιλώψ· κρήνη. ἢ †φίλος†
551 φιλωτερίς· κασταναία
552 φιλώτατα· φίλτατα
553 φιλώτατος· φίλτατος
554 φίμα· κημός, παραστόμιον, φιμός (Diph. com. fr. 77 K.–A.) D
555 *φιμοῖ· δεσμεύει. ἐμφράττει. ⌞ἄγχει vg¹A³Br¹¹³Σ. ἐπιστομίζει g¹Σ(vg²A⁴Br¹¹⁵)
556 φιμοῖ· δεσμοῖ
557 φιμοῦν· δεσμεύειν, καὶ τὰ ὅμοια (1. Ep. Petr. 2, 15) N.T.
558 φίν· αὐτοῖς (Γ 302 .. v.l.), ἢ αὐταῖς (Callim. h. Dian. 213) Ap.S.
559 φίνακα· δρῦν
560 φίνηται· συντιθῇ
561 *φίσκος· δημόσιον ταμεῖον A²(vg¹Σ) πολύχρημον [A²]
562 φισκοσυνήγορος· ὁ ταμιείων συνήγορος
563 φίτρον· μέτρον. μάταιον, ῥᾴδιον. καὶ τὸ μέσον τοῦ ῥινίου, τὸ κοῖλον. καὶ ὁ *κορμὸς (vg¹A²Br¹¹⁶Σ) τοῦ ξύλου (g¹Σ), παρὰ τὸ φύεσθαι (M 29 ..) D+Ap.S.
564 φῖτυ· φυτόν, φύτευμα D
565 φίτυμα· τέκνον, γέννημα (Aesch. Ag. 1281. Lycophr. 453) D
566 φιτύσατο· ἐγέννησεν (Hes. th. 986) D

---

549 cf. Schol. **552** Eust. Od. 1441, 31 [1, 92, 13 St.] **554** glossographi ap. Harp. 301, 16 [φ 22 K.] (epit. = Ph 650, 3. Su φ 465. E. Gen. [EM 795, 19]) **555** Σ φ 137 **558** cf. Ap. S. 163, 15; E. Gen. [EM 702, 42] (cf. Lloyd-Jones–Parsons ad SH fr. ad. 1043) **561** Σ φ 156 **563** κορμός] Ap. S. 163, 18; Σ φ 139; Schol.; Hdn. epim. 143 Boiss.; Schol. Lycophr. 913 **564** Σ‴φ 138; Theogn. can. 438 (p. 79, 11 C.). 731 (p. 120, 34 C.) **565** Σ″ (Ph 650, 10. Su φ 474. E. Gen. [EM 795, 30]. Schol. Plat. Criti. 116c); Schol. Lycophr. 453 **566** Schol. (gl.) Hes.; cf. Schol. Opp. cyneg. 1, 4; Σ″ (ad gl. 565)

---

550 ad gl. α 3239 Ἀλόπη refert Alb., cf. Wil. Men., Das Schiedsger. 130 | ἢ Φιλό⟨τη⟩ς lemmatis aut v.l. aut correctionem esse censet Schm. **551** καστανέα Mein. 1857 p. 627, sed -αία reperitur Athanas. defin. 28, 540B M.; vix καστάναια plur. (cf. LSJ) | castaneam a Philoteride sorore Ptolemaei Philadelphi [revera Philotera, cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 228, 43] nominatam intellegit Mein. **554** φιμά Lederlin Poll. 1706, 116 not. 100 (plur., cf. Anyte AP 6, 312, 2 = HE 715); φιμός ad fin. correctionem lemmatis esse ci. Schm. **555** Alb. cft. gl. ε 5256 **556** φιμοί· δεσμοί Stanley ad Aesch. Sept. 469 = 463 (p. 748), ft. recte, quamquam forma δεσμοῖ in Graecitate aetatis inferioris reperitur **557** cf. gl. 555 **558** φῖν H: accent. Mus. hanc formam in Hom. v.l. esse et ibi a Callimacho et Nicandro lectam esse demonstrat Giangrande Herm. 98, 1970, 273 cum not. 7 **559** ft. v.l. gl. 455 (cft. Schm.) **560** ἔσ⟩φιγκται· συντέθει⟨ται⟩ ci. Schm.; συντιθῆ⟨ται⟩ Schwenk Rh. Mus. 13, 1858, 147 **561** ταμιειον A **563** haec e quatuor fere glossis coniuncta est: 1) μέτρον ft. ad λίτρον (cf. LSJ s.v. II); 2) μάταιον, ῥᾴδιον obscura; 3) τὸ μ. τοῦ ῥ., τὸ κ. ad φίλτρον (Schm.), cf. Bion. 1, 48, Poll. 2, 90 (LSJ s.v. II); 4) κορμός ad φιτρός (Schm.; ad accent. v. Arcad. 74, 16), cuius exempla sunt ap. Hom. et alios poetas **564** φίτυ H: accent. Schm. tacite **566** Alb. cft. gl. ε 7500

D **567** φλᾷ· θλᾷ, μαλάττει, συντρίβει (Hippocr. cap. vuln. 4 [3, 196, 4 L.] . .)
568 φλαδιᾶν· θλαδιᾶν, μαλάττειν, τύπτειν
D **569** φλᾶν· μαλάσσειν πληγαῖς
570 φλανύσ⟨σ⟩ει· φλυαρεῖ, ληρεῖ
D **571** φλασμός· τῦφος (com. anon. dor. 1, 19 K.–A.?)
D **572** ⟩φλασμένος· τετυφωμένος (Hippocr. cap. vuln. 14 [3, 240, 5 L.] . .)
D **573** φλάσας· θλάσας (Hippocr. morb. 3, 17 [7, 158, 9 L. = CMG 1, 2, 3, 98, 7] . .)
574 φ⟨λ⟩αυρικῶς· ἀηδῶς
575 *φ⟨λ⟩αῦρα· φαῦλα (vg^{5}A^{11}Σ), κακά (g^{5}Br^{120}Σ), πονηρά, ⌊κοῦφα (vg^{5}A^{11}Σ), ἀσθενῆ (Soph. Ai. 1323. Plat. Polit. 273 c . .)
576 φλέβαι· νεῦρά τινα αἵματος δεκτικά
On.sacr. **577** φίλιππος· στόμα χειρῶν, ἢ λαμπάδος
Hom.+D **578** *φλέγει· καίει (Φ 13) vg^{4}A^{12}Br$^{117=266}$. λαμπρύνει (Pind. Ol. 2, 130 = 72)
D **579** †Φλέγεια· ἡ νῦν Πελλήνη†
D **580** φλέγεται· καίεται (Plat. leg. 716 a). λαμπρύνεται (Pind. Nem. 10, 4 = 2)
Ap. S. **581** *φλέγμα· φλόξ (Br^{110}), καῦσος, παρὰ τὸ φλέγειν (Φ 337)
D **582** φλεγμαίνει· ὀγκοῦται, φυσοῦται
583 φλεγματί⟨ς⟩· ἡ φλέγματα ἔχουσα
D **584** φλεγματόεν ἔκρηγμα· τῆς φλογός (SH fr. ad. 1116)
585 φλεγμός· τὸ αἷμα ([Thesp.] TrGF 1 F 4, 6)
586 φλέγος· τὸ φλέγμα
Hom. **587** Φλεγύαι· ἔθνος ὑβριστικὸν καὶ ἀσεβές (Ν 302)
D **588** φλεγύας· ἀετὸς ξανθός, ὀξύς (Hes. scut. 134)
589 φλέγωμεν· καίωμεν. λαμπρύνωμεν
D **590** φλεγυρά· ὑβριστική (Cratin. fr. 62, 2 K.–A.). λαμπρά (Ar. Ach. 665)
591 φλέγουσι· βλάπτουσι

---

567 cf. Ph 650, 16; lex. can. Ioh. Damasc. (2, 25) 167 **569** Σ'''(Ph 650, 17 E. Gen. [EM 795, 36]) **574** cf. Schol. Ar. Pac. 96 **575** cf. Σ φ 140 **577** Isid. orig. 7, 9, 16; Hieron. on. sacr. PL 23, 1205; cf. Lagarde Onom. sacr.^{2} 174, 84 (p. 203). 200, 3 (p. 223) **580** cf. Schol. Pind. 1 (d) **581** cf. Ap. S. 164, 4 **587** Eust. Il. 933, 10 [3, 474, 18 V.] **588** EM 795, 57; Su φ 529 (Δ); Eust. Il. 933, 26 [3, 475, 12 V.] **590** Schol. Ar. (b)

---

567 Alb. cft. gll. α 4667. κ 1489 **568** φλαδιᾶν] φ om. rubr. in initio versus: add. Mus. **570** ⟨σ⟩ Ald. **571** τύφος H: accent. Schm. **572** πε⟩φλασμένος HSt. Thes. 4, 163a **574** φαυλικῶς H: ordo et Pears. 685. Voss. **575** ⟨λ⟩ ordo et HSt. G. Sop. Pears. 685 | v.l.: gl. 459 **576** forma aetatis inferioris: φλέβας Heins. Biel. **579** h.e. Φλέγρα· ἡ νῦν Παλλήνη (Biel.); cf. Hdt. 7, 123, 1. St. Byz. 497, 12. 667, 12 **583** φλέγματι H (Latte; errat Schow): G. Pears. 685 **586** φλεγὸς H: accent. Mus. τ]ὸ φλέγος dub. l. est ap. Aesch. fr. 342, 4 M. = 451 i, 4 R. (]οφλεγές Radt) **587** φλεγῦαι H: accent. Mus. **588** φλέγμας H: Jun. Anim. 403. HSt. Pears. Adv. 685 **590** φλεγύρα H: accent. Mus. **591** Φλέγυσι ex ordine Schm.

592 φλεγυροῦ· βλαβεροῦ
593 φλεδονεῖ· ἀναισθητεῖ, φλυαρεῖ. καὶ φλεδονεύεσθαι τὰ αὐτά
594 φλεδονώδη· φλύαρα, ληρώδη (Hippocr. prorrh. 1, 101 [5, 540, 3 L.]) D
595 φλέδων· φλυαρία (anon. antiqui ap. Galen.in Hippocr. prorrh. 16, 733, 9). καὶ ὁ ἀλαζών, εὐήθης (Aesch. Ag. 1195) D
596 φλεῖ· γέμει. εὐκαρπεῖ, πολυκαρπεῖ D
597 φλέβηα· φλυαρία
598 φλέξαι· κατακαῦσαι (I 653 v.l.) Hom.
599 φλεξοντί[η]ς· ἱππικὴ τάξις παρὰ Ῥωμαίοις
600 φλέοντας· †φιλοῦντας†, ἢ φλυαροῦντας
601 φλεός· βασκανία. φθορά. καὶ ὁ †αἴλιος φλοιός†
602 φλέψ· μώλωψ. καὶ τὸ ἀναλογοῦν τῷ σώματι
603 Φλέω· Διονύσου ἱερόν D
604 φληδῶντα· ληροῦντα
605 *φληναφᾷ· φλυαρεῖ $A^{14}\Sigma$, μωρολογεῖ (Ar. Nub. 1475) A^{14}
606 φλήναφοι· μωρολόγοι
607 *φλήναφος· φλύαρος $g^{6}Br^{118}\Sigma$, λῆρος, ⌊μωρολόγος (Men. fr. 372, 6 K.–A.) $vg^{6}A^{15}Br^{118}\Sigma$
608 φληναφῶντα· φλυαροῦντα
609 †φλῆφος†· φλύαρος
610 φλιαρά· χλιαρά
611 φλιάς· τῆς θύρας παραστάδας (Deut. 6, 9 . .) LXX
611a †φλίαισμος†
612 φλιδᾶν· σήπεσθαι (Plut. quaest. conv. 642 e) D

---

593 cf. Zonar. 1815 **594** Galen. in Hippocr. prorrh. 16, 733, 8; id. lex. 19, 152, 2 **595** EM 796, 3 **596** St. Byz. 668, 5; EM 796, 43 **601** Theogn. can. 266 (p. 49, 6 C.) **603** de Φλέως / Φλεύς / Φλιοῦς cf. Ael. v. h. 3, 41. EM 796, 43. Schol. Ap. Rh. 1, 115 **605** Σ φ 142 **607** Σ φ 143 (Σ''' φλύαρος, Σ μωρολόγος); lex. αἱμ. φ 6; Moer. 211, 29 [φ 9 H.]; Poll. 6, 119 **611** Schol. ρ 221 (Su φ 536). Orion. 160, 32 (Philox. fr. *621). EM 796, 19

---

594 φλεδονωδῆ H: accent. Mus.; -ώδεα Hippocr. **595** verba φλεδών et φλέδων confusa esse agn. Schm. **597** le. φλεδονία Toll.; cf. EM 796, 3 **599** gl. totam del. Mus. | φλεζοντιὴς H (legit Cunningham; ε pro ο Schow et Latte, linea deletionis decepti): R. Kassel post Mein. 1857 p. 628 (i. q. Lat. flexuntes) **600** φλύοντας Arnald. Lect. 131; φηλοῦντας Taillardat (ap. Chantr. Dict. 2, 1312) **601** φλέος sic accent. Theogn. | Αἴλιος (sc. Dionysius) Sop. Pears. 685 (hic ci. Αἴλιος καὶ ὁ), sed neque Hsch. nec (quoad scio) quisquam alius sic grammaticum nominat (e.g. Eust. semper Αἴλ. Διον. vel Διον. Αἴλ.); ἔλειος HSt. | φλοῦς ci. Schm. **602** Alb. cft. gl. μ 2022, Hansen gl. σ 1298 **603** Φλέω genit., cf. Bechtel 3, 114. RE 20, 290. Wil. GdH 2, 373 not. 1. Chantr. Dict. 2, 1211. Usener Götternamen 242 not. 13. 244 **605** φληνάφα· φλυάρει, μωρολόγει (ad Ar.) Bernh. post Dobree **607** v.l.?: gl. 609 **609** φλῆνος HSt. G. Salm., cf. EM 796, 9; φλήναφος Kust. (i. e. v.l. gl. 607) | φλυαρός H: accent. Mus. **610** Schm. cft. gll. δ 1461. λ 927 **611** φλίας· … παραστάδαι H: Cunningham (φλιᾶς· … παραστάδος Mus.) | cf. gl. 618 **611a** λλίαισμος H (λ pro φ scr. rubr., ut agn. Latte): Mus., qui tum del.; φλιαῖς (Bion. 1, 87)· ὁμοίως Schm. **612** contin. H: nov. gl. Mus. | φληδᾶν H: Mus. | cf. gl. 652

613 φλιδάνει· διαπίπτει, διαρρεῖ
614 φλιδιόωντο· διε⟨σ⟩πῶντο. ἐτέμνοντο
615 φλιδόνες· τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις σπάσματα, καὶ ῥυτίδες. τινὲς δὲ σφυγμοί
D **616** φλιδόωσα· ῥηγνυμένη (Nic. ther. 363)
617 φλίεθος· καρποφόρος
D **618** φλιή· πρόθυρον, ἡ παραστὰς τῆς θύρας (Callim. fr. 194, 24 Pf.)
619 φλιοῦς· ἡ τῶν καρπῶν ἔκχυσις
Ap. S. **620** φλίψεται· ἀποθλιβήσεται (ρ 221 v. l.)
621 φλῖψις· θλῖψις
622 φλόγα· φλογερόν
Eur. **623** φλογερόν· θερμόν, λαμπρόν (Eur. Hel. 1126)
Hom. **624** φλόγε⟨α⟩· λαμπρά, φλογώδη (Ε 745)
D **625** φλογίδες· κρέα ὀπτά. διὰ τὸ φλογίζεσθαι (Stratt. fr. 12, 2. Archipp. fr. 10, 3 K.–A.)
D **626** φλεγμονή· ὄγκος πυρώδης συρρυέντων ἐπὶ τὸ ἀσθενῆσαν μέρος τῶν ὑγρῶν, καὶ τῇ παρὰ φύσιν θερμασίᾳ φλεγόντων τὸ πεπονθός
627 φλογίδια· αἱ κεγχρίδες δι᾽ ἐλαίου σκευαζόμεναι
LXX **628** *φλογίνη· καυστική (Gen. 3, 24) ($v^3A^8Br^{126}$)
629 φλογίσει· καύσει
Eur. **630** φλογμός· καῦσος, [βρασμός,] καύσων, φλογισμός (Eur. Suppl. 831)
Eur. **631** φλογμῷ· κατακαύσει, καταφλέξει (Eur. Hec. 474 . .)
632 †φλογόδερπνοι†· ἄνθρακες
D **633** φλογῶδες· καυστικόν (Hippocr. prorrh. 1, 67 [5, 526, 11 L.])
D **634** φλογόλευκον· ἐρυθρόλευκον
635 φλογώματα· τῶν ἄρτων τὰ ἐπικεκαυμένα (Hippon. fr. 118 D, 10 W. = 131E, 10 Degani [etiam p. 233]?)

---

616 cf. Schol. Nic. (a). EM 716, 22 **618** v. ad gl. 611 **620** Ap. S. 164, 7; cf. Schol. **624** Σ φ 144; Schol. **625** Athen. 14, 656 b; Poll. 6, 55 **630** cf. Cyr. ($vg^1A^6Br^{122}$ Σ φ 145) φ.· καῦμα **634** Poll. 7, 129 **635** cf. comm. in Hippon. P. Oxy. 2176, fr. 6

---

613 Alb. cft. gl. ε 7504 **614** διέποντο H: G. **615** cf. Chantr. Dict. 2, 1213 **617** Φλῖος· θεός ci. Schm., cf. EM 539, 32 Φ. ὁ Διονύσος et gl. 603 (sed καρποφόρος epitheton Cereris est) | καρποφ⟨θ⟩όρος ci. G. **618** φλίη H: accent. Mus. | ἢ π(αρὰ) τὰς H: man. prim. (agn. Latte) **619** φλιοὺς H: accent. Mus. **621** φλίψις· θλίψις H: accent. Schm. **622** 'Nisi φλογερόν e seqq. iteratum est, interpretatus videtur φλόγα πήματος· φλογερὸν πῆμα Soph. OT 156 [l. 166]' Schm. **624** λόγε H] φ om. rubr. in initio versus, add. Mus.; ⟨α⟩ Mus. = testt. **626** πορώδης errore typoth. Schm. **627** κεγχρίδαις H: Mus. **628** accus. K (ut LXX) **629** φλογιεῖ (LXX Psalm. 96, 3) ci. Schm. **630** βρασμός ad φλοῖσμος (cf. gl. 641) refert Schm. | καῦσον H: Mus. **632** φλογότερπνοι Pears. 686. Mein. ap. Schm.; φλογόδειπνοι Headlam JPhil. 31, 1910, 7, coll. Callim. fr. 590 Pf. (sed ibi πυρίδειπνον videtur falsa lectio esse, cf. Pfeiffer et SH 257, 23) **635** Pears. 686. Alb. cft. gl. ο 1544

636 Φλοιά· τὴν Κόρην τὴν θεὸν οὕτω καλοῦσι Λάκωνες D
637 φλοιδιᾶν· πεπρῆσθαι
638 φλοιδούμενος· ταραττόμενος (Lycophr. 35) D
639 φλοινόν· φλοιόν
640 φλοιόν· τὸ λέπος τοῦ ξύλου (A 237) Hom.
641 *φλοῖ⟨σ⟩βος· τάραχος A^9Σ. ἀφρός A^9. ταραχή (E 322) v^2 Hom.
642 φλόμος· πόα τις, ᾗ καὶ ἀντὶ ἐλλυχνίου χρῶνται. ἡ αὐτὴ δὲ καὶ θρυαλλίς (Cratin. fr. 363, 3 ci. Pauw. Eupol. fr. 13, 5 K.–A.) D
643 φλονίδες· λεπίδες (Empedocl. VS 31 B 82, 2 [1, 341, 3] ci. Karsten)
644 φλόξ· ἡ τοῦ πυρός (Θ 135). καὶ ἄνθος τι (Mel. AP 4, 1, 51 = HE 3976) Hom.+D
645 φλουάζει· φλυαρεῖ, ληρεῖ D
646 φλοῦκτος· εἶδος ῥοφήματος
647 φλοῦς· φλοιός, λεπύχανον, λέπυρον
648 †φλυάκια†· τὰ ψυδράκια (Hippocr. acut. spur. 10 [2, 446, 11 L.] . .) D
649 φλύαξ· μέθυσος, μεθυ[α]στής. γελοιαστής D
650 φλύαρος· φαῦλος, εὐήθης
651 φλυάσσει· φλυαρεῖ. φλύει D
652 φλυδᾶν· διαχεῖσθαι (Hippocr. morb. sacr. 13, 11 [6, 386, 7 L.] . .) D
653 Φλυεῖς· δῆμος τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς D
654 φλύζει· ἀναζεῖ
655 φλύζειν· ἀναζεῖν, φλύζεσθαι
656 Φλυήσιος· ὁ Ἑρμῆς (Hippon. fr. 47, 2 W. = 51, 2 Degani). καὶ μήν τις D
657 †φλυκτά†· κακά, σχέτλια
658 *φλύκταινα· τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα γενόμενον ἐν τῷ σώματι (Hippocr. vet. med. 16 [1, 610, 7 L. = CMG 1, 1, 1, 48, 8]) A^3

---

640 cf. Schol. (EM 796, 29); Su φ 545; Hdn. epim. 147 Boiss. **641** Σ φ 146; cf. Schol. Apion fr. 150 N. **642** Σ''' (Ph 651, 14 EM 796, 28); Poll. 6, 103 **644** Theophr. h. pl. 6, 6, 2 **648** Galen. lex. 152, 15 **652** Erot. φ 9 **653** Schol. Ar. Vesp. 234 c. d; cf. St. Byz. 668, 13, Harp. 302, 3 [φ 23 K.] **655** cf. EM 796, 39 **656** μήν] St. Byz. 668, 6 **658** cf. Cyr. (vg^{1}Br^{127} Σ φ 147) s. v. φλυκτίδες

---

636 φλοιὰν Mus., haud necessarie | cf. RE 19, 1971–2. 20, 292 **639** φλόϊνον· ⟨…⟩ [φλοιόν e gl. 640] Thes. 8, 950a **640** Alb. cft. gl. λ 669 **641** φλοῖβος H: K | v. ad gl. 630 | Alb. cft. gll. α 8703. δ 1433 **642** φλομὸς H: accent. Mus. | ἀντιελυχνίω H: Mus. = Σ''' **645** Laconice pro verbo φλυάσσει (gl. 651), v. Ahr. Dial. 2, 126. Thumb 1, 82 | ad Phlyaces v. PCG 1, 259 **646** ft. (M. L. West) Lat. fluctus **647** de forma contracta φλοῦς v. LSJ s. v. φλόος; reperitur in serie monosyllabarum in ostraco scriptarum (Huys ZPE 152, 2005, 209–17 no.9) | λεπυρόν H: accent. Dragoumis Αθηνᾶ 31, 1919, 152 **648** h. e. φλυζάκια (Schm.) **649** [α] Jungerm. Poll. 1706, 1133 not. 83 | ad Phlyaces v. PCG 1, 259 **651** Schm. cft. gl. 645 | ad Phlyaces v. PCG 1, 259 **652** διαχεῖσθει errore typoth. Schm. | Schm. cft. gl. 612 **653** φλύεις H: accent. G. | cf. RE Suppl. 10, 535–8 **656** καὶ μήν τις ad Φλιάσιος mensem Lacon. refert Masson ed. Hippon. 135 not. 3, coll. St. Byz. **657** contin. H: nov. gl. Mus. | v. l. gl. 965 (Schwenk) **658** φλυκταίνα H: accent. Mus.

659 φλύον· βιβλίον. καθαρόν
660 φλύσει· ἀποβαλεῖ. ἐμέσει. ζέσει
661 φλυσός· στυβή. οἱ δὲ φλοιός
662 φλύσσει· ἐρυγγάνει
663 φλυσ⟨σ⟩ῶσα· μαινομένη
Hom. **664** φοβεῖται· φεύγει (Ε 140 . .). κνίζεται
665 φόα· ἐξανθήματα ἐν τῷ σώματι
Hom. **666** φοβεῖ· κνίζει. διώκει (Π 689 . .)
D **667** φοβερόν· δειλόν, ἔμφοβον (Thuc. 6, 55, 3. Pherecr. fr. 279 K.–A.)
668 φοβερόν· δηλητήριον
Hom. **669** φοβεύμενος· διωκόμενος (Θ 149)
670 φόβη· κόμη. χαίτη, θρίξ. οἱ δὲ ἐκτενισμένη, ἀπὸ τοῦ φοίβου, ὅ ἐστι καθαροῦ
Hom. **671** φοβῆσαι· †ῥίψαι† (Ρ 505 . .)
Hom. **672** φόβος· φυγή (Ε 272 . .)
673 †φοβήσας†· ἔνθουν ποιήσας
Hom. **674** φοβηθείς· εἰς φυγὴν τραπείς (Ζ 135 . .)
675 φοίβα· ἀγὼν δρόμου
D **676** φοιβάζει· μαντεύεται (Lycophr. 6)
677 *φοιβαζόντων· προλεγόντων A^{12}(Br^{245})
678 φοιβᾶναι· λαμπρῦναι. μαντεύσασθαι. κοσμῆσαι. καθᾶραι. ἁγνίσαι. καὶ φοιβάσαι ὁμοίως
679 φοιβᾶσθαι· καθαίρε[ι]σθαι (Cyr. ador. 68, 448A M.)
680 φοιβητεύειν· χρησμῳδεῖν
681 φοιβήτρια· καθάρτρια
682 φο⟨ῖ⟩βοι· ᾿Αττικοὶ ἐπὶ τῶν λυσσωδῶν. οἱ δὲ καθαρούς

---

664 cf. Schol. **667** Poll. 5, 124; Σ″ (Ph 651, 19. Su φ 556. E. Gen. [EM 797, 53]) **669** Schol. **670** cf. Theogn. can. 81, 2 Alpers; Su φ 558 (Δ); EM 797, 56 **672** = Σ φ 148; cf. Ap. S. 164, 8 et Schol. (+ P. Berol. inv. 11636 ii 33); Theogn. can. 81, 3 Alpers **674** = Schol. **676** cf. Theogn. can. 138 (p. 25, 33 C.; v. Alpers p. 17); E. Gen. (EM 797, 8); Ap. S. 164, 12 (Schol. Soph. Tr. 823) **678** cf. EM 797, 6 **679** = Σ φ 149 **681** cf. Theogn. can. 138 (p. 25, 33 C.) **682** cf. Zonar. 1816 φοιβόληπτος· ὁ μαινόμενος

---

659 φλοιόν G.; βύβλον Sop.; tum καθαρόν manet obscurum, nisi ad φοῖβον, cf. gl. 683 **661** στοιβή Mus., cf. tamen LSJ s. v. στύβη **663** ⟨σ⟩ G.; Lob. El. 175–6 cft. Nic. al. 214 **665** φοαί (i. q. φυαί) Lob. Rhem. 24 not. 38, (i. q. φοϝαί) Schulze QE 278; φωΐδες cft. Voss. **666** cf. gl. 262 **669** φοβευμένος H: accent. Mus. **671** ῥῖψαι Schm., sed expl. inepta: an φρίξαι? **673** h. e. φοιβήσας (Pears. 686; cf. Schol. Soph. Ai.332 a) **676** Alb. cft. gl. ο 1918 **677** sequuntur in H gll. 676 et 677 perperam repetitae **678** φοίβαναι· λαμπρύναι … καθάραι H: accent. Thes. 8, 968 c | ἀγνῆσαι H: Alb. (spir. asp.) et Mus. (ί) | . καὶ interpunct. Viger ed. Euseb. praep. ev. Notae p. 15 | φοιβᾶσαι H: accent. Mus. **679** καθαιρεῖσθαι H: HSt. = Σ **680** cf. Wack. Synt. 2, 321 **681** ἡ Φ. CIG 4987 (Aethiopia), ft. = Isis (LSJ) | καθάτρια H (leg. Hansen): Mus. **682** φόβοι H: ordo et Palm. Pears. 686 | δυσόδων H: Valck. ad Ammon. 149

683 *φοῖβος· καθαρός vg5A13Br244Σ, λαμπρός, ⌊ἁγνός vg5Σ, ἀμίαντος vg5A13Br244Σ
685 φοινιά⟨ς⟩· ἐρυσίβη
684 φοίνια· πυρρά
686 *φοίνικι· ἐρυθρῷ βάμματι (Δ 141 . .) [gφοϱ29] Hom.
687 Φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα· ἀπατηλὸν καὶ κάπηλον (com. ad. fr. 438 K.–A.) D
688 Φοινικίοις γράμμασι· Σοφοκλῆς Ποιμέσιν (Soph. fr. 514 R.). ἐπεὶ δοκεῖ Κάδμος αὐτὰ ἐκ Φοινίκης κεκομικέναι Att.
689 Φοινικήϊ⟨α⟩ γράμματα· ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίονός φασιν ὠνομάσθαι αὐτά (Scamo FGrHist 476 F 3) Att.
690 φοινήεντα· λεπιδωτὸν ὁ Ἀπίων φησί (fr. 151 N.). οἱ δὲ φόνιον, ἢ ἐρυθρὸν τῷ χρώματι, ἢ καταπληκτικόν, ἢ φονευτικόν (Μ 202) ⟨Ap. S.⟩
691 φοινικάδες· αἱ ῥάφανοι ὑπὸ Εὐβοέων D
692 Φοίνικες· γένος τι Ἀθήνησιν (Dinarch. or. 20) D
693 Φοινικήϊα· Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικός τινος Att.
694 †φοινικέγκτον†· ἀπατηλόν
695 φοινικήϊον· πυρρόν
696 φοινικηΐδες· αἱ ἀνεμῶναι, ἢ πόα. οἱ δὲ τὰ φοινικᾶ ἐνδύματα
697 φοινικιστής· παρὰ Ξενοφῶντι ἐν πρώτῳ Ἀναβάσεως (2, 20)· ‘ἀπέκτεινεν ἄνδρα Πέρσην, Μεγαφέρνην, φοινικιστὴν βασίλειον’
698 φοίνια· κύναρος πυρρά
699 φοίνικι φαεινόν· φοινικίνῳ χρώματι λελαμπρυσμένον (Ζ 219 . .; cf. Ο 538) Hom.

---

683 Theogn. can. 138 (p. 25, 20 C.); Σ φ 151; Ap. S. 164, 10; Schol. Ap. Rh. 2, 301–2 b; Plut. de E ap. Delph. 393c **685** Theogn. can. 138 (p. 25,30 C.), cf. can. 81, 11 Alpers **684** Theogn. can. 138 (p. 25, 32 C.) **686** cf. Schol. **687** Theogn. can. 138 (p. 25, 31 C.) = Su φ 784 **688** Ael. Dion. φ 16 **689** Paus. φ 8; Σ″ (Ph 652, 3. Su φ 787. E. Gen. [EM 797, 37]) **690** cf. Schol.; Theogn. can. 138 (p. 25, 30 C.) **693** Paus. φ 8; Σ″ (ut ad gl. 689) **696** 1) φαινίς = ἀνεμώνη Sosib. FGrHist. 595 F 24. 2) φοῖνιξ = πόα Diosc. mat. med. 4, 43. 3) φοινικίς = ἔνδυμα Arist. fr. 542 Rose. Poll. 4, 119. 7, 55 **699** Schol. Ζ 219; cf. Schol. min. (P. Vind. inv. 39940 ii 25) ad Ο 538 (ubi φ[οινικίνῳ suppl. Hansen)

685, 684 H (ord. inverso Schm.) **685** φοίνια H: Mein. 1857 p. 626 (φοινιάς Arr. phys. fr. 4 [2, 191, 21 Roos] sed non i. q. ἐρυσίβη; φοινάς Theogn. can. 138; φονιάς id. can. 81, 11) **686** φοινικὶ H: accent. Mus. **687** ἀπατηλοὶ καὶ κάπελοι H (leg. Latte): Mus. | v. l.: gl. 694 **688** ἐκ φοίνικος H: Gron. | cf. Edwards Kadmos14, 1974–75, 48–57 **689** φοινίκηϊ H: Mus. | ἀκταίωνος Mus., haud necessarie | ὠνομάσθη H: Thes. 8, 985 b; ὀνομασθῆναι Mus. | de Scamone v. Jacoby RE 3A, 437 **690** φοινίεντα H (ι leg. dubitanter Cunningham): Mus. | λεπιδωτῶν H: Mus. | ἀππίων H: Mus. | φασί H: Alb. tacite **691** εὐβοιαίων H: Mus. **692** cf. Toepffer Att. Gen. 300–1 **693** φοινικήια H (non, ut leg. Schow et dubitanter Hansen, φοινίκκια) | fin. abbrev. lexicographus, cf. testt. **694** v.l. gl. 687 **695** φοινίκεον malit Schm., ft. recte (cf. Xenoph. 21 B 32, 2 [VS 1, 136, 15]. Simon. fr. 550 a 1 P.) **696** φοινικήιδες H: accent. Mus. | φοινικὰ H: accent. Schm. **697** πρώτῳ] $\overline{α}$ H, expl. Mus. | μέγα φέρνηνι H: Mus. | βασίλερον H: Mus. **698** an φοινία? | κύναρος] cf. Soph. fr. 718 R. **699** φοινικὶ· φαεινὸν· H: accent. et interpunct. Mus.

Eur. **700** *φοινικολόφοιο· ξανθο[υ]λόφου (Eur. Phoen. 820) (A^{8}Σ)

Hom. **701** φοίνικος ἔρνος· περιφραστικῶς τὸν φοίνικα (ζ 163)

702 φοινικῆς· ὅπλον ἐρυθρόν

703 φοινικοβάλανα· τὸ τράγημα. [καὶ εἶδος ἀμπέλου]

Hom. **704** *φοινικόεσσα· πυρρὰ (g^{φορ30}) τῷ χρώματι, ἐρυθρά (Κ 133 . .)

D **705** φοινικόλεγνον· Ἴων (TrGF 19 F 68) τὸν πηνέλοπα, τὸ ὄρνεον. τὸν γὰρ τράχηλον ἐπίπαν φοινικοῦν. ἡ δὲ λέγνη παρέλκει

LXX **706** *φοινικοῦν· πυρρόν vg^{2}A^{7}Br^{129}Σ, κόκκινον vg^{2}A^{7}Br^{129}, αἱματῶδες (Esai. 1, 18)

D **707** φοινίκουρος· ὄρνις ποιός, καὶ ὁ ἐρίθακος

708 φοινικοῦς μάστιγας· διὰ τὸ τὰ νῶτα φοινίσσειν

709 †φοινικόχλοις· ξανθόχλοις†

Ap. S. **710** φοίνιξ· τὸ δένδρον· 'φοίνικος νέον ἔρνος' (ζ 163). καὶ ὁ καρπός (Hellanic. FGrHist 4 F 56. Phorm. fr. 1 K.–A. [PCG 1, 175]). καὶ ὁ πυρρὸς τῷ χρώματι (Ψ 454)

711 *φοινίξαι· αἱμάξαι (vg^{4}A^{11}Br^{131}Σ). βάψαι (vg^{4}Br^{131}Σ)

Ap. S. **712** *φοίνιον· φόν⟨ι⟩ον A^{9}, δεινόν. ἐρυθρόν (σ 97)

713 φοίνισσα· εἶδος ἀμπέλου

714 φοινίσσων· βάπτων, ἐρυθρῶν

LXX **715** φοίνικες· γλυφαί (Ezech. 41, 25)

716 φοινιχθέντων· αἱμαχθέντων, αἱματωθέντων

Hom. **717** *φοινόν· πυρρόν (Π 159) (vg^{3}A^{10}Br^{130}Σ)

+Hom. **718** *φοιτᾷ· ἔρχεται, βαδίζει. μαίνεται. περίεισιν, ⌊ἀφικνεῖται A^{6}, περιέρχεται vg^{1}A^{6}, παραγίνεται (Ω 533) vg^{1}Σ

Eur. **719** φοιταλέος· παράκοπος, μανιώδης (Eur. Or. 327. Euphor. fr. 93 Pow.)

---

700 Σ φ 153 **704** Ap. S. 165, 3; Schol. **706** Σ φ 154; Theogn. can. 138 (p. 25, 31 C.) φοινικον (-οῦν Latte)· αἱματῶδες **707** Arist. h. an. 632^{b}28 **710** Ap. S. 164, 26; Cyr. (Z^{3}); Apio p. 102, 18 Ludw. (LGM 333); Su φ 798; Athen. 14, 652 a; Schol. Ψ 454 **711** Zonar. 1820; Schol. Opp. hal. 4, 18; cf. Σ φ 155; Schol. Lycophr. 1191 **712** Ap. S. 164, 16; Schol. **714** Σ φ 158 **717** cf. Σ φ 159; Schol. **718** Σ φ 160 **719** cf. Scholl. Aesch. PV 597. Sept. 661b

---

700 ξανθοῦ λόφου H: A Σ **701** φοίνικος· ἔρνος· H: interpunct. Ald. **703** φοινικοβάλανοι Alb. | an [τὸ] τραγήμα⟨τα⟩? | εἶδος ἀμπέλου ad φοινικόεσσα (gl. 704) vel ad φοινικίς refert Schm.; vel cf. gl. 713 **704** accus. g testt. (ut Hom.) **705** (-)λεγν- bis H pace Schow | πηνέλωπα H: Mus. | φοινικοῦν⟨τα ἔχει⟩ Pears. 686 | cf. Dunbar ad Ar. Av. 298 **707** φοινικου′ (duas litteras supra ου scriptas [quarum prior non fuit ρ; ς vel ως Latte, haud recte] del. Mus.) H: ρος add. Mus., accent. Ald. **708** φοινίκους H: accent. Thes. 8, 974 a | μάστιγι H: Mus. **709** -χλόοις bis Hemsterh. (in addendis ed. Alb.); an -χόλοις bis? vel (ut ci. M. L. West) -χήλοις aut -χάλοις? **710** φοῖνιξ accent. Schm., sed cf. West, Aesch. p. xlviii **712** φόνον H = A: ⟨ι⟩ Pears. 686. Pauw ed. Q. S. 301, cf. Ap. S.; φο⟨ι⟩νόν Jens. Luc. 239, minus bene **715** γλύφαι H: accent. Schr. **718** περιείη H (leg. Latte): Mus. **719** φοιταλέως H: Mus.

720 φοίτης· ὁ κῆρυξ. παρὰ τὸ φοιτᾶν παντ⟨αχ⟩οῦ
721 φοιτήσας· παραγενόμενος (Cratin. fr. 46 K.–A. Plat. Gorg. 456 d) D
722 *φοιτητής· μαθητής (Plat. Euthyd. 295 d . .) (vg^{φυτ1}A^{15}Σ)
723 φοῖτος· μανία, λύσσα (Aesch. Sept. 661) D
724 *φοιτῶν· ἀναστρεφόμενος (Soph. Tr. 11) vg^{φοϱ20}A^{14}
725 φοιτῶντα ἄνδρα μανιάσι ⟨νόσοις⟩· λυσσήμασι. τὴν ἑδραίαν μανίαν φοῖτον ἔλεγον, τουτέστι τὸν μεθ᾽ ὁρμῆς μεμηνότα (Soph. Ai. 59)
726 ⟨Φο⟩λέγανδρος· νῆσος ἐρήμη (Antip. Thess. AP 9, 421, 3 = GP 233. Arat. SH fr. 109, 1) D
727 φολιά· πάθα. Χρύσιππος δὲ καὶ τὸ σέλινον οὕτως καλεῖ
728 *φολίδες· αἱ λεπίδες τοῦ ὄφεως (Ap. Rh. 1, 221 . . Nic. ther. 157 . .) vg^{1}Br^{223}Σ(A^{4})
729 φολίς· λεπίς (SH fr. ad. 1166, 1). καὶ σύριγξ πολυκάλαμος D
730 *φολκός· στραβός (B 217) vg^{3}A^{6}Br^{243}Σ. οἱ δὲ λιπόδερμον Hom.+
731 φόλυες κύνες· οἳ πυρροὶ ὄντες μέλανα στόματα εἶχον. οἱ δὲ φυλακάς (Antim. fr. 118 W. = 153 M.) D
732 φολύνει· μολύνει, καταπίμπλησιν
733 φοναί· οὕτω καλοῦνται οἱ τόποι ἔνθα τινὲς ἀναιροῦνται (K 521) Hom.
734 φονᾶν· τὸ ἐπὶ φόνον μαίνεσθαι
735 φονίαις· φονοκτόνοις (Eur. Phoen. 1558 v. l.) Eur.
736 †φονίς†· ἰχθὺς ποιός
737 φόνος· ὁ διὰ σφαγῆς θάνατος, καὶ αὐτὸ τὸ φονεύειν. ἢ αἷμα (e. g. Σ 133. T 214. Π 162) Hom.

---

720 cf. Theogn. can. 518 (p. 89, 31 C.) **722** Phryn. praep. soph. p. 124, 7 (EM 797, 43); Hdn. epim. 147 Boiss.; Theogn. can. 138 (p. 25, 21 C.); cf. Moer. 212, 25 [φ 36 H.]; Poll. 4, 44; Σ φ 161 **723** Hdn. epim. 147 Boiss.; Theogn. can. 138 (p. 25, 31 C.); Scholl. Aesch. (e). Soph. Ai. 59. Ap. Rh. 4, 55. Opp. hal. 1, 45; Su φ 808 (Δ); cf. Schol. Eur. Or. 327 **725** cf. Schol. Soph. **726** Theogn. can. 81, 9 Alpers; St. Byz. 669, 17 **728** Σ φ 162; cf. Arist. h. an. 490^{b}22 **729** cf. Hdn. epim. 145 Boiss.; ft. cf. Theogn. can. 27, 42 Alpers (p. 9, 26 C.) **730** Σ φ 164; Ap. S. 164, 17; Schol. (+ P. Oxy. 3832, 21); Hdn. epim. 145 Boiss. **731** Theogn. can. 81, 8 Alpers **732** cf. Theogn. can. 81, 6 Alpers **733** cf. Schol.; Schol. Pind. Pyth. 11, 55 **737** cf. Theogn. can. 81, 5 Alpers

---

720 ⟨αχ⟩ Mus. **725** φοιτῶντα· ἄνδρα H: interpunct. del. Mus. | μανίασι H: accent. Mus. | ⟨νόσοις⟩ Sop. Pears. 687 | φοιτὸν H: accent. Mus. **726** λέγ- in init. versus H, rubr. nihil addidit, Mus. = φ: G., Salm. Pears. 687. | ἐρύμη H (leg. Hansen; ἐρίμη perperam Latte): Mus. **727** an i. q. φωλειά, cf. Plut. soll. anim. 971 d? | quis fuerit hic Chrysippus, incertum: medicus? grammaticus? nec philosophus omnino excludatur oportet, quamquam fr. in SVF non acceptum est **729** v. l.: gl. 486 **730** λιπόδερμα H: Mus. **731** φολύες· κύνες (sine interpunct. insequ.) H: accent. Mus., interpunct. post φ. del. Schm., interpunct. post κ. Mus. (cf. Theogn.) | οἱ H: accent. Schm. | μελανὰ H: accent. Mus. | στόματα H = Theogn.] στίγματα Gennadius JHS 46, 1926, 42–43, coll. gl. σ 1851. Hes. scut. 166 **732** φορύνει Toup. 3, 248, coll. gl. 795 (cf. Debrunner, IF 21, 1907, 68) | καταπόμπλυσιν H (leg. Cunningham): Mus. (ι) et Alb. (η) **736** v. l. gl. 1096 (Schm.)

738 *φονώντων· πρὸς φόνον θρασυνομένων A^{3}(vg^{1}Br^{132}) καὶ λυσσώντων (Cyr. in Ioh. 1, 356, 20 . .)

Greg.Naz. **739** *φονῶσα· φόνου ἐπιθυμοῦσα (Greg. Naz. or. 35, 3 [36, 260B M.]) A^{7}

+Hom. **740** *φοξός· λιπόδερμος. ⌊ὀξυκέφαλος (B 219) vgA^{1}Br^{246}Σ

D **741** φορά· πλημμύρα. σύστημα. καὶ ἡ τῶν μηχανικῶν ὀργάνων λαβή (Aeschin. 3, 234)

742 φοράδες· αἱ θήλ⟨ε⟩ιαι ἵπποι

Eur. **743** *φοράδην· ὁ φερόμενος βασταγμῷ (Eur. Andr. 1166 . .) [vg^{5}]

744 *φοράν· τὸ φέρεσθαι, τὴν ⌊ὁρμήν vg^{12}A^{48}Br^{140}, κίνησιν

745 *φορβάδες· νομάδες (vg^{4}A^{35}Br^{135}Σ). φοιτάδες. ⌊βοσκήματα (A^{35})[vg^{4}Br^{135}Σ]

746 φορβάδην· πάντα φερόμενον. νομάδων, βοσκημάτων

747 φόρβαντα· ἰατρικὰ φάρμακα

Eur. **748** Φόρβας· Ἀττικὸς ἥρως (Eur. Suppl. 680)

LXX **749** *φορβεά· ἕλκυστρον [g^{9}], περιστόμιον, καπίστριον (Iob 40, 25) Br^{139}(vg^{9}A^{46}Σ)

D **750** φορβειά· ἡ αὐλητικὴ στομίς (Ar. Vesp. 582). λέγεται δὲ καὶ ὁ χειλωτήρ (Xen. equ. 5, 1)

Hom. **751** *φορβή· βορά, ⌊τροφή Σ(A^{58}), βοτάνη, βρῶσις (E 202. Λ 562)

752 φορβαίαν· περιστόμιον, καπίστριον

753 φόρβια· φάρμακα. οἱ δὲ φόρβα

754 †φορβόμενος†· τρεφόμενος

755 †φόρβον· ἀπάνονα†

---

740 Σ φ 167; Schol.; Ap. S. 164, 19; Hdn. epim. 145 Boiss.; Poll. 2, 43; Erot. φ 8; cf. Theogn. can. 45, 12 Alpers (p. 14, 7 C.) **741** cf. Theogn. can. 81, 14 Alpers **742** cf. Su φ 582 **743** Σ φ 172; Zonar. 1821; cf. Theogn. can. 81, 15 Alpers **745** Σ φ 174 **748** cf. Hellanic. FGrHist 4 F 40 **749** Σ φ 175; gl. Iob; cf. Poll. 10, 55 **751** Σ φ 176; Scholl. (+ P. Strasb. inv. 1015 v)

---

741 cf. Wankel ad Dem. de cor., p. 374 sq. **742** φορ⟨β⟩άδες Arnald. Lect. 131–3, sed v. LSJ | ⟨ε⟩ Mus. **745** K Σ praebent φορβάδων· νομάδων βοσκομένων (βοσκηματων A) | φοιβάδες Mein. 1858 p. 512 **746** πάντη Toup. 4, 66 | post φερόμενον add. φορβάδων Mus. (nov. gl. Ald.), cf. ad gl. 745 **747** φόρβα· τὰ Pears. 687, cf. gl. 753 (φόρβα· Headlam J. Phil. 31, 1910, 7); φορβάν· τὰ Taillardat (Chantr. Dict. 2, 1187) **748** φορβὰς H: accent. Mus. | cf. RE s. v. 5 (20, 531) **749** accus. vgA Σ | φορβέα H: accent. Verw. coll. Hdn. Od. pros. ap. Schol. Ar. Av. 861 d (cf. etiam Arcad. 92, 23. Theogn. can. 632 [105, 28 C.]); Hdn. scripturam -ειά probat, quam et vg Σ praebent, cf. tamen, praeter Iob, A et gl. ε 2141 | v.l.: gl. 752 **750** φορβηὰ H (leg. Hansen): Mus. | ἡ αὐλητικὴ] ναυλητικὴ H: Mus. **751** βορρὰ H: Ald. **752** v.l. gl. 749 (cft. Hansen) | -αία sic scr. in scriptoribus ecclesiasticis **753** ἐμ⟩φόρβια (Nic. ther. 629) Schm. | cf. gl. 747 **754** v.l. gl. 298 | φορμώμενος H (leg. Latte): β ordo et Pears. 687. Jens. Luc. 239, ό ordo et Schm. **755** φορβῶν ἀπάμονα· ⟨…⟩ Mein. 1857 p. 627, coll. παμ-, εὐ-, ἐμ-πάμων (Schwyzer Gr. 1, 522); μονό⟩φορβον· ἀπάν⟨θρωπ⟩ον (hoc Mus.) Schm. Phil. 13, 1858, 218, cf. gl. μ 1642; Φοῖβον· Ἀπόλλωνα Headlam JPhil. 31, 1910, 7, coll. Su φ 780

756 φόρβυτα· οὖλα. Ἠλεῖοι D
757 φοργάνη· ἡ ἀραιότης
758 *φορέεσκον· ἔφερον, ἐβάσταζον vg^{8}A^{40}Br$^{138=248}$, ἐφόρουν (B 770 . .) A^{42} Hom.
759 φορεήσεται· οἴσεται
760 φορεῖς· οἱ τὴν μεταλλικὴν ὕλην ἐκκομίζοντες παῖδες. καὶ οἱ τῶν ἀσπίδων ἱμάντες. καὶ οἱ φέροντες
761 *φορε⟨ῖ⟩σθαι· φέρεσθαι A^{47}
762 *φορεύμενα· φορούμενα (Empedocl. VS 31 B 17, 8 [1, 316, 2]) [vg^{18}]
763 φορέ[υ]ουσι· φοροῦσιν (A 238 . .) Hom.
764 *φορῆες· οἱ⌋ βαστάζοντες ἢ ⌊φέροντές vg^{7}A^{39}Br^{137}Σ τι (Σ 566) Hom.
765 *φορητά· ἀκτά, ⌊βαστακτά (v^{2}g^{3}A^{34}Br^{134}Σ), ἃ δύναταί τις φέρειν
766 *φορητούς· ἐνεχθέντας A^{38}, βαστακτούς
767 †φορί†· τὸν ὑπὲρ τοῦ ἀγροῦ σῖτον
768 φόριμος· λυσιτελής
769 φορίνη· ἡ παρ᾽ ἐνίοις πυρίνη D
770 φόριγγες· τὰ ὕδνα
771 φόρκες· χάρακες
772 Φορκίς· μονόφθαλμος
773 φορκόν· λευκόν, πολιόν. ῥυσόν
774 *φόρμιγγι· τῇ κιθάρᾳ (I 186 . .) A^{37} Hom.
775 *φορμίζειν· κιθαρίζειν (anon. AP 9, 580, 9; cf. α 155 . .) A^{52}(Br^{233})
776 *φόρμιξ· κιθάρα Br^{226}Σ ἡ τοῖς ὤμοις φερομένη (ρ 270) Hom.
777 φόρμικα· μύρμηκα
778 φορμίς· σπυρίς (Ar. Vesp. 58) D
779 Φορμίων· οὗτος στρατηγὸς ἐγένετο Κροτωνιατῶν (Theopomp. hist. FGrHist 115 F 392)

---

758 Schol.; Schol. Ap. Rh. 2, 32–34b **763** Schol.; cf. Σ φ 178 **764** Σ φ 179 **765** cf. Σ φ 180 **769** Ar. Byz. fr. 86 N. = 344 S. (ap. Erot. φ 17) **774** Schol. **775** cf. Schol.; EM 798, 45 **776** Σ φ 183; Ap. S. 164, 23; Schol. **778** = Σ^{b} φ 171; Schol. Ar. (b)

---

756 φόρβυ· τὰ Schm., sine causa **759** φορέῃσι (ε 328. ι 10)· οἴσει exspectabat Schm.; φορέη[σε]ται (Q. S. 2, 346) ci. M. L. West **760** pueros in Aegypto sic laborantes commemorat Diod. Sic. 3, 12–13, cf. Blümner Techn. 4, 145 **761** φόρεσθαι H: K **762** φορευμένα H: accent. Mus. **763** φορεύουσι H: Mein. 1857 p. 629. G. Dind. 8, 1009b **764** φορεῖες H, φοριες v: gA Σ | Alb. cft. gl. α 4670 **766** βαστάκτως H: Mus. **767** φορῑ, h. e. φορίον Baun. 1914–16 p. 230 | φορητόν· Mus.; φορή· τὸν Mein. ap. Schm. | ὑπὲρ] ἀπὸ Mein. **771** Alb. cft. gl. 884, Schm. gll. 813. 1028, Sop. Lat. furcae (omnes a *g^{w}hr̥k-, Schwyzer Gr. 1, 299, 2 ab imo) **772** de Φορκίς sing. (una Graiarum) cf. Nonn. Dion. 25, 36 . . **774** φόρμικι H: ordo et K test. | cf. RE 1A, 1760 seqq. 16, 853 seqq. **776** φόρμιξ H = Br (cf. Schol. Tzetz. ad Hes. op. 664)] φόρμιγξ Σ testt. (ut Hom.), contra ordinem **777** G. cft. gl. ο 1255, Lat. formica (cf. Lob. Paral. 144); μύρμηξ ci. M. L. West **778** σφιρίς H (leg. Latte, prob. Cunningham): G. post Mus. **779** φορμέων H: Mus.

D **780** φόρμιον· πλέγμα ψιαθῶδες, φορμίδιον (Hippon. fr. 170 W. = 179 Degani)

Att. **781** *φορμός· ἀγγεῖόν τι πλεκτὸν g^{27}A^{44} ψιάθοις ⌊ὡς κόφινος (Hes. op. 482. Hdt. 3, 98, 4. Ar. Thesm. 813 . .) A^{44}

D **782** φορμορ⟨ρ⟩αφούμεθα· ὡς φόρμοι καταρ⟨ρ⟩απτόμεθα (Aeschin. 3, 166)

783 φορμοσίκων· παχύς

LXX **784** φόροι· δημόσιοι ἀπαιτήσεις (2. Esdr. 4, 13)

785 *φορολογῆσαι· φόρους συνάξαι A^{33}

LXX **786** *φορολόγητοι· ὑποτελεῖς, λειτουργοί (Deut. 20, 11) g^{26}A^{45}

LXX **787** *φορολόγος· ἐξάκτωρ A^{54}. ὁ ἀπα⟨ι⟩τῶν τοὺς φόρους (Iob 3, 18) A^{54}[vg^{1}Br^{133}]

788 *φόρος· ἡ τῶν χρημάτων καταβολή, ἢ ⌊νέον A^{55} τέλεσμα vg^{23}A^{55}

789 †φοροτόν†· ὠγκωμένον, βαρύ

790 φορτικά· τὰ γελοῖα, καὶ τὰ ὑπεροψίας σκώμματα (Plat. ap. 32 a . .)

791 φορτικόν· ὅμοιον (Plat. Crat. 400 a . .)

Ap. S. **792** *φορτίς· φορτηγὸς ναῦς vg^{24}A^{51}, πλοῖον (ι 323)

Hom. **793** *φόρτος· φορτίον (θ 163 . .) A^{50}[vg^{15}Br^{141}]

794 φορύκαια· δένδρον ποιόν

795 φορύνει· φυρᾷ, μολύνει, συγχεῖ

Hom. **796** *φορύνετο· ἐμολύνετο (χ 21) A^{56}(g^{31})

D **797** φορύξαι· συγχέαι, φυράσαι (Hippocr. mul. 1, 74 [8, 154, 12 L.])

798 *φορύξαντες· συγχέαντες, ⌊μολύναντες (Hippocr. vet. med. 3 [1, 576, 21 L. = CMG 1, 1, 1, 38, 15]) vg^{16}A^{41}

799 φόρυς· δακτύλιος ὁ κατὰ τὴν ἕδραν

800 φορυσσέμεναι· μολύνειν

801 *φορυτόν· ἄχυρα (v^{22}), φρύγανα (Ar. Ach. 927)

802 *φορυτός· φρύγανα, ⌊ἄχυρα (g^{19}), καὶ ἀπὸ γῆς αἰρόμενος ὑπὸ ἀνέμου χόρτος, ⌊φρυγανῶδες (g^{19}Σ), συρφετός, βόρβορος, ⌊ἀκαθαρσία vg^{19}(Σ)

---

780 Scholl. Plat. Lys. (11) 206 e. Aeschin. 3, 166 (379) **781** Σ φ 184; Ael. Dion. φ *17; Paus. φ 12; gl. Hdt. (LGM 204) **785** cf. Poll. 4, 28 **786** gl. Oct. φ 4 **787** cf. gl. Iob **788** cf. Theogn. can. 81, 13 Alpers **792** Ap. S. 164, 33; cf. Schol. PV **793** Schol.; Ap. S. 165, 1 **795** Theogn. can. 81, 16 Alpers; cf. Su φ 621 (Δ) **796** = Schol.; EM 799, 4 **797** cf. Theogn. can. 81, 18 Alpers; Galen. lex. 153, 10 **802** EM 799, 9; Σ φ 188

---

780 φόρμιον] de accent. v. Arcad. 120, 4 | φορμίθιον H: Thes. 8, 1014c **781** φόρμος H: accent. Mus. | τι om. K | ψιάθους H: Mus. **782** ⟨ρ⟩ bis Schm. tacite **783** ft. Φορμοσίκων, i. q. Sicon corbis instar, cf. Αἰολοσίκων Aristophanis fabulam **786** Alb. cft. gl. α 8729 **787** cf. gl. ε 3528 | ἐξάκτωρ del. Mus. | ⟨ι⟩ Mus. **788** νεῶν Cor. 145 **789** an φορ⟨τικώτ⟩ατον (Cyr. in xii proph. 1, 430, 5)? | ὀγκόμενον H: Kust. **791** gl. totam del. Mus. **799** ἕδραν] v. Hansen ad gl. ρ 333 **800** μολῦνει corr. in -αι H: Schm. **801** cf. gll. 802. 1118 **802** φρυγανῶδες] nov. gl. H: contin. Schr. | συρφετὸν H: Alb. tacite

803 Φορωνεύς· ὄνομα βασιλικόν (Plat. Tim. 22 a)
804 φοροστά· κιθαριστά
805 *φόσσατον· ὄρυγμα A[1]
806 φουάδδει· σωμασκεῖ D
807 φούαξιρ· ἡ ἐπὶ τῆς χώρας σωμασκία τῶν μελλόντων μαστιγοῦσθαι D
808 φούιξ· φύσιγξ D
809 φοῦσκος· ὀξυκέφαλος D
810 φοῦαι· ἀλώπεκες D
811 φουλίδερ· παρθένων χορὸς Δωρι⟨κός⟩ D
812 φ⟨ο⟩υλλόμενοι· τιλλόμενοι. Δωριεῖς D
813 φ⟨ο⟩ῦρκορ· ὀχύρωμα D
814 *φόως· φῶς A²[g¹]. χαρά, ⌞σωτηρία (Z 6 . .) A² Hom.
815 φόως ἐρέουσα· τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου σημαίνουσα (B 49) Ap. S.
816 φράγματα· καταστρώματα (Plat. Polit. 279 d)
817 φραγμός· τριγχός (Xen. cyneg. 11, 4. Ev. Matth. 21, 33). ἢ καὶ ὁ νόμος D/N.T.
818 †φρᾶ· φένας†
819 †φράδον†· ἔλεγεν
820 φράδδον· ἑρμηνεῦον D
821 *φραδέος· συνετοῦ (Ω 354) vg⁵A¹⁶Br²⁴⁹ Ap. S.
822 †φράδεσι†· βουλαῖς (Eur. Phoen. 667) Eur.
823 *φραδεύουσι· λέγουσιν g^φρε9A⁶

---

803 Su φ 616 (Δ) **814** Schol. **815** Ap. S. 164, 25; Theogn. can. 81, 22 Alpers **821** Ap. S. 165, 6; Schol.

---

803 ὄνος βασιλικός H: Mein. Anal. Alex. 183 n.1 (vel βασιλέως) | cf. RE 20, 645–6 **804** φορμικτά (Soph. fr. 16 R.) G. Dind. 8, 1014c **805** gl. totam del. Mus. | φόσσα· τὸ Schow (cf. Baun. 1911 p. 455 not. 26), sed φοσσάτον (sic accent.) potest Lat. fossatum exprimere, cf. Su φ 624 **806** φουαδδεῖ H: accent. Hemsterh., coll. gl. σ 2307; Lacon. pro *φυάζει (a φυή), cf. Bourguet Dial. Lac. 99 not. 4 **807** φουαέξιερ H: Hemsterh., cf. Ahr. Dial. 2, 126 | χώρας] Ὀρθίας Hemsterh., cf. Plut. apoph. Lac. 239c–d. Su λ 824. Schol. Plat. leg. 633b **809** Lacon. pro φοξός (G. Salm.; Lob. El. 1, 492 cft. gl. 740), cf. Schwyzer Gr. 1, 266 **810** Lacon. esse pro ψόαι et 'lumborum musculi' significare agn. Schm. KZ 10, 1861, 207 not., coll. gll. ψ 103. 173. 262 **811** δωρι- H (cf. ad gl. 812): Cunningham post Mus. **812** contin. H: nov. gl. Ald. | ⟨ο⟩ ordo et Pears. 688. Voss. | Fick BB 18, 1892, 142 cft. gl. δ 1711 et nomen Κρεώφυλος **813** spatium et ὑρκορ H, φ om. rubr., add. Mus.: ⟨ο⟩ et accent. G. | cf. ad gl. 771 **814** Alb. cft. gl. 1119 **815** φόως] φόρος H: Mus., cf. testt. | ἀνατολὴν H = Theogn.: ἐπιτολὴν Ap. S. **816** καταστιώματα H: Jun. Palm. Pears. 688 | Alb. cft. gl. ε 5394 **817** θριγκός Mus. sine causa | ὁ νόμος] Alb. refert ad Ep. Eph. 2, 14 (ubi φραγμός et 2, 15 νόμος eodem ft. pertinent, quamvis vix eadem significent) **818** gl. totam del. Mus. | φρα⟨δάς⟩ ci. Schm. | φρένας Schow (lectione codici perperam adscripta) **819** φράδεν Ald., πέ⟩φραδεν ci. Schm. (Ξ 500 . .; cf. gl. π 2124); aut l. πέ⟩φραδον (Ap. Rh. 4, 260)· ἔλεγον **820** φραδάον H: Mein. ap. Schm.; cf. Schwyzer Gr. 1, 331 Zus. 4 **821** cf. Schwyzer Gr. 1, 513 not. 11. Leum. Hom. W. 111 **822** h. e. φραδαῖσι (Mus.)

Greg.Naz. **824** φράδμονες· ἔμπειροι, συνετοί (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 555 [37, 564, 2 M.])

D **825–6** φραδῇ· [φράζε· λέγε] φρονήσει, συνέσει (Theocr. 25, 52)

Eur. **826x** φράζε· λέγε (Eur. Med. 693 . .)

D **827** φραδμοσύνη· σκέψις, βουλή, νόησις (Ap. Rh. 1, 560 . .)

828 φραδῶς· φραστικῶς, φανερῶς

829 φράζει· δεικνύει, σημαίνει, λέγει, διηγεῖται, σκέπτεται, διανοεῖται

Hom. **830** *φράζεο· λέγε vg^{2}Br^{142}, καὶ τὰ ὅμοια (E 440 . .)

831 *φράζεται (Pind. Isth. 1, 100 = 68) A^{14}, φραζόμενος (Ap. Rh. 2, 633) Σ, φράζουσιν A^{15}Σ· ὁμοίως

832 φρανίζειν· σωφρονίζειν

Greg.Naz. **833** φραξάμενος· κλείσας. ὁπλισάμενος (Greg. Naz. c. 2, 1, 34, 156 [37, 1318, 8 M.])

Hom. **834** φράσαι· διανοήθητι, σκέψαι (A 83 . .)

835 φράσαντας· εἰπόντας. δείξαντας. λέξαντας (Cyr. epp. pasch. 77, 913B)

836 *φράσας ἢ ⌊φράσει A^{9}· τὰ αὐτά

837 φρασθέν· λεχθέν. δειχθέν, καὶ τὰ ὅμοια

838 φρασίζωον· διασκεπτόμενον εἰς ζωήν

839 †φράσμων†· προσέχων

Eur. **840** φράσασθαι· φρασθῆναι, συνιέναι (Eur. Med. 655)

K+D **841** *φράσις· λέξις. διάλογος. ἑρμηνεία (Ar. Ran. 1122) vg^{3}A^{11}Br^{143}. Φράσις δὲ γένος Ἀθήνησι

842 φρασσάμενος· σκεψάμενος, νοήσας, λογισάμενος (Hes. op. 294)

843 φράσσεται· ἀσφαλίζεται. πληροῦται. ἀντέχεται (Cyr. in Luc. 72, 820C M.)

+NT **844** *φράσον· εἰπέ g^{4}A^{12}Br^{144}, λέξον (Aesch. Pers. 333) vg^{4}Br^{144}. ἑρμήνευσον (Ev. Matth. 15, 15) vg^{4}A^{12}Br^{144}

Hom. **845** *φρασσόμεθα· βουλευώμεθα. εἴπωμεν (I 619) A^{13}

Greg.Naz. **846** φραστῆρες· μηνυταί (Greg. Naz. c. 1, 1, 5, 56 [37, 428, 8 M.])

847 φραστύς· σκέψις, ἔννοια. βουλή. φράσις. [καὶ φράτωρ· ἀδελφός]

---

824 sing. Π 638 (ad quem loc. Cyr. [g^{φρε} ^{8}A^{7} Σ φ 189]. Schol. Ap. S. 165, 11) **831** cf. Σ φ 190–1 **834** Schol. **842** cf. Zonar. 1826 **844** gl. Aesch. (b)

---

824 φράγμονες H: Mus.; cf. gl. 827 **825–6** φράδη H: Schm., coll. Arcad. 105, 27 | φρονήσει nov. gl. H: contin. et 826 x seiunxit HSt. **826x** v. ad gl. 825–6 **827** φραγμοσύνη H: Ald.; cf. gl. 824 **832** a *φρn̥- (cuius gradus plenus φρεν-/φρον-) Schwyzer Gr. 1, 569. Taillardat (Chantr. Dict. 2, 1228) **836** gl. totam del. Mus. | ἢ] καὶ malit Schm. **839** i. q. φράδμων (Π 638) censet Jens. Luc. 240, sed expl. vix apta **840** συνεῖναι H: Alb. tacite **841** nov. gl. Φρασίδαι· γένος Ἀθ. Palm.; cf. Toepffer Att. Gen. 311 **845** βουλευόμεθα H: M. L. West | εἴπομεν H: A **847** cf. Callim. fr. 318 Pf. ἀφραστύες (= Hec. fr. 125 Hollis, q. v.). Schwyzer Gr. 1, 506 (21, 2) | inclusa del. Mus., ad gl. 848 refert Schow

848 φράτορας· τοὺς τῆς αὐτῆς μετέχοντας φρατρίας, συγγενεῖς (Ar. Equ. 255). ⟨καὶ φράτωρ· ἀδελφός⟩ D
849 *φράτορσιν· ἑταίροις, συμμάχοις A[10]
850 φραχθέντες· ἀσφαλισάμενοι ἑαυτούς (P 268) Hom.
851 *φρέαρ· πηγή, λάκκος vg[5]A[18]Br[149]
852 φρέαρ ὀρύττειν· σκιοθηρεῖν· οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν μαθηματ⟨ικ⟩ῶν εἰώθασι τὰς μεσουρανήσεις λαμβάνειν καὶ σκιοθηρεῖν ἐκ τῶν φρεάτων
853 Φρεάριοι· δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Dem.18, 84) D
854 φρεάτ[ε]ια· τὰ βαθέα ὀρύγματα
855 φρε⟨ατ⟩οτύπανα· ὄργανά τινα παρὰ Πολυβίῳ (fr. 86)
856 *φρείατα· φρέατα (Φ 197) A[15] Hom.
857 *φρεναπατᾷ· χλευάζει (Ep. Galat. 6, 3) vg[4]A[17]Br[148] N.T.
858 φρεναρτίους· φρενήρεις
859 φρέναι· ἔννοιαι, φρονήσεις
860 φρένας ἐΐσας· ἴσας φρένας, οἷον ἡρμοσμένας, συμφώνους (λ 337 ..) Hom.
861 †φρενεῖν†· φρονεῖν διδάσκειν
862 φρεμπάρωσις· βλαψίφρων
863 φρένες· μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τὸ ὑπὸ τῷ ἥπατι κείμενον, τὸ διάφραγμα τοῦ στήθους (K 10. ι 301 ..) Hom.
864 φρενήρης· ἀρτίφρων (Eur. El. 1053) Eur.
865 φρενοβλάβεια· ἡ τῶν φρενῶν βλάβη (Phil. confus. 5 .. Cyr. ador. 68, 461B M.)
866 *φρενί· διανοίᾳ (ζ 65) vg[3]A[16]Br[147] Hom.
867 φρενοκλοπεῖ· ἐξαπατᾷ
868 φρενὸς ἔκστασις· ὁ εἰς ἑαυτὸν μὴ ὤν

---

848 cf. Schol. Ar. (a) (Su φ 694. EM 799, 29); Harp. 302, 14 [φ 26 K.]. συγγενεῖς] Scholl. Ar. Av. 765 a. Ran. 418aα (Su φ 692); lex. rhet. 315, 21 Bk. φράτωρ] Zonar. 1823 **850** Σ φ 193 **853** Harp. 303, 3 [φ 27 K.] (epit. = Su φ 698. E. Gen. [EM 799, 36]); St. Byz. 671, 12 **854** Σ φ 194 **856** = Schol.; Su φ 708 (Δ) **863** cf. Plat. Tim. 70 a; Arist. h. an. 496[b]11; Scholl. A ad A 103–4 c. bT ad N 412 **865** cf. Su φ 702 (Δ)

---

848 φρατριᾶς H: accent. Mus. | ⟨ ⟩ e gl. 847 | φράτωρ H, φρατὴρ Mus. (antequam del.) **852** φρέαρ· ὀρύττειν H: interpunct. del. Ald. | σκιοθαρεῖν H: Mus. | μαθημάτων H: Cunningham (etiam in Cleomed. 1, 5, 17 [p. 27 Todd], quem cit. R. Kassel, malim ἀπὸ τῶν μαθηματ⟨ικ⟩ῶν, ut Cleomed. alibi) **853** Φρέαροι St. Byz. (apud quem ὁ δημότης Φρεάριος); haec gl., ut iam Harp., decurtata est | cf. RE 5, 115 (no.160). 20, 759 **854** φρεάτεια H: Schm. = Σ **855** φρεοτύπανα ut vid. H (leg. Cunningham: spatium ad εαο, ut vult Latte, non satis est): ⟨α⟩ HSt, ⟨τ⟩ Mus. **858** φρεναργίους H: Salm. **859** φρένες Mus., sed potest esse forma aetatis inferioris **860** ἐΐσας] ἴσας H (leg. Latte): Alb. tacite | Schm. cft. gl. ε 1093 **861** v.l. gl. 869 (cft. Schr.) **862** φρέμπαρος Lob. El. 1, 306; φρενεμπάρωτος LSJ **864** ἀντίφρων ut vid. H (leg. Latte): Mus. **868** ἐκστάς ci. M. L. West

D **869** φρενοῦν· φρονεῖν διδάσκειν, νουθετεῖν (Soph. Tr. 52)

870 φρενοῦται· νουθετεῖται

871 φρενώσας· παραλογισάμενος, ἀπατήσας

872 φρενώσει· νουθετήσει

873 φρενωτήριον· παραίνεσις

Hom. **874** φρεσί· διανοίαις (Α 107 . .)

Hom. **875** φρεσὶν ὁρμαίνοντα· διανοούμενον (Κ 4)

D+K **876** Φρεωρύχοι· γένος Ἀθήνησιν. *ἢ οἱ τὰ ⌊φρέατα ὀρύσσοντες (A[14])

877 φριμεῖται· φριμάσσεται

Eur. **878** *†φρίν†· φρένα A[φρη 3]Br[150]Σ, διάνοιαν Σ(vg[2]), γνώμην (Eur. Hec. 85) (g[2])

879 φρίζει· φοβεῖται

880 φρήτηρ· ἀδελφός

881 φρητία· στόμα φρέατος

Hom. **882** φρήτρα καὶ *φρήτρη· φατρία vg[1]A[4], συγγένεια g[2]Br[151], πατρικὴ γενεά. καὶ στιβάδες. καὶ συσσίτια (Β 363)

Hom. **883** φρίκα· λεπτοκυμία, ἡ ἀρχὴ τοῦ κύματος (Φ 126)

884 φρίκες· χάρακες

LXX **885** *φρίκη· ψῦχος A[8], τρόμος (Iob 4, 14) vg[3]Br[152]Σ

886 φρικνόν· φρικαλέον, δεινόν, φοβερόν

887 φρικτόν· φρικῶδες, ⌊φοβερόν (g[6]; Br[87]?), πάνυ δεινόν (Greg. Naz. c. 1, 1, 4, 46 [37, 419, 6 M.] . . Cyr. in xii proph. 2, 182, 5 . .)

888 φρικωδέστερον· φοβερώτερον

D **889** φριμάσσεται· σκιρτᾷ. ἐπεγείρεται (Pind. fr. 332)

890 †φρυᾶται· βριμμένα†

Hom. **891** *φρίξ· ἡ ⟨ἐξ⟩ ἐπιπολῆς ἀνωμαλία τοῦ κύματος, ἢ ⌊ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρός, ὅταν ἄρχηται ἄνεμος πνεῖν (Η 63) vg[5]A[12]Σ

---

869 cf. Schol. Soph. **874** Schol. **876** cf. Σ φ 196 **878** Σ φ 197 **882** Ap. S. 165, 13; Orion. 157, 9; Hdn. epim. 144 Boiss.; Su φ 711 (Δ); Zonar. 1824; lex. Greg. carm. (ord. alph.) φ 67 **883** cf. g[7], Σ φ 198 = Ap. S. 165, 16 **885** Σ φ 199 **889** Schol. Ael. n. an. 6, 10 **891** Cyr. (vg[5]A[9(init.).12(fin.)](Br[257]) Σ φ 201) = Hdn. epim. 144 Boiss.; Schol.

---

869 v.l.: gl. 861 **871** παρα⟩φρενώσας ci. Schm., parum probabiliter **872** ft. φρενώσεις (Soph. Ant. 754. Eur. Bacch. 792)· νουθετήσεις **876** φρεώρυχοι H: accent. Schm. tacite; cf. Toepffer Att. Gen. 312 **878** φρίν] h. e. φρήν (K Σ), pro accus. receptum (cf. A Σ et gl. μ 422 cod.) | φένα H: K Σ **879** φρίζω = φρίσσω, cf. LSJ. Lob. Rhem. 89 **880** φριτὴρ H: Mus. (η) et Schm. (accent.) **881** Dorice pro φρεατία, cf. IG 14, 217, 16 et Callim. h. Cer. 15. fr. 611 Pf. **882** φρατιὰ H: K (accent. incert.); φρατριά Jun. φρατρία Galland. epist. in Spon. Miscell. erud. antiqu. 108 | συσσιτία H: accent. Mus. **883** h. e. φρῖκα· λεπτοκυμία⟨ν⟩ ἢ ἀρχή⟨ν⟩ (Toup. 3, 372, cf. Ap. S. Σ [nomin. tamen g]) **884** v. ad gl. 771 **885** ψύχος H: accent. Schm. tacite **886** φριγαλέον H: G. **890** φριμᾶται Arnald. Lect. 133, cf. ord.; aut v.l. gl. 923 vel 924 (post Toup. 3, 297 et Buher. [cit. Alb.], qui φρυάσσ(ττ)εται coniciunt et gl. 889 contin.) | βριμαίνει Arnald. **891** ⟨ἐξ⟩επιπολῆς Alb., cum Su EM, melius ἐξ ἐπιπολῆς cum K Σ[AB] Schol.

892 φρίξας εὐλόφῳ σ⟨φ⟩ηκώματι· ἀντὶ τοῦ ἀναφὺς ἄρτιος (Soph. fr. 341, 2 R.) D
893 φρῖξαν ἔθειραν· ὀρθὴν ἔστησαν τὴν τρίχα (Greg. Naz. c. 1, 2, 15, 17 [37, 767, 5 M.]) Greg.Naz.
894 φριξολόφος· ὀρθοχαίτης
895 φρίσσει· διεγείρεται, ἐξορθοῦται (N 473). δέδοικε, τρέμει (h. Hom. XXVII, 8) Hom.
896 φρίσσει νῶτον· τὰς τρίχας ὀρθοῖ τοῦ νώτου, ἤγουν ἐγείρει (N 473) Hom.
897 φρίσσει· φοβεῖται, δέδοικεν (Eur. Hec. 86) Eur.
898 *φροίμια· προοίμια A^{21}Br^{155}Σ(g^{5}), προρρήσεις. Ἀττικοί (Eur. Hec. 181)
899 †φρόκλος†· περίπολος
900 φρονεῖν· νοεῖν, διανοεῖσθαι (Eur. fr. 205, 1 K. Soph. fr. 91. 119 R.) D
901 φρονέω· φρονῶ, διανοοῦμαι (Γ 98 . .) Hom.
902 *φρονέων· φρονῶν v^{8}A^{24}, διανοούμενος (Δ 219 . .) Hom.
903 *φρόνημα· βούλημα, θέλημα (Ep. Rom. 8, 6–7) vg^{14}A^{28}Br^{166} N.T.
904 φρόνιμος· σοφός, διανοητής
905 φρονηματισθείς· ἐπαρθεὶς τῷ φρονήματι
906 φρόνιν· φρόνησιν (γ 244) ἢ καταφρόνησιν (δ 258) ἐκδεκτέον, οὐ τὴν λείαν, ὥς τινες Hom.
907 *φρόνις· φρόνησις. βουλή. ⌊διάνοια g^{16}
908 *φρόνησις ἀκριβής· νοῦς πράττων καλῶς A^{27}
909 φροντίζει· μεριμνᾷ
910 Φρόντις· ὄνομα τοῦ κυβερνήτου Μενελάου· ‘Φρόντιν Ὀνητορίδην’ (γ 282) Hom.
911 φροντισταί· φιλόσοφοι (Ar. Nub. 1039) D
912 *φροντιστήριον· διατριβή vg^{12}A^{26}Br^{165}Σ καὶ τὸ οἴκημα Σωκράτους (Ar. Nub. 94 . .). καὶ τὸ σχολ⟨ε⟩ῖον. καὶ ⌊μοναστήριον vg^{12}Br^{165}Σ K+D
913 φρονῶ· σωφρονῶ (Philem. fr. 123, 2 K.–A.) D
914 *φροῦδα· ἀφανῆ, ἄφαντα (Eur. Andr. 1078 . . Ar. Ran. 94) vg^{2}A^{19}Σ [φρυγανώδη]

---

898 Σ φ 203; cf. Theogn. can. 137 (p. 25, 16 C.); Moer. 211, 25 [φ 5 H.] **900** EM 800, 42; Erot. κ 22 **903** gl. apost. 44 **906** Ar. Byz. fr. 88 N.; Schol. δ 258; Ap. S. 165, 18; Eust. Od. 1495, 24–31 [1, 164, 24–33 St.]; Su φ 727 **911** Poll. 4, 41 **912** Σ φ 204; Poll. 4, 41 **914** Σ φ 206; Schol. Ar.

---

892 ⟨φ⟩ Valck. ed. Eur. Phoen. 257, cf. Soph. | τοῦ errore om. Schr. | ἀναδὺς Valck., cf. Soph. | ὄρθιος Guyet **893** φρίξαν H: accent. Mus.; φρίξεν Greg. Naz. **899** φρο⟨ῦρος⟩ Cor. 145 coll. gl. π 1829. Schwenk Rh. Mus. 12, 1857, 312 (κλος dittogr. e πολος) **906** ἢ] τὴν H: Nauck Ar. Byz. 227 | ἐκδοτέον H: Cor. 145–6. Nauck, cf. gl. ε 4685 | τινες] i. e. οἱ νεώτεροι ap. Schol.[2] **907** φρονὶς H: accent. Mus. **908** an cf. gl. Prov. (ad 2, 2) φρονήσεως· τῆς ἀκριβοῦς καταλήψεως τῶν πραττομένων? **910** φροντὶς H: accent. Mus. **912** σχολίον H: Sop. **914** nov. gl. φρυγανώδη· ⟨…⟩ Ruhnk., sed verisimilius est verbum esse explicationem male locatam (ft. e gl. 1118) quam lemma

D+K **915** φροῦδος· πρόοδος, ἐξ οὗ τὸ οὐκ ἔρχεσθαι δηλοῦται. οἱ δὲ ⟨ἀπ⟩εληλυθώς, ἔκδημος, *ἀφανής vg^φρι 1^A[20]Br[154]

916 φροῦδον· ἄρδην, παντελῶς ἀφανές, οὐ κεχωρηκός, ἔρημον

917 φρούδων· τὰ αὐτὰ πληθυντικῶς

918 *φρουρά· φυλακή g[11]. στρατός

919 *φρουρεῖ· φυλάττει vg[1]A[18]Σ, ἢ προφυλάττει (Soph. fr. 37 R.)

D **920** φρούριον· προφύλαγμα, προφυλακτήριον (Aesch. PV 801)

921 *φρουρός· φύλαξ (v[6]vg[7]A[23]Br[156]), σωματοφύλαξ

922 *φρύαγμα· ἔπαρσις, μετεώρισμα, ⌊ὑπερηφάνεια A[16](g[7])

923 *φρυάσσεται· ἐπεγείρεται, ⌊μεγαλοφρονεῖ A[18][g[8]], γαυριᾷ

924 *φρυάττεται· ἐπαίρεται g[8]A[18]

925 φρύγανα· ὕλη λεπτὴ καὶ ξηρά

D **926** φρύγετρον· ξυλήφιον, ᾧ κινοῦσι τὰς πεφρυγμένας κριθάς (Polyzel. fr. 6 K.–A.)

927 φρυγία· ἡ φρύγουσα

D **928** φρυγίνδα· παιδιᾶς εἶδος διὰ κυάμων

LXX **929** *φρύγιον· ξύλον ξηρόν (Psalm. 101, 4) g[3]A[15]

D **930** φρύγιον ἱστόρησον· πέπαιχεν Ἐπίχαρμος ἐν Κωμασταῖς (fr. 75 K.–A.) ἐπικενώμενος

931 φρύγιος· ξηρός

932 φρυκτά· ξηρά. ἢ ἰχθύδια εὐτελῆ

D **933** φρυκτός· μάντις. κλῆρος (Plut. am. frat. 492a–b). σύμβολον (Clearch. fr. 24 W.). πυρσός (Aesch. Ag. 30)

D **934** φρυκτὸς Δελφι⟨κό⟩ς· κλῆρος. ἐχρῶντο δὲ τοῖς κλήροις μαντευόμενοι ἐν Ὀλυμπίᾳ

935 *φρυκτωρία· πυρκαϊά, πυρσεία, ⌊λαμπάς, καῦσις (Eur. Rhes. 55) A[17]Σ

---

915 lex. rhet. (q) 314, 13 Bk.; EM 800, 57; Schol. Soph. Ai. 735 b; Moer. 211, 26 [φ 6 H.]; Arcad. 47, 26 **918** Su φ 739 **919** Σ φ 207 **921** Orion. 158, 26; Zonar. 1823 **928** cf. Poll. 9, 110. 114; Theogn. can. 999 (p.165, 1 C.) **929** gl. Psalm. 306 Ernesti; cf. Su φ 752; Theogn. can. 764 (p. 126, 1 C.)? **933** Su φ 757; Theogn. can. 137 (p. 25, 14 C.; φρυατὸς Cramer, corr. Schm. Qu. Hes. CII); Poll. 1, 139 **934** cf. Plut. (cit. ad gl. 933); Poll. 8, 18 **935** Σ φ 212

---

915 ἐληλυθὼν H: Piers. 383 (⟨ἀπ⟩) (cf. EM) et Pears. 689. Schr. (-ώς) **916** κεχωρικὸς H: Mus. | οὐ κ., ἔ.] ἐκκεχωρηκός, ἔκδημον Gron. **917** φροῦδον H: M. L. West | πληθτ( ) H, expl. Schow; cf. gll. 1068. 1105 **923–4** cf. ad gl. 890 **926** ξυλίφιον H: Salm. **929** ξηρανθεν g **930** φρύγιον· ἱστόρησον (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Pears. 689; utrum legend. φρύγιον an Φρύγιον incertum | στόρησον Sop. | πέπεχ(εν) H: Mus. | ἐπικενώμενος] ἐπὶ χιτῶνος Sop., coll. Poll. 7, 77; κατὰ καινώσεως Wil.* **931** cf. Williams ad Callim. h. Ap. 23 **932** ἢ H (om. Ald.) **933** le. φρυκτὸς μάντις Kühn. Poll. 1706, 95 not. 9 | σύμβουλος H: Kühn. | Alb. cft. gl. δ 1444 **934** δελφίς H: Salm. (ut vid.: ‘Φικός’ teste Alb.) **935** φρυκτορία H: Schr. | πυρσειὰ H: accent. Mus.

936 Φρυνίχου πάλαισμα (Ar. Ran. 689). ἐκφεύγειν τὰ Φρυνίχου κακά Prov.
937 *φρῦνος· βάτραχος g^{4}A^{19}Br^{157} ἢ παχύς [A^{19}]
938 Φρυνώνδας· πονηρούς D
939 Φρύξ ἢ Φρύγ⟨ι⟩ος· ἀπὸ Φρυγίας ἐθνικόν D
940 *φρουρεῖ· στρατεύεται (A^{30})
941 φρυγά· φυγή, τροπὴ εἰς φυγάς
942 *†φρῶν⌋ ἢ φρονοερῶν†⌊· γυναικῶν v^{φρο10}A^{2} Hom.?
943 φῦ· ἔφυ. ἐφήψατο (Z 253) Hom.
944 φυγάς· ἐξορίας (Eur. Med. 400) Eur.
945 φυαῖς· φύσεσι
946 φυγεῖν· φεύξειν
947 φρυγμόν· καῦσιν
948 φυγόσκειν· φεύγειν
949 φύει· γεννᾷ (Z 148 ..) Hom.
950 φύεσθαι· βλαστάνειν A^{1}
951 *φύζα· φυγή vg^{3}A^{9}. φόβος A^{9}, ἀθυμία, ⌊δειλία (I 2) vg^{3}A^{9} Hom.
952 *φυζακινή· δειλή (N 102) v^{2}A^{8}Br^{169} Hom.
953 φυζακινός· δειλός. φυγάς. δειλιῶν
954 *φυζάναι· φυγεῖν, δειλιάσαι [g^{φυκ7}A^{5}]
955 φύζηλος· δειλός, φυγάς
956 *φυή· φύσις v^{1}A^{2}Br^{171} σώματος, ἡλικία. ⟨καὶ ἡ τοῦ σώματος ὑπόστασις⟩ (A 115 ..) Hom.

---

936 le. Diogen. 8, 29; Macar. 8, 75; Su φ 766 **937** cf. Su φ 768; EM 801, 29; Schol. Nic. al. 567b **938** Σ′ φ 211. Phrynondas nominatur ap. Ar. fr. 26 et alios locos a K.–A. citatos; de eius πονηρίᾳ cf. Harp. 303, 10 [φ 30 K.]; Scholl. Aeschin. 3, 137 (308). Luc. p. 181, 12; lex. rhet. (V^{1}) 314, 26 Bk.; Apostol. 18, 2 **939** St. Byz. 673, 3 **951** Schol. (EM 801, 42. Zonar. 1828) = Aristonicus ad loc.; Su φ 814; Theogn. can. 138 (p. 25, 18 C.); Aristarch. ap. Ap. S. 164, 8 **952** cf. Schol. **953** cf. EM 801, 42; Su φ 815 (Δ) **956** cf. Theogn. can. 138 (p. 25, 18 C.)

---

936 ‘Videtur duas junxisse paroemias, quarum interpretationem omisit’ Heins. (altera tamen alibi non exstat) **937** φρύνος H: accent. Schm. | ἢ H] ὁ Mart.; an del.? | παχύς] ‘ranae instar se sufflans’ Schm., parum verisimiliter; ταχυς A (teste Drachmann); ὠχρός ci. Toll., cf. Batr. 81. Plut. Pyth. or. 401 a | de bufonibus et ranis confusis v. O. Keller, Ant. Tierwelt 2, 305–18 **938** πονηρός Heins., sed accus. plur. defendi potest aut ut ex errore ortus (cf. Cunningham ad Σ) aut ut exemplum plur. comparativi (cf. Schwyzer Gr. 2, 45 ε ad fin.) **939** φρυγὸς H: Mus. (om. Ald.) | ἐθνικός H: Mus. **941** le. φύγα (Θ 157? .., cf. Schol.) Pears. 689. Alb. **942** le. ὀάρων (I 327, Schol.) ci. Schm. | ἢ φρονοερῶν] an σφετεράων e Hom.? **943** φὺ H: accent. Mus. **946** φυγήν· φεῦξιν Mus., sed φεῦξις verb. poet. (Soph. Ant. 362) explicationi ineptum est; φυγεῖν φύξιν· ⟨…⟩ Schm.; an φυγὴν φευξ⟨όυμεθα (Eur. Hel. 1041)· …⟩? **947** contin. H: nov.gl. Mus. **948** Lob. Rhem. 249 cft. gl. 1074, sed sinceritatem ambarum addub. **952** φυζακίνη H: accent. Mus. | v.l.: gl. 31 **953** δειλιῶν H ut vid. (-ιῶν per comp. sscr., del. Mus.); δειλός Mus. **954** φύζαναι H: accent. Mus. (cf. Schwyzer Gr. 1, 700); φυζᾶσαι Masson (ap. Chantr. Dict. 2, 1192) **955** cf. gl. 1011 **956** φύη H: accent. HSt., cf. Arcad. 103, 25 | ⟨ ⟩ e gl. 958

957 †φύηματ†· κόπρος

958 *φυῆς· φύσεως (Theocr. 22, 160) $A^{3}Br^{88}$. [καὶ ἡ τοῦ σώματος ὑπόστασις]

959 †φύκατ†· σχέτλια, οὐκ ἀνεκτά

LXX **960** *φύκει· εἶδος κομμωτικὸν γυναικεῖον (Sap. 13, 14) A^{11}

961 *φυκία· θαλάττια Br^{265} βρύα (Theocr. 7, 58) $g^{1}A^{15}\Sigma[Br^{265}]$

Hom.? **962** φυκιόεν· φυκία ἔχον. οἱ δὲ πορφύρεον, βαθύ (Ψ 693?)

963 φυκιοχαίτην· ψαφαροχαίτην

Hom. **964** φῦκος· τὸ προσβρασσόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῇ γῇ, ὅπερ ἔνιοι καὶ πράσον καλοῦσι (I 7). καὶ ἀκρωτήριον Λιβύης. ἢ βρύα, ἢ †φλακτά†

Hom. **965** *φυκτά· φευκτά (Π 128. θ 299) g^{10}

966 †φυκτῆρες†· φύλακες

On.sacr.? **967** Φυλιστιείμ· πίπτον ποτήματι, ἤγουν μέθη (gens Gen. 10, 14 .. terra Exod. 23, 31 ..)

D **968** Φυκοῦντα· Φυκοῦς ἀκρωτήριον περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Λιβύης, καὶ πολίχνιον ὁμώνυμον

D **969** Φυλάδα· ἡ Ἑκάτη

Hom. **970** *φῦλα· ἔθνη (B 840 ..) $vg^{3}A^{14}Br^{177}\Sigma$. συγγενικὰ ⌊γένη (B 362 ..) vg^{3}

Hom. **971** *φῦλα θεῶ⟨ν⟩· ἔθνη θεῶ⟨ν⟩ (O 54 ..) A^{13}

LXX+Hom. **972** Φυλακή· φρουρά, εἱρκτή (Gen. 40, 3). τήρησις ἐντολῶν. πόλις Θεσσαλίας (B 695 ..). ὀξυτόνως δὲ ἀγρυπνία (Θ 521)

973 φυλακτήρ· φύλαξ

---

960 Phryn. praep. soph. p. 71, 16; Poll. 5, 102; lex. rhet. (V^{1}) 258, 8 Bk. (EM 406, 32. abbrev. Ph ε 2512) **961** Σ φ 216; cf. Schol. Theocr. (a–c) **962** Schol.; Theogn. can. 138 (p. 25, 18 C.) (φυκιό⟨ε⟩ν Schm. Qu. Hes. CII) **964** cf. Theogn. can. 138 (p. 25, 18 C.) **967** Basil. Caes. comm. in Esai. 14, 287. 291 **968** Strab. 17, 3, 20 p. 837, 1. 4 C.; Ptol. geogr. 4, 4, 5; St. Byz. 673, 9 **970** Σ φ 218; Schol. P 220 **972** πόλις] Schol. (EM 802, 1); Strab. 9, 5, 14 p. 435, 25 C.; St. Byz. 673, 14

---

957 v.l. gl. 1029 (Ruhnk.) **958** φύης H: accent. Mus. | incl. ad gl. 956 refert Biel. **959** v.l. gl. 965 (Schwenk) **960** κωμωτικὸν H: A **962** ap. Hom. φυκιόεντι masc. est, neut. ap. Nonn. Dion. 39, 237; nomin. alibi non reperitur **964** φυκὸς H: accent. Schm. | ἀκρωτήριον] ad Φυκοῦς (gl. 968) refert Schm. | βρία H:Ald. | φυκία Salm. **965** cf. Schwenk Rh. Mus. 10, 1850, 309, qui hanc gl. et gll. 959. 657. λ 1402 omnes ex una φυκτά· φευκτά, κακά, σχέτλια, οὐκ ἀνεκτά derivare agn. | Alb. cft. gl. α 8787, Hansen gl. 330 **966** v.l. gl. 974 (Voss.) **967** de nomine v. RE 19, 2391 | 'hic auctor derivavit a נָפַל et שָׁתָה' Sop. | πίπτοντες Ernesti Gl. sacr. 281 ex Basil. 291 | ποτίματι H: M. L. West (πότημά τι iam Toup. 4, 294) **968** πολύχνιον H: Ald. | cf. RE 20, 980 **969** Φύλακα vel Φυλακά Lob. Aglaoph. 545, coll. Schol. Theocr. 2, 11/12 c (epitheta Hecatae: … Φύλαξ [cod. K] sive Φυλακή [cett.]) | cf. RE 20, 980 **970** φύλα H: accent. Schm. (cf. EM 802, 17) **971** φύλα H: accent. Mus. | θεῶ bis H, θεοῦ Mus.: A **972** post Θεσσαλίας add. παροξυτόνως. Mus. (cf. Ioh. Philop. de voc. rec. A φ 10) **973** φύλαξ· φυλακτήρ H: transp. Mein. 1857 p. 629. Hase Thes. 8, 1112 c, coll. ord. et gl. 974

974 *φυλακτῆρες· φύλακες (Ι 66 . .) A[17] Hom.
975 φυλακτηρία· παννυχίς
976 φυλαρχία· πομπή τις (com. ad. fr. 1007, 4 K.–A.?) D
977 *φύλαρχος· φυλῆς ἄρχων (Ar. Av. 799) A[16]
978 φύλαρχον· χορηγ[ι]όν
979 φυλάς· τὰς κατοικίας, ἀποχωρήσεις. καὶ τὰ τετράποδα
980 Φυλάσιοι· οἱ ἐκ τοῦ δήμου (Men. Dysc. 3 . .). καλεῖται δὲ οὕτω καὶ φυλή τις D
981 φυλάσσειν· ἐπιτηρεῖν (Β 251. υ 52 . .). ἄλλοι 'δῶμα φυλασσέμεναι' (η 93) Ap. S.
982 φυλατός· ἡ λέξις παρὰ Βλαίσῳ (fr. 5 K.–A., PCG 1, 274). σημαίνει δὲ ᾠδήν D
983 *φυλέτης· ἐκ τῆς φυλῆς, ὅ ἐστιν A[9] ὁμόφυλος (Dem. 29, 23) vg[1]A[9]Br[174]Σ
984 Φυλείδης· Φυλέως παῖς ὁ Μέγης (Β 628 . .) Hom.
985 φυλείης· φυλία ἐστὶν εἶδος ἀγριελαίας, ἄλλοι συκῆς, οἱ δὲ εἶδος δένδρου ὅμοιον πρίνῳ (ε 477) Ap. S.
986 Φυλή· τόπος τῆς Ἀττικῆς οὕτω λεγόμενος (Men. Dysc. 2) D
987 φυλίη· ἀγριελαία
988 *φυλή· τάγμα (Thuc. 6, 98, 4). μέρος πόλεως (Apollod. com. fr. 13, 14 K.–A.) vg[4]A[15]Br[178]
989 *φύλλα· τὰ τῶν δένδρων (Α 234 . .) Br[177] Hom.
990 φυλλάδες· οἱ ξηροὶ κλάδοι καὶ φύλλα ἔχοντες (Nic. al. 374) D
991 φυλλάς· ξηρὰ δάφνη ἔχουσα φύλλα (Eur. Suppl. 32) Eur.
992 φυλλεῖα· τὰ τῶν λαχάνων ἃ προστιθέασι τοῖς ὠνουμένοις ἕωλα καὶ φαῦλα (Ar. Ach. 469) D

---

974 Schol. ad 64 (EM 802, 7) **977** Harp. 303, 14 [φ 32 K.] (epit. = Su φ 829. E. Gen. [EM 802, 19]) **980** E. Gen. (EM 802, 21); cf. St. Byz. 674, 3; Su φ 830; Harp. 304, 1 [φ 33 K.] **981** Ap. S. 165, 19 (EM 802, 9–12); cf. Schol. Β 251 **983** Σ φ 219; Poll. 8, 110 **984** = Schol.; cf. Su φ 834 (Δ) **985** oliva] Ap. S. 165, 24; Schol.; Heliod. fr. 50 D.; Eust. Od. 1547, 6 [1, 232, 12 St.]; cf. Paus. perieg. 2, 32, 10. ficus] hic tantum. arbor] Apion. fr. 152 N.; Ammon. 490 **986** v. ad gl. 980 **989** Su φ 821 (Ecl.; cf. EM 802, 13. 36); cf. Hdn. epim. 146 Boiss. **990** Schol. Nic. 92c **992** Theogn. can. 778 (p. 128, 19 C.) (Zonar. 1832); cf. Schol. Ar. (a) (Su φ 833); Galen. lex. 153, 12

---

974 v.l.: gl. 966 **978** χορήγιον H: Voss. Munck. ed. Anton. Lib. 48 | 'Ordo φυλάρχων· χορηγῶν requirit' Schm.; vel ft. φυλαρχῶν **979** τετράποδα] ad φῦλα θηρῶν (Eur. fr. 839, 5 K.) refert Schm. **980** δήμου ⟨τῆς Φυλῆς⟩ Meurs. de pop. Att. 144 (Op. omn. 1, 389) ex E. Gen.; haec iam exciderant cum ultima sententia (cf. gl. 986) addita est | cf. RE 5, 115 (no. 161) **982** Blaesus] cf. gl. μ 1561 **983** τῆς H = A] τῆς αὐτῆς r | ὁμόψυχος H: K Σ **984** φυλαι̣ H, sed termin. sscr., a Mus. del., legi non potest ('possis -ῶς' Latte): Mus. | μέγας H: Mus. **985** φυλείης] h. e. φυλίης (Mus.) **986** cf. RE s.v. 2 (20, 1011–13) **987** cf. gl. 985 **990** καὶ (i. q. 'et tamen', cf. Denniston GP 292 (9))] om. Schol. Nic. **992** φυλλεία H: accent. Thes. 8, 1126 a | ἕωλα] αἴολα H: HSt., cf. Theogn.

993 φυλλιᾶν· τοπάζειν
994 φυλλιάς· ἐκ λαχάνων ὑπότριμμά τι σκευαζόμενον. ἐκαλεῖτο δὲ θρῖα
D **995** Φυλλί[α]δαι· γένος Ἰθαγενῶν
D **996** φύλλιον· πέταλον (Plat. com. fr. 186 K.–A.). ἢ τὰ ἐκ τῆς γῆς ἄνθη
997 φυλλεῖν· ἀδολεσχεῖν
998 φύλλες· ἀλώπεκες
999 φυλλίδες· τὰ τῶν ἀνθῶν, ἅτινα φύλλα ἐκάλουν
D **1000** φυλλίναι· ἀγῶνες, ἐν οἷς μὴ ἐτίθετο ἀργύριον, ἀλλὰ στέφανοι μόνοι. καὶ εἶδός τι κυκεῶν⟨ος⟩
D **1001** Φυλλίς· ἡ Σάμος τὸ πάλαι (Nic. al. 149. Euphor. SH fr. 431, 11)
1002 φυλ[λ]οβασιλεῖς· ἐκ τῶν φυλ[λ]ῶν αἱρετοί, οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντες
1003 *φυλ[λ]οκρινεῖν· τὰς φυλὰς διακρίνειν g^{6}A^{11}
1004 φυλοκρινο⟨ῦ⟩μαι· ἐν τῇ φυλῇ διακρίνομαι
Hom. **1005** *φῦλον· ἔθνος (E 441), γένος (ξ 68; . .) vg^{7}A^{18}Br^{180}
Hom. **1006** *φύλοπις· πόλεμος A^{12}, μάχη (E 379 . .) vg^{8}A^{12}Σ(Br^{176})
1007 *φῦμα· ψώρα Br^{221}, ἢ ἕτερον φῦμα
1008 *φύματα· ψυδράκια A^{1}Br^{179}Σ, ψῶραι
1009 *φύντων· γεννηθέντων (Plat. rep. 401 e. Dem. 18, 159) vg^{1}Br^{181}(g^{φυζ4}A$^{2.3}$ Σ)
1010 φύξαι· φύξειν. φυγεῖν [A$^{5\ m.pr.}$?]
Hom. **1011** *φύξηλιν· φυγάδα (g^{1}), δειλόν, φυγοπόλεμον (P 143) A^{6}Br^{183}(vg^{1})
1012 *φυξήλιδας· δειλούς A^{4}[Br^{183}?]
1013 φυξήλιον· φυγαδικὸν βίον

---

995 lex. rhet. (V^{1}) 314, 7 Bk. **998** cf. Theogn. can. 138 (p. 25, 19 C.) **1000** Σ^{b} φ 221; cf. Schol. Pind. Ol. 8, 101 b; Poll. 3, 153 **1001** Schol. Nic. (c) **1002** Arist. Ath. pol. 8, 3 (Ph 288, 13); Poll. 8, 111 **1003** Phryn. praep. soph. 123, 13; cf. Σ φ 220; Poll. 8, 110 **1005** Schol. E 441; Ap. S. 165, 32; Hdn. epim. 146 Boiss.; Theogn. can. 138 (p. 25, 19 C.)? **1006** Σ φ 222; Ap. S. 165, 22; Schol.; Hdn. epim. 147 Boiss. **1008** Σ φ 223; cf. Callim. fr. 407 (XI) Pf. φύματα καὶ ψώραν **1009** Σ φ 224 **1011** Schol.; cf. Su φ 845 (Δ)

---

993 φυλλίαν H: accent. Mus. **994** φυλλάς ci. Schm., et sic alibi (Mnesimach. fr. 4, 31 K.–A. etc.) sed hic contra ordinem | θρία H: accent. Schm. **995** contin. H: nov. gl. Palm. | φυλλία δὲ H: Schm. ([α]) et Palm. (-δαι); cf. Toepffer Att. Gen. 309 | γένος ἰθαγενῶν quattuordecies ap. Hsch. **996** ἄνθη] ad φύλλια vel φύλλα (B 468) refert Schm. **998** v. ad gl. 810 **999** an ἅ τινες? | φυλλ⟨ί⟩α Lob. Prol. 453 **1000** κυκεών H: Palm. Pears. 690 **1002** [λ] Mus. | φύλλων H: Mus. **1003** φυλλοκρίνειν H: K | Voss. cft. gl. 505 **1004** φυλοκρίνομαι H: Thes. 8, 1131c **1005** φύλον H: accent. Mus. **1006** πόλεμος H = A, sed expl. unica; an ex ἡ ἐκ πολλῶν (Schol. Z 1. Orion. 157, 25–6) corrupta? **1007** φύμα bis H: accent. Br et Schm., coll. Hdn. π. διχρ. 2, 17, 10 L. | ἕτερον φῦμα quid sibi velit incertum **1010** *φυγ-ι̯ω > φύζω (cf. φυζάναι, πεφυζότες), aor. *φύγ-σαι > φύξαι. tum pro φύξειν (cf. A^{5} φυξειν· φυγειν) Mus. ci. φύξιν (le. φύξαι φύξιν Lob. Rhem. 81), id del. Pears. 690. aliter φύξαν· φύξιν, φυγήν Salm. (G. Dind. 8, 1138 a. Wack.*) **1011** le. υξήληνα H, φ om. rubr.: Mus. | Schm. cft. gl. 955

1014 †φυξῇ†· φυγῇ (Nic. ther. 402) D
1015 φυξίμηλα· δένδρα τὰ διὰ ὕψος ἐκπεφευγότα ἐσθίεσθαι ὑπὸ τῶν βοσκημάτων (Aesch. fr. 447 R.) D
1016 *φύξις· φυγή (K 311 . .) (g³A⁵Σ) Hom.
1017 *φυομένας· γεννωμένας vg¹A²Br¹⁸⁴(Σ)
1018 φύος· φύτευμα, γέννημα
1019 φύππαξ· ὅπερ ἡμεῖς βόμβαξ
1020 φύραμα· ζύμη. σπέρμα. ἢ ζημία (Ep. Rom. 11, 16 . .) N.T.
1021 *φυρᾶν· ζυμοῦν vg⁴A¹⁰. ταράσσειν τὰ ἄλευρα (Gen. 18, 6) A¹⁰[vg⁴] LXX
1022 φυραυτίς· ὃ ἡμεῖς φύραν
1023 φυρδήσκια· σκωλήκια
1024 *φύρδην· ἀτάκτως vg³A⁷, συγκεχυμένως vg³A⁷Br²⁴¹Σ, ἀναμίξ (Aesch. Pers. 812) vg³A⁷
1025 *φύρει· μολύνει v[g]¹A⁵Br¹⁸⁵Σ. μαλάσσει. ⌊μιγνύει (Cyr. c. Iul. 2, 44, 16) A⁸
1026 φύρεσθαι· μίγνυσθαι (Plat. leg. 950 a)
1027 φυρκηλῖται· τειχήρεις
1028 Φύρκος· τεῖχος (Thuc. 5, 49, 1)
1029 φῦρμα· κόπρος, ῥύπος (Nic. al. 485) D
1030 φυρμᾶται· πτάρνυται
1031 *φυρμός· μολυσμός (vg²A⁶Br¹⁸⁶), ῥύπος, μίασμα (Ezech. 7, 23) LXX
1032 φύροι· μολύνοι, ῥυποῖ
1033 φύρακες· ἐλαφροί
1034 φύρσω· μολυνῶ (σ 21) Hom.
1035 φυρτίτης· οἶνος
1036 φυρτίζεσθαι· τὸ παίζειν συνεστραμ⟨μ⟩ένοις φυροῖς τοῖς ἱματίοις
1037 φυρτοῖσιν· εἰκαίοις, συμπεφυρ[α]μένοις. [οἱ δὲ ἄλφιτα οἴνῳ δεδευμένα]. συμπεφυρμένοις

1014 Schol. Nic. (b) **1015** Plut. qu. Gr. 293a **1016** Σ φ 214; Ap. S. 165, 27; Scholl. Nic. ther. 588 b. Opp. hal. 5, 584; cf. Schol. **1017** Σ φ 225 **1018** Theogn. can. 265 (p. 48, 32 C.) **1020** gl. apost. 61 **1021** gl. Oct. φ 3 **1024** Σ φ 227; Hdn. epim. 147 Boiss.; gl. Aesch. (b). Schol. Opp. hal. 1, 483 **1025** Σ φ 228 **1029** Schol. Nic. (d) **1034** = Schol.

1014 h. e. φύζῃ (Schm.) **1015** φυξήμηλα H: Mus. **1016** φυξὶς H: accent. Mus. **1018** φυὸς H: accent. Lob. Rhem. 290; φῦος Theogn. **1019** 'Alibi πύππαξ' Salm. (gl. π 4379) **1020** ἢ ζημία del. (ut v.l. verbi ζύμη) Ruhnk. | Alb. cft. gl. κ 999 (v. Latte ad loc.) **1021** ταράσσειν] ἀναμασσει(ν) vg **1027** φυρκηλίτοι H: HSt., cf. Redard Les noms grecs en -της 115 **1028** v. ad gl. 771 **1029** φύρμα H: accent. Schm. | v.l.: gl. 957 **1030** πτάρνιται H: Mus. **1032** φυροῖ· μολύνει H: Thes. 8, 1140d **1033** φύζακες ci. Schm., coll. N 102 | ἔλαφοι Sop. **1034** μολύνω H:. Thes. 8, 1140 d = Schol. **1035** φυρτήτης H: Schm., coll. μυρτίτης; cf. Frisk 2, 1054 **1036** ⟨μ⟩ Mus. | σφυροῖς Schm. post Voss. **1037** φυρτοῖσιν εἰκαίοις· H: interpunct. Ald. | συμπεφυραμένοις] συμπεφυρμένοις ad fin. emendationem esse huius verbi agn. Bentl. ep. ad Mil. 33 (ed. Dyce 2, 284) | incl. ad gl. 1061 refert Schm.

D **1038** φύς· γεννηθείς. βλαστήσας (Soph. OT 1184. Eur. Heraclid. 325. Antiphan. fr. 202, 1 K.–A. Plat. rep. 396 c)

1039 φῦσα· φαρέτρα. καὶ ἰχθὺς ποιὸς ἐν τῷ Νείλῳ γενόμενος. οἱ δὲ τὸ πνεῦμα καὶ ὁ ἀήρ. ἢ ἀσκός

D **1040** φυσᾷ· πέπρηται. ἐπήρτηται (Soph. fr. 768, 1 R.)

1041 φυσακτήρ· ἄρτος ποιός τις ποπανώδης

D **1042** φυσαλλίδες· φυσητήρια. αὐλοί (Ar. Lys. 1245)

1043 *φύσας· γεννήσας (Eur. Hel. 87 ..) vg[4]A[12]Br[188]. ἢ τοὺς ἀσκοὺς πληρώσας

1044 φύσασθαι· γεννῆσαι (Cyr. c. Iul. 1, 41, 18)

1045 φυσγετός· συρμός. [φύσει δὲ σκληρόν]

Hom.+ **1046** φύσει· βλαστήσει (Α 235), ἀληθῶς φύει (Soph. OT 438?)

D **1047** φυσ[σ]ητήρ· ὁ τῶν κητωδῶν ἰχθύων αὐλός

D+K **1048** φύσιγγες· εἶδος σκορόδου (Diocl. Caryst. fr. 120 W. = 196 v. d. E.). ἄλλοι δὲ σκορόδων κεφαλίδας (Hippocr. fist. 3 [6, 448, 16 L.]. Theophr. h. pl. 7, 4, 12). καὶ οἱ πρόλοβοι τῶν ὀρνίθων. *καὶ ⌊τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐγκαύματα vg[8]A[14]Σ

Ap. S. **1049** *φυσίζοος· ⟨ἡ τὰ⟩ πρὸς τὸ ζῆν φύουσα (Γ 243 ..) vg[7]Br[111=199]Σ

1050 φυσικῇ· ποιότητι

N.T. **1051** φυσίωσις· ἔπαρσις, ὑψηλοφροσύνη (2. Ep. Cor. 12, 20)

1052 *φυσιολογεῖ· περὶ φύσεως διαλέγεται (Arist. anim. 406[b]26) A[11]Br[187](g[1]Σ)

1053 *φυσιολογία· λόγοι φύσεως ἐξαγγελτικοί (Arist. sens. 442[b]25) A[9]

1054 φυσίον· τὸ καθήλιον

1038 Schol. Thom. Soph. OT 1184; cf. Su φ 848; EM 803, 29 **1039** piscis] Athen. 7, 312 b; Strab. 17, 2, 4 p. 823, 18 C.; Ael. n. an. 12, 13. spiritus] Hippocr. flat. 3 [6, 94, 2 L.]. saccus] cf. gl. 1043 **1042** Schol. Ar. (Su φ 853) **1043** Zonar. 1833; EM 802, 54 **1046** Σ φ 233; cf. Schol. **1047** Arist. h. an. 566[b]3; Ael. n. an. 5, 4. ad αὐλός Arist. h. an. 489[b]3. p. an. 697[a]17 **1048** Σ φ 234; Moer. 212, 20 [φ 32 H.]; Poll. 4, 198 **1049** = Σ φ 235 = Ap. S. 165, 30; Schol.; Ael. Dion. φ 19 **1052** Σ φ 236

1039 φύσα H: accent. Schm. | ‘φαρέτρα natum videtur e corruptela loci Ar. Ran. 418 οὐκ ἔφυσε φράτερας’ Schm., ingeniosius quam verisimiliter **1040** φύσα H (interpunct. Ald.): Palm.; φυσᾶται (Hippocr.) Cor. 146 | πέπρησται, ἐπῆρται Cor. **1043** ἢ κτλ.] aut φυσήσας cum φύσας confusum est (Schm.), aut nov. le. φυσήσας inserendum (D’Orvill. Anim. in Charit. 761), aut πληρώσας delendum et Σ 372 .. conferendum (Hansen) **1045** ἀ⟩φυσγετός Thes. 8, 1146 b post Lob. El. 1, 27 et Alb., qui cft. gl. α 8797; sed notandum φυσγετόν in etymologia E. Gen. α 1494; omnino legendum σύρμα | incl. ‘alio pertinent’ (Ruhnk.) **1047** [σ] ordo et Seber Pollux 1706, 219 not. 71 (σ repetit H in init. novae lineae) | κητώδων H: accent. Mus. **1048** πρόβολοι H (irrite def. Alb., coll. gl. π 3356): HSt.; haec ad φῦσα refert Schm., coll. Su π 2497 et Lev. 1, 16 (πρόλοβον LXX: φῦσαν Theodot. Symm.) | fin. ad φαύσιγγες (gl. 254) | Sop. cft. gl. π 2138 **1049** φυσίζωος H = Br Σ: vg | ἡ τὰ] om. H: K Σ | γῆ ad fin. add. EM **1050** vix sana; ἐν ποιότητι φυσικῇ legitur Cyr. in Ioh. 1, 466, 23 **1054** ft. φόριον· τὸ κανθήλιον (hoc Mus.)

1055 *φυσιούμεθα· ἐπαιρόμεθα, τυφούμεθα (Ephr. Syr. ad evers. sup. 1, 24C Assem.) A^{10}(vg^{2}Σ)
1056 φυσιόων· φυσ[ι]ῶν (Greg. Naz. c. 2, 2, 5, 92 [37, 1528, 5 M.]). ἀσθμαίνων, πνευστιῶν (Δ 227 . .) Greg.Naz.+Hom.
1057 *φύσις· γένος. ⌊οὐσία vg^{6}A^{13}Br^{189}. προαίρεσις A^{13}
1058 φυσίφρονες· πεφυσημένοι τὰς φρένας, μάταιοι
1059 φύσκων· γάστρων, παχύς (Alcae. fr. 129, 21. 429 V.) D
1060 φύσκη· κοιλία, καὶ τὸ παχὺ ἔντερον (Ar. Equ. 364) Att.
1061 φυστή· μᾶζα ἄτριπτος. ⟨οἱ δὲ ἄλφιτα οἴνῳ δεδευμένα⟩ (Anaxandr. fr. 42, 57 K.–A.) D
1062 *φυταλιαῖς· κήποις. ἢ ⌊ταῖς γονίμαις καὶ φυτευτικαῖς A^{6} D+K
1063 Φυταλίδαι· γένος παρὰ Ἀθηναίοις D
1064 φυταλίζειν· φυτεύειν. πλησιάζειν
1065 *φυταλιῆς· κῆπος. ⌊δενδροφόρου γῆς (Z 195 . .) A^{9} Ap. S.+Hom.
1066 φυταλμίοις· φυτευτικοῖς, γονίμοις (Eur. Rhes. 920) Eur.
1067 φυτάλμιος Ζεύς· συγγενής, ἢ ζωογόνος D
1068 φυτάλμιοι· ὁμοίως πληθυντικῶς
1069 φυτεύει· κατασκευάζει (β 165 . .). γεννᾷ (Eur. Or. 11) Hom.+Eur.
1070 *φυτηκόμος· σύνδε⟨ν⟩δρος vg^{2}A^{7}Br^{191}Σ τόπος vg^{2}Br^{191}Σ
1071 Φύτιος· ἥλιος. ἢ Ζεύς D
1072 *φύτλη· γέννα, γένεσις Br^{190}, γένος (Opp. hal. 5, 476 . .)
1073 φύτορες· γεννήτορες
1074 φυτοσμῶν· φεύγων
1075 φυτοῦ· φύματος (Archil. fr. 67, 3 W.) D

1055 cf. Σ φ 237 **1056** lex. Greg. carm. (ord. alph.) φ 74; Schol.; Ap. S. 165, 28 **1059** Diogen. Laert. 1, 81 (Su σ 118) **1060** Ael. Dion. φ 20; Σ′ φ 230; Orion. 161, 5; Schol. Ar. (a) **1061** Tryph. fr. 118 Velsen (Athen. 3, 114 f); Σ^{b} φ 231; Poll. 6, 76 **1063** Plut. Thes. 12, 1. 23, 5 **1064** Σ″ (Su φ 872. E. Gen. [EM 803, 8]) **1065** Ap. S. 165, 31; Schol.; Theogn. can. 138 (p. 25, 20 C.) **1067** epitheton Iovis etiam Schol. Arat. 2. Zonar. 1827. Tricl. ad Aesch. Ag. 327 b (et cf. φυτάλιος Orph. h. 15, 9), saepius Neptuni **1069** Schol. S; cf. Apion. 102, 22 Ludw. (LGM 333); Schol. (M^{g}) Eur. **1070** Σ φ 239 **1072** Theogn. can. 138 (p. 25, 19 C.) (Zonar. 1832; cf. Alpers p. 14); Schol. Opp. **1075** Schol. Theocr. 2, 48/49d

---

1056 [ι] Cunningham, coll. gl. Greg. **1058** φυσήφρονες H: ordo et Mart. Lex. s. v. flabrum | πεφυσιμένοι H: Mus. **1059** φυσιῶν H: Jun. Anim. 403. HSt. Pears. 691 | de Pittaco dixit Alc.; etiam agnomen erat regis Ptolemaei VIII (Diod. Sic. 33, 22, 1 etc.) **1061** φύστη· H: accent. Schm. (qui etiam interpunct. post μᾶζα trsp., ft. recte), coll. Hdn. ap. Schol. Ar. Vesp. 610 | μάχα H: Mus. (ζ) et Schm. (accent.); cf. Moer. 203, 10 [μ 8 H.] | ⟨ ⟩ e gl. 1037 transp. Schm. **1062** φυταλίαις H: accent. Mus. (cf. Hdn. ap. E. Gen. α 606. Schol. A ad Ψ 422 c. Arcad. 99, 21); fin. revera ad φυταλίαις **1063** cf. Ziegler RE 20, 1176–7 (contra Toepffer Att. Gen. 247–54) **1065** φυταλίης H: accent. Mus. (cf. ad gl. 1062) | κήπου Mus., sed glossae ex Ap. S. (nomin.) et Cyr. = Schol. (genit.) inepte contaminatae sunt **1066** φυταλίμοις H: Heins. **1068** gl. totam del. Mus. | expl. ὅπλη$^{θτ/}$ H, expl. Schow (qui tamen ὅ- perperam leg.); cf. gll. 917. 1105 **1069** v.l.: gl. 1133 **1070** σύνδεδρος H: K Σ **1071** cf. Cook Zeus 3, 2, 1071 **1074** φυτοσκῶν (pro φυγοσκῶν, cf. gl. 948) Voss.

1076 φύτρα· φύσις. οἱ δὲ φυτήρια
Hom. **1077** *φῦ χειρί· ἐμπεφυκότως †λιξουσ⟨ας⟩† τῇ χειρί (Z 253 . .) A[1]
Hom. **1078** *φύονται· γεννῶνται (ι 109) g[φυκ6]
1079 †φυῶς†· φύσει
1080 *φῶ· εἴπω vg[1]A[2]Br[192]Σ
D **1081** φώγειν· φρύγειν (Epicharm. fr. 149 K.–A.)
D **1082–3** φῷδες, φωΐδες· τὰ ὑπὸ πυρὸς ἐν σώματι γινόμενα ἐκφυσήματα. οἱ δὲ τὰς φλυκταίνας (Ar. fr. 359, 2 K.–A.)
D **1084** φώκη· ζῷον θαλάσσιον (Ar. Pac. 758)
1085 *Φωκαεῖς· ὄνομα ἔθνους A[1]. καὶ τὸ κάκιστον χρυσίον
1086 φωκίων· ὄρνις ποιός
1087 φῶκος· κῆτος θαλάσσιον ὅμοιον δελφῖνι
1088 *φωλάδες· ἐμφωλεύουσαι (Theocr. 1, 115) v[φωτ9]A[2]
1089 *φωλάδι· ἐμφωλευούσῃ v[φωτ8]Σ
1090 *φωλάζει· ἐμφωλεύει Br[173]
D **1091** φωλαΐδες· ὀστράκινά τινα βρομώδη
D **1092** φωλεόν· διδασκαλεῖον. ἢ οὗ τὰ θηρία κοιμᾶται. ἢ οὗ χορεύουσι καὶ διδάσκουσιν. οἱ δὲ σπήλαιον (Callim. fr. 68, 2 Pf. Nic. ther. 32)
D **1093** φωλεύει· οἰκουρεῖ, κρύπτει (Nic. ther. 394)
D **1094** φωλητηρίοις· φωλητήρια καὶ φωλεαὶ τῶν θ[ε]ιασ⟨ωτ⟩ῶν καὶ συνόδων οἶκοι
1095 φωλητήρ· ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καθεζόμενος ἀεί
D **1096** φωλίς· ἰχθὺς ποιός

1080 Σ φ 241 **1081** cf. Σ φ 213; Σ''' φ 240 **1082–3** cf. Phryn. praep. soph. 122, 19 (EM 803, 34); Erot. φ 19; Σ'' (Ph [z ap. K.–A. ad Ar.]. Su φ 634) = Poll. 7, 110 **1084** Schol. Ar. (a) (Su φ 641) **1088** cf. Schol. Theocr. **1089** = Σ φ 242 **1091** Athen. 3, 88 a. 91a **1092** Poll. 4, 19; cf. Σ φ 243; Theogn. can. 81, 28 Alpers **1094** Poll. 6, 8; cf. Su φ 648 **1096** Arist. h. an. 621[b]8

1076 φ(ύσι)ν H: Mus.; cf. gl. 1079 **1077** φύχειρι H: Mus. | ἐκπεφυκότως H: K | λίξους H, λιξουσας A: ἐδεξιώσατο Fung. **1078** φύωνται ordo et Voss., falso **1079** ἐμ⟩φυῶς vel φυᾷ (cf. gl. 945) Thes. 8, 1181 c; φυ⟨σικ⟩ῶς Mein. 1857 p. 626 | φ(ύσι)ν H: Mus.; cf. gl. 1076 **1080** contin. H: nov. gl. K **1082–3** φῷδες] φῶγες H: Jun. Heins.; φῶγος Ald., quo recepto φ.· ⟨...⟩, tum nov. gl. Schm. (inde numeri) | φώιδες H: accent. Mus. | ὑπὸ H] πρὸ errore Schr. | ἐκ φυσήματος (duo verba [Ald.] an unum [ed. 1520] incertum) H: HSt. Pears. 691 **1085** φωκαῖς H: A | στατῆρας Φωκαιᾶς memorat Dem. 40, 36, σ. Φωκαΐτας Thuc. 4, 52, 2, Φωκαΐδας Callisth. FGrHist 124 F 4, et cf. RE 40, 443–4; de eis adulteratis cf. Hultsch Gr. und Röm. Metrol. (1882) 184 **1087** κῆπος θαλάσσιος ὅμοιος δελφίῃ H: Mus. **1089** φωλάδην· ἐμφωλεύουσιν H = v (nisi ἐμφολευουσι): Schm. coll. Σ **1091** φωλάδες Athen., quapropter φωλαΐδες e φωλά'δες ortum esse putat Lob. Prol. 454, cf. gl. 1096 | βρομώδη H = Athen.] βρωμώδη Ald. **1092** ἢ – κοιμᾶται post σπήλαιον transp. Schm.; sed potius explicationes e variis fontibus accumulatae sunt **1093** κρύπτε⟨τα⟩ι Schm., coll. gl. ε 2574, sed cf. Σ φ 245 **1094** θειασῶν H: Mus.([ε]) et Schm. (⟨ωτ⟩) e Poll. **1096** v.l.: gl. 736

1097 *φῶμεν· εἴπωμεν vg[1]A[2]Br[194]Σ
1098 *φωνασκεῖ· φωνὴν ἀποτελεῖ A[3], ἢ φωνῆς ἐπιμελεῖ⟨ται⟩ vg[1]
1099 *φωνεῖ· λέγει A[4]
1100 φωνή· ἡ τοῦ ἀνθρώπου (B 490 ..) Hom.
1101 φωνήεις· λαλῆσαι δυνάμενος
1102 φωνήσας· εἰπών, λέξας (A 201 ..) Hom.
1103 φωνεῖ· λαλεῖ, λέγει
1104 φῶντα· λάμποντα
1105 *φώρ καὶ φῶρας· κλέπτας g[5](vg[4.6]A[16]Br[201]), ληστάς g[5]Σ(g[4]vg[6]Br[201]), κατασκόπους. πληθυντικῶς (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 390 [37, 999, 5 M.]) καὶ ἑνικῶς (id. c. 1, 2, 8, 61 [37, 653, 12 M.] ..) Greg.Naz.
1106 φωρά· κλοπή (h. Merc. 385)
1107 φωρᾷ· ζητεῖ
1108 *φωραθείς· εὑρεθείς vg[3]A[14]Br[196]Σ, φανείς A[14]
1109 *φωραθῆναι· γνω⟨σ⟩θῆναι (g[8]), ⟨ἐ⟩λε⟨γ⟩χθῆναι (vg[8]A[17]Br[202])
1110 *φωρᾶν· τὸ ⌊τὰ κλεψιμαῖα ζητεῖν (Plat. leg. 954ab) A[20][g[7]]. καὶ φωριᾶν. φώρην δὲ τὴν ἔρευναν
1111 *φωράσαντες· εὑρόντες vg[2]A[13]Br[195] τὰ καλά
1112 φωράσας· ἐλέγξας
1113 φωρά⟨σε⟩σθαι· ἐλεγχθήσεσθαι
1114 φωριαμός· κιβωτός (Ap. Rh. 3, 802) D
1114x *φωριαμῶν· ⟨κιβωτῶν⟩ (Ω 228) vg[11]A[23]Br[203] Hom.
1115 *φώριον· κλέμμα vg[10]Br[247](A[19]). καὶ θρόνου εἶδος

1097 Σ φ 246 **1100** cf. Theogn. can. 81, 23 Alpers **1101** = Schol. ι 456 (ubi Hom. ποτιφωνηείς) **1102** Schol. **1105** ad sing. cf. EM 804, 6; Su φ 662 (Δ); Hdn. epim. 145 Boiss.; Theogn. can. 803 (p. 133, 25 C.); Orion. 161, 16. ad plur. cf. Σ φ 250; Ap. S. 165, 34–35 **1108** Σ φ 248 **1110** lex. rhet. (q) 314, 30 Bk.; cf. Σ φ 249 **1114** = Σ φ 254; Orion. 162, 15 **1114x** = Schol. **1115** Su φ 667 (Δ)

1098 φωνὴν ἀποτελεῖ falsa lect. verborum seq. videtur esse | ἐπιμελεῖται] ἐπιτελεῖ H: K **1099** cf. gl. 1103 **1101** φων. εἰς (littera quarta sub Musuri correctione oblitterata) H: Mus. **1103** cf. gl. 1099 **1104** ft. a φάω (Lob. Rhem. 9), tum gl. 146 v.l.; aut (Schm. in addendis) ad Z 322, ubi pro τόξ' ἀφόωντα erat v.l. τόξα φόωντα (Schol. T τὸ δὲ φόωντα τινὲς λαμπρύνοντα παρὰ τὸ φῶς, cf. etiam Schol. D ἁ.· ψηλαφῶντα, οἱ δὲ φόωντα, λαμπρύνοντα [inde hic λαμπ⟨ρύν⟩οντα Schm.]; φόωντα etiam praebet Su φ 578, sed cum expl. vulgari [Schol. Ap. S. 49, 11. E. Gen. α 1483. gl. α 8744] ψηλαφῶντα) **1105** Schm. cft. gl. 1117 | πλη( ) (expl. Schow, cf. gll. 917. 1068) καὶ ἑνικῶς H, del. Mus. **1109** ⟨σ⟩ Alb. tacite | ⟨ε⟩ et ⟨γ⟩ HSt. Thes. 4, 313 e (cf. K) **1110** φώρην] φώραν Mus. **1111** τὰ κλαπέντα Cor. 146 **1113** φωρᾶσθαι H: Thes. 8, 1197d **1114** φωρίαμος H (sic Hdn. Att. pros. ap. EM 804, 21, cf. Schol. A ad Ω 228 a): accent. Mus. (sic συνήθεια ap. EM. Arcad. 60, 20) **1114x** nov. gl. H (contin. Mus.) | φώριαμων (sic) H, φωριάμων Mus.: accent. Schm. (cf. ad gl. 1114) | κιβωτῶν om. H: K **1115** contin. H: nov. gl. Mus. = K | φωρίον H: accent. Schm., cf. K | κλέμμα H = vgBr Su] κλέμματα A; fuerit κλεμμάδιον, nam φώριον non nisi adiective reperitur | alteram expl. ad φορεῖον (e.g. LXX Cant. 3, 9) refert Schm.

D **1116** φώριος· εἶδος μελίσσης

1117 φῶρος· κατάσκοπος

1118 *φωρυτόν· συρφε[ρ]τόν (vg[1]A[21]). ἢ φρυγάνων σωρός vg[1]A[12]. ἢ βόρβορος καὶ ἀκαθαρσία (vg[9]A[18]). καὶ χόρτος τῆς γῆς A[21]

LXX N.T. +Hom. **1119** *φῶς· τὸ ὁρώμενον τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ δημιουργηθέν (Gen. 1, 4–5). καὶ τὸ πῦρ (Ev. Marc. 14, 54). καὶ ἡ χαρά (Z 6). ὀξυτόνως δὲ ὁ ⌊ἄνθρωπος (B 565 . .) vg[1]A[5]Br[205]Σ

D **1120** φῶσαι· φῶξαι, φρύξαι, θάλψαι (Hippocr. mul. 2, 113 [8, 244, 6 L.] . .)

1121 φώσκει· διαφα⟨ί⟩νει

N.T.? **1122** φωστήρ· θυρίς (Apoc. 21, 11?)

D **1123** φωσφόρεια· ἑορτή

Eur./N.T. **1124** *φωσφόρος· φωτοδότης, λαμπρὸς ἀστήρ (Eur. Ion. 1157. 2. Ep. Petr. 1, 19) A[4]

D **1125** φώσσων· τὸ λινοῦν ἄρμενον (Lycophr. 26)

Hom.+ **1126** *φῶτα· ἄνθρωπον (B 164 . .). ἢ ὄμματα vg[2]A[16]. καὶ θυρίδες (Plut. curios. 515 b)

1127 φωταγωγός· ὁ τὸ φῶς φέρων (Euseb. hist. eccl. 10, 4, 12)

Hom. **1128** φῶτας· ἄνδρας, ἀνθρώπους (Z 188 . .)

Hom. **1129** *φῶτας ἐννέα· ἄνδρας ἐννέα (Π 785) A[15]

Hom. **1130** *φῶτε· ἄνδρες, δυϊκῶς (E 572 . .) vg[3]A[17]Br[252]

Hom. **1131** φωτί· ἀνδρί (Γ 219 . .)

Ap. S.+ **1132** *φῶτες· ἄνθρωποι, ⌊ἄνδρες Br[161] (Λ 749 . .)

1133 †φωτεύει†· γεννᾷ

1134 †φωτία· λαμπρία†. καὶ ὄμματα

1135 *φώτιγξ· [αὐγή] ⌊σύριγξ Br[172], †φλογιὸς† ⌊αὐλός Br[172], [ὡς] εἶδος σάλπιγγος vg[14]

1116 Arist. h. an. 553[b]9. 625[a]5. 34 (φώρ, φῶρες) **1117** = Σ φ 255 **1119** Σ φ 257; Scholl.; cf. Theogn. can. 81, 24 Alpers; Cyr. (Z[(2)15]) **1120** EM 804, 3 **1123** Plut. adv. Col. 1119e **1125** cf. Σ′ φ 260; Zonar. 1835; Tzetz. ad Lycophr. **1126** cf. Σ φ 259; Schol. **1128** Schol. **1131** = Schol. **1132** cf. Ap. S. 166, 1 **1135** Athen. 4, 175e–f. 176 c. 182d–e

---

1117 Schm. cft. gl. 1105; et ἔ⟩φορος ci. id. **1118** h. e. φορυτόν, cf. gll. 801–2 | συρφερτόν H: K | cf. ad gl. 914 **1119** cf. gl. 814 **1121** διαφάνει H: Mus. (prob. Wack.*); διαφαύει G. Dind. 8, 1204a **1123** φωσφορεία H: accent. Schm. **1125** ἅρμενον H: Hansen, cf. gl. τ 525 cum adn. **1129** ἄνδρας θ′ H, expl. Mus. **1133** v. l. gl. 1069 (Alb.) **1134** priorem expl. ad φῶτα· λαμπτῆρα refert Schm.; altera videtur spectare ad ignotum deminutivum φώτια | Schm. cft. gl. 1126 **1135** φῶτιξ K | ‘αὐγὴ ad φωτισμός [gl. 1137] pertinet’ Schm.; sim. iam Triller Emend. 41 (vel l. κραυγή) | φλογιός H] φλόγιος Mus., quod def. Moutsos IF 93, 1988, 88–95, per dubiam a φλέως derivationem; λώτινος Toup. 4, 332, cf. Athen. 182d–e | ὡς del. Hase Thes. 8, 1208 a | cf. RE 2, 2416 seqq. 20, 662

1136 †φώτιον†· προσφιλές, ἡδύ
1137 φωτισμός· αὐγή (Psalm. 43, 4) LXX
1137x ⟨φωτιστικόν·⟩ τηλαυγές, καταυγάζον
1138 φωτολόγιον· τυφλόν. νεκρόν
1139 φωτῶν· ἀνδρῶν (Μ 430 ..) Hom.
1140 *φωτός· ἀνδρός (Γ 53 ..) g[1] Hom.
1141 φωτός· ἡμέρας
1142 φώψ· φάος

1136 Theogn. can. 81, 26 Alpers? **1140** = Schol.

1136 Hoffmann BB 18, 1892, 288 cft. Goth. 'vôþeis', i. q. amabilis; Chantr. Dict. 2, 1169 cft. nomina Φωτίων, Φώτιον **1137x** separ. et le. e.g. suppl. Schm. **1138** φῶτ᾽ ὠλύγιον G. Dind. 8, 1210 d; an φωτώλεθρον? **1140** nov. gl. H: contin. Ald. **1142** forma varie explicata, haud certe sana (Chantr. Dict.)

Χ

D **1** χαβόν· καμπύλον. στενόν

LXX **2** *χαβῶνες· στέατα ὀπτώμενα ἀπὸ ἀλεύρου (Ierem. 7, 18 . .) A^{χαυ13}

Hom. **3** χαδέειν· χωρῆσαι (Ξ 34)

Hom. **4** χάδεν· ἐχώρησεν (Λ 462) v(g)$^{1\ (1N.)}$

5 χάζει· προσδεῖται. χαλᾶται

6 χάζειν· ἀναχωρεῖν. φυλάσσεσθαι

Greg.Naz. **7** *χάζεο τῆλε[ον]· ἀναχώρει μακράν (Greg. Naz. epigr. AP 8, 112, 1) vg$^{5\ (5N.)}$Br^{2}

Hom. **8** χάζεσθαι· ὑποχωρεῖν (P 357)

9 *χάζεται· ἀναχωρεῖ (Opp. hal. 3, 571) g^{3}

Hom. **10** *χάζετο· ἀνεχώρει (Λ 539 . .) vg$^{1\ (2N.)}$A^{8}Br^{1}

11 *χαζόμενον· ἀναχωροῦντα (vg$^{7\ (7N.)}$Br^{138})

D **12** χαΐα· ἀγαθή (Ar. Lys. 90)

13 †χαίνας† · στέαρ

D **14** χαίνει· ἀνοίγει τὸ στόμα (Nicarch. II AP 11, 242, 1)

D **15** χάϊος· ἀγαθός (Alex. Aet. fr. 7, 1 ci. Valck.)

Hom. **16** *χαίρετε· θαρρεῖτε (A 334) vg$^{2\ (9N.)}$A^{6}Br^{5}

D **17** χαίρειν· ἐρρῶσθαι. τὸ χαίρειν ταῖς ἐπιστολαῖς προσετίθεσαν. ἔστι δὲ καὶ ἀπαλλασσομένων προσαγόρευσις (Eupol. fr. 331, 2 K.–A.)

D **18** χαίρειν [θ]ἐᾶσαι· καταφρονεῖν (Plat. Soph. 220 a . .)

19 *χαίρειν φράσαντες· ἀποταξάμενοι, ⟨καταγνόντες⟩ vg$^{1\ (8N.)}$A$^{4(5)}$Br^{4}Σ

20 χαιρέτω ληρῶν· ἐρυθριάτω ⟨φλυαρῶν⟩

---

3 = Schol. **4** cf. Schol. **9** Schol. Opp. **10** cf. Schol. E 443 **12** Schol. Ar. (Su χ 4) **17** Prov. Bodl. 945 (= App. Prov. 5, 20); Schol. Ar. Nub. 609 (Su χ 164) **19** Σ χ 3 **20** Σ χ 4

---

1 cf. gl. 148; incertum utrum χαβ- an χαμ- sincerum sit (cf. ad gl. 2), incertius an hoc adiectivum attineat ad nomen χαῖον (Ap. Rh. 4, 972. Callim. fr. 292, 2 Pf.; cf. Hollis ad Hec. fr. 65) **2** h. e. χαυῶνες (A, gl. 243; χαβ- etiam cod. ℵ* Ier. 51, 19. Ioh. Chrys. in Ier. comm. 64, 837D M. al.; χαμ- gl. 130 [ad β > μ Biel 1779–80, 3, 584 cft. gl. ω 16, cf. etiam ad gl. 1) | στέθια H, στηθια A: Sop. | ὀπτούμενα H, ὀπτομενα A: Mus. | ὑπὸ H: A, cf. gl. π 3004 **3** χαδέην H: Mus. **5** an χάζε⟨τα⟩ι? | πρωδεῖται H ut vid. (leg. Cunningham): Mus. **6** Alb. cft. gll. α 870. 8505 **7** χάζεο· τῆλε H: interpunct. K | τηλεὸν H: K **11** dat. K (Greg. Naz. c. 1, 1, 9, 71 [37, 462, 5 M.]) **12** χαιὰ H: Ahr. Dial. 2, 76 (Lacon. teste Schol. Theocr. 7, 5–9 a; cf. gll. 15. 220. Wil. ad Ar.) | Voss. cft. gl. α 8806 **13** v. l. gl. 130 (Hansen); aliter Schm., qui cft. carm. pop. 847 ἀχαΐνην στέατος ἔμπλεον | στέαρς errore typoth. Ald. **15** χαιὸς H: Ahr. (cf. ad gl. 12) **17** v. Kassel–Austin ad Eupol.; nota Dionysii de hoc verbo tractatum (Schol. Ar. Plut. 322) **18** contin. H: nov. gl. Pears. 692 | θεᾶσαι H: Mus. **19** καταγνόντες add. K Σ **20** le. finem versus choliambici esse ci. M. L. West | φλυαρῶν add. Σ

21 χαιρηδόνα· τὴν χαράν (Ar. Ach. 4?) D
22 χαιροσύνη· χαρά
23 †χαιρωθῆναι†· ἐκπλαγῆναι
24 χαῖται· αἱ κεχυμέναι τρίχες (A 529) Ap. S.
25 χαιτήεντος· κομήτου
26 χαίτη· ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου θρίξ (P 439 . .) Hom.
27 χαλαβεῖν· φοβεῖν, θορυβεῖν
28 χαλᾷ· χαλάσσει, καὶ πόδαι Eur.?
29 †χαλάδες†· τὰ ἔντερα. ἢ λιθώδεις
30 χαλάδος· λιθώδης. ἐξέντερος
31 χάλα[ν]δρον· κράββατον
32 χάλαζα· σημεῖον θυτικόν. καὶ πάθος περὶ τὰς σῦς D
33 *χαλεπαίνει· δυσχεραίνει A[17], ἀγανακτεῖ (π 114) A[17]Σ Hom.
34 χαλαίρυπος· ὁ τῶν πλυνομένων ἱματίων ῥύπος (Cratin. fr. 500 K.–A.) D
35 χαλαρά· ἄλυσις (Thuc. 2, 76, 4) D
36 Χαλάμβριοι ἵπποι· ἀπὸ τόπου τῆς Λιβύης D
37 χαλάργους· τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν ⟨ἢ⟩ τῶν ὀνύχων, οἷον ποδάργους, ἢ ταχύποδας (Soph. El. 861) D
38 χαλαρῶν· ἀραιῶν D
39 Χαλα⟨σ⟩τραίων συῶν· ⟨…⟩
39x ⟨Χαλάστρα·⟩ πόλις τῆς Μακεδονίας, καὶ λίμνη ἔνθα τὸ Χαλαστραῖον νίτρον γεγένηται (Plat. rep. 430 a) D

---

21 Schol. Ar. (a) (Su χ 169) **24** Σ χ 5; Ap. S. 166, 13; Schol. **26** Hdn. orth. ap. Theogn. can. 42, 1 Alpers (p. 12, 27 C.); lex. Greg. carm. (ord. alph.) χ 1 **32** Arist. h. an. 603[b]18; Androsth. FGrHist 711 F 1 **33** Σ χ 6 **34** Poll. 7, 39 (χαρυπος, ῥῦπος, ῥύπτος codd.: corr. Jungerm.) **37** Schol. Soph. **39x** Hecat. FGrHist 1 F 146; Schol. Plat.; Tim. lex. χ 1 (Su χ 10. E. Gen.); Moer. 213, 29 [χ 36 H.]; Theogn. can. 774 (p. 127, 22 C.)

---

21 si hoc verbum revera ab Ar. inventum et unice usitatum est (cf. Fraenkel Beob. zu Ar. 15–16), mirum est Hesychium accus. praebere, non genit. **23** h. e. καρωθῆναι (Schm.) **24** pro τρίχες (etiam Schol. min. P. Colon. inv. 2281 iii 24) praebet κόμαι Ap. S. (etiam Schol. min. P. Oxy. 3238 iv 189), utrumque Schol. Σ **27** φοβεῖν ad χαλέπτειν refert Schm.; cf. gl. 45 | Alb. cft. gll. 857. α 2721 (aliter Latte) **28** χάλα H: Mus. | πόδ[αι] H] ποδί G. | χάλα (Eur. Hec. 403)· χάλασον, cum χαλᾷ (i. q. χηλῇ Eur. Hec. 90)· ποδί confus., Schm.; an χαλᾷ ⟨πόδα⟩ (Eur. Or. 707)· χαλάσσῃ [καὶ πόδαι]? **29** v. l. gll. 603 + 351 (Schm.) **30** ft. ficta e gl. 29 iam corrupta **31** [ν] ordo et Voss. ed. Catull. 26; cf. χαλάδριον et sim. demin. in pap. (v. LSJ) **33** χαλαιπαίνει ordo, ut notat Schm. **34** v. l.: gl. 50 **35** χαλάρα H: accent. Schm. (coll. Lob. Paral. 340), qui et χ. ἅλυσις· ⟨…⟩, sed cf. Tosi Mus. crit. 8/9, 1973/74, 258 **37** χαλαργούς et ποδαργούς H: accent. Thes. 8, 1467 e | ⟨ἀργοὺς⟩ ante οἷον add. HSt. Thes. 4, 514 g, ad init. expl. Ruhnk.; ⟨λευκοὺς⟩ ad init. Heins. | τῶν ποδῶν τῶν ὀνύχων] τῶν ὀ. καὶ π. HSt. l. c.; τῶν ὅπλων ⟨ἢ⟩ τῶν ὀ. Ruhnk. (τῶν π. ⟨ἢ⟩ τῶν ὀ. Schm.); τῶν π. ⟨ἤτοι διὰ⟩ τῶν ὀ. Heins.; τῶν π. [τῶν] ὀ. Toup. 3, 240 **38** ὡραίων H: Cor. 146. Schm., coll. Anaxim. VS 13 B 1 **39, 39x** separ. et le. suppl. Schm. (qui tamen Χαλάστρη leg. ut Hecat.; -τρα Strab. 7 fr. 11 b, 22 Radt = 24 Mein. St. Byz. 679, 4. al.) **39** χαλατραιῶν H: Mus. **39x** λήμνη H: Mus. | νῆτρον H (errat Schow de accent.): Mus.

On.sacr. **40** Χαλδαῖοι· γένος μάγων πάντα γινωσκόντων (Dan. 2, 4 . .)

Prov. **41** χαλεπὰ τὰ καλά· 〈...〉 Σόλωνα ταῦτα πυθόμενον εἰπεῖν· χαλεπὰ τὰ καλά· καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν. ἔνιοι δὲ τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. ἀδύνατον οὖν ἐστιν ἐφ᾽ ἅπαντι ἀγαθὸν εἶναι (Plat. rep. 435 c . .)

42 *χαλεπήνας· ἀγανακτήσας $vg^{1\,(10N.)}g^{\chi\alpha\upsilon 9}A^{11}Br^{6}$

Ap.S. **43** *χαλεπόν· δύσεργον, σκληρόν, δεινόν (κ 305) A^{18}

Ap.S. **44** χαλεπήνῃ· εἰς χαλεπότητα ἀγάγῃ (Π 386. π 72 . .)

Hom. **45** *χαλέπ〈τ〉ει· ἐρεθίζει. ἀπειλεῖ. φοβεῖ. ἀγανακτεῖ. ⌞κακίζει $vg^{5\,(14N.)}$. βλάπτει. εἰς χαλεπότητα ἄγει (δ 423)

46 χαλεπτύς· χαλεπότης

47 *χαλεπῶς· δυσκόλως $v^{17N.}g^{9}A^{25}$

Eur. **48** *†χαλέσιν†· ὄνυξιν (Eur. Phoen. 1025) $vg^{3\,(12N.)}g^{\chi\alpha\upsilon 6}$

D **49** χαλεψάμενος· χολωθείς (Ap. Rh. 1, 1341 . .)

50 †χαλέρυπον†· τὸ ῥύμ〈μ〉α τὸ ἀπὸ τοῦ νίτρου γενόμενον, ὅ τινες νίτρωμα λέγουσι

51 χαλία· ἡσυχία

52 χαλίδιον· πινάκιον

D **53** χάλικες· οἱ εἰς τὰς οἰκοδομὰς μικροὶ λίθοι (Ar. Av. 839)

D **54** χαλίκρατον· [εὔκρατον] ἄκρατον (Archil. fr. 124 (b) 1 W. Ap. Rh. 1, 473)

55 χάλιμα· φάρμακος

D **56** χαλιμάδες· ἀναίσχυντοι καὶ θρασεῖαι (Aesch. fr. 448 R.)

D+Hom. **57** χάλις· ὁ ἄκρατος οἶνος (Hippon. fr. 67 W. = 119 Degani). καὶ 〈χαλίφρων·〉 ὁ μεμηνὼς καὶ κεχαλασμένος τὰς φρένας (δ 371)

---

40 Origen. lex. nom. Hebr. PL 23, 1309 **41** Zenob. 6, 38; Prov. Bodl. 940 [= App. Prov. 5, 22]; Su χ 16; Schol. Plat. Hipp. mai. (26) 304e **43** Ap. S. 166, 31; cf. Schol. Θ 103 **44** = Ap. S. 167, 11; cf. Schol. π 72 **45** cf. Schol.; Schol. Hes. op. 5c **47** EM 804, 53 **48** Schol. Eur.; E. Gud. 562, 1 **53** Schol. Ar. (a); Schol. BHQ ad σ 359; Poll. 7, 124 **54** Schol. Ap. Rh.; Su χ 21; Orion. 162, 5 (EM 805, 6); Eust. Od. 1471, 2 [1, 131, 9 St.] **57** Suet. convic. II, 31 (p. 50) T.; Orion. 162, 5; E. Gud. 562, 36; E. Gen. (EM 805, 13); Su χ 26

---

40 πάντες H (leg. Cunningham): Mus. **41** χαλεπά· τὰ καλὰ (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Mus. | omissa est fabula de Pittaco, qui certior factus Periandrum in tyrannum mutatum esse, imperio suo se abdicavit et de hoc rogatus dixit χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι (cf. testt.) | ἃ παντὶ Ald.; ἅπαντα Zenob. **44** ἀγάπη H: Ap. S. **45** χαλεπεῖ H: ordo et K **46** cf. Schwyzer Gr. 1, 506 **48** χαλέσιν H, χάλεσιν E. Gud.] h. e. χαλαῖσιν (Valck. ad Eur. Ph. 304; χαλῇσι Toup. 4, 160) **49** χολοθείς H: Mus. **50** v. l. gl. 34 (cft. Pears. 692) | 〈μ〉 Mus. **51** εὐ〉καλία ci. Ruhnk., coll. gl. ε 6911; εὐ〉χαλία Mein. ap. Schm. **52** χαλ〈κ〉ίδιον ci. Baun. 1911 p. 485 coll. (post Schm.) gl. 112 **53** Alb. cft. gl. λ 118 **54** χαλίκρητον Mette Frg. des Aisch. 244 tacite | εὔκρατον del. Alb.; lapsus calami est, per ἄκρατον correctus **56** cf. Radt ad Aesch. **57** χαλὶς H: accent. Voss. | 〈 〉 Schm. post Toup 4, 73; cf. gl. 61

58 χαλιστόν· σκαιόν. ἢ ἀγαθὸν καὶ δίκαιον

59 χαλίφρονας· παράφρονας, μαινομένας· βέλτιον δὲ τὰς καταφερεῖς καὶ κεχαλασμένας πρὸς συνουσίαν ὑφ᾽ ἡδονῆς (Opp. hal. 3, 362) D

60 χαλιφροσύνη· ἡ τῆς ψυχῆς ἄνεσις (π 310) Hom.

61 χαλίφρων· κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας, ἤγουν *ἀσύνετος (δ 371 . .) g[χευ17] Hom.+Ap. S.

62 χάλκεα· τὰ ὅπλα συνήθως, καὶ τὰ ἐκ σιδήρου (Π 664 . .) Ap. S.

63 *χάλκεα ἐπίσωτρα· τὰ ἔξωθεν τῶν τροχῶν, οἱ κανθοί (Ε 725) A[14] Hom.

64 *χαλκεγχέων· πολεμιστῶν (Eur. Tr. 143) A[13] Eur.

65 χαλκεῖα· ὑπομνήμα⟨τα⟩ τῆς τῶν τεχνῶν εὑρέσεως

66 *χαλκεομήστωρ· ἰσχυροφόρος (Eur. Tr. 272) (vg[4 (13N.)]Br[7]) Eur.

67 χάλκε᾽ ὀπίσσωτρα· ὁμοίως (Ε 725 v. l.) Hom.

68 χάλκεον· ὀχυρόν. σκληρόν (Β 490 . .). ἄλλοι ‘ὕπνον’, [ἢ] θάνατον (Λ 241) Hom.

69 *χάλκεος· ἰσχυρός (Ε 704 . .) A[16]Br[44]Σ Hom.

70 χάλκεος κέραμος· εἱρκτή. πίθος. καὶ ὅρος (Ε 387) Hom.

71 *χαλκεόφωνον· ἰσχυρόφωνον (Hes. th. 311) (A[19])

72 χαλκεύς· πᾶς τεχνίτης (Gen. 4, 22. 2. Chron. 24, 12 . .), καὶ ὁ ἀργυροκόπος, καὶ ὁ ⌊χρυσοχόος (γ 432) LXX+Hom.

73 χαλκεῶνα· ⟨τὸ χαλκεῖον⟩ (θ 273) Ap. S.

74 χαλκίον· ἐν ᾧ τοὺς κοττάβους ἐποιοῦντο D

75 χάλκη· πορφύρα (Nic. fr. 74, 60) D

76 *Χαλκηδών· πόλις (Dem. 15, 26) A[26]

77 χαλκῆ μυῖα· εἶδός τι παιδιᾶς (Herond. fr. 12, 1) D

---

61 Schol.; Ap. S. 166, 24 **62** Ap. S. 166, 17 **63** Schol. **68** Eust. Il. 841, 29 [3, 186, 11 V.] **69** Σ χ 7; Schol. **70** cf. Schol. **72** Σ χ 8 **73** Σ χ 10 = Ap. S. 167, 12 **74** Poll. 6, 110 (l. χαλκίον) **75** Orion. 79, 2; Schol. Lycophr. 864 **76** Scyl. peripl. 92; Strab. 12, 4, 2 p. 563, 16 C.; Ptol. geogr. 5, 1, 2; St. Byz. 682, 9 **77** Suet. lud. 17 T.; Poll. 9, 123; Ph μ 580

---

58 Schm. censet ἀγαθόν ad χάσιον (χάϊον, cf. gll. 15. 220) pertinere | Alb. cft. gl. δ 2682 **62** χαλκέα H: Mus. | καὶ i. q. etiam **63** nov. gl. H, contin. Mus. (errat Schow, recte Latte) | χαλκέα· ἐπίσωτρα (sine interpunct. insequ.) H (χαλκεοπισσωτρα A ut gl. 67): accent. et interpunct. Mus. | Hom. habet χάλκε᾽ (ap. Hsch. ordo poscit χάλκεα) ἐπίσσωτρα; de σ/σσ v. Hansen ad gl. σ 3095 | cf. gl. 67 **64** χαλκέγχεον H: Mus. (accent. Thes. 8, 1257 d) **65** ὑπόμνημα H: Mus. **66** gl. totam del. Mus. | χαλκεομίστωρ H: K | ἰσχυρόφωνος K; χαλκεομήστορος· ἰσχυρόφρονος Kirchhoff Eur. 1 (1855), 538 **67** χαλκεοπίσσωτρα H, h. e. χάλκε᾽ ὀπίσσωτρα (verba divisit Mus., accent. add. Ald.); cf. gl. ο 1025 et West Il. 1, xxxi | ὁμοίως] ad gl. 63 refert **68** χαλκεὸν H: accent. Mus. | [ἢ] Heins. **69** χαλκεὸς H: accent. Mus. **70** χαλκεὸς· κέραμος. H: accent. et interpunct. Mus. | κέραμος] cf. Latte Gl. 34, 1955, 200 | ⟨σ⟩ορός ci. Schm. | Pears. 692 cft. gl. κ 2271 **72** Schm. cft. gl. π 1088 **73** ⟨ ⟩ Thes. 8, 1264a post Mus. = testt. **74** contin. H: nov. gl. Thes. 8, 1264 a | χάλκιον H: accent. Schm. **75** χάλκη etiam in inscriptionibus (LSJ s. v. κάλχη); Kust. cft. gl. κ 552 **77** παιδιᾶς] μυίας H: Scal. post Sop.

Hom. **78** χαλκήρεα· χαλκῷ ἀρηρότα (Z 3 . .)

Ap. S. **79** χαλκήρεας· χαλκῷ ἡρμοσμένους (N 714)

Hom. **80** *χαλκήρεϊ· χαλκῷ ἡρμοσμένῃ (Γ 316 . .) Br[162]

D **81** χαλκόστομα· χαλκία κύμβαλα

D **82** Χαλκίδαι· γένος

83 χαλκιδεύς· δειλός

84 †Χαλκιδίκη†· Σκυθική. τὰ μέταλλα τοῦ σιδήρου ἐκεῖ πρῶτον εὑρεθέντα

Prov. **85** χαλκιδίζειν· ἀπὸ τῶν κατ' Εὔβοιαν Χαλκιδέων. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν παιδεραστούντων, ἐπεὶ ἐπλεόναζον παρ' αὐτοῖς οἱ παιδικοὶ ἔρωτες (Aristophont. fr. 3 K.–A.)

Att. **86** Χαλκιδικὸν δίωγμα· διότι εἰς Χαλκίδα ἐγένετο ἡ ἐκδίωξις

D **87** χαλκιδικὸς λειμών· οἱ μὲν τὴν Κυκλωπίαν κώμην. οἱ δὲ Κύκλωπι λίμνη

D **88** χαλκιδίκων· χαλκίς, ὁ ἰχθύς

89 *Χαλκιδικός· εἶδος ἀλεκτρυόνος g[8]A[31]

D **90** Χαλκίναος· Χαλκίοικος

D **91** χαλκίνδα· τὸ εἰς χαλκὸν κυβεύειν (Herond. 3, 6)

92 χαλκίον· τὸ χαλκοῦν

D **93** χαλκίον μακρόν· τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν (Eupol. fr. 415 K.–A.)

---

78 cf. Schol.; Su χ 40 (Δ) **79** = Ap. S. 166, 23 **80** EM 805, 40; Schol. **81** Poll. 6, 95 **85** Σ'' (Ph [z ap. K.–A.]. Su χ 42). aliter Zenob. Ath. 3, 121 p. 374 Miller (= Prov. Bodl. 949. Diogen. Vind. 3, 93. Paus. χ 3). Eust. Il. 279, 18 [1, 428, 23 V.], ap. quos οἱ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς ἐπὶ φιλαργυρίᾳ ἐκωμῳδοῦντο **86** Paus. χ 4 (Su χ 43) **87** de coloniis Chalcidensibus in Sicilia locatis v. Hellanic. FGrHist 4 F 82, de Χαλκιδικὸν ὄρος ibidem v. Polyb. 1, 11, 8 **88** Dorion ap. Athen. 7, 328d **91** Suet. lud. 16 T.; Poll. 7, 206; Antiatt. 116, 10 **93** Poll. 6, 103. 10, 92

---

78 χαλκῶα ῥήτορα H: Mus. **79** χαλκηρέας H: accent. Schm. **80** χαλκήρη H: Br EM Schol. | ἡρμοσμένα H = EM: Br Schol. **81** χάλκεα Mein. ap. Schm.; vel interpung. post χαλκία, coll. Men. fr. 65, 3 K.–A. **82** cf. Toepffer Att. Gen. 312. valde dubium est an h. gl. ad Laconicas χαλκίδας i. q. θεραπαίνας (Proxen. FGrHist 703 F 5) pertineat, ut censet Pears. 772, vel ad festum χαλκεῖα, ut Meier de gentil. Att. 54 **84** v.l. gl. 120 **85** ad init. expl. ⟨γλισχρεύεσθαι⟩ vel ⟨ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων⟩ Heins., cf. testt. | εὐβοίαν H: accent. Mus. | παιδαρεστούντων H: Heins. Palm. post Mus. **86** Χαλκιδικόν· δίωγμα (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Mus. | ad fin. ⟨τῶν πολεμίων⟩ Heins., cf. test. | Vales. cft. gl. δ 2036 **87** ft. e hexametro vel versu lyrico | χαλκίδικος H: accent. Mus. | κώμην] an Κύμην? | Κύκλωπος λίμνην Mus. **88** gl. totam del. Mus. | χάλκις H: accent. Mus. (antequam del.) | ἰχθύς] de accent. v. ad gl. π 1506 **89** χαλκίδικος H: accent. Mus.; χαλκωκος (-ως A) K | ἀλεκτρυῶνος H: K **90** Χαλκίοικος cognomen Laconicum erat Minervae, cuius ibi erat templum (Thuc. 1, 128, 2 et Schol. Eur. Hel. 228. Ar. Lys. 1300 et Schol. Paus. perieg. 3, 17, 2. 10, 5, 11. etc.); sed Χαλκίναος alibi non nominatur | v.l.: gl. 100 **92** cf. gl. 81

94 *χαλκίς· εἶδος ὀρνέου (Ξ 291) vg[6 (15N.)]A[27], καὶ ἰχθύος (Epicharm. fr. 49, 1 K.–A.). καὶ πόλις τῆς †Βοιωτίας† (Β 537) Hom.+
95 χαλκοβάρεια· ἰσχυρά, ἡ ἐκ τοῦ χαλκοῦ βαρεῖα (Λ 96 . .) Hom.
96 *χαλκοβαρής· ὁ ἐκ τοῦ σιδήρου βαρούμενος (Ο 465 . .) A[29] Hom.
97 χαλκοβατές· τὸ ἰσχυρῶς βεβηκός (Α 426) Hom.
98 *χαλκόβατον· ἰσχυρόν A[28](g[χαυ8]), βεβηκότα
99 χαλκογλώχινος· χαλκῆν ἐπιδορατίδα ἐχούσης (Χ 225) Hom.
100 †Χαλκηδάνη†· ταύτης ἱερὸν ἐν Σπάρτῃ
101 χαλκοδεσμωτήρ· χαλκόδερμος, ἐπεὶ ὥπλιστο. λέγεται δὲ καὶ χαλκοδεσμήτωρ
102 χαλκοκορυσταί· χαλκῷ καθωπλισμένοι Ap. S.
103 χαλκοκνήμιδες· οἷς σιδηραῖ ἦσαν ἢ χαλκαῖ αἱ κνῆμαι (Η 41) Hom.
104 *χαλκοκορυστήν· χαλκῷ ὠπλισμένον (Ζ 199 . .) (vg[7 (16N.)]A[30]) Hom.
105 χαλκοκράς· τὸ χαλκόκρατον νόμισμα Att.
106 χαλκόκροτος· ἡ Ῥέα διὰ τὰ κύμβαλα (Orph. h. 14, 3) D
107 *χαλκολογεῖ⟨ν⟩· νουμμία συλλέγειν A[22]
108 *†χαλκόλοφον† ἱππιοχαίτην· τὸ ἐπανάστημα τῆς περικεφαλαίας A[15.20], ἢ ἐξ ἱππείων τριχῶν κεκόσμητο (Ζ 469) Hom.
109 χαλκός· ὁ ⌊σίδηρος (Α 236). καὶ νόμος ἀκίνητος Hom.
110 χαλκοπαρῄου· χαλκᾶς παρειὰς ἐχούσης (Μ 183 . .) Hom.
111 *χαλκόποδας· ἰσχυρόποδας (Ap. Rh. 3, 230) (Br[145])

---

94 avis] Σ χ 9; Schol.; Ap. S. 166, 14; EM 805, 49; Arist. h. an. 615b10. piscis] Callim. fr. 406 Pf.; Opp. hal. 1, 244 . .; Artem. 2, 14; cf. gl. 88. urbs] Schol.; Ap. S.; EM 805, 50; St. Byz. 683, 9; Schol. Callim. h. Del. 46 **95** EM 805, 41; Schol.; Su χ 48 (Δ) **96** cf. Schol. **97** Schol.; cf. Ap. S. 166, 16 **99** cf. Schol. **102** Ap. S. 166, 30 **104** cf. ad gl. 102; Schol.; E. Gud. 562, 2 **105** Ael. Dion. χ 2 (E. Gud. 480, 12. E. Sym. α 17. EM 3, 42) **106** cf. Schol. Pind. Isth. 7, 3a **109** Schol.; cf. Σ χ 12 = Schol. Β 417 **110** cf. Schol. **111** nomin. Cyr. lex. Hom. χ 20 (dual. Hom.)

---

94 Βοιωτίας] immo Εὐβοίας (Schm.), cf. testt.; de Hesychii erroribus geographicis v. Hansen ad gll. ρ 509. σ 331. 2775 **95** χαλκοβαρεῖα H = Su: accent. Mus. **96** χαλκοβάρης H: accent. Mus. | ὁ τῷ σιδήρῳ β. A **97** v.l.: gl. 98? **98** ft. v.l. gl. 97 | χαλκεμβατες g | ἰσχυρῶς Mus. **99** χαλκὴν H: accent. R. Kassel **100** contin. H: nov. gl. Mus. | v.l. gl. 90 (cf. G. Dind. 8, 1268 b); Χαλκο- ordinem postulare notat Pears. 693 **101** χαλκόδερμος] -δεσμος Toll., coll. gl. π 3593 (sed cf. gl. σ 73) | ὥπλιστο ⟨χαλκῷ vel tale quid⟩ G. Dind. 8, 1274bc **102** χαλκοκόρυσται H: accent. Mus. | cf. gl. 104 **103** ἦσαν, H: interpunct. del. R. Kassel. M.L. West | χαλκαὶ H: accent. Schm. **104** χαλκοκόρυστον H: K | ὁπλιζόμενον K E. Gud. **105** χαλκόκρας H: accent. Schm., coll. Arcad. 21, 15. 22, 18 | χαλκόκροτον H: Sylburg. HSt. (cit. Jungerm. Pollux 1706 p. 762 not. 91) **106** ἡρέα H: Mus. **107** χαλκολογεῖ H: K | νουμμία H, ut gll. α 7646. κ 3201. Su α 4126] νουμία K, ut gl. ο 21 **108** χαλκόλοφον· H = K (sed sine interpunct. insequ.)] h.e. χαλκόν τε ἰδὲ λόφον (e Hom. Schm.) | ἱππίς + nov. gl. χαίτην· H: Mus., cf. A[15] | ὑπανάστημα H = A[15]: A[20] **110** χαλκοπαρείη H: e Hom. Jens. Luc. 241 (corruptelam expl. Schm.: in χαλκοπαρ[η]είου scriba putavit litteram η correctionem esse -ου, non -εί-) | χαλκὰς H: accent. Schm.

D **112** χαλκοῦν πινάκιον· Ἀθηναῖοι εἶχον ἕκαστος πινάκιον πύξινον ἐπιγεγραμμένον τὸ ὄνομα [τοῦ] αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου πατρόθεν (Dem. 39, 10.12)

Hom. **113** χαλκοτύπους· χαλκοπλήκτους (Τ 25)

114 χαλκοῦς· τοῦ⟨το⟩ ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου ἔλεγον

Hom. **115** χαλκοχιτώνων· χαλκοθωράκων, ἢ ἰσχυροθωράκων (Α 371 . .)

D **116** χαλκώδοντας στόλους· χαλκοῦς ὀδόντας ἔχοντας. ὀδόντας δὲ ἔλεγον τὰ ἔμβολα, ἅ τινες ἐμβόλια (trag. ad. fr. 272 K.–S.)

117 χαλκώνητος· ἠγορασμένος

118 χαλκωτῆρα· κέραμός τις

D **119** Χάλυβοι· ἔθνος τῆς Σκυθίας, ὅπου σίδηρος γίνεται (Ap. Rh. 1, 1323 . .)

120 Χαλυβδική· τῆς Σκυθίας, ὅπου σιδήρου μέταλλα

D **121** Χαλυβώνιος· εἶδος οἴνου ἀπὸ τόπου τινὸς τῆς Συρίας

122–3 †χαλυνέοντα· λύραις χαλοπὴ†· κιθάρα· ἀπὸ γὰρ ὀστράκων χελώνης ἡ κιθάρα γίνεται

124 χαλῶσα· χάσκουσα

125 χαμα⟨ι⟩δύται· κοχλίαι

Hom. **126** *χαμᾶζε· χαμαί (Γ 29) g^{χευ19}Α^{11}Σ [χαμαδὲς. δια]

Hom. **127** χαμάδις· τὰ αὐτά (Γ 300 . .)

Hom. **128** χαμά[ι]δις· χαμαί. χέει[ν]· καταβάλλει[ν] (Ζ 147)

Ap. S. **129** χαμαιευνάδες· οἱ σύες ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος αὐτοῖς. πολλὰ γὰρ τῶν ἄλλων τετραπόδων ὀρθὰ κοιμᾶται καὶ ἑστῶτα. Ἀπίων (fr. 154 N.) δὲ ὅτι βόθρους ὀρύσσουσι. ἢ χαμαικοιτοῦντες (κ 243)

---

112 Plat. leg. 753 c; Arist. Ath. pol. 63, 4; Harp. 250, 1 [π 68 K.] (epit. = Ph 429, 27. Su π 1610) **119** Σ χ 13; Schol. Ap. Rh. 1, 1321–3b **120** de forma cum δ cf. Cratin. fr. 265 K.–A. St. Byz. 685, 23. Tzetz. ad Lycophr. 1109. de ferro cf. Arist. mir. 833^{b}22 **121** Posidon. FGrHist 87 F 68; Plut. de Alex. fort. 342 a; Strab. 15, 3, 22 p. 735, 19 C.; Athen. 1, 28 d; Poll. 6, 16; Su χ 61. de loco Ptol. geogr. 5, 15, 17 **126** Σ χ 15; Schol.; Ap. S. 166, 33 **127** Σ χ 14 **128** Schol. **129** Ap. S. 167, 6; cf. Σ χ 17; Schol.

---

112 χαλκοῦν· πινάκιον (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Mus. | [τοῦ] Heins. **114** χαλκοὺς H: accent. Mus. | ⟨το⟩ Mus. **116** χαλκοδόντας H: ordo et HSt. (a nomin. χαλκώδων; si tamen cum Mus. legamus χαλκόδοντας, erit a χαλκόδους: v. Hdn. epim. 208 Boiss. Wack. Kl. Schr. 2, 944. 957) **117** χαλκόνητος H: ordo et Mus. **118** χαλκοτῆρα H: ordo et Pears.693 | Schm. cft. gl. 70 **120** v.l.: gl. 84 **122–3** χ.· λ. (nov. gl.) χ. κ.· κτλ H: coniungit Pears. 693 | v.l. gl. 335 (Schm. post Mus.) **124** ad significat. cf. Xen. equ. 6, 8 **125** χαμαδύτοι H: Toll. (⟨ι⟩) et Schm. (-ται) **126** χαμάζε H: accent. Schm., coll. Arcad. 183, 14 | χαμαδὲς. δια (sic) H, χαμάδες [δια] Mus.: del. Cunningham (dittogr. gl. 127) **127** χαμαδὶς H: accent. Mus. **128** χαμαιδὶς H: Pears. 693. Alb. | χ. χέειν· χαμαὶ κ. Alb., sed Hsch. duo gll. continenter (ut in Schol.) excerpsit | [ν] bis Schm., ut Hom. **129** χαμαιευμάδες H: Mus. | σῦες H: accent. Mus. | ἀππίων H: Mus. | ὀρύσσει H: Schm. = Ap. S. | χαμαὶ κοιτῶνες H: Thes. 8, 1290 a (qui haec post αὐτοῖς transp.)

130 χαμῶνας· στέαρ, ἢ τὰ ἐκ στέατος τικτόμενα (Cyr. in Esai. 70, 1013C)
131 *χαμαίζηλα· ταπεινά A[10](vg[1 (18N.)]Br[8]), γήϊνα
132 χαμαίζηλοι· εὐτελεῖς
133 χαμαιλέων· ζῷον ᾠοτόκον καὶ πεζόν (Lev. 11, 30) LXX
134 *χαμαιπετεῖ· ταπεινῷ, ἢ χαμαὶ κειμένῳ (Eur. Or. 1491) vg[4 (21N.)]A[13]Br[12] Eur.
135 χαμαιπετῶς· ὥστε μὴ εἰς τοὔδαφος ῥῖψαι (Aesch. fr. 42 a R.) D
136 χαμαιρεπῶς· χαμαιζήλως, ἢ εἰς τὰ γήϊνα ῥέπων
137 *χαμαιτύπη· πόρνη ἄδοξος (Men. Sam. 133 Koerte = 348 Sandbach . .) vg[7 (24N.)]A[16]Br[17]Σ
138 *χαμαιτυπιῶν· τῶν πολυκοίνων συνουσιῶν (Basil. Caes. comm. in Esai. 3, 110 [30, 297A M.]) vg[5 (22N.)]A[14]Br[14], ἤτοι πορνείων (Phil. leg. spec. 1, 103)
139 χαμερπής· γεωργός, ὁ ἐν τῇ γῇ κοιμώμενος
140 *χαμεταιρίς· ἡ ⌊πόρνη vg[6 (23N.)]A[15]Br[16]Σ
141 χάμευνα· ταπεινά
142 χαμευνεῖ· χαμαικοιτεῖ
143 *χαμεύνη· στιβάς, καὶ ἡ ταπεινὴ κλινίς (Soph. fr. 175 R.) (v[2 (19N.)]). καὶ ⌊χαμεύνης· ὁ χαμαὶ κοιμώμενος (Greg. Naz. c. 2, 1, 12, 576 [37, 1208, 1 M.]) g[3]A[9] +Greg.Naz.
144 χαμεύνιον· κλινίδιον πενιχρόν (Hippon. fr. 62 W. = 64 Degani) D
145 χαμηλόν· χαμαίζηλον (Nic. ther. 944 . .) D
146 χαμόθεν· ἐκ τῶν χαμαί (Xen. Hell. 7, 2, 7) D
147 χαμόκοιτος· ὁ εἰς τὴν γῆν κοιμώμενος
148 χαμόν· καμπύλον D
149 χανά· κόσμησις
150 χαναβίς· ἄλης

---

130 gl. Ezech. **131** cf. Σ χ 19; Erot. χ 10 **133** Arist. p. an. 692[a]21 **135** = Cyr. (Z[11]) (+ Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ) **136** cf. Su χ 72 (Δ) **137** Σ χ 22; Moer. 213, 26 [χ 33 H.] **140** Σ χ 21; E. Gud. 562, 26 **143** 1) cf. Σ′ χ 16. 2) cf. E. Gud. 562, 15; Su χ 75 **144** cf. Schol. Plat. conv. (90) 220 d; Poll. 10, 35

---

130 v.l. gll. 2. 243; cf. etiam gl. 13 | γινόμενα gl. Ezech. **131** χαμαίβηλα H: Scal. G. Sop. Pears. 693 **135** [μὴ] Schm., sed def. Naoumides ad Cyr. (Z) | ῥίψαι H: accent. Schm. **136** contin. H: nov. gl. Mus. | γήϊα Ald. perperam **138** confunduntur χαμαιτυπιῶν· τ. π. σ. et χαμαιτυπείων· π. (Schm.) | πορνειῶν H: accent. Schm. **139** χαμερπής] verbum metaphorice usurpari solet **140** χαμαιταιρίς H = Σ, χαμαιτερις K: ordo et Mus.; v. l. esse gl. 137 censet Wil.* **141** χαμευνὰ H: accent. Thes. 8, 1298d **143** ταπεινὶς H: Mus. **146** χαμόθεν] spatium et χαμῶθεν H (pro spatio et αμῶθεν; rubr. in spatio: posuit, ut alibi): Mus. **147** χαμώκοιτος H: ordo et Pears. 693. Alb. **148** v. ad gl. 1 **149** i. q. Χαναα vel Χαννα (urbs, Ezech. 27, 23 [cf. gl. 218]) inter alia haud verisimilia ci. Biel.; ‘non liquet’ recte Schm. **150** Χανανίς· σάλος (Num. 21, 1 . .) Wesseling Prob. 291 coll. gl. 152, cuius ft. est v.l. (Schm.)

151 χάναι· ἀνοῖξαι στόμα (Ioh. Chrys. hom. in Ioh. 58 [59, 321 M.])
On.sacr. **152** Χαναάμ· σάλος
153 χανακές· ἐπιεικές
154 χανάκτιον· τὸ μωρόν. Δωριεῖς
155 χαμᾶσθαι· χασμᾶσθαι
Hom.? **156** *χανδάνειν· χωρεῖν, δέχεσθαι (A^{4})
Ap. S.+Hom. **157** *χανδόν· πολύ[ν], καὶ ὅσον δυνατόν, καὶ ⌊ἀθρόως vg^{1} $^{(25N.)}$$A^{3}$Σ, ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι πλατύ (φ 294)
158 *χανδὸν πιεῖν· κεχηνότως καὶ ἀθρόως πιεῖν vg^{2} $^{(26N.)}$$A^{6}$ ὅλῳ στόματι
159 χανεῖ· φυλάσσει. ἀνοίγει. ἀπαγγελεῖ
160 χανητός· τὸ ἐπὶ τὴν ἅμαξαν ἐπιτιθέμενον πλέγμα
Hom. **161** *χάνοι· χάσμα ποιήσει (Z 282 . .) g^{χευ23}
Hom. **162** χάνοι εὐρεῖα χθών· εὐρὺ χάσμα ποιήσειεν ἡ γῆ (Δ 182 . .)
163 χάνοιμι· εἴποιμι
D **164** χάνος· στόμα (com. ad. fr. 760 K.–A.)
Hom. **165** *χανών· ἀνοίγων στόμα (Π 350 . .) A^{5}
166 χανύειν· βοᾶν
167 χανύσσει· βοᾷ, καλεῖ
D **168** χάος· χώρησις. καὶ τὸ κενὸν ἀπὸ τοῦ κεχύσθαι (Hes. th. 116). ἢ σκότος (Ap. Rh. 4, 1697)
D **169** χαρά· ἡδονή, ἀγαλλίασις, εὐφροσύνη
170 *χαράβδη· λύμη σίτου vg^{3} $^{(29N.)}$

---

152 Χαναάμ et Χαναάν i. q. et filius Cham f. Noe et terra; interpr. σάλος praebent Phil. sobr. 45. Basil. Caes. comm. in Esai. 13, 268. Hieron. on. sacr. PL 23, 821; cf. Lagarde Onom. sacr.^{2} 4, 14 (p. 30) **157** Σ χ 24; Ap. S. 167, 13; Schol.; Schol. Nic. ther. 341–2 **158** Moer. 213, 1 [χ 11 H.]; Su χ 80; cf. Ap. S. 167, 13 **164** Poll. 2, 97 **168** Plut. Isid. 374 c; Simpl. in Arist. phys. 9, 527, 19; Scholl. Hes. (c). Ar. Nub. 424 **169** Alex. Aphr. in Arist. top. 181, 1 (Su χ 85); Poll. 3, 97; E. Gud. 562, 50

---

151 χᾶναι ex ἔχανε a recentioribus fictum esse vel inde corruptum videtur Thes. 8, 1219 c; vel l. (contra ordinem) χάνε (Ezech. 2, 8)· ἄνοιξον στόμα **152** v. l.: gl. 150? **154** H χαυάκτιον praebere perperam censent Ald. et Latte **155** χανᾶσθαι ordo et Pears. 694. C. L. Struve Opusc. sel. 2, 191; sed Schm. cft. gll. 396. ε 346 **156** χανδανε· χωρει, δεχεται . . A (cf. Ψ 742) | Alb. cft. gll. β 1007. ε 7581. κ 2404 **157** [ν] G., cf. testt. | κεχανέναι H: Mus. **158** χανδόν· πιεῖν (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Ald. **159** χαίνει (Iulian. AP 9, 797, 1)· ἀνοίγει, ἀπαγγέλλει Thes. 8, 1219 d; vel χανεῖ· ἀνοίξεις, ἀπαγγελεῖς vel χανεῖν (Soph. Ai. 1227. Ar. Vesp. 342)· ἀνοίγειν, ἀπαγγέλλειν Schm. | φλυάσσει (hoc iam Triller Emend. 42) vel φλυάσει (futur. a φλυάζω, cf. gl. φ 651) Lob. El. 1, 336 not. 12; λαφύσσει Ruhnk.; 'corruptum aut aliunde illatum' Thes. | ἀπαγγελᾶ H: Mus.; ἀπαγγέλλει Thes. **161** ποιήσοι H: g; ποιῆσαι Thes. 8, 1220a **162** χάνοι· ε. χ.· H: interpunct. Mus. | εὐρ- bis H: spir. len. Alb. **163** χαίοιμι H: Mus. | Alb. cft. gl. η 1001 (cod.) **164** χάνης H: Schm., cf. Poll. **165** contin. H, χανών del. Mus.: nov. gl. Schm., cf. A **167** βία H: Pears. 694. Toll. | Schm. cft. gll. 404. 765 (ft. v. l.). κ 2523 (cf. tamen Latte); Bühler Gnom. 42 (1970) 349 cft. gl. ε 7582 **168** cf. RE 3, 2112–13. West ad Hes. **170** χάρυβδις ci. Schm., cf. Ar. Equ. 248

171 χαράδρα· χείμαρρος ποταμός. κατάγει δὲ οὗτος παντοῖα ἐν τῷ ῥεύματι, καὶ κατασύρει (Ar. Pac. 757) D
172 χαράδραι· αἱ χαράξεις τοῦ ἐδάφους. καὶ οἱ κοῖλοι τόποι ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων (Π 390) Ap. S.
173 *χαραδριός· εἶδος ὀρνέου (Lev. 11, 19 ..) g^{χευ31}[A^{31}] LXX
174 *χάρακες· τάφροι. καὶ ⌊ἀκανθώδη φυτά A^{19}. καὶ οἱ κάλαμοι (Ar. Ach. 984) vg$^{2\ (28N.)}$Br^{154}(A^{19})
175 χαρακίαι· οἱ ἐν τοῖς χάραξι διατρίβοντες (Timo SH fr. 786, 2) D
176 *χαράκια· ὑποστηρίγματα A^{32}(v$^{8\ (33N.)}$)
177 χαρακίζειν· σπαίρειν. μετεωρίζειν. διαιρεῖν
178 *χαρακτηρίζει· σημαίνει τοὺς χαρακτῆρας (vg$^{1\ (27N.)}$A^{17}Br^{18})
179 χαρακτηριστικόν· σημεῖον δηλοῦν τοῦς χαρακτῆρας
180 χαρακτήρ· ὁμοίωσις (Ep. Hebr. 1, 3) N.T.
181 χαρακίας· τιθύμαλλος D
182 χαραμός· ἡ τῆς γῆς διάστασις, οἷον χηραμός
183 *χάρακα· χαράκωμα vg$^{8\ (33N.)}$A^{26}Br^{29}, περίφραγμα (Dem. 18, 87) vg$^{8\ (33N.)}$Br^{29}
184 *χάραξι· φραγμός, ὀξέσι ξύλοις, οἱ δὲ καλάμοις, οἱ δὲ σταυρός (A^{24})
185 χάραξ τὴν ἄμπελον· παροιμία, ὅταν ὑπὸ τοῦ σῳζομένου τὸ σῷζον ἀπατηθῇ (Ar. Vesp. 1291) Prov.
186 χαράξαι· κόψαι, κοιλᾶναι, τυπῶσαι (Greg. Naz. c. 1, 1, 7, 40 [37, 441, 13 M.]) Greg.Naz.
187 χαρή· χαρά
188 *χαρείη· τερφθείη (Z 481) vg$^{15\ (39N.)}$A^{29}Br^{31} Hom.
189 *χαρία· βουνός vg$^{13\ (37N.)}$A^{23}
190 Χαρίδαι· γένος ἐξ οὗ ὁ ἱερεὺς τοῦ Κραναοῦ D

---

171 Schol. Ar. (b) **172** Ap. S. 167, 1; Schol. Δ 454 **173** = gl. Oct. χ 6; Su χ 90 **174** cf. Σ χ 30; Schol. Ar. (a) **180** = gl. apost. 239 **181** Galen. 13, 569, 6; Diosc. mat. med. 4, 164, 1 **183** = Σ χ 28; Harp. 304, 8 [χ 1 K.] **184** Σ χ 30 **185** Zenob. 6, 40; Prov. Bodl. 942; Schol. Ar. (a) (Su χ 97) **189** Epiphan. mens. et pond. 21, l. 607

---

173 χαράδριος H: accent. Mus. (cf. Arcad. 42, 2) **174** τάφροι] σταυροί Alb., coll. gl. 184; ‘sine caussa’ Schm., nihilominus χ. sunt valla, non fossae **175** χαράκεαι H: ordo et G. (accent. iam Mus.); h. e. χαρακῖται, ut Timo **177** σπαίρειν] ἐπαίρειν Triller Emend. 42 (Mein. ap. Schm.); σταυροῦν Cor. 147 coll. gll. 184. σ 1066. 1664 **178** τὰς H: Mus., cf. A | K habet explicationes παρα το τους αυτους αποδουναι χαρακτηρας A, δια των αυτων χαρακτηρων vgBr **179** contin. H: nov.gl. Pears. 694. Toll. | δηλῶν H: Mus. **181** χαράκης H (χαράκτης ordinem postulare notat Voss.): Voss. Kust. **182** οἷον χιραμός H: G.; οἱ δὲ χηραμός malit Schm. | v. l.: gl. 349? **184** χαραξὶ H: accent. Mus. | u. s. H: duae gll. contaminatae esse videntur, χάραξ· φραγμὸς ὀξέσι ξύλοις ἢ καλάμοις ἐχόμενος (A) et χάραξιν· ὀξέσι ξύλοις ἢ καλάμοις (Σ), quibus verba οἱ δὲ σταυρός addita sunt **185** χάραξ· τὴν ἄμπελον. H: interpunct. Pears. 694 | ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον testt. | Alb. cft. gl. η 1000 **186** κοιλάναι H: accent. Schm. **190** ἱερεὺς] ἱ᾽.ς H ut vid. (leg. Cunningham): Mus. | cf. Toepffer Att. Gen. 307–8; de Cranao rege et heroe v. RE 11(2), 1569–70

Hom. **191** χαρί[ει]εν· καλόν, ἀγαθόν, ἀστεῖον, ὡραῖον (Π 798 ..)

Hom. **192** *χαρίεντα· καλά, ⌊κεχαριτωμένα (Ε 905 ..) g[χευ29]

193 χαρίζεσθαι· τὸ δρᾶν τὰ κεχαρισμένα

194 χαρισία· φίλτρα

195 χάριξον· ἐπισκεύασον

Hom. **196** χάρις· δωρεά (Ε 211 ..). χαρά (ζ 29 v.l.). καὶ θῦμα ἐκ τριῶν ποπάνων συγκείμενον. τινὲς δὲ πλακούντων εἴδη, καὶ ἀρτοχάριτας καλεῖσθαι. καὶ ἀμοιβὴ κατὰ εὐεργεσίαν (δ 695 ..)

N.T. **197** χάρισμα· δῶρον (Ep. Rom. 1, 11 ..)

198 *χαριστήρια· χαρίεντα δῶρα (Xen. Cyr. 4, 1, 2 ..) A[34]

Att./D **199** χαρίσιον· εἶδος πλακούντων (Ar. fr. 211, 2 K.–A.). οἱ δὲ ἄρτον ἀπὸ τῶν λειμμάτων (Eubul. fr. 1, 3 K.–A.)

D **200** χαρίσασθαι· παρασχεῖν. λέγονται γὰρ χώρας γυναῖκες χαρίζεσθαι πρὸς συνουσίαν αὐτοῖς ἐκδιδοῦσαι (Ar. Equ. 517)

Hom. **201** *χάρμα· ἡδονή, ⌊χαρά (Γ 51 ..) g[χευ25]Σ(Br[160])

202 *χάρματος· χαρᾶς (h. Cer. 371 ..) A[30]

Hom. **203** χάρμη· ἡ μετὰ χαρᾶς μάχη (Ν 104)

Hom. **204** *χάρμης· μάχης (Δ 222 ..) (g[χευ27]A[21]Br[158]Σ)

205 χαρά· ὀργή, ἢ ὀργίλος

LXX **206** *χαρμονή· χαρά. συλλογή (Soph. Ai. 559. Eur. Ion. 583. Iob 40, 20 ..) (A[33])

D **207** χαρμόσυνα· ἑορταὶ Ἀθήνησιν. καὶ χαρμόσυνα

208 χαρμοσύνη· ὀνομασία

209 χαρμόφρων· ὁ Ἑρμῆς (h. Merc. 127)

210 χαρόνη· χαρῖνος ἄμπελος

---

192 Schol. **194** Arist. mir. 846[b]7; Cleanth. fr. 596 **196** Callistr. ap. Schol. HP ad ζ 29 **199** 1) Paus. α 116 (Su α 2082); Poll. 6, 73; Su χ 121. 2) Athen. 14, 646b **201** Σ χ 34; cf. Schol.; lex. Greg. carm. (ord. alph.) χ 10 **203** Σ χ 35; Ap. S. 167, 10; cf. Schol. Δ 222 **204** cf. Schol. **206** gl. Iob **207** Plut. Isid. 362d

---

191 [ει] Mus. **194** χαρίεια H: Schm. post. Voss.; cum testt. herbam in monte Taygeto crescere dicant, ft. l. χαριΐα (Thumb 1, 84–5) **196** θύμα H: accent. Mus. | καὶ – καλεῖσθαι ad gl. 199 referenda ci. Schm. **199** λειμμάτων] πεμμάτων Bentl. ad Callim. fr. 193 (= 383, 1 Pf.), cf. Athen. 15, 668c **200** παράσχειν H: accent. Mus. | χώρας (i. q. λειμῶνας, pudenda Latte, cf. LSJ s. v. I 2 fin.)] χάριν Schow; χαρὰς ci. Schm., καὶ ὥρας Wil.* | πρὸ H, expl. Ald. (ὑπὸ Schr.) | αὐτοῖς (i. q. comicis Schm.)] ἑαυτὰς Mus. **203** Alb. cft. gl. ι 808 **205** v. l. gl. 218 **206** accus. K (ut Soph. et Iob) | συλλογή ad χεράς (gl. 352) refert Schm.; sed ft. Iob male intellexit **207** καὶ χαρμόσυνα] 'corruptum, nisi aliquid excidit' Schm.; e. g. καὶ χαρμοσύνη ⟨ὀνομασθεῖσαι⟩ e gl. 208; vel dittogr.; coniunctio ἑορτῶν καὶ χαρμοσυνῶν (Iudith 8, 6) vix huc pertinet **209** χαρμοφέρων codd. Hom., hinc corr. HSt. **210** οἴ⟩ναρον· ἡ pampinus, ἄμπελος ingeniose Baun. 1914–16 p. 181 not. 91 (ΧΑΡΙΝΟΣ < ΠΑΡΙΝΟΣ). aliter Alb. citat 'Cyrill. Voces Hebr. MS Voss. Χαρμή, ἀμπελών μου, inter filios Ruben' (cf. Hieron. on. sacr. PL 23, 1223 Χάρμιν, ἄμπελόν μου)

211 *χαροπός· περιχαρής A[18]Br[26]. γλαυκός. ξανθός. ⌞φοβερός (λ 611) A[18] Hom.
212 *χαρτός· χαρᾶς ἄξιος (g[χευ28]Σ). ἢ βακτηρία
213 χάρυβδις· χάσμα θαλάσσης (μ 104 . .). ἢ καταιγίς Hom.
214 *χάρυβδις ὠμόβροτος· ἡ ἀναπινομένη θάλασσα (Eur. Tr. 436) A[20](vg[11 (35N.)]Σ)[Br[27]] Eur.
215 χάρων· ὁ λέων, ἀπὸ τῆς χαροπότητος (Lycophr. 455 . .) Att.
216 χαροπόν· ξανθόν. γλαυκόν. φοβερόν. περιχαρῆ[ν]
217 Χαρών⟨ε⟩ιον· θύρα μία τοῦ νομοφυλακίου, δι᾽ ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἐξήγοντο Prov.
218 χαρρά· ὀργίλον, ἢ ὀργή (Gen. 12, 4. Ezech. 27, 23) On.sacr.
219 χάσις· διάκρισις, χώρισις
220 χάσιος· ἀγαθός, χρηστός
221 *χάσκοντες· ἀνοίγοντες (1. Esdr. 4, 19) [A[6]Br[49]] LXX
222 χασκωρεῖν· περιβλέπειν
223 *χάσμα· στόμα v[1 (41N.)] ἢ ⌞σχίσμα vg[1 (41N.)]A[2]Br[33] γῆς (Plat. rep. 359 d) A[2] ⟨ἢ θαλάσσης⟩ (Hdt. 4, 85, 4)
224 *χάσμα θηρός· ὄψις θηρός⌟, [ἢ θαλάσσης] ⌞πρόσωπον (Eur. Rhes. 209) (A[3])
225 *χασμᾶται· ἀνοίγεται [A[5]]
226 *χασσάμενος· ἀναχωρήσας (Δ 535 . .) A[4] Hom.
227 *χάσσασθαι· ἀναχωρῆσαι g[χευ34], χωρῆσαι (M 172) Hom.
228 χάσ⟨σε⟩τα⟨ι⟩· χωρήσει, ἀναχωρήσει
229 Χαστιᾶ· τὸν ἀπὸ δήμου. Χαστιεῖς γὰρ δῆμος D
230 Χαστιεῖς· ὄνομα δήμου D
231 ⟩χαστηρίᾳ· τῇ ἀνειργούσῃ

---

211 Σ χ 38; Scholl. Ap. Rh. 1, 1280–1 a. Soph. Phil. 1146 **212** Σ χ 36 **214** Σ χ 37; E. Gud. 563, 15 **215** Ael. Dion. χ 7 (EM 807, 30); Schol. Lycophr. **217** Zenob. 6, 41 (Su χ 140); Prov. Bodl. 943; Poll. 8, 102; Schol. ad Plat. Phaed. (6) 59e **218** Hieron. on. sacr. PL 23, 821. 869; anon. (Procop. Gaz.?) caten. in Gen. 12, 4 (Nikephoros Theotokos Σειρά, 1772, 184) **226** = Schol.; Su χ 145 **227** cf. Schol.; Ap. S. 166, 5

---

211 περίχαρις ut vid. H (leg. Cunningham): Mus. | cf. Gow ad Theocr. **212** χάρτος H: accent. Mus. | accus. (Soph. Tr. 228) g, neut. plur. (Soph. El. 1457. Eur. Phoen. 618) Σ **214** χάρυβδις· ὠμόβροτος, H: interpunct. Schm. tacite | ὠμωβρωτ A; cf. Eur. cod. P ὠμοβροστ, unde Scal. corr. ὠμοβρώς τ᾽ | ἢ H = K: Mus **215** Macedonice teste Schol. Lycophr.; Degani Mac. Gl. no. 146 **216** περιφερῆν H (ν del. Mus.): G., cf. gl. 211 **217** ⟨ε⟩ Heins., cf. Theogn. can. 781 (p. 129, 30 C.) **218** interpr. falsa verbi Χαρραν, cf. Hebr. חָרָן; v. Tischler Festschr. E. Risch 1986, 524–8 | ὀργῖλον H: accent. Mus. | v.l.: gl. 205 **219** χώρησις H: HSt. Thes. 4, 319c **220** Pears. 694 cft. gl. 15 **223** σχίμα H: K | ⟨ ⟩ e gl. 224 transp. Spanheim Callim. p. 101 **224** [ ] v. ad gl. 223 **228** χαστᾶ H: Mein. 1857 p. 629. G. Dind. 8, 1362b **229–30** hic demus in inscriptionibus nondum repertus est **231** χαστήρια H: accent. et ᾳ Mus.; h. e. σ⟩χαστηρίᾳ (Salm.), cf. gl. σ 2957 | ad fin. ft. ⟨μηχανῇ⟩ vel sim.

Greg.Naz. **232** *χατέ⟨ων⟩· χρείαν ἔχων (Greg. Naz. c. 1, 1, 21, 16 [37, 492, 6 M.]) (g^{χευ37})

D **233** χατέοντα· δεόμενον, χρήζοντα (Nic. al. 585)

Hom. **234** *χατέοντί περ· καίπερ χρήζοντι (Ο 399) A^{1}

235 χατεύει· χατίζει. ἐπιθυμεῖ

236 χατεύουσα· χρήζουσα, δεομένη

237 χᾶτις· ἐπιθυμία. χρῆσις

Ap. S.+Att. **238** *χαυλιόδοντα· τὸν ἐπικεχαλασμένους ἔχοντα τοὺς ὀδόντας (g^{2}A^{11}Br^{34}Σ) ἔξω τῶν ἄλλων ὀδόντων καὶ τοῦ στόματος. οἱ δὲ ἀμφόδοντας (Hes. scut. 387)

239 χαυλίξυν· ἀλαζόνα

240 χαυνάκων· χαυνοποιῶν, οἱ δὲ χαυνολόγων

241 χαυνιάζει· πλανᾷ

242 χαυνῶσαι· τὸ φυσῆσαι

LXX **243** *χαυῶνες· ἄρτοι ἐλαίῳ ἀναφυραθέντες (Ierem. 7, 18 . .) A^{12}(vg^{1}Σ)

D **244** χεδροπά· ὄσπριόν τι. οἱ δὲ πανσπερμίαν (Nic. ther. 753. Thugen. fr. dub. 7 K.–A.)

245 χέδροψ· πᾶν ὄσπριον. σπέρμα

246 χεῖ· ἐπὶ τῶν χ[ε]ιλ⟨ι⟩ῶν δραχμῶν τοῦτο ἐχάραττον

Hom. **247** *χειά· ἡ κατάδυσις τῶν ὄφεων (vg$^{χιο4\,(89N.)}$) καὶ δρακόντων (Χ 93 . .)

248 *χειαί· ὁμοίως (Cyr. in xii proph. 1, 656, 4) vg$^{6\,(48N.)}$A^{20}Br^{39}

249 *χειδροπῶν· ὀσπρίων vg$^{14\,(56N.)}$A^{19}

---

232 = lex. Greg. carm. (ord. alph.) χ 13 **233** Schol. Nic. (c) **234** Schol. **236** Schol. β 249 = Schol. Opp. cyn. 3, 174; cf. Ap. S. 166, 27 **238** Σ χ 39; Paus. χ 9; Ap. S. 167, 3; Ioh. Pedias. ad Hes. scut. 386 (PMG 4, 531 Gaisf.) **243** Σ χ 40 **244** Ar. Byz. p. 228 N. = fr. 345 S.; Poll. 6, 60; Schol. Nic. (b); Σ″ (Ph^{z} ap. K.–A. Su χ 181. E. Gen.) **245** Σ″ (ut gl. 244); E. Gud. 563, 28 **246** E. Gud. 321, 17; EM 512, 44; An. Ox. 2, 325, 15 **247** Σ χ 42; Schol.; Schol. σ 17; Ap. S. 167, 14; Athen. 11, 477 d; Ioh. Philop. de voc. rec. A χ 4 **248** Poll. 5, 14

---

232 ⟨ων⟩ Mus. **235** χατεύει H, ordo] ft. corrupt. e χατέει (Opp. cyn. 3, 48) (Thes. 8, 1364 a) **236** χατεύουσα H, ordo] ft. corrupt. e χατέουσα (β 249 . .) (Thes. 8, 1364 a) **237** χατὶς H: accent. G. Dind. 8, 1364 b. 1488 c; cf. exc. de accent. 5, 35 (Mnem. 59, 1932, 159) **238** nomin. K Σ; Hsch. casum ad alterum fontem (comm. in Hes.) adaptavit, ut iam Ap. S. ex parte | ἀμφοδόντας H: accent. Mus. **239** χαυλιξ· ὗν ⟨χαυλιόδοντα. (nov. gl.) χαύνακα·⟩ ἀλαζόνα ci. Schm. **241** πλαδᾷ Cor. ad Heliod. Aeth. 9, 4, sed Schm. cft. Schol. Eur. Andr. 931 ἐχαύνωσαν· ἠπάτησαν **243** χαυῶνες H (χαυνῶνες errore typoth. Ald.)] Hebr. כּוּבים | v.ll.: gll. 2. 13. 130 **245** χέδρωψ H: Mart. 1724; cf. Nauck Ar. Byz. 228 **246** χεὶ H: accent. Mus. (qui gravem del., tum circumflex. add. [leg. Cunningham]) | χειλῶν H: Pears. 695; κιβδήλων Palm. Petit. Leg. Att. 415, cf. testt. | ἔδραττον H: Palm. Petit. **247** ὀφέων H: accent. Mus. | δρακοντῶν H: accent. Mus. **249** χειδροπῶν H = A] χεδροπων (contra ordinem) vg (Arist. gen. an. 752^{a}21. Schol. Nic. ther. 753 b), cf. gl. 244 | ὄσπρεων H = A: vg | Schm. etiam ci. vel χεῖδρον (h. e. χίδρον: Alcm. PMGF fr. 96, 2. Schol. Ar. Pac. 595 a [Su χ 300])· ὄσπριον vel χειδροπωλῶν (χιδρ- Poll. 7, 199)· ὀσπριοπωλῶν; si recte, fontem corrigit

250 χειλεύει στρατόν· σιτοδοτεῖ στρατόν, τρέφει

251 χείλεϊ ἄκρῳ· ⟨...⟩ (Nonn. Dion. 2, 453) D

252 χειλαί· αἱ συμπτώσεις τῶν βλεφάρων

253 χειλιαστύες· αἱ φυλαί

254 *χειλός· τροφή vg$^{χιλ1\ (83N.)}$A^{χιλ3}Br^{59}, βρῶσις. χόρτος, καὶ πᾶν ἄλλο χόρτασμα

255 χειλοῦται· μεγαλύνεται, αὔξεται

256 χειλοῦσθαι· παχύνεσθαι. σιτίζεσθαι

257 χειλῶνες· τῶν ἀλεκτρυόνων τινές

258 χεῖμα[ν]· χειμῶνα (λ 190 . .) Hom.

259 χειμάδα· ἱμάτιον χειμερινόν

260 *χειμάδιον· εἰς τὸ χειμάζειν (Dem. 4, 32) g^{10}A^{26}

261 χειμάμυνα· ἣν Ὅμηρος (ξ 529) ἀλεξάνεμον λέγει (Soph. fr. 1112 R.) Att.

262 χείμαρροι· (a) οἱ ἐν τῷ χειμῶνι γενόμενοι ἔριφοι. καὶ (b) οἱ ⌊ποταμοί, καὶ ῥύακες (Δ 452) v$^{χερ4\ (61N.)}$g^{χευ7}Br^{60}[A^{χιμ5}] Hom.

263 χειμάς· χειμών

264 χειμασία· ζάλη. ταραχή

265 χείμαστρον· χειμερινὸν ἱμάτιον (Ar. fr. 917 K.–A.) D

266 *†χείμεθλον†· τὸ ἐν χειμῶνι γινόμενον ἕλκος vg$^{11\ (53N.)}$A^{27}Σ

267 *χειμερ⟨ί⟩ας· χειμερινάς (Ap. Rh. 3, 1360) (g^{χευ6}Br^{169})

268 χειμεριοῦντας· διαχειμάσοντας (Ios. b. Iud. 1, 297)

269 χειμεῶ· ῥιγῶ †χειωσάμενος†

270 χειμήβοτος· χειμερινὴ ὥρα (SH fr. ad. 994 fr. 1, 2)

271 χειμών· ἡ ὥρα (Ρ 549 . .). καὶ κίνδυνος. ταραχή (Aesch. Suppl. 167 . .). ζάλη (δ 566 . .). διωγμός Hom.

---

254 Σ χ 81; Orion. 163, 20; EM 811, 47; Ioh. Philop. de voc. rec. A χ 5; Ael. Dion. χ 8; Poll. 10, 166 **258** cf. Schol.; Su χ 226 (Δ) **260** lex. rhet. (V^{1}) 316, 16 Bk.; Σ″ (Su χ 228. E. Gen.) **261** Σ^{b} χ 66; Ael. Dion. χ 9; Poll. 7, 61 **262** cf. Schol. **265** Poll. 7, 61. 10, 123 **266** Σ χ 43 **269** Galen. lex. 154, 12 (ad Hippocr. loc. hom. 29 [6, 322, 18 L.])

---

250 h. e. χιλεύει (Mus.) | cf. gl. 466 et Hansen ad gl. π 1952 **251** χειλιάκρω H: Cunningham post Schm. (-ει; ad M 51–2) **252** contin. H: nov. gl. Schm. | i. q. χηλαί ap. Ruf. onom. 20 **253** χειλιάστυες H: accent. HSt. (qui etiam -οστ- ut Xen. Cyr. 2, 4, 3. Poll. 1, 127; sed cf. Vischer Rh. Mus. 22, 1867, 326 et Schwyzer 708 a. 717, 30 [suppl. in 251 A, 6]) **254** h. e. χιλός (K; χει- etiam Ioh. Philop. Ael. Dion.), cf. gl. 464 **255** h. e. χιλοῦται (Pears. 695) **256** v. l. gl. 467 (cft. Alb.) | σιτίζεσθαι H (errat Schow)] om. Schr. (non Ald., ut dicit Schow) **258** χειμὰν H: ordo et Pears. 695. Voss. | cf. gl. 263 **260** χειμαδίον H: accent. Mus. | 'intellege τόπος' Schm., cf. testt. **261** cf. Radt ad Aesch. et Soph. **262** χείμαρροι H, ad accent. v. West ad Il. | (a) v. l. gl. 476 (cft. Meibom; ἐν τῷ χ. γεν. post ποταμοί trsp. ci. Valck. Misc. obs. 176) | (b) et Schol. pro substantivo explicant, quanquam Hom. pro adiectivo usurpat **264** cf. gl. 271 **266** v. l. gl. 477 (cft. Hansen) | γενόμενον H: K Σ **267** χειμερὰς H: Jens. Luc. 242 **269** χειμίω Schm., coll. gl. ε 7598 | cf. gl. 272 | χειωσάμενος del. Mus.; χειμαζόμενος vel (nov. gl.) χειρωσάμενος· ⟨ ⟩ Schm. **270** χειμερινὴ⟨ν νομὴν ἔχουσα χ⟩ώρα ci. Lloyd-Jones–Parsons, coll. Eust. Il. 222, 20 [1, 338, 11 V.] **271** cf. gl. 264

272 χειμῶντα· ῥιγῶντα

D+LXX **273** χείρ· ἡ δράξ (Phoen. fr. 2, 1 Pow.). καὶ τὸ μέλος. καὶ μέρος (2. Regn. 19, 44)

274 χειράδες· αἱ μετὰ λίθων καὶ ὅπλων βολαί

275 χειραδίαι· τῶν χειμάρρων αἱ λιθώδεις ἀθροίσεις

276 χειράδας· τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδας. ἔνιοι δὲ φωΐδας

Hom. **277** *χεῖρε· τὰς χεῖρας, δυϊκῶς (Δ 523 . .) v$^{51N.}$[A^{24}]

278 χειραγωγῶ· τῇ χειρὶ ἄγω (Luc. Ocyp. [74] 173)

279 χείριον· ὑποχείριον, τιθασόν

LXX **280** *χειρίζειν· διοικεῖν (Esth. 8, 12 e) A^{33}

281 χείριον· ὑποχείριον, χειροήθη

282 χεμβρῶν· ζυγή. ἡ ἑταιρεία

283 χείριος· χρήσιμος. ὑποχείριος

284 *χειρίων· ἐλάττων, χείρων (Orig. in Psalm. 118, 78) g$^{\text{χηρ2}}$[A$^{\text{χερ15}}$]

285 *χείριστα· δεινά vg$^{12\ (54N.)}$A^{32}Br^{45}, κάκιστα vg$^{12\ (54N.)}$Σ

286 *χειροβοσκόν· τὸν διὰ χειρῶν ζῶντα (Soph. fr. 164 a R.) Z^{4}

Prov. **287** χειροβρῶτι δεσμῷ· τοῖς πυκτικοῖς ἱμᾶσι, διὰ τὸ τὰς σάρκας διακόπτειν καὶ ἀναλίσκειν (Stesich. PMGF fr. 180)

288 χειροβλήματα· δράγματα· οἱ δὲ χειρόβλητα

D **289** χειρογάστορες· οἱ διὰ τῶν χειρῶν ζῶντες (Hecat. Miles. FGrHist 1 F 367. Nicoph. com. tit. PCG 7, 65)

D **290** Χειρογονία· ἡ Περσεφόνη

LXX N.T. **291** *χειρόγραφον· συμβόλαιον. γραμματεῖον (Tob. 5, 3. Ep. Col. 2, 14) vg$^{8\ (50N.)}$A^{22}Br^{41}

D **292** χειρόδοτον· ἀχρημάτιστον δάνειον

293 χειροέρκτης· χειρουργός

D **294** χειροήθεις· πρᾶοι, ἥμεροι (Dem. 3, 31)

295 *χειρόηθες· πρᾶον, ἥμερον vg$^{1\ (44N.)}$A^{17}Br^{37}Σ

296 χειροθετεῖ· χεῖρας ἐπιτίθησι

---

276 Diogen. Laert. 1, 81 **277** cf. Schol. **279, 281, 283** anon. lexic. ap. Eust. Od. 1788, 29 [2, 107, 31 St.] **285** Σ χ 44 **286** E. Gud. 564, 25; Poll. 7, 7 **287** Zenob. 6, 44; Prov. Bodl. 944; cf. Su χ 249 **289** Poll. 1, 50. 7, 7; Schol. Aristid. 3, 408, 25 Dind. (sim. Eust. Il. 286, 21 [1, 440, 26 V.]) **292** cf. Poll. 2, 152 **294** Poll. 2, 151 **295** Σ χ 46

---

272 χειμιῶντα Lob. Rhem. 157, cf. 205 | ῥιγοῦντα Mus., sine causa | cf. gl. 269 **273** μέρος] ft. correctio pro μέλος addita ad fin. **274** χηράδες H ut vid. (leg. Hansen): Mus. **275** ft. v.l. gl. 350 | χρεραδίαι H ut vid. (leg. Cunningham): Mus. **276** χιράλας H ut vid. (leg. Hansen): Mus.; orthogr. χιρ- contra etymologiam prob. Choerob. 276, 33 (E. Gud. 566, 55. EM 812, 3. Eust. Il. 194, 40 [1, 298, 21 V.]) **279** χειρίον H: accent. Schm. **284** χερείων Mein. 1858 p. 514. G. Dind. 8, 1429 c | cf. gl. 354 **286** χειροβοσκῶν H: K **287** ἱμάσι H: accent. Mus. **288** Schm. censet verbum χειρόβλητα correctionem lemmatis esse **289** cf. Knaack Herm. 37, 1902, 292–7. Wil. GdH. 1, 277 | Alb. cft. gl. ε 335 **290** ῍Α⟩χειρογένεια Schm. Philol. 13, 1858, 220, coll. gl. α 8859 **291** γραμμάτιον H = vg: ABr

297 *χειρόκμητα· χειροποίητα vg$^{2\ (45N.)}$, ἤγουν ⌊ὑπὸ χειρῶν γεγενημένα (Cyr. in xii proph. 1, 201, 26 . .) vg$^{2\ (45N.)}$Br^{36}(A^{15})

298 χειρομάντεις· οἱ ἀπὸ χειρῶν μαντευόμενοι D

299 *χειρόμακτρον⌋ ἢ χειρόμαστρον · ⌊μανδήλιον (Sapph. fr. 101, 2 V. Hecat. Miles. FGrHist 1 F 358) vg$^{7\ (49N.)}$A^{21}Br^{40}Σ

300 χεῖρον· κάκιστον. ἔλαττον (Ψ 413 . .) Hom.

301 χείρονα· ὅμοια (Κ 238 . .) Hom.

302 †χειρονάκτας†· χειροτέχνας

303 χειρονόμος· ὀρχηστής (Aristaen. ep. 1, 26) D

304 χείρονος· ἐλάττονος (Ο 641 . .) Hom.

305 χειροπόνια· ἑορτὴ ἐν ᾗ τεχνῖται θύουσιν D

306 χειρόποδες· ῥαγόποδες

307 χειροτέρη· ἐλάττων (Opp. hal. 1, 337 . .)

308 χειρότερον· χείρονα (Hes. op. 127 . .)

309 χειροτονεῖν· καθιστᾶν. ψηφίζειν (Plat. com. fr. 201, 2 K.–A. Dem. 3, 15 . .) A^{29}

310 *χειροτονία· ἐκλογή ⟨παντὸς δήμου⟩ (Plat. leg. 755 d. lex ap. Dem. 24, 20) vg$^{3\ (46N.)}$A^{16}Br^{152}

311 *χειρουργεῖ· χερσὶν ἐργάζεται (Ael. n. an. 3, 24) g^{χευ4}A^{30}Br^{52}

312 Χείρων· Κρόνου καὶ Φιλύρας υἱός (Δ 219 . .) Hom.

313 *χειρωνάκτας· χειροτέχνας A^{31}

314 χειρῶναξ λεώς· ὁ χειροτέχνης (Soph. fr. 844, 1 R.) D

315 χειρωσάμενοι· καταγωνισάμενοι (Hdt. 6, 91, 1 . . Plat. Menex. 242 e. 3. Macc. 7, 15) D/LXX

316 *χειρώσασθαι· ὑποτάξαι vg$^{4\ (47N.)}$A^{18}Br^{38}Σ, ⟨καταγωνίσασθαι⟩ (Hdt. 5, 31, 3. Thuc. 3, 40, 7. Plat. Euthyd. 290 b). ⌊φονεῦσαι (Iob 30, 24. 2. Macc. 4, 34) A^{34} +LXX

317 χειρωτόν· εὐάλωτον [καταγωνίσασθαι]

318 †χειτών†· ἔνδυμα, περιβόλαιον

319 *χείσεται· χωρήσει (σ 17) g^{χευ8} Hom.

---

297 Σ χ 47 **298** $Σ^b$χ 58; Poll. 2, 152 **299** Σ χ 48; Hdn. epim. 150 Boiss.; Athen. 9, 410b–f **300** Schol. Dem. 24, 59 (132) **306** EM 810, 27 **308** cf. lex. Hom. χ 48 (ad Υ 436) **310** Σ χ 51 **312** Schol. **313** Erot. χ 14 **314** cf. Σ χ 52; Poll. 2, 151 **316** Σ χ 54 **319** Schol.; Ap. S. 167, 19; EM 809, 51

---

297 γεγενημένα H, cf. A] γεγλυμμένα vgBr Σ **298** χερῶν errore typoth. Schr. **299** μανδίλιον K **300** κάκιον Mus. (non tamen Ald.) **302** v. l. gl. 313 **303** ὀρχιστής H: Mus. | cf. LSJ s. v. χειρονομία II **305** χειροπονία H: accent. Angl. | τεχνῆται H: Mus. **306** -οπόδες bis H: accent. Hansen | cf. gl. 485 **307** χειροτερῆ H: accent. Thes. 8, 1428 c; χειρότερος (Υ 436 . .) Jens. 242 **310** ⟨ ⟩ K **313** χειρονάκτας H: ordo et K Σ; χειρώνακτας Heins., sed haec gl. a nomin. χειρωνάκτης est, non a χειρῶναξ (gl. 314) | v. l.: gl. 302 **314** χειρόναξ· λεώς (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (-ώ-; accent. Schm.) et Pears. 695 (interpunct.) **316** ⟨ ⟩ e gl. 317 transp. Ruhnk. in Addend. ed. Alb. **317** [ ] v. ad gl. 316 **318** h. e. χιτών (Mus.) | Alb. cft. gl. σ 1902 **319** χορήση H (leg. Hansen): K

D **320** χελεῦ χελώνη (carm. pop. 876, c1)
321 *χελεύς· κιθάρα (vg[1 (57N.)])
D **322** χελεάρ, χελιδών, χελιδονίας· [καὶ] ἰχθῦς ποιοί
D **323** χελιδών· τὸ κοῖλον τῆς ὁπλῆς τῶν ἵππων (Xen. equ. 1, 3 ..). καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἄνωθεν τοῦ ἀγκῶνος τὸ κατὰ τὰς καμπάς
324 χελιδονισταί· οἱ τῇ χελιδόνι ἀγείροντες
D **325** χελιδόνος δίκην· τοὺς βαρβάρους χελιδόσιν ἀπεικάζουσι διὰ τὴν ἀσύν[θ]ετον λαλιάν (Aesch. Ag. 1050)
326 χελιδόνων φάρμακον· ⟨...⟩ (Hippon. fr. 172 W. = 147 Degani)
Prov. **327** χελιδόνων μουσεῖα· ὡς βάρβαρα καὶ ἀσύνετα ποιούντων τῶν τραγικῶν (Ar. Ran. 93)
D **328** χελιδόνεως· εἶδος ἰσχάδων
D **329** χέλιον· τὸ ἀπωστρακωμένον τῆς χελώνης δέρμα, χέλυος νῶτος ὀστρακώδης (Nic. al. 561)
D **330** χελούειν· βήσσειν. καὶ χελούσειν ὁμοίως
331 *χέλους· μουσικὸν ὄργανον A[5]
D **332** χελλών· ἰχθὺς ποιός
333 χέλυν· χεῖλος. καὶ μέρος τῶν ἱερείων (Eur. El. 837)
D **334** χελῦναι· χείλη (com. ad. fr. novum?)

---

320 Suet. lud. 19 T. (Eust. Od. 1914, 56 [2, 266, 16 St.]); Poll. 9, 125 **321** Σ χ 55; Theogn. can. 42, 8 Alpers (p. 12, 33 C.); Schol. Callim. h. Ap. 16; EM 808, 18 **322** 1) Athen. 3, 118 c (cf. id. 7, 315 f. gl. γ 81). 2) Speusipp. ap. Athen. 7, 324 f. 3) Diph. Siph. ap. Athen. 8, 356 f. Su χ 185 **323** Su χ 185; Theogn. can. 42, 11 Alpers (p. 13, 1 C.) **326** Su χ 188 **327** Schol. Ar. (b) (Su χ 187) **328** Androt. aut Philipp. aut Hegem. Γεωργ. ap. Athen. 3, 75 d; Philem. Ἀττ. ὀνομ. ap. Athen. 14, 652e–f; Poll. 6, 80; anon. ap. E. Gen. α 1231 (EM 149, 25) **329** Schol. Nic. (c); cf. Theogn. can. 42, 12 Alpers (p. 13, 1 C.) **332** Arist. h. an. 543b15; Hices. ap. Athen. 7, 306 e; Diph. Siph. ap. Athen. 8, 356b **334** οἱ παλαιοὶ κωμικοί ap. Poll. 2, 89 (ap. quos sing. tantum reperitur, cf. gl. 337)

---

320 χελεῦ H, sine interpunct. ut vid., quam primus add. Schr. legens cum Mus. χελεύς] χέλει Eust.; χελι- Poll. | expl. παιδιὰ παρθένων e Poll. add. Schm. **321** χέλυς testt. | Schm. ci. hanc gl. partem explicationis gl. 320 esse, ita ut †χελεύς† expl. sit imperativi ab Eust. in χέλει [ft. perperam] agniti **322** χελεάρ· χ., χ. H: interpunct. Schm. | χελιδόνιας H: accent. Mus. | καὶ ἰχθὺς ποιός H: Schm. **324** τὴν χελιδόνα H: Mus. | ἀγέραντες H (leg. Cunningham): Mus. | cf. Athen. 8, 360b–d **325** χελιδόνος δίκην] χελιδόσι H (contra ordinem; ex expl. repetitum): Schm. | [θ] Headlam JPhil. 31, 1910, 7. Wil. ad Aesch. Agam. 1050 test., cf. gl. 327 **326** χελιδόναν· φάρμακον H: corr. et interpunct. Schm., coll. Su; χελιδόνιον Mus. (Nic. ther. 857 cum Schol. Schol. Theocr. 13, 41 a.c); χελιδονίαν Cirio Mus. crit. 13–14, 1978–79, 429–30, coll. Theophr. h. pl. 7, 15, 1 (sed ibi χ. non est φάρμακον, v. LSJ s. v. II) | expl. τὸ φίλτρον vel sim., cf. Su **327** μούσιον H: Mus. (-εῖ-) et Cunningham (-α), coll. Ar. | ποιοῦντα H: Mus., coll. Su **329** χέλειον Mus. | ἀποστρακωμένον H: HSt. | χέλιος nov. gl. H: contin. et corr. HSt. **330** χελούειν formam Lacon. vel Boeot. agn. Lob. Rhem. 206. 215 | βίσσειν H: Mus. altero conatu (primo βύσσειν scr.) | χελούσ⟨σ⟩ειν Lob. | Pears. 695 cft. gl. 342 **331** χελοῦς H: accent. G. Dind. Thes. 8, 1437 d (Boeot. pro χέλυς) **332** χελμὼν H: Sop. | cf. gl. 322 **333** χελὺν H: accent. Schm. | χεῖλος ad gl. 337 refert Schm. **334** χείλη] χῆλαι H: Heins. Valck. Misc. obs. 156

335 †χελυνέοντα· λύραις χελύς†· ἡ κιθάρα· ἀπὸ γὰρ ὀστράκου χελώνης κιθάρα γίνεται (Eur. Alc. 447) Eur.

336 χελυνέων· χημῶν

337 χελύνη· τὰ χείλη (Ar. Vesp. 1083). ἄλλοι τὴν κιθάραν (Sapph. fr. 58, 12 V.). καὶ τὴν χελώνην (Nic. al. 557 v. l.). καὶ λύραν. καὶ ὄργανον πολεμιστήριον (Xen. Hell. 3, 1, 7) D

338 χελυνάζειν· χλευάζειν

339 χελύνιον· χελώνιον

340 *χέλυς· χελώνη (h. Merc. 33) A^{3}. λύρα (h. Merc. 25 . .). μηχάνημα

341 χέλυσμα· τὸ προσηλούμενον τῇ τρόπει ξύλον, ἕνεκα τοῦ μὴ πονεῖν τὰ ξύλα ἐν τῷ καθέλκεσθαι τὰ πλοῖα D

342 χελύσσεται· βήσσει (Nic. al. 81) D

343 χελώνη· τὸ ὑποπόδιον (Polemo FHG 3, 128 fr. 44). καὶ ⟨νόμισμα⟩ Πελοποννησιακόν. καὶ ἡ τρόπις τῆς νεὼς διὰ τὸ ἐπικαμπές D

344 χελωνιάς· ἡ ποικίλη κανθαρίς

345 *χελωνίδος· οὐδὸς τῆς θύρας A^{4}($vg^{2\ (58N.)}$) τῆς σκηνῆς (Iudith 14, 15) A^{4}Σ LXX

346 χελωνός· τὴν θαλασσίαν χελώνην οὕτως λέγουσί τινες, ὡς τὴν ἀράχνην ἄραχνον

347 χελωνοφάγοι· ἀετοί τινες

348 χεννίον· ὀρνιθάριόν τι κατ᾽ Αἴγυπτον ταριχευόμενον. καὶ εἶδος ἰχθύος D

349 χέραβος· χάσμα γῆς

350 χεράδες· αἱ τῶν χειμάρρων ποταμῶν λιθώδεις ἀθροίσεις (Sapph. fr. 145 V.)

351 χέραδος· ἡ μετ᾽ ὀστράκων καὶ λίθων ὕλη (Φ 319) Hom.

---

337 Schol. Ar.; EM 808, 21; Theogn. can. 42, 7 Alpers (p. 12, 33 C.) **340** Schol. Nic. al. 560a **341** Poll. 1, 86 **343** 1) Sext. Emp. adv. math. 1, 246. 2) Poll. 9, 74 **345** Σ χ 56 **348** Cleomen. et Hipparch. (SH 497, 2) ap. Athen. 9, 393c **351** = Σ χ 57; cf. Ap. S. 167, 21; EM 808, 40; Schol. Pind. Pyth. 6, 13 b; Theogn. can. 42, 13 Alpers

---

335 ut supra H ut vid.; λύραις· χέλυς Mus.; χέλυν ἕν τ᾽ ἀλύροις agn. Schm., et gl. π 1716 cft. ubi est locus Euripidis vicinus corruptus; aliter M. L. West, qui ci. χέλυν ἔ⟨χ⟩οντα· λύραν. χέλυς | v.l.: gl. 122–3 **337** ὄργανον πολεμιστήριον] i. e. χελώνη, cf. gl. 394 **338** Voss. cft. gl. σ 2979, Alb. gl. ε 6464, Schm. gl. γ 316: itaque σ⟩χελυνάζειν? **340** χελὺς H: accent. Mus. | cf. gll. 320–1 et ad μηχάνημα gll. 337. 343 **341** τρόπη H: Mus. | Alb. cft. gl. α 5514 **342** χελλύσσεται Nic. | Schm. cft. gl. 330 **343** ⟨νόμισμα⟩ Ald. (errat Schow); cf. Boeckh Metrol. Unters. 86 | τρόπη H: Mus. **344** χελωνίας H: accent. HSt. **345** ὁ ουδος A, τοῦ οὐδοῦ vg Σ **346** contin. H: nov. gl. Mus. | χελῶνος H: accent. Lob. Paral. 146 | ἄραχνον] ἀραχθίην H: Lob. **349** ft. v.l. gl. 182 (cft. Schm.) **350** hanc formam probavit Aristarch. (Schol. Φ 319. E. Gen. [EM 808, 40]. E. Gud. 563, 23); cf. etiam Schol. Ap. Rh. 1, 1123 b. Schol. A ad Φ 319 b cum Erbse ad loc. | v.l.: gl. 275? **351** ὕλη H = Σ] ἰλύς Theogn., cf. Ap. S. Schol. Schol. A (b). Schol. Pind. | v.l.: gl. 29

352 χεράς· τὸ ἀπὸ θαλάσσης καὶ ποταμῶν λιθῶδες. ἢ ὁ σωρὸς τῶν λίθων
353 †χερδαμός†· λίθος πληρῶν τὴν χεῖρα
Hom. **354** χερεῖον· χείρονα. ἐλάττονα. χεῖρον
Ap. S. **355** *χέρηϊ· χείρονι, ἥττονι A[12.16], ἢ ἥσσονι (A 80)
356 χέρμα· ποίημα. χάλιξ
Hom. **357** *χερμάδιος· χειροπλήθης λίθος g[χευ11](Br[165]). καὶ ὁ ἀκροβολισμός (E 302)
Hom. **358** *χερμαδίῳ· χειροπλήθει λίθῳ (Δ 518) A[20]Σ
359 *χερμάδος· λίθος πληρῶν χεῖρα (Opp. hal. 1, 712) (vg[1 (59N.)]A[9]Σ)
D **360** χερμάς· λίθος χειροπλήθης, ὃν τῇ χειρὶ βαστάσαι καὶ ἀνελέσθαι δύναταί τις (Aesch. Sept. 300)
361 χερματιστής· λίθος χειροπλήθης. καὶ δίσκος βακχεῖος
Att.+K **362** *χερνής· πένης. λάτρις, χειροτέχνης, ⌊ὁ ἀπὸ χειρῶν ζῶν [A[14]]. χειρόβιος· χερνήτης· χέρνα γὰρ ἡ πενία
Ap. S. **363** *χερνῆτις· ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα, πενιχρά (g[3]A[10]Br[46]) [v[2 (60N.)]Σ], χήρα (M 433)
Ap. S. **364** χέρνιβα· τὸ ἐπιχεόμενον ταῖς χερσὶν ὕδωρ (α 136 ..)
D **365** χερνιβ⟨ε⟩ῖον· ⟨...⟩ (Ar. fr. 330. Antiphan. fr. 67 K.–A.)
Hom. **365x** ⟨χερνίψασθαι·⟩ τὸ ἁγνισθῆναι δι' ὕδατος ἔχοντος κριθὰς καὶ ἅλας (A 449)
D **366** χέρνιβος· τοῦ προχεομένου ὕδατος (Ar. Lys. 1129)
367 χερνιψάμενος· τὰς χεῖρας νιψάμενος

---

352 ad fin. cf. Schol. Ap. Rh. 1, 1123 b (EM 808, 36) **354** Schol. A 576 (+ P. Colon. inv. 2281 vi 26) **355** Ap. S. 167, 16; Schol. (EM 809, 1) **357** EM 808, 46; Schol.; Eust. Il. 549, 30 [2, 77, 5 V.] **358** = Σ χ 60 = Schol. **359** Σ χ 61; Schol. Opp. **362** οἱ παλαιοί (Ael. Dion. teste v. d. Valk, prob. Erbse) ap. Eust. Il. 912, 38 [3, 415, 7 V.]; Su χ 208; Arist. pol. 1277a38 **363** Σ χ 62; Ap. S. 167, 22; Schol. **364** Ap. S. 167, 17; Poll. 2, 149 **367** cf. Schol. A 449; Su χ 213. 214

---

352 cf. gl. 350 **353** v.l. gl. 359 **354** confunduntur neut. sing. χερεῖον (χέρειον ρ 176 ..; accent. ut H in E. Gud. 469, 9) et masc. sing. vel neut. plur. χερείονα (M 92 ..; A 576 ..); χεῖρον del. Mus. | χεῖρονα H: accent. Mus. **355** χερῆϊ H = Ap. S.: accent. Mus.; cf. Hdn. ap. Schol. A ad A 80c **356** χάλιξ ad χερμάς refert Schm.; quo ποίημα, incertum **357** χερμάδιον Br testt., ut Hom. **359** λίθου πληροῦντος K Σ | v.l.: gl. 353 **361** contin. H: nov. gl. Mus. | χερμαδιστής Mein. ap. Schm. | βάκχειος H: accent. Mus.; Βακχεῖος (cf. RE 2, 2789–90) coni. Schm. **362** χέρνης H: accent. Schm., coll. Arcad. 96, 7 | λάτης H: Heins., cf. Eust. | χειρόβιος nov. gl. H: contin. Pears. 696. Toup. 4, 92 | χερνῆστις H (leg. Cunningham): Mus. **363** contin. H: nov. gl. Mus. | accus. K **364** χερνίβα H (more Attico trag. et com., v. Athen. 9, 409a–b. Schol. Ar. Pac. 956 b [Su χ 210]; sic accent. papyrus ap. Eur. fr. 755 a fr. 36, 6. 757, 89; sed edd. hodierni semper [praeter Kassel–Austin ap. Eupol. fr. 14] προπαροξύνουσι; cf. etiam gl. 366): accent. Mus. **365** χερνίβιον H: Schm.; cf. Kassel–Austin ad Ar. **365x** separ. et le. suppl. Cunningham (post Scal., qui χερνίψασθαι pro χερνίβιον ci.) | κρίθας H: accent. Mus. ut vid. **366** χερνιβὸς H: accent. Mus.; an χερνίβος, cf. ad gl. 364?

368 χέρρον[α]· τὴν χέρσον γῆν. Λάκωνες (Alcm. PMGF fr. 14 (c)) D

369 *χερρονησία γῆ· ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν (Eur. Hec. 8 codd.) A^{11} Eur.

370 χερσεύει· Σοφοκλῆς Ἴωνι (fr. 321 R.)· ‘κείμενος μὲν βουστάδας αὐλάς’. ἐπὶ χέρσου ἢ διὰ χειρῶν ἔχει, ἢ οὕτως ἐμβατεύει

371 *χερσεία· ἐρημία (Cyr. in Esai. 70, 217A) vg$^{7\,(63N.)}$A^{13}Br^{155}Σ

372 *χερσόνησος· γῆ εἰς θάλασσαν ἐκνεύουσα, ἡ μήτε χέρσος, μήτε θάλασσα ⟨...⟩ (Thuc. 6, 97, 1) vg$^{5\,(62N.)}$A^{17}

373 χέρσος· ἡ ἔρημος γῆ καὶ τραχεῖα, καὶ πᾶσα γῆ ἄκαρπος καὶ ἀνέργαστος (Esai. 7, 24 ..) LXX

374 *χερσωθήσονται· ἐρημωθήσονται (Sap. 4, 19) A^{19}(g^{χευ13}) LXX

375 ⟩χερωίς· εἶδος δρυός

376 χεῦαι· ἐπιχέαι, καταχῶσαι ἐπὶ τῶν τελευτώντων (λ 75) Hom.

377 *χευάμεναι· περιβαλόμεναι (A^{41})

378 χεύει· ῥεῖ (Nic. al. 381) D

379 *χεῦμα· ῥεῦμα vg$^{1\,(64N.)}$A^{40}Br^{53}Σ, ὕδωρ (Ψ 561) A^{40}(g^{1}Br^{53}) Hom.

380 *χεύμασι· προχοή (Eur. El. 152). [ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσαν] vg$^{2\,(66N.)}$A^{42}Σ Eur.

381 *χεύωσι, χεύσωσι· χώσωσιν (Η 86) A^{39} Hom.

382 †χῆ· ἔθος†· ἀπορία

383 †χηΐωνος†· οἶκος

384 χηλᾶς· ῥάπτης, πλέκτης ἢ τροφεύς

385 χηλεύει· ῥάπτει, πλέκει (Eupol. fr. 418 K.–A.) D

386 χηλεύματα· ⟨ὀπήτια⟩ (Soph. fr. 486 R.) D

386x ⟨χηλευτὰ⟩ κράνη· τὰ ῥαπτά, χηλὰς ἔχοντα ποιάς (Hdt. 7, 89, 3) D

---

371 Σ χ 63 **376** cf. Ap. S. 167, 23 **379** Σ χ 64 **380** = Σ χ 65 **381** Schol. **386x** Poll. 7, 83

---

368 [α] Hemsterh. in addend. ad Thom. Mag. p. 535, 6 **369** χερρονησία· γῆ H: interpunct. om. K | cf. gl. 380 **370** ἰ^{οι}ονὶ^{ει} H (v.l. Οἰνεῖ agn. Schow): Mus. | vv. dd. tentamina collegit Radt **371** χερσία K Σ (Cyr. in Esai. 70, 141A) **372** χερσονησία γῆ· ἡ vg | ἐκτενεύουσα H (τε̣ leg. Latte): Mus. **374** -εται bis g (Prov. 24, 31 ..) **375** χερωὲς H (leg. Cunningham): Mus.; h.e. ἀ⟩χερωΐς (Jun. G. Salm. Pears. 696 coll. gl. α 8846) **376** ἐπίχεαι, κατάχωσαι H: accent. Mus. **377** περιβάλλονται H: Ald. (-λλ- Mus.) **379** ὕδατος gBr Σ | v.l.: gl. 700; cf. etiam gl. 818 **380** προχόη H: accent. Cunningham; χεύματι· προχοῇ v^{U} (Hemsterh. Pollux 1706 p. 1252 not. 92); χεύμασι· προχοαῖς Toll. | [ ] e gl. 369 repetit. del. Mus. **381** χεύωσιν· χεύσωσι H: interpunct. Cunningham; χεύωσι et χεύσωσι sunt vv. ll. in Hom. (cf. West ad loc.), quarum χεύωσι tantum praebet A, χεύσωσι Schol. **382** χῆθος, h.e. χῆτος, ci. Pears. 696; hoc tamen per ἀπορία non explicatur, nisi in corrupto Schol. Plat. Phaedr. 239d χήτει· ἀπορεῖ, στέρεται. ἔνδεια, σπάνη **383** χήϊα, h.e. χεία· ὄφιος οἶκος Voss.; v.l. gl. 415 Schm. **384** de -ᾶς = -εύτης v. Lob. Phryn. 453 | στροφεύς (Iun.) hac significatione non reperitur; an τροπεύς? **386, 386x** separ. Mein. ap. Schm.; expl. suppl. Cunningham coll. gl. 388, le. Mein.; unius gl. le. χηλευ[μα]τὰ κράνη Salm. Pears. 696

Eur. **387** *χηλή· ὁπλή (Eur. Phoen. 42), ὄνυξ βοός (Eur. Bacch. 619) $vg^{1\,(68N.)}A^{2}Br^{55}$Σ. γνάθος (Eur. Hec. 90)

D **388** χηλεύσεις· πλέξεις. χηλεύματα γὰρ ἐλέγοντο οἷον ὀπήτια, οἷς πλέκουσιν ἢ ῥάπτουσιν

D **389** χήλινον· πλεκτόν (Anacr. PMG fr. 462)

390 χηλοδευσεῖν· ἀδολεσχεῖν. οἱ δὲ τρίβειν

Ap. S. **391** *χηλός· κιβωτός (Π 221 . .) [$g^{χηρ5}$]

Hom. **392** *χηλῶι[ος]· ὅμοιον (Π 254 . .) A^{3}Σ

D **393** χήλωμα· γλυφίς

394 †χηλώνη†· μηχανὴ πολέμου

395 χηλώτια· αἱ ῥαφίδες τῶν δικτυοπλόκων

D **396** χήμη· χάσμη. χηραμβὶς λεία

D **397** χηνάλοπες· ὄρνεα ποιά. ὅπερ ἔνιοι (Hdt. 2, 72) χηναλώπεκες

Prov. **398** χῆνα ὀμνύειν· ἔθος ἦν τὸ κατὰ τῶν τοιούτων ὀμνύειν τοῖς παλαιοῖς (Cratin. fr. 249, 2 K.–A. Ar. Av. 521)

399 χήνημα· καταμώκημα

400 χηνῆσαι· καταμωκήσασθαι

401 *χηνοβοσία· χηνοβοσκία (Plat. Polit. 264 c v.l.) A^{1}[$g^{χηρ7}$]

402 χηνύστρα· αὐτὴν τὴν χάσμην. [καὶ τὸ στρατεύεσθαι]

403 χηνυστρᾶσθαι· χα⟨σ⟩μᾶσθαι ⟨καὶ τὸ στραγγεύεσθαι⟩

404 χηνυστ⟨ρ⟩εῖς· βοᾷς, κέκραγας. ἐνίοτε στραγ⟨γ⟩εύῃ

405 *χήπτη· ἐν σπάνει καὶ χρείᾳ (A^{1}) ἐστίν

406 χήρ· ἐχῖνος

---

387 Σ χ 67; Hdn. epim. 150 Boiss. **388** Poll. 7, 83 **389** Poll. 7, 172 **391** Σ χ 68; Ap. S. 167, 26; Hdn. epim. 150 Boiss.; Schol.; Eust. Il. 1056, 46 [3, 839, 9 V.] **392** Σ χ 69 **393** Galen. lex. 155, 4 **396** Galen. lex. 155, 6; Poll. 6, 47 **398** Zenob. 5, 81; Sosicr. FGrHist 461 F 3 b; Paus. χ 10 (Su χ 284); Scholl. Plat. Phaedr. (15) 228 b. Ar. Vesp. 83 (sim. Su ρ 13. Ph 481, 1. Scholl. Plat. ap. [24] 22 a. rep. 399 e) **401** Poll. 9, 16; Moer. 212, 36 [χ 10 H.]

---

387 ὁπλή, χηλή, ὄνυξ distinguit Schol. Opp. hal. 2, 530 | γνάθος] v. Gow ad Theocr. ep. 6, 4 **388** οἰονιπίτια H: HSt. Thes. 2, 1362 a post Mus.; ἃ νῦν ὀπήτια Hemsterh. Pollux 1706 p. 1324 not. 13 | cf. gll.385–6. κ 2417 **389** χηλινὸν H: accent. Lob. Prol. 201 | Schm. cft. gl. κ 2417 **390** χηλοδεύσειν H: accent. Mus. **391** τὸ κιβώτιον g Hdn. | Pears. 696 cft. gl. ε 3140 **392** χηλῶιος H: Schm. coll. Σ **393** γλύψις H: Voss. (teste Schm., ft. errore) | Alb. cft. gl. γ 683 **394** h. e. χελώνη (G.); cf. gl. 337 ad fin. **396** χηραμβὶς H (leg. Hansen)] nov. gl. χηραμβὴς Mus.; χηραμίς Schm. (cf. Galen. et LSJ; cf. tamen χηράμβη) | λεῖα H: accent. Mus., interpunct. antea del. Cunningham **397** χηνολόπες H (leg. Latte): Schm. (cum Schow qui α dubitanter in H leg.) | ὄρνια H: Mus. | an ἅπερ? **398** τὸ] τῶν H: Mus. | cf. Kassel–Austin ad Cratin. Dunbar ad Ar. | Alb. cft. gl. ρ 14 **401** cf. Lob. Phryn. pp. 581–2 **402** [ ] ad gl. 403 transp. Pears. 697 **403** ⟨σ⟩ Mus. | ⟨ ⟩ e gl. 402 transp. Pears. 697 (qui tamen τὸ om.) | στρατεύεσθαι H: Sop. Palm. Pears. **404** χηνύστεις H: Voss. (accent. Mus.) | βόας H: Mus. | βοᾷς, κέκραγας ad χηνύσσεις refert Pears. 697, coll. gl. 167 | ἔνιοι δὲ Mein. ap. Schm. | ⟨γ⟩ Mus. **405** χήπτει Mus., cf. A (-ειν); χητεῖ Pears. 697. Toll., cf. gl. 425 **406** cf. post Salm. Frisk 2, 1095; Lob. El. 1, 128 cft. gl. σ 3055

407 χήρα· ἡ μετὰ γάμον μὴ συνοικοῦσα ἀνδρί, ἡ τὸν ἄνδρα στερηθεῖσα γυνή (Gen. 38, 11 .. Ev. Marc. 12, 42 ..) LXX N.T.
408 *χῆραι· αἱ μὴ ἔχουσαι ἄνδρας (B 289) A^{12} Hom.
409 χηράμβηρ· χηρῶν οἴκημα D
410 *χηραμοί· οἱ φωλεοὶ τῶν θηρίων vg$^{1\ (70N.)}$A^{9}Br^{156}Σ, καὶ ⌊αἱ καταδύσεις (Opp. hal. 1, 604) vg$^{1\ (70N.)}$Br^{156}Σ(A$^{10.\ 14}$). σπήλαια g^{1}(A^{14}) καὶ πέτραι κοῖλαι (cf. Φ 495) (A^{14}) Hom.
411 χῆροι· ἄνδρες μὴ ἔχοντες γυναῖκας D
412 χηραμύδες· τὰ κοῖλα καὶ ἔχοντα κενώματα D
413 χήρατο· ἐχάρη (Ξ 270) Hom.
414 χηρεύει· ἐνδεής ἐστιν, ἢ ἔρημος (ι 124) Ap. S.+Hom.
415 χηρήϊον οἶκον· παρὰ ᾿Αντιμάχῳ (fr. 81 W. = 134 M.) τὸν ἄτεκνον
416 *χῆρον· τὸν ὀρφανόν. ἢ ⌊ἐστερημένον g^{8}, ἢ ἔρημον, καὶ ⌊χρείαν ἔχων τινός [g^{8}]
417 χηροπτάζουσα· διὰ χειρὸς ἔχουσα
418 †χηροσταί†· οἱ μακρόθεν κατὰ γένος προσήκοντες, οἱ δέ καὶ χηρεύοντος τοῦ οἴκου τῶν ἀγχιστέων κληρονομοῦντες (E 158. Hes. th. 607) Hom.
419 *χηρῶσαι· ἐρημῶσαι A^{11}(Σ)
420 *χήρωσας· χήραν ⟨ε⟩ἴασας (P 36) vg$^{3\ (71N.)}$A^{15} Hom.
421 *χήρωσεν· ἔξανδρον ἐποίησεν (E 642) A^{13} Hom.
422 *χηρωσταί· οἱ μακρόθεν συγγενεῖς (E 158) g^{χευ3} Hom.
423 χήτεϊ· στερήσει, ἐνδείᾳ, σπάνει (Z 463; T 324) Hom.
424 χήτει ἐνευναίων· ἐνδείᾳ τῶν ἐγκοιμησομένων ἤτοι περιβολαίων (π 35) Hom.

---

408 cf. Schol. (EM 811, 34) **409** cf. Su χ 288 (le. tantum) **410** Σ χ 70; cf. Schol. Opp.; Ap. S. 167, 28; Hdn. epim. 150 Boiss. **411** Ar. Byz. p. 149 N. = fr. 292 S. **413** = Schol. **414** Ap. S. 167, 34; Schol. **416** Schol. Ap. Rh. 3, 656–63c **418** E. Gud. 564, 50 (Schol. Hes. 606–7); Ap. S. 167, 31; Orion. 166, 1 (EM 811, 37. Philox. fr. *631); Poll. 3, 47 **419** cf. Σ χ 71 **420** cf. Schol. **421** cf. Schol. **422** v. ad gl. 418 **423** Scholl.; Ap. S. 167, 33; lex. αἱμ. χ 2; E. Gud. 565, 2 (EM 811, 42); Su χ 295; Schol. Plat. Phaedr. (65) 239 d; Tim. lex. χ 7

---

408 αἱ om. A **409** χηραμβὴς H: Blumenthal 2, coll. gl. α 112 ἀβήρ (ft. = ἀμβήρ, ad μ om. cf. Schwyzer Gr. 1, 214); χηράμβη Kust. ad Su **412** i. q. χηραμός LSJ, sed ft. l. κοῖλα ⟨κογχάρια⟩, cf. Erot. χ 15 **415** ἄτακτον H: Pears. 697 (Nauck Ar. Byz. 149–50) | v. l.: gl. 383? **416** ἔχοντα Mus., cf. g χρηζοντ(α) τινος **417** χειραπτάζουσα post Mus. Ruhnk., coll. Hdt. 2, 90; χηραπτάζουσα Pears. 697, coll. ordine et forma Dorica (χήρ pro χείρ Alcm. PMGF fr. 3, 80. 84. Sophr. fr. 4, 3 K.–A. Thumb 1, 114 c) **418** v. l. gl. 422 (Hansen) | οἱ δὲ καὶ] δέ, καὶ οἱ H: Kühn. Pollux 1706 p. 290 not. 70 | χηρεύοντες H: Voss. | κληρονομούντων H: Petit. (cit. Schr.) **419** vel χηρώσαι· ἐρημώσαι **420** χηρώσας H: accent. G. Dind. 8, 1480 d | ἰάσας H = A, ἐάσας vg: G. Dind.; an ⟨ἐπο⟩ίησας, coll. Schol.? **421** ἐξ ἀνδρὸς H, εξ ανδρων A: Mus. **422** v. l.: gl. 418 **423–4** v. l.: κ 2570 (agn. Mein.) **423** σπάνει H] errat Schow (non fuit -η, sed ft. -ει maculatae, a Mus. planius iterum scr.) **424** ἐνεναίνων H: Pears. 697. Jens. Luc. 242 | cf. gl. κ 2570 (v. l. huius gl. [et gl. 423] agn. Mein.)

425 χητεία· χ[η]ρεία

D **426** χῆτος· ἔνδεια, στέρησις

Greg.Naz. **427** *χθαμαλός· ταπεινός vg$^{1\,(73N.)}$A^{5}Br^{56}(Σ). ἶσος, ὁμαλός vg$^{1\,(73N.)}$ Br^{56}(Σ) [A^{5}]. κοῖλος (Greg. Naz. c. 1, 2, 9, 42 [37, 670, 11 M.])

Ap. S. **428** χθαμαλώτερος· κατὰ σύγκρισιν (μ 101)

429 *χθές· χθιζόν, ἐχθές A^{2}

430 *χθεσιφωνῶν· κακολογῶν A^{3}[g^{1}Σ]

431 †χθιζά· τὰ† χθὲς καὶ πρώην

Hom. **432** *χθιζά ⟨τε⟩ καὶ πρωϊζά· χθὲς καὶ πρωΐ (B 303) Br^{58}

LXX **433** *χθιζοί· χθεσινοί (Iob 8, 9) vg$^{1\,(76N.)}$A^{2}Br^{57}Σ

Hom. **434** *χθιζός· χθεσινός (A 424 . .) vg$^{χθο2\,(79N.)}$A^{3}

435 *†χθόα†· σῶμα A^{8}

N.T. **436** *†χθόϊνος† καὶ χθόνιος· γήϊνος vg$^{4\,(80N.)}$A^{9}Br^{20}(vg$^{3\,(78N.)}$), ἐπίγειος (1. Ep. Cor. 15, 47) g^{4}A^{9}

D **437** χθόνιος Ζεύς· ὁ Ἅιδης (Soph. OC 1606)

D **438** χθόνια· ὑπόγεια. κεκρυμμένα. βαρέα. φοβερά. μεγάλα (Eur. fr. 939 K.)

Greg.Naz. **439** χθονίην· νεκρικήν (Greg. Naz. c. 1, 1, 2, 82 [37, 408, 2 M.])

Prov. **440** χθόνια λουτρά· τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. ἐκόμιζον γὰρ ἐπὶ τοὺς τάφους λουτρά

441 χθονήρεις· χθονίους

D **442** χθονίαν λώβαν· ἀντὶ τοῦ μεγάλην ὕβριν, καὶ τὴν χθονὸς λώβην (trag. ad. fr. 273 K.–S.)

D **443** χθόνιον· μέγα (Alcm. PMGF fr. 146)

D **444** χθονίους Ἰναχίδας· αὐτόχθονας καὶ οὐκ ἐπήλυδας (trag. ad. fr. 274 K.–S. = SH fr. ad. 1117)

445 *χθονίων· ἐπιγείων Br^{21}Σ

D **446** χθονόπαιδα Ὥραν· καθ' ὃ ἐκ Γῆς αἱ Ὧραι τὰ φυόμενα, ὡς Ἡμέρα Ἡλίου, καθ' ἱστορίαν

---

426 E. Gud. 565, 4 (EM 811, 44); Orion. 165, 17 (Philox. fr. 205) **427** E. Gud. 566, 4; cf. Σ χ 73 **428** cf. Ap. S. 168, 4 **429** Moer. 212, 32 [χ 6 H.] **430** = Σ χ 74 **432** Schol. **433** Σ χ 75 **437** cf. Su χ 328 fin.; Paus. perieg. 2, 2, 8 **440** Zenob. 6, 45 = Su χ 327 **443** Su χ 326 **445** = Σ χ 76; cf. lex. Greg. carm. (ord. alph.) χ 27

---

425 [η] Schm. tacite **427** χθμαλὸς H, corr. ipse | ἶσος H: accent. Schm. | ὁμάλος H: accent. Mus. **429** an χθές, χθιζόν· ἐχθές, ⟨ἐχθεσινόν⟩, coll. Moer.? **430** ἐ⟩χθεσιφωνῶν Leum. Hom. W. 53 post G. Dind. 8, 1485 a (-φώνων); ἔ⟩χθεσι φωνῶν malit M. L. West | κακολόγων G. Dind. Leum. **431** v.l. gl. 432 **432** τε] om. H: K Schol. | πρώην K Schol. gl. 431; πρῴην Cob. Mnem. 9, 1881, 379 | Hansen cft. gll. π 4138. 3495 | v.l.: gl. 431 **435** v.l. gl. 747 ('pro χρόα' Guyet) **436** χ[θ]όϊνος Schm., sed requiritur χοϊκός (Cyr. A^{χοι4}) **437** ἅδης H: Alb. post Mus. **438** βαθέα ci. Cor. 147 **439** νεκρίκεν H (cum accent. pace Schow): Mus. **440** χθόνια· λουτρὰ (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Mus. **441** cf. Lob. Prol. 266 **444** ἐπίλυδας H: Mus. (errat Schow) **446** Ἡλ., καθ' ἱστ.] Ἡλ. παῖς κατὰ Πίνδαρον (Ol. 2, 59 = 32) Sop. prob. Boeckh Expl. Pind. 125

447 *χθονός· γῆς (Γ 217 . .) vg[1] (77 N.)A[7](Br[19]Σ) Hom.
448 χθών· ἡ γῆ ἀπὸ τῆς χύσεως (Β 465 . .) Ap. S.
449 χιάζειν· σιφνιάζειν (Ar. fr. dub. 930 K.–A.) D
450 Χῖαι· ὑποδήματος ἀνδρείου εἶδο[υ]ς (Hippocr. artic. 62 [4, 268, 1 L.]) D
451 †χιαρόν†· χλιαρόν, θερμόν
452 χιαστὶ τίλλειν· ὡς τῶν Χίων κατεαγότων καὶ παρατιλλομένων (com. ad. fr. *439 K.–A.) Prov./Att.
453 †χιδά· φρικτή†
454 *χιδαλέον· τυφλόν. ἄγαμον. πεφρικός vχιο5 (90N.)
455 †χίδαδον· τὸ παιδίον†
456 †χίδαι†· ἀντὶ τοῦ Κρῆτες
457 χιδᾶν· χ⟨ε⟩ιμάζεσθαι. δειλιᾶν
458 *χῖδρα· στάχυες νεογενεῖς. ἢ τὰ ἐξ ὀσπρίων ἄλευρα g[1]v[2] (81N.)A[5]Σ. ἢ σῖτος νέος φρυττόμενος g[1]v[2] (81N.). ἢ τὰ ὀσπριώδη σπέρματα
459 χίδρυ· ὄνομα δειλόν
460 *χίδρων· νέων καρπῶν (Lev. 2, 16) A[4](vχιο3 (88N.)). καὶ θερμῶν LXX
461 *χιλιάγρα· ζωύφιόν Z[5] τι (Hippon. fr. 172 a W. = 181 Degani)
462 χιλίαρχος· χιλίων ἄρχων (Aesch. Pers. 304) D
463 χιλιοστή· τέλος ἀπὸ τῆς θυσίας
464 *χιλός· ἡ ⌊τροφή vg[1] (83N.)A[3]Br[59]Σ. καὶ χιλὸν τὸ αὐτό. καὶ χόρτος τῶν βοσκημάτων (Hdt. 4, 140, 3. Xen. Anab. 1, 9, 27). καὶ τοῦτο ζήτει εἰς τὸ χιλωθῆναι χιλίας K+D

---

447 cf. Schol. **448** = Ap. S. 168, 5; cf. Σ χ 78; Schol. **449** Poll. 4, 65; Σ'' (Ph [z ap. K.–A.]. Su χ 296) **450** Eratosth. et Callistr. ap. Erot. χ 12 **452** Paus. χ *11 (Eust. Od. 1462, 34 [1, 119, 33 St.]) **458** Σ χ 79; Schol. Ar. Equ. 806a **462** Schol. Aesch. (Dind.) **464** Σ χ 81; E. Gen. (EM 811, 47); lex. αἱμ. χ 1; Poll. 1, 183; Schol. Nic. ther. 569b

---

448 χώσεως G., et ft. hoc praebet H (υσ tamen Ald., ut Ap. S.); cf. EM 809, 10 **449** ‘σ. non videtur interpretatio sed duo exempla’ Pears. 697, itaque ⟨καὶ⟩ σ. Mein. ap. Schm. Vahlen Opusc. acad. 2, 301–6 exempla talium gll. collegit | Alb. cft. gl. σ 783 **450** χίαι H: accent. Mus. | ἀνδρείου] γυναικείου testt. | [υ] Pears. 697 **451** v.l. gl. λ 927 λιαρόν (cft. Alb.)? i. e. χλιαρόν correctio est lemmatis? **452** χιῶν H: accent. Mus. **453** χίδρα Mart. 1738 (potius χῖδρα, cf. ad gl. 458) | φρικτά Mart. (cf. E. Gud. 566, 12–13); ἐρικτά G. Dind. 8, 1493 a (cf. Cyr.vg[3]A[7]; ad Lev. 2, 14 . . [iam citaverat Ernesti Gloss. sacr. 285]); φρυκτά ci. Schm., qui etiam cft. gll. 512. 454 **454** ad τυφλόν Schm. cft. gl. 515, ad πεφρικός gl. 512 **455–6** ft. coniungendae sunt, post Schm. Philol. 13, 1858, 220 et LSJ: χίδαλον (Voss.)· ἀντὶ τοῦ κήδαλον (G. cft. gl. κ 2448) vel κίδαλον (Voss., cf. gl. κ 2617)· τὸ αἰδοῖον (LSJ). Κρῆτες. aliter Valck. ep. ad Röver. 32 qui gl. 456 corr. (‘vereor ut recte’ Schm.) τεῖδε (gl. τ 355) vel τυΐδε (gl. τ 1613)· ἀντὶ τοῦ ⟨ὧδε⟩. Κρῆτες **457** ⟨ε⟩ Schm. tacite | Schm. cft. gl. 459 **458** χιδρὰ H: χίδρα ed. 1521, sed potius χῖδρα ut indicant numeri in Ar. Equ. 806. Pac. 595 | φρυττόμενος H (φυττ- errore Ald.) **460** χιδρῶν H: G. Dind. 8, 1493 a | Schm. censet χίδρων et χιαρῶν confundi, coll. gl. 451 **461** χιλαάγρα H: Z | τι om. Z **463** v. LSJ | ἐπὶ Vales. **464** ζτ' H] expl. Mus. antequam καὶ τοῦτο–χιλίας del.; refertur ad gl. 468 iam corruptam (cf. Baun. 1914–16 p. 42 et Hansen ad gl. π 1510) | Alb. cft. gl. 254

465–6 [χει]χειλεύει· 〈…〉

467 χιλοῦσθαι· παχύνεσθαι. σιτίζεσθαι

D **468** †χιλωθῆναι†· χιλίας δραχμὰς ζημιωθῆναι (Lycurg. fr. 11 S.)

D **469** χιλωτήρ· τὸ τοῖς ὑποζυγίοις ἀπὸ κορυφῆς ἐξαρτώμενον, ἐν ᾧ ἡ τροφή

D **470** †χιμαδίῳ†· 〈…〉 χειμῶνος (Dem. 4, 32)

D **471** †χιμάζειν†· τὸν χειμῶνα διάγειν (Dem. 8, 45 . .)

D **472** †χιμάζω†· παραχειμάζω (Ar. Av. 1097)

Hom. **473** *Χίμαιρα· τρίμορφον θηρίον vg$^{1\ (84N.)}$A^{3}, ὃ πρόσθεν μὲν λέων, μέσον δὲ χίμαιρα, ὄπισθεν δὲ δράκων. ⌊φασὶν δὲ ἐν Λυκίᾳ γίνεσθαι [vg$^{1\ (84N.)}$] ὡς κεφαλὴν μὲν λέοντος ἔμπροσθεν, καὶ ἀπὸ στόματος πῦρ ἀποπέμπον, ὄπισθεν δὲ δράκοντος ἔχον κεφαλήν (Z 179–182 . .)

474 †χιμᾶν†· ῥιγοῦν

D **475** Χιμαρίδαι· γένος τι Ἀθήνησιν

Hom. **476** *χίμαροι· αἶγες χειμέριαι, ἢ ⌊τράγοι vg$^{2\ (85N.)}$Br^{61}, ἢ ἔριφοι. ⌊ῥύακες, ποταμοὶ A^{5} ἐξ ὄμβρων (Δ 452)

477 *χίμετλον· τὸ ἐν χειμῶνι γενόμενον ἕλκος A^{4} ὑπὸ ψύχους (Ar. Vesp. 1167)

478 *χ[ε]ίμαιρ[ρ]αν· αἶγα[ν] ἀγρίαν (vg$^{\chi\iota o2\ (87N.)}$)[g$^{\chi\theta o6}$A$^{\chi\iota\mu 6}$]

D **479** Χίοις· τὰ ἀγαθὰ εὔχεσθαι Ἀθήνησιν 〈…〉 ἱστορεῖ τὸν 〈κ〉ήρυκα 〈…〉 (Ar. Av. 879)

480 χιόνεα· λευκά[ν]. ἢ φωτώδη

481 χιονίζει· λευκαίνει

---

468 Harp. 305, 16 [χ 6 K.] (epit. = Su χ 307); lex. rhet. (V^{1}) 315, 30 Bk.; ΔO 188, 18 Bk.; lex. rhet. 258, 7 Bk. = EM 404, 43 **469** Poll. 1, 185 **471** Phryn. praep. soph. 75, 4 **476** Schol. Theocr. 1, 5/6a; Schol. Opp. cyneg. 1, 390; gl. Psalm. 306 Ernesti; Ar. Byz. pp. 104–5 N. = fr. 95 S.; cf. Schol. **478** Su χ 312 **479** Schol. Ar. 880b, cit. Theopomp. hist. FGrHist 115 F 104

465–6 χεῖ del. (dittogr.) et lac. indic. Cunningham. aliter Schm., qui separ. χεῖ et χειλεύει **467** v.l.: gl. 256 **468** χιλωθῆναι H (etiam in gl. 464)] h.e. χιλιωθῆναι (HSt. Pears. 697. Schr.) | Schm. cft. gl. κ 2420 **470** h.e. χειμαδίῳ, cf. gl. 260 | 〈τόπῳ ἐφ᾽ οὗ ἄν τις ἐγκαθορμίσασθαι δύναιτο〉 Schm. e lex. rhet. 316, 16 Bk. (Su χ 228. E. Gen. [EM 810, 1]) | cf. gl. 260 **471** h.e. χειμάζειν (Schm.) **472** h.e. χειμάζω (Schm.) **473** χίμαιρα^{2}] χιμαίρα H: accent. Mus. | supra γίνεσθαι scr. est in H ⟦…… εἶναι⟧ ‘partem priorem v.l. funditus del. Mus.’ Latte | κεφαλήν] οὐράν Alb., cf. Schol. bT ad Z 181b **474** h.e. χειμᾶν (Schm.) | cf. gl. 272 **475** cf. Toepffer Att. Gen. 311 **476** αἶγαι H: Mus. | confundi χίμαροι et χείμαρροι agn. Toup. 4, 136 post Palm. (qui ci. nov. gl. 〈χείμαρροι〉· ῥύακες) | v.l.: gl. 262 **477** v.l.: gl. 266 **478** χειμαίρραν H: Mus. (accent. Schm. tacite), cf. ord. et K | [ν] Mus. (αἶγα in K videtur nomin. esse) | expl. falsa **479** Χίοις τὰ ἀγαθὰ εὔχεσθαι Ἀθήνησιν 〈αὐτοῖς τε καὶ Χίοισιν〉 ἱστορεῖ τὸν κήρυκα 〈ὁ Θεόπομπος. ηὔχοντο γὰρ Ἀθηναῖοι κοινῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἑαυτοῖς τε καὶ Χίοισιν〉 Heins. e Schol. Ar. | ἤρυκα H: Mus. **480** χιονέα H: accent. R. Kassel | λευκανὴ H: Schm. post Mus.; an λευκά, νιφοείδη?

482 Χῖον [ὁ] ἐκ Λα⌈καίν⌉ης· ἐκ κύλικος Λακαίνης οἶνον (Ar. fr. 225, 3 K.–A.) D
483 Χῖον λόφον· τὸ ἀποτιλθῆναι τῆς κεφαλῆς τὸ μέσον
484 ⌈χί⌉ραι· αἱ ἐν ταῖς πτέρναις ῥαγάδες
485 χιραλέους· 〈 〉
485x 〈χ(ε)ιρόποδας·〉 τοὺς πόδας κατερρηγμένους D
486 *χιτών· ἐσθής vg$^{4\,(91N.)}$A^{5}, θώραξ (Β 416. Γ 359), ⌊ἱμάτιον ἀνδρικόν (Β 42 . .) vg$^{4\,(91N.)}$A^{5}Σ Hom.
487 *†χιωνοθήσονται†· λευκανθήσονται. ⌊λαμπρυνθήσονται (Psalm. 67, 15) vg$^{χιο1\,(86N.)}$Br^{62}[A^{χιο6}] LXX
488 χλαβόν· εὔτραφές
489 *χλαῖνα· χλαμύς g^{1}v$^{2\,(92N.)}$A^{8}, ἢ ἱμάτιον χειμερινόν v$^{2\,(92N.)}$A^{8}, ἀπὸ τοῦ χλιαίνειν, ὅ ἐστι θερμαίνειν (Β 183 . .) Ap. S.
490 χλαῖναι· περιβολαί (γ 349 . .) g^{3}A^{7}Σ Hom.
491 χλανίτιδες· οἱ ὅρμοι παρθένων
492 χλαμυρίς· πόα, ὁ κυρίως βρόμος
493 χλαμύς· πορφύρα ἢ χιτών (Men. Sam. 687 Sandbach) D
494 *χλαμός· χλαῖνα A^{9}
495 χλαμυραί· τρυφῶσαι. γρυπῶσαι
496 *χλανίδες· λεπτὰ ἱμάτια (Hermipp. fr. 48, 1 K.–A.) A^{6}
497 χλανίδιον· ἱμάτιον λεπτόν (Men. Peric. 392 Koerte = 822 Sandbach?) D
498 χλάνος· τὸ περὶ τοὺς τραχήλους δάσος
499 χλαρόν· κόχλαξ
500 χλαρά· ψαιστὰ ἐν ἐλαίῳ
501 χλαρόν· ῥυπαρόν. λεπτόν. τρυχαλέον. ὠχρόν

---

482 Ach. Tat. 2, 2; Poll. 6, 15 **483** Paus. χ 12 (Eust. Od. 1462, 28 [1, 119, 38 St.]) **484** Choerob. 276, 33; E. Gud. 371, 4; EM 812, 3; Eust. Il. 194, 40 [1, 298, 21 V.]. Od. 1562, 64 [1, 253, 44 St.] **485x** Poll. 2, 152; EM 810, 27 **486** Scholl.; Σ χ 82; cf. Ap. S. 168, 6 et Cyr. (Z$^{(2)\,16}$) **487** gl. Psalm. 306 Ernesti; Su χ 315 **489** Ap. S. 168, 8; Choerob. 278, 25; Σ″ (Su χ 335. E. Gen. [EM 812, 21]); Moer. 213, 9 [χ 19 H.] **490** = Σ χ 83 **493** Plut. praep. ger. reip. 816 a; Poll. 7, 46. 48

---

482 χίων· ὁ H: corr. et interpunct. Schm. post Mus. | Pears. 698 cft. gl. λ 180 **483** χ.ονολόφον H (ει legere sibi visus est Latte: χιον- Mus.): Wil.* coll. Eust. | ἀποταλῆναι H (-ταμ- Ald.): Cunningham coll. Eust. **484** χίραι· 〈… (v.l. gl. 277). nov. gl. χιράδες·〉 Schm. | de orthogr. χιρ- (contra etym.) cf. testt.; morbus calcum hic tantum, pedum gl. 276. Diogen. Laert. 1, 81, manuum alibi **485, 485x** separ. Schm. **485x** κατειργασμένους H: HSt. Thes. 4, 460 f; κατερραγασμένους M. L. West | cf. gl. 306 **487** h. e. χιονωθήσονται (vgA testt.) **489** χλαμὶς H: K; χλανίς Munk., sed cf. Degani QIFG 1, 1966, 21–22 (= Filol. e stor. 2004, 856–7) **490** χλανίαι H: ordo et K Σ; cf. Degani l. c. **491** αἱ H: Schm. | παρθένοι H: Mus. **494** χλαμύς A (cf. Degani l. c.), contra ordinem (ut not. Voss.) **495** χλαμύρ (cf. Schwyzer Gr. 1, 410 Zus. 6)· 〈χλαμύς, χλαῖνα. nov. gl. … ῶσ〉αι· Schm. | γαυριῶσαι Lob. Prol. 274 not. 47 **501** τρυχαλεὸν H: accent. Mus. | ὠχρόν ad χλωρόν refert Schm.; cf. gl. 555

502 χλαρόν· ἐλαιηρὸς κώθων
503 χλεμερόν· χλιαρόν. θερμόν
504 χλεμυρά· χλοανθοῦντα
D **505** †χλεαίεται†· θερμαίνεται (Hippocr. morb. 2, 46 [7, 64, 10 L.])
D **506** χλευάζει· ἐμπαίζει, γελᾷ (Dem. 7, 7)
D **507** χλεύη· γέλως (Ap. Rh. 4, 1726)
LXX **508** χλευασμός· ἐμπαιγμός (Psalm. 78, 4)
D **509** χλευδόν· χύδην. σωρηδόν (Aesch. fr. 178 R.). ⟨καὶ χλιδῶντα ἀντὶ τοῦ⟩ πληθύοντα
D **510** χλῆδος· ὁ σωρὸς τῶν λίθων (Dem. 55, 22 . .)
511 χλήδης· σπάδων, θλαδίας, εὐνοῦχος
D **512** χλιδᾷ· φρίκη, ῥῖγος. τρυφᾷ (Aesch. Suppl. 833)
513 *χλιδαί· ἀγλαΐσματα, ⌊τρυφαί (Eur. Hel. 424) ($g^{χλο3}A^{8}$)
514 *χλιδανή· τρυφηλή (Aesch. Pers. 544) $g^{χλο2}A^{11}$
515 χλιδανόν· τρυφερὸν ὁμοίως
516 *χλιδή· τρυφή $g^{1}v^{93N.}Σ(A^{6}Br^{63})$. [ἱμάτιον χειμερινόν]
517 χλιδός· σακκοπάθνιον
518 *χλιδῶνες· κόσμος ($vg^{3\,(96N.)}A^{9}Br^{140}Σ$) ὃν αἱ γυναῖκες ⌊περὶ τοῖς βραχίοσιν ($v^{3\,(96N.)}A^{9}Σ$)[g^{3}] εἰώθασι φορεῖν καὶ ⌊τοὺς τραχήλους (Asius fr. 13, 6 Bern. codd.) ($vg^{3\,(96N.)}$)
519 χλιδωνό[σ]πουν· χλίδωνας περὶ τοὺς πόδας ἔχοντα[ς], τουτέστι περισκελίδας
520 *χλιδώσαις· τρυφώσαις (Basil. Caes. hom. in div. 4 [31, 289C M.]) $g^{2}A^{7}Br^{64}(v^{94N.}Σ)$
521 χλίει· θρύπτει
D **522** χλιερόν· τὸ ἔνθερμον (Hippocr. nat. mul. 71 [7, 404, 3 L.] . .)
523 *χλιήνας· χλιάνας (Hippocr. morb. 2, 26 [7, 42, 9 L.] . .) A^{12}

---

507 Moer. 213, 5 [χ 15 H.] **509** Cyr. ($Z^{(2)\,18}$); E. Gud. 567, 34 **510** Cyr. ($Z^{(2)17}$); E. Gud. 567, 43 **513** cf. EM 812, 31 **515** Σ″ (Su χ 339. E. Gen. [EM 812, 34]) **516** Σ χ 85; Moer. 213, 7 [χ 17 H.] **518** cf. Σ χ 86 **520** Σ χ 87 **523** Moer. χ 13 H.

---

502 ἐλεηρὸς H: Mus. **504** χλεμύρα H: accent. monet Lob. Prol. 274 **505** h. e. χλιαίνεται (G. Pears. 698 post Mus.) **508** χ scr. H, non rubr., sed interpunct. ut le.; separ. Alb. tacite **509** χλεῦδον H: accent. Mus. | ⟨ ⟩ Cyr.^{Z} (ut iam divinarat Schm.) **510** χληδὸς H = Σ: accent. Cyr.^{Z}, cf. Arcad. 27, 28 | Alb. cft. gl. κ 2946 **512** χληδᾶ H: ordo et Pears. 698 | Alb. cft. gl. ε 349 **513** χλίδαι H: accent. Schm. **515** χλυδανὸν H: Mus. | ὁμοίως] ὅ H, expl. Mus. **516** χλίδη H: accent. Mus. | [ ] iterat. e gl. 489 (Piers. 408) **517** σακκοπάθνιον alibi expl. est pro ἀσκοπήρα (Su α 4178), πήρα (E. Gud. 466, 56. EM 670, 52), κίβησις (E. Gud. 323, 56) **518** χλίδωνες HSt., sed accent. epic. def. Bernabé PEG 1, 131 (qui in h.l. citando verba 'Herodiani' inserit) | κόσμοι ὧν H: HSt. | τοὺς βραχίονας A Σ (ci. Maussac), contra τοῖς τραχήλοις Ernesti 285; sed usum antiquiorem et recentiorem coniunctum recte tolerat Schm. **519** [σ] Voss. | π(αρὰ) H: Meibom | [σ] Mus. **521** Alb. cft. gl. 567 **522** contin. H: nov. gl. Alb. | ad form. Ion. cf. Schwyzer Gr. 1, 482 (5)

524 χλιοῦται· σχίζεται
525 χλόα· βοτάνη (Eur. Hel. 1360) Eur.
526 *χλοάζει· ἀνθηρός ἐστιν A^{6}, ἀνθηρεύεται
527 *†χλοάζεσθαι†· γαστρίζεσθαι **vg**$^{\chi\lambda\iota 4\ (97N.)}$**A**$^{\chi\lambda\iota 10}$**Br**^{65}
528 χλοανθεῖν· χλωρὸν ἀνθεῖν
529 †χλοάνοις†· τοῖς κοιλώμασιν, ἐν οἷς ἀναχεῖται τὰ χωνευόμενα
530 χλοάσουσι· βλαστήσουσιν D
531 †χλόδη†· ἔκλυσις καὶ μαλακία
532 χλοερόν· χλωρόν. χλαρόν. ὠχρόν. νέον. ἁπαλόν (Nic. ther. 879) D
533 *χλόη· βοτάνη. φύλλα A^{7}
534 Χλόϊα· ἑορτὴ ἀπὸ τῶν καρπῶν
535 χλοιδᾶν· διέλκεσθαι καὶ τρυφᾶν
536 χλοιδέσκουσαι· γαστρίζουσαι
537 χλοιδῶσι· θρύπτονται
538 χλόος· χλωρίασις, ὠχρότης (Υ 421 v. l.) Hom.
539 χλοσσός· ἰχθὺς ὑπὸ Ἰώνων D
540 χλουνάζειν· κινύρεσθαι
541 χλοῦναι· λωποδύται, οἱ τῇ χλόῃ εὐναζόμενοι
542 *χλούνην· τὸν τῇ χλόῃ εὐναζόμενον (Ι 539) A^{8} Hom.
543 χλουνός· χρυσός
544 χλοῦς· ὠχρότης
545 χλωραί· συκαῖ
546 †χλωρός· τυρός†
547 χλωρεύς· ὀρνιθάριον χλωρόν D
548 χλωρηῒς ἀηδών· ἤτοι ἀπὸ τοῦ χρώματος ἡ χλωρά. ἢ διὰ τὸ ἐπὶ χλωρῶν καθέζεσθαι δένδρων. ἢ ἀπὸ Χλωρίδος τὸ γένος ἔχουσα (τ 518) Ap. S.

---

530 Diogen. ap. Schol. Nic. ther. 237b **531** Tim. lex. χ 8 (Σ χ 85) **532** Su χ 346 (Δ) **533** Su χ 347 (Δ) **538** Erot. χ 3; Schol. **541** = Su χ 349; Choerob. in Theodos. 408, 30 (EM 812, 46) **542** Schol.; Ap. S. 168, 9; Schol. Opp. hal. 1, 12 **544** cf. Galen. lex. 155, 9 **547** Arist. h. an. 609^{a}7; Ael. n. an. 5, 48 **548** Ap. S. 168, 15; EM 813, 5

---

524 χιλοῦται· σιτίζεται ci. Schm.; cf. gl. 467 **525** cf. gl. 533 **526** χ om. rubr., add. Mus. **527** χλιάζεσθαι K; χλοιδάζεσθαι Kust., cf. gll. 535–7 **529** v.l. gl. 577 (Palm.) **531** h.e. χλιδή (Piers. 408, cf. Tim.) **532** χλαρόν] χεαρόν H: Palm.; cf. gl. 501 **533** cf. gl. 525 **534** χ om. rubr., add. Mus. | χλοιά H: accent. Meurs. Gr. fer. 281 (Op. omn. 3, 978–9). Mein. 1857 p. 630 (uterque χλόεια, sed ΧΛΟΙΟΙΣ exstat in IG II^{2} 949, 7. 35; τὰ χλοῖα Threatte 1, 326) | κάλπων H: Meurs. **535** διεκλύεσθαι Kust. | Schm. cft. gll. κ 2426–7 (cf. Latte ad loc.) **536** Pears. 698 cft. gl. 527 **538** χλοὸς H: accent. Schm. | cf. gl. 544 **539** sine dubio nomen Ionicum piscis alicuius, non ‘Ion. for ἰχθῦς’ (LSJ) **544** cf. gl. 538 **545** συκαί H: accent. Mus. | χλωραὶ συκαῖ· 〈 〉 Menag. Obs. et emend in Diogen. Laert. 270, tum interpr. 〈ὡς vel καὶ〉 χλωρὸς τυρός (e gl. 546) Piers. 403; χλωρὰ σῦκ’ ἐ〈πήσθιεν〉 (ex Eur. fr. 907, 1 K.) Schm. **546** χλωρὸς τυρός· 〈τόπος Ἀθήνησι〉 Reland, coll. Lys. 23, 6; 〈ἁπαλὸς τυρός〉 Toup. 3, 302, cf. gl. 554 (lac. primus agn. Meurs. Att. lect. 3, 30 [Op. omn. 2, 1145]); cf. ad gl. 545 **547** Schm. cft. gl. 874 **548** χλωριὴς H: Mus. = Ap. S. | ἡ] ἢ H: Schm.

D **549** χλωροί· οἱ φάσηλοι. μήποτε δὲ ὦχροι γραπτέον

550 χλωροκυρτίδες· εἶδος καρίδων

551 *χλωρόν· ὑγρόν A^2. δεινόν, χαλεπόν (Eur. Med. 906)

Ap. S. **552** *χλωρὸν δέος· τὸ χλωροποιόν g^1. τοιοῦτος γὰρ ὁ φόβος, χλωριάσεως ποιητικός (Η 479 . .)

D **553** χλωρόν τε καὶ βλέπον⟨τα⟩· ἀντὶ τοῦ ζῶντα (Aesch. Ag. 677?)

554 *χλωρὸν τυρόν· ἁπαλόν (Ar. Ran. 559) A^4

Hom. **555** *χλωρός· ὠχρός (Κ 376) A^3

556 χλωρῷ πέδῳ· νεαρῷ

557 †χμαίνει†· ἱμείρει

558 †χλιάσαι†· φονεῦσαι

D **559** χναύει· λαμβάνει, κνίζει (Eur. Cycl. 358 e coni. Ephipp. fr. 3, 9 K.–A.)

560 χναύεται· περικνίζεται. λαμβάνει

D **561** χναῦμα· τὸ βρῶμα (Mnesim. fr. 4, 12 K.–A. e coni.)

D **562** χναύματα· τὰ βρώματα. καὶ τὰ τῶν κρεῶν ἀπανθρακίσματα

563 χναύων· περικνίζων. περιτίλλων

564 †χνεμύρεται· κισύρεται†

565 †χνισμός†· νῆστις

566 χνιαρωτέρα· χνοω⟨δεσ⟩τέρα

567 χνίει· ψακάζει. θρύπτει

D **568** χνόαι· αἱ χοινικίδες, αἱ τοῦ ἄξονος σύριγγες (Aesch. Sept. 153)

D **569** χνόην· τὸν τῶν ποδῶν ψόφον

D **570** χνόος· ὁ χνοῦ⟨ς τοῦ⟩ γεν⟨ε⟩ιᾶν ἀρξαμένου (Callim. h. Ap. 37)

---

549 Polemo FHG 3, 142 fr. 86; Galen. in Hippocr. progn. 1 (18 [2], 30, 18) **552** Ap. S. 168, 10; EM 813, 3; cf. Schol.; Schol. Ap. Rh. 3, 120 **553** cf. Scholl. Soph. Ai. 962. Eur. Tr. 632 **554** Philemo 396, 27 Reitz.; Moer. 212, 35 [χ 9 H.] **559** Σ^b χ 153 **560** Σ^b χ 153 **562** Zenob. Ath. 2, 60 (vulg. 5, 73); cf. Σ''' χ 155 **568** Scholl. Aesch. (a. b. n). Soph. El. 716 (Su χ 359); Theogn. can. 646 [revera 647, cf. Schneider, Bodl.] (p. 108, 7 C.) **570** v. ad gl. 571

---

549 φάσιλοι H: Mus. | ὠχροί H: accent. Schm. **550** χλωροκύρτιδες H: accent. Mus.; χλωροκουρίδες Lob. Prol. 457, coll. ἁπαλοκουρίς (Schm. add. gl. κ 3851) **551** δειλόν, χαροπόν Rutherford CR 10, 1896, 154, coll. Schol. Ar. Plut. 204 (in quo com. ad. fr. 852 K.–A. citatur) **553** ⟨τα⟩ Guyet. Mart. Lex. s. v. Sanium **554** ἁπαλον τυρον A, sed cf. e. g. gl. 556 | cf. gl. 546 **555** αισχρος A **556** χλωροπέδω H (-δῳ Ald.): Pears. 698 (Thes. 8, 1536 d cft. Plut. Luc. 31, 1); χλωρῷ παιδί Mein. 1857 p. 630 **557** χλιαίνει ordo et Salm. Pears. 698, inepte; ἰσχαίνει Ruhnk. **559** χνάνει H: Heins. Palm. Pears. 698 | Voss. cft. gl. ε 7653 | ad χναύειν i. q. radere v. Bühler ed. Zenob. 5, 223 **562** χ om. rubr., add. Mus.; χναυμάτια (Ar. fr. 236 K.–A.) καὶ χναύματα Σ | ἀπανθρακισμάτων H: Mus. **563** χναύβων H: Mus. **564** κινύρεται Sop. coll. gl. 540 **565** ft. (post Schm.) v. l. gl. α 8892 (quae ipsa est v. l. gl. α 2448) **566** ⟨δεσ⟩ Lob. Rhem. 29 **567** θρύπτει H (θρύττει errore Schr.) **568** χονίκιδες H: Mus. (accent. Alb. tacite) | cf. gl. κ 3141 **569** Alb. cft. gl. κ 3141, ubi citatur Aesch. fr. 237 R.; κν- hic malit Pfeiffer ad Callim. fr. 384, 5 **570** χνοο᾽ H, prob. χνοοὶ (leg. Cunningham): Mus. | χνοῦ H: Mus. | ⟨ε⟩ Mus.

571 χνόος· ξυσμός. ψόφος, φθόγγος (Callim. fr. 384, 5 Pf.) D
572 χνοῦς· τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων (Psalm. 1, 4 . .) LXX
573 *χόα· χοῦν A[3]. μέτρον ὑγρῶν [A[2]]
574 χοαί[ξ]· θυσίαι. καὶ τὸ μελίκρατον. καὶ ἔλαιον D
575 *χοανεῦσαι· χωνεῦσαι (Ar. Thesm. 62) A[4]
576 χοάνη· χώνη, τύπος, εἰς ὃν μεταχεῖται τὸ χωνευόμενον (Ar. Thesm. 18) D
577 χοάνοις· τοῖς φυσητῆρσι, ταῖς χώναις, καὶ κοιλώμασιν, εἰς ἃ ἐγχεῖται τὸ χωνευόμενον, ἢ τοῖς πηλίνοις τύποις (Σ 470) Ap. S.
578 χοάρβηνα· τὰ γράμματα
579 *χοάς· τὰς σπονδὰς τῶν νεκρῶν Br[22=153]
580 χοᾶσθαι· καυχᾶσθαι
581 χοάσσομαι· ἐπίξομαι
582 Χοάσπης· ποταμὸς Ἰνδίας (Nic. ther. 890) D
584 χοδιτεύειν· ἀποπατεῖν
583 χόδανον· τὴν ἕδραν
585 χόες· χῶναι
586 *χοΐ· χώματι (2 Regn. 16, 13) vg[χου5 (106N.)]A[3]Br[69] LXX
587 χόϊνον· ποτήριον χαλκοῦν D
588 χοΐας· τὸ ἀθροῖσθαι
589 *χοϊκός· πήλινος vg[χου2 (103N.)]A[4]Br[71], γήϊνος (1 Cor. 15, 47 . .) A[4] N.T.
590 χοίνικες· αἱ βαθεῖαι πέδαι (Ar. Plut. 276. Dem. 18, 129). καὶ αἱ ἀπὸ μέρους τροφαί (cf. τ 28) D+Ap. S.
591 χοινίκη· τοῦ τροχοῦ ἐν ᾧ στρέφεται ὁ ἄξων D
592 *χοῖνιξ· μέτρον τι A[1][Σ]. καὶ πέδη. καὶ νάρθηξ

---

571 Schol. Callim. h. Ap. 37 b (scholiastam significationem glossae 571 pro 570 perperam exhibuisse agn. Pfeiffer) **572** cf. Σ'''χ 152; Su χ 361 **573** Moer. 213, 18 [χ 26 H.] **574** gl. Aesch. Pers. 219b **575** Moer. 213, 11 [χ 21 H.] **576** Moer. 212, 27 [χ 1 H.] **577** Ap. S. 168, 17; Poll. 7, 106. 10, 147 **579** cf. Σ χ 89 **582** Su χ 366 (Δ) **589** Su χ 376 (Δ); gl. apost. 146 **590** 1) Schol. Ar. (b. d); Schol. Dem. (230 a. c); lex. rhet. (V[1]) 316, 8 Bk.; Su χ 590. 2) Heliod. fr. 51 D. (ap. Ap. S. 168, 22); Schol. **591** Schol. Dem. 22, 72 (175 a)

---

571 χνοὸς H: accent. Mus.; cf. ad gl. 569 **573** χόα· χοῦν] χοχοῦν χοά H: ordo et K (lectionem H expl. Schow: χοά correctio est verbi χο); χοᾶ accent. Schm., recte quod ad auctores classicos attinet, sed χόᾰ recentiores agnoscunt, cf. Choerob. in Theodos. 1, 28, 1–2 **574** χόαιξ H: Mus. **577** h. e. χοάνοισιν (Ap. S. = Hom.) | v. l.: gl 529 **579** χόας H: accent. Mus. **580** Schm. cft. gl. 723 **581** χοάσ[σ]ομαι Schm. tacite | ἐπεύξομαι ci. Schm. **582** χοάσπις H: Thes. 8, 1546c **584, 583** ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii **583** χύδανον H: ordo et G. **587** ft. a *χόϝ-ινον (Brown, Evidence for pre-Greek speech on Crete, 90); Schm. cft. gl. 630 **589** cf. gll. 436. π 2189 **590** βαρεῖαι Headlam, JPhil. 31, 1910, 7; an παχεῖαι (cf. Dem., Ael. Dion. χ 12)? | αἱ[2]] οἱ H: Mus. | ἀπὸ μέρους i. q. a parte, per synecdochen (Kust.) **591** χοινικίς Meibom **592** χοίνιξ H: accent. Schm. | cf. gl. 590

K+D **593** *χοιράδες· αἱ ἐγκείμεναι ⌊πέτραι A2[vgχον4 (105N.)Br67Σ]. καὶ πάθος τι δεινόν (Hippocr. aphor. 3, 26 [4, 498, 7 L.])

594 χοιρίημα· τὸ χοιρίδιον

D **595** χοιρῖναι· αἱ θαλάσσιαι ψῆφοι (Ar. Equ. 1332 ..)

LXX **596** *χοιρογρύλλιον· ὁ ἐχῖνος (Prov. 30, 26 ..) A5Br150

D **597** χοιροκομεῖον· λεπτόν τι πλεκτὸν ὡς ὀρνι⟨θ⟩οτροφεῖον (Ar. Lys. 1073 ..)

D **598** χοῖροι· ὁμοίως. ἢ καὶ αὐτὰ τὰ ζῷα οἱ χοῖροι

D **599** χοῖρος· χοιρόσακα, μηχάνημά τι οὕτως ἐκαλεῖτο

600 χοιροσφάγος· θύτης

D **601** χοιροτροφεῖον· περίζωμα γυναικεῖον. καὶ συφεόν (Eupol. fr. dub. 493. Phryn. com. fr. 45 K.–A.)

602 χοιροφόρημα· χοιρίδιον

Hom. **603** *χολάδες· τὰ ἔντερα vgχον10 (110N.)A3Br84Σ ἀπὸ τοῦ κεχαλάσθαι (Φ 181)

604 χολαδία· τὸ σχολάζειν

Greg.Naz. **605** †χολάοντα†· ἀνθοῦντα (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 130 [37, 589, 2 M.])

D **606** Χολαργεῖς· δῆμος φυλῆς Ἀκαμαντίδος (Ar. Ach. 855. Men. Dysc. 33)

D **607** Χολάς· ἑορτὴ Διονύσου

LXX **608** *χολέρα· ἔκ⟨κ⟩ρισις κάτωθεν διὰ γαστρός καὶ ἄνωθεν διὰ στόματος, ἐμετός (Num. 11, 20) [vgχον9 (109N.)A2Br143]

Hom. **609** *†χολεσέμεν· ὀργισθησόμεθα† (Α 78) A1(vgχον7 (108N.)Br72)

610 χολέρα· σωλήν, δι᾽ οὗ τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῶν κεράμων φ⟨έ⟩ρεται ἐξ-ακοντιζόμενον

N.T. **611** *χολή· μανία πικρά (Act. 8, 23) gχου4A4

---

593 2) Poll. 4, 201. Paul. Aeg. 6, 30. 35 **595** Schol. Ar. Equ. (a) et Vesp. 333 a (Su χ 596); Poll. 8, 16; Theogn. can. 691 (p. 114, 2 C.) **596** Su χ 598; gl. Prov. **597** Schol. Ar. (c) (Su χ 600); Poll. 10, 159 **598** Su χ 601 (Δ) **603** Σ χ 94; Schol. cf. Schol. bT; Ammon. 517 **606** Schol. Ar. (b) (Su χ 378); St. Byz. 695, 4; Schol. Plat. Gorg. (267) 487 c; Harp. 307, 1 [χ 10 K.] **608** Leo consp. med. 5, 7; Steph. comm. in Galen. ad Glauc. 1, 314, 10; E. Gud. 568, 50 **609** E. Gud. 568, 30 **611** Schol. Ar. Pac. 66

---

593 ἁ⟨λ⟩ὶ ἐγκείμεναι Schm. post Heins. Thes. 8, 1553 d (αἱ ⟨(τῇ) θαλάσσῃ⟩) | δεινόν] ἀδένων Triller Obs. 134 coll. testt. **594** cf. Specht KZ 61, 1933–34, 283–4 **595** χοιρίναι H: accent. Lob. Prol. 217 | θαλάσσιαι] fallitur H., cf. testt. **596** χοιρογρύλλιος Br | expl. ἐχῖνον gl. Prov. | v. LSJ **597** ⟨θ⟩ Mus. **598** ὁμοίως] Schm. refert ad gl. 596 (nonne 599 vult?) **601** συφάγον H: Toll. **602** cf. ad gl. 594 **603** κεχαλᾶσθαι H: accent. Schm. | v.l.: gl. 29 **604** ft. σ⟩χολαδία, sed gl. manet obscura **605** h. e. χλοάοντα (Kust.) **606** Χολαργῆς Schm. sine causa | ἀκαμάντιδος H: accent. Mus. **607** Χόες Maussac., cf. Harp. 306, 13 [χ 9 K.]; Χλοάς Schm., coll. Cereris Χλό(ε)ια (gl. 534) **608** ἔκρισις H: K **609** u. s. H, χολεσαιμαν· οργισθησομεθα A, χολεσαιμ᾽ αν· οργισθησομαι vgBr] h. e. χολωσέμεν· ὀργισθήσεσθαι (Mus.) **610** χολέδρα Scal. | φρέται H (leg. Hansen): Mus. **611** χολὴ πικρίας Toll., ut Act. | πικρία K

612 χόλικες· αἱ παχύταται κοιλίαι (Ar. Pac. 717 . .). οἱ δὲ τὰ τῆς κοιλίας γράμματα D
613 χόλιξι· κοιλίαις
614 χολόβαφα· τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα
615 χολοβάφι⟨ν⟩ον· τοῦτο λέγεται ἅμα μέν, ὅτι τὰ φαῦλα βαφέντα χολῇ βάπτεται, ἅμα δὲ τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα D
616 χολόεν· πικρόν, χολοποιόν (Nic. al. 580 . .) D
617 *χόλος· ὀργή (Α 283. 387 . .) Br[173](g[χον8]Σ). ἐπιμονή. καὶ ἡ τῆς χολῆς διάθεσις Hom.+
618 χολοῦται· πικραίνεται, θυμοῦται (Θ 421) Hom.
619 χολωθείς· ὀργισθείς, εἰς χόλον ἀχθείς (Α 9 . .) Hom.+Ap. S.
620 χονδράς· χορδάς
621 χονδρίον· πίναξ. κέραμος
622 χονδρεύει· σεμίδαλιν ποιεῖ
623 χονδρίλη· ἄγριόν τι λάχανον D
624 χονδρίτης· σεμίδαλις
625 *χονδριτῶν· παχεῖα σεμίδαλις (Gen. 40, 16) (vg[1 (102N.)]) LXX
626 χονδροκοπ⟨ε⟩ῖα· μύλων ὅπου χόνδρος κόπτεται D
627 *χόνδρον· σεμίδαλιν μεμιγμένην ὡς πλακοῦντα [A[13]]
628 *χόνδρος· τραγανός. ⌞οὕτως ὁ ἅλιξ A[12]. ἢ παχύς, ἢ μωρός
629 *χόνδροι ἁλῶν· παχεῖς ἅλες (vg[11 (111N.)]A[14]Σ)
630 χόν⟨ν⟩ος· ποτήριον χάλκε[ι]ον D
631 χοραγ⟨ε⟩ίων· διδασκαλείων (Epicharm. fr. 13 K.–A.) D
632 χοραγός· διδάσκαλος. ἔξαρχος (Sophr. fr. 147, 2 K.–A.) D

---

612 cf. Schol. Ar. (Su χ 383) **615** Arist. soph. el. 164b21–24; Poll. 7, 163; Phryn. praep. soph. 126, 11; Schol. Nic. ther. 444a **616** Schol. Nic. (d) **617** Σ χ 95 = Schol. A 283; cf. Schol. A 387 **619** Schol.; Ep. Hom. ad A 9E; EM 813, 39; Ap. S. 168, 21 **623** Σb χ 149; Galen. 6, 794, 12 **624** = Σ χ 96. χονδρίτης et σεμίδαλις distinguit Philistio ap. Athen. 3, 115d **626** Poll. 7, 19 **627** cf. Schol. Ar. Equ. 954 b (I) **628** Hdn. Philet. 139 **629** Σ χ 97; Clem. Al. protr. 2, 22, 4 **630** Athen. 11, c. 106 (3, 108, 21 K.) **631** Poll. 9, 42; Ammon. 516; Phryn. praep. soph. 126, 3

---

612 χολίκες H: accent. Mus. | γράμματα vix sanum: φράγματα vel ῥάμματα Palm.; στρέμματα Reines. ep. ad Hofm. et Rup. 371; an conf. Ar. Vesp. 1144 κρόκης χάλιξ? **614** cf. gl. 615 **615** χολοβαφίον H: Jungerm. Pollux 1706 p. 257 not. 28 | Alb. cft gl. κ 3352 **617** Alb. cft. gll. μ 1217 b. 1225 **619** v. l.: gl. 860 **620** an ad Ar. Ach. 521 cod. R? **621** χόνδριον H: accent. Mus. **625** χονδριτῶν H (errat Schow de accent.)] χονδρίτις Mus. **626** χονδροκόπια H: Schm. post Heins., coll. Poll. | ⟨ὁ⟩ χόνδρος Mus. **628** οὗτος H = A: Sop. | ἅλιξ H: spir. len. Schm. in app. | alii glossam non de frumento sed de sale intellegunt, et corrigunt Τραγασαῖος (Sop.; cf. gl. τ 1227) et ἅλς (Sop.) vel ἅλες (Pears. 699), cf. Hellanic. FGrHist 4 F 34. Poll. 6, 63 | παχύς. ἢ μωρός] ad χονδρός? **630** ⟨ν⟩ Scal., coll. Athen. (ubi citatur Hermonax, scriptor libri Κρητικαὶ γλῶσσαι) | χαλκεῖον H: Schm. tacite | cf. ad gl. 587; hic quoque Brown op. cit. glossam a χόϝνος (< χόϝω, i. q. χέϝω) derivat, sed exempla ϝν > νν nescio, quamquam νϝ > νν et ϝρ > ρρ nota sunt **631** χοραγίων H = Ammon.: Mus.

D **633** χορδαψός· πάθος ἐντέρων (Hippocr. Coa praesag. 502 [5, 700, 4 L.])

Hom. **634** *χορδή· νευρὰ κιθάρας (φ 407) $g^{3}Br^{76}(A^{9})$

635 χορδεῦσαι· κακοποιῆσαι. τεμεῖν

+LXX **636** *χορεῖον· διδασκαλεῖον. καὶ βωμός τις. καὶ αὔλημά τι. καὶ μέρος τι χωρίον· καὶ ⌞τὸ κάλυμμα τὸ συγγενόμενον ἐκ τῆς κοιλίας (Deut. 28, 57) $vg^{5\,(114N.)}A^{14}Br^{149}\Sigma$

637 *χορεύει· μελῳδεῖ $g^{4}A^{13}Br^{77}$. βακχεύει. ὀρχεῖται

638 *χορηγία· δόσις $vg^{1\,(112N.)}A^{7}Br^{73}\Sigma$

Greg.Naz. **639** *χορηγεῖ· παρέχει, δίδωσιν (Greg. Naz. c. 1, 1, 33, 4 [37, 514, 7 M.]) A^{10}

640 χορηγόν· παιδίον

D **641** χορηγός· διδάσκαλος. καὶ ὁ ἐπιδούς τι τῶν ἰδίων (Antiphan. fr. 202, 5 K.–A.). τοῦ χοροῦ ἐξάρχων (Plat. leg. 665 a)

D **642** χόρια· τὰ τῶν ἀρνῶν καὶ ἐρίφων ἀγγεῖα. ἄλλοι τὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γενόμενα βρώματα

D **643** †Χορίλα Ἐκφαντίδες· Κρατῖνος (fr. 502 K.–A.) τὸν Ἐκφαντίδος οὕτως εἶπεν, αὐτὸ τὸν Χορίλλον†

Prov. **644** χορὸν δίδωμι· παροιμία ἐπὶ τῶν σκώμ⟨μ⟩ασι νικώντων

LXX **645** *χορός· κύκλος. στέφανος (Psalm. 149, 3 . .) $vg^{6\,(115N.)}A^{15}Br^{78}$

Greg.Naz. **646** χοροστασία· χορός (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 293 [37, 992, 5 M.] . .)

647 *χοροστατῶν· χοροῦ κατάρχων $g^{2}A^{8}Br^{75}\Sigma(v^{2\,(113N.)})$

648 *χοροῦ ἡγεῖται· χορὸν τρέφει $A^{11}[g^{\chi o \upsilon 5}]$

D **649** χορταῖος· δασὺς χιτών, οἷος τῶν Σειληνῶν

D **650** χορταιόβαμος· ὁ Σειληνός (trag. ad. fr. 601 K.–S.)

---

633 Schol. Nic. al. 382 a; Cels. 4, 13 (20) **634** Σ χ 98; Orion. 163, 12 **635** gl. Hdt. 6, 75 (LGM 207); Su χ 395 **636** Σ χ 101; gl. Oct. χ 8 **638** = Σ χ 100 **641** Ammon. 516 **642** Schol. Theocr. 9, 19 a; Athen. 14, 646e **644** Prov. Bodl. 947 [= App. Prov. 5, 30] **645** gl. Psalm. 306 Ernesti **646** lex. Greg. carm. (ord. alph.) χ 40 **647** = Σ χ 102 **649** Poll. 4, 118; E. Gud. 568, 41; Ael. Dion. χ 15 (Su χ 413); Dion. Hal. ant. Rom. 7, 72, 10

---

633 de accent. v. Arcad. 85, 13. Lob. Paral. 333 not. 13 **634** χόρδη H: accent. Schm., cf. Arcad. 105, 17 **636** διδασκαλεῖον ad χορηγεῖον refert Hemsterh. Pollux 1706 p. 1005 not. 64, cf. gl. 631 | βρῶμά τι Scal., ad χόριον (sing. etiam Alex. fr. 178, 13 K.–A.) | μέρος (scil. σώματος) ad χόριον refert Schm., et χόριον ad sequentia leg. Pears. 699; μέλος χορικόν Vales. | ἐν τῇ κοιλίᾳ vg | τοῖς βρέφεσιν add. K Σ **640** σύγ⟩χορτον πεδίον ludit Schm., coll. gl. 653 **641** interpunct. post ἰδίων van Dale Diss. IX de antiqu. et marmor. (1702) 684 **642** τὰ ⟨διὰ⟩ μέλιτος ex Athen. Heins. **643** gl. corrupte et lacunose u. s. praebet H (Mus. le. Χορίλλον [vel Χορίλον] Ἐκφάντιδος, tum Ἐκφάντιδος et αὐτὸν restituit); cf. gl. ε 1439 et Kassel–Austin ad Cratin.; sic fere cum Maussac. Mein. Cob. restituenda Χοιριλεκφαντίδης· Κρατῖνος τὸν Ἐκφαντίδην οὕτως εἶπεν διὰ τὸ τὸν Χοιρίλον συμποιεῖν αὐτῷ τὰς κωμῳδίας **644** ⟨μ⟩ Mus. **645** στεφάνη gl. Psalm. **648** le. χορηγεῖ (Dem. 28, 3) g **649** χορταιὸς H: accent. Schm. | σειλήνων H: accent. Mus.

651 χορταιοβάμων· χορταῖον τὸ ἔνδυμα τοῦ Σειληνοῦ (trag. ad. fr. 601 K.–S.) D
652 χόρτον οὐρανοῦ· τὸ περιόρισμα
653 χόρτος· ὁ συνήθης. καὶ ὁ περίβολος τῆς αὐλῆς, ὥς τό· ‘αὐλῆς ἐν χόρτῳ’ (Λ 774), οἱ δὲ εὐρυχωρίαν. δηλοῖ δὲ καὶ χώραν. καὶ χόρτασμα. καὶ τὸν ὅρον τὸν ἐκ †γαίων†, ὡς ἐν τῷ· ‘σύγχορτα ναίω πεδία’ (Eur. fr. 179, 3 K.) Ap.S.
654 χορῷ καλή· καλῶς χορεύουσα (Π 180) Hom.
655 χοῦαι· αἱ κατὰ ἀγροικίαν ἐπαγγελίαι
656 χουμόν· χυλόν
657 *χοῦς· ἄνθρωπος (Gen. 2, 7) A[7]. καὶ τὸ ἐπιβαλλόμενον τῷ ὀρόφῳ χῶμα (Thuc. 2, 76, 2 . .). καὶ μέτρον ⟨η′⟩ κοτυλῶν (Ar. Equ. 95 . .). καὶ ἐρ⟨ε⟩ίπιον LXX+Att.
658 *†χοώμενος†· λυπούμενος. ὀργιζόμενος A[1]
659 χρᾷ· χρῄζει. θεσπίζει (Hdt. 1, 55, 2 . .) D
660 χραίει· κελεύει
661 χραίνει· μολύνει (Aesch. Sept. 61). σαίνει. χρίει D
662 †χραιματίσαι†· κρᾶξαι ὡς ἵππος (Hdt. 3, 87) (vg[χρε1 (120N.)]A[6]Br[80])
663 †χραιματισμός†· ἡ τῶν ἵππων φωνή
664 χραίνειν· μολύνειν. σαίνειν. χρίειν. μιαίνειν, ῥυπαίνειν (Eur. Hipp. 1438. Plat. leg. 917 b)
665 *χραισμεῖν· βοηθεῖν (A 242 . .) vg[3 (118N.)]A[7]Br[174] Hom.
666 *χραισμῆσαι· βοηθῆσαι (Λ 120 . .) vg[4 (119N.)](A[6]) Hom.
667 χραισμήσουσι· βοηθήσουσιν (Lycophr. 292) D
668 *χραίσμωσι· βοηθήσωσιν (A 566) A[8] Hom.
669 *χρᾶν· χρῄζειν. ⌊μαντεύεσθαι g[χρω4]. καὶ τὰ ὅμοια (Hdt. 4, 155, 4 . .)
670 χ[α]ραμβαλιαστύς· γέλως ὁ μετὰ παιδιᾶς

---

652 cf. Schol. Pind. Ol. 13, 62a **653** Ap. S. 48, 3 **657** Σ[b] χ 147 = Ael. Dion. χ 16; Schol. Ar. (I) **661** Schol. Aesch. (c); cf. Hdn. epim. 149 Boiss. **664** Σ χ 103 **665** = Schol.; Ap. S. 168, 24 **666** Schol. Lycophr. 547 **668** cf. Schol. **669** cf. Schol. Luc. 256, 10

---

651 χορταιὸν H: accent. Schm. | σειλήνου H: accent. Mus. **653** ἐκ γαιών⟨ων⟩ Toup. 2, 482 | συγχορτάναι αἱ παιδίαι H: Salm. Heins. | Pears. 699 cft gl. α 8291 **654** χοροκάλη H: Mein. 1857 p. 630. G. Dind. 8, 1595 d (Π 180 iam contulerat Valck. Misc. obs. 177) **655** ἐπαγγηλίαι errore typoth. ed. 1520, vulg. **656** Laconice vel Boeotice pro χυμόν (Schm.), cf. Thumb 1, 82. 2, 23 **657** ⟨η′⟩ Tosi Mus. crit. 8/9, 1973/74, 259, coll. Schol. Ar. | κοτύλων H: accent. Mus. | ⟨ε⟩ Mus. **658** v. l. gl. 868 (cft. Pears. 699); forma etiam ap. EM 816, 47. al. **660** χρᾶι[ει] (ι adscr.) G. Dind. 8, 1623d **662** h. e. χρεμετίσαι (v[v.l.] g) | κράξαι H: accent. Schm. **663** v. l. gl. 693 **664** σαίνειν dubie aptum: καίνειν ci. Schm., coll. Lycophr. 267 **668** χραισμῶσι H: accent. Mus. ut vid. (leg. Hansen) | βοηθῶσιν H: A, cf. Schol. **670** χαραμ- H: ordo et Salm.; incertum utrum forma genuina sit an v. l. voc. κραμ-, cf. gll. κ 3937. 3941 | παιδίας H ut vid.: accent. Pears. 699. Schr., cf. e. g. Plat. Phileb. 19 d; verisimilius quam παιδιάς (Mus.) vel παιδιάν (Ald.)

671 †χραμαδοῖλαι†· χελῶναι. καὶ αἱ νωθρόταται τῶν κυνῶν. οἱ δὲ τοὺς κοχλίας (gl. Ital. 91 K.–A.)
D **672** χρᾶναι· χρῶσαι. καὶ τὰ ὅμοια
673 *χράνας· μιάνας (Nic. al. 202) vg[1] (117N.)A[5]Br[79]
674 χρανθείς· μιανθείς
675 χρανιεῖσθαι· χρανθήσεσθαι. ἐπικαυθήσεσθαι
676 χρᾶται· μολύνεται, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ χρῆται
677 χραῦσαι· καταξύσαι. ⟨ἐπιτυχεῖν⟩
677x χρᾶναι. σκιάσαι. γράψαι [ἐπιτυχεῖν]
Hom. **678** χραύσῃ· καταξύσῃ. πλήξῃ (E 138)
679 χραῦσις· ἄγκυρα μονόβολος
680 χρέα· δάνεια. μαντεύματα
681 χρεῖ· δεῖ
682 χρεῖαι· ἔνδειαι
683 χρεαγωγός· ὁ ὑπὲρ ἑτέρου τὸν ὀφειλέτην ἄγων
Hom. **684** χρέος· ὄφλημα (θ 353). χρεία (λ 479?)
685 χρείην· τὴν ἔνδειαν (Callim. fr. 195, 33 Pf. Herond. 7, 124). ποτὲ δὲ καὶ τῷ χρέει
Hom. **686** *χρειώ· χρέα. ⌊χρεία (A 341 ..) g[6]A[14]Br[177]
Hom.+Ap. S. **687** χρείων· χρησμῳδῶν, χρησμολογῶν (θ 79)
Hom. **688** χρείως· δέησις (γ 367 v. l. θ 355 v. l.)
Ap. S.+Hom. **689** *χρεῖος· ὀφείλημα, ⌊χρέος (Λ 686 ..) A[23]
690 χρεμέδα· ἡ γῆ ὡς Καλλίμαχος (fr. 568 Pf.)
LXX **691** χρεμετίζει· κιχλίζει ὡς ἵππος (Sir. 33, 6)

---

672 Poll. 7, 129 **678** cf. Ap. S. 168, 25 **680** cf. Schol. λ 479 **684** Schol. θ 355 **686** Schol. (Ep. Hom. ad loc.); lex. Greg. carm. (ord. vers.) 24; EM 814, 34; Su χ 468 (Δ) **687** Schol.; Ap. S. 169, 10 **689** Ap. S. 168, 26; Schol.

---

671 h. e. χραδαμύλαι (Schm., coll. gl. α 8908) | χελῶναι H (γελ- Ald. errore typoth.) **672** χράναι H: accent. Schm. **674** gl. ft. ex Aesch. Suppl. 266 χρανθεῖσ᾽ derivata **675** χρανεῖσθαι Schm. | χρασθήσεσθαι H (leg. Latte): Mus. **676** a χράω i. q. χραίνω (G.), cf. Headlam ad Herond. 1, 15 | χρῆται ad Ion. χρᾶται (Schm.) | Schm. cft. gll. 814. 790 **677, 677x** duas gll. H; ἐπιτυχεῖν e 677 x in 677 transp. Cunningham, cf. gl. ε 7669 (hac collata, Voss. ci. χραῦσαι pro χρᾶναι, Schm. gll. coniunxit) **677x** χράναι H: accent. Schm. **679** χραυσὶς H: accent. Mus. **680** μαντεύματα ad χρέος (λ 479, cf. Schol.) **681** χρῇ· δέῃ vel χρή· δεῖ Thes. 8, 1644 c; χρέει· δεῖ Lob. Rhem. 28 **682** χρείᾳ· ἐνδείᾳ ci. Schm.; ft. ⟨χρειοῖ·⟩ χρείᾳ, ἐνδείᾳ, cf. Ap. S. 169, 9 ad Θ 57 | ἔνδειαι H (ἔνδεια perperam Latte; ἔνδειναι Schr. errore typoth.) **684** χρεία· χρέος, ὄφλημα ci. Schm., favente ordine **685** spatium unius litterae et χρεί H (pro spatio et ρεί, quare rubr. non χ addidit): Mus. | χρεί H, duo litt. sscr. (vel abbrev. pro ην, ut Latte) del. Mus., qui ην in mg. scripsit | τὸ χρέος Mus. **688** χρεῖος Mus. **689** ὄφλημα H: Schr. = Ap. S. **690** ἡ γῆ H ut vid. (Latte) (tum le. χρῆ πέδα Toup. 4, 157; χρεμάδι vel χερμάδι Schm.; -δα i. q. γῆ Pears. 700. al., sed v. Fraenkel ad Aesch. Ag. 1072 [p. 490]); ἡγῆ Schr. (tum v. l. gl. 694 Salm.; ἤχη Bentl. ad Callim. eius fr. 352, p. 418; ἠχῇ vel ἠχητικῶς Schm.; ἠχήν Pfeiffer) **691** χραιμετίζει H: ordo et Mus. | κελεχίζει H: G. Dind. 8, 1632 d; cf. gl. κ 1938

692 Χρεμετίς· ὄνομα ποταμοῦ
693 *χρεμετισμός· ἡ φωνὴ τῶν ἵππων (Ar. Equ. 553) vg[7 (124N.)]A[20]Br[82]
694 χρεμετᾷ· ἠχεῖ
695 †χρεμίς· χρεμετίς†
696 χρεμύς· ὁ ὀνίσκος ἰχθύς D
697 χρεμψιθέατρον· †οἱ† εἰσιόντες εἰς θέατρον ⟨...⟩ (com. ad. fr. 1100 K.–A.) D
698 χρέοντες· προφητεύοντες
699 χρεολυτήσων· χρεοδοτήσων
700 †χρεῦμα†· ῥεῦμα
701 *χρεώ· χρεία (Κ 43 ..). ἢ τὸ εἱμαρμένον (Ap.Rh. 1, 440). ἢ τὸ ὀφειλόμενον A[17] Hom.+
702 *χρεώμενος· χρώμενος (Ψ 834) vg[2 (122N.)]A[15] Hom.
703 *χρεῶν· ὀφειλομένων (Ar. Ach. 615 ..) A[13]. ἢ χρησμολογῶν (h. Apoll. 253)
704 *χρεῶν ἀποκοπαί· ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων ὀφειλόμενα τοῖς πλουσίοις ἀκυρῶται (Dem. 17, 15. Andoc. 1, 88) A[16][vg[4 (123N.)]Σ]
705 *χρέως· χρέος A[18], ὄφλημα (Dem. 33, 24 ..) Att.
706 *χρεωφειλέτης· ὁ τὸ χρῆμα ὀφείλων [g[χρω6]]
707 χρή· δεῖ, πρέπει, καθήκει (Α 216 ..). χρησμῳδεῖ (Soph.El. 35) Hom.+D
708 χρήδανα· τὰ ὅπλα τοῦ ἱστοῦ
709 *χρῆμα· πρᾶγμα. πλοῦτος, οὐσία. λῆμμα vg[2 (126N.)]A[14]Br[83]Σ
710 χρήματα· οἷς τις δύναται χρῆσθαι. κτήματα (β 78 ..). βοσκήματα (Xen. Anab. 5, 2, 4 ..) Hom.+D
711 χρήϊα· πενία. ἢ χρήματα D
712 *χρηΐζοντα· ἐνδεόμενα, χρειώδη, ⌊χρείαν ἔχοντα (Λ 835) g[χρω14] Ap.S.
713 †χρηΐς†· πονηρός

---

692 Arist. meteor. 350^{b}13; Su χ 454 (Δ) **693** Ael. n. an. 16, 16; Phryn. praep. soph. 59, 2; Hdn. epim. 149 Boiss.; Poll. 5, 87; Schol. bT ad Φ 575b **696** Arist. fr. 294 Rose **697** lex. com. CGFPR 342 ii 17 = Σ″ (Ph [z ap. K.–A.]. Su χ 456) **699** verbum a Phryn. ecl. 370 damnatur **701** Schol. **702** Schol. **704** Σ χ 108 **705** Ael. Dion. χ 17; Moer. 212, 33 [χ 7 H.] **707** cf. Schol. **709** Σ χ 110 **712** Ap. S. 169, 12

---

692 χραιμετίς H: ordo et Mus.; Χρεμέτης testt. **693** ἡ τῶν ἵππων φωνή K | v.l.: gl. 663 **694** ἡχεῖ H (leg. Hansen): spir. len. Ald. | v.l.: gl. 690? **695** χρέμις· χρεμετιστής (sc. ἵππος) Schm.; 'incertum utrum voc. χρέμισις, χρεμέτισις, χρεμετισμός vestigia lateant' Thes. 8, 1633c **696** κρεμύς Arist. | cf. gl. 754 **697** h.e. ὅ⟨τ⟩ι ... ⟨χρέμπτονται ...⟩, cf. testt. **699** χρεοδώσων H: Tittmann ed. Zonar. 1858 **700** v.l. gl. 379 (Ruhnk.) **701** χρεῖα H: accent. Mus. | τὸ[1]] τὸν H: Ald. | ἢ τὸ ὀφειλόμενον ad χρέος **703** confunduntur χρεῶν et χρέων | χρησμολόγων H: accent. Cunningham **704** ἀκυρεῖται H: Cunningham; ἀκυρῆται Mein. ap. Schm., sed verbum ἀκυρέω non exstat **705** χρεῶς H: accent. Mus. **706** χρῆμα] χρέος vel χρέως g **707** confunduntur χρή et χρῇ (Voss.) **711** confunduntur χρῄα· πενία (HSt.; forma non alibi reperta, i. q. χρεία) et χρήϊα· χρήματα (plur., Ditt. Syll. 527, 84 [Cret.]) **713** ἀ⟩χρῆϊς Ruhnk. coll. gl. α 8918 ἀχρήεις; malim vel hoc vel ἀ⟩χρήϊ⟨ο⟩ς (Hes. op. 297)

LXX **714** *χρηματιεῖ· ποιεῖ (Ierem. 32, 30) A[25]

LXX **715** *χρηματίζει· ἀποκρίνεται vg[5 (127N.)]A[15]Br[86]Σ. λαλεῖ. ⌊πράττει vg[5 (127N.)]. χρήματα συλλέγει (3. Regn. 18, 27)

D **716** χρηματίσασθαι· πραγματεύσασθαι (Hdt. 3, 118, 1)

N.T. **717** χρηματισμός· ὀπτασία, νομοθεσία (Ep. Rom. 11, 4)

718 †χρήμπτει†· ἐγγίζει

719 †χρημφθῆναι†· προσπελάσαι, ἐγγίσαι. ἐνορμῆσαι

720 *χρῆναι· δέον εἶναι g[13]A[23]Br[92]

D **721** χρῇς· θέλεις. χρῄζεις (Cratin. fr. 134, 2 K.–A.)

D **722** χρῆσαι· θεσπίσαι (Hdt. 5, 80, 1 .. Thuc. 2, 102, 5)

723 *χρῆσθαι· καυχᾶσθαι A[22]. πράττειν A[18.22]. προσφέρεσθαι vg[12 (172N.)] A[18.22]Br[91], χρησμῷ χρῆσθαι

LXX **724** *χρησθήσεται· χρησιμεύσει (Ierem. 13, 10) A[24]

725 χρησμός· τιμωρία

726 χρῆσις· ἐνέργεια

LXX **727** *χρησμολογεῖ· προφητεύει A[26], μαντεύεται (Ierem. 45, 4) g[χρω20]Br[24]

728 *χρησμόν· κληδόνα v[7 (129N.)]g[χρω8]A[27]

729 *χρησμός· προφητεία g[7]A[17]Br[88]Σ(v[7 (129N.)]g[χρω8]), πρόρρησις. ὁ παρὰ θεοῦ διδόμενος λόγος. ἢ ⌊μαντεία (v[7 (129N.)]g[χρω8])

730 χρησμῴδημα· τὰ αὐτά (Cyr. in xii proph. 1, 128, 6 ..)

D **731** χρησμῳδία· μάντευμα, μαντεία, προλεγόμενον (Aesch. PV 775. Eur. fr. 330 a K.)

732 χρησμῳδούμενα· τὰ αὐτά (Cyr. incarn. unigen. p. 694, 5) [vg[4 (128N.)] A[16]Br[87]]

733 χρήστην ποιεῖν· τὸν ὑπὲρ ἑτέρου ὀφείλοντα

D+K **734** χρήστης· ὀφειλέτης (Phoc. fr. 6 Gent.–Pr. Dem. 30, 12 ..). ὁ μάντις. καὶ *ὁ δανειστής A[20]

735 *χρηστήριον· μαντεῖον g[χρω16]Br[23=141]Σ

736 χρηστοί· οἱ καταδεδικασμένοι. χρήσιμοι

737 χρηστός· χρήσιμος

738 *χρηστῶν· χρησίμων (A[21])

---

717 Su χ 486 **718** lex. Greg. carm. (ord. alph.) χ 46 **721** Σ″ (Ph [z ap. PCG 3, 2, 443]. Su χ 495) **729** Σ χ 116 **730** cf. Cyr (g[χρω 12]) = Σ χ 120 **731** Schol. Aesch. (a); Poll. 1, 18 **734** 1) cf. Schol. Ar. Nub. 240 b (Su χ 509) (ʻκατὰ τὴν συνήθειανʼ). 2) nonnisi in inscr. (etiam ὑπο-), cf. Günther Istamb. Mitteil. 35, 1985, 186 not. 29; cf. gl. 739. 3) lex. rhet. (V[2]) 316, 1 Bk.; Su χ 509. 511; EM 815, 22; Moer. 213, 10 [χ 20 H.] **735** Σ χ 123; E. Gud. 569, 30

---

714 ποιήσει ci. Schm. **715** πράσσει vg **717** ὀπτασία⟨ς⟩ sine interpunct. Schm., vix recte **718** h.e. χρίμπτει (Mus.) **719** v.l. gl. 745 (Mus.) **723** καυχᾶσθαι ad χοᾶσθαι (gl. 580) refert Schm. **725** χαρισμός· ἡ δωρέα Baun. 1914–16 p. 181, coll. gl. 196 **728** contin. H: nov. gl. K | κλύδωνα H (leg. Cunningham): K **732** K habet explicationes προλεγομενα gABr, μαντευομενα προλεγομενα v **733** contin. H: nov. gl. Pears. 700 | χρηστὰ H: Cunningham **737** χρηστὴς H: ordo et Voss. Meibom **738** -ον bis A

739 χρήστωρ· μάντις
740 *χρῆται· χρᾶται A^{19}
741 χρῖ· χρίει
742 χρία· μυρμήκων κοίτη
743 χρί⟨μ⟩πτεσθαι· ἐρείδειν. ἐγγίζειν. ἐμπίπτειν. στηρίζεσθαι. ἐμβάλλειν. ἀλείφειν. προσπελάζειν (Aesch. Eum. 185) D
744 *χρίμπτεται· προσεγγίζει vg^{1} $^{(133N.)}$A$^{2.5}$Br^{93}, καὶ τὰ ὅμοια (Aesch. Sept. 84 codd. Eur. Phoen. 99)
745 χριμφθῆναι· ἐμπελασθῆναι (Aesch. Suppl. 790). †ἐκριφῆναι†. ἀνορμῆσαι D
746 χρίμψαι· πελάσαι
747 *χρόα· τὸ σῶμα (Ε 354 . .) g^{1}. ἢ ⌊χρῶτα (Ψ 191) A^{3} Hom.
748 χροανθές· εὐφεγγές
749 χροΐ· σώματι, ἐπιφανείᾳ (Η 207 . .) Hom.
750 χροιά· ἐπιφάνεια (cf. Ξ 164) Hom.
751 χροϊζόμενον· λαμπρυνόμενον
752 χρόμαδος· κρότος, ψόφος (Ψ 688) Ap. S.
753 χρόμη· φρυαγμός. ὁρμή. θράσος
754 χρόμις· εἶδος ἰχθύος (Epicharm. fr. 51, 1 K.–A.) D
755 *Χρόμιος· ὄνομα κύριον (Ρ 494 . .) A^{4} Hom.
756 χρόμοις· χρεμετισμοῖς
757 χρόμος· ψύχος. ψόφος ποιός. οἱ δὲ χρεμετισμός
758 χρονίζει· διατρίβει (Ev. Matth. 24, 48 . .) N.T.
759 χρόνιον· ἀρχαῖον. ἢ μετὰ πολὺν χρόνον (ρ 112) Ap. S.
760 χρονιώτερον· ὑπερχρονίζον (Pind. Nem. 4, 10 = 6) D
761 χρόος· χρῶς, καὶ τὸ †εἰς ἀπὸ† τοῦ σώματος διῆλθεν (Ν 191) Hom.

---

740 Σ^{b} χ 124 (Phryn. praep. soph. fr. *366); Moer. 212, 31 [χ 5 H.] **744** cf. Σ χ 125 **745** cf. Ap. S. 168, 27 **747** Scholl. **749** Schol. **752** Ap. S. 168, 28; Su χ 530 (Δ) **754** Arist. h. an. 534^{a}9 . . **755** = Su χ 531 (Δ) **759** Ap. S. 169, 13

---

739 cf. gl. 734 **741** ft. cf. A^{3} χριει· χριει ἀλειφει; χρεῖ· χρίει Koukoules, Ἀθηνᾶ 1915, App. 97 (sic Symae tum loquebantur) **742** i. q. χρειά Koukoules l. c. (sic Carpathi et Cythni tum loquebantur) **743** ⟨μ⟩ Mus. | ἐκπίπτειν H: Alb. | ἐκβαλεῖν H: Pears. 700. Alb. (ἐμ-) et Schm. (-βάλλειν) | ἀλοίφειν H: Mus. **745** ἐκριφῆναι, ἀνορμῆσαι] nov. gl. χριμφθῆναι· ἐνορμῆσαι Schm., coll. gl. 719 (h. e. duo v. ll.) | Aesch. Suppl.] cf. ft. gl. σ 197 **747** v. l.: gl. 435 **752** χρομαδὸς H: accent. Mus. **753** Voss. cft. gl. 807 **754** χρομὶς H: accent. Mus. | Epicharm.] cf. gl. σ 1033 **755** Χρόμιος H = codd. plerique Hom.] Χρομίος Hdn. ap. Schol. A ad B 495 a al. **757** ψύχος] ἦχος G.; gll. κρυμός· ψῦχος et χρόμος· ψόφος confundi ci. Schm. | cf. gl. 752 **761** χρόος] nom. ut Aristarch. (Schol. AT. Su χ 536). in καὶ – fin. aut e parte aut e toto refertur ad alteram interpretationem (quam praefert Hdn. ibid.) χροός genit., sed quomodo gl. manca restituenda sit incertum: ὡς τὸ '⟨χροὸς⟩ εἴσατο.' ⟨ἢ⟩ Schm.; καὶ τὸ '⟨χροὸς⟩ εἴσατο.' ⟨διὰ⟩ Hansen post Jens. Luc. 243–4 et Schow (sed pro καὶ exspectaverim οἱ δὲ) | χρῶς H: accent. Mus.

Hom. **762** *†χροσάμενος†· τοῦ σώματος †κορεσθείς† (Φ 70?) (vg[2] [(134N.)]A[6]Br[70])
Hom. **763** *χροὸς ἆσαι· τοῦ χρωτὸς κορέσαι (Φ 168) A[5]
764 χροιά· μακρά
765 χρυνάζει· καλεῖ
766 χρυσαΐζεται· κοσμεῖται (Cyr. in xii proph. 1, 62, 26 . .)
D **767** χρυσαλλίς· ζῷόν τι. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ τῆς κάμπης γινομένην χρυσαλλίδα λέγουσιν
D **768** χρυσαμοιβός· ἀργυρογνώμων (Aesch. Ag. 437)
Hom. **769** *χρυσάμπυκας· χρυσοχαλίνους vg[4] [(138N.)]A[11]Br[97]Σ. χρυσομίτρους (E 358 . .)
770 χρυσάμπυκες· χρυσόδεσμοι (Hes. th. 916)
Ap. S. **771** χρυσάμπυκος· χρυσοδέσμου. χρυσοχαλίνου. οἱ δὲ χρυσοῦς δεσμοὺς ἔχοντος, παρὰ τὴν ἄμπυκα, ὅ ἐστιν ἡ τῶν τριχῶν εἰς τὸ ἄνω ⟨ἀν⟩άληψις (E 358 . .)
772 χρυσάνθεμον· πόα. ἢ καὶ χρυσάνθιμον
Hom. **773** *χρυσάορον· χρυσο⟨ῦ⟩ν ξίφος ἔχοντα (O 256) A[10]
Ap. S. **774** χρυσαόρου· χρυσ⟨οῦν⟩ ἄορ ἔχοντος, ὅ ἐστι φάσγανον, μάχαιρα⟨ν⟩, σπάθη⟨ν⟩ (E 509)
775 †χρυσατήρια†· τὰ χωρία εἰς ἃ φοιτῶντες ἐλάμβανον ἱερεῖα καὶ χρησμούς
LXX **776** *χρυσαυγοῦντα· ἀστράπτοντα ἢ στίλβοντα (Iob 37, 22) vg[6] [(140N.)] A[13]Br[99]Σ
777 χρυσάορ· χρυσόηλ[ι]ος. χρυσοκίθαρις. ἢ †καλλιόμηλος†
778 *†χρυσέντευκτος†· ἐκ χρυσοῦ κατεσκευασμένος vg[1] [(135N.)]Br[94]

---

762 cf. Schol. **763** cf. Schol. **767** Arist. h. an. 557[b]23; Theophr. h. pl. 2, 4, 4 **769** Σ χ 128; Schol.; Apio fr. 156 N. (ap. Ap. S. 169, 4) **770** Schol. Hes. **771** Ap. S. 169, 4 **772** Galen. lex. 88, 14; Diosc. mat. med. 4, 58 **774** Ap. S. 168, 30; cf. Schol. **776** = Σ χ 130; gl. Iob **777** cf. Heraclit. alleg. 7, 12–13; Schol. O 256

---

762 χροσάμενος H, χροσαμενον A, χροσαμην g, χρωσάμην Br, χροὸς (χρωὸς) ἀσάμην v: h. e. χροὸς ἄμεναι (Schm.; χρ. ἄμμεναι iam Valck. Misc. obs. 177) | κορεσθείς H, ἐκορέσθην vgBr (utraque lect. adsimilata ad lemmata corrupta)] κορεσθῆναι recte A, cf. Schol. **763** χρώσασαι H: ordo et A **764** ordinem χρυά requirere notat Schow **765** ft. (post Schm.) v. l. gl. 167 **767** χρυσαλλίδα] χρυσαλλὶν H: Pears. 700 **768** χρυσάμοιβος H: accent. Mus. | Aesch.] cf. gl. σ 1540 **769** χρυσικαλίνους H: K | χρυσομήτρους H: Mus. **770** χρυσόδερμοι H: Salm. Pears. 700, coll. gl. α 3818 **771** χρυσοὺς H: accent. Schm. | περὶ Schm. (ft. abbrev. π[ε] a Schow delineatam male interpretatus) | ἄληψις H: Mus. **772** an le. χρυσανθεμίδα ut Diosc.? tum verbum ult. erit v. l. **773** χρυσὸν H: K | aliter gl. 777 **774** χρυσοῦν ἄορ] χρυσάορ H: Schm. tacite = Ap. S. | ⟨ν⟩ bis Mus. (de σπάθη errat Schow) **775** h. e. χρηστήρια (Hdt. 1, 48, 2 . . Eur. Ion. 33 . .) (Sop. Pears. 701)? **777** χρυσάωρ Voss. Lob. Paral. 217; sed haec forma non nisi in nomine proprio reperitur, -άορ etiam in Heraclit. et Schol. | χρυσοήλιος H: Lob. coll. ἀργυρόηλος | καλλίμαλλος Pears. 701 **778** v. l. gl. 802 | χρυσότευκτος K | χρυσίου vg

779 χρύσ⟨ε⟩ο⟨ν⟩ σκῆπτρον ἔχων· [ἀντὶ τοῦ αὐτὸς ὁ Τειρεσίας, περιφραστικῶς] (λ 91) Hom.
780 †χρυσεόπη· ἡ διαχρόη† εἰργασμένη
781 χρυσέῳ· τῷ χρυσῷ. ἢ λαμπρῷ (Α 15. Δ 2) Hom.
782 χρυσῆ· ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης (Χ 470) Hom.
783 *χρυσηλάκατος· καλλίτοξος $A^{14/15}Σ$· ἠλακάτη γὰρ ὁ τοξικὸς κάλαμος (Π 183) [$A^{14/15}$] Hom.
784 χρυσήλατος· χρυσῷ ἐληλασμένος καὶ κατεσκευασμένος (Soph. Tr. 924) D
785 χρυ⟨σή⟩νιος· χρυσᾶς ἡνίας ἔχων. οἱ δὲ καλάς. ἢ *καλλίδιφρος (θ 285) $Br^{122}Σ$ Ap. S.+Hom.+K
786 χρυσῆς Ἀφροδίτης· τῆς καλῆς (Γ 64 . .) Ap. S.
787 χρυσία· ὁ χρυσός (Cratin. fr. 76 K.–A.) D
788 *χρυσίδα· τὴν χρυσῆν φιάλην (Hermipp. fr. 38 K.–A.) A^{16}
789 *†χρυσοπήνη· τὴν† διὰ χρυσοῦ εἰργασμένην ($g^{χρω21}A^{8}$)
790 χρῶ· μολύνω
791 χρυσίς· ποτήριον. οἱ δὲ φιάλη χρυσῆ (Cratin. fr. 132 K.–A.) D
792 χρυσίον· τὸ τῶν παιδίων αἰδοῖον
793 χρυσῖτις λίθος· ἡ καλουμένη βάσανος ἢ Λυδία D
794 χρυσοκόλλα· βρῶμά τι ἐκ λινοσπέρμου καὶ μέλιτος (Alcm. PMGF fr. 19, 4). καὶ χρῶμά τι χλωρόν (Soph. fr. 378, 3 R. Eur. fr. 587 K.) D
795 χρυσοκόλ⟨λ⟩ητος σφραγίς· χρυσοδακτύλιος
796 χρυσόλοφοι δράκοντες· ⟨…⟩ (SH fr. ad. 1118) D
796x χρυσόλοποι· χρυσᾶς λεπίδας ἔχοντες (SH fr. ad. 1119) D

---

781 cf. Scholl. **783** Σ χ 131; Schol.; Ap. S. 168, 29 **784** cf. Schol. Aesch. Sept. 644c **785** Ap. S. 169, 3; Schol.; Schol. T; Σ χ 132 **786** Ap. S. 168, 32; Schol. **787** Poll. 9, 91 **788** lex. com. CGFPR 342 ii 15; Athen. 11, 502a; Poll. 6, 98; lex. rhet. (V^{1}) 316, 14 Bk.; Moer. 213, 19 [χ 27 H.]; Harp. 307, 14 [χ 13 K.]; Scholl. Dem. 22, 76 (180). Ar. Pac. 425b (Su χ 570); Thom. Mag. 395, 8 **791** v. ad gl. 788 **793** Poll. 7, 102; Schol. Theocr. 12, 35/37b **794** Athen. 3, 110f–111a

---

779 χρυσοσκῆπτρον ἔχον H: Mus. | expl. inepta, ft. primitus ad versum praecedentem λ 90 ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο pertinuit **780** v.l. gl. 789 (cft. Hansen) **781** χρυσῷ] χρόνῳ H: Mus.; cf. gll. 785. 789 et de similibus vocum abbrev. cf. Gardthausen Gr. Pal. 258 **782** χρυσὴ H: accent. Mus.; cf. West, Il. 1, XXXVI (adde X 470) **784** χρυσῷ ἐληλασμένος] χρυσοελελασμένος H: Mus. **785** χρυσήνιος· χρυσᾶς] χρύνιος· χρόνος H: Mus. = testt. **786** χρυσῆς· Ἀφρ. (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Ald. **788** χρυσοφιάλην H: Mus., cf. A χρυσιν φιαλην | cf. gl. 791 **789** χρυσοπήνη· τὴν H, χρυσοεπην· την A, χρυσεοπ(ο)ινην· την g: h.e. χρυσεοπηνήτην· (Salm.) | χρυσοῦ] χρόνον H: g (χρυσίου A) | v.l.: gl. 780 | si ad Eur. Or. 840 pertinet, fuerit χρυσεοπηνήτων· διὰ χρυσοῦ εἰργασμένων **790** μολυσμῷ H: Thes. 8, 1622b, cf. gl. 676; χρώσω· μολυνῶ Schm. **791** χρύσις H: accent. Mus. | φυάλη H: Jun. Meurs. Gl. gr.-bar. 612 (Op. omn. 4, 898) | χρυσή H: Pears. 701. Alb. **793** χρυσίτις H: accent. Pears. 701 | λυδιᾶ H ut vid.: accent. Ald. **794** βρώματι H: Mus. **795** χρυσοκόλητος· σφραγίς (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Pears. 701 | ⟨λ⟩ Mus. **796** χρυσόλοφοι· δράκοντες H: interpunct. del. Ruhnk., lac. indic. Lloyd-Jones–Parsons **796x** nov. gl. H (coniunxit Ruhnk.) | χρυσὰς H: accent. Schm.

797 χρυσορανίς· ἡ χέρνιψ ἀπὸ τοῦ χρυσὸν ἔχειν

Hom. **798** χρυσόθρονος· καλλίθρονος (Α 611 . .)

Ap. S. **799** χρυσόρ⟨ρ⟩απις· ὁ Ἑρμῆς· ἀπὸ τῆς ῥάβδου καλομήχανος (κ 277 . .)

D **800** χρυσορ⟨ρ⟩αγές· χρυσοβαφές (SH fr. ad. 1120)

D **801** χρυσορ⟨ρ⟩αγὲς ἔρνος· ἀπερρηγμένον ἢ ἀπεστραμμένον ἀπὸ τοῦ δένδρου (SH fr. ad. 1121)

802 *χρυσότευκτος· ἐκ χρυσίου κατασκευασθείς (Eur. Med. 984 v. l. Eubul. fr. 19, 4 K.–A.) A[7]

LXX **803** *χρυσοτόρευτα· χρυσόγλυφα (Exod. 25, 18 v. l.) vg[5 (139N.)]A[12]Br[98]Σ

D **804** χρυσοῦς· Πολέμαρχός φησι δύνασθαι τὸν χρυσοῦν παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς δραγμὰς δύο· τὴν δὲ τοῦ χρυσοῦ δραγμὴν νομίσματος ἀργυρίου, δραγμὰς δέκα· μνᾶς δὲ λέγεσθαι τοὺς πέντε χρυσοῦς

D **805** Χρυσῴ· δαίμων (Callim. fr. 75, 71 Pf.?)

Eur. **806** χρώζει· προσάπτει. ψηλαφᾷ (Eur. Phoen. 1625)

D+K **807** χρῶμα· φρυαγμός. ὁρμή. θράσος. καὶ παρὰ τοῖς μουσικοῖς *χροιά A[31]

D **808** χρωματισθεὶς εὐθὺς ἐξ εὐνῆς φόνῳ· ἀντὶ τοῦ χρωτισθείς (trag. ad. fr. 275 K.–S.)

809 χρῶσαι· χρωματίσαι. μολῦναι

810 χρώσω σῶμα· μολυνῶ σῶμα

Greg.Naz. **811** χρωσθῆναι· μολύνεσθαι (Greg. Naz. or. 40, 32 [36, 405A M.])

812 χρώσειν· μολυνεῖν

LXX **813** *χρὼς ζῶν· σῶμα ζῶν (Lev. 13, 14) A[32]

814 χρῶμαι· μολύνομαι

Hom. **815** *χρωτός· σώματος (Κ 575) vg[2 (142N.)]A[30]Br[101]

816 *χύδην· κεχυμένως vg[1 (143N.)]A[4]Br[102]Σ, ἀθρόως. εἰκῆ. σωρηδόν, δαψιλῶς

---

799 = Ap. S. 168, 34 **800** cf. EM 703, 27 **803** Σ χ 133 **804** Poll. 4, 173 **805** Tryph. trop. 196, 22 **806** Schol. Eur. **807** Philochor. FGrHist 328 F 23; Aristox. harm. p. 30, 6; Alex. Aphr. in Arist. Top. 113, 7–15 (Su χ 538) **811** EM 815, 48 **815** Schol. Opp. hal. 2, 368; Su χ 550 **816** Σ χ 137; Theogn. can. 141 (p. 26, 15 C.)

---

799 χρυσοράπις H: Mus. **800** ⟨ρ⟩ Mus. **801** χρυσοραγές· ἔρνος (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Pears. 701 | ⟨ρ⟩ Mus. | ἀπεστραμμένον] ἀπεσπασμένον Mein. ad Callim. h. Del. 262 **802** χρυσοῦ Br | κατεσκευασμένος vgBr | v. l.: gl. 778 **804** de Polemarcho v. Wendel RE 21, 1258–9 | χρυσούς bis H: accent. Mus. | δραχμ- ter Mus. et Schr., sed v. Hansen ad gl. σ 585 (ubi hunc locum praetermittit) | δύο et πέντε] β̅ et ε̅ H, expl. Mus. | μνᾶν Scal. Pears. 701 **805** χρύσω H: accent. Mus. (ad Χρυσῴ [f.] et Χρύσων [m.] v. [post Lob. Aglaoph. 734] Headlam ad Herond. 4, 6 et Fraenkel ad Aesch. Ag. 1356) **806** προσάπτεται G. **807** Alb. cft. gl. 753, Schm. gl. ρ 489 **808** χρωματισθείς· εὐθὺς H: interpunct. del. Schr. | φόνῳ] φοάω H: Mein. ap. Nauck TGF[1] **809** μολύναι H: accent. Schm. **810** μολύνω H: accent. Mus. | Schm. cft. gl. 790 **811** μολυνθῆναι EM **812** μολύνειν H: accent. Thes. 8, 1756c **813** χρῶς H: accent. Mus. | ζῆν bis H: A **814** κέ⟩χρω⟨σ⟩μαι propter ordinem ci. Schm. | Schm. cft. gl. 676 **816** χύσην H: K

817 *χυλός· πεμμάτων ὑγρῶν ⌊ἐκπίεσμα (Ephipp. fr. 13, 6 K.–A.) A[2][vg[1 (146N.)]Br[104]]
818 χύμα· ῥεῦμα. πλῆθος (3. Regn. 5, 9 . .) LXX
819 χύματα· τὰ ἐπὶ τοῖς τάφοις χεόμενα
820 χυμοί· γεύσεις
821 *χυμός· σίελος vg[1 (147N.)]A[3]Br[105]. ἢ τάφου χῶμα
822 *χυμῶν· πηγμάτων ὑγρῶν A[4][vg[2 (148N.)]]
823 χύνιν· τὴν χεῖρα
824 χύντο· ἐξεχύθησαν (Δ 526 . .) Hom.
825 χύρρα· οὕτως εἰώθασι ταῖς ὑσὶν ἐπιφθέγγεσθαι (Ar. Ach. 800 e coni.) Att.
826 χυρράβιος· δεσμοὶ συῶν
827 χύρραβος· ὄρνις τις πο⟨λ⟩ιός
828 χυρρ[ο]ίδια· τὰ ζῷα τὰ χοιρίδια
829 χυρ⟨ρε⟩ῖον· στρεπτόν, ᾧ δεσμεύουσι τοὺς χοίρους. ἔστι δὲ ξύλινον Att.
830 χυρβιάσαι· σκιρτῆσαι
831 χυτά· χωστά
832 χυτή· χωστή (Ζ 464 . .) Hom.
833 χυτή· ἡ ἐπὶ τοῦ τύμβου χων⟨ν⟩υμένη γῆ
834 χυτοί· οἱ τῷ δικτύῳ τῶν ἰχθύων περιφερόμενοι D
835 χυτόν· χωστόν. καὶ τὸ χῶμα. καὶ ὁ ξεστὸς λίθος (Hdt. 7, 37, 1)
836 χύτλα· τὰ μετ᾽ ἐλαίου καὶ ὕδατος ἀλείμματα (Callim. fr. 245, 2 Pf.) D

---

817 Theogn. can. 141 (p. 26, 16 C.) **821** Theogn. can. 141 (p. 26, 15 C.) **824** Schol. **825** Ael. Dion. χ 20 **829** Ael. Dion. χ 21. 22; Theogn. can. 778 (p. 128, 20 C.) **833** cf. Schol. Η 86; Ap. S. 167, 24; Schol. Ζ 464; Σ χ 138; Schol. Ap. Rh. 4, 1536 **834** Arist. h. an. 543a1 **835** gl. Hdt. 7, 37 (LGM 208) (Su χ 609) **836** Erot. χ 16

---

818 Schm. cft. gl. 379 **819** an κε⟩χυμένα? cf. Ap. S. 167, 24 **821** σίελος] cf. LSJ s. v. I 3 | τάφου χῶμα verisimiliter ad χυτόν refert Schm., cf. gll. 833. 835 **822** πεμμάτων vg (Toup. 3, 540. 4, 131, coll. gl. 817) **824** χῦντο H: accent. Mus. **825** χυρρὰ H: accent. Mus.; χύρρε testt. | cf. Nauck, Ar. Byz. 160–2 **826** χυρράβιος (Schow) vel -ον (Latte) H; -οι Mus. | Lob. Prol. 310 n.4 cft. gl. 829, cuius hanc v.l. esse censet G. Dind. 8, 1775b **827** ⟨λ⟩ D'A.W. Thompson CQ 40, 1946, 44, coll. Ar. Av. 967; cf. id. Gloss. Gr. Birds s. v. (quamquam Hsch. saepe scr. ὄρνις et ἰχθύς τις [quater et quinquies], saepius ὄρνις et ἰχθύς ποιός [triginta octies et quadraginta novies], nusquam alibi neque ipse neque (ni fallor) alius quisquam coniungit τις ποιός, nec talem coniunctionem exspectaris; ad locutionem adiectivam post τις positam v. gll. υ 769. λ 531. ρ 433) **828** [ο] Voss. | τὰ χυρροίδια in τὰ χοιρίδια corr. H **829** χύριον H: Nauck Ar. Byz. 190 = Theogn. | ᾧ] ὃ H: Salm., cf. Ael. Dion. **830** χυρβιᾶσαι H: accent. Mus.; χοιριάσαι Hemsterh. in Hsch. ed. Alb. 1, 468 (ad gl. α 6418) (Lob. Rhem. 134), ft. melius χυρριάσαι **833** χυτή nomen non nisi in Kaibel Epigr. gr. 1034, 25 reperitur; ap. Hom. (contra testt.) adiectivum est | ⟨ν⟩ Mus. | Pears. 701 cft. gl. π 265; v. testt. ibidem cit. **834** παραφερόμενοι H: Mus. (errat Schow); περιεχόμενοι Arist. **836** ἀλίμματα H: Mus.

D **837** χυτλάζε⟨τα⟩ι· κλυδάζεται (Hippocr.?)
D **838** χύτλα· τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον. καὶ εἶδός τι μαντείας[ω] δι' ὕδατος καὶ ἐλαίου
D **839** χυτλάσαι· τρυφῆσαι. διαχέαι, ὑγρᾶναι
D **840** χύτλασον· ὕγρανον (Ar. Vesp. 1213)
D **841** χυτλὸς δὲ κρατὸς †ὁ κοσεύσκιος† παρῆν (trag. ad. fr. 276 K.–S.)· ἐσπαρμένος εἰκῆ καὶ οὐκ ἐν τάξει μένουσιν
D **842** χυτλῶσαι· μετ' ἐλαίου λούσασθαι (Lycophr. 322)
Ap. S. **843** *χυτλώσαιτο· ἀλείψαιτο μετὰ τὸ λούσασθαι (ζ 80) [g^2Br^{123}]
D **844** χύτραι· τὰ χυτροπώλια (Ar. Lys. 557)
D **845** χύτραις λημᾶν· μεγάλαις τισὶ κωλύεσθαι βλέπειν, καὶ λίαν λημᾶν (com. ad. fr. 515 K.–A.)
D **846** χυτρεοῦν· ὀστράκινον (Ar. Nub. 1474)
D **847** χυτρεῖα· τὰ τῶν χυτρῶν ὀστράκια
D **848** χυτρίδιον· μέτρον τι (Alex. fr. 246, 2 K.–A.?)
D **849** χυτρίου· τοῦ κρανίου
D **850** χυτρίνδα· παιδιᾶς εἶδος τοιαύτης· καθέζεταί τις ἐν μέσῳ. εἶτα κύκλῳ περιτρέχοντες οἱ παῖδες περὶ τὸν καθεζόμενον, ποιοῦσιν αὐτὸν περιστρέφεσθαι, ἕως ἅψηταί τινος τύπτοντος αὐτόν· εἶτα καθέζεται ὁ ληφθείς
D **851** χυτρίζειν· ἐν χύτρᾳ ⟨ἐκ⟩τιθέναι (Aesch. fr. 122 R. Soph. fr. 532 R. Pherecr. fr. 281 K.–A.)

---

837 Galen. lex. 155, 14; Erot. χ 16; Ph ε 96 **838** E. Gen. (EM 816, 13; Schol. Ap. Rh. 1, 1075–77 a); Schol. ζ 80; Su χ 607 **839** cf. Su χ 607 **842** EM 816, 11; E. Gud. 572, 1; Schol. Lycophr. **843** = Ap. S. 169, 14; Schol.; Su χ 608 (Δ); cf. Schol. BQT; Schol. Callim. h. Iov. 17–18 **844** Schol. Ar.; Poll. 7, 163; Ammon. 520 **845** Prov. Bodl. 948 **846** Su χ 617 **847** Poll. 7, 163; Ammon. 520; Choerob. 278, 29 **850** Poll. 9, 110. 113; Su χ 619 **851** Scholl. Ar. Vesp. 289 e. Ran. 1190 b; cf. Σ''' (Ph ε 97. E. Gen. [EM 313, 39]); Theogn. can. 141 (p. 26, 16 C.; χυτλίζειν Cramer, huc refert Latte)

---

837 ⟨τα⟩ Cunningham, coll. testt. **838** μεθ'] ἐφ' H: Heins. | μαντείασω H: Schm. tacite | de hydromantia v. Riess Ant. class. 15, 1946, 114 **839** ὑγράναι H: accent. Schm. tacite **840** ὕγρανον H (errat Schow) **841** contin. H: nov. gl. Voss. | versum tragicum non ipsum le. esse sed exemplum ad le. deperditum censent Schow (⟨χυτλός vel χυτλόν· …⟩ et Methner Progr. Gymn. Bromberg 1883, 4 (⟨χυτός· χωστός.⟩) | χυτὸς Methner | δὲ κράτος H: Mus.; δίκρανος Lob. Aglaoph. 835 not. (qui χυτλὸς i. q. θάλλος esse censet) | in ὁ κοσεύσκιος Mus. detexit εὔσκιος, quo recepto praecedere ci. ὄσχος Scal. comm. ad Virg. Catalept. 76, κόσμος Toup. (teste Schm.), ὄγκος Jacobs Exerc. crit. 1, 102 | ἐσπαρμένοις Mus., quo recepto alterum le. excidisse ci. Scal. (⟨χυμένοις·⟩), Heins. (⟨χυτοῖς·⟩), Methner (⟨χύδην·⟩) | aliter Schm., qui in -ος παρῆν aliquam verbi σπαίρειν formam latere susp. **843** χυτλῶσαι· τὸ ἀλεῖψαι τὸ H: Jens. Luc. 244 = Ap. S. **845** τισὶ ⟨λήμαις⟩ HSt.; κωλύεσθαι] κολοκύνταις Voss. (cf. Prov. Bodl.) | cf. gll. λ 862. κ 4187 **846** χυτραῖον H: Schm. **847** χύτρεια H: accent. Heins. | ὄστρακα testt. **848** in Alex. χυτρίδια pocula sunt (cf. Kassel–Austin), sed ft. aliquis ut metra interpretatus est **849** ft. χυτρ⟨ε⟩ίου· τοῦ κ⟨ε⟩ραμέου, cf. Schol. Ar. Lys. 329 (Su π 773) **850** τοιαύτ( ) H cum compendio insolito, τοιαύτας Ald.: Scal. **851** ⟨ἐκ⟩ Kust. Suid. 1, 677, cf. testt.

852 χυτρῖνοι· τὰ κοῖλα τῆς γῆς, δι᾽ ὧν αἱ πηγαὶ ἀνίενται
853 χυτρισμός· ἡ τῶν βρεφῶν ἐν ταῖς χύτραις ἔκθεσις
854 χώεσθαι· συγχεῖσθαι. χολοῦσθαι
855 χώεται· θυμοῦται. μέμφεται. ὀνειδίζεται. χολοῦται, καὶ τὰ ὅμοια (Υ 29) Hom.
856 χωΐδα· τροφήν
857 *χωλάβει· θορυβεῖ v$^{\chi\omega\rho 11\ (157N.)}$
858 χωλεύει· νοσεῖ. σκάζει
859 *†χωλότοισιν†· ὀργίλοις (Δ 241 . .) v$^{\chi\omega\rho 8\ (154N.)}$ Hom.
860 †χωλοθείς†· ὀργισθείς
861 χώλοθρον· ἡ κοιλασία
862 *χῶμα· ὕψωμα γῆς vg$^{\chi\omega\rho 2\ (149N.)}$A^{1}Σ, ὄχθη (Exod. 8, 12 . .) A^{1} LXX
863 *χωματεπε⟨ί⟩κτης· τοῖς χώμασιν ἐπικείμενος A^{2}
864 χωνευτήριον· χων⟨ε⟩ῖον (Zach. 11, 13) LXX
865 χῶμος· χῶμα, σωρός
866 Χώνην· τὴν Ἰταλίαν οὕτως πάλαι ἔλεγον, ὥς φησιν Ἀντίοχος ὁ Ξενόφανους ἐν τῷ περὶ Ἰταλίας (FGrHist 555 F 3) D
867 χῶνος· βουνός. τόπος. βόθυνος
868 *χωόμενος· λυπούμενος. ὀργιζόμενος A^{1}Br^{176}(vg$^{\chi o\nu 3\ (104N.)}$A$^{\chi o\omega 1}$), χολούμενος (Α 44). συγχεόμενος (Ξ 406) Hom.+Ap. S.
869 *χώρει· πορεύου (g^{6})
870 χωρεῖν· ἀπελθεῖν (Soph. Tr. 496. Eur. Suppl. 461 . .) D
871 χώρησαν· ἀνεχώρησαν (Δ 505 . .) Hom.
872 χωρήσαντα· καταβληθέντα. ὁρμήσαντα (Ρ 101) Hom.
873 χωριάζεσθαι· λέγειν
874 χωρίον· δοχεῖον. κόπτρον. καὶ ὄρνις ποιός
875 χωριαμός· κίστη.

---

855 Schol. A (a^{1}) (Ariston.) **859** cf. Schol. (EM 813, 39) **862** Σ χ 139; gl. Oct. χ 2 **864** cf. Zonar. 1866 **866** Apollod. FGrHist 244 F 167 **868** Schol. A 44; Ap. S. 169, 15; Su χ 434 (Δ); lex. Greg. carm. (ord. alph.) χ 53; gl. Hes. th. 533 **871** cf. Schol.

---

852 ἐνίενται H: G. **853** βρέφων H: accent. Mus. **854** χωλοῦσθαι H: Alb. tacite | Porph. Quaest. Hom. p. 309, 21 Schr. (Schol. E ad β 315) χώεσθαι a χολοῦσθαι distinguit **855** χωλοῦται H: Alb. tacite **857** Schm. cft. gl. 27, et hic χαλάβει ci. Thes. 8, 1234 b, χαλαβεῖ Baun. 1914–16 p. 223 not. 126 **859** h. e. χολωτοῖσιν (Mus.) **860** v. l. gl. 619 (Mus.) **862** γςῆ Ald. errore typoth., unde γῆς ἢ Schr. **863** χωματεπέκτης H, χωματεπικτης A: Cunningham coll. P. Oxy. 1469, 20 **864** χωνίον H: Mus. **865** χωμάσωρ H: Mus. **866** χωνὴν H: accent. Mus. | πάλιν H: Mus. | ξενόφαν H (termin. sscr. legi non potest): Mus. | cf. Froehner Philol. 12, 1857, 234–5 **867** βόθυνος esse v. l. [potius correctionem?] voc. βουνός, et τόπος ad χῶρος pertinere cens. Schm. **868** χωλούμενος H: Alb. | v. l.: gl. 658 **870** χωρεῖν· ⟨… nov. gl. χωρῆσαι·⟩ Schm., vix necessario **871** χώρισαν· ἀνεχώρισαν H: Mus. **872** χωρίσαντα H: Mus. **873** χαρίζεσθαι· θέλγειν ci. Schm. **874** κόπρου Sop. | ὄρνις ad χλωρεύς (gl. 547) refert Sop. **875** χωρίαμος H: accent. Mus.

Hom. **876** χωρίς· δίχα. ἰδιαζόντως (Η 470 . .)

D **877** χωρίτης· ἀγρότης, ἄγροικ[τ]ος. ἄλλοι τὸν ὁδηγόν (Soph. fr. 21 R.)

878 χωροβατεῖ· ἐν τῇ χώρᾳ περιπατεῖ

879 χωρονομεῖ· ὀργίζεται

Hom.+N.T. **880** *χῶρος· τόπος v[5] (152N.)g[12]A[15]Br[107]Σ, ἀγρός (Θ 491 . .). ἄν⟨εμ⟩ος (Act. 27, 12). ἢ ⌊χωρίον v[13] (158N.)

Hom. **881** *χωσάμενος· χολωσάμενος (Φ 212) A[1]

D **882** χώσασθαι· συγχυθῆναι, ὀργισθῆναι. λυπηθῆναι (Philostr. vit. Apoll. 4, 10, 2)

883 χωσθῆναι· τὰ αὐτά

---

876 Eust. Il. 692, 31 [2, 505, 4 V.]; Apion. p. 103, 4 Ludw. (LGM 334) **880** Σ χ 142; Schol.; Scholl. Nic. al. 3 c. Opp. hal. 1, 274; lex. Greg. carm. (ord. alph.) χ 53; lex. can. Ioh. Damasc. (2, 9) 170 **882** Su χ 450 (Δ)

---

876 contin. H: nov. gl. Sop. Salm. Vales. Pears. 701 | δίχα] δῆλα H: Sop.; ἰδίᾳ Scal., ut Apion. | ἢ διάζοντος H: Scal. **877** [τ] Mus. **879** χειρονομεῖ· ὀρχεῖται Bentl. Ep. ad Mill. 38 (ed. Dyce 2, 290), coll. gl. 303 **880** ἄνος, h. e. ἄνθρωπος H: Ernesti 287; i. q. Lat. corus **881** χωλοσάμενος H: K **882** contin. H: nov. gl. Mus.

Ψ

1 ψαγδάς· ψαγδῆς. μύρον ποιόν (Epilyc. fr. 1 v. l. Eupol. fr. 204 K.–A.)) D
2 †ψαγεῖον†· ἀγγεῖον
3 ψάγιον· πλάγιον, λοξόν, ἐπικεκλιμένον (Pind. Nem. 7, 101 = 69) D
3b ψάραλλα· ψύγματα
4 ψάδδα· ἡ κιν⟨ν⟩άβαρις
5 ψάδιον· κάταντες
6 ψαδυρόν· ἀσθενές. μαδαρόν. ψαθυρόν
7 ψαέναι· φθάσαι. κτίσαι
8 ψαθάλλειν· κνήθειν. ψηλαφᾶν (Hermipp. fr. 70. Plat. com. fr. 60 K.–A.) D+Att
9 ψαθαρά· εὔθλαστα, σαθρά, ξηρά, ἀσθενῆ. ψαθυρά
10 ψάθεα· ψωμία
11 ψαθύρματα· ἀποκόμματα
12 ψαθυρός· εὔθλαστος, καὶ τὰ ὅμοια
13 †ψαιδρά†· ἀραιότριχα
14 ψαιδρόν· φαιδρόν. ἀραιόν D
15 ψαιθόν· ὑποφοινίσσον
16 ψαῖμα· ὀλίγον D
17 ψαινούζειν· διὰ ῥιπισμοῦ καταψύχειν. †γὰρ δὲ καὶ δραπισμοῦ†
18 ψαινύθιον· ψευδές, μάταιον, εὐτελές, φλύαρον. οἰκτρόν D

---

1 Clem. Al. paed. 2, 64, 2; Poll. 6, 104; Athen. 15, 690 e. 691 c; Galen. lex. 156, 2; Erot. ψ 2; Ph (z ap. Tsants. 119) **3** cf. Schol. Pind. 100b **8** Ael. Dion. ψ 1; Phryn. praep. soph. 12, 6; Moer. 214, 8 [ψ 10 H.]; Ioh. Philop. de voc. (rec. C) ψ 4; Su ψ 1. 29 **14** Choerob. 280, 1; Theogn. can. 43, 2 Alpers (p. 13, 6 C.); E. Gud. 572, 53 **16** Choerob. 280, 2; E. Gud. 573, 31 **18** Choerob. 280, 30; Theogn. can. 43, 1 Alpers (p. 13, 6 C.); E. Gud. 573, 32

---

1 ψαγδὰς H; ψάδαι (-ᾳ) codd. Erot.; ψάγδας accent. Schm. (ut gl. σ 24), ψαγδᾶς Poll. cod. C (sine accent. cett. et Athen. cod. A in Eubul. fr. 100 K.–A.), ψαγδης (sine accent.) inscriptio in Athen. 690 e | μῦρον H: accent. Mus. | cf. gl. σ 24 (et ad σ-/ψ- LSJ) **2** v.l. gl. 252 (Ruhnk.) **3** v.l.: gl. 5? **3b** ψάδαλλα ordo et Voss.; utrum recte, non liquet **4** κινάβαρες H: Cunningham (⟨ν⟩) et Mus. (-ις) | v.l.: gl. α 1023 ἄδδα **5** ft. v.l. gl. 3 (Baun. 1914–16 p. 41); Schm. cft. etiam gll. 199. 234. σ 591. α 1143. 1678. 2039 **6** ψαδ- Attici, ψαθ- cett. teste Galen. in Hippocr. prorrh. 16, 760, 13 | cf. gll. 9. 12 **7** φθάσαι κτήσασθαι Lob. Rhem. 170 not. 8; Schm. cft. gll. 74. 75, Schulze Kl. Schr. 349 add. gll. φ 371. 422 **8** cf. Reitzenst. Gesch. 298 **9** an ψαθυρά correctio lemmatis est? cf. gl. 12 **10** ψαθέα H: accent. HSt. | Schm. cft. gll. 92. 222. 308 **12** cf. gl. 9 **13** h. e. ψεδνά (Piers. 422), cf. gl. 99 **14** gl. Cypria testt. Choerob. E. Gud. | ἀραιόν] cf. gl. 13 **16** Pears. 702 cft. gll. 22. 26 **17** ψαινύζειν Salm. Pears.702; ψαινυθίζειν Schm. | ῥηπίσμου H (leg. Latte): Mus. | ft. l. γράφεται (Mus.) δὲ καὶ δ⟨ιὰ⟩ ῥαπισμοῦ (Heins.) ⟨καταψήχειν⟩ (LSJ) **18** ψαινυνθάδιον Lob. Prol. 368, coll. (cum Heins.) Lycophr. 1420 | οἰκτρόν ad gl. 214 refert Schm. | Schm. cft. gl. 216

19 †ψαινύροιο†· διεσείσατο
20 ψαινύντες· ψωμίζοντες
D **21** ψαίνυον· ἀχρεῖον
22 ψαίνυσμα· ὀλίγον
23 ψαινύσσειν· ῥιπίζειν
D **24** ψαίρει· τινάσσει, ῥιπίζει (Aesch. PV 394)
D **25** ⟨ψαίρειν⟩· ἀσθενῶς τι ποιεῖν. [ψαίειν] σύρειν (Hippocr. mul. 2, 120 [8, 262, 5 L.])
D **26** ψαῖσμα· σῖτον ὀλίγον
Att. **27** *ψαιστά· ἄλφιτα ⟨οἴνῳ καὶ⟩ ἐλαίῳ δεδευμένα (Antiphan. fr. 204, 3 K.–A.) vg^{ψεσ1}A^{ψεσ2}Br^{41}Σ
D **28** ψα[ι]κάζει· ῥα⟨ί⟩νει
D **29** ψά[ι]καλον· ἔμβρυον, βρέφος
30 *ψα[ι]κάς· ψεκάς, ῥανίς (Ar. Pac. 121) vg^{1}A^{2}Br^{1}
31 ψα[ι]καλοῦχον· ἔμβρυον ⟨ἔχουσαν⟩
D **32** ψακαλοῦχοι· ψάκαλα[ς] ἔχουσαι· εἰσὶ δὲ ἔμβρυα (Soph. fr. 793, 1 R.)
D **33** ψάκελον· μέγα
34 ψάκιον· ἀραιόν. μακρόν
35 ψάκταν· τὴν ψώκτην μάζαν
D **36** ψακτήρ· ψήκτρα
37 ψαλάγματα· ψηλαφήματα
D **38** †ψαλίς†· κιθαριστής
D **39** ψάλια· κρίκοι, δακτύλιοι (Aesch. PV 54)

---

21 Choerob. 280, 4; E. Gud. 573, 33 **24** Theogn. can. 43, 3 Alpers (p. 12, 7 C.) **25** EM 818, 40 **26** Choerob. E. Gud. (cit. ad gl. 16) **27** Σ ψ 9; Theogn. can. 43, 4 Alpers (p. 13, 7 C.); Eust. Od. 1445, 59 [1, 98, 6 St.] (Paus. ψ 1); Galen. lex. 156, 4 **28** Su ψ 5; EM 817, 13; Phryn. praep. soph. 128, 9 **29** Theogn. can. 43, 5 Alpers (p. 13, 8 C.) **30** Moer. 214, 3 [ψ 5 H.]; EM 817, 13 **33** Su ψ 6; E. Sym. (V ad EM 818, 41) **34** Theogn. can. 43, 6 Alpers (p. 13, 8 C.) **36** cf. Su ψ 66

---

19 ψαινύρατο Mus.; an ψαινύσατο? (ψαινύροιτο in Schm. videtur error typoth. esse) **20** ψαινῦντες Mus. perperam **21** ψαινυ, ον super νυ, H: Ald.; ψαινύθιον Thes. 8, 1826 a (hoc vel ψαινύδιον in H fuisse censet Latte, sed dubium an vestigia ante ον revera litterae sint) **22** cf. gl. 16 **23** ῥυπίζειν H ut vid. (leg. Latte): Mus.; cf. LSJ s. v. ῥιπισμός **25** contin. H: nov. gl., le. add. et ψαίειν del. Schm. (cf. E. Gud. 571, 58) **26** cf. gl. 16 **27** ψεστά K Σ | οἴνῳ καὶ om. H: testt. | δεδευμένα H = K Σ] μεμαγμένα Theogn., μεμ. ἢ δεδ. Eust. **28** [ι] Heins. Pears. 702 = Su EM; ψεκάζει Schm. (hanc formam improbat Phryn.) | ⟨ι⟩ Heins. Voss. = Su EM **29** ψαίκαλον H = Theogn. Su: Heins. Pears. 702 | Pears. cft. gll. 31. 32 **30** ψαικάς· ψακάς H: K; ψαικάς del. Heins. | cf. gll. 110. 111 **31** ψαικάλουχον H: Heins. Pears. 702 | ⟨ἔχουσαν⟩ Schm. **32** ψακάδας H: Heins. Pears. 702 **33** μέσα H: Heins. = Su E. Sym. **34** ψαίκιον Theogn.; ψαυκρόν Schm., coll. gll. 81. σ 262. 264 | μικρόν HSt. Thes. 4, 701 a; ἄκρον vel ἁβρόν Schm., coll. gl. σ 264 **35** ψαιστάν vel ψαιστήν (Hippocr. aff. int. 20 [7, 216, 2 L.]) ci. Schm. | ψυκτὴν Salm., coll. gl. 263; ψωκτὴν Thes. 8, 1230 c; nisi pertinet ad gloss. ψώκτης· quadra⟨n⟩tarius (Corp. Gloss. Lat. 2, 481, 39) **36** Dorice pro ψηκτήρ, cf. Su **38** v. l. gl. 55 (Voss.) **39** ψαλία H: accent. Schm.; ψάλλια Heins. | κρικοί H: accent. Mus. | cf. gl. 119

40 ψαλίδες· ἁψῖδες τῶν στύλων (Exod. 27, 10 . .) LXX
41 ψαλίξαι· κεῖραι (Anacreont. 10, 4 W.) D
42 *ψαλίοις ἵππων· χαλινοῖς ἵππων A^{6}[g^{2}Σ]. κωλυτηρίοις (Eur. Rhes. 27) Eur.
43 *ψάλιον· κωλυτήριον. ⌊χαλινός (Aesch. Cho. 962. Plat. leg. 692 a) vg^{1}Br^{2}
44 ψαλίθια· ψήγματα
45 ψαλάκανθα· τοῦτο ἀδέσποτον δοκεῖ τισιν εἶναι. [ψ′] (Eubul. fr. 27 K.–A.) D
46 ψαλακτόν· οὐκ ἀνεύρητον
47 *ψαλάσσει· τινάσσει. ψηλαφᾷ. κινεῖ. ψαύει, ψάλλει, ⌊ἀφ᾽ οὗ καὶ ἀψάλακτος ὁ ἄψαυστος Z^{6}
48 ψαλίς· τὸ ἄρμενον. καὶ καμάρα. καὶ ταχεῖα κίνησις
49 *ψάλλειν· ᾄδειν ᾄσματα vg^{4}. τίλ⟨λ⟩ειν. κινεῖν
50 *ψαλόν· εἶδος χαλινοῦ A^{5}
51 ψαλίττεται· ἁμιλλᾶται
52 ψαλλός· ὕλη
53 ψαλοίμην· βληθείην
54 *ψαλτήρ· ὁ ἀνήρ A^{8}. ἡ δὲ γυνὴ ψάλτρια A^{9}
55 ψαλτής· κιθαριστής
56 *ψάλτιγξ· κιθάρα vg^{3}A^{7}Br^{3}Σ
57 ψαλύγων· ἔνιοι ψά⟨λυ⟩γας τὰς λεγομένας ψυχὰς ἄμεινον, καὶ τοὺς ἀσθενεῖς σπινθῆρας
58 ψαμαθία· αἰγιαλός
58b *ψάμαθος· ψάμμος (Br^{23}), ἡ παραθαλάσσιος ἄμμος (I 385) g^{ψευ10}Σ Ap. S.
59 ψαμμακοσιογάργαρα· πολλὰ ἀναρίθμητα, ἀπὸ τῆς ψάμμου καὶ τῶν γαργάρων (Ar. Ach. 3) D

---

42 Σ ψ 1 (cf. Cyr. g^{2}) **43** Schol. Aesch. **48** Schol. Plat. leg. 947 d; Su ψ 20 **49** τίλλειν] Schol. Aesch. Pers. 1062 (Dind.); Su ψ 12 **56** = Σ ψ 2; E. Gud. 573, 9 **58b** Σ ψ 3; Ap. S. 169, 18; Ammon. 39 **59** Schol. Ar. (a) (Su ψ 22)

---

40 ἀψίδες H: spir. asp. et accent. Schm. tacite **42** ἵππων bis H = K] ἵππους Schm. ex Eur. **43** ψαλίον H: accent. M.L. West | cf. gl. 50 **45** ψαλακάνθα H: accent. Schm. | ψ′ del. Mus. (aut rubr.?); an scriba initium gl. 46 scribere coepit? | huc refero locum Ptolemaei Chenni 5, 2 (ap. Phot. bibl. 190, p. 150^{a}24), qui dicit hexametrum quem Eubulo ascribit ignotum fuisse Callimacho; Callim. dixerit (vel in Πίναξι vel alibi) hunc vers. 'adespoton' esse (aliter Hunter ad Eubul. p. 121) **46** ψάλακτον H: accent. Mus.; ἀ⟩ψάλακτον· [οὐκ] G. Dind. 8, 1831 b (Soph. fr. 550 R. Ar. Lys. 275) | ἀνερεύνητον Ald. **47** cf. gl. α 8940 **48** ἅρμενον H: spir. len. Schm. tacite, cf. gl. τ 525 cum adn. **49** ⟨λ⟩ Mus. | Alb. cft. gll. 145. α 6817 **50** ψαλιον A, cf. gl. 43 **53** βληθείην] sc. κιθάρας ἤχῳ Schm.; cf. Machon. v. 107 Gow. Su ψ 13 **54** ψάλτηρ H: accent. Schm. | cf. Hansen ad gl. π 550 **55** ψαλτὶς H: Salm. Pears. 702; de accent. cf. Apollod. FGrHist 244 F 282. Schol. Soph. El. 70. Arcad. 24, 7 | v.l.: gl. 38 **57** φε⟩ψαλύγων et ⟨φε⟩ψάλυγας Piers. 397, sed cf. Lob. El. 1, 150 | ψαγὰς H: Mus. | ψύχας Mus.; ψιχὰς vel ψίχας Heins. | καὶ] δὲ Mus. | Schm. cft. gl. φ 334 **58b** ἢ H: K testt. **59** ψαμμακόσια· γάργαρα H: Mus. | τῆς] τοῦ H: Mus.

60 ψάμματα· σπαράγματα
61 ψαμματίζουσα· ψωμίζουσα
62 ψαμμήν· ἄλφιτα
D **63** ψαμμοδύτης· ἰχθύς, ὃν καὶ καλλιώνυμον ὀνομάζουσι
Hom. **64** *ψάμμος· ἡ παραθαλάσσιος γῆ, ⌊ἄμμος (μ 243) g^{ψευ11}
65 ψανισμός· ναυτιασμός
D **66** ψανός· ψεδνός
D **67** ψάρις· γένος στρουθοῦ
Hom. **68** ψᾶρες· εἶδος ὀρνέου (P 755). [ἄλλοι δέ φασι τὴν λέξιν μηδαμοῦ κεῖσθαι]
69 ψάρις· εἶδος νεώς, τριήρου⟨ς⟩
70 ψαρίγχοι· ψᾶροι
LXX **71** *ψαροί· ποικίλοι A^{3}(vg^{1}Br^{4}). εἶδος χρώματος (Zach. 1, 8 ..) g^{1}A^{2}Br^{4}(Σ)
72 *ψαρόν· ποικίλον. ⌊σποδοειδές (Ar. Nub. 1225) Br^{4}
73 ψαστής· τὰ ψαιστὰ ῥόδα
74 ψατᾶσθαι· προκαταλαμβάνειν
75 ψατῆσαι· προειπεῖν
D **76** ψαύειν· θιγγάνειν (Hdt. 5, 20, 5. Soph. OC 856. Eur. Or. 792 ..)
77 *ψαύεται· ψηλαφᾶται (Hippocr. mul. 2, 171 [8, 350, 21 L.]) A^{3}
78 ψαυγές· θορυβῶδες
D **79** ψαυκρόποδα· κουφόποδα, ἄκροις τοῖς ποσὶ ψαύοντα (SH fr. ad. 1122 [Antim. fr. dub. 153 W. = 190 M.])
D **80** ψαυκρὸν γόνυ· κοῦφον. ἀπὸ τοῦ ἄκρως ψαύειν (SH fr. ad. 1123)
81 ψαυκρός· καλλωπιστής. ταχύς, ἐλαφρός. ἀραιός
82 *ψα⟨υ⟩λόεντα· τὰ ἐν τῷ ψαύειν ἀπολ⟨λ⟩ύντα A^{5}
83 *ψαῦσαι· ἅψασθαι. ⌊προσεγγίσαι (Hdt. 2, 90, 2. Soph. OT 1467. Eur. Phoen. 82 ..) vg^{1}A^{4}Br^{5}
84 ψαύσασθαι· τὰ αὐτά
85 ψαυστά· †ψαυστὰ ἀρχίας†

---

64 Moer. 214, 5 [ψ 7 H.] **68** cf. Schol. **71** Σ ψ 4 **72** Schol. Ar. (a. b) **79** cf. EM 817, 45

---

60 an i.q. ψήγματα? cf. Schwyzer Gr. 1, 215 **62** cf. ψάμμητα Harp. 106, 2 [ε 14 K.] **64** cf. gl. 58b **66** Dorice pro ψηνός (gl. 152), cf. Lob. Prol. 184 **67** ψάρας ordinem poscere notat Schm., qui nominativum accusativo ψᾶρας praefert **68** ψᾶρης H ut vid. (leg. Latte et Hansen): ψάρες Mus., accent. Schm. | [ ] ad gl. 69 refert Arnald. Lect. 134 **69** νεῶς H: accent. Mus. | ⟨ς⟩ Mus. | v. ad gl. 68 **70** [γ] Schm. | ψάροι H ut vid. (ψαροί Mus.): accent. Schm. **71** ψάροι H: accent. Mus. **72** ψάρον H: accent. Mart. 1780 **73** Ῥόδιοι Mein. 1857 p. 630; tum le. ψᾴστ᾽ ἧς LSJ **74** cf. ad gl. 7 **75** cf. ad gl. 7 **79** cf. gl. σ 265 **80** ψαυκρόν· γόνυ H: interpunct. Pears. 703 | post ψαυκρόν duo verba in H a Musuro deleta sunt: primum legi nequit, alterum videtur esse ἐσ̣ηλθον (η e corr.) **81** Schm. cft. gll. 34. σ 264 **82** ψαλόεντα H: ordo et K | ⟨λ⟩ Mus. **85** ψαυστὰ^{2}] ψαιστὰ Mus. | Ἀρχίας Schr.; cf. Cohn RE 2 (1), 464, nr. 21; Ἀρχίλοχος Bergk (fr. dub. 312 W.)

86 ψαύριος· κονιορτός. φορυτός. οἱ δὲ ψαυρός
87 ψάφα· κνέφας
88 ψαφαρά· ψαθυρά (Ios. Ant. 3, 1 [fem.]. Hippocr. gland. 1 [8, 556, 3 L.] [neut. accus.]) D
89 *ψαφαρόν· ξηρόν g^1, αὐχμηρόν. ⌊ἀσθενές $vg^1A^3Br^6$. ἐλαφρόν (Nic. al. 353) $vg^1A^3\Sigma$
90 ψαφαρὰ νεφέλη· σκοτεινή D
91 ψαφερά· ψαθυρά (Hippocr. Coa praesag. 572 [5, 716, 17 L.]) D
92 ψαφέα· ψωμία
93 ψάφα· λόφοι ψηλοί
94 ψαφοτριβέων· περὶ τοὺς λόγους τριβομένων (Sophr. fr. *138 K.–A.) D
95 ψέ· αὐτούς, αὐτάς, [αὐτῶν] αὐτά, αὐτόν, αὐτήν, αὐτό (Epicharm. fr. 113, 381. Sophr. fr. 90 K.–A. Theocr. 4, 3 . .) D
96 *ψέγει· μέμφεται (Eur. Andr. 419. Plat. rep. 366 d . .) $vg^1A^2Br^7$. ὑβρίζει
97 ψέγος· τάφος. καὶ ἐπιψέγειν· ἐπικηδεύειν
98 ψέδειν· ἐντρέπειν, φροντίζειν
99 *ψεδνή· ἡ θρίξ, ἡ ⌊ἀραιόθριξ A^7· ‘ψεδνὴ δ’ ἐπενήνοθε’ (B 219)· μαδαρὰ ἐπήνθει g^3A^6 Hom.
100 ψεδόναι· λόγοι
101 ψεδυρά· ψίθυρος (Aesch. Suppl. 1042 cod.) D
102 *ψεδνός· μαδαρός, ἀραιόθριξ (Luc. dial. mort. [77] 30, 1) $g^2A^5Br^{34=54}\Sigma$
103 †ψειαί· ἀλώπηκες†. ψῆφοι
104 ψεάδερ· τῶν ἐλαιῶν τὸ ἀποπίασμα D

---

88 Galen. lex. 156, 6 **89** Σ ψ 6; Schol. Nic. (b. c); Schol. Aesch. Sept. 323 k. m **95** Ap. Dysc. pron. 101, 2 **96** E. Sym (V ad EM 817, 51) **99** Schol.; Ap. S. 169, 19 **101** Theogn. can. 43, 12 Alpers (p. 13, 11 C.) **102** Σ ψ 7; Philox. fr. 210; Moer. 214, 9 [ψ 11 H.]; Theogn. can. 43, 13 Alpers (p. 13, 12 C.)

---

86 φορητὸς H: Triller Obs. 440. Ruhnk. **87** Schm. cft. gll. 139. 140. σ 359 **88** ψαφάρα· ψαθῦρα H: accent. Mus. **90** ψάφαρα H: accent. Mus. | Schm. cft. gl. 138 **91** ψαφέρα· ψαθύρα H: accent. Mus. **92** Schm. cft. gl. 10 **93** ψάφοι Voss. | ⟨ὑ⟩ψηλοί Mus. | ψαφα⟨ροὶ⟩ λόγοι· ψιλοί Mein. 1857 p. 630 **94** λογ⟨ισμ⟩οὺς Hemsterh. in Hsch. ed. Alb. 1, 1696; λόφους dub. Palm. **95** αὐτῶν del. Pears. 703; ad ψέων (Ap. Dysc. pron. 96, 11) refert Schm. | ψε, ψιν plur. accus. et dat. ap. Syracusanos pro σφε, σφιν (Schwyzer Gr. 1, 601), sing. Hsch. tantum (hic et gl. 210) **98** ψέφειν Alb. coll. gl. 141 **99** $ἡ^1$ del. Toup. 3, 406 | ἀραιοθρὶξ H: accent. Mus. | ψέδνη H: accent. Mus.; nov. gl. K, ft. recte | δὲ H: K | μαδάρα H: accent. Ald. | ἐπήνθη H: K **100** Sop. cft. gl. 179, Alb. gl. 261 **101** ψέδυρα H: accent. Thes. 8, 1852 c | ψιθυρός H: accent. Mus. | ad δ pro θ substitutum cf. ad gl. υ 607 **102** ψέδνος H: accent. Mus. | cf. gl. μ 33 **103** v. l. gl. 262 (cft. Schm.) | ψῆφοι quo pertineat incertum, nisi alia lemmatis v. l. est **104** ψεάδερ· τῶν] ψεαδερτῶν· H: Mus.; ψεάδερ Lacon. pro ψιάδες (Schm. Baun. 1911 p. 459 not. 42); ad verborum collocationem cf. gl. 147 et passim | ἀποπίασμα, i. q. ἀποπίεσμα (quod ci. Jun.), hac sententia alibi non reperitur; cf. ἐκπίεσμα

105 ψειήματα· παίγνια
106 †ψειλεύει†· κρα⟨σ⟩πεδεύει
107 *†ψεινάζει†· ἀπορρεῖ (Br[39])
108 ψείρει· φθείρει
109 †ψεῖσαι†· ψωμίσαι
LXX **110** *ψεκάδες· ῥανίδες (vg[1]), σταγόνες (Cant. 5, 2) (A[9])
111 *ψεκάς· σταγών (Hippocr. epid. 2, 3, 1 [5, 100, 4 L.]) g[ψευ12]A[8]
112 *ψελλίζειν· ἀσ[χ]ήμως λαλεῖν (g[ψευ13])
113 ψεκτόν· μεμπτόν
114 ψελιστήν· λίγνον
115 ψελλός· ὁ τὸ σίγμα παχύτερον λέγων
116 ψελός· αἰθαλός
117 ψενδύλοι· σπόνδυλοι
Hom. **118** *ψευδάγγελος· ψευδῆ ἀγγέλ⟨λ⟩ων (O 159) vg[3]A[17]
119 ψέλια· δακτύλιοι, λύγαια[ν]
120 ψευδάλμιον· ψευδές
D **121** ψευδ⟨αμ⟩άμαξυς· εἶδος ἀμπέλου. ἤγουν εἰς ἀναδενδράδα εὔθετος ἄμπελος (Ar. Vesp. 326). καὶ ὁ ψευδόπλουτος
122 ψευδεπήσειεν· ψευδολογήσειεν (Cyr. in xii proph. 2, 307, 10 . .)
123 *ψευδῆ· ἀλλόκοτα vg[5]A[20]. ἀπάται
124 *ψευδηγόρους· ψευδολόγους (Cyr. incarn. unigen. p. 680, 39 . .) v(g)[1]A[15]Br[8](Σ)
Eur. **125** ψευδής· ψεύστης (Eur. Or. 1608)
126 *ψευδοεπήσωμεν· ψευδολογήσωμεν (Cyr. ador. 68, 1032C) g[14]A[16]
127 *ψευδομυθεῖ· ψευδολογεῖ (Cyr. in xii proph. 2, 387, 26 . .) vg[7]A[22]Br[11]
128 ψευδοραβδοθίαι· ψευδοραψῳδοί

---

109 Su ψ 63 **115** plenius Br[35], distinctione inter ψελλός et τραυλός facta (ut iam Arist. h. an. 492[b]32. probl. 902[b]22) **117** Su ψ 43 **121** Schol. Ar.; ad fin. Su ψ 44 **124** Σ ψ 10

---

105 ψ om. rubr., add. Mus.; ἑ⟩ψ[ε]ιήματα Lob. El. 1, 52, cf. gl. ε 7708, cf. tamen (Alb.) gll. 167. 168 **106** h. e. ψιλεύει (Schm.); ad ψίλον i. q. πτίλον refert Brause Lautl. 181 not. 1, cf. gll. 196. 197 | ⟨σ⟩ Voss. Perg.; Latte interpretatur 'ab exercitus vel chori cornu stat', coll. Plut. quaest. conv. 678 d. Eur. Suppl. 661. Xen. Hell. 3, 2, 16 **107** v. l. gl. 212 (Schm.; cft. Alb.) **108** ad ψ /φθ v. Schwyzer Gr. 1, 326 **109** v. l. gl. 217 (cft. Alb.) **112** ἀσχήμως H: K; cf. gl. α 2212. Schol. Ar. Nub. 862b **114** ψέλος· τὴν λιγνύν Schm. coll. gl. 116; si Ruhnkenii coniecturam ibi accipias, possis φέ⟩ψελος etiam hic **116** φέ⟩ψελος ci. Ruhnk. **117** ψελύνοι H, ψενδυνοί Su: Hemsterh. **118** ἀγγέλων H: K **119** ψέλλια Mus.; cf. gl. 39 et Hansen ad gl. σ 627 | λύγαιαν ut vid. H (leg. Latte): Sop., cf. gl. λ 1324 **120** ψευδάλμιον] ad metathesin pro -λιμ- v. Lob. Prol. 99 **121** ψευδαμάξυς H = Su: Heins. Vales. Bos Anim. 137 | ψευδαμάμαξυν· εἶ. ἀ., ⟨καὶ ἀμάμαξυς⟩ ἤγουν εἰς ἀ. εὔ. ἄ. καὶ ⟨ψευδαμάμαξυς⟩ ὁ ψ. e testt. Verw. (ft. potius ἢ pro ἤγουν) **122** an ψευδοεπήσειεν (ut Cyr. praeter quem fere nemo verbo utitur)? **123** 'Confundit ψευδῆ et ψεύδη' Schm. **124** -ος· -ος g Σ (ut Cyr.) **125** ψεῦδις (Pind. Nem. 72 = 49) Pears. 703 **126** ψευδοεπήσομεν Cyr. **128** 'Duo videntur articuli, quorum prior corruptus' Schm., et utriusque interpretatio amissa

129 *ψεῦδος· ἀπάτη vg^{6}A^{21}Br^{10}, πλάνη (B 349)
130 ψευδοσέληνον· ἡ ἀμαυρὰ σελήνη D
131 ψευδώνυμοι ὄνειροι· ψευδολόγοι
132 *ψευσάμενοι· παραβάντες vg^{4}A^{19}, ἐπιορκήσαντες vg^{4}. ἐφιορκήσαντες (H 352) A^{19} Hom.
133 ψεύστης εἶς· ψεύστης εἶ (T 107 v. l.) Hom.
134 *ψεφαί⟨α⟩ς νυκτός· σκοτεινῆς (Soph. fr. 624 a R.) Z^{7}
135 *ψεφαυγοῦς· σκοτεινῆς (Lycophr. SH fr. 532?) Z^{7}
136 ψεφ⟨αί⟩αις· σκοτειναῖς
137 †ψεφαρῖον· λυπρόν†. σκοτεινόν
138 ψεφαρά· σκοτεινή D
139 ψέφας· σκότος D
140 ψέφος· καπνός
141 ψέφει· δέδοικεν, ἐντρέπει. λυπεῖ. κρύπτει. φροντίζει
142 ψῆγμα· ξύσμα. ἢ μικρὸν θρύμμα, κλάσμα (Aesch. Ag. 442. Hdt. 3, 95, 1 ..) D
143 ψηκεδών· κονιορτός D
144 ψήκτρα· ξύστρα. σπάθη (Soph. fr. 475, 1 R. Ar. fr. 66 K.–A.) D
145 ψῆλ[λ]αι· τῖλ[λ]αι (Plat. Lys. 209 b) D
146 ψηλαφηκότταμοι· ⟨...⟩ (com. ad. fr. 440 K.–A.) D
147 ψήληκες· τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ νοθογένναι D
148 ψήν· εἶδος ζῴου μικροῦ συκοφάγου D

---

130 Su ψ 58 **133** Hdn. ap. Schol. T (a); cf. A^{18}; Schol. **138** Galen. lex. 156, 7; Theogn. can. 43, 15 Alpers (p. 13, 13 C.) **139** Galen. in Hippocr. prorrh. 16, 763, 7. lex. 19, 156, 7; Schol. Pind. Nem. 3, 71 a; Theogn. can. 43, 16 Alpers (p. 13, 13 C.); EM 818, 33 **141** Theogn. can. 43, 14 Alpers (p. 13, 12 C.) **143** = Su ψ 65 **147** = Su ψ 69 **148** Arist. h. an. 557^{b}27

---

131 ψευδόνυμοι· H: ordo et Mus., interpunct. del. Alb. tacite | alibi ψευδώνυμοι est i. q. 'sub falso nomine', ψευδολόγοι 'falsa loquentes'; itaque Schmidtii coni. ψευδόμενοι ὄνειροι· ⟨...⟩. (nov. gl.) ψευδώνυμοι· ψευδολόγοι, quamvis prima pars allicet, ultimo non placet **132** ad ἐπιορκ- et ἐφιορκ- cf. Phryn. ecl. 279 **133** le. ψεύστης ἧς H: M.L. West; ψευστήσεις Heins. ut codd. et Aristarch. in Hom. (tum ⟨ἔσ⟩ει legendum est) **134** ψέφαις· νυκτὸς (sine interpunct. insequ.) H: Z **135** ψεφαύγους H, ψεφαυγούς Z: accent. Mus. | ὡς λυκόφως add. Z, unde ὡς Λυκόφρων dubitanter Naoumides; totum v. l. esse loci Sophoclei (v. ad gl. 134) censet Radt **136** ψέφαις H: G. Dind. 8, 1881a **137** h. e. aut ψεφα[ρ]ῖον (cf. gll. 134. 136. Psell. carm. 6, 393. Zonar. 1871) aut ψεφαρ[ι]όν (cf. gl. 138) Salm. | λεπτόν ci. Schm., cf. Theogn. can. 43, 15 Alpers (p. 13, 13 C.) **139** ψεφὰς H: accent. G. | Alb. cft. gl. κ 1529, Schm. gl. 87 **141** κρύπτει H (leg. Latte)] om. Ald. edd. | Alb. cft. gll. 98. 162. α 8952 **142** ψύγμα H: ordo et Palm. | ἢ] . . .(.) H: Ald. **143** ψηκεδὸν ut vid. H (leg. Hansen): Mus. **145** ψῆλλαι H: Pears. 703. Stanley ad Aesch. Pers. 1067, p. 780 | τῖλλαι H: Schm. post Pears. (τίλαι); τίλλαι Mus.; τίλ(λ)αι v. l. in Plat. codd. TW **146** ψηλαφη⟨σι⟩κότταβοι Cob. Mnem. 8, 1881, 379, coll. Ar. Ach. 525 **147** contin. H: Pears. 703. Voss. | ψήλικες H: Voss. = Su **148** μακροῦ H: G.

D **149** ψῆνες· κωνώπια τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα (Hdt. 1, 193, 5. Ar. Av. 590)

D **150** ψῆνας· τὰ σπέρματα τῶν ἀρρ̣έ̣γ̣ων φοινίκων

151 ψηνόν· ἀραιόν

D **152** ψηνός· ψεδνός, διάψιλος (Semon. fr. 40 W.)

D **153** ψηνίζων· τοὺς Ψῆνας λέγει τοὺς τοῦ Μάγνητος· ἔστι δὲ ὁ ψὴν εἶδος ζῴου ὅμοιον κώνωπι, ὃ εἰσδύεται εἰς τοὺς ὀλύνθους τῶν σύκων καὶ πεπαίνει αὐτούς (Ar. Equ. 523)

Hom. **154** ψῆρες· εἶδος ὀρνέων (Π 583)

D **155** ψηροπυρίτας· ἀπόπυρος ἄρτος. οἱ δὲ πυριεφθής. οἱ δὲ κακός

D **156** ψῆττα· ἰχθύδιον τῶν πλατέων ἥ ψῆττα, ἥν τινες σανδάλιον ἢ βούγλωσσον (Ephipp. fr. 12, 6 = Mnesim. fr. 4, 42 K.–A.)

Hom. **157** *ψηφῖδες· ψῆφοι, ⌊μικροὶ λίθοι (Φ 260) vg^{3}A^{8}Br^{14}

158 *ψηφισαμένων· κρινάντων vg^{2}A^7

159 ψηφίσματα· γνῶμαι ἀρέσκουσαι

160 *ψῆφος· λόγος A^5. κρίσις vg^{1}A^{5}Br^{13}Σ. ἀπόφασις vg^{1}A^{6}Br^{13}Σ. διαλαλιά[ς] g^{1}A^{6}Σ

161 *ψηφοφορία· ἡ πολλῶν ψῆφος καὶ ἀποδοχή vg^{4}A^{9}Br^{15}Σ

162 †ψηφῶν†· φροντίζων. ψηφολογική

163 *ψήχει· καταμάσσει A^5(vg^{1}Br^{16}Σ), τρίβει (g^{1}Br^{16}), ξύει. σμήχει. ψύχει (A^3), πραΰνει (Simon. fr. eleg. 88, 2 W. Callim. fr. 191, 11 Pf.)

164 *ψήχοι· πραΰνοι A^4, καὶ τὰ ὅμοια (Xen. equ. 6, 1)

D **165** ψήχομαι τὸν δικαστήν

---

149 lex. com. CGFPR 342 iii 23; gl. Hdt. (LGM 200); E. Sym. (V ad EM 818, 43); Su ψ 71 **150** EM 818, 30 **153** cf. lex. com. CGFPR 342 iii 24; Schol. Ar. 522a **154** Su ψ 75 **156** Arist. fr. 280 Rose; Athen. 7, 329f–330b; Galen. 6, 724, 15; Schol. Plat. conv. (41) 191d; Su ψ 78; E. Sym. (V ad EM 818, 43) **157** Su ψ 79; Zonar. 1872; cf. EM 818, 26 **160** Σ ψ 15; E. Gud. 573, 56 **161** Σ ψ 16 **163** Σ ψ 17; Σ″ (Su ψ 87. EM 818, 43) **165** Su ψ 88

---

149 ὀλίνθοις H: Mus. **150** ἀρρ̣έ̣γ̣ων] vestigia dispicio, sed haud litteris έν similia **151** cf. gl. 66 **152** διάψηλος H (leg. Latte): Mus. **153** τοὺς^2 del. Bentl. Ep. ad Mill. 32 (ed. Dyce 2, 283) | cf. Magn. T 7 K.–A. | ὀλόνθους H: Mus. **154** cf. gl. 68 **155** i.q. ξηροπυρίτας (Amerias et Timachidas ap. Athen. 3, 114c), cf. Su ψ 76 et (cum Guyet) gl. μ 955; ψηρο- etiam in Athen. legere vult Degani Mac. Gl. no. 147 | αὐτόπυρος Schm. tacite, nimirum ex Ameria; sed ἀπόπυρος quoque panis esse potest, cf. ἀποπυρίας **156** ἥ] ἢ H: Mein. 1857 p. 630, cf. Schol. Plat. | gl. plenior ap. Su et Schol. Plat. **157** ψηφίδες H: accent. Mus. | ψῆφοι H = Su] οἱ Zonar. (prob. Thes. 8, 1890d) **158** κρινόντων H: K **160** διὰ λαλιᾶς H: K Σ **161** cf ad gl. 162 **162** h.e. ψέφων (Schm. coll. gl. 141) | ψηφολογική ad fin. gl. 161 transp. Scal.; nov. gl. ψ.· ⟨τερατεία vel sim.⟩ Schm., coll. Greg. Naz. epist. 102 (37, 200B M.); potius ψηφολογικοὶ ⟨λόγοι· πλανῶντες καὶ ἀπατῶντες⟩ e Greg. Naz. or. 5, 40 (35, 717A M.) et lex. Greg. 175, 10 Sajdak (LGM 188) **163** ψήχι H: Ald. | σμήγει H (leg. Latte): Mus. | ψύχει] ft. v.l. (lect. codd. in Simon. et Callim.) **164** ψῆχοι· πραϋνοὶ H: accent. Mus. (qui etiam -ει bis scribit) **165** ψήχομαι· H: interpunct del. Toup 3, 503 (qui et ci. ψήχω μοι). Schm. tacite | τὸν om. Alb., errore ut vid.

166 †ψηχράν†· τὴν λεπτήν
167 ψιά· χαρά, γελοίασμα, παιγνία D
168 ψιάδ⟨δ⟩ειν· παίζειν D
169 *ψιάδες· ψακάδες, ῥανίδες v[ψιθ2](g[ψιθ2]A[1]Br[17]), σταγόνες (Π 459) Hom.
170 ψιάζει· ψακάζει
171 ψιάθια· τὰ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ τῶν καθεδρῶν ἐπιστορνύμενα D
172 *ψίαθος· ἡ χαμεύνη (Ar. Lys. 921 . .). καὶ τὸ φυτόν, ἐξ οὗ πλέκεται ψίαθος A[2]
173 †ψίαι· ἀλώπηκες†
174 ψίακα· ψακάδα
175 ψιαρόν· εὐῶδες
176 ψίγναι· τρίχες
177 ψίδες· ψιάδες, ψακάδες
178 ψιβδεῖ· ὑποπνεῖ, βδεῖ
179 ψιδόνες· διάβολοι. ψίθυροι D
180 ψίεσσα· εὐδαίμων, μακαρία D
181 ψίεντα· τὰ αὐτά D
182 ψιζομένη· κλαίουσα (Sapph. fr. 94, 2 V.) D
183 ψιῆς· μακάριος, εὐδαίμων D
184 ψιῆναι· ψίξαι D
185 †ψιῆσαι†· ψωμίσαι
186 ψιθία· εἶδος ἀμπέλου (Nic. al. 181), καὶ μήλων τινῶν D
187 ψιθήν· τὴν ἀπώλειαν
188 †ψιθύρα· ἐξ ὧν† τὸ σύνηθες καὶ †ἥρωος† Ἀθήνησιν ὄνομα D vel Att.

---

166 = Su ψ 89 **167** Su ψ 90 **169** Schol.; Ap. S. 169, 20; EM 818, 45; Su ψ 91 **171** Poll. 8, 133 **179** Su ψ 94; cf. Theogn. can. 175 (p. 31, 29 C.) **181** Su ψ 95 **182** = Su ψ 96 **184** = Su ψ 97 **186** Poll. 6, 82; Schol. Nic. al. 163 a. ψιθία i. q. μῆλα nusquam alibi **188** Harp. 310, 5 [ψ 3 K.] (= Su ψ 100); Paus. ψ 2; lex. rhet. (V[1]) 317, 11 Bk.

---

166 v.l. gl. 299 (Mus.); corrupt. etiam in Su **167** ψηνὰ H: ordo et Pears. 703. Hemsterh. ap. Ruhnk. Ep. cr. 2, 63; ad corruptionem Schm. cft. gl. 225 | παίγνια H: accent. Hemsterh. | cf. gl. 105 **168** ψιαδεῖν H: Pears. 703. Valck. ep. ad Röver. 75. Hemsterh. (l. c. ad gl. 167); ad δ pro δδ in H v. Baun. 1911 p. 467 not. 47 **169** ψεκάδ- K testt., cf. gl. 110 | Alb. cft. gl. 177, Schm. gl. 174 **171** ἐπιστορνυμένα H: accent. Mus. **172** ψίεθος A, ut Ar. cod. R **173** v.l. gl. 262 (cft. Pears. 704. Alb.) **174** an ψιάδα? **175** φιαρόν Ruhnk., coll. gll. σ 2864. φ 546 (quas v.) **177** [ψίδες] ψιάδες· Schm., qui gll. a Lob. Paral. 83 adductas (β 737. γ 566. δ 2388. ν 563. σ 2905) omnes addubitat **178** Ruhnk. Ep. cr. 2, 19 censet esse v.l. gl. τ 841 **179** ψίδονες Schm. coll. testt. | ψιθυροί H: accent. Mus. | Sop. cft. gl. 261 **180** cf. gll. 181. 183; haec ut 'defunct-', cf. ψί-νω ψί-σις, accipit Schm., sed potius 'laet-', cf. ψί-α (cf. Fick BB 28, 1904, 84 sqq.) **181** cf. gll. 180. 183 **182** Voss. cft. gl. 214 **183** ψίης H: accent. Schm. (a *ψιήεις, cf. LSJ); ψίεις HSt. Thes. Ind. 197a–b | cf. gll. 180. 181 **184** ψέξαι H = Su: Bernh. ed. Su **185** contin. H: Kust. | v.l. gl. 217 **186** Alb. cft. gl. π 2806, Schm. μ 658 | ad rem v. Garcia Soler Eikasm. 8, 1997, 167–70 **187** Pears. 704 cft. gl. 218 **188** ψιθύρα· ⟨ὄργανον ποιόν …⟩ M.L. West, coll. Poll. 4, 60; an ψιθυριστής· τὸ σύνηθες (Ep. Rom. 1, 30)? | ὧ⟨ν⟩ Mus. | l. vel Ἔρωτος (Meurs. Att. lect. 188) vel Ἑρμοῦ (Schm.)

189 *ψιθυρίζει· εἰς τὸ οὖς ἠρέμα διαλέγεται A^{3}Br^{45}Σ

D **190** ψιθωμία⟨ν⟩· Λάκωνες τὸν ἀσθενῆ

D **191** ψιλάς· [ψιλάς] πέτρα. κράσπεδα

192 ψιλὰ τὰ γένεια· σπανοπώγων

193 ψιλαῖς· ἀκοσμήτοις

194 ψηλαφῶ· ἐρευνῶ, καὶ τὰ ὅμοια

D **195** ψίλακα· ψιλόν, λεῖον. πτερὸν ἢ πτενόν (Ar. fr. 922 K.–A.)

D **196** ψιλάκερ· τὸ ἡγεῖσθαι χοροῦ

D **197** ψιλεῖς· οἱ ὕστατοι χορεύοντες

198 ψιλή· ζήτει εἰς τὸ ψιλόν

199 ψιλίοις· πλαγίοις, ὑπτίοις

200 ψιλίον· πτερόν. μακρόν. οἱ δὲ ψέλιον. ἢ εἶδος ἄνθους

201 †ψιλοδετόρων· βρώτη†

202 *ψιλοκόρρης· φαλακρός (com. ad. fr. *441 K.–A.) g^{3}A^{7}Br^{19}Σ

Hom. **203** *ψιλόν· γυμνόν g^{1}v^{2}A^{5}Br^{18}Σ. ἔρημον. εὐτελές. ἄτριχον. καὶ πᾶν ἀποδεδαρμένον (ν 437)

204 ψιλὸς στέφανος· πτέρινος. καὶ ὁ ἱππεύς

205 ψιλοτάπιδες· αἱ καλούμεναι ὑποστρώματα καλά

D **206** ψιλούς· γυμνούς. σφενδονιστάς. τοξότας (Thuc. 1, 60, 1 . .)

D **207** ψίλωθρον· σποδή. ἔνιοι μάδον (Nic. ther. 902)

208 ψίμαρον· εὐδιαῖον

209 *ψιλῶς· κούφως. εὐτελῶς A^{6}

---

189 Σ ψ 18 **195** Moer. 214, 2 [ψ 4 H.] **197** cf. Σ″ (Ph 654, 15. Su ψ 102) **198** cf. ft. Su ψ 105 fin. **202** = Σ ψ 20 **203** Σ ψ 21 **206** cf. Schol. Thuc. **207** Theophr. h. pl. 9, 20, 3 **208** Σ″ (Ph 655, 3. Su ψ 107)

---

190 ⟨ν⟩ Mus. | Schm. cft. gl. ω 190 **191** ψιλάς^{2} del. Ald. | utrum l. πέτρα ad ψιλάς i.q. σπιλάς (Pears. 704, cf. gl. σ 1439) an πτερά ad ψίλα (Vales., coll. Paus. perieg. 3, 19, 6) incertum; κράσπεδα huic favet **192** ψιλά· τὰ γένεια (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Heins. Voss., qui ci. ψιλὸς **194** contin. H: Mus. **195** ψιλάκα H: accent. Mus. | ψίλον λεῖον, πτερὸν interpunct. M.L. West, ft. recte; cf. ad gl. 191 | πτονόν H: Ald.; ft. l. πτηνόν (ut G. ci. pro πτερόν), sed πτεν- praebent Theogn. can. 351 (p. 65, 24 C.) et Eust. Il. 855, 43 [3, 231, 25–232, 1 V.] **196** Laconice pro ψίλακες (Schm., qui in app. accent. perperam mutat, cf. Thumb 1, 75 a), ad πτίλον (Roscher Curt. Stud. 2, 1869, 423–5); cf. ad gl. 106 **198** gl. totam del. Mus. | ζτ΄ H, v. ad gl. υ 943; hic ad gl. 203 lectorem dirigit **199** Schm. cft. gll. 3. 5: an ergo v.l.? **200** gl. compositam sic interpr. Schm.: πτερόν cf. gll. 191. 195; μακρόν ad ψίδιον i.q. σπίδιον (gl. σ 1501); ψέλ(λ)ιον ad ψάλιον; εἶδος ἄνθους ad ψύλλιον (gl. 269). aliter Vales. al. (πτερὸν ἄκρον) et Roscher l. c. ad gl. 196 (πτερὸν μικρόν) | ψέλ⟨λ⟩ιον Mus. **201** ft. ψιλοδέρτρων· βρωτή (e.g. de Prometheo et vulture, cf. Σ δ 106) **202** ψιλοκόρης K Σ; ψιλοκόρσης Callim. fr. 191, 29 Pf. **204** ψιλός· στέφανος (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Schm. tacite | ψιλ⟨ιν⟩ός Roscher l. c. ad gl. 196 | πτερινὸς H: accent. Schm. **207** ψίλοθρον H: Mus. | σποδή nusquam alibi repertum | μαδόν H: accent. Schm., coll. gl. μ 38 **208** ψιμαροί H ut vid.: Ald. (accent. Schm.) | εὐδιέων H: Heins. Pears. 704. Voss. = Σ″

210 ψίν· αὐτοῖς. αὐτόν (Sophr. fr. 89 K.–A.)
211 ψινάδες· αἱ ῥυάδες ἄμπελοι
212 ψινάζει· ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ, φυλλορ⟨ρ⟩οεῖ
213 ψίναθος· ἀγρία αἴξ
214 ψίνδεσθαι· κλαίειν D
215 ψίνθος· τέρψις
216 ψινύθιον· φαῦλον
217 ψῖσαι· ψωμίσαι Att.
218 ψίσις· ἀπώλεια
219 ψίττα· ταχέως, εὐθέως D
220 ψιττάζων· ψίττα ἐπιφθεγγόμενος. ὅπερ ἐστὶ ποιμενικὸν ἐπίφθεγμα Att.
221 ψιττάκια[ν]· εἶδος ὑποδήματος γυναικείου (Herond. 7, 58) D
222 ψιττία· ψωμία. Ἀττικοί D
223 ψιφά· ἑψητὰ λεπτά
224 ψιφαῖον· ἱστίον. ὁτὲ δὲ ψίαθος. ἢ μικρὸν ὀρνιθάριον
225 ψιχί[ν]α· ψωμία (Ev. Matth. 15, 27 . .) N.T.
226 ψίχες· αἱ ἀποπίπτουσαι τῶν ἄρτων τεμνομένων. ψιχίδι⟨α⟩
227 ψόαν· ὀχεύτριαν
228 ψόα· τὸ μέρος τοῦ σώματος (2. Regn. 2, 23) LXX
229 ψόγεια· ψογερά, καὶ οὐκ ἄξια ἀκοῆς D
230 ψογερά· ὡς λίαν μεμπτά

---

210 E. Gen. (EM 702, 41) **211** Σ″ (Ph 655, 4. Su ψ 109), cit. Theophr. h. pl. 4, 14, 6 **212** = Σ″ (Ph 655, 6. Su ψ 110) **216** = Σ″ (Ph 655, 7. Su ψ 111); E. Sym. (V ad EM 819, 6) **217** = Σ″ (Ph 655, 8. Su ψ 113) ex Ael. Dion. ψ 3 (Eust. Od. 1631, 43 [1, 345, 22 St.]); Choerob. 279, 19; E. Gud. 574, 57 **219** Suet. lud. 10 T.; Eust. Il. 855, 25 [3, 230, 16 V.] **220** Paus. ψ 4; Schol. Theocr. 4, 45 e. 5, 3c **221** Σ″ (Ph 655, 10. Su ψ 114); E. Sym. (V ad EM 819, 6); cf. Poll. 7, 94 **228** = Su ψ 118 **229** Choerob. 279, 26

---

210 αὐτόν] αὐταῖς Ahr. Dial. 2, 261, 99 (Schm. cft. gl. φ 558); cf. ad gl. 95 **212** φυλλοροεῖ H = Ph: Schm. tacite = Su | v.l.: gl. 107 **214** ψίδδεσθαι vel ψίσδεσθαι Page Sapph. and Alc. 77, cf. gl. 182 **216** Schm. cft. gl. 18 **217** ψίσαι H: accent. Schm. | Kust. cft. gl. δ 1720(b), Schm. gll. ε 5446. 7719 | v. ll.: gll. 109. 185 **218** Pears. 704 cft. gl. 187, Latte gl. ε 7720 **219** ψίττον H: Hemsterh. Pollux 1706 p. 1113 not. 8, coll. gl. 220 **220** ψιττὰ H: accent. Schm. | Pears. 704 cft. gl. σ 771; v. Nauck Ar. Byz. 160–2 et (ut me monet R. Kassel) P. Doehring De Luciano Atticistarum irrisore, Diss. Rostoch. 1916, 90 sq. **221** ψιττακίαν H = Σ″: Mein. ap. Schm. = E. Sym.; cf. Headlam ad Herond. **222** cf. gl. 225; de ττ /ψ cf. Schwyzer Gr. 1, 319 **223** ἑψιτὰ H: Mus. | cf. gl. κ 2281 **224** ἱστίον ad ψίφαρος i. q. σίφαρος refert Schm. | ὅτε Ald. (H legi non potest): accent. Schm. tacite **225** ψίχηνα H: Thes. 8, 1920 a; cf. ad gl. 222, et ad corruptionem gl. 167 **226** ψιχαὶ H, ψίχαι Mus.: Pears. 704 | ψιχίαι H: Toup. 4, 232; ft. lemmatis correctio **227** quid hic sibi velit ὀχεύτριαν, nescio; ‘fem. of ὀχευτής’ LSJ, nihil ad rem; neque placet quod Latte ci. ψ. ⟨κατέχουσαν⟩· λοχεύτριαν **228** ὁ μηρὸς ci. Wesseling Prob. 292, sed Alb. cft. gl. ν 391 **229** ἀκοαῖς H: Mus.

231 *ψογερόν· αἰσχρόν, μεμπτόν, ⌊ἐπίψογον (Pind. Pyth. 2, 100 = 55) (vg^{2}v^{ψωχ4}A^{3}Br^{20})
232 ψόγξαι· ἀκοῦσαι
233 *ψόγος· κατάγνωσις A^{4}, μέμψις vg^{1}A^{4}, ὄνειδος vg^{1}(A^{5})
234 ψοδίον· σκολιόν
235 ψοθάλλειν· ψοφεῖν
236 ψοθίον· αἰθαλῶδες
237 ψοθόν· μέλαν [θόρυβος]
D **238** ψόθος· ψώρα, ἀκαθαρσία (Ar. fr. 923 K.–A.?)
239 ψόθωρ· αὐχμηρόν
D **240** ψοθώα· ψώρα
241 ψοίθη[σι]ς· ἀλαζών
D **242** ψολοκομπίαι· ἀλαζόνες, κομπασταί (Ar. Equ. 696)
243 *ψόλος· καπνός, αἰθάλη, φλόξ g^{ψοφ4}, ἀσβόλη (Aesch. fr. 24 R.)
244 ψολῶσαι· ψιλῶσαι. ῥινῆσαι
D **245** ψόμμος· ἀκαθαρσία. καπνός (Alcae. fr. 306 (14) ii 2 V.)
D **246** ψο⟨ύ⟩δια· ψευδῆ [Λάκωνες δὲ τὸν στόμαχον]
247 *ψοφεῖ· κτυπεῖ, ῥήσσει A^{11}
248 *†ψοφηδῶς†· ταραχωδῶς A^{9}
249 *ψοφοδεής· δειλός vg^{2}A^{7}Br^{22}Σ, κενοφόβος, ὁ ⌊καὶ τοὺς ψόφους vg^{2}A^{7}Br^{22}Σ καὶ τὰ ἐλάχιστα v^{2} φοβούμενος vg^{2}A^{7}Br^{22}Σ
250 ψοφοδεῆ· τὸν ὅμοιον αὐτῷ
251 *ψόφος· ἦχος, κτύπος vg^{3}A^{10}Br^{21}

---

233 Theogn. can. 84, 1 Alpers **235** cf. Arcad. 49, 9; Theogn. can. 295 (p. 54, 13 C.) **238** Σʺ (Ph 655, 16. Su ψ 120) (Phryn. praep. soph. fr. 37*); E. Sym. (V ad EM 819, 8); cf. lex. com. CGFPR 342 iii 25; Theogn. can. 291 (p. 53, 28 C.) **240** Arcad. 100, 23; Theogn. can. 84, 3 Alpers **241** Σʺ (Ph 655, 20. Su ψ 143); E. Sym. (V ad EM 819, 8); Theogn. can. 142 (p. 26, 22 C.) **242** Σʺ (Ph 655, 24. Su ψ 123); E. Sym. (V ad EM 819, 8) **243** Ap. S. 169, 21; Theogn. can. 337 (p. 62, 19 C.) (cf. can. 84, 4 Alpers); Eust. Od. 1949, 35 [2, 309, 21 St.]; Scholl. ψ 330. ω 539 **244** Theogn. can. 84, 5 Alpers **245** comm. in Alcae. l. c. 6–7 **246** Σʺ (Ph 656, 1. Su ψ 124) **249** Σ ψ 22 **251** Theogn. can. 84, 8 Alpers

---

231 cf. Schol. Pind. et Dettori Mus. crit. 19–20, 1984–85, 258 **234** σκολιόν] σπόδιον Pears. 704, coll. gl. ψοῖθος· σποδός (Ph 655, 21. Su ψ 144. E. Sym. [V ad EM 819, 8]. Theogn. can. 142 [p. 26, 22C.]) **236** αἰθαλόδες H: Mus. **237** ft. ψολό⟨ε⟩ν, cf. Schol. Nic. ther. 288 c | θόρυβος ad ῥόθος refert Schm. **239** ψόθωρον Mus. | Schm. cft. gl. 306 **240** ψόθωα H: accent. Mus. **241** ψοίθησις H: Pears. 704. Voss. = testt. **242** ψολοκαμπίαι H: G. Heins. Vales. Pears. 704 | ἀλαζῶνες H: Mus. **243** ψολὸς H: accent. Schm. **246** ψοδία H: ordo et Schm. = Σʺ; verbum Creticum teste Σʺ, cf. Thumb 1, 153 (9). 149 (4) | Λάκωνες κτλ alio pertinet (sed vix ad gl. 245, ut ci. Schm.) **248** ψοφηδῶς H (leg. Cunningham) = K et ordo, ψοφοειδῶς Mus.: h. e. ψοφοδεῶς (Meurs. Att. lect. 2, 6) **249** ὁ H (leg. Hansen)] ὃ mire Ald. edd. **250** ὅμοιον i. q. ‘eiusdem vel similis significationis’ ap. Hsch. satis frequens, sed nusquam quoad scio aut cum articulo aut cum dativo aliam glossam indicanti coniunctum. placet tamen neque ψοφοδέητον· ὅ. neque (ut ci. Schm.) ψοφοδεᾶ· τὸν ὅ. Ἀττικῶς (Plat. Phaedr. 257 d)

252 *ψυγεῖα· ἀγγεῖα, ἐν οἷς ὕδωρ ψύχεται Br^{40}. καὶ ὁ τόπος αὐτός
253 †ψυδνὴ† χέρσος· ἀραιά, ὀλίγη
254 ψυδρά· ψευδῆ
255 ψυδρόν· ψευδές
256 ψυθιζομένων· γογγυζόντων
257 ψύθιον· ὀλιγοχρόνιον
258 ψύθιος· ἀραιά, ὀλίγη, ψίθυρος
259 ψυθιστάς· ψιθυριστάς
260 ψύθος· [ψίθυρος] ψεῦδος (Aesch. Ag. 478) D
261 ψυθῶνες· διάβολοι
262 ψυῖαι· ἀλώπεκες, βασσαρίδες. καὶ αἱ κατὰ τὴν ὀσφὺν σάρκες (Euphr. fr. 7, 1 K.–A.) D
263 ψυκτά· ἡ μὴ πολλῷ ὕδατι πεφυρ⟨α⟩μένη μάζα
264 ψυκτήρ· ὃν ἡμεῖς ψυγέα[ν], καὶ εἶδος ποτηρίου (Eur. fr. 726 K. Plat. conv. 213 e) D
265 ψυκτήρια[ι]· οἱ ἀλσώδεις καὶ σύ[ν]σκιοι τόποι (Aesch. fr. 146 R. Eur. fr. 782, 1 K. Hes. fr. 301) D
266 ψυκτήριον· ποτήριον ὃ ἡμεῖς ψυκτῆρά φαμεν (Nicostr. fr. 8, 1 K.–A.) D
267 ψύλλα, ψύλλαι· θηλυκῶς. ἄλλοι δὲ Ψύλλοι, ἔθνος Λιβύης (Hdt. 4, 173). ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ζωϋφίου μικροῦ ἀρρενικῶς, ὥς φησιν Ἐπίχαρμος (fr. 197 K.–A.) Att.
268 ψύλλακας· τὰς ψύλλας
269 ψύλλ⟨ε⟩ιον· πόα, ἧς καὶ τὸ σπέρμα ὁμώνυμον (Orph. Arg. 961) D
270 Ψυλλικοί· εἶδος κυνῶν ὀνομασθὲν οὕτως D

---

253 Theogn. can. 142 (p. 26, 19 C.); cf. Schol. B 219 = Ap. S. 169, 19 = Su ψ 38; E. Gud. 573, 13 **254** Schol. Lycophr. 234 **255** cf. ft. Cyr. ($\mathrm{g}^{\psi\upsilon\lambda\text{-}\psi\upsilon\tau\ 3}$) ψυδρος· ψελλεις **258** Theogn. can. 142 (p. 26, 20 C.) **260** EM 819, 13; Theogn. can. 142 (p. 26, 20 C.) **262** Athen. 9, 399a–b; Poll. 2, 185. verbum a Phryn. ecl. 268 damnatur **264** Schol. Plat. (68); Theogn. can. 142 (p. 26, 21 C.) **265** Nic. Thyat. FGrHist 343 F 17 **267** Ael. Dion. ψ 5 (Σ″ [Ph 656, 4. Su ψ 152]); Phryn. ecl. 306; Cyr. ($\mathrm{vg}^{1.2}$); Moer. 213, 36 [ψ 2 H.]; E. Sym. (V ad EM 819, 40); E. Gud. 574, 62; Schol. Ar. Plut. 538a **269** Choerob. 279, 31. E. Gud. 575, 7. Su ψ 153 **270** Poll. 5, 37

---

252 ψύγεται H: Br | πότος Triller Obs. 441 (corrupt. ut gl. π 3127) | v.l.: gl. 2 **253** h.e. ψεδνή (Piers. 422); corruptus iam Theogn. (ψυάνη· ἀρεὰ in An. Ox.) **257** Schm. cft. gl. φ 429: ft. ergo v.l. pro ψίδιον **258** ψίθυος H: Mart. 1790 (accent. Mus.) | ψιθυρίς H: Cunningham e gl. 260 et Theogn. **259** ψιθυστὰς H: Mus. (υ) et HSt (ι) **260** ψυθὸς H: accent. Hansen | ψιθυρὸς H: accent. Mus.; correctionem gl. 258 agn. Cunningham **261** Pears. 704 cft. gl. 179, unde ψύθωνες malit Schm. **262** ἀλώπηκες H: Mus.; v. ad gl. φ 810 | ὀσφὺν H, cf. ad gl. π 1506 | v. ll.: gll. 103. 173 **263** ⟨α⟩ Thes. 8, 1933d **264** [ν] Mus. | v. Kannicht ad Eur. **265** ψυκτηρίαι H: Sop. (ut Nic. Thyat.; Euphr. fr. 3, 1 K.–A., quem cit. Schm., nihil ad rem) **267** ψύλλα· H: interpunct. Cunningham coll. Σ″ (ψ. καὶ ψ.) | de Psyllis cf. RE 23 (2), 1464–76 **269** ψυλλίον H: ordo et Schm. | τὸ H, om. Schr. posteri **270** ψύλλικοι H: accent. Schm.

271 Ψυλλικὸς γόης· ὁ τῶν Ψύλλων. οἱ δὲ Ψύλλοι ἔθνος Λιβύης

272 ψύλλος· τὸ παχὺ τὸ συνέχον τὸ τοῦ κάπρου αἰδοῖον

273 *ψύξας· ἀμβλύνας⌋ τὴν ψυχήν, ⌊φυσήσας vg[4]Σ, ἄνεμον ποιήσας, πνεύσας

274 ψύξασθαι· †ῥυήσασθαι†. ξηρᾶναι

275 *ψύξασαι· πνεύσασαι. ⌊†ῥυήσασαι† A[10]

LXX **276** *ψύξουσι· ξηρανοῦσιν (Ierem. 8, 2) vg[5]A[9]

277 *ψύξις· πνοή g[6]

Hom. **278** Ψυρίη[.]· νῆσος μικρά (γ 171)

279 ψύριος· ἀκάθαρτος, ἀπὸ Ψύρων τῆς νήσου

280 ψυρὶς γῆ· λυπρὰ χέρσος

281 *ψύττα· ἐπὶ τοῦ ⌊ταχέως ἀποδραμεῖν g[8]A[12]Br[47] λέγεται (Eur. Cycl. 49. Luc. lex. [46] 3)

282 ψύτταρον· σκαφίον

283 †ψύτταν†· πρόχυμα

284 ψύττει· πτύει

285 ψυττόν· πτύελον

286 *ψυχαγωγεῖ· παραμυθεῖται vg[3]Br[29]Σ τὴν ψυχήν (Ar. Av. 1555. Xen. Mem. 3, 10, 6) v[3]

D **287** ψυχαγωγός· ὁ ἀνδραποδιστής (Eur. fr. 379 a K.?) , καὶ ὁ ἀπατεών (cf. Aeschin. 2, 4). ὁ κατάγων τὰς ψυχὰς εἰς Ἅιδου (cf. Soph. fr. 327 a R.)

288 ψυχάζει· ἀναψύχει

Hom. **289** ψυχάς· πνεύματα (Α 3 . .)

290 ψύχειν· ἀνέμῳ ξηραίνειν. καὶ πνεῖν

---

273 Σ ψ 24 **276** E. Sym. (V ad EM 819, 40) **278** similia de Ψύρα lex. com. CGFPR 342 iii 26; Paus. ψ 5 (Σ″ [Ph 656, 9. Su ψ 155]); St. Byz. 703, 20 **280** Theogn. can. 142 (p. 26, 20 C.) **281** Ph 656, 13; Schol. Luc. 233, 17; E. Sym. (V ad EM 819, 40) **286** Σ ψ 25 **287** Ioh. Sard. in Aphthon. progymn. 5 (p. 82, 20 Rabe); Clem. Al. strom. 1, 40, 5; Phryn. praep. soph. 127, 12 **288** Σ″ (Ph 656, 15. Su ψ 158) **290** Ap. S. 169, 27–9; cf. Schol. A ad Λ 621a

---

271 ψύλλικος H: accent. Schm. | γύης H: Ald. | ψυαλῶν H: Ald. | ψῦλοι H: Ald. (accent. Mus.) **273** ἀμβλώνας vel ἀμβλώσας H (leg. Latte): K **274** ῥιπίσασθαι Degani Filol. e stor. 2004, 729. 782–3, coll. gll. α 4691. 4693; ῥυσήνασθαι Curiazi Mus. crit. 18, 1983, 287, coll. AP 14, 103, 3. Nic. al. 78 cum Schol. (malim ῥυσήσασθαι) | ξ.ράναι H, ξηρ- Ald.: accent. Schm.; ξηραν⟨θῆν⟩αι vel ξηράν⟨ασθ⟩αι Curiazi coll. Schol. Nic. **275** ῥιπίσασαι Degani l. c. ad gl. 274; ft. φυσήσασαι, cf. Schol. AT ad Υ 440bc et Erbse ad loc. **277** Alb. cft. gl. μ 1053 **278** ψυριὴ. H: Mus. (qui litt. ult. funditus del.: nec ς [Latte] nec ν [Hansen olim] placet) **279** ψυρ. . H (ψυροῦ legere sibi visus est Hansen, cf. Eust. Od. 1787, 18 [2, 105, 32 St.]; ψύρης Mus.): Schm. tacite **280** ψυρὶς· H: interpunct. del. Schr. **281** ψυττὰ H: accent. Mus. | ἀποδρειμεῖν H ut vid. (leg. Latte): Mus; δραμεῖν K | cf. gl. 219 **283** h. e. ψυκτῆρα, cf. Moer. 214, 10 [ψ 12 H.] **285** πτυελόν H: accent. Mus. **286** Alb. cft. gl. ε 7724 **290** ψύχειν ἀνέμω· ξηραίνειν καὶ πνεῖν interpunct. H: Schm. tacite (post Alb.)

291 ψυχέμπορος· ὁ τοὺς ἀνθρώπους ἀγοράζων καὶ πωλῶν
292 ψύχεος ἱμείρων· καταψύξεως ἐπιθυμῶν (κ 555) Hom.
293 ψυχή· πνεῦμα (Ε 296 . .). καὶ ζωΰφιον πτηνόν Hom.+D
294 ψυχόλεθρος· ἀπώλεια ψυχῶν
295 ψυχορ⟨ρ⟩αγεῖ· ἀποθνήσκει (Eur. Alc. 143) Eur.
296 ψυχορ⟨ρ⟩όφους· τὰς τὴν ψυχὴν ἐκπινούσας (trag. ad. fr. 602 a K.–S.) D
297 ψυχουλκός· πόα τις D
298 *ψυχουλκούμενοι· τὰς ψυχὰς ἑλκόμενοι (3. Macc. 5, 25) A^{9}(vg^{2}Br^{28}Σ) LXX
299 ψυχρά· τὴν ἣν ἡμεῖς λεπτὴν λέγομεν (Eur. IA 1014) Eur.
300 ψυχροκομψώματα· ψυχροφαντάσματα (com. ad. fr. 442 K.–A.) D
301 ψυχρὸν κακόν· ψύξεως αἴτιον
302 *ψυχρολογία· ψευδολογία vg^{1}A^{8}Br^{26}Σ
303 *ψυχρολόγος· μηδὲν χρήσιμον λέγων g^{7}A^{13}[v^{6}]
304 ψυχρὸν δ᾽ ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσι· τὸν καταψύχοντα τὰ σώματα ⟨διὰ⟩ τῆς ἀναιρέσεως (Ε 75) Ap. S.
305 *ψυχρός· ἀσθενής (Sapph. fr. 42, 1?) vg^{4}A^{11}Br^{30}Σ
306 †ψωδάρεον†· αὐχμηρόν
307 ψώθιον· τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου
308 ψώθια· τὰ τοῦ ἄρτου ἀποθραύσματα, καὶ τὰ ὑποκάτω Att.
309 ψώϊζος· ἄφοδος ὑγρά, ἢ ὄνθος, δυσωδία, καὶ ἣν καλοῦσι μίνθα⟨ν⟩· οἱ δὲ αὐχμὸν ἢ μόλυσμα (Eupol. fr. 206 K.–A.?) D
310 *ψώια· σαπρὰ ⌊δυσωδία (Ap. Rh. fr. 5, 5 Pow.) g^{ψωχ5}

---

293 1) EM 819, 31. 2) Arist. h. an. 551^{a}14; Theophr. h. pl. 2, 4, 4; Schol. Nic. ther. 760b **294** Su ψ 168; Zonar. 1876 **296** cf. Σ″ (Ph 656, 21. Su ψ 171) = trag. ad. fr. 602 K.–S. **297** Diosc. mat. med. 4, 39 (II p. 198, 15) **298** Σ ψ 27 **302** Σ ψ 29 **303** E. Sym. (V ad EM 819, 40) **304** = Ap. S. 169, 25 **305** Σ ψ 28 **308** Athen. 14, 646 c (cit. Pherecr. fr. 86 K.–A. Apollod. FGrHist 244 F 283. Theodor. FGrHist 346 F 2); Poll. 7, 23; lex. com. CGFPR 342 iii 27; Paus. ψ *6 (Eust. Od. 1817, 47 [2, 141, 38 St.]. Σ″ [Ph 657, 6. Su ψ 129]); E. Sym. (V ad EM 819, 57); Zonar. 1879; Theogn. can. 84, 10 Alpers **309** Σ″ (Ph 657, 2. Su ψ 128); EM 819, 41; Zonar. 1878; Theogn. can. 84, 9 Alpers **310** EM 819, 41; Zonar. 1878

---

292 καταψύξεως] καταψῦ. καὶ H: Mus. **293** Alb. cft. gll. π 1386. σ 543 **295** ⟨ρ⟩ Mus. **296** ⟨ρ⟩ Schm. | cf. Kannicht–Snell ad tr. fr. ad. **297** ψυχοῦλκος H: accent. Schm. **299** τὴν del. Mus.; γῆν ci. Schm.; sed potius sc. ἐλπίδα, ad Eur. | v. l.: gl. 166 **300** ψυχροκομψεύματα vel ψυχροκομψοφάσματα Mein. 1857 p. 630 **301** ψυχρὸν· κακὸν H: interpunct. Mus. **304** ψυχρὸν· H: interpunct. del. Ald. | δελέχαλκον· ὁ δυσιτὸν H: Mus. ex Hom. | ἀποψύχοντα Ap. S. | ⟨διὰ⟩ Pears. 705. Alb. ex Ap. S. **305** ψῦχρος Aeolice accent. Schm. in Add. **306** v. l. gl. 319 (Ruhnk.) **307** sing. fictum e gl. 308 **308** ψώθια (neut.) H = Paus.; ψωθία (neut.) Athen. lex. com. Theogn.; ψωθία (fem.) Poll. E. Sym. Zonar. | ft. ὑποκάτω ⟨τοῦ ἄρτου⟩ e gl. 307 et testt., nisi ex initio gl. subintelligend. **309** le. ft. ψῶζα vel ψῴζα, cf. ord. et testt. et Lob. Prol. 359; tum ψώϊζος ad ἄφοδος assimilatum | ἢ ὄνθος] ἡ νόθος H: Voss. Hemsterh. ed. Ar. Plu. 98 | ⟨ν⟩ Alb. **310** h. e. ψῷα (Lob. El. 1, 441); ψῶα EM Zonar., ψως g | σάπρα H: accent. Schr.

311 †ψώδη†· γλῶττα
312 *ψωκτόν· τράπεζαν $g^{\psi\omega\mu 2}A^{1}Br^{31}$
313 ψωλήκυσθος· οὐδενὸς ἄξιος
Att. **314** ψωλόν· τὸν ἀπεσκολυμμένον (Ar. Equ. 964)
315 ψώμηκες· οἱ τοῦ σίτου τὰς ῥίζας ἀπεσθίοντες. καὶ ὁ †ἔγκατρος† ‘ὁ σῖτός’ φησιν ‘ἐξεψώμισεν,’ ἀπὸ τοῦ ζῴου σχηματίσας
LXX **316** *ψωμιεῖ· τρέφει (Esai. 58, 14) ($vg^{3}A^{4}Br^{32}$)
317 ψώμιγξ· σφήκωμα
Hom. **318** ψωμοί· μέρη (ι 374)
D **319** ψωραλέα· τὰ ψωριῶντα (Xen. Cyr. 1, 4, 11)
D **320** ψωροπέταλοι· ἰχθύες εὐτελεῖς
321 *ψῶρος· παιδεραστής $g^{\psi\omega\chi 6}$
322 *ψῶσαι· θάλψαι $g^{\psi\omega\chi 7}$
D **323** ψώσματα· παρὰ Ἀριστωνύμῳ (fr. 8 K.–A.) πέπαικται ἡ λέξις τῇ Βοιωτῶν διαλέκτῳ
324 ψώχειν· ἀνακινεῖν. ἀνατρίβειν
N.T. **325** *ψώχοντες· λεπτύνοντες $vg^{1}A^{10}Br^{33}$Σ. πλύνοντες. ἀναξαίνοντες (Ev. Luc. 6, 1)
326 ψώχω· λεπτύνω. πλύνω. ξαίνω
327 *ψωχός· γῆ ψαμμώδης g^{8}

---

314 Paus. ψ 7 (Σ″ [Ph 657, 7. Su ψ 130]); Prov. Bodl. 953 **318** cf. Schol. **325** Σ ψ 30 **327** = Σ″ (Ph 657, 18. Su ψ 141)

---

311 φωνή Baun. 1914–16 p. 232 coll. gl. γ 688 **312** ft. cf. gl. 35 **314** ψῶλον H: accent. Mus. **315** ἔγκατρος] ‘latet scriptoris cuiusdam nomen’ Schow, ‘e. g. Ἑκαταῖος’ M.L. West | ἐξεψώμεισεν H: Mus. **316** ψωμιεῖ σε· θρέψει σε K (nisi τρέφει A), ut Esai. **317** ψῶμιγξ accent. Schm., sed cf. West, Il. 1, xxxv ad σμώδιγξ **318** μέλη Schol. **319** ψωραλέα· τὰ] ψωραλέοντα· H: Schm.; ψωραλέον· τὸν Salm. | v.l.: gl. 306 **321** παιδαράστης H: K **322** ft. i. q. φῶσαι, φῶξαι (Schm.) **323** ἀριστωνίμω ut vid. H (leg. Cunningham post Latte): Mus. **324** Schm. cft. gl. σ 3111 **325** ψωχόντες H: accent. Mus. | ἀναξένοντες H: Mus. **326** ξένω H: Mus. **327** le. ψωχὸς γῆ Mus.

Ω

1 ὤ· θαυμαστικῶς, λίαν. οἷον ‘ὢ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ’ (Ep. Rom. 11, 33) — N.T.

2 ὤ· ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ (Α 254 . .) — Ap. S.

3 ὦ· ἄρθρον κλητικῆς πτώσεως. οἷον ‘ὦ ἄνθρωπε’ (Ep. Rom. 2, 1 . .) — N.T.

4 *ὦα· τοῦ προβάτου ἡ μηλωτή (Pherecr. fr. 68 K.–A.). ὦαι δὲ τῶν ἱματίων, καὶ ⌊τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος vg^{1}g$^{ω-2}$Br^{137}Σ, καὶ τὸ περιστόμιον vg^{1}(A^{4}Σ) τοῦ ἱματίου — D/Att.+K

5 ὠάς· τὰς κώμας (Aesch. fr. 280 a R.). καὶ τὰς διφθέρας οὕτω φασί — D

6 ὤασιν· ὠσίν — D

7 ὤατα· ὠτία, ὦτα (Alcm. PMGF fr. 80, 1) — D

8 *ὠατωθήσω· ἀκούσομαι A^{5}[vg^{3}Br^{1}]

9 ᾧ ἄχεϊ σχομένη· τῷ ἑαυτῆς ἄχει κατάσχετος γινομένη (λ 279) — Hom.

10 ὠβαί· τόποι μεγαλομερεῖς — D

11 *ὠβάλλετο· διωθεῖτο vgA^{1}Br^{39}

12 ὠβάτας· τοὺς φυλέτας — D

13 ὤβεα· τὰ ᾠά. Ἀργεῖοι. [ἢ τὰ ἀργὰ ὦτα] — D

14 ὠβεοκόπτας· τοὺς ὄφεις ἀπὸ τούτου — D

14x Ὠβήλ· ⟨...⟩ — On.sacr.

15 ὤ⟨βε⟩ον· καὶ τοῦ περσικοῦ τὸ ἐντός — D

16 Ὠβώθ· πόλις Μωαβιτῶν (Num. 21, 10 . .) — On.sacr.?

---

2 Ap. S. 169, 30; cf. Schol. **3** Dion. Thr. p. 62, 5 Uhl.; cf. Ap. S. 169, 30 **4** lex. com. CGFPR 342 iii 29; Ael. Dion. ω 1 (Ph 657, 21. Su ω 1); Orus ὀρθ. (lex. Mess.) f. 283 r, 22; Ael. Dion. ω 2; Σ ω 1; Theogn. can. 64, 13 Alpers; Arcad. 100, 23 **5** Orus ὀρθ. (lex. Mess.) f. 283 v, 2 (c. addend. Rh. Mus. 50, 1895, 151); Theogn. c. 64, 11 Alp. **8** Σ″ (Ph 658, 1. Su ω 3)

---

3 ὦ ἄρθρον· H: interpunct. Schr. **4** ὤαι H: accent. Schm. | cf. Frisk 2, 1143 **5** ὤας H: accent. Baun. 1911 p. 466; Lacon. ὠϝά hic et gll. 10. 12. 22. ο 1532; cf. etiam Bourguet Dial. Lac. 71 not. 1 | κόμας H: Alb. | ad fin. cf. gl. 4 **6–8** ad formas v. Wack. Kl. Schr. 1, 644 **8** ὠάτω· θήσω H: A; ὠατοθήσω Σ″ (-σομαι vgBr), prob. Ahr. Dial. 2, 246 not. 9. 289; ὠατωθήσομαι Lob. Rhem. 314; ὠατοθετήσω Mein. 1857 p. 631 **9** ωαχεισχομέ(νη) ut vid. H (spir. legi non potest): Mus. **10** .βοὶ ut vid. H., ὦβοι Ald.: ordo et Voss. (accent. Schm.) **11** ὠβάδδετο (Dorice pro ὠβάζετο) Hoffmann BB 21, 1896, 138; ὠββάλλετο (i. q. ἀνεβάλλετο) Lob. El. 84; ᾠβάλλετο (i. q. futuebat, cf. οἴφω, οἰφόλης, Οἴβαλος) Blumenthal 8 | διωθείτω H: Mus. **12** ὠβάτους H: G. Heins. Pears. 705 **13** h. e. ὤϝεα (Ahr. Dial. 2, 49) | ὠά H: Cob. Misc. crit. 342 | ἄργειοι H: accent. Mus. | ἢ – ὦτα ut dittogr. del. Schm. (an ὦτα ex ὠιά?) **14** ὠβεοκάπτας Cob. l. c. ad gl. 13, ft. recte **14x** contin. H: nov. gl. Palm. | Ὠβήλ filius Lamech fuit teste Theophil. ad Autol. 2, 30 (aliter LXX); Ὠβήδ Schm. (pater Iessae 1. Chron. 2, 12. Ev. Luc. 3, 32) **15** contin. H: nov. gl. Schm. | ὠόν H: Hansen | h. e. (Sop.) nucleus persici (cf. LSJ s. vv. ᾠόν 3. περσικός 4) **16** ὠβώμ H: Pears. 705. Biel. (etiam 3, 584) | Schr. cft. gl. ε 115

17 ὤβρατο· εἵμαρτο
18 ὤγανον· κνημὶς ἁμάξης
19 Ὠγενίδαι· Ὠκεανίδαι. Ὠγὴν γὰρ Ὠκεανός
D 20 ὠγένιον· παλαιόν. καὶ ὅρος τι
21 Ὠγήν· Ὠκεανός
D 22 ὠγή· κώμη. καὶ φάλαγγος τὸ ἔσχατον. καὶ τὸ ἄκρον
23 ὤγκωσαν· ἐμετεώρισαν
24 *ᾤγνυντο· ἀνεῴγνυντο vgA^{1}(Br^{2}Σ)
25 *ὠγύγ[υ]ια· ἀρχαῖα τείχη A^{3}
Ap.S. 26 Ὠγυγίη· ὄνομα τῆς νήσου Καλυψοῦς[α] (α 85 ..)
27 *ὠγυγίου· παλαιοῦ, ἀρχαίου (Orph. h. 59, 10) (vg^{1}A^{2}Br^{3}Σ). μεγάλου πολύ
28 ὠγύλλοντο· συνεκάμπτοντο
D 29 ὠγμός· φωνὴ μετὰ τοῦ ἐκβο[ηθ]ῆσαι, ἢ μετὰ χειροτονίας (Aesch. Eum. 123. 126)
On.sacr. 30 *ὤγ· διάφραξις (Num. 21, 33 ..) (g$^{\omega--6}$)
31 *ᾠδαῖς· ὑμνῳδίαις A^{3}Br^{9}, ᾄσμασιν
32 ὠδ[δ]άκταζον· ἔδακνον, ἀπέτρωγον
33 ὠδ[δ]άγμην· ἐκνησάμην
34 ὠδ[δ]άξατο· ὤδαξεν
35 †ὤδδωσεν†· ἀπέδοτο
Hom.+N.T. 36 *ὧδε· οὕτως (A 181 ..). ἐνταῦθα (Ev. Marc. 6, 3 ..) g^{4}A^{10}Br^{5}[v^{4}]. εἰς τοῦτον τὸν τ[ρ]όπον (K 537 ..)
Greg.Naz. 37 ὧδ᾽ ἂν ἔοις· οὕτως γὰρ ἂν εἴης (Greg. Naz. c. 1, 2, 31, 46 [37, 914, 6 M.])
38 *ὧδ᾽ ἄν· οὕτως γὰρ ἄν vg^{2}

---

18 = lex. rhet. (q) 318, 5 Bk. **20** cf. St. Byz. 705, 14; Su ω 8 **26** Ap. S. 170, 19; Schol. **27** Σ ω 4; Hdn. epim. 97 Boiss. **30** Basil. Caes. comm. in Esai. 2, 91 (Su ω 6). Hieron. on. sacr. PL 23, 1207. gl. Psalm. 306 Ernesti; cf. Lagarde, Onom. sacr.^{2} 174, 92 (p. 204) **36** Schol. A 181; Ap. S. 170, 21; Hdn. epim. 97 Boiss.

---

17 ὤ⟨μ⟩βρατο (ab ὁμείρομαι) Lob. El. 1, 81, sed expl. vix congruit | ἥμαρτο H (leg. Latte: vel ἥ- Hansen): Schm. post Mus. (εἵ-) **18** ἅμαρης H (ἁμάρη Mus.): q **19** Ὠγηνός Pherecyd. Syr. 7 B 2 (col. 1, 7), VS 1, 48; Ὤγενος = Ὠκεανός Lycophr. 231; aliter expl. St. Byz. 705, 14 (Su ω 8) | cf. ad gl. 372 **21** ὠγῆν H (ὠ om. rubr. in initio versus, add. Mus.): accent. Mus., cf. Arcad. 9, 12 | v. ad gl. 19 **22** confunduntur ὠϝά (gl. 5 etc.) et ὤα (gl. 4; cf. LSJ s.v. II, 2); -η tamen dubium, ft. l. ὠγά (contra ordinem); ὡγή cum spir. aspero error Schrevelii est **23** ἐμετεώρησαν H: Alb. **24** v.l. gl. 85 (Hansen) **25** ὠγύγυια H: A; Schm. cft. Accium fr. 273 Ribb. ogygia moenia **26** καλύψουσα H: Mus. = Ap. S. **29** [ηθ] Pears. 705; ἐκβοῆσαι ὤ G. Dind. 8, 1986a **30** ὢν H, ωγη g: Pears. 705. C. Jun. Misc. obs. cr. 4, 1734, 130 **32** [δ] Mus. | Pears. 705 cft. gl. ο 61 **33** [δ] Pears. 705. Piers. 40 | ὠνησάμην H: Piers. **34** [δ] Piers. 40 | ἐδίδαξεν H: Piers.; ἔδηξεν Triller Emend. 43 **35** h. e. ᾤδησεν (Schm.), cf. gl. 50 **36** [ρ] L. Twells, Answer to the enquiry into the meaning of Demoniacks, 1737, 37 not.; si τρόπον recte se habeat, l. κατὰ pro εἰς, ut ap. Hdn. **37** ὧδ᾽ H: spir. asp. Schm. | ἔεις H: Mus. | εἴης] ἐσσί H: Mus. **38** ὧδ᾽ H, ᾧ δ᾽ Mus.: Schm.

39 ᾠδεῖον· τόπος ἐν ᾧ πρὶν τὸ θέατρον κατασκευασθῆναι οἱ ῥαψῳδοὶ καὶ οἱ κιθαρῳδοὶ ἠγωνίζοντο
40 †ὠδεῖσα· ἐφροντισάμην†
41 ὧδέ κεν· οὕτως ἄν (Μ 228. Ω 661) Hom.
42 ὦ δέμα⟨ς⟩· ὦ αὐτή
43 *ὧδέ πη· ὧδέ πως (Cyr. in xii proph. 2, 514, 2 . .) [vg6A11Br6]
44 *ὧδέ πως· θείῳ νεύματι A9Br4. ἢ οὕτως (g2Σ), τοῦτον τὸν τρόπον vg2A9Br4
45 *ὧδέ πως γάρ· οὕτως γάρ g7A12Br7
46 ᾠδή· ᾆσμα, ὑμνῳδία
47 ᾠδηκώς· οἰδήσας, πεφυσημένος
48 †ὠδίουν†· φορτίον
49 ὠδίς· ὠδῖνες. τοκετοί
50 ὤδησαν· ἀπέδοντο
51 †ὠδήσας†· πριάμενος
52 *ὠδί· οὕτω πως vg1A6Br10
53 *ᾠδικός· μουσικός (Ar. fr. 155 K.–A.) (vg5A11Br13)
54–5 *ὠδίνει· πάσχει. λυπεῖται A10. [ὠδίνει· πάσχει. λυπεῖται] τίκτει, ἢ ἐγκυμονεῖ
56 *ὠδίνησεν· ἐγέννησεν (Psalm. 7, 15) A8Br8 LXX
57 *ὠδῖνες· πόνοι, ἀλγηδόνες (Exod. 15, 14 . .) vg3A9Br12 LXX
58 ὠδίνων· κυημάτων, τοκετῶν (Eur. Phoen. 30 . .)
59 ὠδός· ῥοδός
60 *ὠδίς· ὠδῖνες. τοκετοί. ἢ τίκτουσα A7
61 ὠδόν· οὐδόν D

---

40 lex. rhet. (q) 318, 6 Bk.; EM 821, 51 **43** cf. Σ ω 5 **48** lex. rhet. (q) 318, 6 Bk. **56** aliter gl. Psalm. (cod. et 306 Ernesti)

---

39 κιθαρώδεις H: Mus. | cf. Wil. Kl. Schr. 1, 152; J. A. Davison From Archil. to Pind. 1968, 50–1 **40** h.e. ὤδησα· ἐφορτισάμην (testt.) | Ruhnk. cft. gl. 48 **41** ὣ δέ H: Mus. **42** δεμά H, δέμα Mus.: Schm. coll. Soph. El. 1161 (ubi tamen Orestes appellatur; collocatio non alibi reperitur) **43** πη] ποῖ H: K | ὧδε2] οὕτω K | πῶς H: accent. Ald. **44** πῶς H: accent. Mus. **45** πως del. coni. M.L. West; tum ad Α 212 . . cum Schol. **47** πεφυσημένως H: Mus. | cf. gl. 88 **48** ὠδίουν H, ωδε οὖν q: h. e. ὀδαῖον (Bekker) | Alb. cft. gl. ο 57 **49** v.l. gl. 60 (ὠδής sec. ord. Mus., qui postea verbum del.) **50** gl. totam del. Mus. | ὠδήσας H: Schm. | cf. gl. 35 **51** h.e. ὀδήσας (Schm.) **52** gl. totam del. Mus. | ὡδὶ H: spir. Schm. **54–5** dittogr. del. Mus. (sane tria ista verba in primo loco del., cum in altero deberet, itaque Schm. duas gll. distinxit) **59** gl. totam del. Mus. | varias coniect. protulit Schm., quarum dignae sunt quae commemorentur ᾠδός· ⟨κιθα⟩ρῳδός, cf. E. Gud. 577, 10, et rosae ex Odonum terra, cf. Nic. fr. 74, 11 (Schm. non verbum dat, sed ausim Ὠδ⟨όνι⟩ος vel sim.) **60** gl. totam del. Mus. | de partu, sing. Hippocr. mul. 1, 33 (8, 78, 2 L.), plur. Λ 271 etc. | τίκτουσα ad gl. omissam ὠδίνουσα (Λ 269) refert Schm. | v.l.: gl. 49 **61** ὠδῶν· οὐδῶν H: ordo et Schm. | forma Dorica, cf. LSJ s.v. οὐδός (A) | Schm. cft. gl. 89

62 ᾡδόσα· ἐκ τοῦ ὧδε μέρους
D **63** ᾧδουν· ὠργιζόμην ἐν †ἑαυτῷ† ἠγανάκτουν. ἢ ἐμαυτῷ (Men. fr. 493 K.–A.)
D **64** ὠδύραντο· ἐθρήνησαν (Ap. Rh. 1, 1066. Theocr. 1, 75)
Hom. **65** ὠδύσατο· ἐχολώθη, ὠργίσθη. ἐμέμψατο. ἠχθέσθη, ἐμίσησεν. ἐθυμώθη (Σ 292 . .)
D **66** ὠδυσίη· ὤδυσις, ὀργή. μέμψις
67 ὤδυσται· ἠχθέσθη
Hom. **68** ὦδ᾽ ἄφαρ· οὕτως ταχέως (Κ 537)
D **69** ὠδώδε⟨ι⟩· σεσήπει. ὤζεσεν (Nicaen. AP 13, 29, 4 = HE 2714)
Att. **70** *ὦ ἔτα· πολῖτα A^{4}
71 *ᾤετο· ὑπελάμβανεν vg^{2}A^{5}Br^{14}Σ, ἐνόμιζεν vg^{2}A^{5}Br^{14}
72 *ᾤετο δεῖν· ἐνόμιζε πρέπειν (Xen. Anab. 2, 6, 18 . . Dem. 3, 26 . . Aeschin. 1, 28 . .) [vg^{3}]
73 ὤζειν· βοᾶν
74 ὦζεν· ἐβόησεν
D/Att. **75** ὤζοντες· βοῶντες, καὶ λέγοντες ὢ ὤ. καὶ θαυμάζοντες (com. ad.?)
76 ὦ, †ηδος†· ὦ φίλε
77 *ᾠήθη· ἐνόμισεν, ὑπέλαβεν g$^{ωι–7}$A^{2}
78 †ὠηρίχθαι· ὠρινοί.† ὑπήνεμοι. ὥριμοι
Hom. **79** *ὠθεῖ· ἀνατρέπει (γ 295) A^{1}
80 *ὠθισμός· ὠσμός A^{1}, ἀνατροπή
81 ὠθήσας· ἀνατρέψας, ὤσας
82 ὠθύλλετο· διενοεῖτο

---

63 Hdn. π. ἡμαρτ. λέξ. 260, 13 **65** Schol.; EM 821, 2 **70** cf. Ael. Dion. ω 11 ad fin. (Su ω 260. Schol. Plat. ap. [35] 25 c) **71** Σ ω 8 **75** lex. com. CGFPR 342 iii 30; ad θαυμάζοντες cf. Ael. Dion. ω 4 **76** cf. Σ''' addit. ad Σ η 36; Theogn. can. 64, 14 Alpers **77** cf. Σ ω 9 **78** Theogn. can. 64, 12 Alpers **80** Moer. 214, 17 [ω 4 H.]

---

62 ᾡδόσα] nec spir. (len. Ald.: Schm.) nec accent. (Ald.) legi possunt in H | ὧδε H: spir. asp. Mus. | ad terminationem cf. gl. σ 2683 σύνοσα (in qua Baun. 1911 p. 385 -οσα i. q. -οθεν esse censet, obstante expl. ὁμοῦ) **63** ἐν] ἐπ᾽ vel del. Mein. FCG 4, 304 | h. e. ἐμαυτῷ Heins. (cf. correct. ad fin. et Hdn.) **66** ft. le. ὠδυσίη, ὤδυσις· | ad longum voc. ω Lob. Phryn. 701 cft. ἤλυσις **67** ὠδυσταὶ H: accent. Mus.; an ὀδ⟩ώδυσται (ε 423)? **68** cf. gl. α 8558 **69** ὤδωδε· σέσηπεν H: Schm. **70** ὤετα H: HSt. Thes. Ind. 202 e | πολίτα H: accent. Mus. | Pears. 705 cft. gl. ε 6479 **74** ὤζεν H ut vid.: accent. Mus. **76** contin. H: nov. gl. Mus. | ἦδος H, cf. Theogn.] ἦ δ᾽ ὅς Alb. coll. Ph; de hac locutione in ηδος corrupta et varie explicata v. Ludwich Rh. Mus. 41, 1886, 437–53, impr. 446–7 | φίλος H: Alb. **78** le. huius gl. (ωηριχθαι), gl. 98 (ωισχε) quam cft. Alb., Theogn. (ωαχαι) omnia ex eodem corrupta videntur: an ὡραῖαι vel ὡρικαί? | ὠρινοί est corruptio verbi ὥριμοι, ad fin. correcta, ut Theogn. demonstrat; ὠρινά gl. 98 item corruptio | si ὑπήνεμοι sincerum est (cf. gl. 98), gll. ad fruges vel sim. referendae, non ad ᾠϊὰ ὑπηνέμια (ut Schm.); obstat tamen Theogn., in quo ὑπηνέμιοι **80** cf. gl. 440 **82** διενοείτο H: accent. Mus.

83 *ῷι· ἀντὶ τοῦ διό. ἢ ⌊ᾧτινι vg^{6}A^{12}Br^{120}
84 ὦιαι· ἄκραι, ἔσχατα. μηλωταί. λέγναι Att./D
85 ᾠΐγνυντο· ἠνοίγοντο, ἀνεῴγνυντο (Β 809 . .) Hom.
86 *ᾠιδάν· ᾠδήν A^{10}(g$^{ω--7}$) (Eur. Tr. 514 . .) Eur.
87 †ᾠΐδας· τὰς μῆμον οἰκίδας†
88 *ᾠιδηκώς· οἰδήσας, φυσήσας vg^{ωδη1}A^{ωδη2}Σ
89 †ᾠΐδας†· οὐδός D
90 ὤιζει· ἐπικάθηται
91 †ᾠϊζύος†· ταλαιπωρίας
92 †ᾠϊζυρά†· μοχθηρά
93 †ὤιη†· πορεύεται
94 ᾠ⟨ι⟩κέτευεν· ᾤκει
95 *ᾠ⟨ι⟩κοδόμουν· ⟨οἰκοδόμουν⟩ v^{1}Br^{15}(A^{13})
96 *⟨ᾠινοχόουν⟩· οἰνοχόουν vg^{3}A^{14}Br^{16}
97 ᾠΐσατο· ᾠήθη (α 323 . .) Hom.
98 †ὤϊσχε· ὠρινά†, ὑπήνεμα
99 *†⟩ωισχετο†· ἐπεσχέθη A^{16}
100 ᾠΐσθη· ὑπέλαβεν, ᾠήθη (δ 453) Ap. S.
101 ὦ⟨ι⟩ ῥα· ᾧ ἄρα, ᾧ δήποτε (Ρ 134 . .) Hom.
102 †ὤϊστο†· προσεδέχετο (κ 248 . .) Hom.
103 †ᾠΐσσατο†· ᾠήθη, ἔδοξεν (α 323 . .) Hom.
104 *ὦκα· εὐθέως, ⌊ταχέως g^{1}A^{2}Br^{157}, ὠκέως, ὀξέως (Α 447 . .) Hom.

---

84 Paus. ω 1 (Eust. Od. 1828, 50 [2, 156, 38 St.]); Hdn. epim. 96 Boiss.; Theogn. can. 64, 15 Alpers; Schol. Callim. h. Dian. 12; Erot. τ 30 **85** Σ ω 3; Schol.; cf. EM 820, 32 **88** = Σ ω 6 **97** Theogn. can. 64, 16 Alpers **100** Ap. S. 170, 26; Theogn. can. 64, 17 Alpers **102** Schol. **104** Schol.; Ap. S. 170, 27; E. Gud. 577, 21; EM 821, 12; lex. Greg. carm. (ord. alph.) ω 6

---

83 ωι H, spir. et accent. legi non possunt; ᾧ Mus. | ὧι i. q. διό alibi non reperiri videtur, neque in auctoribus neque in grammaticis; ft. v. l. τῷ (Ap. S. 156, 9. Ph 612, 20. 22. 613, 15); cf. gl. τ 1731 **84** ὤιαι H: accent. Schm. | ft. ἄκραι ἔσχαται ut Paus. | λάγναι H (cf. gl. υ 827): Salm. | Pears. 706 cft. gl. 4 **85** v. l.: gl. 24 **86** ᾠΐδαν H: accent. Mus. **87** μῆμ(ον) H (leg. Latte); μνῆμον Schr. | ᾠδάς· τὰς ὑμνῳδίας Schwenk Rh. M. 10, 1850, 310 (cf. gl. 31); δμ⟩ωίδας (Eur. Bacch. 514)· … οἰκετίδας vel σηκίδας Schm. (sed neutrum verbum explicationi aptum) **88** ᾠιδικὼς H ut vid.: K **89** h. e. ᾠδός (Schm.; cf. gl. 61) **90** ᾠίζει H: accent. Schm. in app. **91** aut v. l. gl. ο 215 οἰζύος (Schm.) aut ex gl. 92 fictum **92** aut v. l. gl. ο 216 οἰζυρά aut corrupt. ex ᾠιζυρέ (h. e. ὢ οἰζυρέ Epicharm. fr. 97, 4 K.–A.)· μοχθηρέ (Schm.) **93** ᾠΐη Schm. tacite, qui ci. ἰείη (Τ 209) vel ἴοι (Ξ 21)· πορεύοιτο (ut Schol. Ξ 21) **94** ᾠκέτευεν H: ordo et Pears. 706 **95** ᾠκοδόμουν H: ordo et K | οἰκοδόμουν om. H: vBr (ῳκο- A) **96** contin. H: nov. gl. K | ᾠινοχόουν om. H: A (ῳνο- vgBr) | de ῳ /οι in hoc verbo cf. Schol. Dion. Thr. p. 41, 10 Hilg. **97** h. e. ὀΐσατο (Schm.), nisi ft. ad Colluth. 372 referendum **98** ὤϊσχε H ut vid. (leg. Hansen); ὤϊσχα Mus. | v. ad gl. 78 **99** v. l. gl. τ 747 (Hansen) **101** ὧρᾶ (vel ft. ὧρὰ, ` del. Mus.) H: ordo et Hansen post Alb. **102** h. e. ᾠΐετο (Schm., ut Hom. et Schol.) **103** h. e. ὀΐσ(σ)ατο (Schm., ut Hom.); aliter gl. ο 404

105 ὠκαλέον· ταχύ, ὀξύ
106 †ὠκαχημέναι†· λυπησόμεναι
107 Ὠκεανίνης κούρης· τῆς ⟨Σ⟩τυγός
D **108** Ὠκεανοῖο πόρον· τὸν ἀέρα, εἰς ὃν αἱ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων ἀποχωροῦσιν (SH fr. ad. 1124)
109 Ὠκεανός· ἀήρ. θάλασσα, καὶ ποταμὸς ὑπερμεγέθης. φασὶ δὲ καὶ ὁμώνυμον αὐτοῦ ἐν Κρήτῃ
D **110** ὠκέα· ταχέα (Pind. Ol. 2, 150 = 83. Stesich. PMGF fr. 178, 1)
Hom. **111** *ὠκέας· ταχεῖς (Γ 263 . .) vg[4]A[9]Br[150](Σ)
D **112** ὠκέες στρουθοί· ταχεῖς, εὐπετεῖς, κοῦφοι (Sapph. fr. 1, 10 V.)
K+D **113** *†ὠκείλαντες†· ὁρμήσαντες vg[8], προσπελάσαντες, προσπεσόντες, †ἐξωκείλαντες† (Thuc. 4, 11, 4). καὶ ὤκειλεν τὰ αὐτά (Eur. IT 1379)
Hom. **114** *ᾤκεον· ᾤκουν (Ξ 116 codd. . .) [g[5]]
D **115** ὠκέων· †ἁμαρτῶν. ἢ† ταχέων (Alcm. PMGF fr. 2 (i), 1)
116 *ὠκέως· ταχέως (Archil. fr. 181, 10 W. Pind. Pyth. 3, 104 = 58 . .) vg[3]A[12]Br[19]
117 ὠκίδες· ἐνώτια
Hom. **118** †ὠκιάων†· ταχυτάτων (Δ 500 . .)
119 †ὠκίεσσα†· φθαρεῖσα
120 ὤκιμον· βοτάνη εὐώδης, τὸ λεγόμενον βασιλικόν
121 ὠκίμβαζεν· ἐτάρασσεν. ἐθορυβεῖτο. ἐστραγεύετο
122 *ὤκιστον· τάχιστον (vgA[1]Br[20])
123 ὤκλαζεν· συνέκαμπτε τὰ γόνατα (Xen. Anab. 6, 1, 10)

---

111 = Schol.; E. Gud. 577, 52; cf. Σ ω 10 **113** cf. E. Gud. 577, 53; Schol. Thuc. 4, 11, 4 **120** cf. Hdn. epim. 99 Boiss. **123** = lex. rhet. (q) 318, 7 Bk.

---

105 ὠκαλεὸν H: accent. Mus.; 'formatum ut ἠκαλέον [gl. η 287], nec correctione in ὠκύαλον [Pind. fr. 94b, 19] opus' Schm. **106** h. e. ἀκαχήμεναι (Pears. 706. Voss. Kust.; accent. Mus.); etiam λυπούμεναι ci. Schm., ft. recte **107** ὠκεανίνης· κ. (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. HSt. | κοῦτ(ης) ut vid. H (vix κοῦτ(ον)): Mus.; aliter M.L. West, qui le. ex κλυτοῦ Ὠκεανίνης (poet. anon., cf. Hes. th. 956) derivat | ⟨σ⟩ Mus. | cf. West ad Hes. th. 364 et 346; Herter RE 17(2), 2303–8; Styx Oceanitis est ap. Apollod. 1, 2, 2 **108** ὠκεάνοιο· πόρον (sine interpunct. insequ.) H: accent. Mus., interpunct. Pears. 706. Jens. Luc. 245 **109** ἀήρ] Mein. Anal. Alex. 156 cft. gl. 108 | cf. West ad Hes. th. 133 (p. 201) **110** si gl. Homerica esset (ὠκέα Ἶρις B 786 . .), l. ταχεῖα (ut Schol. l. c.) **112** ὠκέες· στρουθοί H: interpunct. Mus. ut vid. (si minus, Schr.) | εὐπρεπεῖς H: Triller Emend. 43–4 (Mein. ap. Schm.) **113** h. e. ὀκείλαντες (ὠκ- etiam E. Gud.) et ἐξοκείλαντες (Schm.) | ὡρμήσαντες H: Alb. **114** ὠκεὸν H: accent. Mus. | οἰκοῦν H: Mus. **115** ὠκεῶν H: accent. Cunningham post Schm. | ἀγαρρόων ἢ Heins., ἁρμάτων (part. lemmatis) Ruhnk. **117** ὠβίδες Schulze QE 38 not.1 **118** h. e. ὠκειάων (Mus.) **119** h. e. ὠκήεσσα (Mus.); 'φθαρεῖσα apud recentiores Graecos celeriter aufugientem significare potest' Schm. **120** v. Steier RE 17(2), 2380–3 **121** ἐστρατεύετο H: Cunningham post Sop. (-γγ-); item gll. κ 2695–6. ο 470 et Σ σ 243 **122** -ος bis K = Schol. Φ 253

124 *ὤκλασαν· τὰ αὐτά. ⌊τὰ γόνατα ἔκαμψαν (3. Regn. 19, 18) vg[1]A[2]Br[21]Σ LXX
125 *†ὠκλίνασαι†· κλίνασαι A[3]
126 †ὠκριόωντο†· ὠξύνοντο, ἐτραχύνοντο
127 *ᾤκτειρεν· ἠλέησεν (Λ 814 . .) vgA[1]Br[22] Hom.
128 ὠκύ· ὀξύ, ταχύ (Ε 106 . .) Hom.
129 ὠκύαλα πτερά· ὠκέα παραγώγως. ὡς ὠκύαλος ναῦς (SH fr. ad. 1125) D
130 ὠκύαλος· ὠκεῖα, ταχεῖα, ταχύπλους (ο 473 . .) Hom.
131 ὠκυαγεῖς· ἐπῳδούς, ὧν ἡ δύναμις ἐπιφανής
132 ὠκυβόαι· ταχυμάχαι
133 ⌈ὠκ⌉ύθοον· πόα τις ἡ τρίφυλλος καλουμένη (Callim. h. Dian. 165) D
134 *ὠκύμοροι· ταχυθάνατοι (vg[5]A[11]Br[25]Σ), οἱ ἀώρῳ θνήσκοντες θανάτῳ (α 266 . .) Hom.
135 ὠκύνει· ταχύνει, ὀξύνει
136 ὠκυπέτα· ὀξέως πετομένω (Θ 42 . .) Hom.
137 ὠκύποροι· ταχυπόροι (ε 176) Hom.
138 ὠκυπόροισι· ταχέα ῥεύματα ἔχουσι καὶ πλέουσιν (Α 421 . .) Hom.
139 *ὠκύπορος· ταχέως πορευόμενος (Eur. fr. 752 g, 37 K.) vg[4]A[12]Br[26]
140 ὠκυπόρων· ταχυπόρων (Κ 308 . .) Hom.
141 ὠκύπτερος· ταχέως πετόμενος. ἢ εἰς ὀξὺ ληγούσας ⟨πτέρυγας ἔχων⟩ (Ν 62) Hom.
142 ὠκύροον· ταχύτατον
143 *ὠκυρόῳ· ταχέα ῥεύματα ἐχούσῃ A[16]
144 *ὠκυρόῳ· ταχέως ῥέοντι (Ε 598 . .) vg[7](Br[28]) Hom.
145 *ὠκύς· ταχύς (Α 58 . .) vg[2]A[13]Br[24] Hom.

---

124 Σ ω 12; E. Gud. 577, 55 **130** = Schol.; cf. Ap. S. 170, 28 **133** cf. Schol. Callim. **134** Σ ω 14; Hdn. epim. 99 Boiss.; Schol. A 417 **137** Arcad. 89, 26 **138** cf. Schol. **141** cf. Schol. Luc. 100, 7 **143** cf. Σ ω 18; Schol. E 598 (uterque masc.) **144** Schol. **145** = Σ ω 19; Hdn. epim. 98 Boiss.; Schol.

---

125 πέδ⟩ῳ κλίνασαι Mein. ap. Schm.; aut e.g. κάτ⟩ω **126** v.l. gl. ο 492 (Hansen; cft. Pears. 706) **129** ὠκϋάλα H: accent. Pears. 706 | πέτρα H: Lob. ad Soph. Ai. p. 329 (ed. 3, p. 272); cf. West ad Hes. op. 628 | ὠκύαλος ναῦς] cf. μ 182 **130** Ael. Dion. φ 13 aspirationem internam ὠκύἁλος, ut φίλἱππος, admonet ubi adiective usurpatur, obloquente Hdn. ap. Schol. A ad O 705a **131** ad -αγεῖς cf. LSJ s.v. ἀγωγή I 8 b (Riess Ant. class. 15, 1946, 114) | ἐπωδοῦν H: Mein. 1857 p. 630 **133** litt. ὠκ in foramine amissae sunt | ὠκύθοον revera i.q. τρίφυλλος esse non credibile; potius gl. ex schol. ad Callim. decurtata est **136** ὠκύπετα H: accent. Thes. 8, 2013 c | πετώμενα H: Mus. (-ο-) et Thes. (-μένω) **137** ὠκυπόροι H: accent. Schm. coll. Arcad. **138** Hom. semper de navibus usurpat, itaque fuerit ἐχούσαις καὶ πλεούσαις, cf. Schol. (Hansen); masc. Nonn. Dion. 37, 620 . . tantum **139** ὠκυπόρος H: accent. Schm., cf. ad gl. 137 **140** -πορῶν bis H: accent. Alb. **141** πετώμενος H: Mus. | ⟨ ⟩ Mus., cf. Schol. Luc. **142** gl. totam del. Mus. | ὠκύρρον H: Schow (qui errat de codicis lectione) | ταχύτητος H: Schow **143** ὠκυρῶϊ H: Mus.

146 ὠκύσημον· ταχέως φανερόν

Eur. **147** *ὠκύτης· ταχύτης g^{8} (Eur. Bacch. 1090)

148 *ὠκύτητος· ταχύτητος (Plat. Axioch. 364 c) vg^{1}g^{9}A^{10}Br^{23}

LXX **149** *ὠλέθρευον· ἐφόνευον (3. Macc. 6, 21) vg^{6}Br^{31}(A^{12})

150 *ὠλέκρανον· ὁ ἀγ⟨κ⟩ών (com. ad. fr. 763 K.–A.) vg^{5}A^{10}Br^{30}Σ

151 *ὠλέναι· οἱ πήχεις τῶν χειρῶν g^{4}A^{8}Br^{29}Σ καὶ βραχίονες. καὶ ὠλέναι ὁμοίως (Hippocr. aff. int. 44 [7, 276, 6 L.])

Eur. **152** *ὠλένας· χεῖρας vg^{3}A^{11}, ἀγκάλας (Eur. Andr. 895 . .)

D **153** Ὠλέναδε· ὥς ἄγραδε (SH fr. ad. 1126)

D **154** ὠλένιον· κακόν, ἢ δεινόν (anon. AP 7, 723, 2 = HE 3887)

D **155** Ὠλενία· πόλις Ἀχαίας (B 617. 639)

156 ὠλέριον· πόνος

Hom. **157** ὠλεσίκαρποι· αἱ ἰτέαι, διὰ τὸ ταχέως ἀποβάλλειν τὸν καρπόν. ἢ ὅτι πινόμενος ὁ καρπὸς ἀγόνους ποιεῖ (κ 510)

D **158** ὠλεσίοικοι· οἱ ἄσωτοι (com. ad. fr. *578 K.–A.?)

Hom. **159** *ὤλετο· ἀπώλετο (I 413 . .) vg^{7}g^{ωλω3}A^{13}Br^{32}

160 Ὠλία· πόλις

161 ὠλίβραξαν· ὤλισθον

162 ὠλιγγιᾶν· νυστάζειν

163 ὠλιγγιά· νυσταγμὸς ἀκαριαῖός τις. καὶ ἐπὶ τῶν βλεφάρων ῥυτίδας ἔχειν ὠλίγ⟨γ⟩ας φασίν. ἢ ἐλάχιστος

164 ὠλίγγιον· ὀλίγον, βραχύτατον

Hom. **165** †ὤλιγε†· παρεσκεύασεν (Λ 641)

166 *ὤλισθεν· ἐσφάλη, ⌞ὠλίσθησεν (Soph. El. 746. Callim. fr. 64, 14 Pf.) g^{1}A^{3}Br^{33}

---

150 = Σ ω 20; Hdn. epim. 99 Boiss.; Galen. de usu part. 3, 92, 8 **151** Σ ω 21; Ap. S. 170, 30 **152** cf. Hdn. epim. 99 Boiss. **154** lex. rhet. (q) 318, 8 Bk. **155** 1) Schol. Λ 756. Paus. perieg. 6, 20, 16; 2) St. Byz. 707, 12 **157** Schol. BQV; cf. Hdn. epim. 99 Boiss.; Theophr. h. pl. 3, 1, 3 **158** lex. rhet. (q) 318, 9 Bk. **163** cf. lex. rhet. 318, 10 Bk. = EM 821, 43 **164** cf. lex. rhet. 318, 13 Bk. = EM 821, 47

---

146 ὠκύσιμον H: Cor. 149. Mein. 1857 p. 630 **150** ἀγών H: K Σ **151** ὠλέναες H, ωλενες A: gBr | ὤλεναι H: accent. Mus.; ft. lemmatis correctio, tum ὁμοίως a scriba qui hoc non comprehendit additum erit **153** ὠλένα δὲ et ἄγρα δέ H: Voss. | ὧς H: accent. del. Ald. **154** ὠλενὶ H: Mus. | ἢ om. q | λεινόν H: q **155** ὠλένια H: accent. Schm. | aut lac. post Ὠλενία, e. g. ⟨πέτρα τῆς Ἤλιδος. ὁ δὲ Ὤλενος⟩, aut res geographicae confusae sunt (cf. Hansen ad gl. ρ 509) **156** ὠλένιον Toll., coll. gl. 154 | πόλις Pears. 707. Mein. 1857 p. 630 (qui ci. Ὠλέριον aliud nomen esse Oleri [quamquam St. Byz. 708, 3 id non agnoscit]) **157** Hom. habet ἰτέαι ὠλεσίκαρποι | πιεῖ H: Mus. **158** v. Kassel–Austin ad com. ad. **160** Ὠλί⟨νν⟩α Pears. 707, coll. St. Byz. 708, 13; Ὠλία⟨ρος⟩ Thes. 8, 2020 c (sed νῆσος est ap. St. Byz. 708, 9) **161** G. cft. gll. ο 532. 533 **163** ἀκεραῖός τις] ἀκερεότης H: Schm. | ⟨τὰς⟩ ἐπὶ τῶν βλ. ῥυτ. [ἔχειν] Thes. 8, 2020 d ex testt.; καὶ ἐπὶ τῶν βλ. ῥυτ. ἔχειν ⟨ἃς⟩ ὠλ. φασίν ad gl. 162 transp. coni. M.L. West | ὀλίγας H: Voss. **164** ὠλιγγήϊον H: Voss. = testt. **165** h. e. ὥπλισ⟨σ⟩ε (Cunningham post Schm.), cf. gl. 272

167 ὠλιτήμερος· ⟨ὁ⟩ ἡμαρτηκὼς τῶν ἡμερῶν

168 ὠλίτης· ὁ Νηρεὺς †ἥρως†

169 ὠλιτόφρονας· ἀλιτροὺς τῶν φρενῶν, ἀνοήτους

170 ὠλλόν· τὴν τοῦ βραχίονος καμπήν. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν διφυῶν. τὸ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ προστιθέμενον σπέρμα

171 *ὠλοφύρετο· ἐθρήνει (4. Macc. 16, 5) vg^{1} LXX

172 ⟩ωλυγίων· σκοτεινῶν. κακῶν. μακρῶν. ὀξέων. μεγάλων

173 *ὦ λῶι⟨σ⟩τε· ὦ βέλτιστε (Soph. Phil. 1171. Xen. conv. 4, 1. Plat. leg. 638 a . .) g^{1}A^{4}Br^{34}Σ

174 ὠλώναντο· ἱλασσάμενον

175 *ὠμά· τὰ παρὰ καιρὸν γινόμενα (Cyr. in xii proph. 1, 382, 24 . .) A^{2}

176 ὠμάδιον· ὠμαδὸν καὶ ἐπ᾽ ὤμοις καὶ τὸ ἐπ᾽ ὤμους ὠμάδιον (Nonn. Dion. 13, 308) D

177 ὠμαδίς· ἐπὶ τοῦ ὤμου

178 ὠμαλθὲς ἕλκος· πρὸ καιροῦ συναχθέν

179 *ὡμάρτησεν· ἐπηκολούθησεν (Hes. th. 201) (vg^{1}Σ)

180 ὦμβροι· ὦ πονηροί, ὦ ἄθλιοι

181 *ὦ μέλε· ὦ ἄνθρωπε (Ar. Equ. 671. Plat. Theaet. 178 e) A^{1} Att.

182 *†ὠμηγέροντα†· τὸν μὴ καθη⟨ψη⟩μένον ὑπὸ τοῦ γήρως, μηδὲ πάνυ γέροντα (Ψ 791) A^{6} Hom.

183 *†ὠμηκότες†· προθυμούμενοι (Xen. Mem. 3, 7, 9) (A^{4})

184 ὠμηλετόν· ἐρηριγμένον

---

172 Scholl. Ap.Rh. 4, 1258. Plat. rep. 575 c. leg. 890e **173** = Σ ω 24; Schol. Soph. **176** Zonar. 1887 **177** Ioh. Alex. de accent. 38, 27; Theogn. can. 990 (p. 163, 23 C.) **179** cf. Σ ω 25; lex. Greg. carm. (ord. vers.) ep. 557 **181** Ael. Dion. ω 5 (Schol. Plat. [156]) **182** Schol. AbT

---

167 ὠλιτημέρος H: HSt. Thes. Ind. 203 e (= ὁ ἀλ-) et Mus. (accent.) | ⟨ὁ⟩ Schm. | Alb. cft. gl. η 379 **168** ὠλιτός H: Voss., qui ὁ ἀλιτής interpr.; sed potius ὁ ἁλίτης (i. q. ὁ θαλάσσιος Choerob. Lex. de spir. [Ammon. ed. Valck.] 209, 10) | ἥρως addub. Riess Ant. class. 15, 1946, 115, quia Nereus deus sit, et ci. ἤπιος vel γέρων | cf. West ad Hes. th. 233. 234 **169** i. q. ἀλιτο- Pears. 707, sed ω mirum; si est ὡλιτο-, i. e. ὁ ἀλιτο- (HSt. Thes. Ind. 203 e), tota gl. in nominativum corrigenda; sed ft. est ὠλιτο-, i. e. ὦ ἀλιτο- (M.L. West), de accus. exclam. v. Fraenkel ad Aesch. Ag. 1146 et Hansen ad CEG 512 (ubi pro 716 leg. 718) **170** κάμπην H: accent. Mus. | ὀμφάλου H: accent. Mus. | 'Prima significatio ad ὠλένη (*ulna*) adludit, secunda ad Cercopem ᾿Ωλον [Diotim. SH 394, 3; Roscher 2, 1, 1166–73]' Schm., quo tertia non liquet **172** h. e. ex διωλυγίων vel corruptum vel fictum (Thes. 8, 2021 d; cf. etiam Danielsson Eran. 6, 1903–4, 136–49), cf. Su ω 78 | Alb. cft. gl. δ 2047, Schm. gl. η 392 (sed v. Latte et SH Suppl. 281A) **173** λώϊτε H: Mus. (accent. Schm.) **174** ὠλώναντα Mus.; 'non liquet' Schm. **178** ὠμαλθές· ἕλκος (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Schm. tacite **180** ὤμβρει H: Mus. (accent. LSJ); i. q. ὦ ἄμμοροι (G. Ruhnk.) **181** μέλαι H: A | ἄνθρωποι H: A **182** ὠμηγέροντα H = A] h. e. ὠμογέροντα (Mus.), cf. gl. 196 | καθήμενον H = A: Nauck Ar. Byz. 98 not. 23 | ἀπὸ H = A: Nauck ex Schol. **183** h. e. ὡρμηκότες (Xen. Mem. 3, 7, 9) (Ruhnk.) **184** cf. ἀλέω, ἄλεσις, etc.

D **185** ὠμήλυσις· τὸ κρίθινον ἄλευρον, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατάπλασμα (Hippocr. morb. 2, 31 [7, 48, 15 L.] . .)
LXX **186** *ᾤμην· ἐνόμιζον (Gen. 37, 7 . .) A^{7}[Σ]
Ap. S. **187** ὠμήρησε· συνέτυχεν, συνήντησεν, †εἰς τὸ αὐτὸ ὤμους† ἀλλήλοις γίνεσθαι τοὺς συναντῶντας (π 468)
Hom. **188** *ὠμησταί· ὠμοβόροι (v^{1}), ὠμοφάγοι (X 67 . .)
Hom. **189** *ὠμηστής· ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων (Ω 207) vg^{1}A^{3}Br^{35}
D **190** ὠμίας· ὁ μεγάλους ὤμους ἔχων, ὁ εὐρύστερνος
191 *ὠμίλει· ἐπήρχετο vg^{ωμο2}A^{2}
192 *ὡμίλησε· συνανεστράφη (Hdt. 3, 131, 1 . .) (g^{ωμο5}v^{ωμο6}A^{1}Br^{163})
193 ὡμιλήσαμεν· συνανεστράφημεν, ἢ συνανεστρέψαμεν
D/Att. **194** ὤμιλλα· παιδιά τις, ὅταν κύκλον περιγράψαντες βάλωσιν εἰς αὐτὸν κάρυα, εἶτα ἐν τῷ κύκλῳ †μήνει λαμβάνει. ἢ† ἔπαθλον (Eupol. fr. 314 K.–A.)
195 *ὠμοβόρον· ὠμοφάγον vg^{1}A^{15}Br^{44}(Σ)
Hom. **196** ὠμογέρων· οἱ μὲν τὸν ἀρξάμενον γηράσκειν, ἔτι δὲ ἰσχύοντα. οἱ δὲ τὸν μὴ λευκαινόμενον τὴν κεφαλήν, ὄντα δὲ πρεσβύτην (Ψ 791)
197 ὠμογέροντας· τοὺς τοιούτους
198 ὠμοδάϊκτον· ὠμοσπάρακτον
199 ὠμοθάλεκτα· ὠμά
Ap. S. **200** ὠμοθετεῖν· τὸ ἀφ᾽ ἑκάστου μέρους τοῦ ἐσφαγμένου ἱερείου ἀφαιρεῖν ἔτι ὠμοῦ ὄντος, καὶ ἐπιτιθέναι ἐπὶ τὴν θυσίαν. ἐξηγεῖται δὲ αὐτὸς Ὅμηρος (cf. A 461 . .)
201 ὠμοθετήσασθαι· ὠμῶν ἀπάρξασθαι πάντων
202 ὤμοθεν ὅρκοι· ἐγένοντο
203 *ὤμοι· οἴμοι vg^{8}. ἐπίρρημα σχετλιαστικόν vg^{8}A^{16}Σ

---

185 lex. rhet. (q) 318, 17 Bk. = EM 822, 18; cf. Galen. lex. 156, 16 **186** = gl. Oct. ω 2; cf. Σ ω 27 **187** Ap. S. 171, 5; Zonar. 1887; E. Gud. 578, 39; Schol. **188** Schol. **189** Hdn. epim. 100 Boiss.; Zonar. 1886 **190** Poll. 3, 149 **194** lex. com. CGFPR 342 iii 31; Ael. Dion. ω 6 (Ph [z ap. K.–A.]. Su ω 92); Suet. lud. 1, 27, p. 67 T. (Schol. Plat. Lys. [7] 206e fin.); Poll. 9, 102 **195** Σ ω 29 **200** Ap. S. 171, 8; Ael. Dion. ω 8 (Eust. Il. 134, 36 [1, 206, 13 V.]); Schol. Ap. Rh. 3, 1033a **203** Σ ω 31

---

185 ὠμηλύσις H: accent. Cunningham (post Hansen) **187** ὡμήρυσε H: Voss. = Ap. S. | εἰς τὸ αὐτὸ ὤμους] παρὰ τὸ ὁμοῦ Ap. S., διὰ τὸ ὁμοῦ Schm. | συναρτώντας H: Heins. Mauss. Pears. 707 (accent. Mus.) **191** vel 'aggrediebatur' vel 'visitabat' | v. l.: gl. 494 **194** ὡμίλλα H: accent. Voss. | ft. l. εἶτα ⟨ὁ⟩ (Mus.) … μεῖναι ⟨ποιήσας⟩ (Cunningham) λαμβάνῃ (Schm.) ἔπαθλον **195** v. l.: gl. ο 738 (HSt.) **198** ὠμόδαικτον H: Mus. **199** ὠμοθάλυκτα (cf. gl. θ 67) vel [ut iam Lob. Prol. 345] ὠμοθάλυπτα (cf. gl. α 2602) Mein. Philol. 19, 1863, 720; quae displicent nisi aliquid explicationi addas, e. g. καυστά **200** ὠμοθετεῖν] ὠ om. rubr., add. Mus. | μέρους H] μέλους testt. | αὐτὸς] αὐτὸ ὁ H: HSt. **202** ὡμόθει· ὅρκοι (sine interpunct. insequ.) H: Cunningham, interpunct. M.L. West; ὡμόθη Perger, sed impersonaliter non usurpatur

204 ὤμοι[ε]ιν· τῶν ὤμων (Ε 622 . .) Hom.
205 *ὦμοι· τὰ μετάφρενα (σ 68) (A[17])[vg[11]Br[48]] Hom.
206 ὤμοισιν· ἐν τοῖς ὤμοις (Α 45 . .) Hom.
207 ὠμοκυδιᾶν· ἐπὶ τῇ τῶν ὤμων εὐεξίᾳ μέγα φρονεῖν. ἢ τῇ τάξει (com. ad. fr. *452 K.–A.)
208 *ὠμός· ἀπάνθρωπος v[12]A[18]Br[49](g[11]), ἀπηνής
209 *ὠμοτόκησεν· ἐδυστόκησεν (Iob 21, 10) vg[14]A[20]Br[51]Σ LXX
210 ὠμόλι⟨ν⟩α· τὰ ἄγρια ὀθόνια (Cratin. fr. 10 K.–A.) D
211 ὡμολόγησαν· συνέθεντο
212 ὠμόν· ἄωρον, ἄγριον
213 ὠμοργόν· σκληρόν
214 ὠμόρξατο· ἀπεψήσατο (Nic. ther. 859) D
215 †ὠμός†· ὁ λιβανωτός. ἢ ὁ †βωμός†
216 ὠμότης· ἀπηνότης (Dem. 25, 84) D
217 ὠμοστράκω· βουτίνω τρυβλίω
218 ὠμοφάγους δαῖτας· ⟨ … εὐωχίας (Eur. fr. 472, 12 K.)⟩ D
218x ⟨ὠμοφάγους δαίτας·⟩ τοὺς τὰ ὠμὰ κρέα μερίζοντας. καὶ ἐσθίοντας D
219 ὦ μοχθηρέ· ὦ ἐπίπονε (Eupol. fr. 278, 2. Plat. com. fr. 180 K.–A. Plat. Phaedr. 268 e) D
220 ὤμφυναν· ἐδόξαζον
221 †ὠμφύνειν†· ἐνδόξους ποιεῖν
222 ὠμῷ· τῷ παρὰ καιρὸν γινομένῳ
223 ὠμῷ γήραϊ· τῷ πρὸ τῆς ὥρας γηράσκοντι (ο 357. Hes. op. 705) Hom.
224 *ᾤμωξεν· ὠδύρετο, ⌊ἐστέναξεν (Γ 364 . .) gA[1]Br[152]Σ Hom.
225 †ὤμωσεν†· ὅρκῳ ἔστησεν (ξ 331) Hom.
226 *ὤν· ὑπάρχων vg[ωνι6]A[ωνι11]Br[54]. ἢ †ὄντων† (v[ωνι6])

---

204 = Schol. **206** Schol. **207** lex. rhet. (q) 318, 19 Bk. = EM 822, 32 **208** E. Gud. 579, 27 = EM 822, 22 **209** Σ ω 32 **212** cf. E. Gen. α 1544 (EM 117, 23) **213** lex. rhet. (q) 318, 15 Bk. = EM 822, 11 **223** cf. Eust. Od. 1762, 17–19 (2, 75, 16–19 St.) **224** Σ ω 33; Schol.

---

204 ὤμοι[ε]ιν] ὤ om. rubr., add. Mus., qui etiam del. ε **205** ὤμοι H ut vid. (leg. Hansen): accent. Mus. **206** ἐν] ἐπὶ Schol. **207** ὠμοκυδιᾷ … φρονεῖ q EM | εὐδοξία H (-ᾳ Mus.): q EM **210** ⟨ν⟩ Mart. 1795–6. al. **215** v. l. gl. α 4174 ἄμωμον (cft. Schm.), item gl. α 4163 (cft. Salm.); βωμός 'correctio' lemmatis (Schm.) **217** ὠμοστράγω H: Pears. 707. Perg. | utrum dual. -ω scribendum (vulg.) an dat. -ῳ (Pears. Perg.) incertum **218, 218x** separ. et e. g. suppl. Kannicht ad Eur.; δαίτας iam ci. Bergk PLG[4] 2, 32, coll. gl. δ 110 **220** ὤμφυλαν H: Palm. Salm. Pears. 707 coll. gl. ο 846 **221** v. l. gl. ο 846 (LSJ; cft. Schm.) **223** ὠμωγήραϊ H: Mus. | πρὸ τῆς] πρώτης H: Sop. Heins. Arcer. Pears. 708 **224** ὤμωρεν H: K; ᾤμωζεν Sylburg in N. Clenard. Inst. et medit. in Graecam linguam (1602) 507, iterum Cob. Nov. lect. 282 **225** h. e. ὤμοσεν (Mus.) **226** aut ὄντως (ad ὦν, Dorice etc. pro οὖν; cf. Baunack 1914 p. 228) aut ὧντ⟨ιν⟩ων (ad ὧν) Pears. 708; ὄντως etiam Triller Emend. 44, ὤντινων v

227 *ὦναξ· ὦ δέσποτα vg^{1}A^{5}Br^{52}, ὦ ἄναξ

Eur. **228** *ὦναξ Παιών· ὦ βασιλεῦ, ὁ κακὰ παύων Ἀπόλλων (Eur. Alc. 220 . .) vg^{2}A^{4}

Greg.Naz. **229** ὧν ἄπο· ἀφ᾽ ὧν (Greg. Naz. c. 1, 1, 5, 58 [37, 428, 10 M.] . .)

230 ὠνάστια· ἐνώτια φάρμακα

231 ὠνάρχος· δῆμψος

232 ὤνατο· ἀπέλαυσεν, ὄνησιν ἔσχεν

233 ὠνεῖν· πωλεῖν. [ἀπολαύειν]

234 ὠνήμην· ἀπέλαυσα (Theognid. 1380)

235 †ὠνησάμην†· ἐμεμψάμην

Hom. **236** *ὤνησεν· ὠφέλησεν (ξ 67) Σ(v^{2}Br^{164}), ἔσωσεν

237 *ὤνησις· πρᾶσις, ἀγορασία vg^{ωνι5}Br^{37}. ἢ μέμψις. ὠφέλεια, σωτηρία

Eur. **238** *†ὠνήσω†· τὰ αὐτά (Eur. Heraclid. 1044) [v^{1}A^{7}]

239 *ὠνητιῶν· ἀγοραστικῶς ἔχων (Theopomp. com. fr. 46, 1 K.–A.) vg^{3}A^{8}Br^{47}Σ

D **240** ὤνητο· ὤνατο, ὤνησιν ἔσχεν (Plat. Menon. 84 c)

D **241** ὠνθυλευμένον· τὸ[ν] διεσταγμένον ἄρτυμα, ὅπερ ἔνιοι μεμονθυλευμένον (Alex. fr. 275, 2. Diphil. fr. 90, 2 K.–A.)

242 *ὤνια· τὰ πράσιμα (Xen. Anab. 1, 2, 18 . .) vg^{2}A^{8}Br^{55}Σ

243 *ὠνίου· πρασίμου (A^{9}), ἀγοραστοῦ

244 *ὠνίους· ἀγοραστούς (Anaxandr. fr. 34, 11 K.–A. Dem. 22, 15) vg^{1}A^{7}Br^{53}Σ

245 ὦννυ· οὕτως

Hom. **246** ὦνον· τὸ τίμημα τῆς τιμῆς (ο 445), ἢ τιμή (Φ 41 . .). ἤγουν ἡ ἀγορά

Hom.+Ap. S. **247** ὦνος· ὠνή, τιμὴ ἡ καταβαλλομένη ἀντί τινος (Φ 41 . .)

Hom. **248** ὠνοσάμην· ἐμεμψάμην, ἐξεφαύλισα, ἠτίμησα (Ξ 95 . .)

---

236 Schol.; Ap. S. 171, 12; Σ ω 35 **239** = Σ ω 36; Poll. 3, 126 **241** μονθυλεύω damnat Phryn. ecl. 333 **242** Σ ω 37 **244** = Σ ω 38 **246** cf. Schol. Φ 41 **247** Schol.; Ap. S. 171, 10; Σ ω 40 a (addendum editioni: Eikasm. 19, 2008, 326) **248** Schol.

227, 228 spat. vac. et νάξ H: ὦ scr. rubr., accent. acut. del. Mus. **228** παίων H: accent. Mus.; παιων g, παιαν vA (Eur.) **229** ὧν· ἀπὸ, H: interpunct. et accent. Pears. 708 **230** ἐνώτια] ὠτικὰ Schm. **231** ὤναρχος H: accent. Alb. in app.; i. q. ὠϝαρχος Baun. 1911 p. 488 coll. gl. 5 (sed errat de ν < ϝ collato ποινή) | δήμαρχος Baun. (ψ ex ligatura male intellecta) **232** ὤνατο] formam damnat Phryn. ecl. 5, cf. tamen Wil. ad Eur. Her. 1368 **233** ὠνεῖν] cf. LSJ s. v. ὠνέομαι III (Cret.) | ἀπολαύειν ad ὀνίνημι, ft. ex gll. 232. 234 stulte intrusum **235** v. l. gl. 248 (Heins. Palm.) **236** ἔσωσεν] cf. gl. 237 fin. **237** confundi ὤνησις, ὄνοσις, ὄνησις vidit HSt.; cf. Zonar. 1453 ὄνησις· ἡ ὠφέλεια. ὤνησις δὲ ἡ ἀγορασία | σωτήρια Ald. edd. **238** ὠνήσω H = K (qui explicationem habet ὠφελήσω, cf. gl. 236): h. e. ὀνήσω (Schm.) **241** τὸν H: Mus. | διεσκευασμένον Sop.; διασεσαγμένον Gesner **245** contin. H: nov. gl. Mus. | i. q. ὥς νυ Schr. ad gl. 377; Arcadice, cf. LSJ. Thumb 2, 131 (c) **246** ὠνὸν H: accent. Biel. **247** ὠνὸς H: accent. Schm. | ἢ H: Mus. **248** ὠνησάμην H: ordo et Pears. 708. anon. Misc. obs. cr. 3, 1733, 336 | ἐξεφαύλησα H: Mus. | v. l.: gl. 235

249 *ὠνούμενοι· ἀγοράζοντες vg^{1}A^{3}Br^{56}
250 *ᾠνοχόει· ἐνέχεεν g^{2}A^{4}Br^{57}, ἐκίρνα (A 598) vg^{2}A^{4}Br^{57}Σ Hom.
251 ὠνυχισμένον· ἀφῃρημένον (Cratin. fr. 503 K.–A.) Att.
252 ὠξυθύμηθη· ὠργίσθη (Ar. fr. 894 K.?) D
253 †ὦξώλων†· ἔθνος βάρβαρον
254 ὦ οἰοῖ· ἐπιφώνημα σχετλιαστικὸν παρὰ Ἴωσι D
255 *ᾤοντο· ὑπελάμβανον, ἐνόμιζον v^{1}
256 *ὦ οὗτος· ὦ αὐτός vg^{1}(A^{2}Br^{58}), ἢ ⌊ὦ σύ (Soph. Ai. 89) v^{1}Σ
257 *ὦπα· ὄψις, ⌊πρόσοψις v^{2}, πρόσωπον (Γ 158 . .) Hom.
258 *ὤπαζεν· κατόπιν⌋ ἐπάγων ⌊ἐδίωκεν (Θ 341) vg^{1}A^{5} Hom.
259 ὠπάζεσθαι· ὁρᾶν, σκοπεῖν
260 †ὤπαινες, ὠπαιν†
261 *ὤπασεν· ἔδωκεν, ἐχαρίσατο (I 483 . .) v^{3}A^{4}Br^{60} Hom.
262 ὦ πέπον· ὦ φίλτατε (Z 55 . .). ἄλλοι δὲ τὸν μαλακὸν τὴν ψυχὴν πέπονα καλοῦσιν. ἔνιοι δὲ ἔκλυτε, μάταιε Hom.
263 *ὦπες· ὀφθαλμοί (Theocr. AP 9, 432, 2 = epigr. 6, 2 Gow) g$^{ω--12}$(Br^{165})
264 ὠπήσεσθαι· ὄψεσθαι
265 †ὠπωτῆρε†· διὰ φαρμάκων εἰώθασί τινες ἐπάγειν τὴ⟨ν⟩ Ἑκάτη⟨ν⟩ ⟨εἰς⟩ τὰς οἰκίας
266 ὤπια· ὀφρύδια
267 Ὦπι ἄνασσα· πυρρὰ π̣ρ̣ό̣θ̣υρος, πῦρ πρὸ τῶν θυρῶν (Callim. h. Dian. 204?) D

---

250 Schol.; Σ ω 40 b (addendum editioni: Eikasm. l. c. ad gl. 247) **251** Phryn. praep. soph. 20, 6. ecl. 253 **252** = Su ω 128; Poll. 2, 231 **255** Zonar. 1889 **256** Σ ω 41 **257** Schol. **258** Schol.; cf. Ap. S. 171, 13 **261** Schol.; Scholl. Nic. al. 398 b. Opp. hal. 1, 393; Zonar. 1889 **263** Hdn. Philet. 129; Su ω 142 (Δ); E. Gud. 579, 49; EM 784, 46 **265** cf. Schol. Ap. Rh. 3, 861 **266** cf. EM 346, 7

---

249 ὠνούμενοι] ὠ om. rubr., add. Mus. **252** ὠξυθυμώθη H (ὠ om. rubr., add. Mus.) = Su: Kontos BCH 2, 1878, 236 **253** v. l. gl. ξ 203 Ξώλων (cft. Schm.; ad Greg. Naz. AP 8, 146, 1 ὦ Ξώλων … πέδον), ubi βαρβάρων, hic βάρβαρον H, ut gll. κ 1909. 3170 **254** ὦ ὄγοι H: Schm. **257** ὄψιν Mus. | πρόσωψις H (leg. Cunningham): -ο- Alb.; πρόσωψιν Mus. **258** an ἐπείγων (cf. Schol.)? **260** gl totam del. Mus. **262** Pears. 708 cft. gl. π 1492 **263** ὦπες H ut vid. (leg. Cunningham): accent. Mus. **265** ὠπώτηρε H: accent. Mus.; Schm. censet esse i. q. ὀπτῆρε vel ὀπωπητῆρε, sed quid exploratores ad Hecates invocationem non clarum est; itaque Bergk (PLG^{2} 1039, ^{4} 3, 682) hanc expl. in gl. 267 inseruit | τῇ ἑκάτῃ H: Salm. | ⟨ἐς⟩ ci. Schm. (immo εἰς); ταῖς οἰκίαις Salm. **266** cf. ad gl. 267 **267** ὠπιάνασσα H: Ald.; Ὦπις eadem est quae alibi Οὖπις. cf. Plat. Axioch. 371 a et Schol. Callim., itaque ad Callim. hanc gl. verisimiliter rettulit Wil. GdH 1, 103, post Sop. al.; Mein. ed. Callim. 35 lac. post ἄνασσα statuit, in qua explicatio et novae gl. lemma periissent | πυρὰ Palm., ut legitur in gl. cognata ε 7316 (temere a Latte tractata) | . . ′. . ρος H (leg. Cunningham), πρόθυρος Ald.; vocabulum alibi non reperitur; Schm. vult πρόθυρον ad gl. 266 προν⟩ώπια referre, si recte ft. l. προν⟩ώπιος (Eur. Ba. 645)· προθύρ⟨αι⟩ος | Bergk expl. gl. 265 post πρόθυρος inseruit et ⟨ἀνάπτοντες⟩ post θυρῶν addidit

Ap. S. **268** ὠπίζετο· ἐπιστροφὴν ἐποιεῖτο (Σ 216 ..)
269 *†ὠπιζόμενος· ⌈ἐπιστ⌉ρεφόμενος† A[1]
270 *†ὠπλή†· ἡ ἐκ χειρὸς πληγή v[3]
Hom. **271** ὡπλίζετο· καθωπλίζετο (ξ 526 v. l.)
Hom. **272** *ὡπλίσ⟨σ⟩ατο· παρεσκευάσατο (Λ 86. β 20) g[1][v[1]A[4]]
D **273** ὦ πονωπόνηρε· ⟨ ... ⟩ (Ar. Vesp. 466)
LXX **274** *ὦπται· ⟨ἐ⟩θεάθη (Exod. 3, 16 ..) vg[1]A[2]Br[62]
D **275** Ὦπος· ὄνομα γενικῆς πτώσεως. διὸ καί τινες ἠξίωσαν ἀναγινώσκειν Ὠπός, ὡς Θρᾱικός (α 429 ..)
Hom. **276** *ὢ πόποι· φεῦ φεῦ vg[ωπω1]A[ωπω2]Br[159], παπαὶ Br[159] τῶν χαλεπῶν. ⌊ἔστι δὲ ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ⌋ ἢ θαυμασμοῦ ⌊δηλωτικόν (Α 254 ..) Br[159]. ὦ δαίμονες, ὦ φίλοι, ὦ θεοί
Hom. **277** ὤπυιεν· ἔγημεν (Ν 429 ..)
278 ὠπφρύναμαι· ηὔφραμμαι
279 vacat
Hom. **280** ὥρα· τὸ ἔαρ (Β 468 ..), ἢ θέρος. ἢ μορφή
281 *ὥρα· καιρός. κάλλος. τροπή. εὐμορφία. ψιλῶς δὲ φροντίς,⌋ ἐπιμέλεια. ⌊ὅθεν ὀλίγωρον λέγομεν τὸν ὀλίγην ἔχοντα φροντίδα A[17](vg[6.9]Σ). οἱ δὲ φυλακτήρια, ἢ προβλήματα
282 *ὥρᾳ γάμων· ἐν ἀκμῇ γάμων A[20](vg[11])
283 *ὥρα ἔτους· καιρὸς ἔτους vg[7]A[16]Σ, τὸ ἔαρ, καὶ τὸ θέρος (Thuc. 2, 52, 2 .. Dem. 50, 23) vg[7]A[16]Br[173]Σ
D **284** ὡραία· ἀκμάζουσα, κάλλος ἔχουσα (Ar. Eccl. 696)
285 ὡραίᾳ· τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ ὄψει
D **286** ὡραῖα· νεκύσια (Eur. Suppl. 175). οἱ δὲ δαιμόνια. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ γῆς ὡραίων (Thuc. 1, 120, 2 etc.). καὶ ἐπὶ τῶν καθ᾽ ὥραν συντελουμένων ἱερῶν (Plat. Criti. 116 c)

---

268 = Ap. S. 171, 16; cf. Schol. **271** cf. Schol. (P. Ant.) Callim. h. Dian. 89; paraphr. Lycophr. 636 **272** = Schol. Λ 86. Schol. min. (P. Oxy. 3160 ii 30) β 20 = Ap. S. 171, 21 **274** = gl. Oct. ω 1 **276** Schol.; lex. Hom. ω 25 **277** cf. Schol. **281** Σ ω 43; Hdn. epim. 102 Boiss.; Schol. μ 89; Su ω 150; Ph ε 2383; E. Gen. α 1544 **282** cf. Moer. 214, 24 [ω 11 H.] **283** Σ ω 44; Moer. 214, 19 [ω 6 H.]; Poll. 1, 60

---

269 v. l. gl. ο 994 ὀπιζόμενος (Schm.), ubi recte ἐντρεπόμενος | litterae ἐπιστ in foramine perierunt **270** v. l. gl. 479 (Schm.) **272** ὡπλίσατο H = K: Hansen = Schol. Ap. S. **273** ὦπον· ὦ πονηρέ H: Hansen (v. ad gl. π 3003) post Alb. (ὦ πονοπόνηρε) et Schm. (ὦ πόνῳ πονηρέ) **274** θεάθη H: K **275** ὠπός[1] H: accent. Cunningham | ὠπός[2]] nov. gl. H: contin. G. | ὡς] ὁ H: Mus. | Θρᾳκός male Pears. 708; ι adscr. agn. Cunningham **276** ὠπώποι H = A: (v)gBr | πάπαι] παῖ\ (h. e. παῖον) παὶ H: Mus. | ὦ δήμονες nov. gl. H: contin. et corr. Palm. Salm. Pears. 708 **277** ὠπύιον H: Mus. **281** ad init. Schm. cft. gl. 296, ad ὀλίγωρον cf. gl. π 2952, ad fin. Salm. Pears. 708 cft. gl. 317 **282** ὡραί⟨α⟩ Piers. 426, sed cf. ο 126. Eur. Heraclid. 579. al. **284** ὡραῖα H: accent. Mus. **286** cf. G. B. D'Alessio, Callimaco cent' anni di papiri (2006), 115

287 ὡραῖα θύειν· τελετή τις, ἐν ᾗ τῶν ὡραίων ἁπάντων ἐγίνοντο ἀπαρχαί D
288 ὡραία ἡμέρα· ἡ ἑορτή
289 ὡραΐζεται· καλλωπίζεται
289a *ὧραι· καιροί (β 107 . .) g[ωρα–ωρη2]Σ Hom.
290 *ὡραίοις· καιροῖς (Cyr. in xii proph. 1, 305, 4 . .) g[2]A[13]Br[65]
291 *ὡραϊσμένη· ⟨κε⟩καλλωπισμένη vg[1]g[ω––13]A[12]Br[63]Σ
292 ὡραῖον· καίριον. καὶ τὸ ἱερεῖον, τὸ θῦμα τὸ καθ᾽ ὥραν. καὶ ὁ τάριχος ὁ κατὰ τὸ ἔαρ συντιθέμενος
293 ὡραῖον κῆδος· ὁ καθ᾽ ὥραν τελευτήσας (SH fr. ad. 1127) D
294 †ὡραίοντο†· ὥρμων, ἐπορεύοντο
295 ὡραιοπώλας· ὁ τὴν ἀκμὴν πωλήσας. ὀπωροπώλης, ταριχοπώλης
296 *ὡραῖος· εὔμορφος (vg[10]A[18]Σ), εὔτροπος, εὐσχήμων, εὐπρόσωπος (Gen. 39, 6 . .) LXX
297 *ὡραϊσμός· καλλωπισμός vg[3], κάλλος (Ierem. 4, 30) LXX
298 *ὡραίων· τῶν πεπανῶν καὶ ὡρίμων [τῶν] καρπῶν (Thuc. 1, 120, 2) g[ωρε–ωρη7]Σ
299 ὡρακιᾶ⟨ν⟩· τὸ[ν] ἐν τοῖς βαλαν⟨ε⟩ίοις ἐκλύεσθαι. ἢ σκοτοῦσθαι. καὶ ὠχριᾶν D
300 *ὡρακιᾶν· λειποψυχεῖν A[19]. ἐκλύεσθαι καὶ σκοτοῦσθαι μετὰ ὠχριάσεως ἢ καὶ ἱδρῶτος. οἱ δὲ ναυσιᾶν. καὶ σκοτοῦσθαι D
301 ὡρακιάσας· λειποψυχήσας (Ar. Pac. 702) D
302 ὦ ᾽ράνα χελίδων· ὀροφή (Sapph. fr. 135 V.) D
303 ὡρανιστήρ· ἱμάς
304 ὡραπολεῖν· κατὰ τὴν εἰθισμένην ὥραν ἑκάστου ἔτους ἀναπολεῖν. ἀναπολεῖν δὲ λέγουσι τὸ τρὶς ἀροτριᾶν τὴν γῆν

289a = Σ ω 45 **291** = Σ ω 46 **292** Aret. cur. diut. morb. 1, 3, 12; Poll. 7, 27 **296** Zonar. 1890 **298** = Σ ω 47 **299** Schol. Ar. Pac. 702 a (Su ω 158) **300** Moer. 214, 21 [ω 8 H.] **301** Schol. Ar. (c) (Su ω 158)

---

287 ὡραία H: Mus. | τίς H: accent. del. Mus. **288** ὡραία· ἡμέρα. H: interpunct. Schr. | ἢ H: Alb. **291** καλλωπισμένη H: K Σ; ὡραϊζομένη (Eupol. fr. 393 K.–A.)· καλλωπιζομένη Schm. **292** καθώραν H: Mus. **294** v.l. gl. ο 1159 ὀρέοντο (cft. Lob. Rhem. 146; cf. etiam cum Alb. gl. 327) **295** ὡραιοπώλης Maussac. Ruhnk. **296** εὔτροπος alibi de moribus, non de forma dicitur: corruptam lectionem verbi εὐπρόσωπος esse censet Ruhnk. **298** contin. H: nov. gl. Mus. | ὡρίμων] ὡραίων H = Σ: g | τῶν H: om. g Σ | καρ-ηῶν H: g Σ **299** ὡρακία H (spir. legi non potest, ὠ- Ald.): Mus. (spir. asp. Alb.) | τὸν H: Mus. | ⟨ε⟩ Schm. **300–1** ὡρ- H: spir. asp. Alb | λ[ε]ιπο- Schm. **302** contin. H: nov. gl. Ald. | ὠράνα H: interpr. Schm. (qui et ν⟨ν⟩ legit: unum ν Wack.*) | χελιδόνων H: Pears. 708 | in ὀροφή nonnulli censent verbum Sapphus latere (ὀροφαία Fick, ὀροφῇ Schm.); ἐν (cf. H) ὀροφῇ coni. M.L. West (‘grammaticus ὠράνα ab οὐρανός derivare conatus est’: hanc esse veram derivationem censet Schwyzer IF 14, 1903, 27–8, i. e. ὠράνα: ὠρανός ut στεφάνη: στέφανος etc., et interpr. [ut iam HSt.] ‘arundinum tectum’, neque ad Sapph. refert)

305 †ὠργᾷ†· οἰστρεῖ, γαυριᾷ, ἢ πρὸς συνουσίαν ἐπείγεται, ἢ κατεπείγεται

306 †ὠργάσαν†· πηλὸν ἕτοιμον παρασχεῖν

307 *ὠργασμένος· μεμαλαγμένος (Plat. Theaet. 194 c) A^{1}

D **308** ὤργα τὸ ⟨πρᾶγμα⟩· κατήπειγεν καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἦν (Aesch. fr. 53 a R.)

D **309** ὠργημένον· παρεσκευασμένον, ἕτοιμον (Hippocr. septim. part. CMG 1, 2, 1, 122, 17)

D **310** ὥργητο· ὥριστο. ἔχρῃζεν (Thuc. 2, 21, 3 v. l.)

311 †ὠργιᾶται†· χρῄζει. ὁρίζει

312 †ὠργώς· μεμηνήσας†

313 ὤργων· ἐπεθύμουν. †ἐμεμίγησαν†

314 ὠρδυλευσάμην· ἐμόχθησα

315 †ὠρέγει· δίδ . . †

316 *†⌈ὠρέες⌉†· γυναῖκες g^{9}Σ

D **317** ὤρεια· φυλακτήρια

Ap. S. **318** *ὠρεῖν· φυλάττειν. ὅθεν καὶ ὁ θυρωρὸς λέγεται Br^{74}

Hom. **319** *ὠρέξατο· ἐξέτεινεν (Ε 851 . .) g^{3}Σ

Hom. **320** *ὤρεξε· παρέσχεν A^{12}, ἔδωκεν (Ψ 406 . .)

D **321** ὠρέξατο· ἐστοχάσατο. ἔλαβεν. ἐπεθύμησεν. ὥρμησεν (Eur. fr. 240, 3 K.)

322 †ὠρέον†· πηχυαῖον

323 ὦρες· πύργοι ὠχυρωμένοι. κηδεμόνες

Ap. S. **324** ὤρεσ⟨σ⟩ι· γυναιξίν, ἀπὸ τοῦ συνεζεῦχθαι ἀνδράσιν (Ε 486)

Hom. **325** ὤρετο· ὥρμα (Μ 279 . .)

---

307 Tim. lex. ω 3 (Su ω 163) **313** cf. Zonar. 1893 **316** = Σ ω 49 a (addendum editioni: Eikasm. l. c. ad gl. 247); Orion. 169, 1; Eust. Il. 700, 48 (2, 537, 2 V.) **318** Ap. S. 171, 22; Schol. μ 89 **319** = Σ ω 49; Schol. **320** Schol. Opp. hal. 1, 301. 3, 268 **324** Ap. S. 171, 23; Schol.; EM 823, 36 **325** cf. Schol.

---

305 h. e. ὀργᾷ (HSt.), cf. gl. ο 1102(a) **306** v. l. gl. ο 1109 ὀργάσαι (cft. Pears. 708) | ὠργάσαι Mus. **307** ὠργασμένος H = testt.] εἰργασμένος codd. Plat. **308** ὤργατο H: Kannicht ap. Radt, ex Aesch. | κατήπειγεν H, π ft. corr. e γ in scribendo; ν del. Mus. **309** ὠργήμενον H: accent. Mus.; ὡρμημένον G. Dind. 8, 2063d **310** ὥρμητο Dind. l. c. (v. l. in Thuc.) | ὤριστο H: spir. Schm.; del. ut dittogr. Dind. | ἔχρῃζεν] imperf. vicino ᾖδον in Thuc. et ἐπεθύμει in Schol. (P. Oxy. 853) deberi ci. Tosi Mus. crit. 8–9, 1973–74, 259 **311** h. e. ὀργᾶται (Thes. 5, 2146 b), cf. gl. 310 **312** gl. totam del. Mus. | ὀργισθείς· μηνίσας ci. Schm. **313** ὠργῶν H: accent. Mus. | an ἐμεμάνησαν (cf. Zonar.)? **315** δίδου vel δίδει H | ὤρεγεν· ἐδίδου Mus.; ft. ὄρεγε (Eur. Phoen. 1710)· δίδου **316** ὠρέες H ut vid. (litterae, exceptis vestigiis capitum minutissimis, in foramine perierunt, accent. apparet), conf. ord. et Ald.; ὦρες g testt. **317** Cretice pro οὐρεῖον LSJ, coll. GDI 5075, 79; male ὤρια Mus. ὠρεῖα Voss. | Pears. 709 cft. gl. 281 fin. **318** ex pleniore glossa quae vocis ἄωροι etymologiam praebuit, cf. Schol. **319** Schm. cft. gl. ο 1152 **321** Schm. cft. gl. ο 1153 **322** τετράδ⟩ωρον vel sim. Schm. | πηχυέον H: Mus. **323** ὧρες H: spir. len. et accent. Schm.; ad formam cf. Lob. Paral. 78 | ὠχυρομένοι H: Mus. **324** ὤρεσι H: G. Pears. 709 = testt. **325** ὥρετο (H?) Ald.: spir. len. Schm.

326 ὠρεύειν· τὸ τῶν ἀγρίων νομῶν καὶ ἐθνῶν ἐπιμελεῖσθαι (Hes. th. 903) D
327 †ὠρέοντο†· ὥρμων, ἐπορεύοντο
328 *ὠρέχθη· ἐπεθύμησεν A[13]
329 ὠρέχθησαν· ἐπεθύμησαν (Xen. Ages. 1, 4) D
330 *ὥρη[ς]· καιρός (γ 334 . .) A[16]. ἢ τῷ καιρῷ (B 468. 471 . .) Hom.
331 *ὡρημάτων· φυλαγμάτων g[4]A[14]Σ
332 ὥρη· πάθος. οἱ δὲ πάχος καὶ παχύτητα
333 *ὥρης· ἀκμῆς vg[11]A[17]
334 ὠρήσαντα· φυλάσσοντα
335 *ὠρήσσονται· φυλάσσονται (g[5]vg[ωρυ5]A[15]Σ)
336 ὠρητύς· πήρωσις
337 ὦρθεν· ὥρμησεν. ἀνέστη, ἢ ἀνέστησεν
338 *ὤρθευεν δέμας· ἀνώρθου[ς]. ἐθεράπευ[σ]εν (Eur. Or. 405) (A[1]) Eur.
339 ὥρια· τὰ κατὰ τὴν ὥραν γινόμενα, ὡραῖα, ἢ ὥριμα (ι 131) Hom.
340 ὠρία· τὸ πρῶτον ἀκρωτήριον τοῦ ἀστραγάλου
341 ὡρια⟨ί⟩νεις· ὡραΐζει
342 †ὠριγνόμενον†· ὀρεγόμενον
343 †ὤριγμαι†· ⟨ … ⟩
344 ὠρίγγη· ἑώρα
345 ὠρίζει· ὑπνοῖ. ὁμιλεῖ. φροντίζει, μεριμνᾷ. ἀδολεσχεῖ
346 *ὥριμον· καίριμον A[6](Br[71]). ἢ τὸν ⟨εὔ⟩καιρον (Cyr. glaph. in Pent. 69, 197B). [διήγειρεν. ἢ ἐτάραξεν]

---

326 cf. Schol. Hes.; E. Gud. 580, 17 **330** Schol. Opp. hal. 4, 511 **331** = Σ ω 50 **335** = Σ ω 51

---

326 ἀγρίων νόμων καὶ ἐθῶν ‘nonnulli’ ap. Schm.; ἀγρονόμων καὶ ἐθνῶν Mein. 1857 p. 630; ft. ἀνθρωπίνων ἔργων, coll. EGud. et Hes. | Ruhnk. cft. gl. ο 1167 **327** v.l. gl. ο 1159 ὀρέοντο (Hansen; cf. etiam gl. 294) **330** ὥρης H: K; ‘Confundit ὥρη et ὥρῃ’ Schm. **331** φυγασμάτων H = A: g Σ **332** ὥρην ordo et accus. explicationis (Schm.), sed aliud quid latet **333** ἀκμήν H: K **334** ὠρήσσοντα Mus., cf. gl. 335; ὠρήσοντα· φυλάξοντα Lob. Rhem. 242 **335** ὠρήσονται K Σ **336** ὠρήτυς H: accent. Mus.; π⟩ωρητύς ci. Kust. (cf. gl. π 4511), sed expl. inepta **337** ὦρθεν H: spir. len. Alb.; haec forma reperitur ap. Corinn. fr. 654, a i 22, sed est 3. pers. plur.; an v.l. gl. 381 (Schm.)? **338** ὤρθευεν· δέμας H: interpunct. del. Ald. | ἀνόρθους H: Schm. post Mus. | [σ] Mus. **339** ὤρια H: spir. asp. Alb. | ὡραία H: accent. Mus. **340** ὠρία· τὸ] ὠρίατο· H: Schow **341** ὡριάνεις H: HSt.; ft. melius ὡρια⟨ί⟩νει[ς] (2. med.), nam ὡριαίνω tantum (Clearch. fr. 25 W.) et ὡραΐζω plerumque med. et pass. usurpantur **342** v.l. gl. ο 1208 ὀριγνώμενον (Schm.; cf. etiam ο 1206–7) **343** possis ὠρίγ⟨νη⟩μαι (forma ignota) vel ὤρεγμαι (ὤρεκται Hippocr. nat. oss. 18 [9, 192, 20 L.]) **344** ὠρίγγη] ὠ scr. rubr., del. Mus. qui ὠ in spatio ad finem versus praecedentis scr.: i. e. nov. gl. H, contin. Mus. (verum sed haud clare expressum praebet Schow, quem male intellegit Schm.) **345** ad ὑπνοῖ cf. ὦρος i.q. ὕπνος (Pfeiffer ad Callim. fr. 177, 28) (Ruhnk.); ad ὁμιλεῖ, ἀδολεσχεῖ cf. ὀαρίζω (ὠρ- h. Merc. 58) (Schm.); ad φροντίζει, μεριμνᾷ cf. ὤρα (Schm.) **346** ὤριμον H: spir. asp. Biel. | καιρὸν H: Biel., coll. Σ ω 52; cf. etiam gl. Iob (ad 5, 26) ὥριμος· εὔκαιρος, … | [ ] ad gl. 347 refert Biel. Bos Obs. 194

Hom. **347** *ὤρινεν· ⟨διήγειρεν⟩, ἐτάραξεν (η 273) vg^{4}A^{9}Br^{70}. ἠρέθισεν (Τ 272)
Hom. **348** *ὠρίνθη· ἐταράχθη (Π 509) (vg$^{ωρε–ωρη10}$A^{8}Br^{69})
349 ὠρινθιᾶν· ἐπείγεσθαι εἰς ἀπόπατον
350 *ὤρισεν· ἔκρινεν (Dem. 23, 54 . .) g^{2}Br^{72}
D **351** ὡρισμένη· ὑπόχρεως, ἢ ὅρους ἔχουσα καταπεπηγότας ἐπὶ δανείσμασι (Dem. 49, 61)
Hom. **352** *ὤριστος· ἄριστος (Λ 288 . .) g$^{ωρε–ωρη8}$A^{7}Br^{68}
Hom.+D **353** *Ὠρίων· ἄστρον οὕτω καλούμενον (Σ 486 . .) A^{10}. ἢ ὄρνις ποιός
D **354** ὤρκυπτεν· ὑπερέκυπτεν ἐπαιρόμενος
Hom. **355** ὥρμαινεν· ἐνεθυμεῖτο, ἐβουλεύετο, ἐφρόντιζεν, ἔπαιεν (Α 193 . .)
Hom. **356** ὥρμαινε· διενοεῖτο, ἐμερίμνα (Φ 64)
Hom. **357** *ὥρμηνε· διενοεῖτο (Φ 137) A^{5}Br^{139}(vg^{3})
Hom. **358** ὥρμησεν· ἔπεμψεν (Ζ 338)
359 †ὡρμεῖσθαι†· ὁρμεῖν. τὸ πολεμεῖν
Hom. **360** *ὡρμῶντο· ἐξῄεσαν (Ι 178) vg^{4}A^{6}Br^{73}
D **361** ὠρνεάζετο· μετέωρον ἐπῆρε τὴν κεφαλήν (com. ad. fr. *443 K.–A.)
Hom. **362** *ὤ⟨ρ⟩νυτο· ἀνίστατο (Γ 349 . .). ⌞διηγείρετο (Γ 13 . .) vgA^{1}Br^{78}
363 ὠροβισμένοι· κεχορτασμένοι ἀπὸ τῶν ⟨ὀρ⟩όβων
364 ὡρογράφοι· ἱστορι⟨ο⟩γράφοι, τὰ κατ᾽ ἔτος πραττόμενα γράφοντες. ὧροι γὰρ οἱ ἐνιαυτοί
D **365** ὠρόθυναν· ἐτάραξαν. καὶ ἠρέθισαν (Lycophr. 693)
366 ᾦρ̣ο̣ν̣α· τὰ ὅρια
367 †ὡρῶντο· ἤθελον†
Hom. **368** ὤρορεν· ὦρσε, διήγειρεν. ἐτάραξεν. ἔπεμψεν. ἐνέβαλεν (Β 146 . .)
369 ὧροι· οἱ ἐνιαυτοί
370 ὧρος· ἐνιαυτός

---

347 Schol. η 273; Zonar. 1893 **348** = Schol. **350** = gl. Prov. (sed voc. neque in Prov. neque alibi in LXX reperitur; ὁρίζει Prov. 16, 30 . .) **351** Harp. 226, 3 [ο 34 K.]; Poll. 3, 85; lex. rhet. (V^{1}) 285, 12 Bk. **352** Schol.; EM 823, 55 **353** EM 824, 1; gl. Iob (ad 38, 31). avis: Clitarch. FGrHist. 137 F 22 **354** = Su ω 193 **355** Schol. **356** Schol. **357** = Schol. **362** Schol. Γ 13 **364** cf. EM 823, 51 **368** Schol. **370** Hecat. Abd. FGrHist 264 F 25 (26, 5); EM 823, 48; Schol. Δ 109; Schol. Plat. Min. 319b

---

347 ⟨ ⟩ e gl. 346 | Bos cft. gl. ο 1215 **350** spatium unius litterae et ὤρισεν H pro spatio et ρισεν: Mus. (spir. asp. Alb.) **351** ὑπούρεος H: Vales. Pears. 709 | ὄρους H: spir. asp. Pears. Alb. | καταπεπειγότας H: Mus. **352** ὤριστος H: spir. asp. Alb.; cf. Hdn. ap. Schol. A ad Λ 636b | ὁ ἄριστος g **353** Ὡρίων H: spir. len. Biel. 3, 637 | cf. gl. 531 **354** ὠρκύπετα· ὑπερέκτυπα H: HSt. Thes. Ind. 205g, cf. Su | cf. gl. ο 1235 **355** ὤρμενεν H (leg. Cunningham: ὥ- minus verisimiliter Schow et Latte): Mus. | ἔπαιεν H] ἔπαινεν errore typoth. Schr. **359** v.l. gl. ο 1248 ὁρμεῖσθαι (Hansen) **361** ἐπῆρε] imperf. est (Kock), non aor. ἐπῆρε (vulg.) **362** ὤνυτο H: K | διήγειρεν H: K (Br: διε- vgA) Schol. **363** ὀρόβων] βοῶν H: Sop. **364** ὡριγράφοι H: Schr. | ἱστοριγράφοι H: Mus. | ὧροι H: spir. asp. Ald., accent. Alb. | ἐμπυτοί H: Mus., cf. gl. 369 **367** v.l. gl. ο 1159 ὀρέοντο (Schm.) | h.e. ἦλθον (Ruhnk.) **370** contin. H: nov. gl. Mus. | ὄρος H: Mus. (spir. asp. Alb.)

371 ὦρος· ἡ νύξ. ἡ ἀπὸ Ὠκεανοῦ
372 Ὠροσίδης· ὁ ἀπὸ Ὠρεσίου γεγονώς. οὗτος δ᾽ ἔστι ποταμὸς ἐν τῇ ἔξω γῇ, ὥσπερ Ὠκεανός
373 *ὡροσκόπος· ὁ σκοπῶν τὰς ὥρας [vg^{1}A^{2}Br^{79}Σ]
374 ὤρου· ὥρια. φύλακες
375 ὤρουεν· ἐπῆγεν, ἐφώρμα
376 ὤρουσεν· ὥρμησεν (Eur. Phoen. 1237) D
377 ὤρρα· τηνικαῦτα
378 *ὦρτο· ἀνέστη. ⌊ὥρμησεν. ἤρχετο (E 590 . .) A^{1}(g^{ωσα3}) Hom.
379 ὠρτός· βωμός
380 *†ὦρσαι†· παρορμῆσαι v^{4}A^{7}Br^{81}
381 *ὦρσεν· παρώρμησεν (A 10 . .) [g^{5}] Hom.
382 ὠρυγή· φωνή. θόρυβος. κυρίως δὲ ἡ τῶν κυνῶν φωνή (Hermes. fr. 7, 72 Pow. cod.) D
383 *⌈ὠρ⌉ύεσθαι· κλαίειν (Cyr. in Psalm. 69, 961A). τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν κυνῶν [A^{9}]
384 *ὠρύεται· ὑλακτεῖ (Ap. Rh. 4, 1339) g^{1}A^{8}Σ
385 ὤρυξαν· ἔσκαψαν (Hdt. 3, 39, 4. Gen. 26, 15 . .) D/LXX
386 ὠρυόμενος· βρυχόμενος, ὑλακτῶν (1. Ep. Petr. 5, 8. Iud. 14, 5 . .) N.T. LXX
387 *ὠρυομένων· κραζόντων vg^{3}A^{7}Br^{82}. κυρίως δὲ ἐπὶ⌋ λιμῷ κλαιόντων ⌊λύκων, ἢ λεόντων vg^{3}A^{7}, ἢ κυνῶν (Sap. 17, 18 . .) LXX
388 ὤρφωσεν· ὠρφάνισεν
389 ὠρώρει· διηγέρθη (Σ 498) Hom.
390 *†ὤρωρεν†· ἐκεκίνητο (N 78) Br^{174} Hom.
391 †ὠρωρέ[σ]χατο†· ὁρμῶντες ἐπετίθουν (Λ 26) Hom.
392 *ὥς· θαυμαστικὸν ἐπίρρημα. ἄλλοι ⌊οὕτως g^{ωσα4}A^{ωστ5}Br^{131}, ὁμοίως Br^{131}? ἀληθῶς. ἢ ⌊ὥσπερ g^{ωσα4}. ἢ ἵνα. ἢ ὅτι A^{ωστ5}Br^{133}. ἢ ὅτε. ἢ πρός. ἢ ⌊λίαν Br^{132}. †ἢ εἰς τὸ† τὰ παραδείγματα εἰς τὸ τέλος τοῦ ω στοιχείου

---

373 cf. Σ ω 55 **376** E. Gud. 436, 9 **383** cf. EM 824, 2 **384** = Σ ω 54

---

371 ἡ^{2}] ἢ H ut vid. (Ald.): Schm. **372** Schm. ci. hanc glossam v.l. esse gl. 19, ft. recte | an Ὠροσίου? **373** KΣ habet explicationem αστριτης, σκοπων (σκοπευων vgBrΣ) την ωραν **374** l. ut vid. aut ὦροι (Mus.) aut φύλακος (Schm.); ad ὥρια cf. ft. gl. 339 **375** ἤπειγεν Ruhnk. **377** i. q. ὥς ῥα (Schr.); cf. Schwyzer Gr. 1, 407 (β) **378** ἀπέστη H: Ruhnk., coll. gl. 337 **379** G. cft. gl. ο 1336 ὀρτός; cuius haec ft. v.l. **380** v.l. gl. ο 1324 ὄρσαι | ὦρσαι H ut vid.: accent. Mus. **381** v.l.: gl. 337? **382** ὡρυγή Ald. (spiritus in H legi non potest): spir. len. Schr. | ὠρυγή et ὠρύεσθαι de canibus etiam Theocr. 2, 35; de lupis id. 1, 71 et Callim. fr. 725 (ubi vid. Pf.), ut testif. Phryn. praep. soph. 59, 3. Poll. 5, 86 | Alb. cft. gl. ε 6068 **383–4** v. ad gl. 382 **388** ὠρφάνησεν H: Mus. **389** ὡρώρ. H (ft. -η): Mus. **390** h. e. ὤρορεν (Br), quamquam Eust. Od. 1382, 34 (1, 6, 16 St.) formam ὤρωρεν agnoscit **391** ὡρωρέσχατο H: Mus.; h. e. (Jens. Luc. 245) ὀρωρέχατο, cf. gl. ο 1390 (cuius haec ft. v.l.) | ὡρμῶν H: Jens. (ὁρ-) et Mus. (-τες) | ἐπετίθει H: Mus. **392** ἢ εἰς τὸ] ft. ζήτει (quod post παραδείγματα add. Mus.) | v. gl. 530

Hom. **393** *ὦσαι· διῶξαι. διασεῖσαι. βιάσασθαι. ⌊ἀπορ⟨ρ⟩ῖψαι (N 688) A[17]

Hom. **394** ὠσάμεθα· ἀπωσάμεθα (Θ 295)

395 *ὠσάμενοι· διώξαντες v[6]A[16], ὠθήσαντες (Hdt. 3, 72, 5. Thuc. 4, 11, 3 . .) vg[6]A[16]Br[85]

396 *ὠσάμην· ἀπωσάμην A[18], ἐδίωξα, ὤθησα

Hom. **397** *ωσαν· ὥστε (Xen. Cyr. 1, 3, 8. Dem. 21, 14) vg[12]A[21]Br[88], ἵνα (Π 84 . .). ἢ ἀπεώσαντο (Δ 535 . .)

Greg.Naz. **398** ὡς ἄν τις εἴποι· ⟨ … ⟩ (Greg. Naz. c. 1, 2, 10, 366 [37, 706, 14 M.])

399 *ὡς ἂν οἷός τε ὦ· ὡς ἂν δυνηθῶ (Dem. 20, 1 . . Cyr. in xii proph. 2, 300, 7 . .) vg[9]A[19]Br[86]

400 *ὡς ἅτε δή· ὡς ἐκ τούτου vg[10]A[20]Br[87]

401 *ὡς αὖ πάλιν· ἐκ δευτέρου vg[13]A[22]Br[89]

402 *ὡς αὐτόν· πρὸς αὐτόν g[14]A[23]Br[43]

403 *ὡσαύτως· ὁμοίως vg[5]A[15]Br[84], τοιούτως

404 ὡς βασιλέα· πρὸς τὸν βασιλέα

Hom. **405** ὡς δή, [ὧ δὴ αὐτοῖς. ἢ] ἐπειδή (A 110 . .)

Hom. **406** *ὡς δή σφιν· ὡς δὴ αὐτοῖς (χ 33 . .) vg[1]A[2] Br[90]Σ

Greg.Naz. **407** ὡς δοκέει· ὡς νομίζει (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 631 [37, 628, 3 M.])

408 ὡς ἐδόκει· ὡς ἐνόμιζεν

Hom. **409** ὣς εἰπών· οὕτως εἰπών (A 68 . .)

410 ὡς εἶχεν· ὅσον ἠδύνατο, ἴσχυεν

410x ὡσεὶ τυχόν· καθὼς ἔτυχεν, ἢ συνέβη

LXX **411** *ὤσεις· ὠθήσεις (Esai. 30, 22) vg[14]Br[96][A[29]]

Hom. **412** ὡσεί τε· καθάπερ (Λ 474)

Prov. **413** ὡς †ἐκεῖνος† ἀναβάλλει τὸν τόκον· παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ χεῖρον χρονιζόντων

LXX **414** *ὡς ἐκρίθη σοι· ὡς ἐφάνη σοι (1. Esdr. 8, 90) A[28]

+N.T. **415** *ὡς ἐμέ· πρὸς ἐμέ (Ar. Ach. 675 . . Xen. Mem. 2, 7, 2 . .) vg[6]A[22]Br[59], καθάπερ ἐμέ, ὡς ἐγώ (Act. 3, 22 . .)

Hom. **416** *ὦσεν· ἀνέτρεψεν A[21], ὤθησεν g[ωσα7]. ἀπέκοψεν. ἀπώσατο. ⌊κατέβαλ[λ]εν (E 19 . .) g[ωσα7]A[21]

---

394 Schol. **397** cf. Schol. Δ 535 **406** Σ ω 56 **413** lex. rhet. (q) 318, 20 Bk.; Diogen. 4, 91; Paus. ε 88 (Ph ε 2504. Su ε 4009) **416** Schol.

---

393 ἀπορίψαι H: A (accent. Schm.) **394** ὠσάμεθα] ὠ om. rubr., add. Mus. | ἀπεωσάμεθα Schol. **397** ὡς ἄν et ὦσαν confundi agn. Biel. Bos Obs. 155 **398** contin. H: nov. gl. Schm. | gl. totam del. Mus. **400** gl. totam del. Mus. | ὥσατε δεῖ H: K **401** gl. totam del. Mus. | αὔπαλιν H: Mus. **402** gl. totam del. Mus. **405** gl. totam del. Mus. | [ ] del. Schm.; dittogr vel v.l. gl. 406 **406** σφῖν H: accent. Ald. | αὐτούς H = K: Perg. = gl. 405, Σ **410x** contin. H: nov. gl. Pears. 710. Alb. tacite | τυχὼν H: Mus.; τύχεν Pears. **412** ὡς εἴ τε edd. Hom. **413** h. e. ἐχῖνος (Jun. Anim. 403. Salm. = testt.) | τόκον] τρόπον H: Jun. Salm. = testt. | cf. Theodoridis ad Ph **414** ἐκρίθησοι … ἐφάνησοι H: Schr. **415** gl. totam del. Mus. **416** κατέβαλλεν H: K

417 ὡς ἐνέπουσιν· ὡς λέγουσιν (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 245 [37, 541, 4 M.] . .) Greg.Naz.
418 *ὡς ἔνι· ὡς ἔστιν A^{18}, ὡς ἐγχωρεῖ vg^{3}A^{18}[Br^{175}?]
419 *ὡς ἐν πίνακι· ὡς ἐν εἰκόνι (Cyr. in Ioh. 1, 156, 6 . .) vg^{1}A^{16}Br^{91}
420 ὡς ἔξεστιν· ὡς δυνατόν (Cyr. in Ioh. 1, 377, 27)
421 *ὡς ἔοικεν· ὡς φαίνεται vg^{8}A^{24}Br^{93}. ὡς πρέπει, ὡς δεῖ
422 *ὡς ἐπίπαν· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον vg^{13}A^{27}Br^{95}
423 ὦσέ τοι· ὤθη⟨σέ⟩ σοι
424 ὡς ἔτυχεν· ὡς φθάσῃ
425 ὣς ἔφασαν· ὣς εἶπαν (κ 46 . .) Hom.
426 ὡς ἔφασκεν· ὡς ἔφη, ὡς εἶπεν (Soph. OT 114. Antiphan. fr. 205, 7 K.–A.) D
427 ὣς ἔφησθα· οὕτως εἶπας
428 *ὡς ἔφυ· ὡς ἐγένετο vg^{7}A^{23}Br^{92}, ὡς ἔστιν A^{23}
429 *ὡς ἔχω· εὐθέως g^{5}A^{19}
430 ὡς ἡμᾶς· πρὸς ἡμᾶς
431 *ὠσθείς· ἀνατραπείς (Psalm. 117, 13) vgA^{1}Br^{97} LXX
432 †ὤσθησεν† ὤθησεν· ἐπ⟨έ⟩ρασεν (Cyr. in Matth. [cat.] fr. 49 col. 2, 9)
433 *ὠσίν· ὠτίοις (μ 200) vg^{2}A^{4}, ἀκοαῖς, [ὠτίοις] Hom.
434 *ὥς κεν· ὅπως ἄν (A 32 . .) g^{ωσο2}A^{1}Br^{176} Hom.
435 *†ὦσιν†· ὑπάρχουσιν vg^{1}A^{3}(Br^{98}). εἰσίν (B 125) vg^{1}A^{3} Hom.
436 ὡς μάλιστα· ὡς ὄντα δυνατόν
437 ὥς κέν τις· ὅπως ἄν τις (ψ 135) Hom.
438 *ὠσμένῳ· ὠθισμένῳ (Psalm. 61, 4) vg^{ωσε12}Br^{140}Σ LXX
439 ὡς μήτε κροῦσαι μήθ᾽ ὑπὲρ χεῖλος βαλεῖν· παροιμία ἐπὶ τοῦ συμμέτρου τασσομένη (Soph. fr. 796 R.) Prov.
440 *ὠσμός· ἀνατροπή. ὤθησις, ⌞ὠθισμός vg^{1}A^{2}Br^{171}

---

417 lex. Greg. carm. (ord. vers.) ep. 449 **421** Tim. lex. ω 5; Moer. 214, 25 [ω 12 H.]; Su ω 230 **431** gl. Psalm. 306 Ernesti; Su ω 233 **434** = Schol.; EM 824, 51 **435** Schol.2 **438** Σ ω 59 a (addendum editioni: Eikasm. l. c. ad gl. 247); gl. Psalm. 306 Ernesti **440** Zonar. 1895

---

418 ἐγχώρει H: accent. Mus. **419** πινακίω H: K **421** δεῖ H = Su] δοκεῖ Tim. **422** ἐπιτοπλεῖστον sic H, cf. tamen gl. 455 **423** ὤσετοι H: Mus. | ὤθησ^{οι} H (ὤθει σοι Mus.): Schm. **424** φθάσῃ H (leg. Latte)] ἔφθασε Mus. **425** ὡς bis H: accent. Cunningham; cf. gll. 462–3; alioqui gl. non Homerica est **427** ὡς ἐφῆσθα H: accent. Mus. | οὕτως H] ὡς teste Schow, perperam **431** ὠσθεὶς H ut vid. (minus verisimiliter ὠεθεὶς leg. Latte; sed quare Mus. σθεὶς del. et easdem litteras in margine scr., non liquet) **432** ὤθησεν ft. correctio lemmatis | ἔπρασεν H (del. Mus.): Cunningham coll. gll. ε 1879. 4591 **433** [ ] Pears. 710. Triller Emend. 45 **435** h. e. ἔασιν (Schm.); nisi l. cum Br ὦσιν· ὑπάρχωσιν, om. εἰσίν (sic Mus.; ad ω 491) **436** ὡς ὄντα] ὡς οἷόν τε Schm.; ὅσον Latte **439** ὡς H: spir. asp. Schr. | interpunct. post κροῦσαι ut in fin. lemmatis H, ut in medio lemmate Alb.: del. Cunningham **440** cf. gl. 80

441 *ὡς οἶμαι· ὡς νομίζω (Eur. fr. 928 a, 4 K. Plat. Euthyphr. 5 c . .) vg^{1}Br^{99}
442 *ὡς οἷόν τε· ὡς δυνατόν vg^{3}A^{5}Br^{100}
Hom. **443** ὥς ὅγε· καθὼς οὗτος (B 207 . .)
Hom. **444** ὥς οἱ· ὡς αὐτῷ (A 276 . .)
445 ὥσπερ· καθώσπερ
446 *ὥσπερ· καθώς, ⌊καθάπερ g$^{ω--5}$
447 ὡς οὐκ ἐξικνούμενοι· ὡς οὐχ ἥξοντες
448 ὥσπερ οὑφθαλμὸς [τοῦ] Διός· ὡς ἀστραπή (trag. ad. fr. 278 K.–S.)
Prov. **449** ὥσπερ κόρας ἑλεῖν· ἐπὶ τῶν εὐχερῶν λέγεται
Hom. **450** *ὡς πρίν· ὡς πρότερον (B 344 . .) Br^{161}
D **451** ὡς πρὸς ἔνια· ὡς πρὸς ἄλλα, ἤ τινά (Isocr. 11, 23)
Hom. **452** ὥς ῥα· ὡς δή (Λ 419 . .)
Hom. **453** ὥς σε· διὰ τοῦτο[ν]· ‘ὥς ⟨σ’⟩ ἔβαλ[λ]ον Τρῶες’ (Δ 157)
Hom. **454** ὥς σοι· οὕτως δή σοι (Γ 63)
455 *ὡς τὰ πολλά· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον vg^{4}A^{7}Br^{103}
Hom.+ **456** ὥστε· καθάπερ (B 459 . .), οὐκοῦν, λοιπόν
Hom. **457** ὥστε γάρ· καθάπερ γάρ (B 289 . .)
Hom. **458** *†ὡς τέροπα†· ἀστραπή (Λ 66) g^{3}A^{6}
D **459** ὠστίζεσθαι· ὠθεῖσθαι (Ar. Ach. 42)
D **460** ὠστιζόμεθα· ὠθούμεθα, θλιβόμεθα (Ar. Plut. 330 v. l.)
D **461** ὠστιοῦνται· ὠσθήσονται (Ar. Ach. 24)
Hom. **462** ὣς φάσαν· οὕτως εἶπαν (B 278 . .)
Hom. **463** *ὣς φάτο· οὕτως⌋ ἔφη, ⌊εἶπεν (A 188 . .) Br^{156}
464 ὠσφρήθη· συνῆκεν
465 †ὤσφρησις†· ἀέρος μετάληψις
D **466** ὤσφροντο· συνῆκαν, ᾔσθοντο, ἔγνωσαν (Ar. Ach. 179)

---

442 Tim. lex. ω 6; Moer. 214, 28 [ω 14 H.] **443** cf. Schol. **444** Schol. **450** cf. Schol. **454** cf. Schol. **458** cf. Schol. **459** Schol. Ar.; Eust. Il. 885, 16 [3, 332, 3 V.] **460** Schol. Ar. (a) **462** = Schol. **463** Schol. **466** Schol. Ar. (Su ω 255)

---

442 τε] τι errore typoth. Schm. **447** οὐκ ἥξοντες H: Ald. **448** ὥσπερ· H: interpunct. del. Ald. | ὁ ὀφθαλμὸς H: Mein. 1857 p. 631; ὁ om. Wil. GV 186, tacite et ft. errore | τοῦ del. Mein. **449** spatium unius litterae et ὥσπερ pro spatio et σπερ H: Mus. | proverbium alibi non reperitur: κόγχας διελεῖν (Teleclid. fr. 20 K.–A.) coni. Mein. ap. Schm., cf. gl. κ 3187 **452** ὥς ῥά H: accent. M.L. West **453** ῷ bis Mus., contra ord. et Hom. | τοῦτον H: Mus.; τοῦτο σέ Heins. | ὥς ⟨σ’⟩ Cunningham post Mus. | ἔβαλλον H: Mus. **456** ὥς τε edd. Hom. **458** ὡς τέροπα H (ὡς τεροπα Διος K)] h. e. ὥσ⟨τε σ⟩τεροπή (ordo et Pears. 710); cf. Hansen ad gl. π 1557 | K habet explicationem ὡς αστραπη (αστραπον g) του Διος **459** ὠ.(ο vel σ)τί.εσθαι H: Mus. **460** ὠστιζόμε⟨σ⟩θα Schm.; cf. adn. ad gl. τ 582 **462** ὡς H: accent. Mus. **463** ὡς φᾶτο H: accent. Mus. **464** ὠσφράνθη (Gen. 8, 21 . .) Pears. 710. Biel.; sed Mein. 1857 p. 630 cft. ὀσφρήσομαι, adde ὠσφρήσα(ν)το **465** h. e. ὄσφρησις (Palm. Pears. 710) | ἄρρος H: Palm. Pears.; Mein. 1857 p. 630 cft. Plat. Tim. 66e **466** ὠσφρῶντο H: anon. Misc. obs. cr. 3, 1733, 336 (Porson Not. in Ar. 215. Cob. Var. lect. 413)

467 *ὤσχη[ς]· ὁ μετὰ κλήματος ἀμπέλου A^{1}[Br^{76}]
468 ὦσχοι· τὰ νέα κλήματα σὺν αὐτοῖς τοῖς βότρυσιν
469 Ὠσχοφόρ[ε]ια· παῖδες εὐγενεῖς ἡβῶντες καταλέγονται οἱ φέροντες τὰς ὤσχας εἰς τὸ τῆς ⟨Σ⟩κ[ε]ιράδος Ἀθηνᾶς ἱερόν. εἰσὶ δὲ κλήματα ἔχοντα βότρυς[ιν] D
470 Ὠσηέ· ἑρμηνεύεται σῳζόμενος (Ep. Rom. 9, 25) On.sacr.
471 Ὠσχοφόριον· τόπος Ἀθήνησι Φαληροῖ, ἔνθα τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερόν
472 ὦτα· ἀκοαί, ὠτία
473 ὦτα· τὰ μὴ στρογγύλα
474 ὠτακός· παρώνυμον εἶναί φασιν
475 *ὠτακουστεῖ· περιέργως ἀκούει vg^{2}A^{4}Br$^{45=154}$
476 *ὦ τᾶν· ὦ οὗτος A^{3}. ἀντὶ τοῦ ⌞ὦ μακάριε vg^{1}A^{3}, ὦ βέλτιστε
477 *ὦ τᾶν· ὦ σύ vg^{1}A^{3}, ὦ ἑταῖρε vg^{1}A^{3}Br^{169}, ὦ οὗτος A^{3}, ὦ μακάριε vg^{1}A^{3}. πρόσρημα τιμητικῆς λέξεως. ⌞λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ εἰρωνείᾳ πολλάκις vg^{1}
478 *ὠτειλαί· τραύματα Br^{122}(A^{3}), οὐλαί A^{6}Br^{122}, τρώσεις (Σ 351 ..) Hom.
479 *ὠτειλή· ἡ ἐκ χειρὸς ⌞τρῶσις (τ 456). ἢ τραῦμα (Ξ 518 ..) vg^{1}A^{5} Ap.S.+Hom.
480 ὠτοκάταξις· τὰ ὦτα τεθλασμένος (Ar. fr. 100 K.–A.) Att.
481 *ὠτοκοπεῖ· κεφαλαργεῖ, ἐνοχλεῖ λαλῶν vg^{1}A^{2}Br^{104}
482 †ὠτοκουστής†· ὁ ὑποκρινόμενος
483 *†ὡ† τούς· ὣς τούτους (Β 476 ..) A^{3} Hom.
484 ὦτος· ὄρνεον ὅμοιον γλαυκί. οἱ δὲ νυκτικόρακα λέγουσιν Att.
485 Ὦτος καὶ Ἐφιάλτης· Ἀλωέως καὶ Ἰφιμεδείας παῖδες (Ε 385. λ 305 sqq.) Hom.

---

468 lex. rhet. 318, 22 Bk.; EM 824, 55 **469** lex. rhet. (V^{1}) 285, 29 Bk.; Schol. Nic. al. 109 a; Ist. FGrHist 334 F 8 **470** Phil. mut. nom. 121; vit. Proph. p. 26, 2 Schermann; cf. Lagarde, Onom. sacr.^{2} 173, 63 (p. 203) **471** lex. rhet. (V^{1}) 318, 27 Bk.; EM 824, 57 **475** Zonar. 1897 **476** Tim. lex. ω 7 (Su ω 260. Schol. Plat. ap. [35] 25 c); lex. rhet. (q) 318, 4 Bk. **477** cf. EM 825, 11; Schol. Luc. 91, 18 **479** Ap. S. 171, 25; Schol. Ξ 518; Hdn. epim. 104 Boiss. **480** Ael. Dion. ω 13 (Su ω 265); lex. rhet. (V^{1}) 287, 12; EM 826, 27 **481** Zonar. 1897 **484** Arist. h. an. 597^{b}21; EM 826, 20; Paus. ω 3; Theogn. can. 411 (p. 74, 17 C.) **485** Schol. E 385; Hdn. epim. 104 Boiss.

---

467 ὤσχης H (cf. lex. rhet. 285, 30 Bk. ὄσχης cod.): A | an [ὁ] μετὰ ⟨τῶν βοτρύων⟩ κλήματα (cf. E. Gud. 583, 18)? **468** ὠσχοὶ H = testt.: accent. Mus. **469** ὠσχοφορεία H: Mus. | ὀσχὰς H: Mus. | κειράδος H: Mus. | βότρυσιν H: Mus. | cf. Ziehen RE 18(2), 1537–43 **470** ὠσὴρ H: Heins. Pears. 710. Toll. **471** φάληροι H: accent. Mus. | Ἀθηνᾶς H] Ἀρτέμιδος testt. **473** στρογγῦλα H: accent. Ald. **474** ὠτακουστής Heins. **478** Schm. cft. gl. γ 205 **479** v.l.: gl. 270 **480** spatium unius litterae et ὠτοκάταξις pro spatio et τοκάταξις H: rubr. et Mus. **481** κεφαλαργεῖ H = Br] κεφαλαλγεῖ vgA **482** h.e. ὠτακουστής (Mus.) **483** contin. H: nov. gl. Mus. | ὠ H = A] h.e. ὣς (Mus., accent. Cunningham) | ὡς H: accent. Cunningham **484** ὠτὸς H: accent. Cunningham coll. Theogn. **485** ἀλόεως H: Mus. | ἐφεμεδείας H, ου supra ας m. pr.: Mus. | v. Roscher 1, 253–5

Hom. **486** *ὤτρυνε· παρώρμησε vg^{2}, διήγειρεν (Γ 249 . .) v[g]^{2}A^{3}

D **487** ὦ τύμπανα· ὦ ἐπιτήδειοι τυμπανισθῆναι (Ar. Plut. 476)

488 *ὤτων· ὠτίων (v)gA^{1}

D **489** Ὠφέλης· ὁ Ἐφιάλτης (Pherecr. fr. 57, 2 K.–A.)

Hom. **490** ὤφε[ι]λεν· ὤφειλεν (Ψ 546)

D **491** ὠφέ[ι]λουν· εὐεργέτουν (Eur. Phoen. 402. Thuc. 4, 75, 1)

492 *ὠφθαλμίασεν· τὸν ὀφθαλμὸν ἐπέβαλεν (Hyperid. fr. 258) A^{3}

493 *ὤφθη· ὡράθη vg^{2}, ἐθεάθη A^{4}

494 *†⌈ὠφίλ⌉ε̣ι̣· ἐπήρχε̣τ̣ο̣ A^{3}

495 *ὦ φιλότ̣η⌈ς· ὦ⌉ π̣ρ̣οσφιλέστατε. ὦ φίλε. ὦ ἑταῖρε (Plat. Phaedr. 228 d) vg^{1}A^{2}Br^{41}

496 †ὤφλημα†· χρέος

497 ⌈ὦφλ⌉ε̣ κατεδικάζετο, ἐπὶ τῇ δίκῃ ὤφλησεν. καὶ τὸ ὤφειλεν

498 ὠφλίσκανον· κατ⌈εδικάζοντο⌉

499 vacat

499x ὠφραναν πως

500 ὠφρόν· ἐλαφρόν

501 *ὠφρυωμένος· ἐπηρμένος (Cyr. in xii proph. 2, 435, 22) vg^{1}A^{2}Br^{107}

502 *ὠφύϊα· ἡ ⌈δορά Br^{135}. καὶ βοτά⌉νη τις

503 *ὠχεῖτο· ἐκάθητο (Xen. Cyr. 7, 3, 4) [g^{2}Br^{108}]

Hom. **504** *ᾤχετο· ἔφυγεν, ἀπέδρα (B 71). ⌊ἀπώλετο (X 213 . .) vg^{1}A^{3}. ⌈ἢ ἐπορ⌉εύθη (A 53 . .) [vg^{1}]

505 ὠχέτευεν· ὑδραγώγει. καὶ ἐτάφρευεν

506 ὤχλει· ὤθει. ⟨ἐ⟩νόσει

Hom. **507** ⌈ὤχθησαν⌉· ἠγανάκτησαν, ἐλύπησαν, ἐστ̣ε̣ν̣α̣ξα̣ν̣ (A 570 v. l. . .)

508 ὤχλησεν· ἐμόχθησεν. ἐκίνησεν, ἐμόχλευσεν, ὤθησεν. ἐνόσησεν

---

501 Zonar. 1898 **504** fin. Scholl. Z 104. Λ 357 **507** Schol.

---

487 ἐπιτήδειοι] in Ar. de Πενίᾳ dicitur, sed locutio ὦ τύμπανα alibi non reperitur **488** ὠτῶν] ὠ om. rubr. in initio versus, add. (et accent. mutavit) Heins., cf. K **489** si Ὠφέλης sincerum est, cf. cum Alb. gll. ε 4612. 5604 et ft. ad Pherecr. refer; quid tamen ibi gigas ille ad rem sit, nescio **490** [ι] Mus. **491** [ι] Mus. | εὐεργετοῦν H: accent. Mus. **492** ὠφθαλμιάσας H: A | ἀπέβαλεν H = A: Leopard. Emend. 10, 19 (p. 271) | Schr. cft. gl. ο 1958 **494** v.l. gl. 191 (Ruhnk.) | litterarum ει pedes tantum, eique incerti, videri possunt **495** ὦ φίλε nov. gl. H: contin. K **496** v.l. gl. ο 1973 ὄφλημα (Pears. 710) **498** litterae εδικάζοντο in H nunc legi nequeunt, chartae fragmento laeso vel perdito; εδικάζ etiamtum legebat Latte, ο̣ν̣τ̣ο̣ in imagine phototyp. Hansen (cf. ad. gl. 502) **499** vacat **499x** del. Mus., praetermisit Schow; ὠγραιο̣ πως leg. Latte, ὠφραν̣(αν) πω( ) Hansen **500** Schm. cft. gll. κ 3406 κολοφρόν· ἐλαφρόν, 3735 κορφῶς· ἐλαφρῶς; in hac Perg. ci. κούφως (Eur. Med. 449), itaque hic ft. κ⟩οῦφον (Eur. El. 439) **501** ὠφρυώμενος vel ft. -όμενος H: Mus. | R. Kassel cft. gl. ε 3966 (com. ad. fr. *339 K.–A.) **502** litterae δορά καὶ βοτά in H nunc legi nequeunt; legebant Latte et Hansen (cf. ad gl. 498) **503** ἐκαθεῖτο H: Mus.; ἐπεκάθητο g **506** ὠχλεῖ· ὠθεῖ, νοσεῖ H: Toup. 3, 534; vel v.l. pro ὀχλεῖ (HSt.; gl. ο 2036 expl. diversam hab.) | Alb. cft. gl. 508 **507** cf. gl. ο 2029

509 ὤχμ⌜ασ⌝αν· κατέσχον, ἐδέσμευσαν
510 *ὠχμασμένον· κατεχόμενον, ⌞δεδεμένον **vgA^{1}Br^{109}**
511 *ᾠχόμην· ἐπορευόμην **vgA^{2}Br^{168}**
512 *ᾤχοντο· ἐπορεύοντο (Δ 382 . .) **vgA^{1}** Hom.
513 ὤχουν· ἐκάθηντο
514 ὤχρα· ὠχρίασεν
515 †ὠχράς· ὠχριάσεις.† καὶ ὄσπριον λαθύρῳ ἐοικός
516 ὠχρήσαντα· ὠχριάσαντα (λ 529) Ap. S.
517 *ὦχρος· ὠχρίασις **Br^{185}**, χλωρότης. ⌞χλωρός (Γ 35) **vg^{1}A^{4}Br^{110}** Ap. S.
518 *ὠχυρ⌜ω⌝μένη· ἠσφαλισμένη (Ios. 6, 1) **vg^{1}A^{2}Br^{111}** LXX
519 *⌜ὤψ· ὄψις⌝, ⌞ὀφθαλμός **v^{ωψα1}**
520 ὤψατο· εὔξατο. ἐμαρ⌜τύρ⌝ατο. ⟨ε⟩ἶδεν
521 *ὦψαι· ὤφθης (Dem. 18, 263) **vg^{3}A^{4}Br$^{40=179}$**
522 ὤψεον· †ὤπτεισαν† εἶχον. ⌜περιεβ⌝λ̣έποντο, ἰδεῖν ἐβούλοντο
523 ⌜ὠψ⌝ά· τὰ ὀπτητήρια
524 ὠψιζόμην· ὀψὲ ἐποίουν. ⌜βράδιον⌝ ἠρχόμην
525 *ὠψίσθην· ὤψισα **vg^{2}A^{4}Br^{119}**
526 *ὠψισμένον· ὀψὲ τῆς ὥρας, βραδέως ἐρχόμενον **v(g)^{1}A^{3}Br$^{61=178}$**
527 ὠψικότα· βράδιον ἥκοντα
528 ὤψουν· ἐμαγείρευον, ὤπτουν
529 ὠῶν· περιστομίων τῶν ἱματίων
530 ὡς· συνήθως· ‘μνήσομαι, ὡς ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν’ (Ι 647)
καὶ ὅμως· ‘ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι’ (Α 116)
καὶ ὃν τρόπον· ‘ἤρξατο δ’ ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασε’ (ψ 310)
καὶ ὁμοίως· ‘ὣς δ’ αὔτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη’ (Ι 195)
καὶ ἐπεί· ‘ὡς ἴδε χῶρον ἔρημον, ὅθ’ ἕστασαν ὠκέες ἵπποι’ (Κ 520)
καὶ ἡνίκα· ‘οἱ δ’ ὡς οὖν εἶδον Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν’ (Γ 154)

---

512 = Schol. **516** = Ap. S. 171, 31; cf. Schol. **517** Ap. S. 171, 31; EM 826, 3; Schol. **519** Hdn. epim. 105 Boiss.; EM 826, 15; lex. Greg. carm. (ord. alph.) ω 41; Zonar. 1494 **522** Choerob. 280, 32

---

509 an -εν ter (ad Aesch. PV 618)? **513** ὠχοῦντο ci. Schm. **514** ὠχρὰ H: accent. Mus. **515** v.l. gl. 517 (HSt.) | ad fin. cf. Kassel–Austin ad Anaxandr. fr. 42, 43 **517** v.l.: gl. 515 | χλωρός ad ὠχρός refert Schm., cf. gl. χ 555. lex. Greg. ep. (alph.) ω 39 **520** ἴδεν H: Lob. Rhem. 42 **522** ὤψαιον H: Kassel–Austin ad Sophr. fr. 77 | ὀπτικῶς Kust., cf. Choerob., et gl. ο 2073 (a Bos Obs. 195 collata, qui tamen ὀπτασίαν ci.) **523** an ὠψήρια (cf. ordinem)· ὀπτήρια (hoc Schm.)? **525** Sop. cft. gl. ο 2090 **528** ὤπτουν (ft. l. ὤπτων) v.l. esse agn. Heins. **529** ὤων H: accent. Schm. | cf. gl. 4 **530** 1 ἀσύφιλον ὃν H: Mus.; ⟨μ’⟩ ἀ. ἐν Schm. 3 ἐθέλω δόμεναι] ἐθελήμηναι H: Mus. 4 δ’ ἤρξατο δ’ H: Mus. 5 αὐτὸς H: Mus. | εἶδεν H: Mus. 7 εἶ^{δ} H: Mus. 8 οἱ δ’] εἶδ’ H: Mus.

καὶ οὕτως· ‘ὥς κε μάλ᾽ ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκη⟨τ⟩αι’ (ε 26. 144)
καὶ πῶς· ‘ὢ ποποῖ, ὡς ὁ μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει’ (σ 26)
καὶ ὅτι· ‘ἔγνως ὡς θεός εἰμι’ (Χ 10)
καὶ πρός· ‘ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον’ (ρ 218)
καὶ θαυμαστικὸν ἐπίρρημα· ‘ὡς σ᾽ ἔβαλον Τρῶες’ (Δ 157) καὶ ‘ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ᾽ ἀνθρώπων ἀπόλοιτο’ (Σ 107)
καὶ διό[ς]· ‘ὧς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα’ (Ε 204)
καὶ ὅτε· ‘Ἕκτωρ δ᾽ ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ πύργον ἵκανε’ (Ζ 237)
καὶ τότε· ‘ὡς δ᾽ ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν’ (Ξ 294)
ὁτὲ δὲ συναπτικὸν σύνδεσμον· ‘ὡς ὑμεῖς παρ᾽ ἐμοῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε’ (γ 347)
ὁτὲ δὲ ἀνακεφαλαιωτικόν· ‘ὥς τ᾽ ἦλθ᾽ ὥς τ᾽ Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ⌈ὄλεθρον⌉’ (γ 194)
ὁτὲ δὲ καὶ τὸ ὄντως· ‘ὡς οὐκ αἰνότερον κ⌈αὶ κύντερον ἄλλο⌉ γυναικός’ (λ 427)
⌈ὁτὲ δὲ τὸ ὡς ἂν⌉ καὶ τὸ ἄχρι· ‘ὥς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύ⌈θου’ (δ 389 v. l.)
ὁτὲ δὲ καὶ⌉ τὸ εὐθέως· ‘ὡς εἶδ᾽, ὡς ἀνέπαλτο’ (Υ 424 v. l.)
Σοφοκλῆς δὲ Λαρισσαίοις ἀντὶ τοῦ λίαν· ‘ὡς †καὶ τύραννι πᾶς ἐγγίζεται† φυγεῖν’ (fr. 382 R.)
καὶ Μένανδρος· ‘ἔγημ̣ε̣ θαυμαστῶς γυναῖχ᾽ ὡς σώφρονα’ (fr. 498 K.–A.)

---

9 καὶ H: Schr. | μᾶλλον H: Schr. | ἀσκηθεὶς H (leg. Latte): Mus. | ⟨τ᾽⟩ Schr. 13 πρ̄ς H, h. e. πατρός: Mus. 14 σ᾽ erasum in H 16 [ς] Jens. Luc. 245 | ἐλήλουθα H: Mus. 17 πῦργον H: accent. Mus. 18 δ᾽] θ᾽ H: Mus. | ὡς H: accent. Ald. 20 ὅτε H: accent. Mus. 21 κιοῖτε H: accent. Mus. 22 ὅτε H: accent. Mus. | ἀνακαιφαλαιοτικὸν H: Alb. (ε) et Mus. (ω) | ἦλθεν H: Mus. | ἐμίσατο H: Mus. 24 ὅτε H: accent. Mus. 28 εἶδεν H: Cunningham (ἴδεν Mus. perperam) 29 coniecturas permultas invenies ap. Radt 31 θαυμαστην H sine accent. (-ὴν Ald.): Cob. Var. lect. 216

531 *᾿Ωρίων· σύστημα κδ΄ ἀστέρων, ὅν τινες ὀνομάζουσι Βοώτην g[ωρυ2]. οὓς οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ καταμερίζουσι καί φασι, τοὺς μὲν τέσσαρας ⌜εἶναι⌝ τρίτου μεγέθους, ἐννέα δὲ ἐν αὐτοῖς τετάρτου μεγέθους. καὶ τοὺς ἄλλους ⌜ἐννέα⌝ τοῦ πέμπτου. ⌜κεῖται δὲ τοῦτο τὸ τῶν ἀστέρων ἄθροισμα ἐν τῷ βορείῳ ⌜μέ⌝ρει, ὅπερ καὶ ὑπὸ τῆς γραφῆς ὡς ἓν σῶμα ᾿Ωρίων ὠνόμασται g[ωρυ2]. ἄστρα δὲ ταῦτα λέγουσι καὶ οὐχὶ ἀσ̣τ̣⌜έρας,⌝ ὡς τῶν μὲν ἄστρων πλήθους σύστασιν ἐμφαινόντων, ἀστέρος δὲ τ⌜οῦ καθέ⌝καστον λεγομένου. καὶ τοῦ ᾿Αρκτούρου μέμνηται ἡ γραφή, ὃν μεταξὺ τῶν μηρῶν τοῦ ᾿Ωρίωνος ὁρῶμεν κείμενον ἀστέρα ὑπόκιρρον. παραπλησίως δὲ καὶ ἡ Πλειὰς ὀνομάζεται ὑπὸ τῆς γραφῆς ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ἔξωθεν, τῶν παρ᾿ ῾Εβραίων δηλονότι πολυπραγμονησάντων τὰ ἀπόρρητα. ἑνῶνται δὲ καὶ ἐν τῇ Πλειάδι ἑπτὰ ἀστέρες συνεχεῖς, καὶ καταπεπυκνωμένοι πρὸς ἀλλήλους, οὐχὶ δὲ ἕξ, ὅπερ τινὲς οἴονται. κεῖνται δὲ ἐν τριγωνοειδεῖ σχήματι. ὡς οὖν ἐνταῦθα εὕρομεν τὸ ὄνομα ἐν ῾Ησαΐᾳ τῷ προφήτῃ (13,10) τοῦ ᾿Ωρίωνος, οὕτως τοῦ ᾿Αρκτούρου καὶ τοῦ ῾Εσπέρου καὶ τῆς Πλειάδος ἐν τῷ ᾿Ιώβ (9, 9), ὅς φησιν· ‘ὁ ποιῶν Πλειάδα καὶ ῞Εσπερον καὶ ᾿Αρκτοῦρον καὶ ταμεῖα νότου.’

---

531 8 καὶ – 14 οἴονται Basil. Caes. fr. caten. in Iob, ed. Wesseling, Prob. 292–3

---

531 ῾Ωρίων H passim: spir. len. Biel. 3, 637 | 1 κδ] κβ g 5 ἐν] ἐπὶ g 9 μερῶν H: Scal. Salm. = Basil. 10 ὑπόκορρον H: Mus. = Basil. 11–12 ὀνομάζεται – πολυπραγμονησάντων] ὀνομάζεται, ὑπὸ τῆς γραφῆς· ὡς καὶ ὑπὸ τῶν ἔξωθεν δῆλον, ὅτι παρ᾿ ἑβραίων πολυπραγμονησάντων H: Basil. 13 ἑνῶνται δὲ καὶ] φαίνονται δὲ Basil. 14 ὅπερ] ὥσπερ Basil. 15 εὕρωμεν H: Mus.